Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi ● Ekim 2010 ● Sayı: 72

Zafer coşkusu
Zirve koşusu

Türkiye Futbol Federasyonu
Adına Sahibi:
Mahmut Özgener
Yayın Yönetmeni:
Zeki Çol
Sorumlu Yazıişleri Müdürü:
Mazlum Uluç
Yazıişleri:
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Görsel Tasarım:
Hasan Teoman
Fotoğraf Editörü:
Haydar Tanışan
Baskı:
Elma Basım
Halkalı Caddesi
No: 164 B-4 Blok
Sefaköy/İstanbul
Tel: (212) 697 30 30
Faks: (212) 697 70 70
Yazışma Adresi:
Türkiye Futbol Federasyonu
Medya İletişim Departmanı
İstinye Mahallesi
Darüşşafaka Caddesi
No: 45 Kat: 2
34460
Sarıyer/İstanbul
Telefon: **(212) 362 22 22**
Dahili: **22 70 / 22 71**
e-mail: tamsaha@tff.org.tr
Web Sitesi:
http://www.tff.org
YEREL SÜRELİ YAYIN
Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan **Türkiye** gazetesi ile foto muhabiri dostlarımız **Cuma Yıldız, Halid Kayacan, Fehim Kayacan** ve **Ali Yedek**'e teşekkür ederiz.

Euro 2012 20 — Favorilere acı sürprizler
Vedat Uysal 70 — Plajdaki başarı tesadüfî değil
Özgür Çek 52 — Sol çizgide açık çek
Serdar Eylik 62 — Gençlere pozitif ayrımcılık sağlanmalı
Milli Takım 6 — Harika siftah
Ömer Erdoğan 12 — Büyük olmak için, bir şampiyonluk yetmez
Selçuk İnan 22 — Millî Takım rüyalarıma giriyor
Ümit Milli Takım 26 — Umitler başka bahara
Zeki Korkmaz 28 — Arkadaşım için savaşıyorum
Hasan Polat 64 — Türk futbolunun dev portresi
Halim Çorbalı 66 — Güven ve üstün hizmet markasıydı
Transfer Dosyası 32 — 36 ülkeden 81 yeni yabancı
Transfer Dosyası 38 — Büyükler frene bastı
Transfer Dosyası 42 — Kapanın elinde kaldılar
Transfer Dosyası 44 — El yakan oyuncular
Transfer Dosyası 46 — Hayallerde kalanlar
Transfer Dosyası 48 — Alt kattaki starlar
Futbol Ekonomi 58 — Dünya kulübü olmanın yolları

Avrupa Şampiyonası elemelerine ilk kez ikide iki yaparak başladık

9 grupta ilk iki maçını kazanan 9 takımdan birisi de Türkiye

Harika siftah

Guus Hiddink yönetiminde yeniden yapılanan ve Euro 2012 finallerine katılmayı hedefleyen Millî Takımımız, elemelere tarihi bir başlangıç yaptı. Kazakistan ve Belçika karşısında elde edilen üçer gollü galibiyetler, Millî Takımımızın aynı zamanda tarihindeki ilk firesiz başlangıçları anlamına geliyordu. Şimdi önümüzde bu ay içinde oynayacağımız Almanya ve Azerbaycan karşılaşmaları bulunuyor. Darısı Ekim maçlarının da başına…

Önümüzde yepyeni bir hedef uzanıyor; Polonya ve Ukrayna'nın ortaklaşa düzenleyeceği 2012 Avrupa Futbol Şampiyonası Finalleri. 16 takımın katılacağı finallerde iki kontenjan şimdiden iki ev sahibiyle dolu. Kalan 14 takımın arasına girmek için 9 eleme grubunda 51 takım yarışıyor. Elemeler sonunda gruplarını birinci sırada tamamlayan takımlarla, bütün gruplar arasındaki en iyi ikinci ekip finallere direkt katılmaya hak kazanacak. Gruplarını ikinci sırada bitiren 8 takım arasında ise çift maçlı eliminasyon sistemine göre baraj maçları oynanacak ve finallere yükselecek son dört takım daha belirlenecek. İşte Millî Takımımız bu eleme gruplarının birincisinde yer alıyor. Ay-yıldızlı takımımız, Almanya, Belçika, Avusturya, Kazakistan ve Azerbaycan'dan oluşan rakiplerinin arasından sıyrılarak final vizesini almaya çalışacak.

Başlangıçlar her daim zorludur. Hele de bizim Millî Takımımız açısından. Öyle ki, bugüne dek Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası elemelerinde başlangıçtaki ilk iki maçımızı kazandığımızı tarih yazmaz. Üstelik bu kez başlangıcın bizim açımızdan zorluğu sadece bu kadar da değildi. Bir kere yeni bir teknik direktörle, Guus Hiddink'le yola çıkıyorduk ve Hollandalı teknik adamın oyun anlayışının bir anda takıma yansıması çok da kolay görünmüyordu. Bir başka zorluk ise 2010 Dünya Kupası'na katılamamanın getirdiği "Bu defa başarmak zorunda olmak" baskısıydı hâliyle. Ülkenin kötü bir başlanıcı kaldıracak sabrı yoktu ve bu sabırsızlık, takımın üzerine bir olumsuzluk olarak yansıyabilirdi.

3 Eylül'de deplasmandaki Kazakistan ve 7 Eylül'de İstanbul'daki Belçika maçları için açıklanan kadroya bakıldığında ortaya çıkan tablo, Hiddink'in bir macera peşinde koşmadığı oldu. Birçok kişinin "Bir kısmı formsuz, bir kısmı da kendi takımlarında bile oynamıyor" eleştirileriyle karşılanacak olan kadro, Fatih Terim döneminin bilinen oyuncularından kuruluydu. Sadece iki yeni isim göze çarpıyordu ki, Bursaspor'dan Ömer Erdoğan ile büyük bir yetenek olarak tanımlanan Özer Hurmacı'nın da kadroda yer alması pek yadırganmazdı.

Millî Takımımız, lig maçlarının ardından toplandı ve ilk çalışmasını 30 Ağustos günü Ali Sami Yen Stadı'nda yaptıktan sonra 31 Ağustos günü Kazakistan'ın Başkenti Astana'ya uçtu.

Guus Hiddink: "Yukarılara çıkacağız"

Gözler Millî Takımımızın üzerinde, kulaklar ise Teknik Direktör Hiddink'teydi artık. Hollandalı teknik adam düzenlediği basın toplantısında güçlü bir grupta yer aldığımıza vurgu yapıyor ve "İlk maçımızı çok mücadeleci bir rakibe karşı oynayacağız. Bu yüzden karşılaşmaya çok profesyonel şekilde hazırlanıyoruz. Kazakistan'ın Hırvatistan'a karşı oynadığı maçta iyi işler çıkardığını gördük. Takımımız maça çok iyi konsantre olmuş durumda. 2012 Avrupa Şampiyonası elemelerine iyi bir başlangıç yapmak istiyoruz" diyordu.

Kendi takımlarında oynamayan oyuncuların Millî Takım'a neden çağırıldığı sorusu bu toplantıda Hiddink'in karşısına çıkıyor, tecrübeli teknik adam da "Keşke elimde her maç ilk on birde başlamış oyuncularım olsaydı ve onlarla başlasaydım. Ancak takımlarında oynamayan oyuncular için de millî takımlar iyi bir vitrindir. Onlar da kendilerini gösterecektir. Antrenmanlarda bunu gördük" cevabını veriyordu.

Türk Millî Takımı ve Türk takımlarının gönlünde taht kurduğunu ifade eden Hiddink, "Şu anda UEFA klasmanında Türkiye 28. sırada bulunuyor. Benim görevim bunu yukarılara çekmek. Bu konuda katkı yapmaya çalışacağım ve şayet bunu başarabilirsem de çok mutlu olurum" diyordu.

Kaptan Emre ise maçla ilgili görüşlerini, "Hiddink'le iyi bir başlangıç yapmak istiyoruz. Kardeş Kazakistan karşısında kazanmak için sahada elimizden gelen her şeyi yapacağız" sözleriyle açıklıyordu.

Kazaklar rakip olamadı

3 Eylül akşamı geldiğinde Millî Takımımız bir kaç küçük değişiklikle herkesin yakından bildiği bir on birle sahadaydı. Yeni isimler kalede Onur Kıvrak ve savunmanın ortasında Servet Çetin'le birlikte görev yapan Ömer Erdoğan'dı. Guus Hiddink bu maç için 4-4-2 sistemini tercih etmiş, forvet ikilisinde Nihat ve Tuncay'a görev vermişti. Orta sahanın ortasında Emre ve Aurelio gibi oyunu iki yönlü oynayabilen iki usta yer alıyor, kanatlarda ise Hamit Altıntop ve Arda Turan oynuyordu. Bu sistemin zaman zaman 4-2-4'e dönmesi muhtemel görünüyordu. Ancak kadronun kâğıt üzerindeki üstünlüğünü başlangıçta sahaya yansıttığı pek söylenemezdi. Kazaklar ön alanda baskı yapıyor ve Millî Takımımızın pas bağlantılarını keserek organize olmasını engelliyordu. İlk tehlikeli pozisyonları üreten de yine onlardı. Ancak her maçın bir kırılma anı vardır ya hani; işte 24. dakikada gelen Millî Takım golü de bu maçın kırılma anı oluverdi.

Sol kanatta kazanılan bir serbest atışta öne çıkan Ömer Erdoğan kafayı vuruyor, direkten dönen topu yakalayan Arda, ay-yıldızlıları 1-0 öne geçiriyordu.

İkinci golün gelmesi de gecikmedi. Hem de ne gol. İki dakika sonra Emre'nin soldan kavisli kullandığı kornerde ceza sahasının sağ köşesinde topla buluşan Hamit Altıntop gelişine voleyi yapıştırıyor ve eleme gecesinin en güzel gollerinden birisini atıyordu.

2-0 biten ilk yarının ardından Millî Takımımız ikinci yarıda çok daha rahat oynuyor, ayağa çabuk paslarla kontrolü eline alıyordu. Topu başarıyla dolaştırdığımız bölümde, 75. dakikaya gelindiğinde üçüncü golümüz de Kazakistan ağlarıyla buluşuyordu. Arda'nın savunmanın arkasında topla buluşturduğu Nihat Kahveci, kaleciyi de geçtikten sonra maçın skorunu 3-0 olarak belirliyordu.

Grubun diğer maçı ise Belçika ile Almanya arasında oynanmış, Panzerler, Miroslav Klose'nin 51. dakikadaki golüyle galibiyete ulaşmıştı. Gecenin sonunda grubun lideri averajla Türkiye'ydi.

Kazakistan - Türkiye: 0-3

Astana Arena - 3 Eylül 2010
Hakemler
Istvan Vad, Zsolt Attila Szpisjak, Istvan Albert (Macaristan)
Kazakistan
Sidelnikov-Kislitsyn (Rozhkov dk. 85), Popov, Abdulin, Kirov-Nurgaliev, Karpovich (Rodionov dk. 64), Azovski, Schmidgal-Ostapenko (Maltsev dk. 73), Zhumaskaliyev
Türkiye
Onur Kıvrak-Sabri Sarıoğlu, Servet Çetin, Ömer Erdoğan, Hakan Balta-Hamit Altıntop, Emre Belözoğlu, Mehmet Aurelio (Kâzım Kâzım dk. 85), Arda Turan-Nihat Kahveci (Selçuk Şahin dk. 82), Tuncay Şanlı (Halil Altıntop dk. 79)
Goller
Arda Turan (dk. 24), Hamit Altıntop (dk. 26), Nihat Kahveci (dk. 76)

Belçika - Almanya: 0-1

Stade Roi Baudouin - 3 Eylül 2010
Hakemler
Terje Hauge, Kim Thomas Haglund, Frank Andas (Norveç)
Belçika
Bailly-Alderweireld, Van Buyten, Kompany Vermaelen-Hazard (Defour dk. 73), Simons (Vossen dk. 83), Vertonghen, Dembélé-Fellaini, Lukaku (Benteke dk. 73)
Almanya
Neuer-Lahm, Mertesacker, Jansen (Westermann dk. 46), Badstuber-Müller, Khedira, Schweinsteiger, Podolski (Kros dk. 70)-Mesut Özil (Cacau dk. 88), Klose
Gol
Klose (dk. 51)

A Grubu Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	2	2	0	0	7	1	6
Türkiye	2	2	0	0	6	2	6
Avusturya	1	1	0	0	2	0	3
Belçika	2	0	0	2	2	4	0
Azerbaycan	1	0	0	1	1	6	0
Kazakistan	2	0	0	2	0	5	0

Büyükelçi'den ziyaret

Millî Takımımız, Kazakistan'da büyük bir coşkuyla karşılandı. Astana'da yaşayan Türklerle Türkiye'nin Astana Büyükelçisi Lale Ülker, Millî Takım kampını ziyaret ederek fotoğraf çektirdi. Ülker, "80 milyon arkanızda, Türkiye tek yürek oldu, buradan başarı ile çıkmanız için dua ediyor" dedi. Öte yandan A Milli Takım onuruna resmi yemek verildi. Yemeğe dönemin Genel Sekreteri Ahmet Güvener, Genel Sekreter Vekili Ali Parlak ile Kazakistan Futbol Federasyonu temsilcileri ve maçın UEFA delegesi katıldı.

Hiddink: "Çok iyi bir başlangıç"

Teknik Direktör Guus Hiddink, maçın ardından yaptığı değerlendirmede, Euro 2012 elemelerine çok iyi başlangıç yaptıklarını söylüyordu. Oyuncuların zaman zaman konsantrasyon eksikliği yaşadıklarını dile getiren Hiddink, "Bu durumu düzeltmemiz gerekiyor. Takım olarak çok iyi bir başlangıç yapmak istiyorduk. Bunu da başardık. Rakibimize zor anlar yaşattık. Özellikle Hamit'i tebrik ediyorum. Attığı gol dünya çapında bir goldü" diyordu.
Zekâ ve deneyimin kendileri için önemli bir unsur olduğunu kaydeden Hiddink, "Türk oyuncular futbol oynamayı seviyor. Futbolun en önemli unsurları zekâ ve deneyimdir. Yetenekli ve deneyimli oyunculardan oluşan bir takımız. Rakibimiz dünyanın en iyi oyunlarından birini oynamadı, ancak disiplinli bir futbol oynadı. Biz onların karşısında iyi konsantre olduğumuz için maçı kazandık" ifadelerini kullanıyordu.
TFF Başkanı Mahmut Özgener de Kazakistan maçını 2012 yolculuğunun başlangıcı olması nedeniyle çok önemsediklerini ifade ederek, "3 puanı 3 golle almak bizim için iyi bir başlangıç ve moral oldu. Şimdi Belçika maçına bakacağız. Belçika gruptaki iddialı takımlardan birisi ve futbolda yükselen bir ülke. Orada da hedefimiz 3 puan almak" diyordu.

"Belçika'yı zayıf yönlerinden vuracağız"

Gözler artık Belçika maçına dönmüştü. Geçmiş elemelerde ilk iki maçını da kazanmayı başaramayıp kötü bir geleneğe sahip olan Millî Takımımız, bu tabuyu yıkmak amacındaydı. Teknik Direktör Guus Hiddink, Belçika maçıyla ilgili olarak, "Kazakistan'ı yendik, şimdi ikinci adımı atmak istiyoruz. Kendi sahamızda oynasak bile Belçika maçı çok daha zor olacak. Belçika genç oyuncularla kadrosunu yenileyen bir ekip haline geldi. Çok iyi oyuncular çıkardı. Bu yüzden işimiz kolay olmayacak" diyordu.
İstatistiklere bakıldığında son yıllarda Türkiye'nin Belçika'ya karşı iyi sonuçları bulunmadığını hatırlatan Hiddink, "Umarım bunu da kırmayı başarırız. Kadromuzdaki tüm futbolcular maçta forma giyebilecek durumda. İki maçta 6 puan hedefimiz için savaşacak güce sahipler. Antrenmanlarda oyuncularımızın çalışmalarından ve takım ruhundan çok memnunum. Dolu bir statla birlikte güzel bir skor alacağımızı düşünüyorum" şeklinde konuşuyordu.
Belçika'yı iyi analiz ettiklerini de belirten Hollandalı teknik adam, her takımın güçlü ve zayıf yönlerinin bulunduğunu, rakiplerini zayıf yönlerinden vurmaya çalışacaklarını kaydediyordu. Artık futbolda sır olmadığını, takımların birbirini tanıdığını anlatan Hiddink, "Rakibimizi analiz ediyoruz. Onlar da bunu yapıyordur. Her takımın güçlü ve zayıf yönleri var. Biz de zaten rakibimizi o yönleriyle vurmaya çalışacağız" ifadelerini kullanıyordu.

"Teknik adamların rolünü abartmayalım"

Teknik adamların maça olan etkilerini abartmamak gerektiğini, başarı için oyunculara bağımlı olduklarını ifade eden Hiddink, "Teknik adamların maça olan etkilerini çok abartmak bence gereksiz. Üç oyuncu değiştirme hakkımız var. Taktiksel değişimler yapabiliyor, kenardan bağırmayı seviyoruz, ama metrelerce ötedeki oyuncular bunu duyuyor mu tartışılabilir. Başarı için oyunculara bağımlıyız, teknik adamların rolünü çok abartmayalım" diye konuşuyordu.

Millî Takım'ın Kazakistan maçı için Astana'da kampta bulunduğu Rixos President Hotel'de kaleci Sinan Bolat için sürpriz bir doğum günü kutlaması yapıldı. 22 yaşına giren Sinan'ı arkadaşları alkışlarla tebrik ederken, genç kaleci için pasta kesildi. Son derece neşeli geçen kutlamaya Guus Hiddink ve tüm teknik heyet de katıldı.

Düellodan galip çıktık

7 Eylül akşamı geldiğinde artık söz bitmiş, iş futbolcuların ayaklarına ve kafalarına kalmıştı. İki takım Kadıköy'deki Şükrü Saracoğlu Stadı'nın çimlerine ayak bastığında, Millî Takımımızın kadrosunda Kazakistan maçından farklı iki isim vardı. Sol bekte Hakan Balta'nın yerine İsmail Köybaşı yer alıyor, forvetten Nihat Kahveci eksiltilirken, orta alan Selçuk İnan'la takviye ediliyordu.
Takımımızın saha dizilişinde de farklılık vardı. Kazakistan maçının 4-4-2'si terk edilmiş, Selçuk İnan, Emre Belözoğlu ve Mehmet Aurelio'dan kurulu orta sahanın önünde Hamit Altıntop, Tuncay Şanlı ve Arda Turan'la üçlü bir hücum hattı oluşturulmuştu.
Belçika da benzer bir saha dizilişiyle karşımızda yer alıyordu.
Kadıköy'de en dikkat çekici değişikliklerden biri ise tribünlerin her zamanki dolulukarıyla birlikte üzerlerindeki ölü toprağını da atmış olmasıydı. Özellikle iki kale arkasındaki gruplar Millî Takımımıza coşkuyla destek vermeye hazır görünüyor ve maç öncesi şovlarıyla oyunculara "Biz yanınızdayız" mesajını gönderiyordu.
Ancak Millî Takımımızın ilk yarı boyunca beklentilere karşılık verebildiği söylenemezdi. Evet, Belçika takımına top kullanma ve kalemizin önüne gelme şansı pek verilmiyordu ancak bizim de pozisyon üretimimiz bir türlü gerçekleşmiyordu. Tuncay'ın pivot santrfor özelliklerine sahip olmaması ay-yıldızlıların ön alanda top tutmasını engelliyor, Emre ve Aurelio'nun rakip alandaki etkinliklere katılmak yerine savunmamızın önündeki güvenlik tedbirlerinin içinde yer alması da hücumda çoğalmamızı önlüyordu.
İlk yarıda adeta sadece sol kanattan Arda ile İsmail'in yapacağı ataklara bel bağlamış görünüyorduk. Zaten bu yarıdaki iki ciddi pozisyonumuzu da Arda'nın soldan taşıdığı toplarla ürettik. 16. dakikada Arda'nın ortaladığı topla arka direkte buluşan Tuncay isabetsiz bir kafa vuruşuyla topu auta atıp, 27. dakikada yine Arda patentli tehlikeli ortaya kimse vuramayınca koca 45 dakikadaki iki pozisyonumuz da heba olmuştu.
Belçika ise oyunumuzu bozmaya ve sabırla fırsat kollamaya devam ediyordu. Gol arayışlarını ölü toplarda öne çıkan uzun adamlarına bırakmış gibiydiler.
Nitekim 28. dakikada sol kanattan kazandıkları korneri Alderweireld kullanıyor, kalecimiz Onur'un boşa çıkmasından yararlanan stoperleri Van Buyten, Servet'ten önce davranıp topu ağlarımıza bırakıyordu.
34. dakika ise Belçika'nın şanssızlığı, bizim şansımız olarak geçiyordu kayıtlara. Çalımlarla ceza sahamıza giren Fellaini, korner çizgisine yakın noktada öne çıkan kaleci Onur'u da geçtikten sonra kaleye vururken, savunmaya çarpıp ceza alanı içinde kalan topu Guillaume Gillet tamamlamak istiyor, bu futbolcunun vuruşunda Aurelio'ya çarpan top tehlike bölgesinden uzaklaşıyordu.
İlk yarı Belçika'nın 1-0 üstünlüğüyle sona ermişti ve açıkçası bu oyunla ikinci yarı için umut beslemek fazla iyimserlik olurdu. Ancak ikinci yarının başında Millî Takım, Selçuk İnan'ın yerine Semih Şentürk'le sahaya çıkıyor ve 4-4-2'ye dönüyor, tribünlerin müthiş coşkusuyla hemen devrenin başında golünü de buluyordu. 48. dakikada İsmail soldan ceza alanına taşıdığı topu yerden

Türkiye - Belçika: 3-2

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı
7 Eylül 2010
Hakemler
Damir Skomina, Marko Stancin, Primoz Arhar (Slovenya)
Türkiye
Onur Kıvrak-Sabri Sarıoğlu (Gökhan Gönül dk. 73), Servet Çetin, Ömer Erdoğan, İsmail Köybaşı-Selçuk İnan (Semih Şentürk dk. 46), Emre Belözoğlu, Mehmet Aurelio-Hamit Altıntop, Tuncay Şanlı (Selçuk Şahin dk. 82), Arda Turan
Belçika
Bailly-Alderweireld, Van Buyten, Kompany, Vermaelen-Guillaume Gillet (Hazard dk. 82), Simons, Vertonghen, Dembele (Mirallas dk. 64)-Fellaini, Lukaku (Witsel dk. 76)
Goller
Van Buyten (dk. 28 ve 69), Hamit (dk. 48), Semih (dk. 66), Arda (dk. 78)
Sarı Kartlar
Emre, Selçuk Şahin (Türkiye), Van Buyten, Alderweireld (Belçika)
Kırmızı Kart
Kompany (dk. 64)

Mahmut Özgener "İyi bir başlangıç"

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Millî Takım'ın, Belçika'yı 3-2 yendiği karşılaşmadan çok keyif aldığını söyledi. "Mücadelenin yüksek düzeyde olduğu ve galibiyetten dolayı sonunun sevinçli olduğu bir maç izledik" diyen Özgener, "Ben şahsen çok keyif aldım. Tüm oyuncularımızı ve teknik heyetimizi kutluyorum. Bize bayram öncesinde güzel bir mutluluk yaşattılar. İkide ikiyle iyi bir başlangıç yaptık. Ekim ayında iki zorlu maç bizi bekliyor. Ben bu takımın, Türkiye'ye büyük mutluluklar yaşatacağına koyduğumuz hedeflere ulaşacağına inanıyorum" şeklinde konuştu.

içeriye ortalıyor, Hamit Altıntop, kaleci Bailly'den dönen şutunun ardından ikinci kez buluştuğu topu bu defa filelere göndermeyi başarıyordu. Bu gol Millî Takımımızın oyununu da değiştirmiş, ortaya çok daha istekli, çok daha coşkulu bir on bir çıkmıştı. Arda Turan'ın birkaç ay önce sözünü ettiği "Millî Takımımızın bir stadı olmalı ve her maçımızı orada oynamalıyız" isteğini doğrularcasına, Şükrü Saracoğlu gerçek bir Millî Takım Stadı'na dönüşmüştü. Tribünler çok uzun süredir hasret kaldığımız "Millî Takım taraftarlarıyla" buluşmuş, hiç bitmeyen bir senfoniyle coşkuyu zirveye çıkarmıştı. İkinci gol de "geliyorum" diyordu artık. 64. dakikada Belçika'nın iki stoperinden Kompany'nin ikinci sarı karttan kırmızı kart görerek oyun dışında kalması da ekmeğimize yağ sürmüştü.
66. dakikada Hamit'in sağdan ceza alanına gönderdiği ve rakip savunmanın uzaklaştıramadığı topu önünde bulan Semih, golcülüğünü konuşturmakta zorlanmıyordu: 2-1.
Ancak kolay gol yeme hastalığımız bu maçta da nüksedecekti. 69. dakikada yine bir ölü top organizasyonunda kalecimiz Onur bir kez daha boşa çıkıyor, Lukaku'nun kafayla aşırttığı topu Van Buyten yine kafayla ağlarımıza yolluyordu: 2-2. Lâkin bu hatalı gol bile ay-yıldızlıların moralini bozmuyor, takımımızı oyun disiplininden koparmıyordu. Dalga dalga Belçika kalesine yönelen ataklarımız, 78. dakikaya ulaşıldığında semeresini veriyordu. Sabri'nin yerine oyuna giren Gökhan Gönül'ün pasıyla buluşan Arda, yerden sert bir şut gönderiyor, savunma oyuncularına da çarpan top galibiyet golümüz olarak Belçika ağlarıyla buluşuyordu: 3-2.
Evet, bu defa başarmıştık gerçekten. Hem uzun süredir mağlup edemediğimiz Belçika'yı yenmeyi hem de ilk kez bir eleme grubuna iki galibiyetle başlamayı. Aynı gün oynanan diğer maçlarda Almanya, Azerbaycan'ı 6-1'le gole boğarak averajla liderliği gele geçiriyor, en azından bir ikincilik ümitleriyle elemelere başlayan Avusturya ise Kazakistan'ı 90 dakikanın uzatmalarına sığdırdığı iki golle 2-0 mağlup ediyordu. Bu arada Ekrem Dağ ve Veli Kavlak da Avusturya'nın on birinde yer alan iki Türk futbolcu oluyordu.

Mutlu yıllar Nuri Şahin

22 yaşına giren Nuri Şahin için Millî Takım'ın kampta olduğu Swissotel'de doğum günü partisi düzenlendi. Kutlamadan çok memnun olan Nuri, arkadaşlarına yaptığı kısa konuşmada, Belçika maçının kazanılması halinde daha da mutlu olacağını söyledi. Nuri, doğum günü pastasının ilk dilimini takım kaptanı Emre Belözoğlu'nun elinden yedi ve daha sonra Teknik Direktör Guus Hiddink'le fotoğraf çektirdi.

Hiddink: "İlk hedefe ulaştık"

Belçika galibiyetinin adından en mutlu insanlardan biri hiç kuşkusuz Teknik Direktör Guus Hiddink'ti. Belçika karşısında hak ettikleri bir galibiyet aldıklarını söyleyen Hollandalı, "Bazı şanssızlıklarımız oldu ama bunlara rağmen galibiyete ulaştık" diyordu.
Maça iyi başladıklarını, özellikle ilk 25 dakika iyi oynadıklarını söyleyen Hiddink, "İki fırsat yakaladık ama gole çeviremedik. Kornerde hata yaptık. Devre arasında hatalarımızı konuştuk. Takımın her an gol atacakmış gibi oynaması, 1-0 ve 2-2'den sonra bile iyi mücadele etmesi beni mutlu etti. Hak ettiğimiz bir galibiyetti" ifadelerini kullanıyordu.
Grup maçları başlamadan önce önlerine koydukları ilk hedefi gerçekleştirdiklerini ve iki maçtan 6 puan aldıklarını kaydeden usta teknik adam, "Mutluyuz, çünkü maçlar öncesinde koyduğumuz hedefe ulaştık. Belçika'ya karşı karnemiz kötüydü. Bunu da kırmış olduk. Belçika'ya 6 puanlık fark attık. İki mağlubiyet almak onlar için kötü oldu. Ekim'de Berlin'de Almanya ile enteresan bir maç yapacağız" diyor, kaleci Onur'un gollerde yaptığı hatalarla ilgili bir soru üzerine de "Onur için önemli olan hata yaptığını bilmesi. Kendisini eleştirebilecek bir futbolcu. Biz maçta iki hata yaptık. Servet de ilk golde hatalıydı ve geldi benden özür diledi, bu çok güzel bir davranıştı" cevabını veriyordu. Hiddink, kaç puan almaları halinde finallere kalabileceklerinin sorulması üzerine de "30 puan bizi finallere götürür, bu kesin. Ancak biraz daha azı da olabilir" diye espri yapıyor ve bu tür hesaplara girmediğinin altını çizerek, "Birinciler ve en iyi ikinci finallere kalıyor. Diğer 8 ikinci de baraj maçları oynuyor. Biz birinciliği ve alabileceğimiz en iyi puanı hedefliyoruz" diye konuşuyordu.
Şimdi önümüzde Almanya ve Azerbaycan ile oynayacağımız iki maç daha var. Millî Takımımız 8 Ekim'de Berlin'de Almanya, 12 Ekim'de de Azerbaycan ile Bakü'de karşı karşıya gelecek. Eylül ayındaki ikide ikiyi Ekim ayında da tekrarlamak belki zor ama güzel olmaz mı?

Avusturya - Kazakistan: 2-0

Salzburg Arena - 7 Eylül 2010
Hakemler
Marijo Strahonja, Igor Krmar, Sinisa Premuzaj (Hırvatistan)
Avusturya
Macho-Schiemer, Pogatetz, Prödl, Fuchs-Ekrem Dağ, Jantscher (Hoffer dk. 66), Harnik (Alaba dk. 66), Veli Kavlak-Linz, Janko (Maierhofer dk. 78)
Kazakistan
Sidelnikov-Kislitsyn (Rozhkov dk. 75), Popov, Abdulin-Nurgaliyev (Azovski dk. 59), Karpovich, Geteriyev, Kirov, Averchenko-Maltsev (Khizhnichenko dk. 46), Zhumaskaliyev
Goller
Linz (dk. 90+1), Hoffer (dk. 90+2)

Almanya - Azerbaycan: 6-1

Müngersdorer Stadı - 7 Eylül 2010
Hakemler
Markus Strömbergsson, Stefan Wittberg, Fredrik Nilsson (İsveç)
Almanya
Neuer-Lahm, Mertesacker (Westermann dk. 11), Riether, Badstuber-Müller (Marko Marin dk. 61), Khedira, Schweinsteiger (Cacau dk. 78), Podolski-Mesut Özil, Klose
Azerbaycan
Agayev-Melikov, Shukurov, Allahverdiyev, Yunisoğlu (Huseynov dk. 56)-Chertoganov (Rashad A. Sadigov dk. 64), Abbasov, Rashad F. Sadigov, Medvedev-Dzhavadov, Nadyrov (Abdullayev dk. 85)
Goller
Westermann (dk. 28), Podolski (dk. 45+1), Klose (dk. 45+2, 90+2), Rashad F. Sadigov (dk. 53 kendi kalesine), Dzhavadov (dk. 57), Badstuber (dk. 86)

Büyük olmak için bir şampiyonluk yetmez

Ömer Erdoğan

Türk futbolunda bir tabuyu yıkan son şampiyon Bursaspor'un kaptanı ve 33 yaşında da olsa Millî Takım'ın çiçeği burnunda oyuncusu. Ay-yıldızlı kampta Hiddink'in "Ne haber genç futbolcu?" diye motive ettiği usta ayak, "İçimde ukdeydi" dediği Millî Takım'da yaşadıklarını, Bursaspor'un şampiyonluğa giden yolda başardıklarını ve gelecekle ilgili düşüncelerini açık yüreklilikle anlatıyor.

Türker ***Tozar***

▼Geçen sezon Bursaspor'la unutulmaz bir şampiyonluk yaşadın ve takım halinde tarihe geçtiniz. Şampiyon olacağınıza ilk ne zaman tam anlamıyla inanmaya başladınız?

▲Açıkçası, sezona şampiyonluk hedefiyle başlamamıştık. Şampiyonluk potasına girdikten sonra kendi aramızda bu hedefi önümüze koyduk ama baskı altında kalmamak için medyaya ve taraftarımıza hep farklı açıklamalarda bulunduk. Eğer iddialı lâflar edip, şampiyonluğa ulaşamasaydık, herkes büyük bir hayal kırıklığı yaşayacaktı. O yüzden "şampiyonluk" kelimesini kullanmamaya özen gösterdik. Fenerbahçe ile beş puanlık fark açtıktan sonra şampiyonluğa inanmaya başladık ama daha sonra bu avantajı yitirince biraz umutsuzluğa kapıldık. Son haftalarda Fenerbahçe'nin puan kaybını beklemeye başladık. Son maça kadar onlar da kayıpsız gidince umutlarımız daha da azaldı. İnanın, son maçta bile Fenerbahçe'nin Trabzonspor'u yenip şampiyon olacağını düşünüyorduk. Yine de işi sıkı tuttuk. Hem ligin son maçında Beşiktaş'ı yenmek hem de İstanbul'dan gelecek iyi haber için işimizi garantiye almak istiyorduk. Sonuçta mutluluğu yaşayan biz olduk. Herkes için sürprizdi ama bizim için hak edilmiş bir şampiyonluk olduğunu düşünüyorum.

▼Özellikle son haftalarda üzerinizde bir baskı hissettiniz mi? Eğer öyleyse üstesinden gelmek için neler yaptınız?

▲Trabzonspor'un 1984'te elde ettiği son şampiyonluktan sonra, İstanbul takımları dışında bu başarıya ulaşmaya çok yaklaşabilen birkaç takım oldu. Yıllar önce Gaziantepspor sonuna kadar getirdiği yarışta 3-0 öndeyken Fenerbahçe'ye 4-3 kaybederek liderlik koltuğundan düştü. Son olarak da Sivasspor, son haftalara kadar yarışın içinde bulunmasına rağmen şampiyonluk stresini kaldıramadı. Bazen biz de "Acaba Sivasspor gibi olur muyuz?" tarzında düşüncelere kapıldık. Ama hocamız Ertuğrul Sağlam ve ekibi bizi hep bu baskıdan uzak tutmaya çalıştı. Bizi her maça aynı şekilde hazırladılar. Lider olduğumuzda bile sanki sezon başındaymışız gibi davrandılar. Bizi hiç şampiyonluk havasına sokmadılar. Herkes mütevazı bir şekilde işini yapmaya çalıştı. Nasıl ligin ilk haftasında galibiyetlerle lige başladıysak, sezon sonuna doğru baskı altında oynadığımız maçlarda bile tüm arkadaşlarımız ellerinden geldiği kadar mücadele etti. Daha önceden öğrendiklerimizi tekrarlayıp başarıya ulaştık.

▼Daha önce bir sezon Galatasaray forması giymiştin. O yıl sizin için çok başarılı geçmemişti. Ancak İstanbul'da yaşayamadığın başarıyı bir Anadolu kulübünde, Bursaspor'da elde ettin. Bu şampiyonluğun senin için anlamı neydi? Daha kesin bir dille sormak gerekirse, Bursaspor'un şampiyonluğunun bugüne kadar yaşanan 51 şampiyonluktan farkı nedir?

▲Bursaspor'da şampiyonluğu yaşamak, Galatasaray'la şampiyon olmaktan daha kıymetli. Galatasaray'da şampiyonluk görmüş olsaydım bile, Bursaspor'la elde ettiğim çok daha farklı olacaktı. Bursaspor kadrosunda Beşiktaş, Galatasaray ve Trabzonspor'da forma giymiş ama şampiyonluğu tatmamış oyuncular bulunuyordu. Herkes hırsla işine sarıldı ve önümüze fırsat çıkınca da mutlu sona ulaşmak için tüm arkadaşlarımız daha da sıkı çalıştı. Son 25 yıldır, İstanbul'un dışına çıkmayan şampiyonluk kupasının Bursa'ya gelmesi de önemli bir nokta.

▼Ertuğrul Sağlam dendiğinde ilk aklına gelen kelimeler neler? Yaşanan şampiyonlukta Ertuğrul Hocanın sana göre en büyük katkısı ne oldu?

▲Onun için "Adam gibi adam" ifadesini kullanmak istiyorum. İlk günden itibaren herkes ona bu sıfatı yakıştırdı. Hatta kendisine özel tezahürat bile yaratıldı. Dışı nasılsa içi de öyle bir insan. Onun hocalığına zaten hiçbir şey diyemeyiz. Çünkü yıllarca üst düzey takımlarda oynayarak, bu kulüplerde önemli teknik adamlarla çalışarak belirli bir tecrübeye kavuşmuş. Antrenörlük hayatında geldiği noktaya da tırnaklarıyla kazıyarak ulaşmış. Ama kişiliği ve karakteri bizim en önemli avantajımızdı. Potansiyelimizi en iyi şekilde kullanmamız için yapabileceklerimizi hep anlattı ve bunu ekibiyle birlikte yaptı.

▼Ertuğrul Sağlam takım arkadaşlığına önem veren bir teknik direktör olarak gözüküyor. Takım kaptanı olarak senden bu arkadaşlığın sağlanması yönünde bir şeyler istedi mi?

▲Elimden geldiğince kendisine yardımcı olmaya çalışıyorum. Bir sıkıntı varsa birlikte çözüyoruz ya da talepleri karşılamaya çalışıyoruz. Hocamız gerek futbol gerekse özel hayat konularında çok anlayışlı ve açık sözlüdür. Her türlü sıkıntımızı kendisiyle paylaşabiliyoruz ve o da bize tecrübelerini aktarıyor, yol gösteriyor. Ertuğrul Hoca futbolcunun karakterine çok önem veriyor. 30-35 kişilik bir grupta iki tane uygunsuz karakterde oyuncu barındırırsanız, bunlar yanlarına 5-6 kişiyi daha çekip takım içindeki ahengi bozabilir. Böyle bir durumda da istediğiniz kadar kaliteli futbolculara sahip olun, asla başarıyı

Büyük takımlarda oynamış oyuncularımız, yaşadıkları çeşitli sıkıntılardan dolayı kulüplerinden ayrılmıştı. Hepsi de kendilerini yeniden ispatlama duygusu içinde, eski takımlarına, "Bana yaptığınızı hak etmedim" mesajı göndermek istiyordu.

Büyük takım olmak için bir kez şampiyon olmak yetmiyor. Sürekli bu yarışın içerisinde bulunabilirsek ve rakiplerimize karşı iyi sonuçlar alırsak, büyüklerin içine girebiliriz. Ama hâlihazırda en büyük biziz, çünkü son şampiyon biziz.

Arjantinli futbolcular bizim ligimize daha yatkın. Futbol, Türkiye'de çok sert ve tempolu oynanıyor. Ama Brezilya Ligi'nde neredeyse yürüyerek futbol oynuyorlar. Kimsenin kimseye dokunmadığı, şova dönük bir futbol var orada.

Tek korkum Şampiyonlar Ligi'nde arzu etmediğimiz sonuçlar almak ve bunun lige olumsuz yansıması. Ancak oyuncu ekibimizin iyi oynadığımız maçlardan bile dersler çıkartacak kadar sorumluluk sahibi olmasına güveniyorum.

Bursaspor'da şampiyonluğu yaşamak Galatasaray'la şampiyon olmaktan daha kıymetli. Galatasaray'da şampiyonluk görmüş olsaydım bile, Bursaspor'la elde ettiğim çok daha farklı olacaktı.

Ertuğrul Hoca için "Adam gibi adam" ifadesini kullanmak istiyorum. Dışı nasılsa içi de öyle bir insan. Hocalığına zaten hiçbir şey diyemeyiz. Ama kişiliği ve karakteri bizim en önemli avantajımızdı.

Millî Takım'da oynayamamak içimde bir ukde gibiydi. Ülkemi ve milli formayı o kadar çok seviyordum ki, Dünya Kupası üçüncülüğü ve Avrupa Şampiyonası yarı finalistliğinin ardından Almanya'da arabamla bayraklar içinde tur bile attım.

Hocalarımız bana Millî Takım'a ilk kez geldiğim duygusunu yaşatmadı. 50 kez millî olmuş bir futbolcuya davrandıkları gibi davrandılar. Hiddink de tanıştığımız zaman "Ne haber genç futbolcu?" diyerek beni gururlandırdı.

Hiddink futbolculara inanılmaz güveniyor, Türk futbolunun bir yerlere geleceğinden emin. Bu arada Oğuz Hocanın tercümanlık konusunda bu kadar başarılı olduğunu görünce çok şaşırdım. Teknik terimlere hâkimiyeti çok dikkatimi çekti.

yakalayamazsınız. Hocamız transferlerde de oyuncunun teknik becerilerinden önce, karakteri ve özel yaşantısıyla ilgili bilgi topluyor. Daha sonra transferi için onay veriyor.

▼Geçmişe baktığımıza zaman 1 sezon oynadığın Galatasaray'dan sezon sonu şampiyonluk gelmeyince Malatyaspor'a transfer olduğunu görüyoruz. Ertuğrul Hoca ise, Beşiktaş'ı çalıştırdığı 1 sene sonunda şampiyonluk yaşayamamış, ertesi sezonun başında da takım Avrupa kupalarından erken elenince görevinden ayrılmıştı. Ali Tandoğan ve Hüseyin Çimşir'i de aynı hikâyenin içine koyabiliriz. Yaşanılan bu ortak durum, sizi bir Anadolu takımıyla şampiyonluk yaşamak yolunda nasıl motive etti?

▲Saydığınız oyuncuların hepsi değerli oyuncular ama yaşadıkları çeşitli sıkıntılardan dolayı o kulüplerden ayrılmaları gerekmiş. Bu arkadaşlarımızın hepsi kendilerini yeniden ispatlama duygusu içinde yaşıyorlardı. Eski takımlarına, "Bana yaptığınızı hak etmedim. Ben futbolumla hâlâ var olabiliyorum" mesajı göndermek istiyorlardı. Herkes takımın başarısı için birbirine çok yardımcı oldu. Başarıyı getiren de buydu. Takım içinde uyum çok önemliydi. Seyirci, yönetim, teknik ekip, futbolcular çok güzel bir uyum oluşturdu.

▼Bursaspor tecrübelilerle genç oyuncuların çok iyi harmanlandığı bir takım. Bu harmanın nasıl sağlandığını ve takımın başarısına hangi ölçüde katkı yaptığını bizlerle paylaşır mısın?

▲Hocamız kesinlikle oyuncunun yaşına, geçmiş kulüplerine bakmadan, kim formdaysa ona görev veriyor. Bu da takım içindeki rekabeti artırıyor ve hem gençlerin özgüvene ulaşmasını sağlıyor hem de tecrübeli arkadaşların rehavete kapılmasını engelliyor. Eğer iyiysek oynayacağımızı hepimiz biliyoruz. Bu da herkes için itici bir güç oluyor. Ayrıca, dikkat ederseniz Türk futbolunun adından en çok söz ettiren genç yetenekleri de bizim kulübümüzde bulunuyor. Geçen sezon en büyük çıkışı onlar yakaladı. Bunda da hocalarımızın çok büyük katkısı var.

▼Geçen sezon son haftada oynanan Beşiktaş maçındaki anılarını bizlerle paylaşır mısın? Devre arasında soyunma odasına giderken Fenerbahçe maçının 1-1 olduğunu öğrendiğinizde neler hissettiniz? Bunun üzerine Beşiktaş maçının ikinci yarısı nasıl geçti?

▲Her ne kadar hocamız bize Beşiktaş maçından önce "Konsantrasyonunuz bu maçta olsun. Kimse diğer maçın sonucunu öğrenmeye çalışmasın" diye tembih etse de tüm futbolcular oradaki skoru merak ediyordu. Maç oynanırken, Trabzonspor'un golüyle seyircilerimiz inanılmaz bir sevinç yaşadı. Biz de soyunma odasına gitmeden önce Fenerbahçe'nin ilk dakikalarda gol attığını bilmediğimizden, Trabzonspor'un öne geçtiğini zannettik. Skorun 1-1 olduğunu anlayınca, yine çok ümitlenmedik. O maça fazla kafayı takmadan, kendimizi Beşiktaş maçına kanalize ettik. Taraftarlarımız da bir yandan ellerindeki radyolarla Fenerbahçe maçını takip ediyorlardı. Biz 2-0 öne geçince, kendilerini İstanbul'daki maça öyle bir kaptırdılar ki stadyum belirli bir süre sessizleşti. Atatürk Stadı'nı hiç böyle sessiz görmemiştim. Kendi kendime, "Fenerbahçe maçında sonuç istenmeyen bir noktaya geldi de bunun yarattığı hayâl kırıklığı yüzünden mi taraftarlarımız sustu?" diye sormaya başladım. Son 10 dakikada Ali Tandoğan'ın kullandığı bir taç atışı öncesinde, seyircilerden bir tanesi Fenerbahçe-Trabzonspor maçının 1-1 devam ettiğini haber verince, içimizdeki şevk bir kat daha arttı. Maçımız bittikten sonra, kulaklarımızı Fenerbahçe karşılaşmasına çevirdik. 1.5 dakikalık bir uzatma vardı ama bir türlü bitmek bilmedi. Sanki bir ömür gibiydi. Son dakikada bir gol olsa, bütün hayallerimiz suya düşecekti. O yüzden çok tedirgindik. Neyse ki korkulan olmadı ve inanılmaz bir sevinç yaşamaya başladık.

▼Bursaspor'un bu başarısını önümüzdeki yıllarda da devam ettirebilmesi için neler yapması lâzım? Avrupa'ya baktığımızda Almanya'dan zaman zaman sürpriz şampiyonlar çıktığını ancak ertesi sezon bu başarıyı devam ettiremediklerini görüyoruz.

▲Sezon öncesinde şampiyonlukta büyük payı olan iskelet kadromuzu koruyarak en büyük transferi gerçekleştirdik. Hiçbir yıldız adayımızı da satmadık. Yeni aramıza katılan oyuncular da kendi ülkelerinin önemli isimleri. Bundan sonra da aynı birlik, beraberlikle çalışırsak, şampiyonluk yarışının içinde oluruz. Yine şampiyon olur muyuz bilemem. Yeni sezonda da kendimize koyduğumuz hedef, yarışın içinde bulunmak. Ama şampiyonluğu son haftaya kadar kovalayacağız. Sezona da gayet iyi bir başlangıç yaparak, geçtiğimiz sezon kazandığımız şampiyonluğun tesadüf olmadığını herkese gösterdik.

▼"Bir şampiyonlukla 5. büyük olunmaz" deniliyor. Sen de onlardan mısın?

▲Büyük takım olmak için bir kez şampiyon olmak yetmiyor. Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş ve Trabzonspor defalarca bu başarıya ulaşmış. Biz de sürekli bu yarışın içerisinde bulunabilirsek ve rakiplerimize karşı iyi sonuçlar alırsak, o büyüklerin içine girebiliriz. Bana sorarsanız, hâlihazırda en büyük biziz, çünkü son şampiyon biziz. İstatistiklere bakıldığında rakiplerimiz bizden önde ve onlara ulaşabilmemiz için, bizim de girdiğimiz yolda ilerlememiz gerekiyor.

Bunu biliyor muydunuz?

Millî Takım'ın Kazakistan ve Belçika maçları için aday kadroya çağrılan Ömer Erdoğan ve Özer Hurmacı'nın Almanya'da yaşadıkları evleri birbirinden ayıran tek şeyin bir tramvay yolu olduğunu…

Öme Erdoğan'ın 90'lı yılların, Özer'in ise 2000'li yılların başında Türkgücü Kassel takımında forma giydiğini…

İçeride 1-0 önde başlıyoruz

▼Geçen sezon Bursaspor evinde sadece Fenerbahçe ve Gençlerbirliği'ne yenilmişti. İç sahadaki maçlar şampiyonlukta çok önemli rol oynadı diyebiliriz. İçeride bu kadar başarılı olmanızın nedeni neydi?

▲Her futbolcu iç saha maçında farklı bir psikoloji içerisine girer. Maça çok daha farklı motive oluyorsunuz. Biliyorsunuz, Bursaspor maçlarını hep dolu tribünler önünde oynuyor. Karşılaşmaları hep arkamızda taraftarlarımızı hissederek yapıyoruz. Deyim yerindeyse maça 1-0 önde başlıyoruz. Ekstra motive olduğumuz iç sahada avantajlı olsak da geçen sezon birçok deplasman maçından da başarılı sonuçlarla döndük. İçeride ve dışarıda farklı futbol oynamaya yatkın bir takıma sahibiz. İçeride baskılı, dışarıda ise kontratağa dayalı bir futbol oynuyoruz.

▼Bu sezon takıma yeni isimler katıldı. Özellikle Insua, Stepanov ve Vederson Avrupa arenasına önceki sezonlarda çıkmış oyuncular. Yeni isimlerin katılımıyla takımda ne gibi olumlu gelişmeler bekliyorsun?

▲Bu sezon fazla sayıda maç yapacak olmamızdan dolayı Ertuğrul Hoca bol alternatifli bir kadro kurdu. Şampiyonlar Ligi, Spor Toto Süper Lig ve Ziraat Türkiye Kupası olmak üzere üç kulvarda mücadele ederken, doğal olarak takımda rotasyon yapmak gerekecek. Hocamız yoğun maç trafiğinde yorulan oyuncuları dinlendirmek için başkalarına yer verdiğinde, onların açıklarını kapatacak kadar iyi futbolculardan oluşan bir kadroya sahibiz. Vederson, yıllardır Türkiye'de forma giyiyor. En son Fenerbahçe'de başarıyla oynadı. Bence Mustafa Keçeli ile birlikte Türkiye'nin en iyi sol beklerinden bir tanesi. Stepanov da Trabzonspor'da oynamış, Türk futbolunu ve ligimizi bilen birisi. Nunez, Arjantin'de isim yapmış ve piyasası olan bir futbolcu. Insua, İspanya ve Almanya'da oynamış, daha önce ismi uzun süre Galatasaray'la anılmış çok kaliteli bir futbolcu. Steinert de başarılı. Güngören Belediye'den alınan Harun'un da Bursaspor'a uzun yıllar hizmet edeceğini düşünüyorum. Tüm oyuncular seçilerek transfer edildi. İnşallah uyum problemlerini kısa sürede atlatır ve takımımıza faydalı olurlar.

▼Bursaspor'un Arjantin pazarına özel ilgisi nereden kaynaklanıyor?

▲Arjantinli futbolcular Türk ligine daha yatkın. Futbol, Türkiye'de çok sert ve tempolu oynanıyor. Ama Brezilya Ligi'nde neredeyse yürüyerek futbol oynuyorlar. Kimsenin kimseye dokunmadığı, şova dönük bir futbol var orada. Arjantin'de ise maçlar çok çekişmeli, adeta kıran kırana geçiyor.

▼Geçen sezon Zapotocny ve İbrahim Öztürk'le yan yana oynadın. Bu sezon savunmadaki yeni partnerin Stepanov. Onunla aranızdaki uyum nasıl? Senin eksik olduğunu düşündüğün yönlerini onun özellikleri kapatabiliyor mu?

▲Geçen sezon İbrahim'le iyi anlaşmıştık. Oynadığı mevkiin başarılı futbolcularından. Stepanov, Trabzonspor döneminden sonra Porto ve Malaga'da tecrübe kazandı. Ancak 4-4-2 sisteminde sadece yanınızdaki partnerinizle değil, beklerle de uyumunuz önem taşıyor. Birbirinizin kademesine ne kadar iyi girebiliyorsunuz? Hataları ne kadar telafi edebiliyorsunuz? Bu kısımlar da önemli. İlk üç haftada gol yemedik. Demek ki işimizi gayet iyi yapmışız.

▼Sana göre bu sezon Bursaspor'u bekleyen en büyük tehlike hangisi? Geçen sezon gelen olağanüstü şampiyonluktan sonra başarıya doymuşluk yaşanabilir mi takım içinde?

▲İlk defa Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edeceğimiz için tecrübesiz sayılırız. Herkesin bizden beklentisi çok büyük. Açıkçası bizim de öyle, çünkü Bursa'yı ve Türkiye'yi temsil edeceğiz. Tek korkum bu turnuvada oynayacağımız maçlarda arzu etmediğimiz sonuçlar almak. Çünkü Ertuğrul Hocanın gelişinden beri iki maç üst üste yenilgi almamış bir takımız. İnşallah olası kötü sonuçların olumsuz bir yansıması olmaz. Ancak bu konuda arkadaşlarıma ve hocamıza sonsuz güvenim var, çünkü bir maç kötü oynadıktan sonra bir sonraki maça kadar çabucak toparlanabiliyoruz. Hocamız gerekli tedbirleri alıyor, oyuncu ekibimiz de iyi oynadığımız maçlardan bile dersler çıkartacak kadar sorumluluk sahibi.

▼Şampiyonlar Ligi'nde karşısında oynarken heyecan duyacağın, aynı zamanda da seni endişelendiren bir oyuncu var mı? Eğer rakiplerden yoksa genel anlamda Şampiyonlar Ligi'ne katılan takımlardan?..

▲Bursaspor olarak bugüne kadar hiçbir rakibimizden bir oyuncuya özel önlem almadık. Takım olarak ne zaman defans ve ofansı iyi yaptıysak neticeye gittik. Kimseden çekinmiyoruz. Şampiyonlar Ligi'nde herkesle başa baş oynayabileceğimizi göstermek istiyoruz.

▼Old Trafford, Mestalla ve Ibrox Stadyumları. Hepsi de Avrupa'nın en iyi ve sayılı stadyumları arasında. Atmosfer de maç günleri harika oluyor. Bursaspor da Avrupa'da tecrübesiz bir takım.

Bu durumun sorun çıkarmasını önlemek için takım olarak ne gibi önlemler almayı düşünüyorsunuz?
▲İnşallah stadyum atmosferleri bize sorun çıkarmaz. Bilhassa İskoçya'da müthiş bir taraftarın önünde oynadık. Orası atmosfer olarak Şampiyonlar Ligi'nin en zor deplasmanlarından biri. Valencia'daki taraftarın kendi takımını destekleyen ancak rakip takımı baskı altına almayacak türde olduğunu düşünüyorum. Ama Manchester'da da güzel bir atmosfer olacağını tahmin ediyorum. Deplasman maçlarımızı heyecanla bekliyoruz. Bizim için çok güzel bir tecrübe olacak. Birçok genç arkadaşımız televizyondan izledikleri stadyumların çimlerine ayak basma olanağı bulacak. En iyisi de kendi gücümüzü test etme fırsatına kavuşacağız.
▼Sercan'la yaptığımız röportajda, "Real Madrid ve Barcelona ile aynı grupta yer almak istiyoruz" diye konuşmuştu. Bu iki takım da Bursaspor'a düşmeyince bir hayal kırıklığı yaşandı mı?
▲Geçen seneden beri taraftarlarımızın yarattığı bir tezahürat vardı. Biz de "İnşallah bu iki takım bize düşer de tezahürat yerini bulur" dedik. Baktığınız zaman, Bursaspor yakın geçmişte her zaman Avrupa kupalarında oynayan, büyük kulüplere karşı maça çıkan bir takım değil. "Madem oynuyoruz, birinci torbanın en iyisi gelsin. Nou Camp'a, Santiago Bernabeu'ya çıkalım" dedik. Sonuçta Barcelona dünyanın en iyi futbolunu oynayan takım, Real Madrid'de ise dünyanın en iyi teknik direktörü Jose Mourinho var. Her ne kadar profesyonel futbolcular olsak da kendi aramızda böyle bir durumun hepimiz için ne kadar güzel bir tecrübe olacağını tartıştık. Ben de Manchester yerine Barcelona ya da Real Madrid'in çıkmasını isterdim. Yalnız bu sakın Manchester'ın onlardan daha alt bir takım olduğu anlamına gelmesin.
▼İlk kez A Millî Takım'a çağrıldın ve bu davet Bursaspor'da oynarken gerçekleşti. Belki de bu başarıyı üç büyüklerde yakalasan daha önceden de çağrılabilirdin. Bir Anadolu takımından Millî Takım'a çağrılmanın daha zor olduğunu düşünüyor musun?
▲İstanbul kulüpleri sürekli hem Türkiye Ligi'nde şampiyonluk kovalıyor hem de Avrupa kupalarında mücadele ediyor. Bu takımların oyuncuları uluslararası alanda otomatik olarak tecrübe kazanıyor. Bu sezondan önce Anadolu takımlarının maçları sadece büyük takımlarla oynadıkları zaman canlı yayına giriyordu. Bu da büyük takımın oyuncularının daha göz önünde olmasına neden oluyor ve tercih edilmelerini kolaylaştırıyordu. Daha sonra Sivasspor ve bizim çıkışımızın ardından maçların canlı yayına girmesiyle futbolcuların hem değeri hem de Millî Takım'a yükselme şansları arttı. Kendi adıma konuşursam, Bursaspor'un şampiyonluk yarışının içinde olması benim seçilme ihtimalimi arttıran büyük bir etken oldu.
▼Spor Toto Süper Lig'de tüm maçların canlı yayınlanmasının ne gibi bir etkisi olacak?
▲Millî Takım hocaları için çok büyük bir avantaj. Futbolcuların kendi piyasalarını artırabilmesi için de bir fırsat. Artık herkesin maçlara daha iyi motive olacağını düşünüyorum. Hatırlayın, Anadolu takımlarının oyuncuları büyük takımlarla maç yapacakları zaman kendilerini bir başka hazırlardı. Şimdi bunu her hafta yapmaları gerekecek.
▼A Millî Takım'da ortamı nasıl buldun? Hiddink'in sana yaklaşımı nasıldı?
▲Futbolculuk hayatım boyunca A millî olma hayalini hep içimde taşıdım. Kariyerime bakınca bir futbolcunun yaşayabileceği çok şeyi gerçekleştirdiğimi görüyorum. Millî Takım'da oynayamamak içimde bir ukde gibiydi. Buraya gelip kendimi ispatlamak ve kalıcı olmak istiyordum. Ülkemi ve milli formayı o kadar çok seviyordum ki, 2002 Dünya Kupası üçüncülüğü ve 2008 Avrupa Şampiyonası yarı finalistliği başarılarından sonra Almanya'da arabamla bayraklar içinde tur bile attım. Buraya gelince, hocalarımız sağ olsun bana hiç Millî Takım'a ilk kez geldiğim duygusunu yaşatmadı. 50 kez millî olmuş bir futbolcuya nasıl davrandılarsa bana da öyle davrandılar ve özgüvenimi yükselttiler. Hiddink de tanıştığımız zaman "Ne haber genç futbolcu?" diyerek beni gururlandırdı. Ortam çok güzel. Keşke daha öncelerde de gelebilmiş olsaydım. Ziyanı yok, inşallah bundan sonra kalıcı olurum.

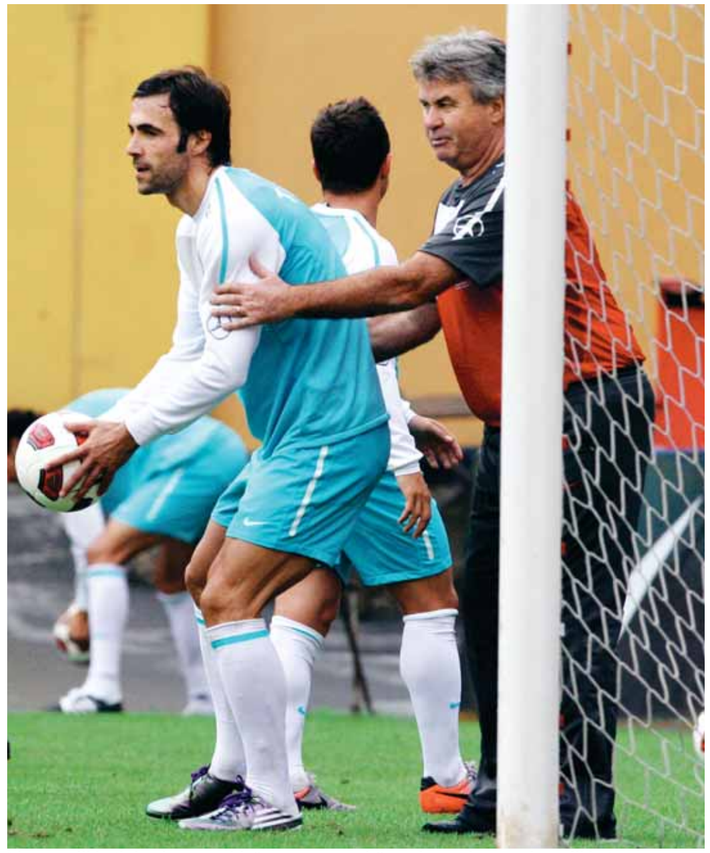

▼Hiddink'te bir hoca olarak dikkatini çeken ne oldu?
▲Hiddink futbolculara inanılmaz güveniyor. Türk futbolunun bir yerlere geleceğinden emin. Hiddink'in bize her konuda öğretecekleri olacaktır diye düşünüyorum. Bu arada, Oğuz Hoca ile ilgili bir şey itiraf etmek istiyorum. Oğuz Hocanın tercümanlık konusunda bu kadar başarılı olduğunu görünce çok şaşırdım. Teknik terimlere hâkimiyeti çok dikkatimi çekti.
▼Kazakistan maçında bir heyecan var mıydı içinde?
▲Ne de olsa ilk deneyimim! Heyecan tabii ki vardı. 70 milyon insanın gözünün üzerimde olduğunu biliyordum. Beni çok insan Millî Takım'a yakıştırmıştı ve şimdi kendimi ispatlama sırası bendeydi. Kendime güveniyordum, iyi oynamaya çalıştım. Maçın galibiyetle bitmesi beni çok mutlu etti. Hocalarıma bana bu fırsatı verdikleri için teşekkür ederim.
▼Euro 2012 elemelerindeki rakiplerimizi değerlendirir misin? Bir defans oyuncusu olarak, özellikle Almanya'nın dinamik hücumlarına karşı nelere dikkat etmeliyiz? Grupta başarılı olmak için neler yapmalıyız?
▲Öncelikle kendi gücümüzün farkında olmalıyız. Bireysel anlamda grubumuzdaki tüm takımlardan daha kaliteli bir ekip olduğumuzu düşünüyorum. Almanya ise çok uzun zamandır birlikte oynayan bir kadroya sahip ve takım oyununu çok iyi başarıyorlar. Mücadele gücü yüksek ve çok koşan bir takım. Tek tek bakıldığında ise biz daha yetenekli oyunculara sahibiz. Bizim dezavantajımız, geçmiş yıllarda da görüldüğü gibi millî forma için bir şeyler başarma heyecanı ile zaman zaman kontrolsüz bir oyun oynamamız. Herkes "Takımı ben kurtarayım" duygusuna kapılıp asli görevini bırakıp fazla iş yapıyordu. Bu da hatalara sebebiyet veriyordu tabii. Almanya'da ise herkes kontrollü, disiplinli. Skor ne olursa olsun, isterse 3-0 mağlup olsun, maç yeni başlamış gibi karşılaşmayı sürdürüyor.

Panzer artık daha güçlü

Geride bıraktığımız Dünya Kupası'nda "gönüllerin şampiyonu" olan Almanlar, bu turnuvada gösterdiği performansla geçmişteki "kötü" imajlarını bir anda silerek çoğu futbolseverin sempatiyle baktığı bir takım haline geldi. Euro 2012 grup elemelerinde bu ayki rakiplerimizden birisi olan Almanya'ya yakında bakalım ve yeniden yapılanan kadrolarıyla futbol anlayışlarını nasıl değiştirdiklerini irdelemeye çalışalım.

Aydın ***Güvenir***

Euro 2012 elemelerinde A Millî Takımımızın gruptaki en zorlu rakibi Almanya, Euro 2008'i ikinci, son iki Dünya Kupası'nı da üçüncü tamamlayarak önemli bir istikrar yakaladı. Panzerler bu üç şampiyonada kupayı kazanamasa da aldıkları bu netice kendileri için başarı sayılabilir. Çünkü bu üç turnuva öncesi kadrolara bakıldığında futbol otoritelerinin büyük bir kısmı Almanların turnuvadan erken eleneceğini düşünüyordu. Ancak onlar futbolda oyuncuların bireysel özelliklerinin değil, takım olmanın ve sistemin işlemesinin önemli olduğunu bir kez daha kanıtladı. Üç turnuvada da aldıkları sonuçların yanı sıra oynadıkları futbolla da göz doldurdular. Peki, Almanya bugünlere nasıl geldi? Bu "tıkır tıkır" işleyen sistem nasıl kuruldu, hep birlikte göz atalım...

Gençlik geliştirme programıyla başlayan diriliş

Hatırlanacağı üzere Almanlar 1998 Dünya Kupası çeyrek finalinde Hırvatistan karşısında 3-0 gibi bir hezimetle turnuvadan elenmiş, Euro 2000'de de İngiltere, Portekiz ve Romanya'nın bulunduğu grupta sadece 1 gol kaydedebilmiş ve 1 puanla grup sonuncusu olarak kupaya veda etmişti. Üstelik bu eleniş, grubun son maçında Portekiz karşısında yine 3-0 gibi ağır bir yenilgi sonunda gerçekleşmişti. Euro 96'dan şampiyonlukla ayrılan ve tarihlerinde kupalara oldukça alışkın olan Panzerler, bu başarısızlıklardan sonra duruma iyiden iyiye el koymaya karar verdi. Almanya Futbol Federasyonu 2006'da kendi evlerinde düzenlenecek olan Dünya Kupası'nı da düşünerek gençlik geliştirme programlarını yenilemeye başladı. Bu program "Stützpunkte" ile "Leistungszentren" adı verilen iki temele dayanıyordu. "Stützpunkte" bölgesel merkezler anlamına geliyordu ve ülke genelinde sayısının 366 olduğu bu bölgesel merkezlerin amacı, küçük yaştaki yetenekleri Alman futboluna kazandırmaktı. Yaşları 11 ile 14 arasında değişen tam 14 bin küçük futbolcu adayı, bölgelerin bağlı olduğu yerel kulüplerde haftada bir kez eğitim gördükleri bir antrenman programına tâbi tutuldu. Böylece aynı zamanda ülke genelinde küçükler için belirli bir planlaması olan bir antrenman programı da yürürlülüğe girmiş oldu. Almanya Futbol Federasyonu'nun yürütmüş olduğu gençlik geliştirme programının ikinci kısmını ise "Leistungszentren" oluşturuyordu. "Leistungszentren" Alman 1. ve 2. Ligi'nde yer alan toplam 36 profesyonel futbol kulübünün altyapı bölümlerinden meydana gelen oluşumdu. 2001 yılından itibaren Almanya Futbol Federasyonu'nun şart koşması ile bu takımların altyapılarına genç teknik direktörler atanması, ileride yıldızının parlayacağı düşünülen küçük oyuncular için "Futbol Akademileri" adı altında yatılı futbol okullarının oluşturulması ve kulüplerin altyapıları için çok sayıda antrenman sahasının yapılmasıyla "Leistungszentren" görevine başlamış oldu. Böylece Almanya'nın zirvesindeki 36 kulübün altyapılarında, gelecekte umut vaat eden küçüklerin tekniklerini ve oyun anlayışlarını daha rahat geliştirebilecekleri kalitede antrenman sahaları ve onlarla yaşça daha yakından ve arkadaşça ilgilenebilecek genç teknik adamlar ortaya çıkmış oldu. Ayrıca bu oyuncuların yatılı futbol okullarında birlikte kalarak küçüklüklerinden itibaren hem sahada hem de özel hayatlarında birbiriyle sıkı bir bağ ve dostluk kurmaları sağlandı. Genç oyuncular böylece saha içindeki özelliklerinin yanı sıra saha dışındaki niteliklerini de bilerek küçük yaştan itibaren birbirlerini çok iyi tanımış oldu. Hiç kuşku yok ki, bunun futbola yansıması da oldukça olumluydu. Yaklaşık 100 milyon euronun harcandığı bu projede, bölgesel merkezler olan "Stützpunkte"de yetişen 4 bin 500'den fazla küçük futbolcunun "Leistungszentern"e geçmesiyle Alman futbol takımlarının altyapıları yeniden canlanmaya başladı. Ayrıca "Lesitungszentern" projesi çerçevesinde 2006 yılında başlayan ve 18 kriteri karşılaması gereken elit futbol okulları ile kulüp akademileri de bu programın birer elemanı haline geldi. Futbol Federasyonu, ülkedeki her profesyonel kulübün lisans alabilmesi için bir "Kulüp Akademisi" kurması gerektiğini şart koştu. Bundan sonraki dönemlerde bu akademilerin başarı durumları bir yıldızlama sistemiyle sürekli kontrol edildi. UEFA'nın, kulüplerin bu akademilerini geliştirmek için yaptığı 4 milyon euroluk katkıdan sonra da ortaya yeni yıldız adayları çıkmaya başladı. Alman Millî Takım oyuncuları Rene Adler, Toni Kroos, Serdar Taşçı ile Beşiktaş'ın yeni transferi Roberto Hilbert bu isimlerin sadece birkaçı. Bu gelişimle birlikte de 2007-2008 sezonundan itibaren kulüpler kendi gençlik geliştirme programlarına yaklaşık 61 milyon euro ayırmaya başladı.

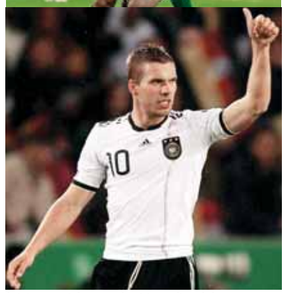

Gol makinesi

Gençlik geliştirme programı 2006 yılında meyvelerini vermeye başladı. Ev sahibi olmasına rağmen asla favori olarak gösterilmeyen Almanlar, turnuvayı üçüncü olarak bitirmeyi başardı. Yarı finalde kupanın sahibi İtalya'ya elenen Panzerler, 14 golle turnuvanın en golcü takımı oldu. Miroslav Klose de 5 golle gol krallığına ulaştı. Euro 2008'de ise Türkiye'yi eleyip çıktıkları finalde İspanya'ya 1-0 yenilip ikinci oldular ve Boğaların ardından 10 golle en skorer takım unvanını aldılar. Oyunlarındaki yükselen grafiği 2010 Dünya Kupası'nda daha da üst seviyeye taşıyan Almanlar, bu turnuvayı da üçüncü sırada bitirdi. Ancak bu turnuvada ortaya koydukları futbol herkes tarafından çok beğenildi. Yarı finalde şampiyon İspanya'ya elendikten sonra 2006'da olduğu gibi bu kupada da 16 golle en golcü takım oldular. Bayern Münih'in genç yıldızı Thomas Müller ise Klose'nin başlattığı gol krallığı hegemonyasını Almanlar adına bu turnuvada da devam ettirdi. Sonuç olarak son 4 sene içindeki bu üç büyük uluslararası turnuvaya baktığımızda, Almanların hep ilk üçün içinde yer aldığını görüyoruz. Üstelik Panzerler bu üç kupada da şampiyona elendi. Bu da bu başarılarının önemini bir kat daha arttırıyor. Ayrıca bu üç şampiyonanın ikisinde en golcü takım olmayı, ikisinde de bir gol kralı çıkartmayı başardılar. Bu durum da rakiplerine oranla bireysel yeteneklerin daha az olduğu Almanlarda, takım oyununun ve uyumun ne kadar yukarı seviyede bulunduğunu gösteriyor. Bu uyum sahaya yansıdığında, pozitif futbol oynayan ve bol gol bulan bir takımın ortaya çıkmasını sağlıyor. Almanların son üç turnuvadaki oyuncu kadrosunun kulüplere göre dağılımına baktığımızda ise herhangi bir kulübün çok fazla ön plana çıkmadığını görüyoruz. Üç turnuvada da kadroya en fazla oyuncu gönderen takım Bayern Münih olurken, son Dünya Kupası'nda takımda Almanya dışında oynayan oyuncunun bulunmadığını görüyoruz. 2006 ve 2008'deki turnuvalarda 13 farklı takımdan oyuncu yer alırken, geride bıraktığımız Dünya Kupası'nda bu sayı 8'e düşmüş. Bu farklılık da önceki kupalara göre kadroya Bayern Münih'ten daha fazla oyuncu girmesinden ve takımda yurtdışında oynayan futbolcu bulunmamasından kaynaklanıyor. Bu üç şampiyonada da forma giymeyi başaran futbolcu sayısı ise sadece 7. Bu da gençlik geliştirme programının da etkisiyle özellikle son turnuvada kadronun ne kadar yenilendiğinin ve gençleştiğinin bir kanıtı. Bu üç turnuvada da kadroda yer alan isimler ise Arne Friedrich, Marcell Jansen, Philipp Lahm, Per Mertesacker, Bastian Schweinsteiger, Miroslav Klose ve Lukas Podolski. Bu 7 oyuncunun 4'ünün savunmacı olması da Panzerlerin defans hattına son yıllarda oyuncu yetiştirmekte zorlandığını gösteriyor. Üç turnuvada da mücadele eden tek orta saha oyuncusunun Schweinsteiger olması ise defansa oranla orta sahanın ne kadar yenilendiğinin ve dinamikleştiğinin bir göstergesi.

Alman Millî Takımı Oyuncularının Kulüplere Göre Dağılımı

Kulüp	2006 Dünya Kupası	Euro 2008	2010 Dünya Kupası
Bayern Münih	4	5	7
Werder Bremen	3	4	4
Stuttgart	2	2	3
Schalke	1	2	1
Hamburg	-	1	4
Bayer Leverkusen	2	2	2
Borussia Dortmund	3	-	-
Hertha Berlin	1	1	1
Hannover	1	1	-
Köln	1	-	1
B. Mönchengladbach	2	1	-
Wolfsburg	1	-	-
Chelsea	1	1	-
Arsenal	1	1	-
Real Madrid	-	1	-
Real Betis	-	1	-

Çok uluslu bir takım

Panzerlerin yenilenen gençlik geliştirme programına geri dönersek, 1 sene içinde üç turnuvada şampiyon olunması ile bu programın ne kadar önemli bir başarı yakaladığını görüyoruz. Önce 2008 U19 Avrupa Şampiyonu olan Almanlar, 2009'da da U17 ve U21 Avrupa Şampiyonaları'ndan kupayla ayrılıp bir ilke imza attı. Art arda katıldığı üç turnuvayı da şampiyonlukla kapatmaları, önümüzdeki yıllara damgasını vuracak bir neslin gümbür gümbür geldiğinin göstergesi. Bu kupaların kazanılmasında "Altın Kafa" Horst Hrubesch'in de büyük payı olduğunu unutmamak gerek. Son Dünya Kupası'na baktığımızda bu başarının millî takıma da yavaş yavaş yansıdığını görüyoruz. Yarı finalde elenmelerine karşın, İngiltere ve Arjantin gibi devlere 4'er gol atan ve oynadığı takım oyunuyla oldukça başarılı olan Panzerlerin kadrosunda 2009 U21 Avrupa Şampiyonası'nda kupayı kazanan takımdan altı oyuncu yer aldı. Bu oyunculardan Manuel Neuer kalede, Jerome Boateng defansın sol kanadında, Mesut Özil ile Sami Khedira da orta sahada ilk on birde sahaya çıkarken, Marko Marin ile Dennis Aogo da kadroda yer bulmayı başardı. Sahaya ilk on birde çıkan bu dört oyuncunun üçünün turnuva sonunda Real Madrid ve Manchester City gibi takımlara transfer olması da bu futbolcuların daha genç yaşta dünya seviyesinde nerelere geldiklerinin bir kanıtı. Bu oyunculardan Mesut'un Türk, Khedira'nın Tunus, Boateng'in Gana, Marin'in Bosna-Sırp, Aogo'nun da Nijerya asıllı olması bu başarılı genç kuşağın büyük bir bölümünün de devşirme oyunculardan oluştuğunu gösteriyor. U21 Avrupa Şampiyonası'nda birinci olan takımda yer alan ve A millî takımın müstakbel oyuncuları arasında yer alan Gonzalo Castro'nun İspanya, Sebastian Boenisch'in Polonya, Andreas Beck'in de Sibirya kökenli olması önümüzdeki yıllarda "çok uluslu" bir Almanya'nın sahada olacağının bir işareti. Panzerlerin geçtiğimiz Ağustos ayında Danimarka ile deplasmanda oynadığı hazırlık maçında ise 2010 Dünya Kupası kadrosunda yer almayan 9 yeni oyuncunun bulunması, Euro 2012 elemelerinde teknik heyetin kadroyu yeniden yapılandırabileceğini gösterir nitelikte. Bu yeni oyuncuların çoğunun 26-27 yaşlarında olması ise alttan gelen bu genç kuşağın yanına yeni ama deneyimli oyuncuların da takımda yer bulabileceğine dair bir belirti. Teknik direktörlüğünü Joachim Löw, asistan koçluğunu eski oyuncu Hans-Dieter Flick, kaleci antrenörlüğünü Andreas Köpke ile menajerliğini Euro 96'da attığı altın golle Panzerlere kazandıkları son kupayı getiren Oliver Bierhoff'un yaptığı Almanya, gençlik geliştirme programının olumlu etkisiyle son yıllarda hem sahadaki oyun anlayışıyla hem de aldığı neticelerle, futbolseverlerin gözünde eskini imajını silmiş ve oldukça sempati kazanmış durumda. Küçük yaşlardan beri gerek saha içi gerekse de saha dışında yedikleri içtikleri ayrı olmayan bir kuşakla Avrupa futboluna damga vurmaya hazırlanıyorlar. Bu yeniden yapılanan kadroda ise Almanya'da doğup büyümesine rağmen birçok yabancı kökenli oyuncu bulunuyor. İşte bu şekilde oluşan Almanya Millî Takımı hiç kuşkusuz Euro 2012 elemelerinde gruptaki en zorlu rakibimiz olacak.

Azerbaycan Zor yiyor, zor atıyor

Millî Takımımızın gruptaki bir diğer rakibi olan ve Teknik Direktörlüğünü Euro 96 şampiyonu Almanya'nın hocası Berti Vogts'un yaptığı Azerbaycan, Alman teknik adam takımın başına geldiğinden beri zor gol yeme özelliğiyle dikkat çekiyor. 2010 Dünya Kupası elemelerinde yine Almanya ile aynı grupta bulunan Azeriler, 10 maçta 14 gol yemişlerdi. Ancak buna karşın rakip ağlara sadece 4 gol bırakabilmeleri, gol yollarında ne kadar zorlandıklarını gösteriyor. Azeriler, 2010 Dünya Kupası elemelerinde deplasmanda 4 gol yedikleri Almanlardan bu sefer 6 gol yediler. Bu sonuca rağmen, özellikle deplasmanlarda rakibe karşı direnebildiklerini söyleyebiliriz. Bunun bir örneği olarak da 2009 Haziran'ında Kayseri Kadir Has Stadı'nda oynanan hazırlık maçında Azerileri ancak 2-0'la geçebildiğimizi gösterebiliriz. Kadrosundaki oyuncuların çok büyük bir kısmı kendi ülkesinde top koşturan futbolculardan oluşan Vogts'un Azerbaycan'ı, 2010 Dünya Kupası eleme gruplarında Hiddink'in Rusya'sı ile eşleşmiş, 2-0 yenilip 1-1 berabere kalmışlardı. Hollandalı ve Alman teknik adamlar şimdi bir kez daha aynı grupta karşı karşıya gelmiş olacak.

Favorilere acı sürprizler

2012 Avrupa Şampiyonası elemeleri sürprizlerle başladı. Fransa'nın Belarus'a, Rusya'nın Slovakya'ya, Çek Cumhuriyeti'nin de Litvanya'ya evlerinde yenilmesi çarpıcı sonuçlardı. Ancak depremi Portekiz yaşadı. 4-4'lük Kıbrıs Rum Kesimi beraberliği'nin ardından Norveç yenilgisi, Teknik Direktör Carlos Queiroz'un da sonu oldu. Elemelerin çiçeği burnunda takımı Karadağ'ın Galler ve Bulgaristan galibiyetleriyle ikide iki yapması ise oldukça şaşırtıcıydı.

B Grubu

Ruslara Slovak darbesi

Grubun favorisi Rusya olarak görünüyor. İrlanda Cumhuriyeti ve Slovakya da liderlik için mücadele edecek diğer takımlar. Ermenistan, Makedonya ve Andorra'nın figüran olmaktan öteye geçme şansları bulunmuyor. Ancak grup ciddi bir sürprizle başladı. İlk hafta maçlarında İrlanda Cumhuriyeti, Rusya ve Slovakya, güçleri kendilerine denk rakiplerini yenerek 3 puanlı başlangıçlar yaparken, gürültü ikinci maçlarda koptu. 7 Eylül günü Moskova'daki Lokomotiv Stadı'nda oynanan maçta, Slovakya, Rusya'yı 27. dakikada Fenerbahçeli Stoch'un attığı golle 1-0 yenerek önemli bir sürpriz yaptı. Serbest İrlanda ise zayıf Andorra'yı kolay geçerek zirveyi Slovakya ile paylaştı.

Bu ay oynanacak İrlanda Cumhuriyeti-Rusya ve Slovakya-İrlanda Cumhuriyeti maçları bu gruptaki belirleyici virajlardan ikisi olmaya aday görünüyor.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Ermenistan-İrlanda Cum: 0-1
Andora-Rusya: 0-2
Slovakya-Makedonya: 1-0
7 Eylül 2010
Rusya-Slovakya: 0-1
Makedonya-Ermenistan: 2-2
İrlanda Cum-Andorra: 3-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İrlanda Cum.	2	2	0	0	4	1	6
Slovakya	2	2	0	0	2	0	6
Rusya	2	1	0	1	2	1	3
Ermenistan	2	0	1	1	2	3	1
Makedonya	2	0	1	1	2	3	1
Andorra	2	0	0	2	1	5	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Ermenistan-Slovakya
Andora- Makedonya
İrlanda Cum-Rusya
12 Ekim 2010
Ermenistan-Andorra
Slovakya-İrlanda Cum
Makedonya-Rusya

C Grubu

İtalya çerez yedi

İtalya'nın favori, Sırbistan'ın plase, Slovenya ve Kuzey İrlanda'nın sürpriz olduğu bir grup. İtalya kâğıt üzerinde iki kolay maçla başladı ancak Estonya'daki ilk sınavında zorlandı. Yeni Teknik Direktörü Cesare Prandelli yönetimindeki revizyona uğramış kadrosuyla Estonya karşısında yenik duruma düşen Gök Mavililer, son yarım saatte galibiyete ulaştı. 5-0'lık Faroe Adaları maçı ise adeta bir antrenmandı. Kuzey İrlanda bu periyotta oynadığı tek maçta deplasmanda Slovenya'yı yenerek "Ben de varım" derken, Faroe Adaları'ndan 3-0'lık galibiyetle dönen Sırbistan, evinde Slovenya'ya puan kaptırarak pabucun ne denli pahalı olduğunu anladı. İtalya bu ay Kuzey İrlanda deplasmanına gidip evinde de Sırbistan'ı ağırlayarak gerçek rakiplerle karşılaşacak.

Maç Sonuçları

11 Ağustos 2010
Estonya-Faroe Adaları: 2-1
3 Eylül 2010
Faroe Adaları-Sırbistan 0-3
Estonya-İtalya: 1-2
Slovenya-K. İrlanda: 0-1
7 Eylül 2010
Sırbistan-Slovenya: 1-1
İtalya- Faroe Adaları: 5-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	2	2	0	0	7	1	6
Sırbistan	2	1	1	0	4	1	4
K. İrlanda	1	1	0	0	1	0	3
Estonya	2	1	0	1	3	3	3
Slovenya	2	0	1	1	1	2	1
Faroe Adaları	3	0	0	3	1	10	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Slovenya-Faroe Adaları
Sırbistan-Estonya
Kuzey İrlanda-İtalya
12 Ekim 2010
Faroe Adaları-Kuzey İrlanda
Estonya-Slovenya
İtalya-Sırbistan

D Grubu

Fransa şokla başladı

Kuralar çekildiğinde Fransa'nın kolay çıkacağı, Romanya ve Bosna Hersek'in de ikincilik için çekişeceği bir grup olarak görünüyordu D Grubu. Ancak sürprizler erken başladı. Dünya Kupası'nda yaşadığı ağır hezimetin ardından yeni Teknik Direktörü Laurent Blanc yönetiminde baştan aşağı yenilenmiş bir kadroyla sahaya çıkan Fransa, evinde Belarus'a mağlup oldu. Ancak Horozlar bu yenilgiyi Bosna-Hersek'i deplasmanda yenerek bir ölçüde telafi etti. İlk iki sırada Arnavutluk ve Belarus'un oturması, grubun sürprizlere ne kadar açık olduğunu kanıtlıyor. Bu ayının en kritik maçı ise Paris'te Fransa ile Romanya arasında oynanacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Romanya-Arnavutluk: 1-1
Lüksemburg-B.Hersek: 0-3
Fransa-Belarus: 0-1
7 Eylül 2010
Belarus-Romanya: 0-0
Arnavutluk-Lüksemburg: 1-0
Bosna Hersek-Fransa: 0-2

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Arnavutluk	2	1	1	0	2	1	4
Belarus	2	1	1	0	1	0	4
Fransa	2	1	0	1	2	1	3
Bosna-Hersek	2	1	0	1	3	2	3
Romanya	2	0	2	0	1	1	2
Lüksemburg	2	0	0	2	0	4	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Lüksemburg-Belarus
Arnavutluk-Bosna Hersek
9 Ekim 2010
Fransa-Romanya
12 Ekim 2010
Belarus-Arnavutluk
Fransa-Lüksemburg

E Grubu

İkili yarış

Son Dünya Kupası'nın finalisti Hollanda bu grubun da favorisi. Ancak İsveç de yabana atılır bir takım değil. Gruptaki diğer dört takımın bu ikiliyi zorlama şansları pek bulunmuyor. Zaten Hollanda, San Marino ve Finlandiya, İsveç de Macaristan ve San Marino galibiyetleriyle gruba firesiz başladı. Macaristan, Moldova'yı, Moldova ise Finlandiya'yı yenerek galibiyet elde eden diğer takımlar oldu. Bu arada Hollanda'da Teknik Direktör Bert van Marwijk'in Dünya Kupası kadrosunda yer almayan Ruud Van Nistelrooy'a Euro 2012 elemelerinde görev verdiğini, İsveç'in San Marino'yu 6-0 yenerken 57 dakika 10 kişi oynadığını, San Marino'nun iki golü kendi kalesine attığını da ekleyelim. Grupta ayın kritik maçı 12 Ekim'de Amsterdam Arena'da Hollanda ile İsveç arasında oynanacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Moldova-Finlandiya: 2-0
İsveç-Macaristan: 2-0
San Marino-Hollanda: 0-5
7 Eylül 2010
İsveç-San Marino: 6-0
Hollanda-Finlandiya: 2-1
Macaristan-Moldova: 2-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsveç	2	2	0	0	8	0	6
Hollanda	2	2	0	0	7	1	6
Macaristan	2	1	0	1	2	3	3
Moldova	2	1	0	1	3	2	3
Finlandiya	2	0	0	2	1	4	0
San Marino	2	0	0	2	0	11	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Macaristan-San Marino
Moldova-Hollanda
12 Ekim 2010
Finlandiya-Macaristan
Hollanda-İsveç
San Marino-Moldova

F Grubu

Denk kuvvetler

Belki de favorisi olmayan tek grup denilebilir bu gruba. Hırvatistan ve Yunanistan birer adım önde dursa bile İsrail'in, hatta Letonya ve Gürcistan'ın bile sürpriz yapma potansiyellerini unutmamak gerekiyor. Zaten grup da bu karmaşa içinde başladı. Hırvatlar Letonya'yı deplasmanda yenip evlerinde Yunanistan'la berabere kaldı. Gürcistan, İsrail ve Yunanistan'la oynadığı iki maçtan beraberlik çıkardı. Malta'yla oynayan takımlar ise doğal olarak kazandı. İlk iki maç sonunda puan kaybetmeyen takım kalmadı. Dolayısıyla Ekim ayında da "çok özel" diyebileceğimiz bir maç yok ama yine de Yunanistan-Letonya, İsrail-Hırvatistan ve Yunanistan-İsrail maçları daha belirleyici olacak.

Maç Sonuçları

2 Eylül 2010
İsrail-Malta: 3-1
3 Eylül 2010
Letonya-Hırvatistan: 0-3
Yunanistan-Gürcistan: 1-1
7 Eylül 2010
Gürcistan-İsrail: 0-0
Malta-Letonya: 0-2
Hırvatistan-Yunanistan: 0-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	2	1	1	0	3	0	4
İsrail	2	1	1	0	3	1	4
Letonya	2	1	0	1	2	3	3
Gürcistan	2	0	2	0	1	1	2
Yunanistan	2	0	2	0	1	1	2
Malta	2	0	0	2	1	5	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Gürcistan-Malta
Yunanistan-Letonya
9 Ekim 2010
İsrail-Hırvatistan
12 Ekim 2010
Letonya-Gürcistan
Yunanistan-İsrail

G Grubu

Karadağ nereye koşuyor?

2010 Dünya Kupası'nda büyük bir hayal kırıklığı yaşayan İngiltere, Euro 2012 elemelerine fırtına gibi bir başlangıç yaptı. Fabio Capello'nun öğrencileri önce Defoe'nin hat-trick yaptığı Wembley'deki maçta Bulgaristan'ı 4-0, ardından da Basel'de İsviçre'yi 3-1'le geçti. Grubun sürprizini ise Karadağ yaptı. İçeride Galler'i, dışarıda da Bulgaristan'ı 1-0'lık skorlarla geçen elemelerin yeni takımı Karadağ, İngiltere gibi ikide ikiyle başladı. Beşli grupta İngiltere ve Karadağ dışındaki üç takım henüz puanla tanışamadı. Karadağ'ın yoluna nasıl devam edeceği sorusuna bu ay iç sahada İsviçre ve deplasmanda İngiltere ile oynayacağı maçlar büyük ölçüde cevap olacak. Bu arada Galler'de görevini bırakan Teknik Direktör John Benjamin Toshack'ın yerine Brian Flynn getirildi. Bulgaristan ise takımı Lothar Matthaeus'a emanet etti.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Karadağ-Galler: 1-0
İngiltere-Bulgaristan: 4-0
7 Eylül 2010
Bulgaristan-Karadağ: 0-1
İsviçre-İngiltere: 1-3

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	2	2	0	0	7	1	6
Karadağ	2	2	0	0	2	0	6
Galler	1	0	0	1	0	1	0
İsviçre	1	0	0	1	1	3	0
Bulgaristan	2	0	0	2	0	5	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Galler-Bulgaristan
Karadağ-İsviçre
12 Ekim 2010
İsviçre-Galler
İngiltere-Karadağ

H Grubu

Portekiz'de deprem

Grubun kâğıt üzerindeki favorisi kuşkusuz Portekiz. Danimarka ve Norveç'in de Portekizlileri zorlaması bekleniyordu. Ancak gruptaki maçlar hiç de beklendiği gibi başlamadı. Favori Portekiz, ilk maçında evinde Kıbrıs Rum Kesimi ile giriştiği gol düellosundan 4-4'lük beraberlik ayrıldıktan sonra deplasmanda da Norveç'e 1-0 yenildi ve iki maçlık periyottan tek puan çıkartabildi. Bu kötü sonuçlar Teknik Direktör Carlos Queiroz'un da sonu oldu. Norveç ise İzlanda deplasmanından da 2-1'lik galibiyetle dönerek ikide iki yaptı ve grup liderliğine kuruldu. Bu periyodu tek maçla geçen Danimarka ise İzlanda galibiyetiyle ikinci sırada yer alıyor. Bu ay evinde Danimarka ve deplasmanda İzlanda ile karşılaşacak Portekiz için bu iki maç hayatî önem taşıyor. Lider Norveç ise tek maçını Kıbrıs Rum Kesimi ile deplasmanda oynayacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
İzlanda-Norveç: 1-2
Portekiz-Kıbrıs R.K: 4-4
7 Eylül 2010
Danimarka-İzlanda: 1-0
Norveç-Portekiz: 1-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Norveç	2	2	0	0	3	1	6
Danimarka	1	1	0	0	1	0	3
Kıbrıs R.K.	1	0	1	0	4	4	1
Portekiz	2	0	1	1	4	5	1
İzlanda	2	0	0	2	1	3	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Kıbrıs R.K-Norveç
Portekiz-Danimarka
12 Ekim 2010
Danimarka-Kıbrıs R.K.
İzlanda-Portekiz

I Grubu

Çeklerde yine hayat yok

Son Dünya Kupası finallerine katılamayan Çek Cumhuriyeti, Euro 2012 elemelerine de büyük bir hayal kırıklığıyla başladı. Galatasaraylı Milan Baros'un da aralarında bulunduğu pek çok yıldız oyuncuya sahip olan Çek Cumhuriyeti, evinde oynadığı maçta Litvanya'ya yenilmekten kurtulamadı. Grubun doğal favorisi son Avrupa ve Dünya Şampiyonu İspanya, Bülent Yıldırım'ın yönettiği kolay Liechtenstein maçını Torres (2) Villa ve Silva'nın golleriyle 4-0 kazandı. Çekleri yenen Litvanya, İskoçya maçını beraberlikle bitirirerek iki maçtan 4 puanla çıkı. İskoçya ise diğer maçında Liechtenstein'ı güçlükle 2-1 yenmesine rağmen averaj ve maç fazlasıyla liderlik koltuğuna oturdu. İspanya, bu ay içindeki iki maçını evinde Litvanya ve deplasmanda İskoçya ile oynayacak. Çekler ise içeride İskoçya, deplasmanda da Liechtenstein'la karşılaşacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Litvanya-İskoçya: 0-0
Liechtenstein-İspanya: 0-4
7 Eylül 2010
Çek Cum-Litvanya: 0-1
İskoçya-Liechtenstein: 2-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İskoçya	2	1	1	0	2	1	4
Litvanya	2	1	1	0	1	0	4
İspanya	1	1	0	0	4	0	3
Çek Cum	1	0	0	1	0	1	0
Liechtenstein	2	0	0	2	1	6	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Çek Cum-İskoçya
İspanya-Litvanya
12 Ekim 2010
Liechtenstein-Çek Cum.
İskoçya-İspanya

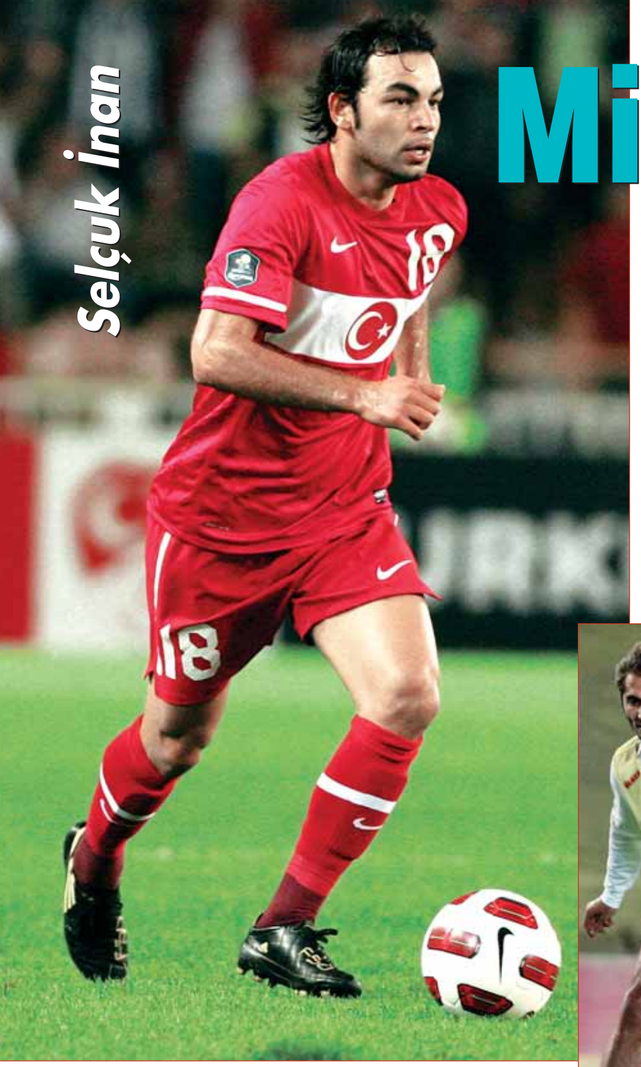

Selçuk İnan

Millî Takım rüyalarıma giriyor

Giderek güçlenen fiziği ve tecrübe kazandıkça olgunlaşan oyun anlayışıyla ideal bir orta saha oyuncusu. Trabzonspor'un yükselişinde, takımın beyni olarak büyük payı var. Sezona jeneriklik gollerle başlayan ve Millî Takım'ın Hiddink'li kamplarının tümünde yer alan genç oyuncu, 1 numaralı hedefini ay-yıldızlı formayı sürekli giymek olarak açıklarken, bir gün Avrupa'da oynama isteğini de yüreğinin bir köşesinde saklıyor.

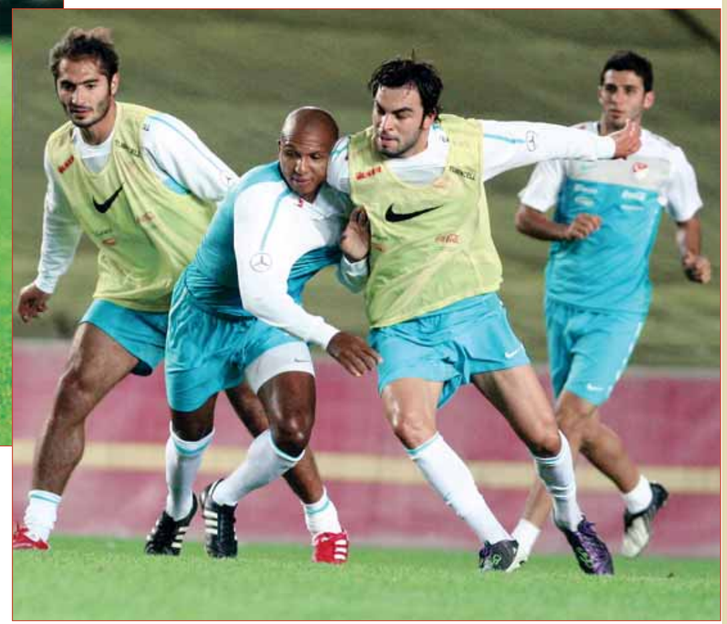

Türker ***Tozar***

▼Trabzonspor, Şenol Güneş'in işbaşına gelmesinden bu yana ciddi bir değişim yaşıyor. Kadroda büyük bir revizyona gidilmeden futbol anlamındaki bu ilerleyişi sen nasıl açıklıyorsun?

▲Futbolcular için kullanılan "Uyum sorunu" tabiri vardır. Bunu eski hocamız Hugo Broos'a uyarlarsak, onun Türk futboluna uyum sürecinin epeyce uzun sürdüğünü söyleyebiliriz. Bu nedenle, Broos'un döneminde istediğimiz pas trafiğini sahaya yansıtmayı başaramadık. Bizi daha iyi anlayan ve Türk futbolcuları daha iyi tanıyan bir teknik adam olan Şenol Güneş'in göreve gelmesinden sonra ise büyük bir değişiklik yaşadık. Yerli-yabancı hoca ayrımına kesinlikle girmeden söylüyorum; futbolcularla teknik adam arasındaki iletişim çok önemli. Şenol Güneş'le bunu çok iyi başardık.

▼Trabzonspor ligin pas trafiğini en iyi sağlayan takımlarından biri haline geldi. Bu dönüşüm nasıl başarıldı?

▲Bu aslında Şenol Hocanın oyun anlayışıyla ilgili. Kendisi topun sürekli bizde kalmasını istiyor. Trabzonspor'un oyuncu kadrosu da pas yapabilme becerisine sahip, oynamak isteyen futbolculardan oluştuğu için bunu uygulamamız kolaylaşıyor.

▼Millî Takım'ın oyun planına baktığımızda sanki Teknik Direktör Guus Hiddink'in de benzer isteklerde bulunduğunu görüyoruz. Sen ne dersin?

▲Kesinlikle doğru. Kendisi bize, "Top sizde ne kadar fazla kalırsa, rakibin tehlike yaratma şansı da o kadar azalır" diyor. Hem Trabzonspor'da hem de Millî Takım'da hemen hemen aynı şekilde oynamaya çalışıyoruz.

▼Teknik adam-futbolcu ilişkileri bir takımın performansında önemli yer tutuyor. Bu anlamda Trabzonspor'daki teknik adam-oyuncu ilişkileri hakkında neler söyleyebilirsin?

▲Teknik-adam oyuncu ilişkileri en üst düzeyde. İster futbol içi isterse futbol dışı bir sorunumuz olsun, bunu Şenol Hoca veya yardımcılarına rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Bu konuda çok şanslıyız. Tüm bunlar performansımızın artmasına katkı sağlıyor.

Trabzonspor'da teknik-adam oyuncu ilişkileri en üst düzeyde. İster futbol içi isterse futbol dışı bir sorunumuz olsun, bunu Şenol Hoca veya yardımcılarına rahatlıkla söyleyebiliyoruz.

Hocalardan beklediğimiz, bütün futbolcuların aynı olmadığını bilmeleri, her futbolcunun farklı mental ve psikolojik yapısı olduğunu anlamaları. Mesela ben, daha çok sakin yapıda olan antrenörlerle çalışmayı isterim.

Şenol Hoca beni daha çok defansif oynatmayı düşünüyor. Bunu da elimden geldiğince yapmaya çalışıyorum ve hiç de rahatsızlık duymuyorum. Önemli olan hocamızın ve takım arkadaşlarımın benden en çok nasıl verim alabileceği.

Bursaspor'un şampiyonluğunun Trabzonspor'a kesinlikle olumsuz bir etkisi olmadı. Çünkü Trabzonspor'un büyüklüğü belli. Trabzonspor'un hedefi bundan sonra Galatasaray ve Fenerbahçe'nin şampiyonluklarını yakalamak olmalı.

Teofilo topu çok iyi saklayabilen, ayaklarına çok hâkim bir futbolcu. Böyle futbolcularla oynamak tüm orta saha oyuncularının da isteğidir. Gol vuruşlarındaki yeteneği de belli. Onu bir nevi yeni transfer olarak da görebiliriz.

Jaja, Teofilo'ya göre daha şanslı, çünkü uyum sürecini daha hızlı atlatabilecek bir ortam kurdu kendine. Güney Amerikalı arkadaşları var. Bizimle de arası çok iyi. Gerek fiziksel, gerekse teknik açılardan üst düzey bir futbolcu.

Rüyalarımı A Millî Takım'ın devamlı oyuncusu olmak süslüyordu. Bunun yavaş yavaş gerçekleştiğini hissediyorum. Birkaç kamptır üst üste çağrılıyorum. Bana verilen bu şansı kullanıp değişmez isimlerden biri olmak istiyorum.

10 yabancılı sistem sona erdiği zaman Türk futbolcular için daha olumlu bir dönem başlayacak. Şu anda ilk on birde üç ya da dört Türk futbolcunun oynama şansı var. Bu da gerçekten çok düşük bir rakam.

Sakin antrenörle çalışmak isterim

▼Teknik adamların oyuncularından beklentileri olduğu gibi futbolcuların da onlardan beklentileri var. Sen bir oyuncu olarak teknik adamdan neler bekliyorsun? Hangi tip antrenörlerle daha verimli çalışabiliyorsun?

▲Aslında her futbolcu için farklıdır bu. Bazısı kendisine bağırıldığı zaman daha çok hırslanır ve performansını ikiye katlar, bazısı daha duygusaldır ve kendisine hiç bir lâf söylenmesini istemez. Çünkü zaten hocanın verdiği görevleri yapmaya çalıştığını düşünür. Oyuncunun hangi karakterde olduğunu anlamak da hocaların işi. Hocalardan beklediğimiz, bütün futbolcuların aynı olmadığını

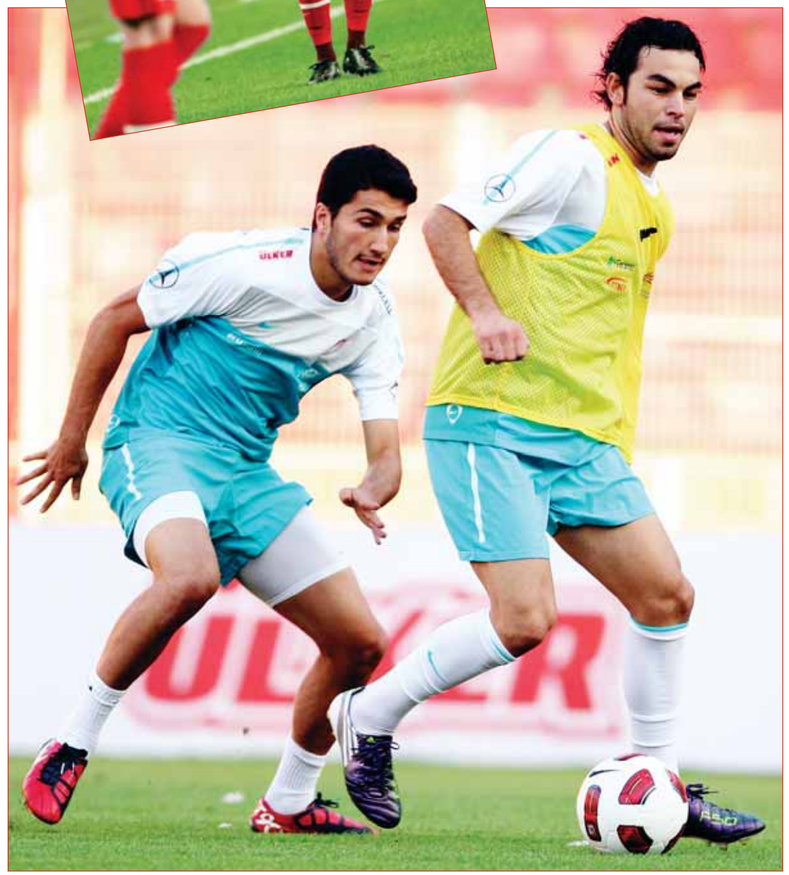

bilmeleri, her futbolcunun farklı mental ve psikolojik yapısı olduğunu anlamaları. Bunları çözüp ona göre davranış biçimi geliştirmeleri gerekiyor. Mesela ben, daha çok sakin yapıda olan antrenörlerle çalışmayı isterim. Çünkü duygusal bir kişiliğe sahibim. Bugüne kadar hep hocalarımın söylediklerini yapmaya gayret ettim. Benden istenilenleri yapamadığımda hocaların bana serzenişte bulunmaları normal ama aşırıya kaçmazlarsa kendi adıma daha iyi olur.

▼Trabzonspor'un oyun sisteminde farklı arayışlar var. Zaman zaman Ceyhun'un da katılımıyla üçlü orta sahayla oynuyorsunuz, bazen de sen ve Colman'la bir ikili oluşturuluyor. Kendi açından baktığında hangi sistemde daha verimli oynadığını düşünüyorsun?

▲Şenol Hoca bu seçenekleri çok iyi organize ediyor. Güçlü rakiplerle oynadığımız zaman üçlü oynamak zorunda kalıyoruz. O takdirde ben, Ceyhun ve Colman sahada oluyoruz. Üçlüyü oluşturan isimlere alternatif olarak Barış ve Sezer'i de dâhil edebiliriz. Bazı maçlarda hocamız bizden ikili oynamamızı istiyor, o zaman daha atak bir görüntü çiziyoruz. Ben hem ikili hem de üçlü sisteme rahatlıkla uyum sağlayabiliyorum. Özel bir tercihim yok.

▼Geçmişte tipik bir forvet arkası oyuncusuyken giderek bir ön liberoya dönüştün. Yeni yerinden memnun musun? Bu bölgede oynamanın üzerine bindirdiği zorluklar var mı?

▲Aslında altyapıda ve Manisaspor'a gelene kadar daha çok forvet arkası olarak oynadım. Hatta Manisaspor'da bile çok kısa süre de olsa bu şekilde görev aldım. Hocalarım bana hangi görevi uygun görürlerse ben onu üstleniyorum. Şu anda Şenol Hoca beni daha çok defansif oynatmayı düşünüyor. Bunu da elimden geldiğince yapmaya çalışıyorum ve hiç de rahatsızlık duymuyorum. Benim için önemli olan hocamızın ve takım arkadaşlarımın benden en çok nasıl verim alabileceği.

▼Zaman zaman savunmanın önünde fazla kaldığını ve bu durumda Trabzonspor'un hücum bölgesindeki aksiyonlarda aksamalar olduğunu görüyoruz. Sanki Trabzonspor senin de katıldığın hücumlarda daha verimli oluyor. Bu görüşe katılıyor musun?

▲Ön tarafta oynayan başka çok kaliteli oyuncu arkadaşlarımız var. Sonuçta futbol bir sistem oyunu. Bu sistem içerisinde, hocam benden ileriye fazla çıkmamı istemiyor. Ben de çıkmıyorum. Bu görüşe fazla katılmıyorum.

▼Geçtiğimiz sezonu hem Ziraat Türkiye Kupası hem de TFF Süper Kupa ile kapatmak oyuncular üzerinde nasıl bir etki bıraktı?

▲Bizim için çok iyi oldu, çünkü geçen sezon şampiyonluk yarışından erken kopmuştuk. Hedefimiz Türkiye Kupası'nı almaktı. Bunu başarıp üzerine Süper Kupa'yı alınca ekstra gibi oldu. Her şeye rağmen, bir sezonda verilen üç kupadan ikisini müzemize götürmek bir başarıdır.

Oturmuş kadro avantajımız var

▼Trabzonspor'un kadro yapısına ve derinliğine bakıp diğer şampiyonluk adayları ile kıyasladığında takımın sezon sonunda nerede olabileceğini tahmin ediyorsun?

▲Trabzonspor, Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş ve Bursaspor çok iyi kadrolar kurdu. Aslında şampiyonluk için başka takımlar da sayabilirim ama şu anda ön planda olanlar bunlar. Aralarında çok fark olduğunu düşünmüyorum. Hepsi çok kaliteli. Belki bizim takımımız üç senedir bir arada oynayan oyunculardan oluştuğu için bazı yorumcular bizi daha avantajlı görebilir. Aslında ben de öyle görüyorum. Ancak lig 3 puanlı sistem üzerine kurulu. Bu yüzden 5 takım arasında geçecek bir yarış öngörüyorum. Tüm saydığım takımlar bu sezon transferde çok kaliteli isimleri kadrolarına kattı. Bu Türk futbolu için çok önemli bir olay bence. Ama onların da ne kadar kısa sürede Türkiye'ye ve takımlarına adapte olabileceği tartışılır. Yeni gelen transferlerin uyum sürecini çabuk atlatmasıyla tüm takımlar iyi bir duruma gelebilir.

▼Bursaspor'un şampiyonluğundan sonra Türk futbolunda neler değişti sence?

▲Geçen sezondan önce sadece dört büyük vardı, artık beş oldu. Futbolcular için de çok iyi bir durum bu. Çünkü herkes şampiyon olan takımda oynamak isteyecektir. İnşallah ilerleyen yıllarda başka Anadolu takımları da bu başarıyı yakalar. Bence bu başarının Trabzonspor'a kesinlikle olumsuz bir etkisi olmadı, çünkü Trabzonspor'un büyüklüğü belli. Trabzonspor'un hedefi bundan sonra Galatasaray ve Fenerbahçe'nin şampiyonluklarını yakalamak olmalı.

▼Sezon başında transferinle ilgili söylentiler vardı ama sonuçta Trabzonspor'da kaldın. Bu süreçte neler yaşadın? Kaldığın için mutlu musun?

▲Ben zaten takımda kalmak istiyordum, bu yüzden tabii ki mutluyum. Bir sene daha sözleşmem var. Bu süreçte yazılanlar-çizilenler kesinlikle benim dışımda gelişti. Benim hiçbir şeyden haberim olmadı. Kimseyle görüşmedim, kimseyle konuşmadım da. Sürekli olarak kalmak istediğimi ve mutlu olduğumu söyledim. O yüzden bu konuyla ilgili söylenecek fazla bir şey de kalmadı.

Teofilo yeni transfer gibi

▼Geçtiğimiz sezon transfer edilen Teofilo performansıyla büyük eleştiri almış ve oyunculuğu bile sorgulanmıştı. Oysa Kolombiyalı oyuncunun bu sezona çok iyi başladığını görüyoruz. Birincisi, sence Teofilo nasıl bir oyuncu? İkincisi, galiba uyum süresi denilen mesele futbolda sandığımızdan da önemli bir yer tutuyor.

▲Teofilo zaten bize gelmeden önce bir sezonda kaydettiği 30'un üzerinde golle kalitesini ispat etmiş bir futbolcuydu. Böyle bir futbolcuyu transfer etmek kolay bir iş olmasa gerek. Bize ilk geldiğinde gerçekten fiziksel açıdan hazır değildi, çünkü oynadığı ligde sezon yeni bitmişti. Kaliteli bir futbolcu olduğunu hepimiz bilsek de uyum süreci çok uzun sürdü, altı ay kadar forma şansı bulamadı. Gollerini de atamadı. Bu sezon öncesinde çok iyi çalıştı ve fiziksel açıdan da lige hazır hale geldi. Kendisi topu çok iyi saklayabilen, ayaklarına çok hâkim bir futbolcu. Böyle futbolcularla oynamak tüm orta saha oyuncularının da isteğidir. Çünkü sırtı kaleye dönük olarak topu koruyup tekrar orta saha elemanına aktarabilmek önemli bir özellik. Gol vuruşlarındaki yeteneği de belli. Aslında onu bir nevi yeni transferimiz olarak da lanse edebiliriz. Takıma çok katkı sağlayacağını düşünüyorum.

▼Trabzonspor'un bir başka yeni transferi Jaja. Onun futbol kumaşı hakkında neler söylersin?

▲Jaja bence Teofilo'ya göre daha şanslı, çünkü uyum sürecini daha hızlı atlatabilecek bir ortam kurdu kendine. Güney Amerikalı arkadaşları var. Bizimle de arası çok iyi. Gerek fiziksel, gerekse teknik açılardan üst düzey bir futbolcu. Çok kısa sürede takımımıza faydalı olmaya başlayacaktır.

▼Glowacki'nin performansının savunmanın önünde görev yapan bir oyuncu olarak seni rahatlattığını söyleyebilir miyiz? Trabzonspor onun oynadığı maçlarda defanstan daha organize çıkıyor gibi görünüyor.

▲Glowacki karakterli, disiplinli ve aynı zamanda çok profesyonel bir futbolcu. Bizim takıma büyük katkı sağladı diyebilirim. İkinci Liverpool maçından önce talihsiz bir sakatlık yaşadı ve buna çok üzüldük. Ancak onun yerine oynayan arkadaşlarımız da görevlerini en iyi şekilde yerine getirdi. Bu sayede onun eksikliğini yaşamadık diyebilirim. Kendisi gerçekten çok iyi bir transfer.

▼ABD kampından bu yana Millî Takım için sürekli düşünülen bir oyuncu haline geldin. Bu davetler özgüvenin üzerinde nasıl etki yapıyor?

▲Millî Takım'a gelmek her oyuncunun hayalidir. Benim de rüyalarımı A Millî Takım'ın devamlı oyuncusu olmak süslüyordu. Bunun yavaş yavaş gerçekleştiğini hissediyorum. Birkaç kamptır üst üste çağrılıyorum. Bana verilen bu şansı kullanıp değişmez isimlerden bir tanesi olmak istiyorum.

▼Hiddink döneminde iki uzun kamp yaşadın. Bu süreçte Hollandalı teknik adamın Millî Takım'da neleri değiştirebildiğini ve bundan sonrası için neleri değiştirmek istediğini gözlemledin?

▲Öncelikle bize sürekli teknik kapasitesi yüksek oyuncular olduğumuzu ve bunu da en iyi şekilde kullanmamız gerektiğini söylüyor. Bu becerimizi takım oyunu içinde sergilememizin doğru olduğunu ifade ediyor.

▼Almanya'nın da bulunduğu grupta Euro 2012 finallerine gitme şansımızı nasıl görüyorsun? Almanların Dünya Kupası finallerindeki performansını da göz önünde tutarak bu soruya nasıl bir cevap verirsin?

▲Bence Almanya ile eşit şansa sahibiz. Belki Almanya bu grupta favori olarak gösteriliyor ama biz de onlar kadar kaliteli bir takımız. Belçika ve Avusturya da yabana atılmayacak takımlar. Çekişmeli mücadeleler olacağını düşünüyorum ama biz gruptan lider olarak çıkmak istiyoruz.

▼Onur'un Trabzonspor'daki çıkışı, genç Türk oyuncuların kendilerine güvenildiği takdirde neler yapabileceğine güzel bir örnek olabilir. Sen genç Türk oyuncuların takımlarında yeterince şans bulabildiğini düşünüyor musun?

▲Federasyon Başkanı Mahmut Özgener 6+2+2 yabancı kontenjanı sisteminin iki yıllık bir süre için uygulanacağını söylemişti. Bence bu sistem sona erdiği zaman Türk futbolcular için daha olumlu bir dönem başlayacak. Şu anda tanınan 10 yabancı serbestisi hem Millî Takım hem de genç oyuncular için bir handikap. Çünkü Türk oyuncuların forma giyme şansı daha da azalıyor. İlk on birde üç ya da dört Türk futbolcunun oynama şansı oluyor. Bu da gerçekten çok düşük bir rakam. 10 yabancının çok fazla olduğunu düşünüyorum. Onur örneğini verdiniz. Maalesef herkes onun kadar şanslı olmayabilir veya onun kadar sabır gösteremeyebilir. Onur, gerçekten çok çalıştı, inat etti ve formayı sırtına geçirdi.

▼Arda Turan'ın "Altyapılarda bir şey öğrenmeden A takımlara geliyoruz" eleştirisi hakkında neler söylersin?

▲Ben Çanakkale Dardanelspor'da yetiştim. Oranın altyapısı çok iyiydi ve kaliteli hocalar görev yapıyordu. Bence Arda'nın söylediği tüm kulüpler için geçerli değil. Mutlaka onun bahsettiği gibi takımlar vardır ama en azından benim yetiştiğim kulüpte hocalarımız bize çok şey öğretti.

▼Bundan sonraki hedeflerin arasında neler var?

▲Sürekli olarak A Millî Takım'da forma giymek ve ne olursa olsun Avrupa'da bir takımda oynamak istiyorum.

▼Son olarak Liverpool maçlarını sormak istiyorum. Kuvvetli bir ekibe karşı oynadınız ve Avrupa Ligi'ne erken veda etmek zorunda kaldınız. Bize iki maçın bir değerlendirmesini yapabilir misin?

▲Avrupa Ligi kura çekimini Bursaspor'la oynanacak Süper Kupa maçı öncesi Burak'la birlikte izliyorduk. Burak, "Hangisi çıkarsa çıksın, Liverpool çıkmasın" diye dua ediyordu. Ben de "Hayırlısı olsun diyelim. Kim çıkarsa çıksın, önemli değil" dedim. Her ne kadar böyle desem bile ben de içimden Liverpool'la eşleşmek istemiyordum. Burak, Beşiktaş'ın Liverpool'a 8-0 kaybettiği maçta kadrodaydı ve İngiltere'de atmosferin ne kadar zorlayıcı olduğunu hep anlatıyordu. Genelde Burak'ın istemediği şeyler hep gerçekleşir. Daha ilk başta Liverpool bize çıktığında ben ona ters ters bakmıştım (Gülüyor). Bir yandan Liverpool gibi dev bir takıma karşı oynama fırsatı elde etmekten, Anfield'a çıkabilme şansını yakalamaktan dolayı mutluyduk. Öte yandan, Avrupa Ligi'nde gruplara kalmak istediğimizden ama bu rakip karşısında şansımız ciddi şekilde azaldığından içimizde biraz burukluk vardı. Her iki maçta da çok iyi mücadele ettiğimizi düşünüyorum. Hatta turu geçen taraf bile olabilirdik. Teofilo golü attıktan sonra Liverpool'u eleyebileceğimize kendimizi inandırdık. Öyle ki, golü 83'te yedikten sonra son 7 dakika sahada var mıydım yok muydum hatırlamıyorum bile. Çok üzülmüştüm. Bence şanssız bir şekilde elendik. Tarih yazabilirdik ama olmadı. Yine de çok keyifli ve unutulmayacak maçlar oynadık.

Ümitler başka bahara

Danimarka'nın ev sahipliğinde 2011 yılında düzenlenecek U21 Avrupa Şampiyonası finallerine katılamıyoruz. Ümit Millî Takımımız, İsviçre, Gürcistan, Ermenistan, Estonya ve Serbest İrlanda ile mücadele ettiği grubu İsviçre'nin ardından ikinci sırada tamamladı. En iyi dört ikinci arasına da giremeyen Ümitlerimiz, Almanya ve Fransa ile birlikte hayal kırıklığı yaşayanlar sınıfında yer aldı.

U21 kategorisinde 2011 Avrupa Şampiyonası elemeleri Eylül ayında oynanan maçlarla tamamlandı ve Ümit Millî Takımımız finaller için play-off vizesi alan 14 takımın arasına katılamadı. 31 Mart 2009 günü deplasmandaki 3-0'lık İrlanda Cumhuriyeti galibiyetiyle grup maçlarına başlayan Ümit Millî Takımımız, 7 Eylül 2010 günü 1-0'lık İrlanda Cumhuriyeti galibiyetiyle tamamladığı eleme grubunda İsviçre'nin ardından ikinci sırayı alarak elendi.
10 maçlık periyotta 5 galibiyet, 1 beraberlik, 4 de yenilgi alan Ümit Millî Takımımız 16 puan toplarken, ilk sırayı elde eden İsviçre 20 puana ulaştı.
Danimarka'nın ev sahipliğini yapacağı şampiyona için 52 takım 10 grupta eşleşmişti. Gruplardan ikisi 6'şar, sekizi ise 5'er takımdan oluşuyordu. 10 grup birincisinin yanı sıra en iyi durumdaki 4 grup ikincisinden oluşan toplam 14 takım play-off'a kalacak ve bu 14 takım ikili olarak birbirleriyle eşleşecekti. Ümit Millî Takımımız, İsviçre, Gürcistan, Ermenistan, Estonya ve İrlanda Cumhuriyeti ile birlikte yer aldığı altılı grubun Eylül ayında oynanacak son iki maçına pek de iyi bir konumda girmeyi başaramadı. Öyle ki, iç sahada oynanacak 4 Eylül'deki Gürcistan ve 7 Eylül'deki İrlanda Cumhuriyeti karşılaşmaları öncesinde kaderimiz 3 Eylül'de İsviçre'de belirlenecekti. İsviçre, o gün evinde oynayacağı İrlanda Cumhuriyeti maçını kazandığı takdirde, bizim çocukların son iki maçını kazanmaları da bir anlam taşımayacaktı. Çünkü en iyi dört ikinci arasına girmek gibi bir şansımız da bulunmuyordu.
3 Eylül günü İsviçre ile İrlanda Cumhuriyeti, Lugano'daki Cornaredo Stadı'nda karşı karşıya geldi. Tek umudumuz, İrlanda'nın bir süre önce değişen teknik direktörü ve büyük bir revizyondan geçen kadrosuyla İsviçre'ye çelme takmasıydı. Ancak beklediğimiz olmadı. İsviçre, 48. dakikada Fabian Frei'nin attığı tek golle maçı 1-0 kazanarak play-off biletini cebine koymayı başardı.
4 Eylül'deki Gürcistan maçı bizim için artık bir formaliteye dönüşmüştü. Çünkü Ümitlerimiz en iyi ikinciler klasmanında ilk dört arasında yer alabilecek şansa da sahip değildi. Altılı grupların ikincilerinin puanı hesaplanırken, sonuncu takımla oynadığı maçlarda elde ettikleri panlar dikkate alınmıyordu ve bizim muhtemel İrlanda Cumhuriyeti galibiyetiyle birlikte elde edeceğimiz 6 puanımız silinecekti. Gürcistan için ise durum biraz daha farklıydı. Çünkü onlar İrlanda Cumhuriyeti ile oynadıkları iki maçtan da beraberlikle ayrılmıştı.

2. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	10	6	2	2	15	8	20
Türkiye	**10**	**5**	**1**	**4**	**13**	**11**	**16**
Gürcistan	10	4	3	3	12	9	15
Ermenistan	10	4	1	5	18	19	13
Estonya	10	3	3	4	9	16	12
İrlanda Cum.	10	1	4	5	11	15	7

Play-Off Eşleşmeleri

Romanya-İngiltere
İsviçre-İsveç
İtalya-Belarus
Hollanda-Ukrayna
Çek Cumhuriyeti-Yunanistan
Hırvatistan-İspanya
İzlanda-İskoçya

Türkiye: 0
Gürcistan:1

Sakarya Atatürk Stadı - 3 Eylül 2010
Hakemler
Slavko Vincic, Gregor Rojko, Matej Zunic (Slovenya)
Türkiye
Özkan Karabulut-Serkan Kurtuluş, Serdar Kesimal, Mahmut Tekdemir, Hasan Ali Kaldırım-Tevfik Köse, Zeki Korkmaz (Mahmut Boz dk. 39), Necip Uysal (Orhan Gülle dk. 73), Serdar Eylik-Emre Çolak, Şahin Aygüneş (Özgür Çek dk. 46)
Gürcistan
Roin Kvaskhvadze-Nika Kvekveskiri, Gulverd Tomashvili, Lasha Totadze, Irakli Klimiashvili (Teimuraz Sharashenidze dk. 81)-Murtaz Daushvili, Giorgi Ivanishvili, Revaz Barabadze (Rati Tsinamdzgvrishvili dk. 71), Tornike Okriashvili-Georgi Ganugrava, Levan Kakubava
Gol
Hasan Ali Kaldırım (dk. 50 kendi kalesine)

Türkiye: 1
İrlanda Cumhuriyeti: 0

Kocaeli İsmetpaşa Stadı - 7 Eylül 2010
Hakemler
Aleksandar Stavrev, Marjan Kirovski, Igor Sirilov (Makedonya)
Türkiye
Özkan Karabulut-Serkan Kurtuluş (Mahmut Boz dk. 72), Serdar Kesimal, Barış Başdaş, Özgür Çek-Tevfik Köse, Mahmut Tekdemir, Necip Uysal, Burak Kaplan (Serdar Gürler dk. 66)-Emre Çolak (Tolgay Arslan dk. 46), Şahin Aygüneş
İrlanda Cumhuriyeti
Stephen Henderson-Seamus Coleman, Brendan Moloney, Robert Kiernan (Shane McEleney dk. 58), Seamus Conneely-Richard Towell, Conor Hourihane, Conor Clifford (Joseph Mason dk. 78), Adam Rooney-Robert Brady (Daniel Kearns dk. 35), Graham Carey
Gol
Tevfik Köse (dk. 81)

1. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Romanya	10	8	1	1	23	6	25
Rusya	10	7	1	2	22	6	22
Moldova	10	4	2	4	9	13	14
Letonya	10	4	1	5	16	15	13
Faroe Adaları	10	3	2	5	8	16	11
Andorra	10	0	1	9	3	25	1

3. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	8	5	1	2	12	5	16
Galler	8	5	1	2	15	6	16
Macaristan	8	4	1	3	9	7	13
Bosna-Hersek	8	2	2	4	4	8	8
Lüksemburg	8	1	1	6	2	16	4

4. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hollanda	8	7	0	1	19	5	21
İspanya	8	6	1	1	15	5	19
Finlandiya	8	3	1	4	11	7	10
Polonya	8	3	0	5	11	13	9
Liechtenstein	8	0	0	8	1	27	0

5. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Çek Cumhuriyeti	8	7	1	0	25	4	22
İzlanda	8	5	1	2	29	11	16
Almanya	8	3	3	2	26	10	12
Kuzey İrlanda	8	2	1	5	12	16	7
San Marino	8	0	0	8	0	51	0

6. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsveç	8	6	1	1	15	5	19
İsrail	8	5	1	2	18	8	16
Karadağ	8	4	1	3	9	11	13
Kazakistan	8	1	2	5	7	17	5
Bulgaristan	8	1	1	6	8	16	4

7. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	8	5	2	1	17	10	17
Slovakya	8	4	2	2	11	11	14
Sırbistan	8	4	1	3	14	12	13
Norveç	8	2	1	5	14	18	7
Güney Kıbrıs	8	2	0	6	8	13	6

8. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Ukrayna	8	4	4	0	13	5	16
Belçika	8	4	3	1	8	5	15
Fransa	8	4	3	1	12	6	15
Slovenya	8	2	2	4	6	10	8
Malta	8	0	0	8	0	13	13

9. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Yunanistan	8	6	1	1	13	7	19
İngiltere	8	5	2	1	15	7	17
Portekiz	8	4	1	3	12	8	13
Litvanya	8	1	2	5	3	11	5
Makedonya	8	0	2	6	9	19	2

10. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İskoçya	8	5	2	1	16	7	17
Belarus	8	5	2	1	16	11	17
Avusturya	8	4	2	2	17	11	14
Arnavutluk	8	1	1	6	11	20	4
Azerbaycan	8	1	1	6	8	19	4

Dolayısıyla Gürcülerin sadece 2 puanı silinecekti ve en iyi ikinciler arasına girebilmek için hâlâ bir fırsatları bulunuyordu.
İki takım 4 Eylül günü Sakarya Atatürk Stadı'nda karşı karşıya geldi. Federasyonun U21 Millî Takımı'ndan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Hakan Kanık, TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal ve TFF Futbol Genel Direktör Yardımcısı Serkan Korkmaz da tribündeki yerlerini almıştı. Maçın bizim açımızdan puan değil ancak prestij anlamı büyüktü. Çünkü Gürcistan, Ümitlerimize gruptaki ilk yenilgisini tattıran takımdı ve bu galibiyeti 4-0 gibi ezici bir skorla elde etmişti. Ancak takımımızın iddiasını kaybetmesinin getirdiği motivasyon bozukluğu, rövanşı alma duygusunun önüne geçiyor, Gürcistan da 50. dakikada sol bekimiz Hasan Ali Kaldırım'ın kendi kalesine attığı golle sahadan 1-0 galip ayrılıyordu.
7 Eylül günü ise rakibimiz İrlanda Cumhuriyeti'ydi. Tam bir formaliteye dönüşen maç Kocaeli İsmetpaşa Stadı'nda oynandı ve 81. dakikada Tevfik Köse'nin attığı golle Ümit Millî Takımımızın 1-0 galibiyetiyle tamamlandı. Aynı gün oynanan diğer maçta Gürcistan'ın evinde Ermenistan'a 2-0 mağlup olması, bizi grup ikinciliğine taşımıştı. Ancak 10 maçta 16 puan toplayan takımımız, grupta son sırayı alan Serbest İrlanda ile oynadığı iki maçta elde ettiği 6 puan çıkartıldığında en iyi ikinciler kategorisinde 10 puana düşüyor ve 10 grubu "en kötü durumdaki ikinci" olarak tamamlıyordu.

Almanya ve Fransa da yok

Gelelim Danimarka'da 2011 yılında düzenlenecek U21 Avrupa Futbol Şampiyonası'nın play-off'una vize alan 14 takıma. Romanya, İsviçre, İtalya, Hollanda, Çek Cumhuriyeti, İsveç, Hırvatistan, Ukrayna, Yunanistan ve İskoçya gruplarını ilk sırada tamamlayarak, İspanya, İngiltere, Belarus ve İzlanda da en iyi dört ikinci olarak play-off oynama hakkını elde etti.
En başarılı takım 5. Grup lideri Çek Cumhuriyeti oldu. Çekler, İzlanda, Almanya, Kuzey İrlanda ve San Marino ile birlikte yer aldıkları grubu 8 maçta 7 galibiyet, 1 beraberlikle namağlup olarak tamamladı. Çekler attıkları 25, yedikleri 4 golle bu iki kategoride de 1 numarayı elde etti. Çek takımı, tek beraberliğini, deplasmanda mağlup ettiği Almanya'dan aldı. Çeklerle birlikte grupları yenilgisiz bitiren ikinci takım Ukrayna'ydı. Ancak Ukraynalılar 4 beraberlikle 8 puan kayba uğradı. 8 maçta tek yenilgisini İspanya'dan alan ve diğer 7 karşılaşmasını kazanan Hollanda da elemelerin flaş takımlarından birisi olmayı başardı. Gruplarda tüm maçlarını kaybeden üç takım vardı. Liechtenstein, San Marino ve Malta. Liechtenstein attığı bir gole karşılık kalesinde 27 gol görürken, Malta gol atamadan 13 gol yedi. En kötü durumdaki San Marino ise yediği 51 gole bir kez bile cevap veremedi.
En önemli sürprizler, bu yılın U19 Avrupa Şampiyonu Fransa ile U21'in son şampiyonu Almanya'nın gruplardan çıkamamasıydı. Almanya'nın 8 maçtaki üç galibiyetini sadece San Marino (2) ve Kuzey İrlanda karşısında alabilmesi, buna karşılık Çek Cumhuriyeti'nin yanı sıra İzlanda'ya 4-1 mağlup olması oldukça şaşırtıcıydı. Almanlar bu performanslarıyla sadece 12 puan topladıkları grubu üçüncü sırada bitirebildi.
Altyapısı güçlü ülkelerden Fransa da Ukrayna, Belçika, Slovenya ve Malta'nın bulunduğu grupta 4 galibiyet, 3 beraberlik, 1 yenilgiyle şaşırtıcı bir performans çizdi. Fransızlar, 16 puanlı Ukrayna'nın yanı sıra averajla 15 puanlı Belçika'nın da altında kaldı.
Dört takımlı en iyi ikinciler kategorisinin en başarılısı 19 puanlı İspanya oldu. Altyapıdaki yaş gruplarının en iyilerinden sayılan İspanyollar, 19 puanla play-off'lara kalırken, İngiltere ve Belarus 17'şer puanla aynı bileti ceplerine koydu. 16 puanlı İzlanda ise kendisiyle aynı puana sahip Rusya'nın yanı sıra Galler ve İsrail'i de averajla geride bırakarak 14 takımın arasına girmeyi bildi. U21 Avrupa Şampiyonası'nın baraj maçları bu ay oynanacak.

Maç sonuçları

31 Mart 2009
İrlanda Cum.-**Türkiye** 0-3
5 Haziran 2009
İsviçre-Ermenistan 2-1
9 Haziran 2009
Ermenistan-**Türkiye** 2-5
12 Ağustos 2009
İsviçre-Estonya 0-1
4 Eylül 2009
Ermenistan-İsviçre 1-3
5 Eylül 2009
Estonya-Gürcistan 2-0
9 Eylül 2009
Gürcistan-**Türkiye** 4-0
Estonya-İrlanda Cum: 1-1
9 Ekim 2009
Estonya-İsviçre 1-4
İrlanda Cum.-Gürcistan 1-1
13 Ekim 2009
Türkiye-Ermenistan 1-0
İrlanda Cum.-İsviçre 1-1
14 Kasım 2009
Gürcistan-İrlanda Cum. 1-1
Ermenistan-Estonya 1-1
Türkiye-İsviçre 1-3
17 Kasım 2009
Ermenistan-İrlanda Cum: 4-1
18 Kasım 2009
Türkiye-Estonya 0-0
İsviçre-Gürcistan 1-0
3 Mart 2010
Gürcistan-Estonya 2-0
İrlanda Cum.-Ermenistan 1-2
20 Mayıs 2010
Estonya-Ermenistan 2-3
23 Mayıs 2010
Estonya-**Türkiye** 1-0
26 Mayıs 2010
İsviçre-**Türkiye** 0-2
30 Mayıs 2010
Gürcistan-İsviçre 0-0
10 Ağustos 2010
İrlanda Cum.-Estonya 5-0
11 Ağustos 2010
Ermenistan-Gürcistan 2-3
3 Eylül 2010
İsviçre-İrlanda Cum. 1-0
4 Eylül 2010
Türkiye-Gürcistan 0-1
7 Eylül 2010
Gürcistan-Ermenistan 0-2
Türkiye-İrlanda Cum. 1-0

Arkadaşım için savaşıyorum

Zeki Korkmaz

Spor Toto Süper Lig'in Bingöl doğumlu tek oyuncusu, İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un orta sahadaki genç dinamosu. Maç boyunca bitmek bilmeyen bir enerjiyle koşmasını, "Aldığım futbol eğitimim böyle. Herkes arkadaşı için 2 kilometre fazla koşarsa takım olursunuz" sözleriyle açıklıyor. Bingöl'den gelip dişiyle tırnağıyla çalışan ve futbolcu olmasını sağlayan ailesine borcunu ödemek için didiniyor.

Mazlum ***Uluç***

Dört ablam ve babam çalıştılar, ben bir yandan okuyup bir yandan futbol oynadım. Babam inşaatlarda ustabaşılık yaptı, çevre düzenlemesi gibi işlerde çalıştı. Onunla gurur duyuyorum. Çünkü bugüne gelebildiysem bunu babama borçluyum.

Bu işe başlarken anneme bir sözüm vardı, "Sana bir ev alacağım" diye. Hep onun istediği, beğendiği bir evde oturmasını arzulamıştım. Büyükşehir Belediyespor'a transfer olunca da peşinatımla annemin istediği evi aldım. Şu anda orada yaşıyoruz ve çok mutluyuz.

Hocamızla konuştuğumda top tekniğimin ve savunmaya yardımımın iyi olduğunu, hücumlara da katkı verdiğimi söylüyor. Ama eksiklerim var tabii. Sürdüğüm topla çok iyi şut atamıyorum, duran topu iyi kullanamıyorum ve kafaya iyi sıçrayamıyorum.

▼Süper Lig'deki Bingöl doğumlu tek oyuncusun. Koca bir şehri tek başına temsil etmek nasıl bir duygu?
▲Bir şehri tek başına temsil etmek ve oradaki insanların sizden söz etmesi gurur verici bir duygu. Ama aynı zamanda omuzlarıma da bir yük bindiriyor doğrusu. Her maça aynı zamanda onların da başlarını dik tutmak düşüncesiyle çıkıyorum.

▼Tabii senin Bingöl'ün tek temsilcisi olman, akıllara o kentten ya da o bölgeden futbolcu çıkması konusundaki sorunları da getiriyor. Orada çocukların oyuna katılması konusunda problemler mi var sence?
▲Doğuda gerçekten de futbolun altyapısı çok eksik. Altyapı olmadığında futbolcu da kazanılamıyor. Belki ben de İstanbul'a gelmeyip orada kalsaydım futbolcu olamayacaktım. Bir yerden başlamak gerekiyor. Beş yıl önce gittiğimde Bingöl'deki stadın zemininin çok güzel olduğunu görmüştüm. Orada futbol oynamaya meraklı çocuklar da var. Doğru bir altyapı sistemi kurulursa Doğudan da futbolcu yetişeceğine inanıyorum. Devre arasında bütün takımlar Antalya'ya gidip kamp yapıyor. Orada çok sayıda saha var. Ama Doğu için aynı şeyleri söyleyemeyiz. Doğu futbolla değil, olaylarla hafızalara kazınmış durumda. Ancak futbol yatırımları bu algıyı değiştirebilir ve aynı zamanda Türk futboluna geniş bir altyapı kazandırabilir.

▼Ailenin İstanbul'a göç hikâyesinden söz eder misin? Neden Bingöl'de kalmak yerine İstanbul'a gelmeyi tercih etti ailen?
▲İstanbul'a geldiğimde çok küçüktüm. Beş kişilik bir aileyiz ve ben ailenin hem en küçüğü hem de tek erkek çocuğuyum. Babam büyük bir şehre gidip hayatını değiştirmek istemiş ve bir anlamda kumar oynamış. Ama bu kumar da tuttu.

▼Tuttu derken, senin futbolcu olmanı mı kastediyorsun?
▲Sadece bu değil. Babam kendisi de kazanıp yatırım yaptı. Ablalarımın da ailemizin geçimine büyük katkıları oldu. Aslında futbolcu olmamın arkasında ailemin gerçekten büyük katkıları var.

▼Baban ne iş yapıyor?
▲Pendik'e geldiğimizden beri babam inşaatlarda ustabaşılık yaptı, çevre düzenlemesi gibi işlerde çalıştı. Ben babamın yaptığı işlerden gocunmuyorum, aksine gurur duyuyorum. Çünkü bugüne gelebildiysem bunu babama borçluyum. Çok şükür şimdi babama ve aileme bakma görevini üstlenmiş durumdayım ve bunu da büyük bir mutlulukla yapıyorum.

Ailem için futbola dört elle sarılıyorum

▼Biraz önce ablalarının da aile bütçesine katkısından söz ettin. O konudan da bahseder misin?
▲Ablalarım ilkokulu bitirdikten sonra çalışmaya başladı. Dördü de tekstil atölyesinde çalıştı. Benim dışımda herkes çalıştı ve hem okula gidip hem de futbolcu olmamda bana büyük yardımlarda bulundu. İnsan bunları bilince işine daha dört elle sarılıyor.

▼Hâlâ ailenle mi yaşıyorsun?
▲Annem, babam ve bekâr olan en küçük ablamla birlikte Pendik'te oturuyoruz. Ama zaman zaman kulübün tesislerinde de kalıyorum.

▼Futboldan para kazanmaya başladıktan sonra ailenin hayatında neleri değiştirdin?
▲Bu işe başlarken anneme bir sözüm vardı, "Sana bir ev alacağım" diye. Hep onun istediği, beğendiği bir evde oturmasını arzulamıştım. İlk defa Pendikspor'da profesyonel oldum. Ama antrenmanlara A takımla, maçlara ise genç takımla çıkıyordum. Sezonun son haftasında altyapıdan hocam olan Gürkan Kocabıyık A takımın başına gelince beni oynattı. Üsküdar Anadolu maçını kazanınca prim olarak bugünün parasıyla 500 lira almıştım. O parayı aileme götürdüğümde çok mutlu oldular. Ben de o zaman bu işten para kazanabileceğimi

Takımdaki oyuncular sadece sahada değil, saha dışında da arkadaş. Kaptanımız Metin ağabey inanılmaz bir insan. Saha içinde onun sesiyle hiç durmadan koşabilir, saha dışında yine onun anlattıklarına hiç durmadan gülebilirsiniz.

Seyircimiz yok ve biz motivasyonumuzu takım olarak sağlıyoruz. Sahaya, "Bizi izlemeye kimse gelmeyebilir ama ekmeğimizi de kaptırmamamız gerekir" düşüncesiyle çıkıyoruz. Bir de sahanın içi bir vitrin. İyi oynadığınız sürece o vitrinde kalırsınız.

Altyapıdaki hocam, "Her zaman arkadaşlarınız için mücadele edeceksiniz" derdi. Bunu hiç unutmadım. Arkadaşım topu kaybettiğinde hiç şikâyet etmeden onun açığını kapatmaya çalıştım. Aynı şeyi arkadaşlarınız da yaptığında takım bütünlüğünü sağlıyorsunuz.

Millî Takımları eğlence yeri olarak görürseniz yanılırsınız. Bugün 150 kere millî olmuş ama şimdi amatör takımlarda oynayan futbolcular var. Millî Takım'a gelip de bayrağınız için savaşabiliyorsanız bir yerlere ulaşabilirsiniz. Ben burada farklı bir boyuta geçiyorum.

anladım ve futbola daha fazla sarıldım. Büyükşehir Belediyespor'a transfer olunca da peşinatımla annemin istediği evi aldım. Şu anda orada yaşıyoruz ve çok mutluyuz.

▼Peki, futbola nasıl başladın?

▲Futbola çok yatkındım. 5-6 yaşlarımdan itibaren televizyondan maç seyrederken bile kendimi kaybederdim. Mahallede Ümit isminde bir ağabeyimiz vardı ve Pendikspor'un genç takımında oynuyordu. Yetenekli olduğumu görüp babama, "Bu çocuğu futbola yazdıralım" demiş. Babam da hevesimi almam için beni yaz okuluna gönderdi. Orada iyi bir performans gösterince Pendikspor altyapısında futbola başladım.

▼Futbol oynarken eğitimini de sürdürebildin mi?

▲Liseyi bitirdim, bu sene üniversite sınavına girdim ama istediğim puanı alamadım. İnşallah seneye yeniden sınava girip BESYO'da okumak istiyorum. Amacım futbolu bıraktıktan sonra da antrenör olarak bu işin içinde kalmak.

▼Pendikspor'da nasıl bir performans gösterdin de kendini Süper Lig takımı Belediyespor'da buldun?

▲Pendikspor'da 10 yıl altyapıda, 1.5 yıl da A takımda oynadım. Oktay Çevik döneminde sürekli oynama fırsatı buldum. O dönemde Gençlerbirliği de beni çok istiyordu. Ara transferin son günü geldiğinde Oktay Hoca "Bize lâzımsın, seni kimseye vermeyeceğiz" dedi. Ben de "Peki hocam" cevabını verdim. Akşam bir ağabeyimle yemeğe giderken kulüpten çağırdılar ve "Seni Belediyespor'a verdik" dediler. Başkanımız Göksel Gümüşdağ gelip beni aldı ve Belediyespor'a götürdü. Oradan da Antalya kampına katıldım.

▼Transferini Abdullah Avcı mı istemişti?

▲Pendikspor'da kamplarda aynı odada kaldığım Recep Uçar ağabeyim daha sonra Belediyespor'a menajer oldu. Bana çok güvenir ve "Senin iyi yerlere geleceğine inanıyorum" derdi. Onun tavsiyesi ve Abdullah Avcı Hocamın izleyerek beğenmesiyle Belediyespor'a geldim.

▼Futbola başladığın dönemde idollerin var mıydı?

▲Başlangıçta her çocuk futbola forvet olarak başlar. Ben de öyle başlamıştım ve beğendiğim oyuncular da forvetlerdi.
Ama 14 yaşından itibaren orta sahada oynama başladım ve idolüm de Tugay Kerimoğlu oldu. Onu çok beğenir ve kendime örnek alırdım. Şimdi ise Xavi'yi çok beğeniyorum. Müthiş bir oyuncu. Keza Gerrard da öyle.

Tecrübe yaşla değil oynamakla ilgili

▼Ön liberoların daha çok tecrübeli oyunculardan seçildiğini görüyoruz. Belki oyun bilgilerinin ve sezgilerinin giderek artması onları tercih edilir kılıyor. Sense Belediyespor'da 20 yaşından itibaren ön libero oynamaya başladın. Bunu neye bağlıyorsun?

▲O bölge gerçekten de riskli. Hücuma çok fazla katkı sağlamıyor gibi görünse de aslında savunmadan çıkan bütün topların organizasyonu o noktada başlıyor. Ve orada kaybedeceğiniz her topun kalenize büyük bir tehlike olarak dönme riski var. Gerçekten de o bölgede oynamak için tecrübe gerekiyor ancak genç oyuncunun da tecrübe kazanması için bir yerden başlaması ve oynaması gerekiyor. Başlangıçta benim de korkarak oynadığım bir mevkiydi ama oynadıkça tecrübe kazanıyorsunuz. Zaten tecrübe yaşla değil, fazla tekrarla kazanılan bir şey. Dolayısıyla genç bir oyuncu da o bölgede oynadıkça tecrübe kazanabilir. Büyükşehir Belediyespor'a baktığınızda o bölgede oynayan Mahmut Tekdemir de benimle yaşıt. Abdullah Hoca futbol bilgisi yüksek bir teknik adam. Demek ki genç oyuncuların da bu görevin altından kalkabileceğine inanıyor.

▼Takım içi rekabetiniz nasıl? Geçen sezon banko oynayan kaptan Efe bu sezon yedek ve sen ilk on birde oynuyorsun.

▲Geçtiğimiz sezon bir sakatlık yaşadım, çapraz bağlarım koptu ve 8 ay oynayamadım. Geçtiğimiz sezon takımda çok fazla sakat oyuncu vardı ve mecburi rotasyonlar yaşandı. Efe ağabey, Serhat ağabey müthiş oynadı, sol bek Gökhan ve stoper Mahmut birer orta saha oyuncusuna dönüştü. Ama yine de takım altıncı oldu. Bu sezon takım bozulmadığı gibi nokta transferler yapıldı. Arkadaşlık inanılmaz düzeyde ve sahada herkes birbiri için mücadele ediyor. Hocamızın uzun süredir takıma oynattığı bir oyun sistemi var. Bu sisteme sadık kaldığımız sürece başarılı olacağımızı düşünüyorum. Belediyespor'da isimlerin değil, saha içindeki görevlerin bir anlamı var. Hangi oyuncu eksikse, onun yapacağı görevi yerine getirecek bir başka oyuncu bulunabiliyor. Her oyuncu oynadığı bölgenin gereğini yerine getirmeye çalışıyor.

▼Oyunculara baktığımızda herkesin aşama kaydettiğini de görüyoruz. Alt liglerden gelen futbolcular kısa sürede başarılı birer Süper Lig oyuncusuna dönüşebiliyor.

▲Bu da hocalarımızdan kaynaklanıyor. Tüm oyuncular onlardan çok memnun. Günde çift antrenman yapıyoruz ama hiç sıkılmıyoruz. Abdullah Hoca takımın başında beşinci sezonunu yaşıyor ve hepimizi çok iyi tanıyor.

▼Futbolun hakkında özeleştiri yapar mısın?

▲Her futbolcu bunu yapmak zorunda. Zaten kendinizi ancak böyle geliştirebilirsiniz. Oynadığım her maçın CD'si bilgisayarımda kayıtlı. Kendimi objektif olarak izliyorum ve "Burada bu hatayı yapmışım, bir daha yapmamalıyım" diyorum.

▼Abdullah Hocanın seni ilk on bir oyuncusu olarak tercih etmesinin sebebi ne?

▲Hocamızla konuştuğumda top tekniğimin iyi olduğunu, savunmaya yardımda başarılı olduğumu ve hücumlara da katkı verdiğimi söylüyor. Ama benim de eksiklerim var tabii. Sürdüğüm topla çok iyi şut atamıyorum, duran topu iyi kullanamıyorum ve kafaya iyi sıçrayamıyorum.

Saha dışında da arkadaşız

▼Bu eksiklerinin üzerine gidiyor musun?

▲Zaten hocalarımız da bize eksiklerimizi gösteriyor. Antrenmanlardan sonra sadece bireysel olarak değil, kalabalık bir grup halinde sahada kalıp çalışmayı sürdürüyoruz. Biraz önce takımdaki arkadaşlıktan söz etmiştim ya. Bu birliktelik sadece saha içinde kalmıyor, dışarıda da sürüyor. 10-12 kişilik bir grup halinde gezmeye çıkabiliyoruz, oturup sohbet edebiliyoruz. Bu arkadaşlık takım birlikteliği için gerçekten çok önemli. Kaptanımız Metin ağabey inanılmaz bir insan. Saha içinde olağanüstü ciddi, dışarıda bir o kadar espritüel. Belediyespor'a ilk geldiğimde görüntüsünden çekiniyordum, ama tanıyınca her yaştaki oyuncuyla çok sıcak ilişkiler kurabildiğini gördüm. Takımın toparlayıcısı Metin ağabey diyebiliriz. Saha içinde onun sesiyle hiç durmadan koşabilir, saha dışında yine onun anlattıklarına hiç durmadan gülebilirsiniz.

▼Metin'in profesyonellik yanı da ilginç. Uzun süre kenarda kalabiliyor, sonra şans bulduğunda sanki hiç ara vermemiş gibi görev yapabiliyor.

▲Gerçekten de çok iyi bir profesyonel. Rızvan ağabey de öyle. 15 maç oynamıyor, 16. haftada görev aldığında en çok koşanlardan birisi oluyor. Böyle oyuncularla aynı takımda olmak, onların davranışlarına bizzat şahitlik etmek bizim için de çok faydalı bir tecrübe.

▼Belediyespor her sezon büyük takımlara sürpriz yapan ve yine her sezon bir adım yukarı çıkan bir ekip. Birçok insanın "Seyircisi yok, hedefi de yok" dediği bir takım bunu nasıl başarıyor? Sizi motive eden şey ne?

▲Herkes farklı görebilir ama aslında bizim hedeflerimiz var. İlk sezonunda on ikinci, ikinci sezonunda dokuzuncu, üçüncü sezonunda da altıncı olmuş bir takımız. Geçtiğimiz sezona ilk altıda yer almak ve kupada da gidebildiğimiz yere kadar gitmek hedefiyle başlamıştık. Ligde hedefimize ulaştık, kupada da çeyrek finalde elendiğimiz Trabzonspor şampiyon oldu. Bu sezon yine ilk altıda olmak, kupada da en azından final oynamak istiyoruz. Maçlara zaten seyirci gelecek diye hazırlanmıyoruz. Motivasyonumuzu takım olarak sağlıyoruz. Bu iş bizim ekmek paramız, hepimiz ailemizi geçindiriyoruz ve futbola da böyle bakıyoruz. Sahaya, "Bizi izlemeye kimse gelmeyebilir ama ekmeğimizi de kaptırmamamız gerekir" düşüncesiyle çıkıyoruz. Bir de sahanın içi bir vitrin. İyi oynadığınız sürece o vitrinde kalırsınız. Şimdi sağ olsun başkanımız Başakşehir'in merkezinde 15 bin kişilik bir stat yaptırıyor. O statta bir seyirci kitlemizin oluşacağına inanıyoruz.

▼Bu takımı sürekli bir hedefe odaklamak için Abdullah Avcı'ya da ağır bir görev düşüyor olmalı.

▲Bakın bir şey anlatayım. Takıma Okan Buruk ağabey katıldığında yanına yanaşmaya korkmuştum. Ama sanki Inter'de, Galatasaray'da, Beşiktaş'ta oynayan benmişim de Pendikspor'dan gelen oymuş gibi davrandı. Yanımıza gelip bizimle tanıştı, bir ihtiyacımız olup olmadığını sordu. Yani bu takımın içine hep iyi insanlar giriyor. Bu sezon başında İsveçli Holmen geldi ve ilk günden inanılmaz biçimde bizimle kaynaştı. Takımda arkamızdan kuyu kazacak insan olmadığını biliyoruz. Bu ortamı da hazırlayan hocamız Abdullah Avcı.

▼Pendikspor'da seninle birlikte futbola başlayan pek çok arkadaşın bugün oyunun içinde yok. Sense Süper Lig'in iyi takımlarından birisinde oynuyorsun. Geriye dönüp baktığında bu noktaya gelene kadar neleri doğru yaptığını düşünüyorsun?

▲En büyük artım, üç büyüklerden birisinin altyapısında başlamamaktı. Pendikspor'daki hocam ve arkadaşlarımla hâlâ görüşüyorum. Orada takım oyuncusu olmanın, arkadaşlığın ne olduğunu öğrendim. Gürkan Hocam bize "Her zaman arkadaşlarınız için mücadele edeceksiniz" derdi. Bunu hiç unutmadım. Hocamın bana verdiği en büyük katkı da bu oldu belki. Saha içinde hep arkadaşı için koşan, mücadele eden bir oyuncu oldum. Arkadaşım topu kaybettiğinde hiç şikâyet etmeden onun açığını kapatmaya çalıştım. Aynı şeyi arkadaşlarım da benim için yaptı. Bunu yaptığınız zaman takım bütünlüğünü sağlıyor ve başarılı oluyorsunuz. Pendikspor'un yıldız takımında oynarken Fenerbahçe beni istemiş ama Gürkan Hocam, "Hayatta bırakmam" demişti. Bu da çok hoşuma gitmişti. O dönemde bizden Fenerbahçe'ye dört oyuncu gitmişti, bugün üçü futbol oynamıyor. Üstelik hepsi de benden yetenekliydi. Ben Pendik'te kalıp Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray'a karşı oynayarak kendimi geliştirdim. Sürekli göz önünde bulundum ve zamanı geldiğinde de Süper Lig'e transfer oldum. Çünkü basamakları yavaş yavaş ve zamanı geldiğinde çıktım. Bugün herkes Arda Turan'ı konuşuyor ama Manisaspor'a gidip kendini göstermeseydi belki böyle bir oyuncu olmayacaktı. Bir başka önemli nokta da şans geldiğinde hazır olmak. Hiçbir oyuncu yedek kalmayı sevmez ama yedek kaldığınızda her an bir şans bulacağınızı bilerek kendinizi hazır tutmanız gerekiyor. Bizde ise oyuncular yedek kaldığında genellikle fizik olarak da beyin olarak da kendilerini bırakıyor. Futbol için yaşamaktan vazgeçiyor. Bu yola girdikten sonra geri dönmek de çok zor. Oysa kadroda belki 25 oyuncu var ve maç kadrosuna sadece 18'i girebiliyor. Bugün 18 kişi arasına girememeniz yarın da giremeyeceğinizi göstermez. Lig uzun bir maraton, 34 maç oynuyorsunuz. Ben ilk geldiğim sezon 8 maça çıkabildim. Ama asla içimdeki oynama isteği tükenmedi.

▼Millî Takımlara çağrılmak sana neler hissettiriyor?

▲Bu çok farklı bir duygu. Yüzlerce oyuncu arasından 23 kişinin içine seçiliyorsunuz. Ama burayı eğlence yeri olarak görürseniz yanılırsınız. Bugün 150 kere millî olmuş ancak şimdi amatör takımlarda oynayan futbolcular var. Millî Takım'a gelip de bayrağınız için savaşabiliyorsanız bir yerlere ulaşabilirsiniz. Ben Millî Takım'a gelince farklı bir boyuta geçiyorum. Kulüp takımınızda oynuyorsunuz, para kazanıyorsunuz, ama burada çok daha anlamlı bir durum var. Göğsünüzde taşıdığınız bayrak için mücadele ediyorsunuz. İnşallah bir gün A Millî Takım'da da oynarım.

▼Takım olmaktan sık sık söz ettik. Son Dünya Kupası da bu konuda bize bazı dersler verdi sanırım. Messi'siz Barcelona görüntüsündeki İspanya şampiyon olurken, Messi'li yıldızlar topluluğu Arjantin büyük bir hayal kırıklığı yaşadı.

▲İspanya takımına bakıyoruz, hemen hemen hepsi Barcelona takımında altyapıdan itibaren birlikte oynamış oyuncular. Eğer futbol kişilerin üzerine kurulu olsaydı Messi ile Ronaldo kapışırdı. Ama futbol bireysel bir oyun değil. İş yine takım oyununa ve arkadaşın için savaşmaya geliyor. Raşit Hocamız bize kampta Barcelona'nın maç görüntülerini izletti, bir kişinin kaybettiği topu kazanmak için üç kişi baskı yapıyor. İşte bunu sağlayan da arkadaşlık duygusu. Kendinizden feragat ederek arkadaşınız için 2 kilometre fazla koşacaksınız, bu kadar basit.
O oyuncuların paraya mı ihtiyacı var? Futbol biraz da zevk işi. Barcelona ve İspanya Millî Takımı da zevk almak için oynandığında futbolda neler yapılabileceğini gösteriyor hepimize.

▼Henüz çok gençsin ve önünde uzun bir kariyer var. Gelecekle ilgili nasıl planlar yapıyorsun?

▲Genç yaşta inanılmaz bir sakatlık yaşadım. Bu sakatlık beni biraz geriye düşürdü ama yavaş yavaş toparlanıyorum. Belediyespor'da kendimi ispatlamak istiyorum. Bir şehir takımında oynasanız belki kendinizi daha kolay gösterebilirsiniz. Belediyespor'da ise gündeme gelmek için biraz daha çabalamanız gerekiyor. Bu çabayı gösterip Türkiye'de büyük bir takımda oynamak istiyorum. Sonrasında ise Tuncay Şanlı'nın izlediği yoldan yürüyüp Avrupa'ya gitmek istiyorum. Bunların hepsini de adım adım gerçekleştirmek amacındayım.

▼Özel hayatında neler var?

▲Arkadaşlarımla zaman geçirmeyi çok seviyorum. Bir kız arkadaşım var. Ya onunla ya da takım arkadaşlarımla birlikte dışarı çıkmaktan hoşlanıyorum. Aileme zaman ayırmaya çalışıyorum. Eve gitmezsem tesislerde kalıyorum. Zaten yetişme tarzım nedeniyle gece hayatını seven birisi değilim.

▼Otomobilinin markası ne?

▲Ford Focus kullanıyorum. Lüks bir hayat özlemim yok. Birçok genç oyuncu, "Ben bugün 200 bin lira kazanıyorum, yarın da kazanırım" diye düşünüyor. Ama ben geçirdiğim sakatlık süresinde şunu gördüm, bazen para kazanamayabilirim, hatta çok ciddi bir sakatlık yaşarsam futboldan hiç para kazanamayabilirim. Belediyespor'da oynamanın bir avantajı da biz gençlere yol gösterecek çok sayıda ağabeyimizin olması. Her zaman, "Futbol hayatınız boyunca kazandığınız parayla, futbolu bıraktıktan sonra pahalı arabalar alabilir, lüks evlerde oturabilirsiniz, ama şimdi kazandığınız parayı iyi değerlendirmeniz gerekir" diyerek bizi uyarıyorlar. Ben de hem yaşadığım tecrübeyle hem de ağabeylerimin tavsiyesine uyarak kazandığım parayı yatırıma dönüştürüyorum.

36 ülkeden 81 yeni yabancı

Lig başladı, takımlar yeni kadrolarıyla arz-ı endam eyledi. Ama yeni gelen oyuncuların ve yeniden şekillenen kadroların detaylı bir analizi yapılmadı. Bu araştırmada yeni transferlere enine boyuna ışık tutalım istedik. En çarpıcı olanı, ligimize yeni bir yabancı oyuncu hücumu yaşanması. Tam 36 farklı ülkeden 81 yabancı oyuncu daha katıldı Spor Toto Süper Lig'e. Başı 7 oyuncuyla sambacılar çekiyor. Bu defa birer Angola, Kanada, Bolivya ve Yeni Zelandalımız bile var.

Mustafa **Akkaya**

Bir sezon daha biter. Oyuncular gün gelip yerin dibine sokulmuş, yeri gelince de değerleri krallarla eş tutulmuş, yorucu günleri geride bırakmışlardır. Şimdilerde futbolcular sahada yakalanan kan ter içindeki görüntüleri geride bırakıp, deniz kenarlarında yılın yorgunluğunu çıkarırken fotoğraflanmaya başlamışlardır. Futbolseverlere de "Bir yaz daha futbolsuz nasıl geçecek?" sorusunu sorup, buradan çok uzaklarda devam eden liglere dönmek, çokça da bu modern dünyanın en çok ilgi gören oyununu özlemek düşer. Neyse ki uluslararası müsabakalar -bu sene olduğu gibi-imdada yetişir. Süper Lig'de farklı farklı renklere gönül vermiş taraftarlar, Johannesburg'un rakımını, Fransa Millî Takımı'ndaki yeniçerilerin kazan kaldırışını ya da Dünya Kupaları tarihindeki yerini alan bu "sert" finali konuşadururken, futbolsuz geçen günlerdeki asıl can simidini yani transferi, 4 yılda bir düzenlenen bu en büyük futbol festivali bittikten sonraki sabahlarda, çayın yanında, gazete sayfalarına gizlenmiş bir simit olarak sonraya

saklamışlardır. Ama Miroslav Stoch'un adını duyan Fenerbahçelilerin Slovakya maçlarını izlemeye daha meyilli oldukları, takıma kazandırılmaya namzet Avustralyalıları merak eden Galatasaraylıların kanguru sever kimliğe bürünmeleri de beklenmedik işler değildir.
Artık o günler geride kaldı. Merak yerini önce, "Takımım kimi alacak?" bekleyişine, bekleyiş bazen telaşa, bazen de imza töreninde stadyumları doldurtacak bir coşkuya, bazen de hayal kırıklığına dönüştü. Bir de tüm bunlara, yabancı kısıtlamasındaki yeni serbestlikler ve olası etkileri konusundaki tartışmalar eklendi. Pek tabii, Dünya Kupası'ndan sonra "Kimin kıymeti ne kadar arttı da transferi zorlaştı?" veyahut "Kim elde kaldı?" değerlendirmelerine de maruz bırakıldık aylarca. Ancak nihayetinde, her zaman olduğu gibi takımlarımız, yine hiç durmadılar ve son günle son saate kadar kadrolarını takviye etmeye uğraştılar. Bizlere de bu kalabalık ticaret merkezindeki alışverişin ardından bir değerlendirme yapmak düştü. Bir yandan kimi zaman gerekli ve bir o kadar gösterişsiz, kimi zaman da "Olmasa da olur" türünden ama bakanların ilk anda ilgisini çekecek bir dolu oyuncuyu vitrinlerde görüyoruz şimdilerde. Futbol keyfine de pek düşkün olduğumuz için, toplu alışverişten geriye kalanlardan oluşturulabilecek verilerle yola çıkarak, çeşitli resimler çizmeye uğraştık.

Süper Lig Takımlarının Aldığı ve Gönderdiği Oyuncu Sayıları (2010-2011)

Takım	Gelen	Giden	Toplam
Konyaspor	26	16	42
Bucaspor	21	10	32
Kasımpaşa	18	12	30
K.Karabükspor	13	13	26
M.P.Antalyaspor	12	13	25
Kayserispor	11	11	22
Galatasaray	10	12	22
Beşiktaş	12	9	21
Ankaragücü	11	9	21
Gençlerbirliği	11	10	21
Eskişehirspor	10	10	20
Gaziantepspor	11	7	18
Bursaspor	8	10	18
Sivasspor	10	7	17
Manisaspor	9	8	17
Fenerbahçe	8	6	14
Trabzonspor	4	7	11
B.Belediyespor	4	3	7
Toplam	**209**	**173**	**384**

Süper Lig Takımlarının Aldığı ve Gönderdiği Oyuncu Sayıları (2009-2010)

Takım	Gelen	Giden	Toplam
Kasımpaşa	23	12	35
Sivasspor	12	19	31
Gençlerbirliği	14	14	28
Denizlispor	12	15	27
Diyarbakırspor	25	2	27
Ankaraspor	9	17	26
Kayserispor	12	14	26
Ankaragücü	15	10	25
M.P.Antalyaspor	8	11	19
Manisaspor	14	5	19
Bursaspor	8	11	19
Galatasaray	7	10	17
Eskişehirspor	8	8	16
Fenerbahçe	6	9	15
Beşiktaş	9	5	14
Gaziantepspor	9	4	13
B. Belediyespor	6	7	13
Trabzonspor	5	4	9
Toplam	**202**	**177**	**379**

Transferin şampiyonları

Öncelikle niceliklere göz atalım. Transfer döneminin en hareketli takımları, sayısal anlamda ligin yeni ekipleri. Spor Toto Süper Lig'de yerlisi, yabancısı, kiralığı, vizelisi, yurtiçi ve yurtdışıyla beraber profesyonelliğe geçen oyuncuları da hesaba katacak olursak toplam 209 transfer gerçekleştiğini görüyoruz. Bunlardan 26 tanesini Konyaspor, 21'ini Bucaspor, 13'ünüyse Kardemir Karabükspor gerçekleştirmiş durumda. Türkiye liglerinin en üst düzey mücadelesinde ayakta kalabilmek için kadroyu ciddi şekilde takviye etmek gerektiğini düşünen bu kulüpler, geçen yılki tablonun küçük değişikliklerle korunduğunu gösteriyor.
2009-2010 sezonu başında Diyarbakırspor, kadrosuna tam 25 kişiyi katmış, sadece iki oyuncuyla yollarını ayırmıştı.
O dönemde Diyarbakırspor'un başında bulunan Ziya Doğan'ın şimdi de Konyaspor'da görev yaptığını hatırlatalım. Manisaspor'sa 14 futbolcuyla anlaşıp, ekibine takviye yapmıştı. Kadrosuna yeni eleman konusunda en temkinli davranan takımlarsa, aldıkları dörder oyuncuyla Trabzonspor ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor oldu. Ligdeki toplam transfer sayısı biraz artarken, gelen-giden oranındaki değişme, geleni artırdı, gideniyse azalttı. İstanbul'un üç büyükleri arasında transfer hareketliliği kıyaslaması yapılırsa, Beşiktaş ve Galatasaray'ın ciddi bir trafik içine girdiğini görmek zor değil.

Konyaspor

Dile kolay, 26 oyuncu gelmiş ve 16 oyuncu ayrılmış bu takımdan. Özellikle Bank Asya 1. Lig'e dönen Diyarbakırspor'dan alınan tam 6 oyuncuyla ve Denizlispor'dan transfer edilen iki isimle Spor Toto Süper Lig hatırına sığınılan bir liman hüviyetine bürünmemiş değil doğrusu. Bilhassa eski Çekoslavakya sınırlarındaki takımları iyi takip ettiğine inandıran ekip, Slovan Liberec'den Borek Dockal, Slavya Prag'dan Peter Grajciar gibi orta saha oyuncularının yanı sıra, Teplice'den Martin Klein'la savunmasını, Zilina'dan Ivan Lietava'yla da hücumunu güçlendirdi. Fakat Iraklı Basem Abbas'la Peru'dan transfer edilen Kolombiyalı Jonnier Montano, Gineli Sylla'ya, İbrahim Bangoura'yı da hesap edersek, yabancı transferinde bir dünya mozaiği oluşturmuş durumda. Transfer döneminde, takıma en fazla savunma oyuncusu katmayı başaran Konyaspor, yerli transfer sayısında da liderliği kimselere kaptırmadı. Kulüp aynı zamanda Gökhan Tokgöz, Orkun Usak ve Ercüment Kafkasyalı'yla, kaleci ekibine üç katkı yapan tek takım olma unvanını eline geçirdi.

▲Gelenler (26): Johnnier Montano (Alianza Lima), Serkan Şahin (Basel, Kanfory Sylla (B. Belediyespor), Veli Acar (Bursaspor), Emrah Eren, Mehmet Sedef (Ç.Rizespor), Mahamoudou Kere (Charleroi), İbrahim Ege, İbrahima Bangoura (Denizlispor), Gökhan Tokgöz, Adnan Güngör, Burak Karaduman, Basem Abbas, Thierry Tazameta, Erdinç Yavuz (Diyarbakırspor), Ercüment Kafkasyalı (Hacettepe), Emre Toraman (Kasımpaşa), Hakan Aslantaş (Kayserispor), Orkun Usak (Manisaspor), Peter Grajciar (Slavia Prag), Borek Dockal (Sloven Liberec), Martin Klein (Teplice), Murat Tosun (Trabzonspor), Ivan Lietava (Zilina), Mehmet Abdullah Çoban (Konya Torku Şekerspor), Sayim Çelik (Afyonkarahisarspor).

▼Gidenler (16): Mehmet Ayaz (K. Erciyesspor), Serhat Akyüz (B. Belediyespor), Ferdi Başoda (Boluspor), Haluk Tanrıseven, Abdulvahit Karacabey (Göztepe), Ömer Hacısalihoğlu, Volkan Koçaloğlu (Giresunspor), Dursun Karatay (Serbest), Eray Birnican (Serbest), Tayfun Türkmen (Bugsaş Spor), Koray İçten (Karşıyaka), Umut Kekilli (Serbest), Zafer Demir (Serbest), Uğur Akdemir (Serbest), Yusuf Kurtuluş (Serbest), Mehmet Şen (Altay).

Bucaspor

İzmir'in Süper Lig hasretini dindiren Bucaspor, yeni sezon öncesi kadrosuna tam 22 oyuncu kattı, 10 oyuncuysa takımdan ayrıldı. Yabancı transferlerinden belki de en ilginci, Mateus Contreras Alberto, yani kısa adıyla Manucho. Bilindiği gibi Alex Ferguson tarafından denenen Manucho, önce Panatinaikhos'a, ardından da Real Vallodolid'e gitmişti. Angola kökenli bir başka oyuncu Carlos Fernandez'se, Steaua Bükreş'ten sonraki ilk Avrupa durağında, ligin yabancı kalecilerinden biri olacak. Üç Portekizceciler kulübünün bir diğer üyesiyse forvet Dady. Cezayir asıllı Dahmane, Club Brugge'den gelen Belçikalı olup, yurttaşı Landry Mulemo'yla aynı takımda buluştu. Yabancıda tecrübe arayan İzmir ekibinde, Euro 2008'deki Hırvatistan takımında gördüğümüz ve yıllarca Monaco'da izlediğimiz Jerko Leko'yla, ligin tecrübeli ve gezgin yabancılarından Stjepan Tomas, Doğu Avrupa kontenjanından takımda. Bucaspor, yerli oyuncularda da kariyerlileri ve deneyimlileri tercih etmeye çalışmış gözüküyor. Savunmada Orhan Ak'la Ali Güneş, orta alanda da Musa Aydın ve Ragıp Başdağ transferleri buna örnek gösterilebilir.

▲Gelenler (21): Musa Aydın, İbrahim Dağaşan (Sivasspor), Stjepan Tomas (Gaziantepspor), Carlos Alberto Fernandes (Rio Ave), Victor Mendy (Metz), Jerko Leko (Monaco), Landry Mulemo (Standart Liege), Ömer Kahveci (Adana Demirspor), Eduardo Fernandes Dady (Osasuna), Orhan Ak (Antalyaspor), Ragıp Başdağ (Eskişehirspor), Emre Aktaş (Adanaspor), Onur Tuncer (Boluspor), Koray Çölgeçen (Ankaragücü), Manucho (R. Valladolid), Ali Güneş (Kasımpaşa), Ahmet Aras (İzmirspor), Ediz Bahtiyaroğlu (Ankaragücü), Kamil Ahmet Çörekçi (Millwall), Alişan Ural (Sakaryaspor),Mohamed Dahmane (Brugge).

▼Gidenler (10): Yılmaz Özlem, Türker Demirhan, İzzet Kaya (Göztepe), Murat Karakoç, Cenk Tekelioğlu (Altay), Yakup Sertkaya (Balıkesirspor), Cem Kargın (A. Sebatspor), Yunus Altun (Mersin İdman Yurdu), Mehmet Batdal (Galatasaray), Pietr Mbemba (Serbest).

Kasımpaşa

Geçen sezonu 11. sırada bitiren Kasımpaşa'nın, bu klasmandaki yeri özel, çünkü onlar Süper Lig'in yenileri arasında olmayıp da transfer yapma liginde ilk üçe giren tek takım. Geçen yıl da yaz döneminde 23 oyuncuyu alıp, 12 kişi gönderen İstanbul'un "Paşa"ları, bu stratejiden şaşmamayı yeğlemiş ve bu sezon da 18 oyuncu alıp, yine 12 oyuncu göndermiş görünüyor. Onların özelliği dengeli transfer yapıp, üç kaleci, üç defans ve üç hücum oyuncusuyla, beş orta saha elemanı transfer etmeleri. Göze batan bir başka istatistikleriyse, 7 oyuncuyla, yurtdışı kulüplerinden en fazla ithalat kaydeden takım olmaları. Namibyalı Razundara Tjikuzu'nun yeni meskeni olan kulüp, Levski Sofya'dan Georgi Sarmov ve Nikolay Dimitrov gibi iki orta saha oyuncusunu alarak Bulgar oyuncu transferi konusunda ligde başı çekti. 19 yaşındaki dört oyuncuyu da kadroya katan Kasımpaşa, yaptığı transferlerde, 24'lük yaş ortalaması tutturup lig ortalaması altına inerek, gençlere yatırım yaptığını gösterdi.

▲Gelenler (19): Georgi Zdravkov Sarmov, Nikolay Emilov Dimitrov (Levski Sofya), Fernando Varela Ramos (Real Mallorca), Gustave Bebbe, Luiz Henrique de Sousa Santos (Esporte Clube Santo Andre), Ersen Martin (Manisaspor), Razundara Tjikuzu (Trabzonspor), Korhan Öztürk (Medical Park Antalyaspor), Abdul Rahim Sebah (Charleroi), Halil Çolak (Go Ahead Eagles), Hüseyin Kala, Ertaç Özbir (Beypazarı Şekerspor), Özgür Öcal (Eskişehirspor), Muhammet Mustafa Doğan (Muğlaspor), Seyit Güner (FC Brussels), Saadettin Fırat Kocaoğlu (Galatasaray), Anıt Şengüler (Gaziosmanpaşa), Buğraçhan Yalçınkaya (Beşiktaş), Korhan Öztürk(Medical Park Antalyaspor).

▼Gidenler (12): Andre Moritz (Kayserispor), Murat Erdoğan (Manisaspor), Erhan Küçük (Giresunspor), Koray Avcı (Çaykur Rizespor), Ali Güneş (Bucaspor), Cenk İşler (Samsunspor), Sedat Yeşilkaya (Sivasspor), Emre Toraman (Konyaspor), Martin Baran (Tatran Presov), Murat Akın (Orduspor), Nourdin Boukhari (Wisla Krakow), Diego Scheuschner (CFR Cluj).

Transferin sakinleri

B. Belediyespor

Bu alandaysa toplam 4 oyuncu alıp 3 oyuncu gönderen İstanbul Büyükşehir Belediyespor zirvede. Geçen sezon da benzer bir performans izleyen, yeni lâkaplarıyla "Bozbaykuşlar", ligde tutunan ekipler arasına girmeyi çoktan başardı. Yabancı oyuncu transferinde İsveçli Samuel Tobias Holmen'i alan ekip, alt liglerden takviye yapmayı tercih etti. Serhat Akyüz Konyaspor'dan, Mehmet Yılmaz Siirtspor'dan geldi. Tecrübeli orta saha ve gerekirse de sağ bek oyuncusu Cihan Haspolatlı da Ankaragücü'nden ekibe katıldı.

▲Gelenler (4): Cihan Haspolatlı (Ankaragücü), Serhat Akyüz (Konyaspor), Mehmet Yılmaz (Siirtspor), Samuel Holmen (Bröndby).

▼Gidenler (3): Kanfory Sylla (Konyaspor), Mehmet Ali Tunç (Giresunspor), Okan Buruk (Jübile).

Trabzonspor
Geçen seneki transfer çizgisinde yürüyen bir takım daha varsa, o da "az ve öz" mantığıyla Trabzonspor. Büyükşehir Belediyespor'a benzer transfer politikaları neticesinde Diyarbakırspor'dan Barış Ataş'la, Gaziantep Büyükşehir Belediye'den kaleci Bora Sevim takıma katılan yerli oyuncularda. Polonyalı Arkadaiusz Glowacki'yle savunmanın ortasını kapatan Karadeniz ekibi, biraz kuzeyden, Metallist Kharkiv'den Jakson Avelinho Coeljo, yani Jaja'yla transferi şimdilik bitirdi.
▲**Gelenler (4):** Arkadaiusz Glowacki (Wisla Krakow), Bora Sevim (Gaziantep Büyükşehir Belediyespor), Barış Ataş (Diyarbakırspor), Jaja (Methalist Kharkiv).
▼**Gidenler (7):** Murat Tosun (Konyaspor), Yakup Bugün (Karşıyaka), Rigobert Song (Sözleşmesi bitti), Tony Sylva (Sözleşmesi bitti), Barış Memiş (Karşıyaka), Drago Gabriç (Ankaragücü), Razundura Tjikuzu (Kasımpaşa).

Yurtiçi-Yurtdışı ayrımı

Ortaya çıkan oranlara bakılarak konuşulursa kulüplerimiz, bu yıl yurtiçi transfere yönelmiş durumda. Kadrolara yapılan takviyelerin neredeyse yarısı, bu kategori içerisinde gerçekleşmiş. Yurtdışı transferiyse %40'lara yaklaşmakta. Ülke içerisindeki kulüplerle pazarlık edip, futbolcularını satın alan takımlar arasında ağırlık, Büyükşehir Belediyespor ve Manisaspor'da. Her sene 3-5 maçta, mutlaka "büyüklerden" birinin canını yakıp, ismini tekrar tekrar duyuran Büyükşehir Belediyespor, yaptığı az sayıda transferin 3'ünü, Türkiye'den

bir kulüple gerçekleştirmiş durumda. Listeyi izlemeyi sürdürdüğümüzde Manisaspor'un ve Konyaspor'un da kaydettiği yurtiçi transfer yüzdelerinin, dikkat çekici boyutunu görüyoruz. Zaten bu kategoride, takımlar arası ağırlığına baktığımızdaysa Konyaspor, gerçekleşen yurtiçi transferlerin %16'sına imza atmış durumda. Transferde ağırlıklı olarak yurtdışı kulüplerinin kapısını çalmayı tercih eden ekiplerin başında da Bursaspor, Fenerbahçe, Kayserispor ve Gençlerbirliği geliyor. Kulüplerarası bir karşılaştırma yapıldığındaysa yurtdışı kategorisinde gerçekleştirilen transferler, %10'a yaklaşayan paylarıyla Bucaspor ve Gençlerbirliği'ni işaret ediyor.

Manisaspor
Kendi transferinin %77'sini yurtiçinden kulüplerle bitiren Ege takımı, yabancı oyuncuda da "fazla dağılmadı." 28'lik transfer yaş ortalamasıyla tecrübeyi seçtiği gözlenen ekipte, en çok katkı beklenen takviye, büyük ihtimalle, geçen sezonun gol kralı Aziza Makakula olacak. Yaşı 28'le 30 arasında, Türkiye Ligleri'nde isim yapmış oyunculara yönelen Manisaspor, Ömer Aysan Barış'la savunmayı, Konstantin Dica ve Gökhan Emreciksin'le orta sahayı, Ersen Martin'le de hücumu güçlendirdi. Gençlerbirliği formasıyla görmeye alıştığımız Kahe de bu kez biraz daha güneyde gol arayacak.
▲**Gelenler (9):** Kahe (Gençlerbirliği), Semavi Özgür (Ankaragücü), Ömer Aysan Barış (Trabzonspor), Gökhan Emreciksin (Kayserispor), Ahmet İlhan Özek (Bozüyükspor), Nicolae Marius Dica (Catania), Recep Biler (Gaziantepspor), Murat Erdoğan (Kasımpaşa), Aziza Makukula (Benfica).
▼**Gidenler (8):** Güven Varol (Ankaragücü), Mehmet Nas (Sivasspor), Ersen Martin (Kasımpaşa), Mustafa Aşan (Akhisar Belediyespor), Murat Gürbüzerol (Akhisar Belediyespor), Tuncay Süren (Akhisar Belediyespor), Kemal Okyay (Adanaspor), Orkun Usak (Konyaspor).

Gençlerbirliği
Geçen sezon da gelen giden sayısını 14'te eşitleyen Ankara ekibi, hemşehrisi Ankaragücü gibi bolca transfer yaptı. 11'e 10'la denge politikası yürüttüğünü söyleyebileceğimiz kulüp, Spor Toto Süper Lig'de yurtiçi transferi sayısı, yurtdışının altında kalan 5 takımdan biri oldu. Üstelik unvanı paylaşan Fenerbahçe, Bursaspor ve Beşiktaş dışında sadece Kayserispor, geçen sezonu ilk beş dışında bitirmişti. Balkanlarda yetişmiş oyunculara kapılarını açan Gençlerbirliği, hücumda yabancıları seçti. Arnavutluk'tan Bekim Balaj, Yeni Zelanda formasıyla Dünya Kupası'nda tarih yazan Shane Edward Smeltz ve Bosna-Hersek Milli Takımı'ndan Ermin Zec, gole yakın bölgelerdeki dikkat çekici transferler. Yurtdışında oynayan Türk kökenli oyuncuları da bulup Süper Lig'de şans vermeyi planlayan ekibe Mattesburg'dan Cem Atan ve St. Mirren'den Billy Osman katıldı. Ekibin en tecrübeli yerli transferi, Gaziantepspor'dan Mehmet Yozgatlı oldu.
▲**Gelenler (11):** Billy Mehmet (St.Mirren), Cem Atan (Mattersburg), Ermin Zec (Sibernik), Haluk Ulaşoğlu (Elazığspor), Oktay Delibalta (Samsunspor), Debatik Curri (Vorksla Poltava), Bekim Balaj (Vlaznia), Emre Akgün (Williem II), Michael Stewart (Hearts), Shane Smeltz (Golden Cast United), Mehmet Yozgatlı (Gaziantepspor).
▼**Gidenler (10):** Burhan Eşer (Eskişehirspor), Kahe (Manisaspor), Tozo (K. Karabükspor), Celal Aras (Güngören Belediyespor), Ivan Radeljic, Kerem Şeras (Antalyaspor), Sandro (Avai), İlhan Eker (Fenerbahçe), Jurica Vranjes (Werder Bremen), Yasir Elmacı (Altay).

Transferde yerli yabancı ayrımı

Yavaş yavaş serinleyen havalarla birlikte yeniden döndüğümüz ligimizin olmazsa olmazı yerli-yabancı kıyaslaması. Geride kalan transfer sezonu, 85 yabancı oyuncunun kulüp değiştirip, Süper Lig'de boy gösterme heveslisi olduğu gerçeğini ortaya döküyor. Özellikle Konyaspor'un, kadrosuna kattığı yabancı oyuncu sıralamasında zirveye oturduğunu görüyoruz. 10'da 10 yapan Orta Anadolu ekibinin ardında, 8 oyuncuyla Bucaspor var. Nispeten ekibine yerli oyuncu yerleştirmek isteyen kulüplerden en başarılısı da yine bu iki kulübümüz. Süper Lig'e yeni katılan bu iki değerli takımı saymazsak, en fazla yabancı merakı, Ankara kulübümüz Gençlerbirliği'nde, "En fazla yerli oyuncuyu ben alayım" hevesiyse İstanbul'un "diğer"'lerinden Kasımpaşa'da var.

Transferlerin geliş yerlerine göre dağılımı

Takım	%Yurtiçi	%Yurtdışı	%Vize	%Prof. geçiş	%Kiralık
Beşiktaş	16.67	50.00	25.00	0.00	8.33
Bucaspor	45.45	36.36	9.09	0.00	9.09
Bursaspor	37.50	62.50	0.00	0.00	0.00
B. Belediyespor	75.00	25.00	0.00	0.00	0.00
Eskişehirspor	60.00	40.00	0.00	0.00	0.00
Fenerbahçe	37.50	62.50	0.00	0.00	0.00
Galatasaray	60.00	40.00	0.00	0.00	0.00
Gaziantepspor	54.55	36.36	0.00	9.09	0.00
Gençlerbirliği	27.27	72.73	0.00	0.00	0.00
K. Karabükspor	53.85	30.77	7.69	0.00	7.69
Kasımpaşa	55.56	38.89	0.00	5.56	0.00
Kayserispor	27.27	63.64	0.00	0.00	9.09
Konyaspor	69.23	26.92	0.00	0.00	3.85
Manisaspor	77.78	22.22	0.00	0.00	0.00
Antalyaspor	66.67	25.00	0.00	0.00	8.33
Ankaragücü	58.33	33.33	0.00	0.00	8.33
Sivasspor	70.00	30.00	0.00	0.00	0.00
Trabzonspor	50.00	50.00	0.00	0.00	0.00

Takımların transferlerinin genele oranı

Takım	%Yurtiçi	%Yurtdışı	%Vize	%Prof. geçiş	%Kiralık
Beşiktaş	1.80	7.14	50.00	0.00	12.50
Bucaspor	9.01	9.52	33.33	0.00	25.00
Bursaspor	2.70	5.95	0.00	0.00	0.00
B. Belediyespor	2.70	1.19	0.00	0.00	0.00
Eskişehirspor	5.41	4.76	0.00	0.00	0.00
Fenerbahçe	2.70	5.95	0.00	0.00	0.00
Galatasaray	5.41	4.76	0.00	0.00	0.00
Gaziantepspor	5.41	4.76	0.00	50.00	0.00
Gençlerbirliği	2.70	9.52	0.00	0.00	0.00
K.Karabükspor	6.31	4.76	16.67	0.00	12.50
Kasımpaşa	9.01	8.33	0.00	50.00	0.00
Kayserispor	2.70	8.33	0.00	0.00	12.50
Konyaspor	16.22	8.33	0.00	0.00	12.50
Manisaspor	6.31	2.38	0.00	0.00	0.00
Antalyaspor	7.21	3.57	0.00	0.00	12.50
Ankaragücü	6.31	4.76	0.00	0.00	12.50
Sivasspor	6.31	3.57	0.00	0.00	0.00
Trabzonspor	1.80	2.38	0.00	0.00	0.00

Transferdeki yerli ve yabancı oyuncu sayıları

Takım	Yerli	Yabancı
Beşiktaş	7	5
Bucaspor	13	8
Bursaspor	3	5
B.Belediye	3	1
Eskişehirspor	5	5
Fenerbahçe	4	4
Galatasaray	6	4
Gaziantepspor	8	3
Gençlerbirliği	5	6
K. Karabükspor	7	6
Kasımpaşa	11	7
Kayserispor	7	4
Konyaspor	16	10
Manisaspor	6	3
M.P.Antalyaspor	9	3
Ankaragücü	7	5
Sivasspor	6	4
Trabzonspor	2	2

Nereden geliyor bu yabancılar?

Bu başlıktaki ilk değerlendirmemizi, oyuncuların mensup oldukları ülkelere göre yaptık. Elde edilen sonuç şu ki, transfer döneminin gözdeleri yine Brezilyalılar. Toplam yedi sambacı, Eskişehirspor, K. Karabükspor, Kayserispor, Manisaspor ve Trabzonspor'a dağılmış durumda. Bu oyuncular, boş vakitlerinde ana dillerinde sohbet etmek için çok fazla zorlanmayacak. Çünkü birbirlerini göremeseler bile, imdada Portekizliler yetişiyor.
Yaz dönemi sonundaki transfer listesinde 5 Portekizlinin ismi yazılı. Dikkat çekici bir başka not da Orta Avrupalı birçok oyuncunun kulüp değiştirmesi. 6 Hırvat ve 5 Slovak oyuncu, Süper Lig'de yer almak üzere "tedbil-i mekân"ı seçti. Bunun yanında, futbolla pek anmadığımız ülkelerden misafir ağırlamıyor da değiliz. Bolivyalı ve Yeni Zelandalı konuklarımız liglerimizde kalıcı olmaya çalışacak. Bir dönem "Gürcü oyuncu iyidir" mantığını ülkemize tanıtan Şota Arveladze'nin, Kayserispor savunmasına hediyesi de bu yazki tek Gürcü transfer Aleksandre Amisulashvili oldu. Bucasporlu Manucho sayesinde, bir zamanlar "Alex Ferguson'un yeni keşfi" olarak ortaya çıkan ve komşuda dökemediği potansiyeli bizlere göstermek isteyen bir Angolalıyı okuduk transfer haberlerinde. Bursaspor'un Arjantinlileri, Ankaragücü'nün Kanadalısı derken 36 farklı ülkeden 81 yabancı yazıldı bitmiş transferler listesine.
İkinci değerlendirmemizdeyse, söz konusu transferlerden, bonservisi elinde olmayanların geldiği kulüplerin ülkelerine göz attık. Merakımız, sözleşmesi süren futbolcu transfer etmek için hangi ligdeki takımlarla daha sık görüşüldüğü üzerineydi.

Bonservis bedeli ödenerek alınan yabancıların uyruğu

Fakat bu kez, futbolcu uyruklarında karşılaştığımız çeşitliliği bulamadık. Tablo gösteriyor ki kulüplerimiz, en sık ziyaretlerini İngiltere, Fransa ve Almanya gibi, Avrupa futbol endüstrisi merkezlerine yapmış vaziyette. Bunların arasına Hırvatistan'ı da katabiliriz. Doğu Avrupa'dan Rusya, Ukrayna ve Polonya gibi ülkelere yönelenler olduğu gibi, bir Peru kulübünden oyuncu alan takımımız da var.

Beşiktaş
Bonservisle İtalya, İspanya ve Almanya liglerinden oyuncu transfer edebilen kulüplerimizden Beşiktaş, aldığı oyuncularının büyük isimleriyle de çok konuşuldu. Artık Real Madridli Guti, Interli Quaresma, Betisli Mehmet Aurelio, Stuttgartlı Jan Hilbert , Rubin Kazanlı Fatih Tekke demeden önce, "eski" ekini kullanmalıyız. Genç transferler Ersan Adem Gülüm ve Cenk Gönen de bu oyuncularla forma giyme şansını bulanlardan oldu.
▲**Gelenler (12):** Guti (Real Madrid), Ricardo Quaresma (Inter), Roberto Hilbert (Stuttgart), Cenk Gönen (Denizlispor), Ersan Adem Gülüm (Adanaspor), Mehmet Aurelio (Real Betis), Fatih Tekke (Rubin Kazan), Kenan Akbaba (Gençlerbirliği), Volkan Ekici (Borussia Dortmund), Onur Bayramoğlu (Profesyonelliğe geçiş).

▼**Gidenler (9):** Matias Emilio Delgado (Al Jazira), Serdar Özkan (Galatasaray), Batuhan Karadeniz, Rodrigo Tello, Erkan Zengin (Eskişehirspor), İbrahim Kaş (Getafe), Ramazan Özcan (Hoffenheim), Korcan Çelikay (Diyarbakırspor), Uğur İnceman (Medical Park Antalyaspor).

Fenerbahçe
Uzun ve dedikodularla dolu geçen bir transfer sezonunun sonunda aradığı hücum elemanını Senegalli Mamadou Niang olarak belirleyen Fenerbahçe, Miroslav Stoch ve son anda da Joseph Yobo'yu alarak, Galatasaray'la birlikte, "İngiltere Premier Ligi'nden oyuncu transfer edebilen kulüp" sıfatına erişti. Hücuma Issar Dia, kaleye Serkan Kırıntılı eklendi, savunmadaki rekabete İlhan Eker ve Caner Erkin katıldı.
▲**Gelenler (7):** İlhan Eker (Gençlerbirliği), Miroslav Stoch (Chelsea), Issiar Dia (Nancy), Caner Erkin (CSKA Moskova), Mamadou Niang (O. Marsilya), Serkan Kırıntılı (Ankaragücü), Joseph Yobo (Everton), Recep Niyaz(Denizlispor).
▼**Gidenler (6):** Ali Bilgin, Önder Turacı, Volkan Babacan (Kayserispor), Gökçek Vederson (Bursaspor), Deniz Barış (Medical Park Antalyaspor), Deivid de Souza (Flamengo).

Galatasaray
Yabancı transferinde dikkatli davranmaya çalışan Galatasaray, sonlarda da olsa Bosna-Hersekli Zvjezdan Misimoviç'e kavuştu. Juan Pablo Pino, Gustavo Andres Victoria'dan sonraki ilk Kolombiyalı olarak Ali Sami Yen'e çıkmaya hak kazanırken, Sunderland'den Lorik Cana transfer edilerek ligdeki Arnavut futbolcu nüfusu artırıldı. Çağlar Birinci'den sonra Liverpol'dan Emiliano Insua da defansa katıldı. Serdar Özkan'sa Mehmet Batdal, İbrahim Selen ve Musa Çağıran gibi yerli takviyeler arasında yerini aldı.
▲**Gelenler (9):** Lorik Cana (Sunderland), Juan Pablo Pino (Monaco), Serdar Özkan (Beşiktaş), Ali Turan (Kayserispor), Mehmet Batdal (Bucaspor), Çağlar Birinci, (Denizlispor), Musa Çağıran (Altay), Zvjezdan Misimovic (Wolfsburg), Emiliano Insua (Liverpool), İbrahim Selen (Adana Demirspor).
▼**Gidenler (12):** Joao Alves De Assis Silva (Manchester City), Giovani Dos Santos (Tottenham), Abdul-Kader Keita (Al Sadd), Leonardo Franco (Real Zaragoza), Mehmet Topal (Valencia), Caner Erkin (Fenerbahçe), Uğur Uçar (Ankaragücü), Emre Güngör (Gaziantepspor), Emre Aşık (Jübile), Serdar Eylik (Denizlispor), Semih Kaya, Erhan Şentürk (Kartalspor).

Bursaspor
Geçen sezonun tarih yazan takımı Bursaspor, bu sene Şampiyonlar Ligi hazırlığı için Arjantinlileri tercih etti. Bunlardan belki de en çok yankı uyandıran, Federico Insua transferi oldu. Uzun senelerdir Türkiye'ye gelmesi beklenen tangocuya, Leonel Jorge Nunez'le, Hector Damian Steinert eşlik ediyor. Diğer yabancılar, Göteborg'dan savunmacı Johan Svennson'la birlikte, Trabzonspor'dan tanıdığımız Milan Stepanov. Takımın yeni sol bekiyse Gökçek Vederson.
▲**Gelenler (8):** Gökçek Vederson

(Fenerbahçe), Federico Insua (Club America), Milan Stepanov (Porto), Leonel Nunez (Independiente), Damian Steinert (Racing Club), Harun Tekin (Güngören Belediyespor), Gustav Svensson (Göteborg), Gökhan Göz (Fenerbahçe).
▼**Gidenler (5):** Ayhan Tuna Üzümcü, Yenal Tuncer (Medikal Park Antalyaspor), Veli Acar (Konyaspor), Leonardo Andres Iglesias (Serbest), Tomas Zapotocny (Beşiktaş).

Gaziantepspor
Bu sezon en az transfer yapan Büyükşehir Belediyespor'u bir kenara koyarsak, en az yabancı transferi yapan takımın da Gaziantepspor olduğunu hatırlatalım. Savunmada ve hücumda ligin eski topraklarını izlediğimiz bir takım yaratmaya çalıştıkları da eski Galatasaraylılar Yalçın Ayhan ve Emre Güngör'le, Abdullah Elyasa Süme'yi almalarının yanı sıra golcü transferinde de Mehmet Yılmaz'ı seçmeleriyle kendisini belli ediyor.
▲**Gelenler (9):** Yalçın Ayhan, Şenol Can (Antalyaspor), Elyasa Süme (Ankaragücü), Mehmet Yılmaz (Eskişehirspor), Alper Akçan (Kaiserslautern), Emre Güngör (Galatasaray), Orhan Gülle (Beşiktaş), Ismael Sosa (Independiente), Eray Birniçan (Konyaspor), Ivanov Popov (Litex Lovech), Dany Nounkeu Tchounkeu (Toulouse), Hakan Aydın (Boluspor), Süleyman Özdamar (Altay).
▼**Gidenler (7):** Stjepan Tomas (Bucaspor), Erkan Sekman (Antalyaspor), Armand Deumi (K. Karabükspor), Ümit Tütünci, Tolga Seyhan (Giresunspor), Recep Biler (Manisaspor), Mehmet Yozgatlı (Gençlerbirliği).

Yeni transferlerin mevkilere dağılımı

Takım	Kaleci	Savunma	Orta saha	Forvet
Beşiktaş	1	2	5	2
Bucaspor	2	6	6	4
Bursaspor	0	3	2	2
B. Belediyespor	0	2	2	0
Eskişehirspor	0	2	4	2
Fenerbahçe	1	3	0	3
Galatasaray	0	3	4	1
Gaziantepspor	0	4	3	2
Gençlerbirliği	0	2	5	4
K. Karabükspor	1	1	7	3
Kasımpaşa	2	4	5	3
Kayserispor	1	2	4	1
Konyaspor	3	10	6	4
Manisaspor	1	1	4	2
Antalyaspor	1	6	3	0
Ankaragücü	1	4	3	3
Sivasspor	1	1	4	0
Trabzonspor	1	1	1	1

En gözde mevki hangisi?

Başlıktaki sorunun cevabı, orta saha. Şu an takımlarına katılan ve Spor Toto Süper Lig'de maç kadrosuna girmeyi başarmış 178 oyuncudan 68'i, yeri geldi mi kanatlardan ataklara katılıyor, yeri gelince savunmaya yardıma geliyor. Ama ana görevleri bağlantı kurmak. Savunma oyuncularının da takım kadrolarına katılan futbolcular arasında öne çıktığını söyleyebiliriz. Bu mevkide Konyaspor'un yaptığı 10 kişilik takviye, kendisini eksik gördüğü yanı da bizlere anlatıyor. Aynı ekip, kaleci transferinde de üçlü bir atak yapıp, bu alanda Süper Lig'deki rakiplerini geride bırakmış durumda. Transfer edilen 17 kaleciden sadece 5'i yabancı. Yabancı oyuncuların, transferde yerlileri sayıca geride bıraktığı tek alan hücum. Başka milletlere mensup bu futbol gezginleri, "Gole yakın olsunlar" diye alınan meslektaşları arasında %70'lik bir orana sahip. Bunun dışında, yabancı savunmalar arasında en popüler ülkeler, Brezilya ve Polonya gibi gözüküyor. Hücum hattındaysa transfer listelerini dolduranlar öyle gözüküyor ki Arjantinli ve Portekizlilerle beraber, Slovaklar.

Kardemir Karabükspor
Orta sahaya en fazla oyuncu katan takım Türkiye liglerinin en üst düzey mücadele seviyesine yeniden geri dönen Kardemir Karabükspor. Bunların arasında yıllardır Süper Lig'de izlediğimiz Fatih Ceylan, Ankara civarlarından tanıdığımız Brezilyalı Tozo yer aldığı gibi, Hajduk Split'ten gelen üç oyuncudan biri olan Rumen milli futbolcu Florin Cernat da bulunuyor.
▲**Gelenler (13):** Tozo (Gençlerbirliği), Fatih Ceylan (Antalyaspor), Angelov (Denizlispor), Vjekoslav Tomic, Florin Cernat (Hajduk Split), Kerim Zengin (Antalyaspor), Hakan Özmert (Antalyaspor), Mehmet Çoğum (Denizlispor), Armand Deumi (Gaziantepspor), Anthony Seric (Hajduk Split), Jamal Aliuoi (Sion), İlhan Parlak (Ankaraspor), Fatih Öztürk (Pursaklarspor).
▼**Gidenler (13):** Mehmet Ali Şirin (Adana Demirspor), Gökhan Güney, Ferhat Odabaşı, Ömer Ateş, Burak Akdiş (Boluspor), Aydın Çetin (Giresunspor), Recep Yaşar, Kazım Sarı (Gaziantep Büyükşehir Belediyespor), Sertan Vardar (K. Erciyesspor), Hassan Wasswa (Altay), Aydın Arslan (Bugsaşspor), Süleyman Görgün (Bandırmaspor), Tayfun Taner (Eyüpspor).

Transferlerin yaş dağılımı

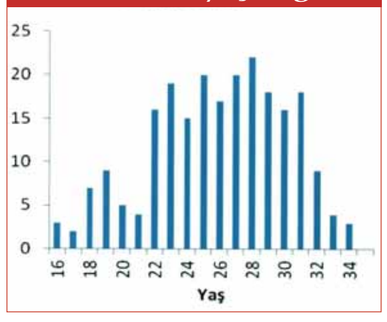

Antalyaspor
Forvet takviyesi yapmayan nadir takımlardan biri de Antalyaspor. Güzide tatil beldemiz bu kez geçen sezonu başarıyla sonlandıran "büyüklerimizden" kadroya takviye ettiği oyuncuları ağırlayacak. Fenerbahçe'den Deniz Barış, Beşiktaş'tan Uğur İnceman'la birlikte Bursaspor'dan Yenal Tuncer kiralık olarak "timsah" takım arkadaşı Ayhan Tuna Üzümcü'yü yalnız bırakmayacak.
▲**Gelenler (11):** İlkem Özkaynak (Ankaragücü), Ivan Radaljiç, Kerem Şeras (Gençlerbirliği), Yenal Tuncer, Tuna Üzümcü (Bursaspor), Deniz Barış (Fenerbahçe), Gregory Proment (Caen), Uğur İnceman, Kenan Özer (Beşiktaş), Erkan Sekman (Gaziantespor), Tajbakhsh Aryan Taj (Maiden Head FC), Sammy Ndjock (Lille).
▼**Gidenler (13):** Hasan Sönmez (Serbest), Yalçın Ayhan, Şenol Can (Gaziantespor), Orhan Ak (Bucaspor), Erhan Güven (Beşiktaş), Radoslav Batak (Serbest), Vahap Işık (Serbest), Korhan Öztürk (Kasımpaşa), Michael Jedinak (Gençlerbirliği), Kerim Zengin, Hakan Özmert, Fatih Ceylan (K. Karabükspor), Gürhan Gürsoy (Bugsaşspor).

Ankaragücü
Yaz transferindeki varlıklarını, %70'lere varan oranlarıyla gösteren yabancı forvetler arasında, özellikle Slovaklar çok göze batıyor. Bir cümle önce saydığımız oran içerisinde, %10'luk bir paya sahip olan bu futbolcuların kalabalıklaşmaya başladığı kulüplerin başında da Ankaragücü geliyor. Bonservisi alınan Robert Vittek'le beraber, yine Dünya Kupası serüveninden tanıdığımız Stanislav Sestak'ın da Ankara saflarına katılması, yazın önemli transfer haberlerinden biriydi. Polonya göçmeni Kanadalı Micheal Klukowski'yle kariyerli Polonyalı Michal Zewlakow, ekipte adeta bir doğu bloku oluşturuyor. Yerli transferlerse, Uğur Uçar, Aydın Toscalı ve Güven Varol gibi deneyimlilerden seçilmiş durumda.
▲**Gelenler (11):** Güven Varol (Manisaspor), Turgut Doğan Şahin (Samsunspor), Aydın Toscalı (Kayserispor), Michael Zewlakow (Olympiakos), Uğur Uçar (Galatasaray), Robert Vittek (Lille), Stanislav Sestak (Bochum), Michael Klukowski (Club Brugge), Drago Gabric (Trabzonspor), Faruk Cankat Güven (Orhangazispor), Umut Sözen (Ankaraspor).
▼**Gidenler (9):** Emre Aygün (Eskişehirspor), Semavi Özgür (Manisaspor), İlkem Özkaynak (Antalyaspor), Elyasa Süme (Gaziantepspor), Cihan Haspolatlı (B. Belediyespor), Luiz Henrique de Sousa Santos (Kasımpaşa), Jerome Rothen (PSG), Ariel Broggi (Banfield), Koray Çölgeçen (Bucaspor).

Kayserispor
İstatistik anlamında çok da öne çıkmayan başarılı Anadolu ekibinde teknik direktör Şota Arveladze'nin, Türkiye'de yeniden bir Gürcü oyuncuyu, Aleksandre Amisulashvili'yi karşımıza çıkardığını görüyoruz. Savunmada Önder Turacı, orta alanda Ali Bilgin, kalede kiralık olarak Volkan Babacan ve elbette ki hücumda da yıllarca Juventus'ta izlediğimiz Uruguaylı Marcelo Zalayeta'yla birlikte Brezilyalı Andre Moritz de transfer döneminde kulüple el sıkışan oyunculardan bazıları.
▲**Gelenler (11):** Volkan Babacan, Önder Turacı, Ali Bilgin (Fenerbahçe), Alexander Amisulashvili (Spartak Nalchik), Hamza Çakır (Fortuna), Andre Moritz (Kasımpaşaspor), Ufuk Selim Teber (Eintracht Frankfurt), Jonathan Santana (Wolfsburg), Uğur Albayrak (Offenbacker), Marcelo Zalayeta (Napoli), Abdulkadir Özgen (Alemannia Aaachen).
▼**Gidenler (11):** Ali Turan (Galatasaray), Aydın Toscalı (Ankaragücü), Aziza Makakula, Gökhan Emreciksin (Manisaspor), Delio Cesar Toledo (Sözleşmesi bitti), Bilal Aziz Özer (Sözleşmesi dondurulduğu), Umut Koçin (Sözleşmesi feshedildi), Bayram Çetin (Göztepe), Hakan Aslantaş (Konyaspor), Merter Yüce (Giresunspor), Alioum Saidou (Sivasspor).

Yerli transferlerin yaş dağılımı

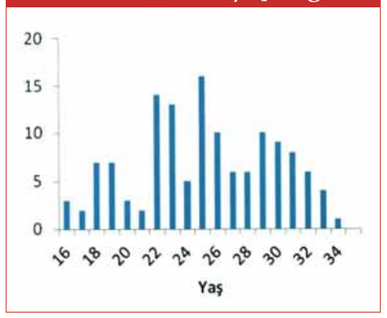

Yabancı transferlerin yaş dağılımı

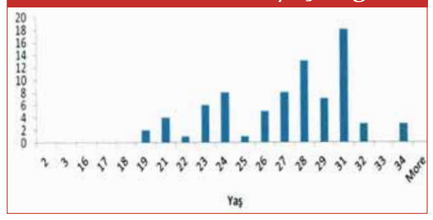

Transferlerin yaş dağılımı

Ortalama olarak bakıldığı zaman, transferlerin yaşı 26 civarında ve yerli-yabancı ayırımı yapmak, bunu çok fazla değiştirmiyor. "En yaşlı transferler" listesinin başında Guti ve Stjepan Tomas gibi yabancıları ve Mehmet Aurelio gibi bizdenleştirdiklerimizi görüyoruz. Murat Erdoğan'sa 34 yaşındaki transferiyle yeni bir sezona merhaba diyor. En genç transferler, silinip kaybolmaması umuduyla isimlerini andığımız Recep Niyaz, Gökhan Göz ve Sayim Çelik gibi oyuncular. Bunlardan ilk ikisi henüz 15, Sayim'se 16 yaşında. Özellikle yerli ve yabancı transferler arasındaki yaş dağılımına baktığımız zaman, ortalamayı küçülten transferlerin yerli oyuncularla geldiğini görüyoruz. Kulüplerimiz yabancılar içinse nispeten yaşça daha tecrübeli futbolcuları kadroya eklemeyi uygun görmüş.

Sivasspor
Nispeten yaş ortalaması yüksek transfer yapan takımlarda Sivasspor göze batıyor. Takıma katılan Mehmet Nas, Ceyhun Eriş, Sedat Yeşilkaya, Alioum Saidou, Sead Ramoviç gibi futbolcular 30'u bulmuş durumda. İlginç kadro eklemeleriyse Letonyalı savunma oyuncusu Deniss İvanovs ve Giresunspor'dan gelen Bolivyalı golcü Ricardo Pedriel Suarez.
▲**Gelenler (10):** Mehmet Nas (Manisaspor), Ceyhun Eriş (Assyriska FF), Ricardo Pedriel Suarez (Giresunspor), Sedat Yeşilkaya (Kasımpaşa), Deniss İvanovs (Ajax Cape Town), Sead Ramovic (Tromso), Alioum Saidou (Kayserispor),Ziya Erdal, Akif Metin, İbrahim Yay (Anadaolu Üsküdar 1908 Spor).
▼**Gidenler (7):** Musa Aydın, İbrahim Dağaşan (Bucaspor), Lucien Aubey (Serbest), Michael Petkovic (Serbest), Yasin Çakmak (Serbest), Akeem Agbetu (Samsunspor), Elrio Van Heerden (Blackburn Rovers).

Son söz

İşte bir transfer dönemi böyle geldi ve geçti. Şimdi, 5 Ocak 2011'de başlayacak ara transfer dönemine kadar sürecek bir dinginlik devrinin başındayız. 2009-2010 sezonunda takıma en fazla oyuncu katan Diyarbakırspor, sezon sonu geldiğinde Bank Asya 1. Lig'in yolunu tutmuştu. Bu sezonun transferdeki en yoğun takımları arasında yer alan Kasımpaşa, geride kalan haftalarda henüz istediği formu yakalayıp, ligin zirvesine tırmanamadı yeni oyuncularıyla. Yaz döneminin sonlarına doğru transfer gündemine iyiden iyiye yerleşen Aziza Makakula, yeni takımı Manisaspor galibiyetle tanışırken yine başroldeydi. Galatasaray, taze oyuncularının hayrını henüz göremezken, sezonun başlangıcında Ricardo Quaresma, herkese "trivela" kavramını tekrardan hatırlatmakla kalmadı sadece, yaz döneminden en kârlı çıkan tarafın Beşiktaş olduğu yönünde izlenimler bıraktı.
Sezona tatsız giren Fenerbahçe'yse, uzun uğraşlar sonucunda karara bağlanan golcü transferiyle kazandığı Mamadou Niang'ın, eleştirilerle yıpratılan Daniel Güiza'yla kıyaslanmasını henüz engelleyemedi. Haziran'ın 9'undan beri hangi takıma gideceği sorusunu, kimbilir kaç kere duyan futbol emekçileri için şimdi gelecek planları değil, ligin ilk yarısı önemli. Bize de bu toplanan yetenek kaynağının yeniden dağıtılışından sonra, kimin ne kazanacağını izlemek kalıyor.

Büyükler frene bastı

Sıradan bir futbol sezonunu edebiyata benzetebiliriz. Eylül'den Mayıs'a kadarki hikâyenin başkahramanı olanlar, bu dönemde şiir gibi top oynayanlar, romantik takılanlar, destan yazanlar... Ancak işin masalsı kısmı Haziran'la birlikte başlar. Zira umutların hep yüksekten uçtuğu o dönem gelmiştir. İşte 2010-11 sezonunun ana transfer dönemini de bu şekilde geride bıraktık. Avrupa'nın büyük beşlisinin tamamı, son beş sezonki ortalama transfer harcamasının gerisinde kaldı. Bu da ortalama yüzde 29'luk bir düşüşü beraberinde getirdi.

Mustafa ***Akkaya***

Ülkeler bazında transfer değerlendirmesi yapacak olursak, harcama açısından ilk sıralarda Avrupa'nın önde gelen beşlisini (İngiltere, İspanya, Almanya, İtalya, Fransa) görüyoruz. Onların ardından ise Portekiz, Türkiye, Rusya, Ukrayna, Hollanda, Yunanistan, İskoçya gibi "Transferin 2. Ligi"nde yer alan ülkeler geliyor. Tabii bu iki ülke grubunu ayrı kefelere koymak gerek. Zira ilk gruptakiler hem kulüpler hem millî takımlar bazında sürekli futbol dünyasının zirvesini hedefliyor. Böylece transfer harcamaları da gereğinden fazla olabiliyor. İkinci gruptakiler ise transferin de yardımıyla sınıf atlamaya çabalarken aynı zamanda ayağını yorganına göre uzatmak zorunda. Dolayısıyla bu grupta cepten çıkan paralar daha gerçekçi olabiliyor.

İlk olarak, bu dönemki transfer masraflarının geçtiğimiz yıllara göre bir hayli düşük olduğunu söyleyebiliriz. Nitekim Avrupa'nın büyük beşlisinin tamamı, son beş sezonki ortalama transfer harcamasının gerisinde kaldı. Bu da ortalama %29'luk bir düşüşü beraberinde getirdi. Peki, neden tüm kulüpler ceplerine akrep girmişçesine kısıntıya gitti? Öncelikli cevap olarak halen ekonomik krizin artçı sarsıntılarını gösterebiliriz. Ancak asıl sebebin UEFA'nın Mayıs ayında onaylamış olduğu "Financial Fair Play" olduğu bir gerçek. 2012-13 sezonundan itibaren tüm Avrupa kulüpleri kâr edemediği sürece yaptırımlara maruz kalacak. Buna göre hareket etmeye çalışan birçok kulübün şimdiden önlem almaya başlamış olması çok doğal. Ancak yine de kulüplerin bu transfer döneminden kârlı çıktığını söyleyemeyiz.

Avrupa Liglerinin Transfer Bilançosu

Milyon euro	Transfer Harcaması	Transfer Geliri	Kâr/Zarar
İngiltere Premier Lig	436.63	185.64	-250,99
İtalya Serie A	304.15	264.19	-39.96
İspanya La Liga	262.47	269.97	7.0
Almanya Bundesliga	159.85	142.63	-17.22
Fransa Ligue 1	139.94	183.34	43.40
Portekiz SuperLiga	77.81	131.75	53.93
Ukrayna Premier Liga	63.70	23.67	-40.02
İngiltere Championship	41.54	55.80	14.26
Hollanda Eredivisie	38.35	45.47	7.12
Yunanistan Super League	19.03	10.54	-8.49
İskoçya Premier League	17.78	26.99	9.21
İtalya Serie B	9.33	54.70	45.37
Almanya 2. Bundesliga	6.67	14.94	8.27
İspanya Segunda Division	6.26	17.70	11.44
Fransa Ligue 2	2.20	25.90	23.70

Premier Lig'de zarar 251 milyon euro

Örneğin artık iyiden iyiye küreselleşen İngiltere Premier Lig, geride bıraktığımız transfer sezonunu tam 251 milyon euroluk zararla kapattı. İlginç olan şu ki, ülkede transfere harcanan 437 milyon euronun 145'i, sırtını Arap sermayesine dayamış olan Manchester City'den çıktı. Ada'nın dört büyük kulübünün (Manchester United, Chelsea, Liverpool, Arsenal) toplam harcaması bile 118 milyon euroda kaldı. Böylece bu beş kulübün toplam masrafı, ülkedeki toplam transfer pastasının %60'ını oluşturdu. Ayrıca Fulham, Aston Villa ve Liverpool haricindeki tüm kulüplerin transfer döneminden zararlı çıkması da dikkat çekiciydi. Bu üçlünün kâr etmesindeki en büyük etken ise sırasıyla Smalling (M. United.), Milner (Manchester City) ve Mascherano (Barcelona) gibi yıldız oyuncularına yüksek fiyattan tok alıcılar bulabilmeleriydi.

Ada'daki transferlere oyuncu bazında bakacak olursak, etiketinde 20 milyon euro ve üzerinin görüldüğü tam 6 futbolcu (Toure, Balotelli, Milner, Kolarov, David Silva, Ramires) gözümüze çarpıyor. Bunlardan beş tanesinin Manchester City'ye geçiş yapmış olması ise pek şaşırtıcı değil. Kaldı ki bu isimler aynı zamanda ülke sınırları içinde sezonun en değerli transferleri.

Son olarak Premier Lig'in bu yaz en pahalı 20 futbolcusundan sadece Milner ve Smalling'in İngiliz olması ise düşündürücü.

İspanya'da büyük uçurum

İngiltere'deki toplam transfer harcamasının %60'ının beş kulübe ait olması bir uçurumsa, bu oranın İspanya'da %57 ile sadece Barcelona ve Real Madrid'e ait olması tam bir kanyon. La Liga'da son yıllarda ciddi ve tehlikeli bir kutuplaşmanın olduğu aşikâr. Öyle ki, bu durumu transfer piyasasında bile rahatlıkla görebiliyoruz. 20 milyon eurodan fazla bedeli olan David Villa, Mascherano ve Di Maria da zaten bu iki kulübe doğru yol aldı. Real Madrid genellikle potansiyel taşıyan genç futbolculara yönelirken, Barcelona kendi bahçesinden topladıklarını olgunlaşmış oyuncularla harmanlamayı tercih etti. Bu iki devi en çok zorlaması beklenen Valencia ise tam anlamıyla yeniden yapılanmaya gitti. Villa ve Silva gibi iki önemli yıldızını elden çıkaran ve ciddi bir malî kriz yaşayan kulüp, bu oyuncuların yerine makul fiyata ortalama futbolcular alarak tam 50 milyon euro kâr elde etti.

Ülke geneline bakarsak, İspanya'nın 2000'li yıllarda ilk kez bir transfer sezonunu zararsız kapattığını görüyoruz. Harcamalar tam %38 oranında azalarak alışılmışın çok altında kaldı ve gelirler az da olsa arttı. Böylece 20 takımın toplamı göz önüne alındığında La Liga 7 milyon euro kâr etmiş oldu. Zarar eden kulüp sayısı 9'da kalırken Sevilla, Mallorca, Getafe, Villarreal, Deportivo gibi nispeten mütevazı ekiplerin La Liga'nın büyük kulüplerine oyuncu satarak azımsanmayacak kârlar elde etmesi dikkat çekiciydi.

İtalya kesenin ağzını açtı

Özetle futbolun iki dev ülkesi İngiltere ve İspanya, transfer konusunda derin kutuplaşmalar içermesiyle ön plana çıktı.

İtalya'daki durum ise biraz daha farklı. Uzun zamandır Çizme'de rekor transferlere çok sık rastlamıyoruz. Ancak yine de bu gerçek, Serie A'nın Premier Lig'in ardından en çok harcama yapan lig olmasını engellemedi. Alışık olmadığımız durum ise elini cebine atan kulüplerin çokluğu.

Şampiyonluğa her daim aday kulüplerin haricinde son yıllarda ivme gösteren Palermo, Genoa, Fiorentina ve Bologna gibileri arasında en cimri davranan bile bu yaz 16 milyon euroyu gözden çıkardı. Son 5 yıldır liderlikten inmeyen ve her sezon bonkör görmeye alıştığımız Inter ise çekirdek kadrosunu koruyup fazlalıklarından kurtuldu. Geçen sezon üç kupayı bir arada gören Moratti'nin kulübü, böylelikle başarılı bir sezonun üzerine bir de 53 milyon euroluk transfer geliri eklemiş oldu.

İtalya'da artık neredeyse gelenek haline gelmiş bir döngü var. Genç yetenekler, gayet zorlu geçen Serie B'de oynama fırsatı bulup gelişim sağlayabilir. Bu durum tabii ki Serie A'dakilerin gözünden kaçmaz ve oyuncu çok üstün yetenekli olmadığı sürece ortalama bir fiyata alıcı bulabilir. Ancak Serie A kulüpleri oyuncuyu geliştirme zahmetine kendileri girmez ve onu pişmesi için daha vasat takımlara kiralık gönderir. Üstelik bunu birkaç yıl üst üste yaparlar ve oyuncu ancak istenen kıvama geldiyse takıma girebilir. Durum ümitsizse "genç" yeteneğin yolu başaltı takımlara düşer. İşte bu hikâye, geçtiğimiz yaz olduğu gibi iki sonuç doğuruyor. Öncelikle İtalya'daki transfer hacmi inanılmaz biçimde artıyor. Geçtiğimiz dönemde ortalama bir kulübün gerek altyapıdan, gerek kiralık olarak, gerekse bonservisiyle kadrosuna kattığı futbolcu sayısı tam 22'yken, buna karşılık kapı önüne koyduklarının sayısı ortalama 27! İkinci sonuç ise Serie B kulüplerinin kazancı. Öyle ki; Avrupa'da en çok transfer geliri yaratan ligler arasında Serie B sekizinci sırada kendine yer buluyor.

Bayern oyuncu almadı!

Dünya Kupası'nın en çok göze batan ülkelerinden Almanya, 2010 yazını pek hareketli geçirmedi. Sadece 7 kulüp Eylül ayına kâr elde ederek girerken, ligin en pahalı transferi 15.5 milyon euroya Wolfsburg'a geçen Diego oldu. Her sezon hangi rakibinden kimi transfer edeceği sorgulanan Bayern Münih ise bu yaz hiçbir oyuncuyu kadrosuna katmadı. Bavyeralılar bunun yerine Dünya Kupası'nda kendilerini çok iyi gösteren yeteneklerine güvendi.

Bu boşluğu değerlendiren Schalke ve Wolfsburg ise toplamda 75 milyon euroyu gözden çıkararak Bundesliga'nın tüm transfer harcamalarının %47'sine ortak oldu. Tabii ki Almanya'daki diğer takımlar bu kadar bonkör değildi. Tam tersine, 18 kulübün kadrosuna kattığı 173 oyuncudan 43 tanesi bedelsiz transfer oldu. 32 oyuncu ise altyapıdan çıkarak çeşitli kulüplerin A takımına girdi. Bu noktadan hareketle, Alman futbolunda altyapıya verilen önemin yanı sıra kulüplerin genel olarak tutumlu davranmaya çalıştığı sonucunu da çıkarabiliriz.

Lyon'un üç yıllık harcaması 75 milyon euro

Ligue 1'a damga vuran takımlar, 7 yıllık şampiyonluk serisine iki yıl aradan sonra devam etmek isteyen Lyon ile geçen sezonki başarısını tekrarlamak isteyen Marsilya oldu.

Bu sezon Gourcuff ile güçlenen Lyon, toplamda 28 milyon euro harcama yaparak iddiasını

Büyük Liglerin Son 5 Yıldaki Bilançosu

Milyon Euro	İngiltere			İspanya			İtalya			Almanya			Fransa		
	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar
2010-11	186	437	-251	270	262	8	264	304	-40	142	160	-18	183	140	43
2009-10	519	586	-67	246	498	-252	460	511	-51	128	244	-117	209	270	-61
2008-09	524	512	12	374	389	-14	336	560	-224	120	180	-60	279	254	24
2007-08	471	919	-448	298	572	-274	252	399	-147	158	264	-107	339	250	89
2006-07	258	561	-303	144	391	-247	198	228	-30	109	141	-32	201	202	-1
Ortalama	**392**	**603**	**-211**	**266**	**422**	**-156**	**302**	**400**	**-98**	**131**	**198**	**-67**	**242**	**223**	**19**

Milyon Euro	Hollanda			İskoçya			Portekiz			Yunanistan			Rusya*			Ukrayna		
	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar
2010-11	46	39	7	27	18	9	132	78	54	10	19	-9	54	148	-94	23	63	-40
2009-10	79	51	28	24	16	9	99	82	17	19	37	-18	82	114	-32	58	42	16
2008-09	129	90	39	20	36	-16	83	71	12	40	56	-16	140	143	-3	18	40	-22
2007-08	169	111	58	60	36	24	184	69	116	24	47	-22	68	121	-53	63	89	-26
2006-07	92	62	30	28	29	-1	44	22	22	19	14	4	42	100		27	22	4
Ortalama	**103**	**71**	**32**	**32**	**27**	**5**	**109**	**64**	**44**	**22**	**34**	**-12**	**77**	**125**	**-46**	**38**	**51**	**-14**

* Rusya'da sezon Mart'ta başlayıp Aralık'ta bittiği için en güncel transferler mevcut sezon (2010) için yapılıyor

ortaya koydu. Yıllardır "al-parlat-sat" politikası uygulayan ve böylece büyük kârlar ederek büyüyen kulüp, son kez şampiyon olduğu 2008'den beri üç yaz mevsiminde toplam 75 milyon euro zarar yazdı. Üstelik oyuncu yetiştirmeye dayanan politikasını eskisi gibi verimli işletemedi. Bu şekilde harcanan paraların karşılığında istenen başarı gelmediği sürece Lyon'u ciddi bir ekonomik girdabın ortasında bulabiliriz. Zira son şampiyon Marsilya, ülkenin gözde isimleri Loic Remy ve Andre-Pierre Gignac'ı kadrosuna katarak toplam 38 milyon euro harcadı. Gourcuff'u Lyon'a veren Bordeaux ise genç oyuncunun yerine ikna edici transferler yapamadı.

Avrupa'nın 2. Ligi

Avrupa'nın beş büyüğünden sonra gelen ülkelerin hem ekonomik hem sportif anlamda basamak atlaması çok zor ve uzun uğraşlar gerektiren bir durum. Hâl böyle olunca buradaki takımların varlık gösterebilmesi için ortaya iki yol çıkıyor. Örneğin Hollanda ve Portekiz gibi ülkeler yıllardır genç oyuncu yetiştirip dev takımlara satarak büyüme gösterebiliyor. Öyle ki, iki ülke de son 8 sezondur zarar etmek bir yana, azımsanmayacak transfer gelirleri elde etti. Bunun karşılığında ise çok fazla harcamak yerine yetiştirme yolunu tercih etti. Bu politika, geride bıraktığımız yaza da yansıdı. Hollanda kulüplerinin kadrosuna dâhil ettiği oyuncuların %35'i bedavaya alınırken, bunların %33'ü de altyapılardan çıktı. Portekiz ise bu çıtayı daha da yükseltti. Hem gelir hem de gider açısından son 5 yıl ortalamasının üstüne çıkan tek ülke olan Portekiz'de sadece Di Maria, Bruno Alves, Ramires ve Raul Meireles'in satışından 86 milyon euro kazanıldı. Ayrıca Superliga'daki 16 takımdan 10 tanesi transfer harcaması yapmadı. Yine de toplam transfer gelirin %97'sinin Porto, Benfica ve Sporting Lizbon'a gitmesi ve tüm başarıları bu takımların elde etmesi tam bir eşitsizlik.
72 yıllık lig tarihinde bu üçlünün arasına sadece iki kez girilmiş olması da bunun göstergesi.

Rusya ve Ukrayna'nın parası bol

Rusya ve Ukrayna gibi ülkeler, futbolda varlık gösterebilmek adına ikinci yolu seçenlerden. Yani özellikle petrol devi bir sponsor veya işadamı desteğine bağlı başarı kovalamak... Son yıllarda Shakhtar, Zenit ve CSKA Moskova'nın UEFA Europa League şampiyonluğu yaşaması da bunun işe yaradığını gösteriyor. İki ülke de Avrupa'nın orta karar oyuncularını rayicinden fazla paraya rahatça transfer edebiliyor. Bu sayede transfer döngüsü de hızlı olabiliyor. Yalnız son 6 yılda Lucescu sayesinde devrim yapan Shakhtar'ın başarısını sadece paraya ve pahalı transferlere bağlamanın yanlış olduğunu belirtmekte fayda var.
Bu dört ülkenin haricinde bir de attığı taşlar neredeyse hiçbir kuşu ürkütmeyenler var. En çok harcayan altıncı ülke konumundaki Türkiye, pekâlâ bunlardan biri sayılabilir. Celtic ile Rangers haricinde pek bir varlığı olmayan, İngiltere'nin rezerv ligi konumundaki İskoçya da örnek gösterilebilir. Ayrıca Govou, Riera, Geremi, Pantelic, Ibagaza ve Rommedahl gibi kariyerinin sonlarına gelmiş veya büyük kulüplerde hedeflerine ulaşamamış ucuz oyuncularla başarı kovalayan Yunanistan'ı saymadan olmaz.

Ülke Puanı-Transfer İkilemi

Bildiğimiz gibi UEFA'nın belli katsayılar doğrultusunda ülke puanlarını hesapladığı ve her ülkeden Avrupa kupalarına katılacak takım sayısını belirlediği bir sistemi var. Son 5 yılın ortalama puanlarını toplayan bu sistemin kıta bazında gayet âdil bir dağılım gerçekleştirdiğini söyleyebiliriz. Peki, Avrupa ülkelerinin transfere harcadıkları paralar bu puanlara nasıl etki ediyor? Bir başka deyişle, ülkelerin elde ettiği puanlar transfer harcamalarına ne kadar bağlı? Bunu basitçe bulmak için son 5 sezonun puanlarını, o sezon harcanan bonservis ücretlerine bölebiliriz. Sonuç olarak transfere bağlı bir verimlilik tablosu ortaya çıkıyor. Öncelikle bu noktada da beş büyük ülke ile diğerlerini ayrı değerlendirmek gerek. Zira İskoçya ve Yunanistan gibi ülkelerin Almanya veya İngiltere'den daha verimli transferler yaptığını söyleyebilmek için matematikten fazlası gerekiyor. İki grubun hedefleri çok farklı olduğundan transfere yapılan yatırımlar da bu doğrultuda farklılık gösterebiliyor. Bu şekilde ilk beş ülkeye bakacak olursak Almanya'nın transfer verimliliği konusunda açık ara önde olduğunu söyleyebiliriz. Ardından gelen Fransa ile birlikte altyapıya verdiği önemi başarıya dönüştürebildiği ortada. İspanya'da ise altyapı ile pahalı transferlerin ağırlığı eşit gibi. Bu durum onları Almanya ve Fransa'dan daha başarılı kılsa da verimlilik açısından geride kalıyorlar. Bu sezon en çok para harcayan iki ülkeden İtalya, eski başarılarından uzak. İngiltere de transfere ciddi anlamda fazla para saçtığından dolayı en verimsiz iki lig konumundalar. İkinci gruptaki ülkelerden Yunanistan ve İskoçya, çok az harcadıkları için verimlilik sırasında üst sıralarda yer alıyor. Ukrayna, bu ikisinin ardından en az transfer harcaması yapan ülke. 2009 yılında Shakhtar'ın UEFA Europa League şampiyonluğu da buna eklenince transferlerden en çok verim alan ikinci ülke konumuna geliyorlar. Hollanda ve Portekiz oyuncu yetiştirmedeki başarılarını sahaya yeteri kadar yansıtamayınca sıralamada geri kalıyor. Son sıradaki Rusya'nın kaderi ise birinci gruptaki İngiltere ile aynı. Yani aşırı harcama her zaman aynı oranda başarı getirmiyor.

Deloitte kulüpleri

Avrupa'daki transfer harcamalarına bir de kulüplerin gözünden bakmakta fayda var. Bunun için en uygun yol, her yıl kulüpleri gişe, sponsor ve TV gelirleri bazında araştıran Deloitte Money League'e göz atmak. Sonuncusu geçtiğimiz Mart ayında yayımlanan raporda, kulüplerin en güncel resmi rakamlarını içeren 2008-09 sezonuna ait gelirleri bulabiliriz. Buna göre hazırlanmış olan tablo, futboldan en çok para kazanan 20 Avrupa kulübünün son resmi gelirinin yanı sıra transferlerden elde ettiği kâr/zarar durumunu gösteriyor. Ayrıca her bir rakamın toplam içindeki yüzdesi de bize önemli şeyler söylüyor. Ancak asıl can alıcı nokta, kulübün transferler sonucu oluşan kâr veya zararının resmi gelirine olan oranını gösteren son sütun.
Tabloya ilk baktığımız anda en çok dikkat çeken, kulüplerin ortalama yıllık gelirlerinin %17.3'ünü transfere harcamış olmaları. İşin içine transfer gelirlerini de kattığımız anda bu oran %8.8'lik bir zarar olarak karşımıza çıkıyor. 20 kulüp arasından 9 tanesi bu ortalamanın üzerinde para harcamışken, transfer sezonunu kârlı kapatan kulüp sayısı sadece dörtte kaldı. En fazla risk taşıyan kulüp ise son resmi yıllık gelirinden tam 10 milyon euro fazla transfer harcaması yapan Manchester City. Öte yandan geçtiğimiz sezon üç kupayı birden müzesine götüren ve bir de bu yaz yıllık gelirinin %20.4'üne denk gelen parayı kasasına koyan Inter'i bir sonraki raporda daha üst sıralarda görebiliriz.
Girişte değindiğimiz Financial Fair Play doğrultusunda, risk taşıyan (kırmızı renkli) kulüp sayısında bir azalma göreceğimiz aşikâr. Zira iki sezon sonra tüm Avrupa kulüplerinin kâr etmek gibi bir zorunluluğu olacak. Böylece transfer harcamaları yıllık gelirlerine daha da bağımlı hâle gelecek ve son yıllarda olduğu gibi uçuk rakamlarla daha az karşılaşacağız.
Sonuçta fazla transfer harcaması yapan kulüplerin her zaman ve hemen başarılı olacağını kesinlikle söyleyemeyiz. Bunun en iyi örneğini geçtiğimiz sezon Real Madrid'de gördük ve bu sezon benzer bir durumu Manchester City de yaşayabilir. Yüksek fiyata oyuncu ithal etmeyi arka plana atıp sadece altyapıya yönelmek ise ekonomik anlamda çok verimli olabilir ama bunun sahada beklenen başarıyı getirmesi uzun zaman alabiliyor. Önemli olan, uzun vadede bu iki kutup arasındaki doğru dengeyi bulabilmek.

Not: Tablo verileri www.transfermarkt.co.uk/ ve www.xs4all.nl/~kassiesa/bert/uefa/ sitelerinden alınmıştır.

Büyük Kulüplerin Yıllık Gelir ve Transfere Harcadıkları Paranın Oranı

Milyon Euro	2008-09 Yıllık Gelir	%	2010 Transfer Harcaması	%	2010 Transfer Geliri	%	Kâr-Zarar	Kâr-Zarar/ Gelir
Real Madrid	401	10.2	81	11.9	9	2.7	-72	-18.0
Barcelona	366	9.3	69	10.1	47	14	-22	-6
M. United	327	8.3	27	3.9	15	4.5	-12	-3.6
B. Münih	290	7.3	-	0	6	1.8	6	2.1
Arsenal	263	6.7	23	3.4	8	2.4	-15	-5.8
Chelsea	242	6.1	38	5.5	15	4.5	-23	-9.4
Liverpool	217	5.5	30	4.4	32	9.5	2	0.9
Juventus	203	5.1	57	8.3	29	8.6	-28	-13.6
Inter	197	5	8	1.1	48	14.3	40	20.4
Milan	197	5	34	5	17	5.1	-17	-8.8
Hamburg	147	3.7	16	2.3	14	4.2	-2	-1
Roma	146	3.7	9	1.3	7	2.1	-2	-1.3
Lyon	140	3.5	29	4.2	4	1.2	-25	-17.8
Marsilya	133	3.4	38	5.5	14	4.2	-24	-17.8
Tottenham	133	3.4	20	2.9	1	0.2	-19	-14.5
Schalke 04	125	3.2	36	5.2	15	4.5	-21	-16.4
W. Bremen	115	2.9	13	1.9	18	5.4	5	4.1
B. Dortmund	104	2.6	6	0.8	4	1.2	-2	-1.5
M. City	102	2.6	145	21.3	33	9.8	-112	-110.2
Newcastle	101	2.6	7	1	-	0	-7	-6.6
Toplam	**3.949**	**100**	**684**	**100**	**336**	**100**	**-348**	**-8.8**
Ortalama	**197.45**		**34.19**		**16.79**		**-17.40**	**-8.8**

UEFA Ülke Puanları / Transferden Alınan Verim

Ülke	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	Puan	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	Puan/Transfer	Sıralama
1- İngiltere	16.625	17.875	15.000	17.928	4.785	72.213	29.63	19.45	29.28	30.62	10.96	119.94	11
2- İspanya	19.000	13.875	13.312	17.928	3.357	67.472	48.58	24.25	34.23	36.02	12.80	155.88	9
3- Almanya	9.500	13.500	12.687	18.083	4.833	58.603	67.32	51.05	70.48	73.98	30.21	293.04	7
4- İtalya	11.928	10.250	11.375	15.428	3.714	52.695	52.37	25.70	20.31	30.19	12.20	140.76	10
5- Fransa	10.000	6.928	11.000	15.000	3.416	46.344	49.45	27.71	43.23	55.56	24.40	200.35	8
6- Portekiz	8.083	7.928	6.785	10.000	5.200	37.996	363.74	115.08	95.41	121.62	66.86	762.71	4
7- Rusya	6.625	11.250	9.750	6.166	3.583	37.374	66.25	92.89	68.02	53.88	24.21	305.25	6
8- Ukrayna	6.500	4.875	16.625	5.800	3.250	37.050	292.50	54.84	415.63	137.37	51.32	951.65	2
10- Hollanda	8.214	5.000	6.333	9.416	4.000	32.963	132.01	45.00	70.37	184.23	102.86	534.46	5
11- Yunanistan	4.666	7.500	6.500	7.900	3.800	30.366	323.03	160.71	117.00	215.45	201.18	1.017.38	1
15- İskoçya	6.750	10.250	1.875	2.666	2.200	23.741	233.65	288.28	52.73	171.39	123.75	869.81	3

Kapanın elinde kaldılar

Spor-Toto Süper Lig'de yaz transfer sezonunun son günü her zamankinden çok daha hareketli geçti. Yabancı kontenjanının genişlemesiyle beraber takımlar, 6+2+2'nin üç ayağından birine aday olacak yabancı oyuncuların ve kendilerine bu sınırlamalar konusunda ferahlık sağlayacak yerli isimlerin peşine düştü. Transfer pazarının son gününde beklendiği gibi hemen herkes hamle yaptı. İşte kapanın elinde kalanlar...

Dağhan **Irak**

Zalayeta

Marcelo Zalayeta
(Kayserispor)

Transferin son günlerinde en büyük sürprizlerden birini Kayserispor yaptı. Daha önce Mısırlı Mido'yu Kayseri'ye getirip "şehri gezdiren" Kayserili yöneticiler, transfer dönemi biterken turnayı gözünden vurdu. On sezon Juventus'ta oynadıktan sonra son üç sezonu Napoli'de geçiren Uruguaylı Marcelo Zalayeta, sarı-kırmızıların kadrosuna katılmakla kalmadı, kısa sürede ağları da havalandırdı. Her ne kadar kariyerinin zirvesinde olmasa da altyapıda dünya ikinciliği görmüş, Copa America finali oynamış, İtalyan Ligi'nde yüzlerce maça çıkmış bir dünya yıldızı Zalayeta.

Aziza Makukula
(Manisaspor)

Son yıllarda kıymeti Makukula kadar az bilinen çok nadir forvetle karşılaşmışızdır. Kongo kökenli Portekizli oyuncu, aslında neredeyse tâ Futre'den beri golcü sıkıntısı çeken Portekiz Millî Takımı'nın dertlerine bile çare olabilirdi. Carlos Queiroz döneminde Selecçao'ya da adım atan Makukula, Dünya Kupası aday kadrosunda yedek isimler arasındaydı ancak özellikle Brezilyalı Liedson'un sonunda Portekiz vatandaşı olması, golcüye Güney Afrika yolunu kapattı. Türkiye'de Kayserispor formasıyla gol kralı olan Makukula, sarı-kırmızılı ekibe Benfica'dan kiralık gelmişti ve sözleşmesi bittiğinde serbest kaldı, ancak sürpriz bir şekilde kendisine kulüp bulamadı. Transfer döneminde adı önce Kayserispor, sonra da Trabzonspor'la anıldı ama piyango sonunda Manisaspor'a çıktı. Makukula'nın kariyeri iniş-çıkışlarla dolu, on yıl içinde beş kez kiralık verildi, ancak kimse onun kapasitesini tartışamaz. İstikrar sağlarsa Manisaspor'a rahat nefes aldırabilecek bir oyuncu. Son gün transferlerinin de en iri lokması.

Makukula

Zvjezdan Misimovic
(Galatasaray)

Aslında uzun süredir konuşulan ve yavaş yavaş basının çok sevdiği tabirle "yılan hikâyesi"ne dönüşmeye başlayan bir transferdi Misimoviç'inki. Almanya doğumlu oyuncu, son dönemde yıldızı parlayan "gurbetçi Bosnalılar" jenerasyonunun bir üyesi. Bayern Münih, Bochum, Nürnberg ve Wolfsburg'ta oynamış bir oyuncu. Önemli özelliği, gittiği hiçbir takımda kenar oyuncusu olmaması, mutlaka takımda kendine bir yer buluyor. Bosna-Hersek Millî Takımı'nın da tarihinin en çok millî olan oyuncusu. Ancak Misimoviç'in iki kez teknik direktörleriyle sert tartışmalara girerek millî takımı bıraktığını da unutmayalım. Gerçi Bosnalı Sırp oyuncunun bu maceralarında Bosna-Hersek futbolundaki etnik çatışmaların rolü çok büyük ama iki kez isyan bayrağı açmış bir oyuncu olması herhalde Rijkaard'ın da kaşlarını kaldırmıştır. Yine de kariyerli ve yetenekli bir oyuncu, önemli bir transfer.

Misimoviç

Joseph Yobo
(Fenerbahçe)

Transferin sonunun ligin ilk haftalarını kapsaması, takımların eksiklerini görmesi için önemli bir fırsattı. Özellikle beklerin ve stoper Lugano'nun hücuma katılmayı çok sevdiği Fenerbahçe'de sağlam bir ikinci stoperin gerekliliği hemen göze çarpmıştı. Bu mevki için sarı-lacivertlilerde pek çok isim öne sürüldü ancak sonunda Nijeryalı Joseph Yobo, Everton'dan kiralandı. Üstelik Fenerbahçe, kiralık döneminin bitiminde oyuncunun bonservisini alma opsiyonuna da sahip, her ne kadar biraz tuzlu gözükse de. Yobo'nun kariyeri oldukça parlak. Standard Liege ve Marsilya'da bir-iki sezon geçirdikten sonra hemen kapağı Premier Lig'e atıyor ve Everton'da kendine sağlam bir yer ediniyor. İngiltere gibi kariyer katili olabilecek kırıcı bir ligde sekiz sezon defans oynamak her babayiğidin harcı değil. Tabii Fenerbahçe Avrupa'dan Eylül ayında elenmeseydi böyle bir ismin katkısını asıl o zaman görebilirdi. Ama bundan sonrası için yine de yararlı bir oyuncu.

Emiliano Insua
(Galatasaray)

İlk haftalarda pek tat vermeyen Galatasaray da geç kalan transferlerin sancısını yaşayan takımlardandı. Son güne gelindiğinde sarı-kırmızılıların ne yapacağı dört gözle bekleniyordu. Misimoviç'i Almanya'dan getiren Cimbom, İngiltere'den de Liverpool'un genç yeteneklerinden Arjantinli Emiliano Insua'yı kiraladı. Insua, kariyerinin henüz başlarında olan bir sol bek, ama şu ana kadarki gelişimi etkileyici. Boca altyapısında parladıktan sonra Liverpool'da da kendini kabul ettiren Insua, Arjantin genç takımlarını da teker teker atlayıp A Millî Takım'a girdi. Tabii bu oyuncunun asıl olgunluk döneminin meyvelerini büyük ihtimalle Liverpool ya da bir başka dev toplayacak ama Galatasaray için kısa vadede mantıklı ve ekonomik bir oyuncu. Gerçi şimdiye kadar gelen benzer özellikli kiralıkların Galatasaray'a ne kattığı tartışılır ama Insua için risk almaya değer.

Insua

Fatih Tekke, Mehmet Aurelio, Michael Fink
(Beşiktaş)

Yeni yabancı oyuncu kurallarıyla kafası en çok karışan takım herhalde Beşiktaş. Son derece kaliteli yabancılara sahip siyah-beyazlılar, Avrupa maçlarına ayrı, lig maçlarına ayrı on birlerle çıkıyor. Üstelik transferin son günü geldiğinde kadroyu güçlendirme planları hâlâ devam ediyordu. Tabii bu planlar büyük oranda yabancı kontenjanının durumuna bağlıydı. Delgado'nun dondurulan sözleşmesinin buzlarının çözülmesi ve Bursa'da kiralık olarak şampiyonluk yaşayan Zapotocny'nin dönüşüyle beraber zaten karışan tablo, önce daha yeni alınan Hilbert'in gönderilmesini gündeme getirdi, sonrasında Fink'e yol gözüktü. Bu arada Delgado'nun da Abu Dabi'nin yolunu tutmasıyla yeniden genişleyen kontenjan, Guti'yle tekrar daraldı. Son gün geldiğinde hâlâ Bobo'nun, Holosko'nun ya da Ferrari'nin gidişi, onların yerine Robbie Keane ya da Roque Santa Cruz'un gelişi gündemdeydi. Beşiktaş yönetimi kadronun temelini epeyce sarsacak bu değişikliklerin yerine daha dengeli bir hamle yaptı ve piyasada alınabilecek en "yabancı" iki yerliyi aldı; yıllardır Rusya'da top koşturan Fatih Tekke ve İspanya Ligi'nden geri dönüş hazırlıkları yapan Mehmet Aurelio. Bu oyuncular, Beşiktaş'ın bir yabancıda aradığı kaliteye ve uluslararası tecrübeye sahip, üstelik yabancı kontenjanını da işgal etmiyorlar. Beşiktaş, bu sayede Michael Fink'i de yeniden kadrosuna kattı. Böylelikle iki yerli alarak, üç yabancı transferi yapmış kadar oldu. Daha önce karavana atmakla eleştirilen Beşiktaş yönetiminin bu hamlesi şimdilik iki taşla üç kuş vurmuş gibi görünüyor ama bu oyuncuların takıma neler katacağını görmek için zaman gerekiyor. Zira Aurelio, zaten hazır bir orta sahanın içine yerleşecek, Fatih ise sakatlığını atlatım takıma adapte olmaya çalışıyor. Yine de NBA'in üçlü takaslarına benzeyen bu hamle, transferin son günlerine renk getirdi, orası kesin.

Mehmet Aurelio

Serkan Kırıntılı
(Fenerbahçe)

Bir yedek kaleci en az ihtiyaç duyacağınız yedek oyuncudur. Ama aynı zamanda yedekler arasında onsuz yapamayacağınız tek isimdir. Fenerbahçe'nin tecrübeli bir yedek kalecisinin olmayışı sezon başında konuşuluyordu ama gündemin en üst sırasındaki maddelerden biri sayılmazdı. Ancak Volkan Demirel'in yokluğuyla genç Mert Günok kaleye geçince bu durum daha fazla konuşulmaya başlandı. Hele Mert de sakatlanıp A2 kalecisi Ertuğrul Taşkıran'ın kaleye geçmesi gündeme gelince bir kaleci transferi acil kodlu olarak Fenerbahçe gündemine oturdu. Fenerbahçe beklenen kaleci transferini Serkan Kırıntılı'yla yaptı. Kırıntılı, Adanaspor çıkışlı, senelerdir Ankaragücü forması giyen tecrübeli bir kaleci. Üstelik Türkiye'nin hemen hemen bütün altyapı Millî Takımlarında da yer almışlığı var. Volkan Demirel'in herhangi bir nedenle kalede olamayacağı günlerde sarı-lacivertlilerin kâbus görmesini engelleyebilecek bir isim. Biraz geç kalmış bir transfer ama yine de hiç yoktan iyidir. Tabii ki PAOK maçlarında kadroda olabilseydi çok şey değişebilirdi.

Ivelin Popov
(Gaziantep)

Gaziantepspor transferler söz konusu olduğunda bu ligin ilginç ekiplerinden biri. Geçtiğimiz yıllarda kadrolarına kattıkları kariyerli iki Julio Cesar'ın üstüne bir de bu sene Ismael Sosa'yı getirdiler. Kırmızı-siyahlıların son transferi ise bu kez Lâtin Amerika'dan değil komşu kapısından. Bulgaristan Millî Takımı'nda da oynayan Ivelin Popov, transferin sonunda Gaziantep'e imza attı. Bulgar altyapısından yetişirken beğenilen, hatta bir ara Feyenoord'a transferi söz konusu olan bir oyuncuydu. Ülkenin yıldızı parlayan ekiplerinden Litex Lovech'te beş sezon oynadı ve geçen sezon kaptan yapıldı. 1.5 milyon euro gibi maliyetle geldiği düşünüldüğünde iyi koklanmış bir transfer görüntüsü çiziyor.

Popov

Gustav Svensson
(Bursaspor)

Yabancı transferi yapması en çok beklenen takımlardan biri de geçen sezonun şampiyonu Bursaspor'du. Timsahların adı yer yer isim yapmış oyuncularla anılırken, Ertuğrul Sağlam'ın ekibi genç bir oyuncuya yatırım yaptı. İsveç ekibi IFK Göteborg'un genç yıldızı Gustav Svensson, üç yıllığına takıma katıldı. Svensson, defans ve orta sahada farklı pozisyonlarda oynayabilen, son dört sezonda ülkesinin sayılı yetenekleri arasında gösterilen ve genç yaşta A Millî Takım formasını da kapan bir isim. Bursa'nın dengeli kadrosunun düzenini bozmayacak, 6+2+2'nin üç ayağına da kaydırılabilecek, yedekteyken de farklı taktik planlara göre oyuna sokulabilecek bir oyuncu. Ertuğrul Sağlam'ın çok göze batmayan transferlerden şampiyon takım yarattığı düşünüldüğünde Svensson, bu Bursaspor'un kadrosuna uyan bir oyuncu.

Uğur İnceman
(Antalyaspor)

Transferin sonunda akıllı hamleler yapan kulüplerden biri de Antalyaspor. Mehmet Özdilek'in ekibi iki sezon önce epeyce gürültü kopararak Beşiktaş kadrosuna katılan Uğur İnceman'ı transfer etti. Beşiktaş'ın bu seneki transfer harekâtı düşünüldüğünde siyah-beyazlıların kadrosundan taşabilecek kimi kaliteli isimlerin olabileceği belliydi. Bunlardan biri Uğur oldu ve güney ekibine katıldı. Zaman zaman orta sahada dağınıklık yaşadığını hissettiren Antalyaspor için önemli bir katkı. Özellikle orta sıraları hedefleyen her kulübün isteyeceği, kaliteli bir oyuncu. Beşiktaş'tan Antalya'ya gelişi oyuncunun kariyeri için de iyi olabilir. Zira Almanya'da doğan ve Aachen, St. Pauli, Greuther Fürth gibi ekiplerde forma giymiş bu oyuncu Antalya'da liderlik görevi üstlenebilir ve Anadolu'da küllerinden doğanlar listesine adını yazdırabilir.

Uğur İnceman

El yakan oyuncular

Avrupa'nın birçok ülkesinde benzer zamanlarda start alan futbol heyecanı milyonlarca insanı peşinden sürüklemeye başladı bile. Kulüpler, taraftarlar, medya, herkes yeni sezonda bir kez daha başarının, hayallerin, hedeflerin peşinde. Biz de Avrupa transfer pazarında bu yazın en pahalı 20 transferine biraz daha yakından bakalım dedik.

Bruno Alves

Kıvanç **Koçak**

David Villa
(40 milyon euro)

Dünya Kupası'nda sergilediği performansla bir kez daha dikkatleri üzerine çeken 29 yaşındaki futbolcu, transfer mevsiminin de en pahalı oyuncusu unvanını ele geçirdi. Transferi Dünya Kupası'ndan önce kesinleşen Villa, Valencia'da geçirdiği beş sezonda oynadığı 166 maçta 107 gole imza atarak müthiş bir performans ortaya koydu. Villa, İbrahimoviç'ten istediği verimi alamayan Barcelona'nın da yeni gol umudu.

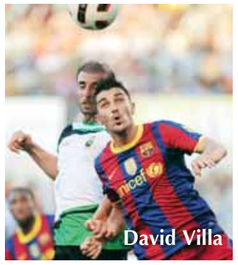
David Villa

David Silva
(32 milyon euro)

David Silva

Valencia altyapısından yetişen 24 yaşındaki genç oyuncu, kanatlar dâhil orta sahanın hemen her yerinde oynayabiliyor. Dünya Kupası'nda da iyi bir performans ortaya koyan David Silva'nın, 21 numaralı formasıyla Mancini'nin Manchester City'sinde önemli rollerden birini oynayacağı kesin gibi.

James Milner
(30 milyon euro)

İngiliz futbolunun son zamanlarda yetiştirdiği önemli yeteneklerden olan Milner, Leeds United'da başlayan kariyerini Newcastle United ve Aston Villa'da sürdürdü. Uzun zamandır kendisini takip eden Mancini'nin alınması için ısrar ettiği 1986 doğumlu oyuncu, takımından ayrılmak istemiyordu ancak Aston Villalı yöneticiler sonunda paranın gücüne yenik düştü. Milner parayla birlikte Stephen Ireland'ın da verilmesiyle Manchester yolunu tuttu.

Milner

Mario Balotelli
(28 milyon euro)

Balotelli

Gana asıllı İtalyan oyuncu 2007'den beri Inter forması giyiyordu. Gününde olduğu zaman hücum hattında büyük bir güç olan Balotelli, istikrarsızlığı yanında problemli kişiliğiyle de biliniyor. Mourinho döneminde zaman zaman kadro dışı kalsa da yine de bir şekilde formayı geri almayı başaran 1990 doğumlu oyuncunun, Tevez, Adebayor, Santa Cruz, Jo gibi isimlerle gireceği rekabette ne kadar başarılı olacağını zaman gösterecek.

Angel Di Maria
(25 milyon euro)

Di Maria

Tekniği ve hızının yanı sıra top hâkimiyeti ve sert şutlarıyla tam bir kanat oyuncusu olan Di Maria, Dünya Kupası sırasında Maradona'nın büyük umutlar bağladığı bir isimdi. Kupada, biraz da takımın genel gidişine bağlı olarak, çok parlak bir performans sergileyemese de Arjantinli oyuncu Mourinho'nun kafasındaki Real Madrid kurgusunda önemli bir yere sahip olacak gibi gözüküyor.

Zlatan İbrahimoviç
(24 milyon euro)

Barcelona'ya büyük umutlarla transfer olan fakat bir türlü bekleneni veremeyen İsveçli oyuncu, uzun yıllar formasını giydiği Inter'in ezeli rakibi Milan'a transfer olarak eski takımının epey tepkisi çekti. 29 yaşındaki oyuncunun futbol yeteneği konusunda hiçbir tartışma yok. Ancak gerek takım arkadaşlarıyla, gerek çalıştığı teknik adamlarla sık sık sorunlar yaşadığı biliniyor. Yıllardır bir türlü istediği hamleyi yapamayan Milan'da mutluluğu bulup bulamayacağı şimdilik soru işareti.

İbrahimoviç

Yoann Gourcuff
(22 milyon euro)

Gourcuff

Babasının izinden giderek futbolcu olan Yoann Gourcuff, oyun tarzı ve yetenekleriyle Zidane'a benzetiliyor. Bordeaux'da sergilediği futbolla göz dolduran, 2008-09 sezonunda takımın şampiyonluğa ulaşmasında büyük pay sahibi olan genç oyuncu, geçen sezon da Bordeaux orta sahasının beyni durumundaydı. Fransız futbolunun büyük umut bağladığı isim, son iki sezondur şampiyonluğu rakiplerine kaptıran Lyon'un en büyük kozu olmaya aday.

Bruno Alves
(22 milyon euro)

Porto'dan Zenit St. Petersburg'a giden Bruno Alves, genelde hücumcu ve orta sahalardan oluşan en pahalı transferler listesine oldukça yükseklerden giren bir savunma oyuncusu. 1999'da Porto B takımında forma giymeye başladığından beri takımda yer alan, bir ara sürekli sağa sola kiralanan Alves, iyi bir savunma oyuncusunda olması gereken hemen tüm özelliklere sahip; hızlı, sağlam, hava toplarında başarılı.

Javier Mascherano
(22 milyon euro)

Arkadaşları üzerindeki etkisi ve toparlayıcı özellikleri nedeniyle "Küçük Şef" lakabıyla anılan Arjantinli oyuncu birçok futbol otoritesi tarafından günümüzün en iyi orta saha oyuncularından birisi olarak gösteriliyor. Sonuçta Maradona'nın "takım listesine önce onu yazarım, sonra kalan 10 kişiyi" dediği bir isim o. Liverpool'un takımda kalması için epeyce çabaladığı Mascherano, ısrarla Barcelona'ya gitmek istediği tekrarlayınca İngiliz takımı için teklifi kabul etmekten başka yapacak bir şey kalmadı. Mascherano rüyasını gerçekleştirdi. Takımın gücüne güç kattığı da kesin. Ancak Barcelona sistemi içinde şefliği devam edebilecek mi orası biraz şüpheli.

Mascherano

Ramires
(22 milyon euro)

2009'da Cruzeiro'dan Benfica'ya 7.5 milyon euroya transfer olan Brezilyalı oyuncu sadece bir sezon sonra fiyatını neredeyse üçe katlamış durumda. Orta sahada çalışkanlığıyla dikkat çeken 1987 doğumlu oyuncu, nihayet çocukluğu boyunca hayranlıkla seyrettiği Premier Lig'de oynama şansını yakalamış durumda. Hızlı yükselişi Chelsea formasıyla da devam edecek mi, göreceğiz.

Ramires

Robinho

Robinho
(22 milyon euro)

Henüz 15 yaşındayken Pele'nin "veliahtım" diyerek selamladığı Robinho artık 26 yaşında kocaman bir adam. Kariyerindeki ve oyun tarzındaki istikrarsız gidişe bakıldığında Pele'nin veliahtlığıyla pek alâkası yok gibi gözüküyor. Gerçek bir futbol sihirbazı olan ancak devamlılık sorunu yaşayan Robinho, İtalya'ya yeniden doğmaya gitti diyebiliriz. Santos'tan yola çıkıp Real Madrid ve Manchester City duraklarına uğrayan, bir ara kiralık olarak Santos'a geri dönen Brezilyalı, aradığı çıkışı Milan'da bulmayı deneyecek.

Carlos Eduardo
(20 milyon euro)

Eduardo

Hoffenheim'ın yaptığı büyük çıkışta en etkili isimlerden olan Carlos Eduardo da kısa sürede piyasasını yükselten isimlerden. Gremio'dan Almanya'ya gelirken kendisine verilen 8 milyon euro, Almanya'dan Rusya'ya giderken 20 milyon euroya çıkmış durumda. Hızı, tekniği ve top hâkimiyetiyle dikkat çeken henüz 23 yaşındaki isim için Rusya'nın ve Rubin Kazan'ın bir ara durak olduğunu söylemek yanlış olmaz herhalde. Avrupa'nın önde gelen liglerinden birine geri dönerken şimdiki değerinin üstüne çıkmasını beklemek de…

Aleksandar Kolarov
(19 milyon euro)

Kolarov

Sol bekten hücuma da ciddi katkı yapabilen 1985 doğumlu futbolcu, Sırbistan'ın son yıllarda yetiştirdiği en iyi oyuncularından. Lazio'da forma giydiği üç sezon boyunca mücadeleci yapısı ve attığı sert şutlarla dikkat çeken, oyun tarzıyla Sinisa Mihajloviç'e benzetilen Kolarov, Real Madrid'in de transfer listesindeydi ancak bu listede yer alan pek çok oyuncu gibi o da Manchester City'nin yolunu tuttu.

Andre Pierre Gignac
(18 milyon euro)

Yetenek, güç, bitiricilik… Gignac, son yılların en etkili forvetlerinden birisi. Geçen sezonun şampiyonu Marsilya'ya, Fenerbahçe'ye transfer olan Niang'ın yerini doldurması için Toulouse'dan transfer edilen Gignac bunu başarabilecek mi zaman gösterecek, ama henüz 25 yaşında olduğu da düşünüldüğünde daha uzun yıllar adını duyacağımız kesin.

Edinson Cavani
(17 milyon euro)

Uruguaylı futbolcu, Dünya Kupası'nda pek parlamasa da Palermo'nun hücum hattındaki en etkili silahtı. Transfer döneminde birçok takımın peşinden koştuğu Cavani'yi özellikle Inter istiyordu. Ancak o seçimini, özellikle ateşli taraftarı yüzünden Napoli'den yana kullandı. Sürati ve mücadeleci yapısıyla dikkat çeken Cavani'nin lakabı "Matador."

Cavani

Asamoah Gyan
(15.7 milyon euro)

Şüphesiz Dünya Kupası'nın en çok konuşulan isimlerinden birisiydi Ganalı Gyan. Çeyrek finalin uzatma bölümünde Uruguay karşısında son dakikada kaçırdığı penaltı, takımının kupadan elenmesine yol açtı belki ama beri yandan takımı oraya kadar getiren isimlerin başında da o geliyordu. 25 yaşındaki oyuncu beş yıllık Udinese macerasından sonra Rennes'de forma giydiği iki sezonda kendisini iyice gösterdi. Şimdi Premier Lig takımlarından Sunderland'de yükselişinin sürpriz olmadığını kanıtlama peşinde olacak.

Asamoah Gyan

Leonardo Bonucci
(15.5 milyon euro)

Bonucci

Güçlü fiziği ve iyi yer tutmasıyla geçtiğimiz sezon Bari'nin Serie A'da en az gol yiyen takımlar arasına girmesinde önemli katkısı olan Bonucci, en azından kâğıt üstünde Juventus'un aradığı isim gibi duruyor. Siyah-beyazlılar, savunmada yaşadıkları sorunları 1.90 boyunda, 23 yaşındaki bu genç isimle gidermeyi düşünüyor.

Diego
(15.5 milyon euro)

Artık "gezgin futbolcular" sınıfına dâhil olduğunu söyleyebiliriz herhalde. Santos'tan Porto'ya transferiyle başlayan (2004-06) Avrupa yolculuğu, Werder Bremen (2006-09) ve Juventus'tan sonra (2009-10) Almanya'da bu defa Wolfsburg formasıyla devam edecek. Werder Bremen'de sergilediği başarılı futbolu İtalya'da tam olarak ortaya koyamayan Brezilyalı oyuncu, Almanya'ya dönerek kendini bulma çabası içinde olacak.

Milos Krasic
(15 milyon euro)

Hızı yanında tekniğiyle de tam bir kanat oyuncusu olan Krasic yetenekleriyle birçok takımın transfer listesindeydi. Adı Fenerbahçe'yle de epeyce anılan Sırp futbolcu, sonunda altı yıllık CSKA Moskova macerasını sona erdirip İtalya'ya gitmeye karar verdi. 26 yaşındaki oyuncu, Juventus'un oyun organizasyonunda kilit rollerden birine sahip olacak.

Krasic

Mesut Özil
(15 milyon euro)

Transfer için Werder Bremen'le son ana dek görüşmelere devam eden Real Madrid, transfer süresi dolduğunda istediğini almayı başardı. Dünya Kupası'nda "Alman makinesi"nin en sağlam dişlilerinden birisi olan Mesut, Mourinho'nun da yoğun isteğiyle La Liga'nın yolunu tuttu. Mesut'un yetenekleri ve kişiliğiyle ilgili övgü dolu sözler söyleyen Mourinho, 22 yaşındaki oyuncudan çok şey bekliyor.

Mesut Özil

Hayallerde kalanlar

Transfer sezonunun son günleri baş döndürücü bir hızla geçerken, gazetelerde çıkan transfer haberleri yine yapılan transfer sayısının beş katını buldu. Pek çok oyuncunun hakkında yüzlerce gazete haberi çıkarken, bu oyuncular Türkiye'nin kenarından bile geçmedi. Kimisi ise gerçekten ülkemiz kulüpleriyle anlaşmaya çok yaklaştı ama bu transferler bir nedenle gerçekleşmedi. İşte geçtiğimiz aydan gerçekleşmeyen transfer öyküleri...

Dağhan ***Irak***

Senijad Ibriçiç

Transferin son günlerinde en çok beklenti yaratan takım, kadrosuna son şekli vermek için son anı bekleyen Galatasaray'dı. Durum böyle olunca, sarı-kırmızılı takıma gelmeye aday oyuncuların sayısı da bir hayli arttı. Bunlardan ismi en çok anılanlardan biri, Hırvatistan'ın Hajduk Split takımında oynayan Bosna-Hersekli millî oyuncu Senijad Ibriçiç oldu. Basında çıkan haberlere göre Galatasaray'ın anlaşmaya çalıştığı oyuncuyla Gaziantepspor da ilgileniyordu. Sarı-kırmızılılar, Hajduk Split'le bonservis konusunda anlaşamayınca 24 yaşındaki orta saha oyuncusu Galatasaray'a gelemedi. Ibriçiç'i İngiltere Premier Ligi kulüplerinin de izlediği söyleniyor.

Achille Emana

Galatasaray'la adı en çok anılan isimlerden biri de Kamerun Millî Takımı'nın tecrübeli orta saha oyuncusu Achille Emana'ydı. Real Betis'te oynayan oyuncuya özellikle Britanya'dan çok sayıda kulüp talip olurken, Galatasaray'ın bu oyuncu için 8 milyon euroyu gözden çıkardığı haberleri yapıldı. Ancak Real Betis Başkanı Pepe Leon'un kulübünden ayrılmak isteyen bu oyuncuyu satmak istememesi ve yapılan teklifleri yokuş yukarı sürmesi bu transferin de gerçekleşmesine engel oldu.

Robinho

Transferin sonlarında herhalde üzerine en çok hayal kurulan oyuncuydu Robinho. Brezilya Millî Takımı'yla Dünya Kupası'nda oynayan bu önemli yıldızın talibi çoktu ve Türkiye'ye gelmesine pek ihtimal verilmiyordu ama birbiri ardına gelen Guti ve Quaresma transferleri bu ismin Beşiktaş'ın kadrosuna katılabileceğine inananların sayısını arttırmıştı. Diğer taraftan Fenerbahçe'nin de Robinho'yla ilgilendiği haberleri basında çıkmaya başlamıştı. Beşiktaş yönetiminin bu oyuncuyla ilgilenmediklerini açıklaması bile söylentileri durduramadı. Sonuçta Robinho, Milan'ın yolunu tuttu.

Branislav Jovanoviç

Gerçekleşmeyen transfer hikâyelerinin belki de en ilginci ve dallı budaklısı Galatasaray ve Branislav Jovanoviç'le yaşandı. Sarı-kırmızılıların efsane oyuncusu Cevad Prekazi'nin önerdiği ve beraberinde İstanbul'a getirdiği Jovanoviç'in Galatasaray forması giymesi kesin gibiyken, transfer beklenmedik bir şekilde iptal oldu. Formasını giydiği Partizan'dan alacaklarından vazgeçerek gelen Jovanoviç böylelikle kulüpsüz kalırken, Prekazi oklarını Galatasaray yönetimine çevirdi. Kulüp çevrelerinden Insua ve Misimoviç transferlerinde mesafe kat edilmesiyle Jovanoviç'ten vazgeçildiği bilgisi alındı. Internet sitelerinde ve sosyal paylaşım ağlarında pek çok Galatasaray taraftarı bu transfer hikâyesinde kulübün Prekazi'ye ayıp ettiğini ileri sürerken, Türkiye'ye boşu boşuna gelen Jovanoviç de ülkesine dönüp Rad kulübüyle sözleşme imzaladı.

Robbie Keane

Robinho'nun Milan'la anlaşmasının ardından Beşiktaşlı taraftarları en çok heyecanlandıran isimdi Robbie Keane. İrlanda Millî Takımı'nın emektar ve tutkulu oyuncusunun Beşiktaş'a geleceğine yönelik haberler, özellikle bu oyuncuyu Tottenham, Celtic ve Liverpool gibi kulüplerden tanıyıp seven siyah-beyazlı taraftarları oldukça mutlu etti. Özellikle haberlerin İngiltere kaynaklı olması ve Beşiktaş'ın bu oyuncuyu kiralama yoluna gideceği söylentileri bu transferin gerçekleşmesine inancı arttırdı. Ancak Keane'in Britanya'da kalmak istediğini açıklamasıyla beraber bu dosya da kapandı.

Julio Baptista

İsmi Galatasaray'la en çok anılan isimlerden biri de Roma'nın Brezilyalısı Julio Baptista oldu. Daha önce Sevilla, Real Madrid ve Arsenal formaları da giyen oyuncunun transferiyle ilgili gazetelerde çıkan haberler aslında çelişki doluydu. Öyle ki, sonunda Julio Baptista'nın Galatasaray'a gelmek isteyip istemediği bile anlaşılamadı. Haberlere bakılırsa Julio Baptista önce Galatasaray'ı reddetmiş, daha sonra da haber yollayıp bir Türkiye spor basını klişesiyle "Başkanım beni al" demişti. Bu haberlerin çıkmasından birkaç gün sonra ise aynı Baptista, kulüplerin 5 milyon euroya anlaşmasına rağmen Galatasaray'a gelmeyi reddediyordu. Bu transfer denemesinin iç yüzü de en az Baptista'nın bu söylenenlerden haberdar olup olmadığı kadar meçhuldü. Sonuçta 29 yaşındaki Brezilyalı Galatasaray'a gelmedi ama Türkiye'deki spor gazetelerinde gelmiş kadar yer işgal etti.

Anthony Annan

Spor basınımızın Türkiye'ye yaptığı şahane transferlerden biri de Norveç'in Rosenborg takımının Ganalı oyuncusu Anthony Annan'dı. Bu oyuncunun Galatasaray'a transferiyle ilgili haber kılığına girmiş dedikodular da en az Julio Baptista transferindeki kadar çeşitli ve çelişkiliydi. Kimi gazetelere ve spor sitelerine göre bu oyuncu Galatasaray'la anlaşmakla kalmamış, faks yoluyla sözleşme dahi imzalamıştı. Ganalı oyuncu millî maçta oynayıp Galatasaray kampına katılacaktı.
Tabii ki ne bu imzalı fakslar ortaya çıktı, ne de Annan Türkiye'ye geldi. Kimilerine göre Annan Galatasaray'a gelmek istemiş ama Elano'nun gönderilememesi nedeniyle bu transfer mümkün olmamıştı. Doğrusunu yine ancak ilahî kuvvetlerin bilebileceği bir transfer hikâyesi...

Arda Turan

Transfer sezonunun en ilginç hikâyelerinden bir diğeri yine Galatasaray'dandı. Ancak bu kez yurt dışından Galatasaray'a gelecek bir isim değil, Galatasaray'dan yurt dışına gidecek bir oyuncu konu olmuştu. Arda Turan için Atletico Madrid kulübünden çekildiği iddia edilen bir resmi teklif faksının Galatasaray Kulübü resmi sitesinde yayımlanmasıyla gündeme oturan bu transfer hakkında da çok konuşuldu. Kulübe göre Galatasaray'a faks çekilmişti ve sarı-kırmızılıların Arda'yı satmaya hiç niyeti yoktu. Atletico Madrid ise böyle bir teklifin hiç yapılmadığını, söz konusu faksın ise menajerler tarafından üretildiğini ileri sürüyordu. Arda'nın menajeri ise teklifin gerçekliğinin sorgulanmasından dolayı yaşadığı üzüntüyü aktarırken, başka kulüplerin de millî oyuncuyla ilgilendiğinin altını çiziyordu. Bir kez daha bir faksla ortalık karışmıştı. Internet çağında bile telefonlu mektubun modası geçmiyordu.

Roque Santa Cruz

Robinho transferinin suya düşmesi Beşiktaş'taki forvet arayışlarının çeşitlenmesine neden olmuştu. Basının bir kısmı Robbie Keane derken, bir kısmı ise İngiltere merkezli başka bir ismi, Roque Santa Cruz'u ileri sürüyordu. Haberlere göre Beşiktaş bu oyuncuya yıllık 3.5 milyon euro önermiş, oyuncu da bu teklifi kabul etmeye yaklaşmıştı. Ancak Paraguaylı golcü on gün sonra doğum yapacak eşinden uzaklaşmak istemiyor, bu nedenle de İngiltere'den ayrılmayı düşünmüyordu. Gazetelerdeki pek çok transfer hikâyesinde olduğu gibi yine bir hamile eş işi bozmuştu. Zaten yıllardır oyuncular gelmek için can atar, hatta sözleşme imzalar ama hamile eşleri Türkiye'ye gelmek istemeyince iş yatardı.
Santa Cruz olayında bu tanıdık hikâyeyi duyunca inanmakta biraz zorlandık ama bu seferki mazeretin "yalancı çoban" masalındaki gibi gerçek olma ihtimali de var tabii. Ancak haberlerde yer alan "Santa Cruz olmazsa Huntelaar" iddiası, ne yalan söyleyelim ilk transfer söylentisine de inanmayı biraz zorlaştırıyor. Hele ki Beşiktaş'ın forvet olarak adı hiç geçmeyen Fatih Tekke'yi getirdiğini düşünürsek...

Alt kattaki starlar

Bank Asya 1. Lig, Süper Lig'in giriş kapısı ve orada da çok kaliteli oyuncular forma giyiyor. Geçtiğimiz sezon takımları orada kalsa da kendileri Süper Lig'e terfi eden pek çok oyuncu var. Ama asıl konumuz onlar değil, yeni sezonda Bank Asya 1. Lig'e heyecan verecek isimler. İşte o ligin en çok konuşulan ve en fazla katkı yapması beklenen 17 transferini mercek altına aldık.

Remzi ***Kılıç*** / Kutay ***Ersöz***

Bank Asya 1. Lig yine iddialı takım sayısının çokluğuyla dikkat çekiyor. Yeni sezonda Süper Lig'i hedefleyen takım sayısı oldukça fazla. Bu durum, ligin kalitesini ve heyecan dozunu yukarıya taşıyacak. Fakat henüz ligin başı olduğu için asıl heyecan şimdilik transfer döneminde yaşandı. Güçlü kadrolar kurmak isteyen takımlar, kadrolarını yeniledi.

Terfi edenler

Önce gidenleri hatırlayalım. Bank Asya 1.Lig'den ayrılan bazı önemli futbolcular oldu. 1 sezon önce Beşiktaş'a transfer olan Karşıyakalı Rıdvan gibi, İzmir futbolu yine bir genç yeteneğini İstanbul'a yolladı. Musa Çağıran artık Galatasaray için oynayacak. Galatasaray'ın transfer ettiği tek İzmirli, Musa değildi. Bucaspor formasıyla geçen sezon 17 gol atan Mehmet Batdal da Milan Baros'un yedeği olarak görev yapıyor.
İzmir gibi Samsun şehri de bazı futbolcularını Süper Lig'e yolladı ama bu sefer adres İstanbul değil Ankara oldu. Genç forvet Turgut Doğan Şahin Ankaragücü'nün yolunu tutarken, Oktay Delibalta Gençlerbirliği'nin sol tarafında forma yarışına girdi.
Adanaspor da iki önemli futbolcusunu Süper Lig'e kaptıranlardan. Defansın belkemiği Avustralya doğumlu Ersan Adem Gülüm Beşiktaş'a transfer olurken, hücum hattının yıldızı Emre Aktaş, Süper Lig'e ilk defa yükselen Bucaspor ile yollarını birleştirdi.
Heyecan verici transferlerden birini ise Sivasspor gerçekleştirdi ve Giresunspor'un Bolivyalı golcüsü Pedriel'i kadrosuna dâhil etti. Bank Asya 1. Lig'den ayrılan yabancı futbolcular Pedriel ile sınırlı kalmadı. Kartalspor formasıyla attığı gollerle dikkat çeken Yakubu, OFI Girit takımına transfer oldu. İki sezon boyunca Altay forması giyen ve Tiago ile Altay tribünlerini heyecanlandıran Molina, Türkiye'den ayrılıp Kolombiya takımlarından Deportivo Pasto'ya transfer oldu. Ulusal basında çok fazla yer bulmasa da ligi yakından takip edenler için heyecan verici birleşmeler de yaşandı. Taraftarlar ilk günden itibaren, takımlarına ve şehirlerine yeni gelen isimlerinden çok şey beklemeye başladı.
Bu bağlamda, Bank Asya 1.Lig'in en çok konuşulan ve en fazla katkı yapması beklenen 17 transferini mercek altına aldık.

1- Fabiano Oliveira

Yılın en önemli transferlerinden. 2008-09 sezonun gol kralı Ordusporlu Bruno'dan etkilenen Bank Asya 1. Lig kulüpleri, geçen sezon yabancı

forvet arayışında Güney Amerika'ya yönelmiş, Giresunspor da Flamengo'dan Fabiano'yu getirmişti. Yeşil-beyazlı forma altında Ricardo Pedriel ile verimli bir ortaklık kuran sambacı, sezonu 12 gol atarak noktalamış ve transfer döneminde en çok konuşulan isimlerden biri olmuştu. Pedriel'in Süper Lig takımlarından Sivasspor'a transfer olmasıyla ona da Süper Lig takımlarından teklif geldiği yazıldı. Bir ara Karşıyaka ile anlaştı. Resmi imzalar atılmadan kararını değiştirdi ve Batı Karadeniz'e yol aldı. Geçen sezon hayal kırıklığı yaşayan, ondan önceki iki sezonda ise play-off'ta elenen Boluspor, Brezilyalının son durağı oldu.
Oliveria, 1987 Rio de Janerio doğumlu. Türkiye'ye gelmeden önce Portekiz takımlarında Avrupa tecrübesi yaşamıştı. Ülkesinde Flamengo takımında yetişti. Bonservisi hâlâ bu takımda, geçen sezon Giresunspor'da olduğu gibi, bu sezon da Boluspor'da kiralık olarak forma giyecek. Geçen sezon oynadığı futbolla Giresunspor taraftarının kalbine kazındı. Güçlü fiziği ve klasik Brezilyalı tekniğiyle rakip savunmalara sıkıntı yaşattı. Oliveria yeni takımıyla golle tanışmakta gecikmedi ve 2-1 kazandıkları Adanaspor deplasmanında takımının ilk golüne imza attı.

2- Tiago Bezerra

İzmir'in iki köklü takımı arasında yaşanan transfer oldukça şaşırtıcıydı. Kadrolarında revizyona giden iki takımdan Altay, Brezilyalı yıldızı Tiago'yu Karşıyaka'ya vermişti. Tiago'yu özellikle Boluspor çok istedi ama Brezilyalı oyuncu ve eşi çok sevdikleri Ege'de kalmayı tercih etti. Avrupa deneyimine Belçika'da La Louvière takımında başlayan 23 yaşındaki futbolcunun Brezilya Ligi geçmişi çok kısıtlı. 2. Lig takımlarından Gama'da oynayan Tiago, burada şu an Fenerbahçe'de oynayan Andre Santos ile beraber forma giydi. Türkiye'ye ise Feyyaz Uçar tarafından keşfedilerek getirildi.
Tiago 2 sezon boyunca Altay'da forma giymiş ve oynadığı futbolla zaman zaman göz doldurmuştu. İki sezonda 17 gol atan Brezilyalı, bazen forvet, bazen forvet arkası, bazen de kanatlarda forma giymişti. Etkili top tekniğiyle lige renk katan ve

takımına katkı yapan yıldızın tek eksiği, zayıf fiziği. Bu eksilik yüzünden sert geçen Bank Asya 1. Lig'de zaman zaman zorlandı ve sık sık sakatlık geçirdi. Brezilyalı oyuncu bu sezon Karşıyaka'da en az 15 gol atmayı hedefliyor.
Tiago Altay'da oynadığı iki sezonda da play-off gördü. Altay formasıyla çıktığı son maçta, Olimpiyat Stadı'nda Adanaspor'a son dakika golü atan Tiago, golden sonra formasını çıkardığı gerekçesiyle sarı kart görüp ikinci sarı karttan oyun dışı kalmış ve Konyaspor ile oynanan son maçta takımını yalnız bırakmıştı.

3- Cenk İşler

Usta golcü başladığı yere geri döndü. Yıldızının parladığı Samsunspor'un en flaş transferi Cenk oldu. Cenk'in uzun futbol kariyeri başarılarla dolu. Geçen sezon bile adından sıkça bahsettirdi. Kasımpaşa formasıyla 6 gol atan tecrübeli golcü, Fenerbahçe ve Beşiktaş ağlarını da havalandırarak Kasımpaşa'nın ligde kalmasında başrolü oynamıştı.
36 yaşındaki futbolcu, Süper Lig tarihinde en fazla gol atan 9. oyuncu. 137 gol atan Cenk, bunu büyük takımlarda oynamadan gerçekleştirmiş ender futbolculardan biri. Kariyerini Samsunspor, Ünyespor, Adanaspor, İstanbulspor, Konyaspor, Ankaragücü, Kayseri Erciyesspor, Antalyaspor, Manisaspor ve Kasımpaşa takımlarında geçiren Cenk, üçüncü defa Samsunspor'a geri döndü.
Cenk, Süper Lig'de toplam 340 maça çıkarken Bank Asya 1. Lig'de de 68 maç oynadı ve 29 gol atma başarısı gösterdi. Cenk'in 1. Lig kariyeri de oldukça etkileyici. Daha önce oynadığı Antalyaspor ve Manisaspor'da Süper Lig'e çıkma sevinci yaşamıştı, şimdi aynı katkıyı Samsunspor'a sağlamak amacında.

4- Özgürcan Özcan

Bu listede bu kadar üst sırada yer bulmasının nedeni tabii ki geçen sezonki kötü performansı değil. Özgürcan bu sezon başında da Sakarya'da edindiği krediyi kullanacak ve belki de kredisinin son limitini Adanaspor'da harcayacak. Özgürcan, 2000 sonrası Türk futboluna adım atan her genç forvet gibi "Yeni Hakan Şükür" sıfatıyla adını duyurdu. Galatasaray'da hiçbir zaman rotasyon futbolcusu dâhi olamadı. Kayserispor ve Gaziantepspor gibi Süper Lig takımlarında kiralık geçen sezonlardan sonra Bank Asya 1. Lig'e, Sakaryaspor'a geldi. Kötü başlayan sezonun başlarında yedek kulübesinin gediklisi oldu. İkinci yarıda dirilen Sakaryaspor bir mucizeye imza atmak üzereydi ama son haftada alınan sonuçlardan dolayı küme düşmüştü. O sezon Sakaryaspor'u ayağa kaldırmaya çalışan isimlerin başında Özgürcan geliyordu. Genç forvet sezonu 17 golle tamamladı ve gol kralı Bruno'nun ardından en skorer futbolcu oldu.
Özgürcan, bir sonraki sezon Galatasaray ile Hollanda kampına gitse de takımda yine kendine yer bulamadı ve Çaykur Rizespor'a kiralandı. Birçok takımın istediği Özgürcan'ı kapan Karadeniz ekibi, genç yıldızdan 1 sezon boyunca verim alamadı. Ligde sadece 1 gol attı ve son haftalara girilirken taraftarlarla yaşadığı tartışma nedeniyle şehirden ayrıldı.
Özgürcan Adanaspor'a giderken, Adanaspor'un geçen sezon en çok gol atan ismi olan Emre Aktaş (10 gol) Süper Lig'de Bucaspor'un yolunu tuttu. Özgürcan da tıpkı Emre gibi, güçlü ve hareketli bir futbolcu. Fakat Emre'nin yerini doldurması için gol sayısını arttırması gerekecek. Aksi halde Özgürcan'dan patlama bekleyenler yine hayal kırıklığına uğrayacak. Bu arada Özgürcan'ın henüz 22 yaşında olduğunu da unutmamak gerekiyor.

5- Barış Memiş

Henüz 20 yaşında ama adından sıkça bahsedilen bir isim. Trabzonspor'un A takımına çıkmasından önce çıkmaması olay olmuştu. Ziya Doğan'ın A takıma almak istediği Barış'a Özkan Sümer henüz hazır olmadığı gerekçesiyle izin vermemişti. A takıma çıkması Ersun Yanal dönemine denk geldi. 18 yaşından küçüktü. Oynadığı ilk resmi maç bir Türkiye Kupası maçıydı ve oyuna girdikten 1 dakika sonra golünü atmıştı.
Kariyerindeki ilk kırmızı kartı bir Beşiktaş maçında gördü, hakem hatası gerekçesiyle PFDK tarafından cezası kaldırıldı. Trabzonspor'da oynadığı ilk sezonda 2 gol attı, o 2 golden biri taraftarlarca "yılın golü" seçildi.
Trabzonspor'un en önemli forması olan 61 numaralı formayı da 1 sezon boyunca giyen Barış,

Kim kimi aldı?

Adanaspor

Kemal Aslan, Özgür Can Özcan (Çaykur Rizespor), Ahmet Dursun (Kocaelispor), Ahmet Görkem Görk (Konyaspor), Berkan Yıldırım (Elazığspor), Bülent Bölükbaşı (Giresunspor), Efecan Karaca (Kartalspor), Hacı Mustafa Karabulut (Beypazarı Şekerspor), Halit Köprülü (Bozüyükspor), Sami İzcican (Mersin İY)

Akhisar Belediyespor

Murat Gürbüzerol, Tuncay Süren, Mustafa Aşan (Manisaspor), Bilal Özdemir (İnegölspor), Diego Da Costa Lima (Brezilya), Emre Hasan Balcı (Sarıyer), Maxwell Ovie Ofuyah (Nijerya), Selçuk Evcİm (Fenerbahçe), Tarek Amer Eldesoky Moustafa Arafa (Mısır)

Altay

Murat Karakoç, Cenk Tekelioğlu (Bucaspor), Hasan Engin Ekler (K. T. Şekerspor), Tayfun Seven (Kartalspor), Hassan Wasswa (Karabükspor), Emrah Umut (Sarıyer), Ergun Cengiz (Malatyaspor), Parfait Mandanda (AS Beauvais), Ufukhan Bayraktar, Mehmet Şen (Konyaspor), Yasir Elmacı (Gençlerbirliği), Evren Avşar (Giresunspor), Mehmet Deliorman (Eyüpspor), Geora Thernand Cesly Bakouboula (Grenoble), Fuat Erarslan (Karşıyaka), Murat Hacıoğlu (Kocaelispor)

Boluspor

Ahmet Gökhan Güney, Burak Akdiş, Ferhat Odabaşı, Ömer Ateş (K. Karabükspor), Caner Ağca (Mersin İY), Doğan Altınkaya (T.Telekomspor), Emrah Kol (Kocaelispor), Ferhat Kiraz (Gençlerbirliği), Fabiano Monteiro De Oliveira, Gençer Cansev, Özgür Bayer, Sefa Aksoy (Giresunspor), Landry Matondo (Cheltenham Town), Ferdi Başoda (Konyaspor), Gökhan Sinanoğlu (Adıyamanspor), Oltan Karakullukçu (Gümüşhanespor), Ramazan Sal (Bursaspor)

Çaykur Rizespor

Clement Abogaye (Gana), Mehmet Al (K.Erciyesspor), Ramazan Kurşunlu, Mutlu Kızıltan, Volkan Özcan (Karşıyaka), Ercan Ünal (Altay), Selçuk Görmüş (Pazarspor), Sezer Özmen, Erkan Kaş (Beşiktaş), Serkan Atak (Hacettepe), Koray Avcı (Kasımpaşa), İlyas Çakmak (Dardanelspor), Abdelaziz Ayman (Diyarbakırspor)

Denizlispor

Serdar Eyilik (Galatasaray), Ahmet Çağıran (Mersin İY), Levent Kartop (Kocaelispor), Murat Akyüz (Orduspor), Yakup Bugun (Trabzonspor), İbrahim Çelik (Sarıyer), Zafer Özgültekin (Ç. Rizespor), Can Erdem (Beşiktaş), Evren Özyiğit (Ankaraspor), Özgür Atılgan (Eyüpspor), Yasin Çakmak (Sivasspor)

Diyarbakırspor

Yasin Balku (Adana Demirspor), Halil Zeybek, Orçun Gencebay (Bursaspor), Korcan Çelikay (Beşiktaş), Onur Çubukçu (Bucaspor), Caner Altın, Erhan Çatalcam, Zafer Şakar, Gilman Lika (Boluspor), Engin Öztonga, Mustafa Çiçek (Ç. Rizespor), Ali Yıldırım, Erkan Vurhan (Diyarbakır BB Spor), Kürşat Ergun Aydın, Savaş Bahadır, Umut Eskiköy (Giresunspor),Gökhan Solak, Samet Gökmen Akınay (Gaziantep BB Spor), Fırat Özer, Suat Mutlu, Volkan Yılmaz (Gaziosmanpaşa), Ali Aliyev (Kartalspor), Kerem Sarıhan, Önder Çengel (Karşıyaka), Uğur Akdemir (Konyaspor), Ali Cansun Begeçarslan, Mehmet Öztonga (Kocaelispor), Tufan Esin (Manisaspor), Suat Usta (Neftçi Bakü), Serdar Keşçi (Sürmenespor), Volkan Bekci (Siirtspor), Kadir Keleş (Trabzonspor)

Gaziantep BB Spor

Erkam Reşmen (Beşiktaş), Hakan Albayrak (Siirtspor), Recep Yaşar (KKarabükspor), Volkan Çekiç (Kahramanmaraşspor), Hakan Macit (Orduspor), Kazım Sarı (KKarabükspor), Abdullah Halman (Eskişehirspor), Uğur Yanıkdemir (Konyaspor)

Giresunspor

Yasin Közleme (Bulancakspor), Ümit Tütünci (Gaziantepspor), Cleyton Coelho Dos Santos (A.Goianiense), Isael Da Sılva Barbosa (Gremio), Luız Gustavo Bergamın (Oeste), Fatih Şen (Orduspor), Onur Nasuhoğulları (Altay), Ramazan Durdu (Mersin İY), Adem Çalık (Kocaelispor), Aydın Çetin (K.Karabükspor), Cem Karahan (Karşıyaka), Cihan Gökal (Tokatspor), Fevzi Tuncay (Kocaelispor), Mehmet Ali Tunç (İstanbul BB Spor), Mesut Çaytemel (Altay), Ömer Hacısalihoğlu (Konyaspor), Volkan Koçaloğlu (Konyaspor), Vahap Işık (MP Antalyaspor), Tolga Seyhan (Gençlerbirliği), Okan Özke (Ofspor), Erhan Küçük (Kasımpaşa), Altan Aksoy (Eyüpspor), Merter Yüce (Kayserispor)

Güngören Belediyespor

Babacar Diallo (Dardanelspor), İsmail Özgür Göktaş (Bursaspor), Celal Aras (Gençlerbirliği), Süleyman Küçük (Karabükspor), Salih Kardeşgiden (Türk Telekomspor), Şenol Erol (Tarsus İY), Josip Komarac (Avusturya), Pekin Köşnek (Almanya), Hasan Yiğit (Ç.Rizespor)

Karşıyaka

Feridun Sungur, Fırat Sezer (Giresunspor), Olgay Coşkun (Hacettepe), Osman Bozkurt (First Vienna), Mustafa Sevgi (Sakaryaspor), Baykal Kulaksızoğlu (FC Aarau), Soner Şahin, Tiago (Altay), Gökhan Çakır (Sarıyer), Murat Ocak (Ç.Rizespor), Erhan Kavak (Young Boys), Okan Karabulut (Samsunspor), Baki Mercimek (Diyarbakırspor), Bilal Kısa (Ankaraspor), Recep Öztürk (Konyaspor), Tolga Doğantez (Boluspor), Barış Memiş (Trabzonspor), Yaser Hacımustafaoğlu (Kayserispor)

15 yaşından itibaren Millî Takım kategorilerinde düzenli olarak forma giydi. Tekniği ve hızıyla altyapıdan çıktığı ilk günlerde "Yeni Gökdeniz" olarak anılan Barış'ın en büyük sorunu her genç yıldız adayı gibi disiplinsizliği. Bu bağlamda Barış'ın Karşıyaka'da 1 sezon boyunca göstereceği performans hem kendi kariyerini hem de Karşıyaka'nın kaderini yakından etkileyecektir.

6- Efecan Karaca

Geçen sezon Kartalspor'da oynadığı futbolla göz doldurdu. Galatasaray altyapısı çıkışlı genç futbolcu, hiçbir zaman takım arkadaşları Arda, Özgürcan, Cafercan, Aydın kadar ilgi görmedi. Yine de altyapı maçlarını yakından takip edenlerin dikkatinden kaçmadı. Buna rağmen şanssız bir şekilde kolunun kırılması ve iki kez ameliyat olması, çıkışını engelledi. Fakat iki sezondur Bank Asya 1. Lig'de oynadığı futbolla gelişimini gösterdi. Önce Gaziantep BB Spor'da, daha sonra da Kartalspor'da toplam 63 maça çıkan Efecan, ilk defa şampiyonluk hedefleyen bir şehir takımında forma giyecek. Hızı ve tekniği en büyük avantajı. Ayağında biraz fazla top tutması eksik yönlerinden biri. Buna rağmen asist sayısı gol sayısında her zaman daha yüksek. Kenarlarda oynuyor, Adanaspor gibi savunması güçlü bir takımın kontratak futbolunda çok faydalı işler yapabilir. Efecan'ın Adanaspor'daki en büyük avantajlarından biri de Galatasaray altyapısından arkadaşları Özgürcan ve Anıl ile beraber oynayacak olması.

7- Özgür Bayer

Levent Eriş'in Giresunspor'dan Boluspor'a götürdüğü futbolculardan biri. Uzun süre Süper Lig'de oynayan ama gözlerden uzak kalan stoper, geçen sezon Bank Asya 1. Lig'de harika maçlar çıkardı. 31 yaşında olan tecrübeli futbolcu, Ankaragücü, Kocaelispor, Gaziantepspor, Erciyesspor, Ankaraspor, Trabzonspor, Denizlispor ve Yozgatspor takımlarının formasını giyerek Süper Lig'de top koşturdu. Denizlispor'un Avrupa kupalarında fırtına gibi estiği sezonda yedek kulübesindeydi. Daha sonra Çağdaş Atan ile bir ikili oldular ve Trabzonspor'da da forma giydiler. Eski teknik direktörü Rıza Çalımbay'ın onu Beşiktaş'a almak istediği yazıldı ama bu transfer gerçekleşmedi. Mourinho'nun Porto'suna karşı forma giyen Özgür Bayer, yeni sezonda Ümit Kayıhan'ın, Kemal Kılıç'ın forvetlerine korku salacak.

8- Bülent Bölükbaşı

Adanalı Bülent Bölükbaşı, Adana'ya geri döndü, profesyonel futbola başladığı Adanaspor'a döner dönmez takım kaptanı oldu. Geçen sezon Giresunspor'a gelir gelmez sağladığı katkıyla taraftarların sevgilisi olan Bülent Bölükbaşı'nın yeni hedefi Adanaspor'u Süper Lig'e çıkaran kadronun kaptanı olarak anılmak.
34 yaşında olmasına rağmen geçen sezon Giresunspor'da en çok koşan futbolculardan biriydi. Süper Lig'de 200'ün üzerinde maça çıktıktan sonra ilk defa forma giydiği Bank Asya 1. Lig'de zorlanmadı. Bülent Bölükbaşı'nın Kayserispor formasıyla Inter Toto Kupası'nı kazandığını ve UEFA Kupası'nda forma giydiğini hatırlatıp futbol tecrübesinin ligin üzerinde olduğunu ekleyelim.

9- Şehmus Özer

Diyarbakır Ergani doğumlu Şehmus, üç sezondan sonra İzmir dışına çıktı. Önce Karşıyaka, sonra da Altay forması giyen 30 yaşındaki futbolcu iki takımda da bekleneni veremedi.
Oysa Mardinspor'da oynarken çok büyük umutlar vaat etmişti.
Yine de belirtelim, bekleneni veremeyen Şehmus üç sezondur 10 golün altına düşmüyor. Bank Asya 1. Lig'de en çok forma giyen futbolcularından biri. 218 maçta oynadı, 62 gol attı. Yani ligi ve rakipleri iyi tanıyor. Tecrübesi fazla. Geçen sezon forvet hattında sıkıntı yaşayan Akdeniz ekibinin aradığı kan, Şehmus Özer. Kardeşi Zülküf Özer'in de bir diğer Bank Asya 1. Lig takımı Adanaspor'da forma giydiğini hatırlatalım.

10- Onur Nasuhoğulları

Altay ile yollarını ayıran bir diğer isim de Onur. Savunmanın göbeğinde Yiğitcan ile geçilmez bir ikili oluşturan Onur, aynı zamanda Altay takımının kaptanlarından biriydi. Altay altyapısından yetişti, bir dönem Karşıyaka forması da giydi. Bank Asya 1. Lig'de 153 maça çıktı, 27 yaşında.
İyi futbolculuğunun yanı sıra düzgün kişiliğiyle de Altay tribünlerinin sevdiği bir futbolcuydu. Giresunspor'un Özgür Bayer'den boşalan savunma hattına katkı sağlayacak.

11- Sertan Vardar

Bu sene Süper Lig'e ilk defa yükselen Bucaspor, son yıllarda Türk futboluna birçok isim kazandırdı. Bunlardan biri de Sertan Vardar. Bucaspor, Altay, Mardinspor, Boluspor ve son olarak Karabükspor'da forma giyen Sertan, Bank Asya 1. Lig'in gedikli oyuncularından birisi.
Boluspor ile iki defa play-off'a çıkan ve Süper Lig'in kapısından dönen Sertan, geçen sezon Karabükspor'un rekorlarla dolu şampiyonluğunda yaptığı asistler ve attığı gollerle büyük rol oynadı. 28 yaşındaki futbolcu bu sezon Kayseri Erciyesspor forması giyiyor.

12- Koray Avcı

Fenerbahçe ile Beşiktaş arasında 2005 yılında oynanan unutulmaz derbinin son dakikasında attığı golle maçın skorunu belirleyen Koray Avcı, artık Bank Asya 1. Lig'de Çaykur Rizespor forması giyiyor. Zaten kendisi daha önce Karadeniz ekibinde forma giymiş, hatta bu kulüpten Millî Takım'a kadar yükselmişti. Rize'deki hocası Rıza Çalımbay ile İstanbul'a gelen Koray, Beşiktaş formasıyla önemli maçlara çıktı, şampiyonluk mücadelelerinde oynadı. Koray'ın Beşiktaş'tan ayrılma nedeni ise Holosko transferine karşılık Manisaspor'a verilmesiydi. Orta sahanın önünde, zaman zaman da stoper bölgesinde oynayan Koray, Beşiktaş yıllarındaki kadar etkili olmasa da 31 yaşının getirdiği tecrübeyle Bank Asya 1. Lig'de takımına katkı sağlayacaktır.

13- Hassan Wassawa

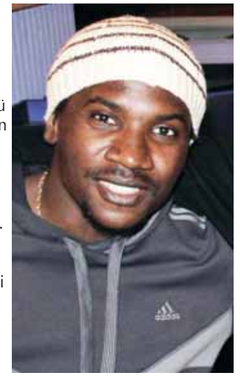

Yıllardır şampiyon olmaya çalışan ve şampiyonluk yarışını Mayıs ayına kadar sürdüren ama bir türlü Süper Lig'e çıkamayan Altay, bu sezon kadrosunu yeniledi. Siyah-beyazlılar genç oyuncu ağırlıklı bir kadro kurmaya çalıştı. Bu kadronun şampiyonluk gören nadir isimlerinden biri olarak Hassan Wassawa dikkat çekiyor.
Geçen sezon Karabükspor orta sahasında bitmek bilmeyen enerjisiyle öne çıkan Ugandalı, takımını şampiyonluğa taşıdıktan sonra Altay'ın yolunu tuttu. Boluspor ve Çaykur Rizespor gibi takımların peşinden koştuğu Wassawa, Altay'da kiralık olarak forma giyiyor.

14- Mehmet Al

Süper Lig'de şampiyonluk yaşayan üçüncü şehir Bursa'nın bir futbolcu fabrikası olduğu bilinir. Birçok kulüp profesyonel liglerde mücadele ederken, genç futbolculara forma şansı veriyor. Bursa şehrinin yetiştirdiği isimlerden biri de Mehmet Al. Bursaspor ve Merinosspor takımlarında oynayan Mehmet, burada attığı gollerle parladı. Bursaspor'un kötü günlerine son veren kadroda yer aldı ve takımı Süper Lig'e taşıdı. Daha sonra Eskişehirspor, Elazığspor, Kartalspor ve Erciyesspor formalarını giydi.
Alt kategorilerde 86 defa Millî Takımlara çağrıldı ama A Millî Takım forması giyemedi.
Mehmet'in ilginç bir özelliği, oynadığı her takımla Karşıyaka'ya gol ataması. İzmir doğumlu Mehmet yeni takımı Çaykur Rizespor taraftarlarının karşısına çıktığı ilk maçta da Karşıyaka filelerini havalandırdı. Geçen sezon Çağrı, Özgürcan, Riberio gibi isimlerden beklediği katkıyı alamayan mavi-yeşilli takım, gittiği her takımda jeneriklik goller atan Mehmet'ten çok şey bekliyor.

15- Altan Aksoy

Sezonun en şaşırtıcı transferlerinden birini Giresunspor gerçekleştirdi. Bir ara futbolu bırakan, eski futbolcuların yer aldığı bir televizyon programında maçlara çıkan Altan, Giresunspor ile anlaştı. İki sezondur 2. Lig'den daha yukarılarda oynamamış olan Altan'ın bu sezon neler yapacağı tam bir soru işareti. Ama iyi bir Altan'ın bu ligde fark oluşturacağı da bir gerçek.
Altan, Bank Asya 1. Lig'de en son 2001-2002 sezonunda forma giydi. Adanaspor'da oynayan futbolcu, o sezon 23 gol atmıştı. Orta sahada üstün tekniğiyle her zaman fark oluşturan bir oyuncu olan Altan, 34 yaşında.

16- Yunus Altun

Bucaspor'un Süper Lig'e çıkmasıyla kadroda kendisine yer bulamayıp Mersin İdmanyurdu'nun yolunu tutan önemli isimlerden biri de golcü kimliğiyle tanıdığımız Yunus Altun. 2008-2009 sezonunda Karşıyaka'da oynadıktan sonra geçen yaz Bucaspor'a transfer oldu. Bank Asya 1. Lig'de bugüne kadar 70'in üzerinde gol atan Yunus, 2001-02'de 28, 2002-03'te ise 24 golle krallık yaşadı. 2001-02'de yeni bir statüyle oynanan Bank Asya 1. Lig'in "Bir sezonda en çok gol atan futbolcusu" unvanına da sahip. Yunus daha önce Çaykur Rizespor ve Bursaspor ile şampiyonluk yaşadı.

17- Murat Hacıoğlu

Futbola Ankaragücü altyapısında başlayan Murat Hacıoğlu, aynı zamanda Ankara 50. Yıl Lisesi futbol takımıyla Peru'nun Lima kentinde 1997'de liselerarası turnuvada dünya şampiyonluğu yaşadı. Şekerspor ve Bursaspor'da geçen dört sezondan sonra Diyarbakırspor'a, ardından Fenerbahçe'ye transfer olan başarılı futbolcu, bir sezon sonra Konyaspor'a kiralık gitti ve tekrar Fenerbahçe'ye geri döndü; ama genç yaşında yedek kulübesinde oturmak istemediğinden, Ankaraspor'a transfer oldu. 2008-09 ile 2009-10 döneminde Kocaelispor'da top koşturdu. 2010-2011 transfer döneminde Altay'la sözleşme imzaladı.

Kayseri Erciyesspor

Emrah Bozkurt, Köksal Yedek (Karşıyaka), Zafer Şahin (Mersin İY), Sertan Vardar (Karabükspor), Mehmet Ayaz, Yusuf Kurtuluş (Konyaspor), Kemal Okyay (Manisaspor), Ömer Yalçın (Eskişehirspor), İbrahim Yavuz (Boluspor), Halim Karaköse (Beykozspor 1908)

Kartalspor

Oğuz Sabankay, Semih Kaya, Emrah Yollu, Erhan Şentürk (Galatasaray), Christopher Anton Arthur (Queens Park Rangers)

Mersin İ.Yurdu

Alhassan Bangura (Blackpool), Cengiz Biçer (Samsunspor), Erdal Güneş (Diyarbakırspor), Ernani Pereira (FK Karvan), Eser Altın (Dardanelspor), Hasan Üçüncü (Ç.Rizespor), Hüseyin Yoğurtçu (Boluspor), Ilgar Gurbanov (FK Bakü), Mehmet Budak (Altay), Orhan Kalafat, Mehmet Çolak (İstanbulspor), Musa Kuş (Orduspor), Mustafa Aydın (Ankaragücü), Nezir Özer (Pazarspor), Rafael Alves Targino (Gremio), Seyhan Çetinkaya (Rot Weiss Essen), Şehmus Özer (Altay), Vlad Alin Bujor (Politehnica), Yunus Altun (Bucaspor)

Orduspor

Sinan Turan, Ümit Bozkurt, Abdullah Çetin (Diyarbakırspor), Ahmet Güven (Beypazarı Şekerspor), Ali Çamdalı (Kocaelispor), Emre Özkan (Beşiktaş), Erdem Hereke (Düzcespor), Jovan Kostovski (OFI Girit), Kürşat Duymuş (Kartalspor), Muarem Muarem (Rabotnicki), Murat Akın (Kasımpaşa), Oğuz Aksu (Şanlıurfa Belediyespor), Selçuk Şahin (Hacettepe), Sinan Demircan (Sürmenespor)

Samsunspor

Akeem Agbetu (Sivasspor), Alpaslan Kartal (Denizlispor), Anıl Taşdemir (Ankaraspor), Cenk İşler (Kasımpaşa), Emre İncemollaoğlu (Beşiktaş), Hakan Bayraktar (Gaziantepspor), Jonathan Quartey (OGC Nice), Kemal Tokak (Dardanelspor), Kılıçaslan Kopuz (Altay), Mustafa Gürel (Zeytinburnuspor), Simon Terwase Zenke (Strasbourg), Sinan Ayar (Beypazarı Şekerspor)

TKİ Tavşanlı Linyitspor

Mehmet Akyüz, Ahmet Kılıçarslan (Gençlerbirliği), Ahmet Yakak, Barış Bakır, Cem Kavçak (Denizli Belediyespor), Emre Kahraman (1461 Trabzonspor), Fatih Yılmaz (Kırıkhanspor), Hasan Küçcük (Beypazarı Şekerspor), İbraim Sulemana (Orduspor), İsmail Dinler (Şanlıurfaspor), Oğuz Dağlaroğlu (Kartalspor), Salih Zafer Kurşunlu (Çankırı Belediyespor), Soner Sitar (Ofspor)

Sol çizgide açık çek

Özgür Çek

Fenerbahçe altyapısından yetişip defalarca Genç Millî Takımlarda oynayan ve büyük umut bağlanan bir oyuncuyken, Özer Hurmacı transferinde takasta kullanıldı. Sürati, hücumdaki becerileri, golcülüğü ve sol ayaklı oyuncuların "tahta bacak" hastalığının aksine sağ ayağını da aynı etkinlikte kullanmasıyla "özel bir genç" profili çiziyor. Bu özellikleriyle Ankaragücü'nün ilk on birinde sık sık yer buluyor. Gelecek hayallerini sadece Fenerbahçe'ye dönmekle sınırlamak yerine kariyerine fayda sağlayacak her takımda oynayabileceğini söylüyor.

Mazlum ***Uluç***

▼Pendikspor'da oynarken, 15 yaşında Fenerbahçe formasıyla tanışan bir oyuncusun. O dönemde nasıl keşfedildiğini anlatır mısın?

▲Futbola zaten Fenerbahçe'de başlamıştım. Fenerbahçe'nin futbol okuluna bir süre devam ettikten sonra evimize yakın olduğu için Maltepespor'a geçtim. Bu arada Pendikspor'la bir maçımız vardı ve o maçta iyi futbol oynayınca Pendikspor beni istedi. Büyüklerim Pendikspor'un altyapı takımının Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş gibi büyük takımların altyapı ekipleriyle oynadığını söyleyince ben de bu teklifi kabul ettim. Çünkü maksadım kendimi gösterip büyük takımlardan birisine geçebilmekti. Gerçekten de işler istediğim gibi gitti, Pendikspor'un altyapısında başarılı geçen bir dönemin ardından Beşiktaş Galatasaray ve Fenerbahçe beni transfer etmek istedi ama ben Fenerbahçe'nin teklifini kabul ettim.

▼Fenerbahçe, uzun yıllardır altyapısından A takıma oyuncu taşımamış bir kulüp. O kulübün altyapısındaki bir oyuncu geleceğe dönük nasıl hayaller kurar? Sen Fenerbahçe altyapısındayken geleceğe dair neler umut ediyordun?

▲Söylediğiniz gibi, Semih ağabeyden bu yana Fenerbahçe altyapısından A takıma çıkabilmiş oyuncu yok. Dolayısıyla bu işin ne kadar zor olduğunu altyapıdaki her oyuncu biliyor. Ancak yine de herkesin hayali elbette Semih ağabeyden sonra A takıma çıkabilen ilk oyuncu olabilmek ve "Ben başardım" diyebilmek. Fenerbahçe altyapısındaki herkesin hayali, Semih ağabeyden sonra A takıma çıkabilen ilk oyuncu olabilmek. O stadın atmosferinin ne kadar büyüleyici olduğunu herkes biliyor. Sizi çılgınca destekleyen 55 bin kişinin önüne çıkmak benim de en büyük hayalimdi.

Fenerbahçe'den Ankaraspor'a gönderildiğimde hayal kırıklığı yaşamadım. Çünkü henüz 19 yaşında bir oyuncuyum ve önümde uzun bir futbol kariyeri uzanıyor. Bu süreçte kendimi kanıtlayıp çok iyi noktalara gelebileceğimi düşünüyorum.

Altyapılarda oyuncuyu geleceğe hazırlamak, gelişmesini sağlamak gibi bir düşünce kesinlikle söz konusu değil. Antrenörler günlük başarıları düşünüyor. Kafalarında "Bu maçı kazanalım, günü kurtaralım, kimseden lâf işitmeyelim" düşüncesi yerleşmiş durumda.

Sadece ailemde değil, sülalemde futbolcu yok. Demek ki içimde varmış. Ancak babamın çabası ve yardımı unutulamaz. Bugün ben de aileme yardımcı olmanın gururunu yaşıyorum. Aileme bir ev aldım. Onları mutlu görmek benim de en büyük mutluluğum.

Önemli bir avantajım sol kanatta hem önde hem de arkada oynayabilmek. Hocalarım kişiliğim ve karakterimden de çok memnun. Sol ayağımı çok iyi kullandığımı ve süratli olduğumu söylüyorlar. En büyük avantajlarımdan birisi sağ ayağımı da kullanabiliyor olmam.

Hasan Özdemir hocam bana sağ ayakla şut çalışması yaptırırdı. B Genç Takımda attığım 24 golün 8'ini sağ ayakla kaydetmiştim. O çalışmaları hiç aksatmadan devam ettirdim ve bugün sol ayağım kadar iyi olmasa da sağ ayağımı da başarıyla kullanabiliyorum.

Fenerbahçe'de Okan denemesinin yapılmasını Aykut Hocaya bağlıyorum. Daum olsaydı Okan'ın böyle bir fırsat bulması mümkün müydü? Bence sırada Hasan Erboy ile Recep Berk Elitez var. İnşallah üçü de çok iyi yerlere gelecek.

Ankaragücü forması altında A Millî Takım'a gitmek istiyorum. Sonrasında ise üç büyük takımdan birisinde oynama hedefim var. Galatasaray veya Beşiktaş'ta da oynarım. Profesyonel bir oyuncuyum ve kariyerimi geliştirecek her takıma giderim.

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nın atmosferinin ne kadar büyüleyici olduğunu herkes biliyor. Sizi çılgınca destekleyen 55 bin kişinin önüne çıkmak altyapıdaki her oyuncu gibi benim de en büyük hayalimdi.

▼Ancak bu hayalin gerçekleşmedi ve geçtiğimiz sezon Özer Hurmacı'nın Fenerbahçe'ye transferi karşılığında takasta kullanılarak Ankaraspor'a gönderildin. Bu durum sende bir hayal kırıklığı oluşturdu mu?

▲Hayır hayır, kesinlikle bir hayal kırıklığı yaşamadım. Çünkü henüz 19 yaşında bir oyuncuyum ve önümde uzun bir futbol kariyeri uzanıyor. Bu süreçte kendimi kanıtlayıp çok iyi noktalara gelebileceğimi düşünüyorum.

Altyapılarda günlük başarı düşünülüyor

▼Ülkemizdeki altyapı eğitiminden söz eder misin bize biraz? Arda Turan'ın altyapılardaki eğitimle ilgili sert eleştirileri olmuştu. Bu konuda başka genç oyunculardan da benzer yakınmalar dinlemiştim. Oyuncular A takım düzeyine gelip de geriye baktıklarında, "Biz altyapılardan çok eksik gelmişiz" diyor genellikle. Sen bu konuda ne düşünüyorsun?

▲Altyapılarda oyuncuyu geleceğe hazırlamak, gelişmesini sağlamak gibi bir düşünce kesinlikle söz konusu değil. Antrenörler günlük başarıları düşünüyor. Kafalarında "Bu maçı kazanalım, günü kurtaralım, kimseden lâf işitmeyelim" düşüncesi yerleşmiş durumda. Ha bu arada birkaç yetenekli ve kaliteli oyuncu tabii ki aradan sıyrılıp A takımlara yükseliyor. Ancak bunun altyapılarda verilen eğitimle bir ilgisi yok. Arda ağabey söylediklerinde çok haklı. Ben de taktik bilgileri, sistem içindeki kaymaları sadece Millî Takım kamplarında ve yeni çıktığım Ankaragücü'nün A takımında öğrendim.

▼Altyapılarla ilgili bir başka sorun, genç oyuncuların A takıma geçiş sürecinde yaşanıyor ve bu süreçte pek çok genç oyuncu heba olup gidiyor. Süper Lig'de forma giymeye başlamış ve bu noktayı büyük ölçüde geçmiş bir oyuncu olarak sence bu kayıpların nedenleri ne?

▲Bu konuda aile çok önemli, oyuncunun kimliği ve kişiliği çok önemli. Genç oyuncular başlangıçta elde ettikleri küçük kazançlarla havaya girebiliyor ve geldiği noktanın kıymetini anlayamıyor. Oyuncunun sağlam durabilmesinde hem arkadaş çevresinin hem de ailenin çok büyük rolü var. Sağ olsun ailem futbolcu olma sürecinde bana büyük destek verdi, hep yanımda oldu.

▼Bize biraz ailenden de söz eder misin?

▲Üç kardeşiz, ailenin en büyük çocuğu benim. Annem ev hanımı, babam bir şirkette şef garson. Küçüklüğümden beri babam bana futbolcu olmam konusunda çok yardımcı oldu. Aslında sadece ailemde değil, sülalemde futbolcu olan kimse yok. Demek ki benim içimde varmış. Ancak babamın bu konudaki çabası ve yardımı unutulamaz. Babam altyapının başlangıcından bu yana hep yanımda. Bugün ben de aileme yardımcı olmanın gururunu yaşıyorum. Aileme bir ev aldım. Onları mutlu görmek benim de en büyük mutluluğum oluyor.

▼Peki, futbol oynarken eğitimini sürdürebildin mi?

▲Liseyi bitirdim ve üniversiteye devam etmek istiyorum. Amacım Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarından birisinde eğitimimi sürdürmek.

▼Ankaragücü takımı çok sayıda isim yapmış yabancıya ve kaliteli yerli oyunculara sahip. Ancak sen bu geniş kadro içinde ilk on birde yer bulmaya başladın. Takımda nasıl bir rekabet yaşanıyor ve sen bu rekabette öne çıkmayı nasıl başardın?

▲Gerçekten de takımımız çok kaliteli oyunculardan oluşuyor ve forma için ciddi bir rekabet yaşanıyor. Ama hocamız Ümit Özat bütün oyunculardan kendilerini hazır tutmalarını ve her an oynayacakmış gibi davranmalarını istiyor. Sezonun ilk haftasındaki Trabzonspor maçının ikinci 45 dakikasında oyuna girmiştim, ertesi hafta Manisaspor'la karşılaşacaktık. Hocamız bana "Kendini hazır tut" dedi ve Manisaspor maçının iki gün öncesinde ilk on birde yer alacağımı söyledi. Trabzonspor maçında bir

pozisyona girmiş ama golü kaçırmıştım. Hocam "Önemli olan doğru yerde bulunman ve o pozisyona girmendi. Eğer orada bulunmasaydın sana kızardım" demişti. Manisaspor maçında benzer bir pozisyon denk geldi, ben yine olmam gereken yerdeydim ve bu defa golü de attım. Şansımı iyi değerlendirdiğimi düşünüyorum.

▼Seni 19 yaşında Süper Lig'de ilk on bir oyuncusu yapan özelliklerinin neler olduğunu düşünüyorsun? Hocaların senin hangi yeteneklerini beğeniyor?

▲Önemli bir avantajım sol kanatta hem önde hem de arkada oynayabilmek. Millî Takımlarda da Fenerbahçe'de de hem sol bek hem de sol açıkta oynadım. Dolayısıyla hocalarımdan iki formadan birisini alabiliyorum. Diğer yandan kişiliğim ve karakterimden de çok memnunlar. Bir de hocalarım bana "Daha yaşın çok küçük. Ligde her zaman oynayabilirsin ama oynayamasan bile bunu dert etme ve daha fazla çalışmayı sürdür. Bu yeteneklerinle yolun açık" diyorlar.

İki ayağımı da kullanıyorum

▼İşte somut olarak o yeteneklerin neler?

▲Sol ayağımı çok iyi kullandığımı ve süratli olduğumu söylüyorlar. Benim en büyük avantajlarımdan birisi sağ ayağımı da kullanabiliyor olmam. Zaten Manisaspor maçındaki golümü de sağ ayağımla attım.

▼Aslında solakların en büyük sorunu sağ ayaklarını kullanamamaktır, öyle değil mi?

▲Doğru, ancak Fenerbahçe altyapısındaki hocalarımdan Hasan Özdemir (Rambo Hasan) her antrenmandan sonra beni kenara gönderir ve sağ ayakla şut çalışması yaptırırdı. Zaten B Genç Takımda sol kanatta oynarken 24 gol atmıştım ve bu gollerin 8'i sağ ayaklaydı. İşte o çalışmaları hiç aksatmadan devam ettirdim ve bugün sol ayağım kadar iyi olmasa da sağ ayağımı da başarıyla kullanabiliyorum.

▼Genç bir oyuncu olarak mutlaka geliştirmen gereken yönler de olmalı. Antrenörlerin bu konuda sana nasıl uyarılar ve tavsiyelerde bulunuyor?

▲Hocalarımın bana tek kızdıkları konu topu fazla ayağımda tutmam ve zaman zaman top kayıpları yapmam. Ama bu sezon ligde oynadığım maçlarda böyle bir sıkıntı yaşamadım. Tabii bunda birlikte oynadığım ağabeylerimin de payı var. Saha içinde bana yardımcı oluyorlar, gereken uyarıları yapıyorlar ve dolayısıyla şimdilik bir sıkıntı yaşamıyorum.

▼Sana bugün bu şansı veren Ümit Özat da eski bir Fenerbahçeli. Senin özelliklerini ve yeteneklerini bu vesileyle biliyor olabilir mi?

▲Ümit Hocamla Fenerbahçe konusunda hiç konuşmadık. O benimle ilgili olarak daha çok Millî Takımlardaki hocalarımdan bilgi almış. Antrenmanlarda bana "Üç sene içinde benden sonra Türkiye'nin en iyi sol beki olacaksın" diyor. Bana böyle güven duyduğunu göstermesi çok önemli tabii ki.

▼Teknik direktörün kimliği de oyuncu performansı açısından önemli değil mi? Bu anlamda Ümit Özat'ın oyuncularıyla kurduğu ilişkiyi nasıl yorumlarsın? Futbolu yeni bırakmış, genç bir teknik adamla çalışmak oyuncu-hoca ilişkileri açısından avantaj olarak değerlendirilebilir mi?

▲Kesinlikle değerlendirilebilir. Ümit Hoca ligin en genç teknik direktörü ve çok kısa bir süre önce de bizim gibi futbolcuydu. Dolayısıyla bizim ne düşündüğümüzü, neler hissettiğimizi en iyi anlayacak olanlardan biri. Oyuncularla hem antrenmanlarda hem de antrenmanların dışında kurduğu bire bir diyalog mükemmel. Zaman ilerledikçe Ümit Hocanın farkının takıma daha fazla yansıyacağından ve çok daha iyi bir Ankaragücü'nün ortaya çıkacağından kuşku duymuyorum.

▼Sol kanatta önde görev almak mı yoksa bek oynamak mı daha verimli olmanı sağlıyor? Mesela Gökhan Gönül bu soruya, "Kendimi geride daha rahat hissediyorum, çünkü önümü görerek oynamak ve geriden çıkmak bana avantaj sağlıyor" cevabını vermişti.

▲Benim için fark etmiyor aslında. Ama önde oynarsam gole daha yakın oluyorum.

▼Takım içindeki rekabet nasıl? Ankaragücü sol beke de Kanadalı Michael Klukowski'yi transfer etti.

▲Ben kolay kolay beğenen birisi değilim ama yönetimimiz çok iyi bir transfer yapmış. Hem savunma hem de hücum yönü çok iyi olan bir oyuncu. Birkaç maçta çok iyi bir ikili olduğumuzu, zaman ilerledikçe aramızdaki uyumun daha da artacağını düşünüyorum. Takımdaki rekabete gelince, sol önde oynayabilecek çok fazla oyuncu var. Murat Duruer o bölgenin oyuncusu. Güven ağabey ve Sestak da sol kanatta oynayabiliyor. Şimdi bir de Gabriç geldi ve sol kanatta gerçekten enteresan bir rekabet olacak. Ben rekabetten kaçan bir oyuncu değilim. Sonuçta hocamız formayı hak edene verecektir. Ben de en iyisi olmak için daha fazla çaba harcayacağım.

▼Peki, ilk on birde oynamaya alıştıktan sonra yedek kalmak sana neler düşündürür?

▲Elbette iyi olduğu zaman yedek kalmak her oyuncuda moral bozukluğuna yol açar. Ama ben Ümit Hocamızın böyle bir şey yapmayacağını ve iyi oynadığım sürece forma vereceğini biliyorum. Çünkü bize "Hiçbir teknik adam bindiği dalı kesmez" diyor. Yedek bırakıldığımda hocamın mutlaka bir açıklaması olacağını biliyorum. Dediğim gibi henüz 19 yaşındayım ve o bölge için çok daha tecrübeli 3-4 oyuncu daha forma bekliyor. Bu rekabet içinde her zaman yer almak ve formamı sonuna kadar korumak istiyorum. Ama başkasına şans verildiğinde küsecek ve pes edecek bir oyuncu değilim.

▼Futbola başladığın dönemde bir idolün var mıydı?

▲Dünyadaki idollerim sol bekte Patrick Evra, sol önde ise Arjen Robben. Bu ikisinin dışında başka bir oyuncuya hayranlığım yok.

▼Neden mesela Abidal değil de Patrick Evra?

▲Türkiye'de oyun tarzımla benzediğim İbrahim Üzülmez ve Gökhan Gönül var. İkisinin de defansif yönleri güçlü ve bu arada sürekli hücumu düşünüyorlar. Abidal böyle bir oyuncu değil. Patrick Evra ise bana göre hücum eden sol beklerin en mükemmeli.

Daum, Okan'ı oynatır mıydı?

▼Fenerbahçe'de Gökhan Gönül'ün yokluğunda 17 yaşındaki Okan Alkan forma giydi ve başarılı oldu. Gençler şans verildiğinde başarılı oluyorsa, bunu nasıl değerlendirmek gerekir sence?

▲Bakıyorum da bu sezonun başında her takımdaki gençler çok iyi işler yapıyor. Bence Türkiye'de gençlere en fazla şans veren teknik adamlar Tolunay Kafkas ve Abdullah Avcı. Gençlere şans verildiğinde de olumlu sonuçları mutlaka alınıyor. Çünkü gençler futbola aç ve kazanmak için ellerinden gelenin fazlasını yapıyor. Fenerbahçe'de böyle bir deneme yapılmasını ise Aykut Hocaya bağlıyorum. Onun varlığı Fenerbahçe'de genç oyuncular için büyük bir şans, Düşünsenize, Daum olsaydı Okan'ın böyle bir fırsat bulması mümkün müydü?

▼Genç Millî Takımlara baktığımızda oldukça fazla sayıda Fenerbahçeli oyuncu görüyoruz. Sanki yakın zamanda Fenerbahçe'nin A takımında Okan'ın dışında da genç oyuncularla karşılaşacakmışız gibi görünüyor. O oyuncuları iyi tanıyan biri olarak formaya en yakın isimler kimler?

▲Bu soruyu henüz A takımda oynamadan önce de sorsaydınız 1 numarada Okan'ı sayardım. O da Gökhan ağabeyin stiline sahip. İki numaram, stoper oynayan Hasan Erboy, üç numaram ise Recep Berk Elitez. İnşallah üçü de çok iyi yerlere gelecek.

▼Bundan sonraki hedeflerin neler?

▲Ankaragücü ile 4 yıllık daha sözleşmem var. Öncelikle kendimi Ankaragücü taraftarlarına sevdirmek ve takımın kalıcı oyuncusu olmak, sonra da bu forma altında A Millî Takım'a gitmek istiyorum. Sonrasında ise üç büyük takımdan birisinde oynama hedefim var.

▼Fenerbahçe'nin altyapısından yetişmiş bir oyuncu olarak Galatasaray veya Beşiktaş'ta da oynar mısın yani?

▲Elbette oynarım, hiç problem değil. Ben profesyonel bir oyuncuyum ve kariyerimi geliştirecek her takımda oynarım.

Aslan payı şampiyonlara

UEFA geçtiğimiz ay, 2009-2010 sezonunda Avrupa kupalarında hangi takıma ne kadar para dağıttığını açıkladı. Toplam 881 milyon 360 bin euronun dağıtıldığı iki ligde, en çok dikkat çeken durum ise Şampiyonlar Ligi'ne dağıtılan para ile Avrupa Ligi'ne verilen para arasındaki astronomik fark. Bunun yanı sıra UEFA'nın bir sezon içerisinde dağıttığı toplam miktarın önümüzdeki senelerde daha da artması oldukça yüksek bir ihtimal. Beşiktaş'ın Şampiyonlar Ligi'nde kazandığı 21 milyon euroya karşılık Fenerbahçe ve Galatasaray'ın kasasına UEFA Avrupa Ligi'nden giren para yaklaşık 5'er milyon euro.

Aydın **Güvenir**

2009-2010 UEFA Şampiyonlar Ligi için kulüplere dağıtılan toplam paraya baktığımızda 746 milyon 400 bin euro gibi astronomik bir rakamla karşılaşıyoruz. Geçen sezon eleme turu sisteminin yanı sıra ticari anlamda da bazı değişikliklerin yaşandığı ligde, yapılan ticari anlaşmalar sonucu üç yıllık döngü ile beraber bu gelirlerin önümüzdeki yıllarda daha da artması bekleniyor.

UEFA'nın geçtiğimiz ay açıkladığı para dağılım listesine baktığımızda Şampiyonlar Ligi'ne katılan 32 kulübün her birine katılım payı olarak toplam 3 milyon 800 bin euro dağıtıldığını görüyoruz. Katılım payı olarak UEFA'nın dağıttığı toplam para ise 121 milyon 600 bin euro. Yine her kulübe, çıktığı her grup maçı için 550 bin euro dağıtılmış. Bu da 6 maç sonunda her kulübün 3 milyon 300 bin euro daha kazandığını gösteriyor. Yani Şampiyonlar Ligi gruplarına kalan bir takım, hiç puan alamasa ya da TV gelirlerinden hiç para kazanamasa bile en az 7 milyon 100 bin euroyu kasasına koymuş oluyor. 32 kulübe çıktıkları grup maçları için "maç bonusu" adı altında verilen toplam para ise 105 milyon 600 bin euro. Bunun dışında, UEFA'nın gruplarda takımların kazandıkları puanlara göre dağıttığı bir "performans bonusu" sistemi de var. Buna göre, kulüpler gruplarda kazandığı her maç için 800 bin, her beraberlik için de 400 bin euro elde ediyor. Bu da tüm grup maçlarını kazanan bir ekibin toplam 4 milyon 800 bin euro performans bonusu kazanabileceği anlamına geliyor. Geçen sene "Performans Bonusu"ndan en çok para kazanan takım ise aldığı 5 galibiyet ve 1 beraberlikle 4 milyon 400 bin euroyu kasasına koyan Bordeaux. Maccabi Haifa ile Debrecen ise gruplarda hiç puan alamayarak bu ödülden mahrum kalan takımlar. Toplamda da tüm kulüplere UEFA tarafından 76 milyon 800 bin euro performans bonusu dağıtıldığını görüyoruz. Gruplardan 2. tura yükselen 16 takıma ise yükselme payı olarak 3'er milyon euro dağıtılıyor. Bir başka deyişle UEFA bu kategoride de toplam 48 milyon euroyu kulüplerin cebine koyuyor. Çeyrek finale yükselen her takımın ise aldığı para 3 milyon 300 bin euro. Yani tur yükseldikçe, alınan para da artıyor. Çeyrek finale çıkan takımlara toplam verilen para ise 26 milyon 400 bin euro değerinde. Yarı finale kalan 4 takımın her birine ise 4 milyon euro olmak üzere, toplam 16 milyon euro dağıtılmış. Finale yükselen iki takıma da UEFA tarafından toplam 14 milyon 200 bin euro verildiğini görüyoruz. Bu paranın 9 milyon eurosunu şampiyon Inter kasasına koyarken, 5 milyon 200 bin euro da finalist Bayern Münih'e teselli hediyesi olmuş.

TV Gelirleri

UEFA'dan kulüplere ödenen Şampiyonlar Ligi payının geri kalan kısmı ise kulüplerin kendi ülkelerinin iç pazar TV değerlerine ve gelirlerine dayanıyor. Buna göre bu kategoride UEFA'nın kulüplere dağıtmış olduğu toplam 337 milyon 800 bin euronun hangi kulübe ne kadar dağıtıldığı ise TV gelirleri dışında, takımların bir sezon önce kendi liglerini kaçıncı sırada bitirdiğine ve 2009-2010 Şampiyonlar Ligi'nde kulüplerin kaç maç oynadığına da (Eleme turları hariç) dayanıyor. Dolayısıyla TV gelirlerinde, bir sezon önce kendi liginde şampiyon olmuş bir kulübün diğer kulüplere oranla daha fazla para alması mümkün. Geçtiğimiz sezon ise bu kategoride en fazla parayı alan takım ne Inter ne de Bayern Münih. 28 milyon 811 bin euroluk gelirle Manchester United TV gelirlerinden en çok parayı kazanan takım.

İngiliz ekibi böylece finale kalamamasına rağmen, geçtiğimiz sezon kendisini çeyrek finalde eleyen Bayern Münih'e göre yaklaşık 1 milyon euro daha fazla para kazanmış. Bu da TV gelirlerinin aslında kulüpler için ne kadar önem taşıdığını gösteriyor.

Bu kategoride Manchester United'ı izleyen takım, 19 milyon 777 bin euro ile Liverpool. Bu sonuç, Kırmızı Şeytanların TV gelirlerinde en yakın rakibinden bile 9 milyon eurodan fazla para kazandığı anlamına geliyor. Bu rakam da Şampiyonlar Ligi'ne kalan her takımın kasasına koyduğu minimum paradan daha fazla. Liverpool'u da sırayla şampiyon Inter, Bayern Münih, Barcelona, Chelsea, Wolfsburg ve Arsenal izliyor. Burada en çok dikkat çeken takımlar ise Liverpool ile Wolfsburg. Gruplarda elenmesine karşın TV gelirlerinden en çok para kazanan 6. takım olan Alman ekibi, hiç kuşku yok ki bunu bir sezon önce flaş bir şekilde Bundesliga'yı şampiyon bitirmesine borçlu. Gruplarda elenmesine karşın hem elenen grup takımları arasında birinci, hem de genel TV gelirleri listesinde ikinci olan Liverpool ise sportif anlamda başarısız olmasına karşın yüksek miktar alan kulüplerden bir diğeri. TV gelirlerinin oluşturduğu havuzdan en düşük parayı ise 1 milyon 430 bin euro ile Maccabi Haifa almış. İsrail ekibini izleyen ekipler ise APOEL, Debrecen ve Zürih. Geçtiğimiz sezon ülkemizin Şampiyonlar Ligi'ndeki tek temsilcisi Beşiktaş ise bu kategoriden 12 milyon 816 bin euroyu kasasına koymuş. Siyah-beyazlı ekip performans bonusu olarak 1.2 milyon euro alırken, toplam kazandığı para da 21 milyon 116 bin euroyu bulmuş. UEFA'nın bunun dışında önceki sezon kendi liginde şampiyon olup gruplara kalamayan her kulübe 200 bin, bir kulübün oynadığı her eleme turu (play-off'lar hariç) için 130 bin , gruplardan önce oynanan son tur olan play-off turunda mücadele eden her takıma ise 2 milyon 100 bin euro dağıtmış olduğunu görüyoruz.

2009-2010 UEFA Şampiyonlar Ligi'nde Takımların UEFA'dan Aldıkları Toplam Para Sıralaması

Takım	Kazandığı Para (Euro)
1- Inter	48.759.000
2- Manchester United	45.811.000
3- Bayern Münih	44.862.000
4- Barcelona	39.061.000
5- Arsenal	33.359.000
6- Chelsea	32.167.000
7- Bordeaux	29.740.000
8- Lyon	29.060.000
9- Liverpool	28.877.000
10- Olympiakos	27.694.000
11- Real Madrid	26.825.000
12- Wolfsburg	26.006.000
13- Milan	23.766.000
14- Sevilla	24.373.000
15- Stuttgart	23.346.000
16- Fiorentina	22.431.000
17- Juventus	21.452.000
18- Beşiktaş	**21.116.000**
19- CSKA Moskova	20.992.000
20- Porto	18.734.000
21- Unirea Urcizeni	17.720.000
22- G. Rangers	17.124.000
23- Marsilya	16.962.000
24- AZ Alkmaar	16.278.000
25- Atletico Madrid	15.079.000
26- Rubin Kazan	13.224.000
27- Dinamo Kiev	12.322.000
28- Standard Liege	11.522.000
29- Zürih	10.242.000
30- APOEL	10.000.000
31- Debrecen	8.966.000
32- Maccabi Haifa	8.530.000

Avrupa Ligi

Katılan 56 (Şampiyonlar Ligi gruplarından gelen üçüncüler dâhil) takıma toplamda 134 milyon 960 bin euronun dağıtıldığı 2009-2010 UEFA Avrupa Ligi'nde ise katılım payı olarak gruplarda mücadele eden 48 takımın her birine 600 bin euro verilmiş. Bu kategoride toplam dağıtılan miktar 28 milyon 800 bin euro. Toplamda 14 milyon 400 bin euro olmak üzere, her takım "maç bonusu" olarak da 300 bin euro almış. Galibiyete 120, beraberliğe de 60 bin euronun verildiği "performans bonusu"nda ise toplam 17 milyon 280 bin euro UEFA'nın kasasından çıkmış. Gruptaki 6 maçını da kazanan Avusturya'nın Salzburg ekibi 720 bin euro ile bu kategoride en çok para elde eden takım. Şampiyonlar Ligi'nde gruplarında üçüncü olan 8 takımın da lige dâhil olmasıyla 2. turda mücadele eden toplam 32 ekibin her birine verilen para ise 180 bin euro değerinde.

Bu alanda toplamda da 5 milyon 760 bin euro kulüplerin kasasına girmiş. 3. turda boy gösteren 16 takımın kazandığı toplam miktar 4 milyon 320 bin euro iken, kulüplerin her birine 270 bin euro verilmiş. Çeyrek finaldeki her takım 360 bin euro daha alırken, bu kategoride UEFA'dan toplam çıkan para ise 2 milyon 880 bin euro. Her takıma 630 bin euro olmak üzere toplamda 2 milyon 520 bin euronun dağıtıldığı yarı finalden sonra ise finale çıkan iki takıma toplam 5 milyon euro ödenmiş. Bu paranın 3 milyon eurosu şampiyon olan Atletico Madrid'e, geri kalanı ise finalist Fulham'a gitmiş.

2009-2010 Avrupa Kupalarında Kulüpleri En Çok Para Kazanan 5 Ülke

İngiltere	157.963.577 euro
İtalya	122.883.086 euro
İspanya	122.661.428 euro
Almanya	114.668.271 euro
Fransa	81.783.677 euro

TV Gelirleri

UEFA Avrupa Ligi'nde havuzdan kulüplere gelen paranın dağılımı ise Şampiyonlar Ligi'ne göre daha farklı. Bu payın yarısı her ülkedeki medya hakları değerlerine ve gruplara o ülkeden kaç takımın katıldığına bağlı olacak bir şekilde, kulüplere eşit olarak dağıtıldı. Ancak bir sezon önce kendi ülkelerinin yerel kupasını kazanmış olan takımlar, diğer kulüplere oranla daha fazla gelir elde etti. Kulüplere havuzdan dağıtılacak toplam payın diğer yarısı ise tur atlama sistemine göre belirlendi. Bu payda ülkelerin ulusal medya haklarının değerine göre hesaplanan gelir dağılımı, takımların geçtikleri turlar da dikkate alınarak takımlara paylaştırıldı. Buna göre toplam 54 milyon euronun kulüplere verildiği bu kategoride, en çok parayı alan takım 5 milyon 190 bin 114 euro ile finalist Fulham oldu. Fulham'ı 4 milyon 721 bin 921 euro ile yarı finalist Hamburg, 4 milyon 619 bin 23 euro ile de Werder Bremen takip etti.

Fulham kazanılan toplam miktarda 10 milyon 10 bin 114 euro ile en çok para alan takım olurken, şampiyon Atletico Madrid ise lige grup maçlarından sonra dâhil olduğu için 6 milyon 358 bin 740 euro alabildi. Temsilcilerimizden Fenerbahçe'nin "performans bonusu"ndan aldığı para 600 bin euro olurken, Galatasaray da bu kategoride 540 bin euro kazandı. TV gelirlerinden ise iki kulübümüz de 3 milyon 274 bin 128 euro ile eşit miktardaki parayı kasalarına koymuş oldu. İki kulübümüz de bu kategoride 56 takım arasından en çok para kazanan 5. kulüp olmayı başardı.

İki lig arasındaki dağıtım farkı

Şampiyonlar Ligi ile Avrupa Ligi arasında kulüplere dağıtılan paraya baktığımızda devasa bir fark görüyoruz. Öncelikle iki lige dağıtılan toplam para arasında 600 milyon eurodan fazla bir fark olduğunu belirterek söze başlayabiliriz. Bunun dışında önceden de belirttiğimiz gibi Şampiyonlar Ligi'nde oynayan bir kulübün minimum 7 milyon 100 bin euro kazandığını düşünürsek, Avrupa Ligi'nde sadece Fulham ve Hamburg'un elde ettiği paranın bu miktarı geçebildiğini görüyoruz.

Avrupa Ligi gelirlerinden en çok para kazanan takım olan Fulham, elde ettiği gelirle Şampiyonlar Ligi'ne katılan ekiplerden ancak APOEL, Debrecen ve Maccabi Haifa'yı geride bırakabiliyor. Fulham'ın Avrupa Ligi şampiyonu olup, grup maçlarında da 6'da 6 yaptığını varsayarsak 1 milyon 240 bin euro daha fazla para alabileceğini görüyoruz. Bu eklenen rakamla ise geri kalan Şampiyonlar Ligi takımlarından bir tek Zürih'i geçebiliyorlar. Geride bıraktıkları bu dört kulübün de Şampiyonlar Ligi TV gelirlerinden en düşük pay almış takımlar olduğunu göz önüne alırsak, iki lig arasında dağıtılan paranın farkı açıkça ortaya çıkıyor. Bunun dışında değişkenlik gösteren "Performans Bonusu" ile "TV Gelirleri" kategorilerini dikkate almadığımızda, Şampiyonlar Ligi şampiyonunun 26 milyon 400 bin euro aldığını görüyoruz. Aynı kategorileri çıkardığımızda Avrupa Ligi gruplarından gelerek Avrupa Ligi şampiyonu olan bir takım ise bu miktarın yanında sadece 5 milyon 340 bin euro kazanabiliyor. Bu rakam da Şampiyonlar Ligi'nde geçen sezon toplam olarak en düşük parayı alan Maccabi Haifa'nın gelirinden daha az. İki lig arasında TV gelirlerine baktığımızda ise 283 milyon 800 bin euroluk büyük bir fark da göze çarpıyor. Bırakın Şampiyonlar Ligi'nde TV gelirlerinin Avrupa Ligi toplam gelirlerinden neredeyse üç kat fazla olmasını, bu farktan doğan rakam bile Avrupa Ligi'nde takımlara dağıtılan toplam gelirden yaklaşık 104 milyon euro daha çok. Geçtiğimiz sezon Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi'nde takımların kazandıkları toplam gelirlerin ülke bazında sıralamasında ise İngilizlerin bariz üstünlüğü gözüküyor. Hem geçmiş yıllarda Avrupa'daki başarıları hem de iç pazar medya hakları değerlerinin diğer ülkelere oranla fazla olması nedeniyle İngilizlerin bu listede açık ara birinci olması sürpriz sayılmaz. Türk takımlarına gelen toplam para ise 30 milyon 964 bin 256 euro ile Portekiz ve Hollanda gibi ülkelerden fazla iken, Rusya ve Yunanistan gibi ülkeler de yaklaşık 5 milyon euroluk farkla Türkiye'yi geride bırakıyor.

2009-2010 UEFA Avrupa Ligi'nde Takımların UEFA'dan Aldıkları Toplam Para Sıralaması

Takım	Kazandığı Para (Euro)
1- Fulham	10.010.114
2- Hamburg	7.472.921
3- Werder Bremen	6.629.023
4- Atletico Madrid*	6.358.740
5- Fenerbahçe	**4.954.128**
6- Galatasaray	**4.894.128**
7- Everton	4.763.829
8- Valencia	4.475.272
9- Hertha Berlin	4.160.835
10- Panathinaikos	3.983.935
11- Athletic Bilbao	3.274.208
12- Villarreal	3.215.208
13- Lille	3.070.839
14- Liverpool*	2.975.634
15- Benfica	2.881.382
16- AEK	2.451.821
17- Sporting Lizbon	2.261.871
18- Toulouse	2.212.201
19- Wolfsburg*	2.191.492
20- Roma	2.172.142
21- Anderlecht	2.072.722
22- Shakhtar Donetsk	1.977.323
23- Celtic	1.875.000
24- Lazio	1.866.997
25- Kopenhag	1.857.323
26- Salzburg	1.832.846
27- PSV	1.816.630
28- Club Brugge	1.774.209
29- CFR Cluj	1.757.399
30- Ajax	1.696.630
31- Hapoel Tel-Aviv	1.649.331
32- Genoa	1.639.997
33- Dinamo Bükreş	1.582.399
34- Steaua Bükreş	1.582.399
25- Timişoara	1.582.399
36- Twente	1.576.630
37- Heerenveen	1.446.316
38- Nacional	1.442.449
39- Basel	1.338.464
40- Dinamo Zagreb	1.270.316
41- Sparta Prag	1.264.285
42- Partizan	1.249.677
43- BATE Borisov	1.220.971
44- Rapid Wien	1.159.717
45- Sheriff	1.151.358
46- Slavia Prag	1.144.285
47- Rubin Kazan*	1.120.384
48- Levski Sofya	1.117.987
49- Sturm Graz	1.099.717
50- Ventspils	1.082.745
51- CSKA Sofya	1.057.987
52- Austria Wien	1.053.717
53- Standard Liege*	916.968
54- Juventus*	795.950
55- Marsilya*	738.637
56- Unirea Urcizeni*	468.113

Not: İşaretli takımlar Şampiyonlar Ligi'nden gelmiştir. Elde ettikleri rakamlar sadece UEFA Avrupa Ligi'nden kazandıkları paraları gösterir.

Dünya kulübü olmanın yolları

Alman spor pazarlama araştırma şirketi SPORT+MARKT'ın geçtiğimiz Eylül ayında sonuçlarını açıkladığı "Football Top 20" 2010 araştırması, "dünya kulübü" olma hedefindeki büyük kulüplerimiz için yeni pazarlar ve yeni gelir kalemleri belirleme konusunda önemli bulgular içeriyor. Listede 4. sırada yer alan Chelsea, İngiltere'de oldukça gerilerde kalmasına rağmen elde ettiği bu başarıyı, pazarlarını yurtdışına kaydırmış olmasına borçlu. Barcelona'nın ezici üstünlüğüyle Avrupa'nın en büyüğü olduğunu tescilleyen listede, Türkiye'den Galatasaray 16. ve Fenerbahçe de 18. sırada yer alıyor.

Mehmet ***Pozam***

"Bizim kulüplerimiz neden, Barcelona veya Manchester United kadar büyük olmasın?" diye iç geçirmiştir çoğu Türk futbolsever. Dünya çapında milyonları kendine bağlamış, Şampiyonlar Ligi'ni domine eden, en büyük bütçeler ve en ünlü yıldızlara sahip Avrupa'nın devlerine gerçekten de imrenmemek elde değil. 2009'da Fenerbahçe'nin Deloitte Football Money League'e giren ilk Türk kulübü olması ve 2010'da gerçekleştirilen yayın ihalesiyle de Spor Toto Süper Lig'in Avrupa'nın en değerli beşinci ligi haline gelmesiyle belki de o günler Türk futbolu için çok da uzak değildir. SPORT+MARKT İngiltere ve İrlanda Direktörü Gareth Moore'un da dediği gibi, "Futbolda büyümek için kayda değer fırsatlar var, yeter ki kulüpler bunları doğru değerlendirebilsin." SPORT+MARKT, üçüncü kez düzenlediği "Football Top 20" araştırmasının bu yılki sonuçlarını geçtiğimiz Eylül ayında spor kamuoyuyla paylaştı. Yaklaşık 250 milyon futbolseverin bulunduğu, 12 milyar euroluk dev bir pazarın yer aldığı Avrupa coğrafyasında, en çok taraftara sahip futbol kulüplerini araştıran SPORT+MARKT'ın elde ettiği veriler ve ulaştığı sonuçlar kulüplerin taraftar kitlesi ve pazar potansiyelini görmesi açısından kayda değer.

Türk kulüpleri kan kaybediyor

Barcelona'nın ezici üstünlüğüyle Avrupa'nın en büyüğü olduğunu tescilleyen listede, Türkiye'den Galatasaray 16. ve Fenerbahçe de 18. sırada yer alıyor. Ebedi dostların durumu iyi gibi görünse de bir önceki senenin araştırmasına göre kan kaybetmişler. Galatasaray'ın 2009'daki 9 milyon taraftar potansiyeli bu sene 6.8 milyona düşmüş; Fenerbahçe ise bir önceki yıl 7.3 milyonluk bir kitleye ulaşırken, 2010'da 6.1 milyona gerilemiş. Türk futboluna olan ilginin azalması sadece kulüp bazında değil. Aynı zamanda ulusal düzeyde de bir gerileme var. SPORT+MARKT Executive Direktörü Hartmut Zastrow'un da belirttiği gibi Euro 2008'de kazandığımız ivmeden sonra 2010 Dünya Kupası finallerine gidemeyişimiz, tıpkı Rusya'da olduğu gibi, ülkede futbola olan ilginin azalmasına ve futbol taraftarı sayısında sert bir düşüşe neden olmuş.

Kulüplerimizin kıta coğrafyasında popüleritelerini koruyabilmeleri için UEFA kupalarında devamlı var olmaları şart mı? SPORT+MARKT direktörlerine göre cevap, "Evet, tabii ki." Araştırma sonuçlarına göre yurtçindeki kaleleri sağlam olan kulüplerimizin (raporun öngörüsüne göre Türkiye'nin %39'u Galatasaraylı, %35'i Fenerbahçeli), Avrupa'nın devleriyle yarışabilmek için uluslararası arenada kendilerini göstermeleri ve süreklilik sağlamaları gerekli. Bu bağlamda, bu sezon Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor'un UEFA kupalarından erken elenmeleriyle ülke futbolu çok büyük bir fırsatı tepti. Beşiktaş ve Bursaspor'la beraber Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi'nde toplam beş takımla grup mücadelesi verme şansını kaçırmış olduk.

UEFA kupalarında var olmanın yanı sıra başarı da şüphesiz şart. Geçen senenin Şampiyonlar Ligi finalistleri Inter ve Bayern Münih, taraftar sayılarını bir hayli arttırmış. Hatta Serie A ve Şampiyonlar Ligi şampiyonu Inter, taraftar sayısını %70'le, en çok arttıran kulüp olmuş. Genel klasmanda 12.'likten 7.'liğe yükselen Inter'in taraftar kitlesine yeni dâhil olan futbolseverlerin çoğu da yurtdışından. Başarı her zaman daim olmasa da uluslararası arenada var olma, popülarite ve dolayısıyla da pazar potansiyeli açısından çok kilit bir nokta.

İki örnek: Chelsea ve Barcelona

Avrupa arenasından iki güçlü örnek, futbol endüstrisinde büyümeyi hedefleyen kulüplerimize yol gösterir nitelikte. İlki Chelsea. Genel klasmanda 4. sırada yer alan Londra kulübü, İngiltere'deki genel duruma göz atıldığı zaman bir hayli gerilerde gözüküyor. Vefalı olmalarıyla bilinen İngiliz futbolseverler, daha köklü kulüpler olan Manchester United, Liverpool ve Arsenal'e sadık kalmış. Abramovich döneminde yükselişe geçen Chelsea'nin ülke çapındaki taraftar oranı yalnızca %6.

Son beş sezonda kazandıkları üç Premier Lig şampiyonluğu ve oynadıkları bir Şampiyonlar Ligi finali, kulübün İngiltere'deki taraftar sayısını fazla kıpırdatamamış.

Buna karşılık Avrupa'nın dördüncü en büyük taraftar potansiyeline sahip kulübü olmaları, pazarlarını yurtdışına kaydırmış olmalarına işaret ediyor. Aynı dili konuşmalarına rağmen, Chelsea'nin resmi internet sitesinde İngiliz "Union Jack" bayrağının yanında bir de Amerikan bayrağı yer alıyor. Pazarlarını Atlantik Okyanusu'nun diğer yakasına çevirmiş olan Chelsea, "Yeni Dünya"da büyüyen taraftar kitlesini, özelleştirilmiş resmi sayfa ve Amerika'da düzenlenen yaz kamplarıyla besliyor. Forma ve merchandising satışından elde ettikleri gelir da cabası.

İkinci örnek ise Barcelona. Avrupa pazarında 57.8 milyon taraftarla, en yakın rakibi Real Madrid'i neredeyse ikiye katlayarak listenin en tepesinde yer alan Katalanlar şüphesiz kıtanın en popüler kulübü. Bir önceki sezon kazanmadık kupa bırakmayan Barça, geçtiğimiz

> Araştırma sonuçlarında yüzümüzü güldüren bulgu, Türkiye'deki Facebook patlamasının büyük kulüplerimize yansıması. Hâlihazırda en çok taraftara sahip futbol kulübü fan page'i, yaklaşık 4.5 milyon taraftarla Galatasaray'a ait. İkinci ve üçüncü sıradaki Barcelona ve Real Madrid'in hemen altında ise yaklaşık 3 milyon taraftarla Fenerbahçe geliyor.

Futbolla İlgilenen Nüfus

Ülke	Sayı
Rusya	46.2 milyon
Almanya	34.5 milyon
İngiltere	26 milyon
İtalya	22.8 milyon
İspanya	18.8 milyon
Fransa	18.3 milyon
Polonya	16.3 milyon
Türkiye	**14.8 milyon**
Ukrayna	11 milyon
Hollanda	9 milyon
Portekiz	5.3 milyon
Yunanistan	5.3 milyon
Çek Cum.	3.9 milyon
Bulgaristan	3.4 milyon
İsviçre	3 milyon
Avusturya	2.4 milyon
Hırvatistan	2.2 milyon

Avrupa'nın toplam nüfusu
465.9 milyon
Futbolla ilgilenen nüfus
248.6 milyon
Toplam pazar
12 milyar euro

Kulüplerin Yurtdışındaki Taraftar Sayıları

Kulüp	Sayı
1- Barcelona	52.3 milyon
2- Manchester United	25.9 milyon
3- Real Madrid	24.5 milyon
4- Chelsea	19.8 milyon
5- Arsenal	17.2 milyon
6- AC Milan	14.3 milyon
7- Inter	13.6 milyon
8- Liverpool	12.0 milyon
9- Bayern Münih	10.7 milyon
10- Juventus	7.6 milyon
11- Roma	4.4 milyon
12- Ajax	2.8 milyon
13- Lyon	2.2 milyon
14- Marsilya	1.2 milyon
15- Galatasaray	**0.9 milyon**
16- Fenerbahçe	**0.9 milyon**
17- Spartak Moskova	0.4 milyon
18- Zenit St. Petersburg	0.2 milyon
19- CSKA Moskova	0.0 milyon
20- Dinamo Kiev	0.0 milyon

Kulüplerin Toplam Taraftar Sayısı

Kulüp	Ülke	Sayı
1- Barcelona	İspanya	57.8 milyon
2- Real Madrid	İspanya	31.3 milyon
3- Manchester United	İngiltere	30.6 milyon
4- Chelsea	İngiltere	21.4 milyon
5- Bayern Münih	Almanya	20.7 milyon
6- Arsenal	İngiltere	20.3 milyon
7- AC Milan	İtalya	18.4 milyon
8- Inter	İtalya	17.5 milyon
9- Liverpool	İngiltere	16.4 milyon
10- Juventus	İtalya	13.1 milyon
11- Zenit	Rusya	12.6 milyon
12- CSKA Moskova	Rusya	10.5 milyon
13- Spartak Moskova	Rusya	9.0 milyon
14- Marsilya	Fransa	7.8 milyon
15- Ajax	Hollanda	7.1 milyon
16- Galatasaray	**Türkiye**	**6.8 milyon**
17- Lyon	Fransa	6.6 milyon
18- Fenerbahçe	**Türkiye**	**6.1 milyon**
19- Roma	İtalya	6.0 milyon
20- Dinamo Kiev	Ukrayna	5.3 milyon

Kulüplerin Yurtiçi Taraftar Sayısı ve Oranı

Kulüp	Sayı	Yüzde
1- Dinamo Kiev	5.3 milyon	%47
2- Ajax	4.3 milyon	%39
3- Galatasaray	**5.9 milyon**	**%39**
4- Real Madrid	6.8 milyon	%36
5- Marsilya	6.6 milyon	%36
6- Fenerbahçe	**5.2 milyon**	**%35**
7- Bayern Münih	10.0 milyon	%29
8- Barcelona	5.5 milyon	%29
9- Zenit	12.4 milyon	%27
10- Juventus	5.5 milyon	%24
11- Lyon	4.4 milyon	%24
12- CSKA Moskova	10.5 milyon	%23
13- Spartak Moskova	8.6 milyon	%19
14- Manchester United	4.7 milyon	%18
15- AC Milan	4.1 milyon	%18
16- Liverpool	4.4 milyon	%17
17- Inter	3.9 milyon	%17
18- Arsenal	3.1 milyon	%12
19- Roma	1.6 milyon	%7
20- Chelsea	1.6 milyon	%6

sezon Şampiyonlar Ligi yarı finalinde Jose Mourinho'ya boyun eğmiş olsa bile, hem listenin zirvesini korumayı hem de taraftar sayısını en çok arttıran kulüp olmayı başarmış. SPORT+MARKT İspanya ve Latin Amerika Direktörü Mario Oliveto, bir önceki seneye göre taraftar potansiyelini 13.6 milyon arttıran Barcelona'nın başarısını, sportif başarının yanı sıra net bir biçimde sergilediği imaj, yarattığı kendine has stil ve felsefeyle şekillenen bir model çizmesine bağlıyor.
Çizdiği net imajla, güçlü markasını daha da kuvvetlendiren Barcelona'yı ne tesadüf ki daha da ileri taşıyan kat be kat arttırdığı yabancı taraftarlar olmuş.
Araştırmaya göre, yurtdışındaki 52.3 milyon taraftar potansiyeline sahip olan Barça'yı, Manchester United (25.9 milyon) ve Real Madrid (24.5 milyon) takip ediyor.
Bir karşılaştırma yapmak gerekirse, SPORT+MARKT'ın ulaştığı verilere göre Galatasaray ve Fenerbahçe'nin yurtdışındaki taraftar kitleleri 1'er milyonun biraz altında.

Sosyal medyada 1 numarayız

Araştırma sonuçlarında yüzümüzü güldüren bir bulgu ise Türkiye'deki Facebook patlamasının büyük kulüplerimize yansıması.
Hâlihazırda en çok taraftara sahip futbol kulübü "fan page"i, yaklaşık 4.5 milyon taraftar ile Galatasaray'a ait. İkinci ve üçüncü sıradaki Barcelona ve Real Madrid'in hemen altında ise yaklaşık 3 milyon taraftarla Fenerbahçe geliyor.
SPORT+MARKT direktörleri sosyal medyanın önemini, doğru kullanılması halinde global çaptaki taraftar kitleleriyle düşük maliyetli iletişim sağlayabilmeleriyle açıklıyor. Hem bilgisayar başında hem de cep telefonlarından günlük hayatın bir parçası olan sosyal medyayı etkin bir şekilde kullanmak, futbol kulüpleri için yerli ve yabancı, bütün taraftarlarıyla "yakın temas noktaları" oluşturmak ve devamlı günlük iletişim halinde olarak geniş kitlelere aidiyet duygusu kazandırmak ve onları sadık taraftara, nihayetinde de potansiyel müşteriye çevirebilmek anlamına geliyor. Yeni medya ortamında almış oldukları hız ve konum Galatasaray ve Fenerbahçe için önemli bir fırsat.

SPORT+MARKT'ın dikkat çektiği diğer bir nokta ise dünya futbolunda kadın izleyicilerin sayısının hızla yükselmesi... Hele hele erkek izleyici sayısına nazaran. Bu da futbol kulüplerinin pazarlama stratejilerinde göz önünde bulundurmaları gereken bir husus olarak göze çarpıyor.

Kulüplerimiz neler yapabilir?

Yukarıda verdiğimiz örnekler ve değindiğimiz bulgular, SPORT+MARKT'ın "Football Top 20" araştırmasının en belirgin sonucuna işaret ediyor; Avrupa'daki futbol kulüplerinin giderek artan bir hızla uluslararasılaşması (internationalisation).
Yurtçinde kaleleri zaten sağlam olan kulüplerimiz, futbol endüstrisinde yükselen bu trende ayak uydurmalı. Artan yayın gelirleri ve ülke çapındaki profesyonel kulüp mağazacılığıyla forma satışı ve merchandising ile Türk futbol tarihinde daha önce hiç görülmemiş gelirlere ulaşan kulüplerimiz, artık Türkiye sınırlarının dışını da hedeflemeli.
2000'de Galatasaray'ın UEFA Kupası ve Süper Kupa'yı kazanması, 2002 ve 2008'de Millî Takımımızın elde ettiği başarılar ve 2007-2008 sezonunda Fenerbahçe'nin Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finale ulaşması Türk futbolunu ve kulüplerimizi dışarıya tanıttı, popülariteleri tüm dünyada arttı.
Daha önceleri "yurtdışı" yalnızca gurbetçilerimizden ibaret algılanırken, şimdi yabancı futbolseverler ve spor gazetecileri de büyük bir ilgiyle kulüplerimizi ve Türk futbolunu yakından takip eder oldu. Dünya kulübü olmayı hedefleyen büyük kulüplerimiz, bunun farkına varıp yurtdışına açılmalı.
Yol haritasındaki ilk adım, UEFA kupalarında boy göstermek. Özellikle Şampiyonlar Ligi'nde elde edilen başarılarla yabancı taraftar sayısını arttırabilen kulüplerimiz, başarı gelmediğinde potansiyelini düşürebileceğinden, en azından UEFA kupalarında devamlılık sağlamalı.
Yakaladıkları taraftarları kaybetmemek içinse, resmi kulüp sayfalarında yabancı dilde içeriğe önem vermeleri ve sosyal medyayı etkili bir şekilde kullanarak başarılı bir sezonun ardından kazanılan "geçici"' taraftarları "sadık" taraftarlara dönüştürmeleri gerekir.
Son aşama ise sadık taraftarları para harcayan müşterilere dönüştürebilmek. Avrupa'nın yanı sıra ABD ve özellikle Arap ülkelerinde kulüplerimiz ve Türk futboluna olan ilgiyi değerlendirip, bu coğrafyalara yönelik pazarlama stratejileri geliştirilebilir. Forma ve merchandising satışını online kanallardan tüm dünyaya açmak ilk adım olabilir. Taleplerin hangi ülkelerden, hangi oranlarda geldiğini inceledikten sonra ise kilit pazarları tespit edip o bölgelere yönelik projeler ve yatırımlar geliştirilebilir.
Büyük kulüplerimizin Avrupa'nın devleriyle saha içinde rekabet edebilmeleri için, futbolda yükselen uluslararasılaşma trendine ayak uydurmaları ve yurtdışında, gurbetçilerimizin yanı sıra özellikle yabancı taraftarlara da hitap etmeleri gerekiyor.
SPORT+MARKT İngiltere ve İrlanda Direktörü Gareth Moore'un da belirttiği gibi futbolda büyümek için, "Yalnızca saha içindeki başarı değil, aynı zamanda saha dışındaki başarı da gerekli."

Facebook'taki Taraftar Sayıları

Kulüp	Resmi Fan	Toplam Taraftar
1- Galatasaray	**4.406.569**	**6.8 milyon**
2- Barcelona	4.159.591	57.8 milyon
3- Real Madrid	3.384.432	31.3 milyon
4- Fenerbahçe	**2.972.477**	**6.1 milyon**
5- Liverpool	2.304.356	16.4 milyon
6- M.United	2.213.719	30.6 milyon
7- Chelsea	1.481.385	21.4 milyon
8- Arsenal	1.402.498	20.3 milyon
9- AC Milan	1.073.435	18.4 milyon
10- Marsilya	571.816	7.8 milyon
11- Roma	269.328	6.0 milyon
12- Bayern Münih	174.728	20.7 milyon
13- Lyon	154.216	6.6 milyon
14- Juventus	141.774	13.1 milyon
15- Ajax	16.220	7.1 milyon
16- Inter	9.360	17.5 milyon
17- S.Moskova	8.155	9.0 milyon
18- Zenit	5.281	12.6 milyon
19- CSKA Moskova	3.634	10.5 milyon
20- Dinamo Kiev	1.034	5.3 milyon

Not: *Sport+Markt bu araştırmayı yaparken 17 Avrupa ülkesinden toplam 10 bin 200 futbolseverle telefonda görüştü. Türkiye'den 16-69 yaş arası 600 futbolseverle yapılan telefon görüşmelerinde elde edilen veriler bu araştırmaya aktarıldı. Telefon görüşmeleri rastgele yapıldı ve farklı yerel bölgeler arandı.*

Gençlere pozitif ayrımcılık sağlanmalı

Serdar Eylik

Selim ***Şakarcan***

▼Galatasaray altyapısında yetişip U17'den itibaren Genç ve Ümit Millî Takımların tüm seviyelerde oynamış, geleceğe dair büyük umutlar bağlanan bir oyuncu olarak Serdar Eylik'i yakından tanımak istiyoruz.

▲1 Şubat 1990 tarihinde Elazığ'da doğdum. Aslen Karslıyız, babam polis. Elazığ'da görev yaptığı dönemde doğdum. 1 yaşındayken İstanbul'a gelmişiz, İstanbul'da büyüdüm. Bir ağabeyim, bir de kardeşim var.

▼Futbola kaç yaşında ve nasıl başladın?

▲Futbola 10 yaşında Galatasaray'da başladım. 2000 yılında katıldığım seçmelerde beğenildim ve A takıma çıkana kadar hep Galatasaray'da oynadım.

▼Eğitimine devam ediyor musun?

▲Evet, Haliç Üniversitesi 3. sınıf öğrencisiyim. Bu sene İstanbul'dan ayrıldığım için eğitimimi 1 sene dondurdum. Daha sonra devam etmek istiyorum. Üniversitede aynı zamanda futbol takımında oynuyordum. Haliç Üniversitesi'ne girmemin en büyük nedeni de futbol takımıydı. Hem futbol takımında oynayıp hem de eğitimimi devam ettiriyordum. Bu sene üniversite takımımız Türkiye ve Avrupa şampiyonu oldu. Benim gibi futbolcular için bu başarı kariyerimiz açısından çok önemli. Polonya'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda rakip takımlarda da profesyonel futbolcular vardı. Bu şampiyona benim için de iyi bir tecrübe oldu. Çok disiplinli bir hocamız var, Müslüm Gülhan. Arkadaş ortamımız çok iyiydi. Bunun sonucunda da şampiyonluk geldi.

▼Neden bir başka spor branşını değil de futbolu seçtin?

▲Bütün Türk ailelerinde futbol sevgisi vardır. Ben de çocukluğumdan beri futbol oynuyorum ve futbolu çok seviyorum. Küçükken mahallede, sitede top oynarken yetenekli olduğumu söylüyorlardı. Biz de futbolun eğitimini almama karar verdik ve ailemin desteği ile Galatasaray'da seçmelere katıldım. Yani başlamamın sebebi hem futbolu çok sevmem hem de yetenekli olduğumu düşünmemdi. Çok mutluyum futbolcu olduğum için. En büyük destekçim annem ve babam oldu her zaman. Onların sayesinde bu kadar iyi yerlere geldiğimi düşünüyorum.

▼Hangi mevkide başlamıştın?

▲Sol açıkta başladım ve aynı mevkide devam ediyorum.

▼Ailende futbolcu ya da sporcu var mı?

▲Dayım futbolcuydu, üst liglerde olmasa da futbol oynadı. Futbolu dayım sayesinde sevdim diyebilirim. Belli bir yaşa gelene kadar onunla çok futbol oynadık. Bir de kardeşim okul takımında basketbol oynuyor.

▼Örnek aldığın, beğendiğin futbolcular var mı?

▲Tabii ki herkesin vardır. Ben de oynadığım mevkiden dolayı Messi'yi ve Ronaldo'yu, bir de şimdi Beşiktaş'ta yakından izleme fırsatı bulduğumuz Quaresma'yı çok beğenirim. Türk futbolculardan da Arda ağabeyi örnek alıyorum.

▼Nasıl bir futbolcu olduğunu düşünüyorsun? İyi yönlerin ve geliştirmen gerektiğini düşündüğün yönlerin nelerdir?

▲Bire bir kaldığımda adam eksiltmeyi çok seviyorum. Bu konuda iyi olduğumu düşünüyorum. Topla oynamayı da çok severim ama topla çok oynamak bazen takıma zarar da verebiliyor. Orta yapmayı pek sevmiyorum. Orta yapmak yerine genelde topla kaleye kadar gitmeyi tercih ediyorum. Orta yapmak konusunda da kendimi geliştirmem lâzım. Bir de fizik olarak kendimi geliştirmem gerekiyor. Biraz daha kuvvetlenmeliyim.

▼Ay-yıldızlı formayı giymek, oyuncunun kariyeri açısından çok önemli bir aşama. Sen Millî Takımlara ilk olarak ne zaman çağırıldığını hatırlıyor musun?

▲Ay-yıldızlı formayla U15 Millî Takımı'nda tanışmıştım. Daha sonra ilk resmi maçıma U17 Millî Takımı ile çıkmıştım. Slovakya maçıydı. Tabii ki Millî Takım'a çağırılmak çok büyük heyecandı. Millî Takım'da oynamak çok büyük bir onur ve sorumluluk.

▼Kısa ve uzun vadeli hedeflerin neler?

▲Bu sezon 1 yıllığına Denizlispor'a kiralandım. Başarılı olmak ve Denizlispor'un başarısına katkıda bulunmak istiyorum. Sezona iyi bir başlangıç yaptık. Tabii ki ben Galatasaray'ın futbolcusuyum. Gelecek sezon Galatasaray'a geri dönmek ve oynamak istiyorum. En büyük hayalim bu sezon Denizlispor'da başarılı olup yeni sezonda Galatasaray'da oynayabilmek.

▼Avrupa hedefin var mı?

▲İngiltere'de Premier Lig'de oynamayı çok istiyorum. Orada oyun çok hızlı oynanıyor, top daha fazla oyunda kalıyor. Galatasaray'dan sonraki en büyük hedefim İngiltere Ligi. Kendimi Manchester United forması giyerken hayal etmek beni çok heyecanlandırıyor.

▼Türkiye'de uygulanan yabancı kontenjanı hakkında ne düşünüyorsun?

▲Yabancı sınırlaması tabii ki olmalı. Serbest olacaksa da genç oyuncuların önünün açılmasını sağlayacak formüller bulunmalı. Yani pozitif ayrımcılık yapılmalı. Altyapıdan yetişen bir oyuncunun ilk on birde oynatılması zorunluluğu gibi kurallar getirilebilir. Başarı için kaliteli yabancı da çok önemli. Quaresma, Guti, Kewell gibi yabancılar gelecekse çok iyi ama birçok yabancının adını bile bilmiyoruz. Yeteneği kısıtlı yabancılar hem katkı sağlamıyor hem de bizim gibi gençlerin önünü kesiyor. Bu konuda altyapıların desteklenmesi gerekiyor.

▼Galatasaray'da tecrübeli oyuncularla genç oyuncuların iletişimi nasıldı? Onlardan bir şeyler öğrenme şansınız oluyor muydu?

▲İlk başta biz onları idol olarak görüyoruz ve gözlemliyoruz. Benim en çok dikkatimi çeken Harry Kewell olmuştur. Çok profesyonel bir futbolcu. O yaşına ve kariyerine rağmen her zaman çok çalışıyor. Kendine çok dikkat ediyor, çok profesyonel bir yaşantısı var. Kendime onu örnek alıyorum.

▼Galatasaray A takım formasıyla çıktığın ilk resmi maç hangisiydi?

▲İlk resmi maçım Tobol'a karşıydı. 19 yaşında ilk defa Avrupa kupası maçında giymiştim Galatasaray formasını. Çok heyecanlanmıştım. Maçın Ali Sami Yen Stadı'nda olması ve ilk kez Galatasaray taraftarının önüne çıkmak beni çok heyecanlandırmıştı.

▼Türkiye'de genç oyunculara yeterince şans veriliyor mu?

▲Özellikle hedefleri olan büyük takımlarda şans bulmak çok kolay değil. Çok az genç oyuncu oynuyor büyük takımlarda. İlk 18'de altyapılardan gelen oyuncu sayısı arttırılsa genç oyuncular için daha iyi olur bence.

▼Galatasaray, altyapısına çok önem veren bir kulüp ve birçok oyuncu da A takımda forma şansı buluyor. Ancak son zamanlarda altyapıdan yetişen oyuncular ya kiralanıyor ya da başka takımlara transfer oluyor. Bunun nedeni nedir sence?

▲Dediğim gibi, hem yabancıların çokluğu hem de büyük takımların hedefleri nedeniyle genç oyuncular fazla şans bulamıyor. Galatasaray'daki genç oyuncular biraz daha şans bulurlarsa eminim kendilerini gösterebilirler. Tabii ki Galatasaray genç oyunculara en çok şans veren takım. Hedeflerden dolayı da şans veremediği oyuncuları biraz daha tecrübe kazanmaları için de kiraya veriyorlar. Bizim tecrübe kazanmamız açısından bu da iyi bir yöntem.

▼Yeni takımına ve Denizli şehrine alıştın mı?

▲Denizli çok güzel bir şehir, hem futbolcu ağabeylerim hem hocalarım bana çok destek oluyor. Tesisler, stadyum, taraftarlar her şey çok güzel Denizli'de. Benim için çok doğru bir kulüp olduğunu düşünüyorum Denizlispor'un. Lige de çok iyi başladık. İnşallah bu sene tekrar Spor Toto Süper Lige çıkarız ve benim için de iyi bir sezon geçer.

▼Geçen sezonun ikinci yarısında da Orduspor'a kiralanmıştın. Ordu'daki günlerin sana ne gibi katkılar sağladı?

▲İlk defa Galatasaray'dan farklı bir kulübe gidiyordum ve ilk defa İstanbul dışına çıkıyordum. Kafamda birçok soru işareti vardı ama Ordu'daki insanlar çok sıcak. Özellikle malzemeci Hicabi ağabey vardı. Müthiş sıcak bir insan, en sevdiğim insanların başında geliyor. Bana kendi çocuğuymuşum gibi bakıyordu. Bir de altyapıda beraber oynadığım İrfan Başaran'la beraber kalıyorduk. Bu nedenlerle pek zorluk çekmedim. Ordu'da yaşamam ve futbol oynamam benim için çok önemli bir tecrübe oldu. Orduspor'da 15 resmi maç oynadım. Bank Asya 1. Lig'de oynamam da farklı bir tecrübeydi. Kendimi geliştirdiğimi düşünüyorum. Sosyal olarak da güzeldi. Boztepe'de yamaç paraşütü yapıyorduk. Normalde balık yemem ama Ordu'da haftada üç gün mezgit yemeğe gidiyordum. Hem sosyal açıdan hem de futbol açısından çok faydalı oldu bana. Ordu'ya gittiğim için çok mutluyum.

▼Ordu'dan sonra şimdi de Denizli'desin. Son 1 yıldır ilk defa İstanbul dışında yaşıyorsun. En çok neleri özlüyorsun?

▲Tabii ki en çok ailemi özlüyorum. Bir de annemin yemeklerini. Annem saat kaç olursa olsun canım bir yemek çekerse hemen yapar. Annemin yemeklerini çok özledim.

▼Futbolun dışında neler yapıyorsun?

▲Denizli'de yaşadığım için hayatım daha sakin geçiyor. At çiftliğine gidip ata biniyoruz. Onun dışında, tesislerde kalıyorum ve daha çok film izliyorum. Bazen sinemaya da gidiyoruz. Genelde tesislerde projektörde film izliyoruz.

Servet ağabeye çok malzeme kaybettim

▼Galatasaray'da yaşadığın, paylaşmak istediğin ilginç bir hatıran var mı?

▲A takımda idmanların öncesinde Servet ağabeyle havadan bir kontrol, bir pas oynardık. Bütün takım da bizi izlerdi. Servet ağabey hem oyuncu hem de hakem olduğu için hiç yenemezdim (Gülüyor). Ondan iyi olmama rağmen hep yenilirdim. İddiasına oynardık, bir sürü malzememi kaybettim. Servet ağabeyi çok seviyorum, çok yakındık onunla. Genç oyunculara çok destek olurdu.

Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında Orduspor'a, bu sezon da Denizlispor'a kiralansa da Galatasaray'ın altyapısından yetiştirip gelecekte büyük umutlar beslediği bir yetenek. Sol kanatta oynuyor, adam eksiltme ve direkt gole gidebilme yetenekleriyle dikkat çekiyor. Bu özellikleri onu Genç ve Ümit Millî Takım'ın vazgeçilmez oyuncuları arasına sokuyor. Gençlerin özellikle büyük takımlarda forma giymekte zorluk çektiğini söylüyor ve bu konuda zorlayıcı kurallar getirilmesini istiyor.

Oynadığım mevkiden dolayı Messi'yi ve Ronaldo'yu, bir de şimdi Beşiktaş'ta yakından izleme fırsatı bulduğumuz Quaresma'yı çok beğenirim. Türk futbolculardan da Arda ağabeyi örnek alıyorum.

Bire birde adam eksiltme becerim var. Ama orta yapmayı pek sevmiyorum. Genelde topla kaleye kadar gitmeyi tercih ediyorum. Orta yapmak konusunda da fiziksel açıdan da kendimi geliştirmem gerekiyor.

Bu sezon kiralık olarak Denizlispor'da oynuyorum. Başarılı olmak ve Denizlispor'un başarısına katkıda bulunmak istiyorum. En büyük hayalim bu sezon Denizlispor'da başarılı olup yeni sezonda Galatasaray'da oynayabilmek.

Genç oyuncuların önünün açılmasını sağlayacak formüller bulunmalı. Bir tür pozitif ayrımcılık yapılmalı. Altyapıdan yetişen bir oyuncunun ilk on birde oynatılması zorunluluğu gibi kurallar getirilebilir. Quaresma, Guti, Kewell gibilere evet ama birçok yabancının adını bile bilmiyoruz.

Benim en çok dikkatimi çeken Harry Kewell olmuştur. Çok profesyonel bir futbolcu. O yaşına ve kariyerine rağmen her zaman çok çalışıyor. Kendine çok dikkat ediyor, çok profesyonel bir yaşantısı var. Kendime onu örnek alıyorum.

Türk futbolunun dev portresi

Hasan Polat

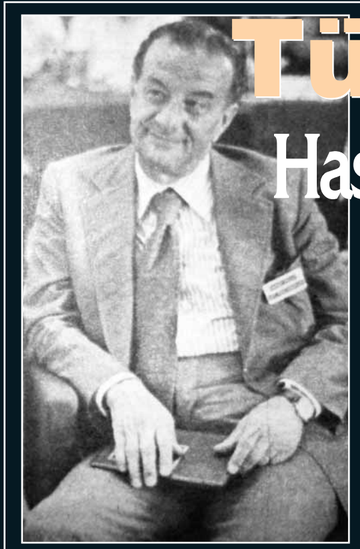

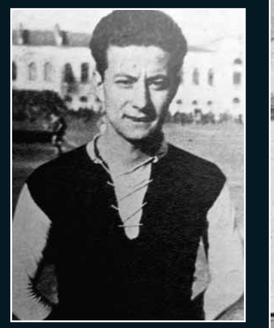

Ağustos ayının sonu, Türk futbolu için acı bir haberi de beraberinde getirdi. Futbol yönetimi denildiğinde akla gelen ilk isimlerden birisi olan abide adam Hasan Polat'ı yitirdik. Onu "abide adam" mertebesine yükselten tarihin arka bahçesine baktığımızda, yıldız futbolculuk, başarılı bürokratlık, saygın milletvekilliği ve Türk futbolunun kurumsal temellerini atan Futbol Federasyonu Başkanlığı gibi birbirinden değerli safhalara şahitlik ediyoruz.

Ömer ***Altay***

Fânî âlemde, futbol dünyamızdan bir altın portremizi, Hasan Polat'ı ebediyete uğurladık. Millî futbolcu ve eski Futbol Federasyonu Başkanı sıfatıyla sessizce aramızdan ayrılan bu futbol büyüğümüz de ne yazık ki nefes alırken kadri bilinmeyenler kervanının bir üyesiydi...

Döneminin en "teknik yoğun" futbolcularından biri olarak anılırdı. Maçlarda futbola güzellikler katan sayılı aktörler arasındaydı. Onun, futbol düellolarında estetik değerler sunan zarif futboluna çıplak gözle tanık olanların hemen tümü de aramızdan göçüp gitti. 1920'li, 30'lu yıllardan elimizde hiçbir film doküman olmadığı için de diğer eski zaman efsaneleri gibi futboluna dair söylemler dilden dile akarken yitip gitti.

Futbolla Trabzon'da tanıştı

İki dönem Türk futbol yönetimine kaptan pilotluk yapan Hasan Polat, o yüzdendir ki krampon ustalığı ile değil de futbol adamlığıyla ön plana çıktı. 1916 yılında Trabzon'da dünyaya gelen Polat, ilk, orta ve lise öğrenimini Karadeniz'in bu futbol merkezinde tamamladı. Doğal olarak da futbolla ilk Trabzon'da tanışıp, çocukluk anılarını meşin yuvarlağın peşinde koşarken biriktirdi. Akranları arasında kısa sürede temayüz edip Trabzon Lisesi ve Trabzon İdman Ocağı formalarını sırtına geçiren futbolcu Hasan'ın yolu, ilerleyen yıllarda yüksek öğrenim kulvarından İstanbul'a bağlandı. Futbolun başkentinde hukuk öğrenimi görürken topçuluğuna da ara vermedi. Klası onu Beşiktaş kulübü ile buluşturdu. 1934-35 sezonunda Beşiktaş formasıyla top koşturdu. Ancak, İstanbul serüveni kısa sürdü. Ankara Hukuk Fakültesi'ne geçince, Karadenizli delikanlı kramponlarıyla birlikte Orta Anadolu'ya taşındı. Artık Ankaralıydı. 1935-36 sezonundan itibaren Ankara Gençlerbirliği'nin formasını giymeye başladı. 1950'ye kadar aktif futbolun başroldeki aktörleri arasında adından sıkça söz ettirdi.

Bu süreçte, vatani görevini yaparken iki sezon da Harp Okulu formasını giydi. Tam 14 sezon Gençlerbirliği'nin kırmızı-siyahlı formasıyla ter akıtan Hasan Polat, aynı zamanda takımın kaptanlık pazubandını da onurla taşıdı. Ankara futbolunun en seçkin futbol delikanlısı olan Hasan Polat, Ankara Karması'nın da kaptanlığını yürüttü.

Belgrad'da millilik heyecanı

Futbolculuk hayatı 1930'ların sonu ile 40'lı yıllara rastgelenler, kuşkusuz ülkemiz futbol ordusunun en bahtsız futbol eratlarıydı. Hasan Polat da II. Dünya Savaşı'nın önü ve ardına kadar sarkan, millî maçların oynanmadığı (1937-1948) devrin futbolcusuydu. Bu nedenle hak ettiği ölçüde edinemediği millî kariyerin yoksulluğunu ömrü boyunca yaşadı. 1937 yılında Belgrad'da oynanan Yugoslavya-Türkiye millî maçında ay-yıldızlı formayı sırtına geçirdi ama devamı gelmedi. Millî maçların tam 11 yıl kesintiye uğraması ile tadımlık millî maç oynayabilen Hasan Polat, böylece tek millîlikte kaldı. Kardeşi Ali Polat da uzun yıllar Ankara Gençlerbirliği'nde forma giymiş ve santrfor mevkiinde ürettiği gollerle Polat ailesinin sportif başarısına katma değerler sunmuştu.

Hasan Polat'ın, futbol hayatı devam ederken 1947-49 yılları arasında Ankara Hipodrom Müdürlüğü yapması, onun yöneticilik hamurunun da ne denli kıvamlı olduğunun göstergesiydi. Gençlerbirliği ve Ankara Karması'nın kaptanlıkları, henüz 31 yaşında Hipodrom'un baş yöneticiliğine getirilmesi Hasan Polat'ın bilgisi, donanımı ve çevresinde sözüne itibar edilen bir karakter bütünlüğünün yansımalarıydı. Okul, takım hayatı bitmişti ama 1950'li yılların eşiğinde birikimleri ve azmi ile iş ve yöneticilik düzleminde yeni bir hayat perdesi açmıştı. Sümerbank Teftiş Kurulu, İstanbul Defterdar Müessesesi Müdür Yardımcılığı, Bursa Merinos Fabrikası ve Sosyal Sigortalar Teftiş Kurulu Başkanlığı görevlerini başarıyla yürütürken, her işin hakkını verip yöneticilikte iyice pişti.

Demokrat Parti'den Meclis'e

Her toplumda, her kurum ve sosyal cemiyette olduğu gibi, takımlarda, kulüplerde ve onların bütünleyeni olan federasyonlarda yönetilenler, yönetenleri beğenme konusunda hayli müşkülpesent bir tablo resmeder. Bu, şimdilerde olduğu gibi, geçmiş zamanları da kucaklayan ve Türkiye'de neredeyse kemikleşmiş nemrut bir tavır istikrarıdır. Hasan Polat, kamudaki üst düzey yöneticiliği ve bilirkişiliğinin rüzgârıyla 1954'te Türkiye Futbol Federasyonu'nun başkanlığına atanırken de aynı zor beğenenler kitlesine karşı kalite ve icraat yoğunluğuyla ayakta durmasını bildi. Toplumun sevilen ve itibar edilen portrelerinden bazılarının yolu, günümüzde olduğu gibi geçmişte de parlamentoya çıkar. Hasan Polat da Türkiye Futbol Federasyonu'nda yürütmenin patronu konumunda iken, Adnan Menderes'in Demokrat Partisi'nden milletvekili seçildi. 1957'de TBMM'de vekil sıfatıyla yer tutan futbol adamı, elbette Türk sporunun istikbaline ışık saçacak pek çok çalışmaya da öncülük edecekti.

Yarışmazsan zaten kayıpsın!..

Orhan Şeref Apak ve Ulvi Yenal gibi isimleri mitleşen iki güçlü spor adamından sonra Türkiye Futbol Federasyonu'nun başına geçen Hasan Polat, 1954-57 arasındaki ilk başkanlığı sürecinde futbolumuzu Avrupa ile bütünleştirme yolunda yoğun çaba sarf etti. İsviçre 54 Dünya Kupası elemelerinde İspanya'yı üç baraj maçının ardından saf dışı edip ilk kez Dünya Kupası sahnesinde boy gösteren ay-yıldızlı ekibimiz, bu turnuvanın ardından Misak-ı Milli sınırlarına geri çekilmedi, dişli rakiplerle mücadelesini sürdürdü. Hasan Polat, daima önüne bakan, ilerici, yenilikçi bir spor adamıydı. Bu karakteristiğini, 1950'li yılların ikinci diliminde ay-yıldızlı ekibimizi, korkusuzca Avrupa'nın ekolleşmiş ülke temsilcilerinin önüne sürerken de belgeliyordu. Futbolumuzun kademe sıçramasının önkoşulu, bizden daha ileri ülkelerle yarışmak ve skor tabelasının yansımasından korkmadan didişmekti. Yarışırsın kaybedebilirsin, yarışmazsan zaten kayıpsın. İşte bu yaklaşım doğrultusunda A Millî Takımımız, Hasan Polat'ın ilk başkanlık döneminde resmi ve özel maçlarda Fransa, İtalya, Portekiz, Macaristan, Brezilya, Polonya ve Çekoslovakya gibi her biri birer futbol ekolü olan ekiplerle mücadele etti. Turgay, B. Ali, B. Ahmet, Mustafa, Naci, Nusret, İsfendiyar, Coşkun, Metin, Kadri, Lefter gibi yıldızların yapı taşı olduğu ay-yıldızlı ekibimizin Portekiz (3-1), Macaristan (3-1) zaferleri de, Portekiz (1-3), Brezilya (0-1), Fransa (1-3) yenilgileri de, Polonya ve Çeklere 1-1'lik kafa tutmaları da I. Polat Kabinesi'nin icraat takvimi arasında yer bulmuş, iç-dış sahalardaki yürekli futbol hamlelerimizin rakamsal ifadeleriydi. Türk futbolunun uzun mesafe koşusunda 1952-60 yılları arasındaki parlaklığın tam merkezinde ilk dönem Polat Federasyonu yer alır ki, deplasmanlı millî liglerimizin kuruluşuna giden yolun drenajını da bu ekip tesis etti dersek, abartmış sayılmayız.

Ritmini bulamayan futbolumuz

1957'de koltuğunu Orhan Şeref Apak'a teslim eden Hasan Polat, spora hizmetine TBMM'de süreklilik kazandırırken, Safa Yalçuk, Faik Gökay, Muhterem Özyurt, Bekir Silahçılar ve Orhan Şeref Apak liderliğindeki Federasyonlarda futbolumuz gerek kulüp, gerekse millî takımlar kulvarında büyük gelgitler yaşadı durdu. 1950'lerin sonunda Türkiye, deplasmanlı millî lige kavuştu. Kulüp takımlarımız UEFA organizasyonlarında, Avrupalı akranlarıyla boy ölçüşmeye başladı ancak bir türlü ritmini bulamadı. İspanya (0-3), Romanya (0-3, 0-4, 0-3), İtalya (0-6), F. Almanya (0-3), Portekiz (1-5), Bulgaristan (1-4), Çekoslovakya (0-6, 1-3, 0-3, 1-3), Polonya (0-8), K. İrlanda (1-4, 0-3) ve Sovyetler Birliği (0-3, 1-3) ağır yenilgileri arasına serpiştirilen 2-1'lik Hollanda, 1-0'lık Çekoslovakya, 2-0'lık Romanya, 4-2'lik İskoçya, 1-0'lık Norveç, 2-0'lık Sovyetler Birliği, 2-1'lik S. İrlanda ve 3-0'lık İsviçre galibiyetleri birer suni teneffüs olmaktan öteye gidemedi. RCD Kupası'nda dost Pakistan ve İran futbollarına karşı tesis ettiğimiz üstünlükler de Polat'ın devre dışı olduğu 1957-70 arası Federasyonların icraat takvimlerinin birer hoş tebessümleri olarak arşiv sayfaları arasına karıştı.

II. Polat Kabinesi

8 Nisan 1970 günü, ikinci kez Ankara merkezli Türkiye Futbol Federasyonu'nda karargâh komutanlığına atanan Hasan Polat, daha donanımlı, daha birikimliydi. Yüzü Batıya dönük, stratejisini futbolu modern katmanlara taşımak için yenileyen ve 54 yaşın yüklediği tecrübeyle yeniden kollarını sıvayan Polat, özellikle eğitim ve bunun uzantısı olan eğitici konusuna büyük önem verdi. Futbol artık bir bilim disiplini haline gelmiş, eğiticilerin futbol literatüründeki ifadesi olan teknik adamlar daha büyük öneme sahip olmuşlardı. İşe futbol adamlarının eğitimiyle başlanmalıydı. Eğitimcilerin kalitesi ve futbol adına istiap hadleri yükselsin ki, eğittikleri, futbol adına ürettikleri de nitelikli, verimli olsundu. Ancak bu değişim ve yenileşme gerçekleşene kadar, mevcut futbol nesillerinden arzulanan randımanın alınması da söz konusu olmayabilirdi. Nitekim öyle de oldu. Türkiye, İsviçre 54'ten sonraki Dünya ve Avrupa Şampiyonaları'nın final sahnesine sıçrayamadığı gibi, Meksika 70, F. Almanya 74 ve Arjantin 78 Dünya Kupalarını da ıskaladı. Arada alınan 5-2'lik Bulgaristan, 2-1'lik İsviçre, 1-0'lık Polonya ve Rusya galibiyetleri, İzmir'in ve 70 bin kişilik Atatürk Stadı'nın uğuruna atfedilse de, tıpkı Napoli'deki 0-0'lık İtalya beraberliğinde olduğu gibi savunmamızın üstün direnci, futbolumuzda arada bir yaşanan volkanik patlamaların bir eseriydi bu skor flaşları.

Adına başarı da denemezdi, istikrarlı çıkış da. Zira, aynı süreçte futbolumuzu şamarlayan F.Almanya (0-3, 0-5), İsviçre (0-4), Bulgaristan (1-5), Sovyetler Birliği (0-3) ve S. İrlanda (0-4) millî maçlarını da bu dönemde oynamamış mıydık?

Eğitime odaklı projeksiyon

Hasan Polat, gününü gün sayan miyop kalıbındaki bir yönetici ucuzluğunda olmadı hiç. Mesai arkadaşları ile hep yarınları tesis etmek için projeler üretti ve bu projeksiyonda icraatlarda bulundu. Eğitim olgusuna dört elle sarılırken, eğiticilerin eğitimi temelinde çalışmalara imza attı. İmkânsızlıklar malzemesiyle harcı karılarak, 1975 Temmuz'unda Uluslararası Futbol Antrenör Eğitim Kursu düzenlendi. Eğitim Dairesi Başkanı Sahir Gürkan'ın da büyük katkıları ile düzenlenen seminere Alman Crammer, Rumen Kovacs ve Petrescu gibi o dönemler futbolunun dâhilerini de getirerek, yerküremizdeki futbolun değişimi ve modernizasyonu yönünde yenilikleri Türk antrenörlerinin de tanıyıp sindirmelerini sağladı. Kısa ve uzun pasların kullanılması, saha boşaltması, geri pas organizasyonları ve baskı çalışmaları gibi WM 74'te yaşatılan futbol zenginliklerine nüfuz edilen bu kurs, antrenörlerimizin ufkuna hayli derinlikler kazandırmıştı. 213 Türk antrenörün katıldığı seminerde İngiltere Spor Konseyi Başkanı FIFA raportörü Winterbottom'ın salondaki teorik bilgilendirmeleri yanı sıra, saha içi çalışmaları da can kulağı ile takip edilmişti. Bu toplantının ardından seçkin futbol adamımız Sabri Kiraz, Hasan Polat Federasyonu'nun yaptığı bu önemli uluslararası etkinliğe yorum getirirken şu saptamada bulunmuştu: "Polat'ın bu konuda nasıl imanlı olduğunu bilenlerdenim. Bu iyi tutumunun olumlu sonuca ulaşması için, seminerde açığa çıkan şu gerçeğe parmak basması gereklidir: Eğitim Müdürlüğü elinden gelen çaba ile çalışıyor. Fakat bunların daha iyi verim sağlaması Federasyonda baltalanıyor."

Nur içinde yat Hasan Polat...

TamSaha

Güven ve üstün hizmet markasıydı

"Pırpır Halim" lâkabıyla Gençlerbirliği'nde forma giyen, TFF Merkez Hakem Kurulu Başkanlığı ve TFF Yönetim Kurulu Üyeliği ile Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü de yapan Çorbalı, 1987-1989 yılları arasında TFF Başkanı olarak Türk futboluna hizmet etmişti. 84 yaşında hayata veda eden Halim Çorbalı, vasiyeti üzerine çok sevdiği Marmaris'in Armutalan Beldesi'nde toprağa verildi.

Ömer ***Altay***

Türk futboluna uzun yıllar sporcu ve yönetici olarak hizmet eden Halim Çorbalı'yı,15 Eylül 2010 Çarşamba günü kaybettik. Vasiyeti üzerine çok sevdiği Marmaris'in Armutalan Beldesi'nde toprağa verilen 1926 Ankara doğumlu Çorbalı, futbolumuzun özerklik öncesi çetin yıllarında görev yürütmüş bir futbola hizmet adamıydı. "Pırpır Halim" lâkabıyla Gençlerbirliği'nde forma giyen Çorbalı, TFF Merkez Hakem Kurulu Başkanlığı ve TFF Yönetim Kurulu Üyeliği ile Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü de yapmıştı. Ali Uras'ın ardından 1987-1989 yılları arasında TFF Başkanı olarak Türk futboluna hizmet eden Çorbalı, bir kriz evresinde TFF Başkanlık koltuğuna otururken, ilk demecinde "Ateşten gömlek giydim" demişti.

"Dilime, cebime ve belime sahip olacağım"

Türkiye Ligleri'nde galibiyete üç puan verilmesi uygulaması başkanlığının öncesinde başlatılmış, beklenen fayda da hemen o sezon alınmıştı. Halim Çorbalı göreve gelirken, yaşanan kaos öylesine dehşet boyutta idi ki, lig dondurulmuş, alt kümeden alınan takımlarla 20 ekibin mücadele etmesi öngörülüyordu. Dönemin Millî Takım Teknik Direktörü Mustafa Denizli, ay-yıldızlı ekibe çalışma zamanı bırakmayan yeni lig fikstürüne ilişkin sıkıntılarını açıkça dile getiriyordu. Daha da vahimi, FIFA ve UEFA yetkilileri, Türkiye'de politik nedenlerle liglerin dondurulup bazı takımlara Birinci Lig (Süper Lig) kapısının açılmasını ilk elden kınıyor ve olası yaptırımlarını da deklare ediyordu. Millî Takımımız ve kulüplerimiz uluslararası maçlardan men edilebilecekti. Bu, Türk futbolunun tüm dünyadan tecrit edilmesi demekti. "Dilime, cebime ve belime sahip olacağım" beyanatıyla yola çıkan Çorbalı Federasyonu, henüz ilk günden çıkmaza saplanıvermişti. Ancak şartlar, Çorbalı'nın diline sahip çıkmasına, bir başka deyişle ketum durmasına izin vermiyordu. Spor basını yakın menzilde çember oluşturmuş, taze başkanın ağzından, tıkanmaya ilişkin neredeyse her saat başı yeni bir demeç koparmaya çalışıyordu. Gençlerbirliği'nde forma giydiği dönemde yandan yandan top taşıyan, gole yakın bir açık oyuncusu olan Çorbalı'nın en büyük fantezisi, karşısına çıkan haf ve defanslara da çalımı basarak hedefe koşmasıydı. Sürati ve çizgiye yakın top taşıması ile "Pırpır Halim" lâkabı üzerine yapışmıştı. Pırpırlık çok eskilerde kalmıştı, Federasyon Başkanlığı'nın henüz ilk gününde çıkış yolu bulunamıyordu. Türk futbol tarihinde hiçbir federasyon kabinesi, böylesi yıkıcı bir hava muhalefetinde yola çıkmamıştı. İş öylesine sarpa sarmıştı ki, FIFA'daki etkin temsilcimiz Necdet Çobanlı da memleket futbolunun düştüğü bu çukurdan yara almadan kurtulması ve uluslararası itibarımızı kurtarmak için çırpınıyordu. "Gayem, meselenin FIFA İcra Kurulu gündemine gelmemesi" diyen Necdet Çobanlı dışarıda, Başkan Halim Çorbalı da içeride çare üretmeye çalışıyordu. Kulüpler peş peşe İdare Mahkemesine başvururken, Halim Çorbalı, Birinci Lig'deki takım enflasyonunu play-off tali yoluna saparak aşmayı denemişti. Hatta bir ara, play-off sisteminin kesinleştiğini de beyan etti. İsveç, Avusturya ve İspanya'da play-off uygulandığına vurgu yapan Çorbalı, bu sistemle futbolun güzelleştiği ve kulüplerin kasasının parayla dolduğunu da telaffuz ediyordu. Ancak, eleştirmenler de Avrupa ülkelerinin, hiçbir fayda sağlamadığı için play-off'tan döndüklerinin altını çizip direnişe geçiyordu. Sonuçta, play-off sisteminden kesinlikle vazgeçiliyor, Çorbalı'nın liderliğindeki yeni federasyon ilk toplantısında lig statülerini ve yeni fikstürleri belirliyor, kesintiye uğrayan lig maratonunda yarışmacı takımlara yeniden çıkış veriliyordu.

Bazen otoriter bazen uzlaşmacı

İcraat döneminde bir dolu pürüzleri ustalıkla aşan Halim Çorbalı, yeri geldikçe disiplinli, otoriter, yeri geldikçe halim selim, uzlaşmacı bir portre çizdi. Türk futboluna, Futbol Federasyonu Başkanı, Merkez Hakem Kurulu Başkanı ve futbolcu olarak yarım asrı aşkın bir süre hizmet aktaran Halim Çorbalı, tam 44 yıl da kamuda görev yürüttü. 1949 yılında müfettiş muavini olarak göreve başladığı Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nde, Müfettiş, Daire Başkanı ve 14 yıl da Genel Müdür olarak çalıştı. Hakemlik düzleminde de şikeyi hep gündemin dışında tutmayı başardı. Hep helâl kazancın zabıtası oldu. Hakemlerin mal beyanına gerek duymadı, Tapu Kadastro'nun patronu olarak zaten tüm hakemlerin zimmetindeki gayrimenkuller ve alım-satımları kendi kontrolündeydi.
Türk futbolunun "Gayrimenkul Üstadı" da aramızdan ayrıldı. Türk sporunda güvenin, üstün hizmetin ifadesi olan Halim Çorbalı'ya Allah'tan rahmet diliyor, futbolumuz ve hakemlik müessesemize yaptığı büyük katkılarından ötürü şükranlarımızı yineliyoruz.

Nur içinde yat Esat Hoca

Futbol dünyamızın Eylül ayındaki ölüm acısı Halim Çorbalı ile sınırlı kalmadı. 84 yaşındaki Halim ağabeyin yanında, henüz 42 yaşında, hayatının baharında, gencecik bir antrenörü, Esat Karaberberoğlu'nu da toprağa verdik.
31 Ekim 1968'de Sakarya'da dünyaya gelen Esat Karaberberoğlu, bir futbol efsanesinin oğlu olarak rotasını futbol üzerine çizmişti. Sakarya futbolunda gol krallarının ve Millî Takım yıldızlarının hocası olan Ekrem Karaberberoğlu'nun oğluydu ne de olsa. Önce babasının usta ellerinde yoğruldu, sonra da rüzgâr gibi bir forvet oyuncusu olarak Sarıyer, Sakaryaspor, Eskişehirspor gibi takımlarda forma giydi.
2001'de futbolu bıraktıktan sonra da oyundan kopmadı. 2005 yılında Sivasspor'da gördük onu. Babasının yetiştirdiği gol krallarından Bülent Uygun'un menajerliğini üstlendiği takımda antrenörlük yaparken. Bülent Uygun menajerlik gömleğini çıkarıp teknik direktörlük gömleğini giydiğinde de Esat Karaberberoğlu yine yanındaydı. Sivasspor'un iki sezon üst üste şampiyonluğu zorladığı yakın geçmişte Esat Hocanın da bir antrenör olarak çorbada tuzu vardı. Ancak her güzel şey gibi Sivasspor'un çıkışının da sonu geldi ve Bülent Uygun ile ekibi geçtiğimiz sezonun ilk yarısında kulüple yollarını ayırdı. Esat Karaberberoğlu da bu sezonun başında ligin yeni takımlarından Kardemir Karabükspor'da Teknik Direktör Yücel İldiz'in yardımcı antrenörü olarak işe başladı. Açıkçası yeni bir takım için ligdeki ilk haftalar oldukça iyi geçiyordu. Sezonun 4. haftasındaki Kasımpaşa maçı için İstanbul'a geldiklerinde büyük bir acıyı yaşayacaklarını kim bilebilirdi ki?
Esat Hoca, İstanbul'da Yaşar Kaptan Çebi sahasında takımın antrenmanının ardından koşu yaptığı sırada kalp krizi geçirdi ve kaldırıldığı Şirinevler Devlet Hastanesi'nde hayatını kaybetti. 12 Eylül günü Adapazarı Yeni Cami'deki cenaze töreninde hem kendi öğrencileri hem de babasının talebeleri yanındaydı.
Nur içinde yat Esat Hoca...
Seni hep tertemiz, gülen yüzünle hatırlayacağız.

A2 Ligi'nde yıldızlar geçidi

A2 Ligi, yıllardır özlenen "rezerv lig" özelliğine bu sezon kavuştu. Üst yaş sınırının kaldırılması ve yabancı kontenjanı açılması üzerine, takımlar A kadrolarında çeşitli sebeplerle forma bulamayan oyuncularına A2 takımlarında yer veriyor. Beşiktaşlı Yusuf Şimşek, Trabzonsporlu Engin Baytar, Sezer Badur, Tayfun Cora, Galatasaraylı Emre Çolak, Kayserisporlu Volkan Babacan, Ali Bilgin, Kasımpaşalı Bebbe, Tjikuzu, Büyükşehir Belediyesporlu Kus, Cesario ve Antalyasporlu Proment A2 Ligi'nde oynayan ustaların en çarpıcı örnekleri.

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından bu yıl statüsünde yapılan değişikliklerle çok daha fonksiyonel hale gelen A2 Ligi'nin başlamasının üzerinden kısa bir süre geçmesine karşın kulüpler yeni düzenlemelerin tanıdığı imkânlardan faydalanmaya başladı. Üst yaş sınırının kalkması ve yabancı kontenjanı uygulaması teknik adamlar tarafından benimsenince A2 Ligi'nde genç yeteneklerin yanında Türk futbolunun usta isimleri ile hem deneyimli hem de kariyerinin başlarında olan yabancı kramponlar boy gösteriyor. Maç günlerinin değişmesi de teknik adamların A2 karşılaşmalarını daha rahat izlemesini, genç oyuncularla sakatlık sorunu yaşayan A takım oyuncularının son durumlarını gözlemlemesini sağladı.

En tecrübeliler Yusuf ve Hasan

Türkiye liglerinin en tecrübeli futbolcularından, 287 Süper Lig maçında oynayan Yusuf Şimşek ile 382 Süper Lig maçında forma giyen Hasan Yiğit, A2 Ligi'nde oynayan en tecrübeli oyuncular oldu. Yusuf Şimşek'in forma giydiği 1. Grup 2. hafta karşılaşmasında Beşiktaş A2 Takımı, Bucaspor A2 Takımı'nı 4-0 yenmeyi başardı. Hasan Yiğit'in Güngören Belediyespor forması ile mücadele ettiği 1. Grup 4. hafta karşılaşmasında ise Bursaspor, Güngören Belediyespor'u 3-0 mağlup etti. Aynı karşılaşmada Güngören Belediyespor'un ilk on birinde, bu sezon başında transfer edilen ve A takım ile Bank Asya 1. Lig'de de mücadele eden 1991 doğumlu Avusturyalı Josip Komarac da oynadı.

En çok A takım oyuncusu Trabzonspor'dan

2. Grup'ta mücadele eden Trabzonspor'un, Gaziantep Büyükşehir Belediyespor ile oynadığı ve A Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş'in de izlediği 3. hafta karşılaşmasında bordo-mavililer Bora Sevim, Tayfun Cora, Sezer Badur, Zafer Yelen ve Engin Baytar olmak üzere A takımdan 5 oyuncuyu ilk on birde oynattı. A takımdan gelen oyuncular maç kondisyonlarını artırma fırsatı bulurken, Şenol Güneş de oyuncularının performanslarını izleme şansını yakaladı. Ayrıca Spor Toto Süper Lig deneyimi bulunan futbolcularla oynamak, A2 takımındaki gençler

için de önemli bir tecrübe oluyor. Trabzonspor'un en çok A takım oyuncusuna şans veren takım olduğu A2 Ligi'nde diğer takımlar da A takım oyuncularına A2 Ligi'nde forma verdi. Galatasaray'ın Emre Çolak'ı, Kayserispor'un ise Volkan Babacan, Ali Bilgin ve Ömer Şişmanoğlu'nu oynatmalarını örnek olarak gösterebiliriz.

Hem deneyimli hem genç yabancılar

Bu sezonun statüsüne göre A2 Ligi'nde iki yabancı oyuncunun oynatılabilmesi en dikkat çeken yeniliklerden biri olarak göze çarpıyor. Akhisar Belediye Gençlik ve Spor Kulübü'nün yabancıları, 1990 doğumlu Nijeryalı Maxwell Ovie Ofuyah ve 1989 doğumlu Mısırlı Tarek Amer, A2 Ligi'nde oynayan en genç yabancılar arasında. Boluspor'un Togolu futbolcusu Cyril Guedje ve Kasımpaşa'nın Ganalı futbolcusu Rahim Sebah Abdul de ligin diğer genç yabancıları olarak dikkat çekiyor. A2 Ligi'nde şimdiye kadar oynayan en tecrübeli yabancılar Kasımpaşa'nın 124 Süper Lig maçı oynayan 1982 doğumlu Kamerunlu futbolcusu Bebbe, aynı takımdan 87 maçlık Süper Lig kariyerine sahip Namibyalı 1979 doğumlu Tjikuzu ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un Süper Lig'de 45 maç oynayan 1981 doğumlu Polonyalı oyuncusu Marcin Robert Kus olarak gözüküyor.

Süper Lig'in ilk 5 haftasında henüz forma şansı bulamayan Kasımpaşa'nın 1985 doğumlu Bulgar futbolcusu Georgi Zdravkov Sarmov da A2 Ligi'nde forma giyen yabancı oyuncular arasında.

A2 Ligi 1. Grup'un 5. haftasında Büyükşehir Belediyespor'dan 71 maçla Süper Lig'in tecrübeli isimlerinden 1985 doğumlu Brezilyalı Marcus Vinicius Cesario, Norveç A Milli Takım formasını 10 kez giyen 1981 doğumlu Kasımpaşalı Azar Karadaş ve Medical Park Antalyaspor'un 1978 doğumlu Fransız futbolcusu Gregory Proment, tecrübeleriyle A2 Ligi'ne renk kattı. Ligdeki bu çeşitliliğin ilerleyen haftalarda da devam edeceği gözüküyor. Bu da A2 Ligi'nin bu sezon futbolseverler tarafından daha dikkatle takip edilmesini sağlıyor.

Bel fıtığında ameliyat kararı aldıran 4 NEDEN

Bel fıtığı tedavisinde fizik tedaviden ameliyata kadar değişik uygulamalar olsa da yalnızca yüzde 15'inde cerrahi yönteme başvuruluyor. Acıbadem Maslak Hastanesi Omurga Sağlığı ve Omurga Cerrahisi Merkezi'nden Doç. Dr. Serdar Özgen, bel fıtığı ameliyatlarında başarı şansının yüzde 95'lere kadar yükseldiğini söylüyor.

Sürekli masa başında oturanlar, bel fıtığı görülme riski en yüksek olan grupta yer alıyor. Aynı zamanda kaldırma, çekme, itme hareketlerini yanlış yapanlarda ve uzun süre araba kullananlarda bel fıtığı oluşma riski yükseliyor. Acıbadem Maslak Hastanesi Omurga Sağlığı ve Omurga Cerrahisi Merkezi'nden Doç. Dr. Serdar Özgen, bel fıtığında cerrahi tedavi gerektiren durumları şöyle açıklıyor:

- Hastanın bel fıtığından dolayı ayak ve bacaklarında ilerleyici kuvvet kaybı ile birlikte görülen geçmeyen ağrısı varsa,
- Bacak ve ayak reflekslerinde azalma varsa,
- Büyük tuvaletini, idrarını tutamıyorsa,
- Bel fıtığı teşhisinden sonra yaklaşık 2 ay süreyle tedavi seçenekleri denenip yine de sonuç alınamamışsa, cerrahi tedavi öneriliyor.

"Bel fıtığının tedavisinde önemli olan doğal olanı korumaktır. O nedenle cerrahi olmayan tedavi uygulamak önemlidir. 4 yıl içinde cerrahi tedavi gören hasta ile koruyucu tedavi gören hastaların ulaştıkları sonuç aynı olacaktır." diye açıklayan Doç. Dr. Serdar Özgen bel fıtığı ile ilgili sorularımızı yanıtladı:

Bel fıtığı nedir?

Bel bölgemizde bulunan omurların arasındaki kıkırdak yapının yırtılarak, omurilikten çıkan sinirleri sıkıştırmasıdır.

Bel fıtığı görülen her hasta ameliyat olmalı mı?

Gerçek bel fıtıklarının sadece yüzde 15'i cerrahi tedavi gerektiriyor. Yüzde 85'i ise tutucu tedavi dediğimiz, cerrahi olmayan tedavilerle geçebiliyor.

Bel fıtığı, ameliyattan sonraki yıllarda tekrar eder mi?

Tekrarlama oranı yaklaşık yüzde 10'dur. Ameliyatta, genellikle sinire basan diskin oradaki parçası çıkarıldıktan sonra, geri kalan diskin yüzde 20'sinin çıkarılması hedefleniyor. Amaç, tekrarlama oranını en aza indirmek.

Tamamı çıkarılmaz, çünkü o zaman iki omur birbirine sürtmeye başlar ve düzen bozukluğu oluşur. Ameliyattan sonraki ikinci yılın sonunda, en fazla yüzde 10 tekrarlama oranı olduğu hastalara ameliyat öncesi anlatılıyor.

Ameliyatların başarı oranı nedir?

Bel fıtığında cerrahi başarı oranı, doğru tanı ve doğru ameliyat ile yüzde 95'tir. Yüzde 5 oranında cerrahi komplikasyon riski vardır. Yüzde 1'den az ihtimalle; sinirlerin zarar görmesi, enfeksiyon, kan toplanması, anesteziye bağlı komplikasyonlar oluşabiliyor. Ölümcül olan iç organ ya da ana damarların yaralanmasına veya aşırı kan kaybına bağlı gelişen komplikasyonlar on binde bir oranında görülüyor.

Bel fıtığı önlenebilir mi?

Bel fıtığının en önemli nedeni, disk içi basıncın kontrolsüz bir şekilde yükselmesidir. Genellikle disk içi basınç yatarken 25, yürürken 100, otururken yaklaşık 150 kat fazla oluyor. Eğer oturup sağa sola eğilirseniz rakam 250-300'lere çıkıyor. Sürekli oturan ve masa başı çalışan grupta bel fıtığı görülme oranı yüksek oluyor. Aynı zamanda yanlış kaldırma, çekme, itme hareketlerini kontrolsüz yapanlarda, uzun süre araba kullananlarda bel fıtığı oluşma riski yüksektir. Son zamanlarda genetik yapıdan dolayı omurga ve diskin yapısal özelliklerinin de fıtık oluşmasında etkin olduğu yönünde fikirler var.

Günlük hayatta nelere dikkat etmeliyiz?

Günlük hayatta bedenimizi, omurgamızı usulüne uygun kullanmalıyız. Ağır şeyleri kaldırırken, iterken, çekerken dikkat etmeli; uzun süre oturmamalıyız. Omurga kaslarını güçlü tutmak ve üstüne binen yükü iyi dengelemek için karın, bel ve bacak kaslarını da güçlü tutmamız gerekiyor. Günlük aktivite içinde vücut kaslarını germeye yönelik egzersizleri öneriyoruz.

Daha fazla bilgi için ALO ACIBADEM 444 55 44 www.acibadem.com.tr

Plajdaki başarı tesadüfî değil...

Vedat Uysal

Plaj futbolu Millî Takımımız, önce Hollanda'da Challenge Cup şampiyonluğu yaşadı, ardından Avrupa'nın en iyi 8 takımı arasına kalarak kısa bir sürede büyük başarılara imza atmaya başladı. Plaj Futbolu Millî Takımı'nın başındaki teknik adam, başarılarının tesadüfî olmadığını 2007 yılından itibaren sistemli bir şekilde hazırlanıp zorluklara göğüs gererek bugünlere geldiklerini belirtiyor ve plaj futbolun gelişmesi için medyadan destek bekliyor.

Ceyla ***Kütükoğlu***

▼Uzun yıllar futbol oynadınız. Futbolu bıraktıktan sonra plaj futboluna geçişiniz nasıl oldu?

▲2002 yılında, rahmetli Gündüz Tekin Onay'ın desteğiyle Futbol Federasyonu'nda Sakarya bölge teknik sorumlusu olarak 2007 yılına kadar görev yaptım. 2007 yılında İzmir Çeşme'de 13 ülkenin katıldığı FIFA Plaj Futbolu Semineri yapıldı. 2007'nin ortalarında da Plaj Futbolu Ligi başladı. Mayıs ayında Plaj Futbolu Millî Takımı'nda antrenör olarak göreve başladım ve 3.5 yıldır bu görevi sürdürüyorum.

▼Plaj Futbolu Millî Takımı yakın zamanda büyük başarılar kazandı; Hollanda'daki şampiyonluk, Portekiz'de gelen birincilik. Bu şampiyonluklar nasıl elde edildi?

▲Bu başarılar tesadüfî değil. Öncesinde özverili bir çalışma var aslında. Başarıların hiçbiri tesadüfî değil. Plaj futbolu Türkiye'de yeni gelişim gösteren bir spor dalı. Oyuncularla birlikte başlarda gerçekten büyük zorluklar yaşadık. Eski bir profesyonel futbolcu olmama ve o zaman da plajda futbolu oynamama rağmen plaj futbolunu öğrenebilmek için çok çaba gösterdim. Sürekli araştırma yapmak ve kendimizi geliştirmek zorunda olduğumuzu hissettim. Antrenörlüğe başladığımda en büyük zorluk iyi bir kadro oluşturmaktı. Bunu da yapabilmek için ilk önce plaj futbolunu Türkiye'de tanıtıp insanlara sevdirmemiz ve geliştirmemiz gerekiyordu. Organize bir ligin olması bunun en kolay yolu. Lig geliştikçe etap ve oyuncu sayısı arttıkça, bizim de oyuncu havuzumuz büyüyor. Tabii ki sadece oyuncuları bulmak yeterli değil. Onlara iyi bir çalışma ortamı hazırlamamız gerekiyor.

Bu yıl 4 kamp yaptık ve iyi bir hazırlık dönemi geçirdik. Kamplar sayesinde eksiklerimizi görme ve giderme şansımız oldu. Önceki yıllarda turnuvalara istediğimiz gibi hazırlanamıyorduk. Takımdaki oyuncularımızın büyük çoğunluğu amatör liglerde oynadığı için maçların bitiş tarihinden sonra kısa bir süre için takımı toplayabiliyoruz. Bu sene yaptığımız programlar sayesinde verimli bir kamp dönemi geçirdik. Ayrıca daha önce uluslararası maç yapmamanın eksikliğini hissediyorduk. Bunu da hazırlık maçları oynayarak aşmaya çalıştık. Alanya'da oynadığımız dörtlü turnuva bizim için çok faydalı oldu. Bu yıl ilk kez düzenlediğimiz bu turnuvanın önümüzdeki yıllarda da devam etmesini planlıyoruz.

Sezon başında belirlediğimiz üç hedefimiz vardı. Birincisi İtalya'da oynanan Dünya Kupası elemelerinde ilk beşe kalıp Dünya Kupası'nda Türkiye'yi temsil etmekti. Elemelerde ilk turu geçtikten sonra şanssız bir kura çektik. Son iki yılın Avrupa Şampiyonu Rusya ile eşleştik. Bu maçı kaybederek maalesef elendik. İkinci hedefimiz Hollanda'da yapılan Challenge Cup Turnuvası'nda şampiyon olmaktı. 8 takımın katıldığı turnuvada bunu başararak hedefimize ulaşmış olduk. Üçüncü hedefimiz de Avrupa Elit Ligi'nde A kategorisine çıkmaktı. Avrupa Elit Ligi için 32 takım arasındaki elemelerden sonra 6 takım kaldı. Bu 6 takım Portekiz'de oynanan grup maçlarında mücadele etti. Türk Millî Takımı oynanan maçlar sonucunda şampiyon olarak önümüzdeki yıl Elit Grup A kategorisinde Avrupa'nın ilk 8 takımı arasında mücadele etme hakkını kazandı. Bu yıl belirlemiş olduğumuz üç hedeften ikisini başarmanın mutluluğunu yaşıyoruz yani.

▼Bu aynı zamanda Plaj Futbolu Millî Takımı'nın bugüne kadarki en büyük başarısı değil mi?

▲En büyük başarı bu tabii. Kısa sürede gelmiş önemli bir başarı. Bank Asya 1. Lig'den Spor Toto Süper Lig'e çıkmak gibi bir şey. Avrupa'nın ilk 8 takımı arasına girdik. Sıralama olarak geçen yıl Avrupa'da 17 takım arasında sonuncu iken, bu yıl 11. sıraya kadar yükseldik.

Avrupa'nın ilk 8 takımı arasına girdik. Sıralama olarak geçen yıl Avrupa'da 17 takım arasında sonuncu iken, bu yıl 11. sıraya kadar yükseldik. Kısa sürede gelmiş önemli bir başarı. Bank Asya 1. Lig'den Spor Toto Süper Lig'e çıkmak gibi bir şey.

Plaj Futbolu Ligi 2006'da 4 etap 32 takımla başlamıştı. Bu yıl ise 22 etabı bitirmiş bulunuyoruz. Alanya'daki süper finallere gelenler 176 takım ve 1760 sporcu arasından rakiplerini elemiş olacak. Bu sayılar, ligde nasıl bir aşama kaydettiğimizi gösteriyor.

Şu an belki de Türkiye nüfusunun yüzde birini kullanıyoruz. Yüzde biri ile bu başarıyı alabiliyorsak daha fazla insan plaj futbolu oynadığında çok daha iyi yerlere gelebiliriz. Belki de çok kısa sürede Dünya Kupası'nda oynayacağız.

Amatör ve profesyonel liglerde plaj futbolunda da başarılı olabilecek çok yetenekli oyuncular var. Ama henüz yeni bir dal olduğu için oyuncuları buraya çekemiyoruz. Plaj futbolunun gelişimi için tanınma süresini kısaltıp bu zaman dilimini koşarak geçmeye çalışıyoruz.

Büyük aşama kaydettik

▼Türkiye'de plaj futbolunun durumu nedir? İlerisi için hedefler ne?

▲2006 yılında, Futbol Federasyonu tarafından kurulan Plaj Futbolu Ligi 4 etap, 32 takımla başlamıştı. 2008 yılında ise 10 etaplı bir lig yaptık. 80 takım ve 800 oyuncu katılmıştı. 2009 yılında bunu 18 etaba çıkardık ve 1440 sporcuya ulaştık. Bu yıl ise 22 etabı bitirmiş bulunuyoruz. Bu ayın ortasında Alanya'da süper finallerimiz var. 176 takım ve 1760 sporcu arasından rakiplerini eleyenler buraya geliyor. Bu sayılar, ligimizde ne kadar büyük bir aşama kaydettiğimizi gösteriyor. Ligimize ne kadar çok takım katılırsa daha fazla oyuncu izleme imkânımız ve daha yetenekli oyuncuları bulma şansımız oluyor. Bunun getirisi de Millî Takım'a yansıyor.

▼Garanti Plaj Futbolu Ligi sadece yaz döneminde ve farklı etaplarda oynanıyor. Bu durum Millî Takım oyuncularının form ve hazırlık süreçlerini etkiliyor mu?

▲Öncelikle oyuncuların amatör liglerde

oynuyor olması ve yoğun temponun ardından Millî Takım'a gelmesi bir dezavantaj oluşturuyor. Zemin farkı da büyük sorun. Çimden çıkıp kuma girmek gerçekten çok farklı. Bu yüzden oyuncuları motive etmek zor oluyor. Ayrıca futbolcularımızın amatör olmaları, yani bu işten para kazanmıyor olmaları da bizi etkiliyor. Bu tür zorluklarımız var. Ama biz istiyoruz ki, bu zorlukları aşalım. Şu an belki de Türkiye nüfusunun yüzde birini kullanıyoruz. Yüzde biri ile bu başarıyı alabiliyorsak daha fazla insan plaj futbolu oynadığında çok daha iyi yerlere gelebiliriz. Belki de insanların tahmin edemeyecekleri kadar kısa sürede Dünya Kupası'nda oynayacağız.

▼Plaj Futbolu Millî Takımı için geniş bir oyuncu tabanı yok. Oyuncuları nasıl seçiyorsunuz?

▲Öncelikle en büyük kaynağımız Garanti Plaj Futbolu Ligi. Tabii her zaman bütün oyuncularımız bu ligde oynamıyor. Aslında amatör ve profesyonel liglerde plaj futbolunda da başarılı olabilecek çok yetenekli oyuncular var. Ama henüz yeni bir dal olduğu için oyuncuları buraya çekemiyoruz. Bu yüzden plaj futbolunun bilinirliğini de artırmaya çalışıyoruz. Plaj futbolunun gelişimi için tanınma süresini kısaltıp bu zaman dilimini koşarak geçmeye çalışıyoruz. Açıkçası başarılı olmaya başlıyoruz. Daha önce bahsettiğim Garanti Plaj Futbol Ligi'ndeki sayılar da bunu kanıtlıyor. Şimdilik ligin 18-40 yaş aralığında olması bizim için genç oyuncu bulma konusunda biraz sorun oluşturuyor. Ligde de bununla ilgili düzenlemeler yapmak istiyoruz.

▼Plaj futbolu futbola ve diğer sporlara göre çok daha zorlu bir disiplin. Oyuncuları turnuvalara ve maçlara nasıl hazırlıyorsunuz? Antrenmanlarınızda ne gibi farklılıklar var?

▲Plaj futbolunda futbola göre oyuncuların daha çabuk, daha kuvvetli, daha fizikli ve teknik kapasitelerinin yüksek olması gerekir. Ayrıca algılamalarının çok iyi olması lâzım. Çünkü plaj futbolu çok dar bir alanda, yani 28'e 37 metre içerisindeki alanda teknik ve taktiğin üst düzeyde uygulanıldığı bir arenadır. Bu yüzden bu kriterlere ihtiyacımız oluyor. Bu kriterler doğrultusunda oyuncularımızı seçerek hazırlamaya çalışıyoruz. Sizin de dediğiniz gibi kondisyon çok önemli. Plaj futbolunun gerekleri nedeniyle oyuncuların kondisyonları üst seviyede olmalı. Biz de oyuncularımızı mümkün olduğunca en üst seviyede tutmaya çalışıyoruz. Kamplarımızın amaçlarından biri de öncelikle oyuncularımızın kondisyonunu belli bir seviyeye getirmek, sonrasında teknik ve taktikle kafamızdaki oyun düşüncesini oyuncularımıza yansıtmak. Hazırlık maçları ile de çalışmalarımızı sahaya yansıtmak istiyoruz.

Tüm oyuncularımızın takıma katkısı büyük

▼Portekiz'e, Hollanda'ya gelinceye kadar takımdan birçok oyuncu geçti. Birçok oyuncunun katkısı oldu. Kaptan Âdil Müftüoğlu bir sakatlık geçirmişti. Onun eksikliğini nasıl atlattınız? Onu yerine yeni oyuncularınızın nasıl katkısı oldu takıma?

▲Kadromuzu mümkün olduğu kadar geniş tutmaya çalıyoruz. Futbolda her zaman her şey olabilir, sakatlıklar da olabilir ama bazı şeyler istem dışıdır. Oyuncularımın hepsi çok değerli ve başarılı isimler. Âdil ise bizim için önemli ve takıma büyük katkısı olan bir oyuncudur. Tabii ki sakatlığı bizi çok üzdü. Ama bazen de bu üzücü olaylar sporculara motivasyon verebilir. Âdil ve oyuncular arasında çok güzel diyoloğumuz var. Takım olabilmemiz, başarımızın nedenlerinde biri de bu. Âdil'in sakatlanması bile oyuncularımızı kamçıladı. Arkadaşları onun için de oynadı. Turnuvaya giderken kadromuzdaki oyuncularımızdan bir tanesini takviye yaparak eksiğimizi kapattık. Çünkü aynı antrenmanları hep beraber yapıyoruz. Ben hiçbir oyuncuya formayı vermem, forma her zaman ortadadır. Oyuncularım da bunun bilincinde. Millî formanın hakkını vermek için ellerinden geleni yapıyorlar. Turnuvalarda da tüm oyuncularımın ayrı ayrı katkı vermesi başarıyı getirdi. Hepsini ayrı ayrı kutluyorum. Çok büyük iş başardılar, daha da iyilerini yapabileceklerine gönülden inanıyorum. Ayrıca yardımcı antrenörümüz Ramazan Torunoğlu ve kaleci antrenörümüz Eser Özaltındere'nin katkılarını da unutmamak gerekir.

▼Uluslararası turnuvalarda profesyonel oyunculardan kurulu tecrübeli takımlarla karşılaşıyorsunuz? Oyuncularınızı maça nasıl hazırlıyor, nasıl motive ediyorsunuz?

▲Öncelikle önemli olan uluslararası düzeyde maç oynamak ve tecrübe kazanmak. Biz bunu bu sene başardık. Oyuncuların kendine olan güveninin artması gerekiyordu. Geriye dönüp baktığımız zaman bu sene oynadığımız özellikle son sekiz maçta bir tane mağlubiyet aldık, son altı maçın tümünü kazanarak iki kupa elde ettik. Bu iki kupayı kazanırken yendiğimiz Norveç, Fransa, İsrail takımları daha önce hep yenildiğimiz takımlar. Buradan şunu anlıyoruz. Plaj futbolunda ne kadar kaliteli isim olursa olsun, önemli olan kaliteli ismin yanında takım içindeki bütünlük, iyi organize olmak, iyi hazırlanmak, iyi motive olmak ve bunları sahaya yansıtabilmek. Biz tecrübeli ekiplere karşı bunları başardık.

▼Artık Avrupa'nın en iyi sekiz takımı içindesiniz. Gelecek sene Elit Lig'de mücadele edeceksiniz. Hedefleriniz neler?

▲Gelen başarılarla hedeflerimiz büyüdü. Yeni yılda üst grupta oynayacağız. İlk hedefimiz o ligdeki ilk sekiz takım arasında kalmak. 6-13 Ekim'de yapılacak olan Türkiye Süper Finalleri'nde üç-dört sporcuyu daha kadromuza katmayı umut ediyoruz. Bu oyuncuları da aldıktan sonra hemen ardından bir kamp yaparak yurtdışından çağıracağımız bir takımla iki hazırlık maçı oynamayı planlıyoruz. Bu maçların ardından yeni programa göre planlamamızı yapacağız ve hedeflerimizi belirleyeceğiz.

▼Plaj futbolunun gelişmesi için başka neler yapılması gerekiyor?

▲Avrupa liglerini de araştırıyoruz, özellikle Rusya Ligi gerçekten örnek alınacak bir lig. Rusya son 4-5 yıl içerisinde plaj futbolunda büyük aşama gösteren ülkelerden bir tanesi. Rusya'da yine çoğunlukla yaz döneminde maç yapılan iki tane lig var. Bu liglerin bir tanesi A kategorisi, yani 1. Lig gibi; bir tanesi 2. Lig gibi olan B kategorisi. Rusya'daki zengin işadamları ve şirketler büyük kulüplere sponsor olarak millî takımın oyuncularını bir araya topluyor. Yurtdışından transferlerle liglerini renklendirmeye çalışıyorlar. Türkiye'de spora yatırım yapan firmalar var. Bunlardan biri de Garanti Bankası, aynı zamanda bizim ligimizin de sponsoru. Gönül ister ki daha fazla şirket, farklı şekillerde plaj futboluna ve kulüplere sponsor olsun, ligimiz daha da gelişsin. Ayrıca plaj futbolunda da kulüpleştirme yoluna gidebilirsek ve bu işin içine Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray, Trabzonspor, Bursaspor gibi takımları katabilirsek, çok daha büyük başarılara imza atabiliriz. Ayrıca en büyük eksiğimiz medya desteği. İki senelik zaman dilimi içerisinde lig finallerini ve Avrupa'da oynadığımız maçları televizyonlar vermeye başladı. Ama ilginin artması gerekiyor. Medyadan daha fazla destek bekliyoruz.

Av. Ergin Akçay

Profesyonel futbolcu sözleşmesi feshinin hukuki neticeleri

Bu makalemizde, Türk vatandaşı profesyonel futbolcuların sözleşmelerinin feshinin hukuki neticeleri, TFF Yönetim Kurulu'nun 09.06.2009 tarihli toplantısında kabul edilerek 10.06.2009 tarihinde yürürlüğe giren Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı ("PFSTT") hükümleri çerçevesinde ele alınacaktır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, profesyonel futbolcu ile kulüp arasındaki sözleşme ilişkisi, nitelik itibariyle bir hizmet (iş) sözleşmesidir. Her ne kadar taraflar arasındaki sözleşme ilişkisi, bir hizmet (iş) sözleşmesi niteliğindeyse de 4857 sayılı İş Kanunu'nun "istisnalar" kenar başlıklı 4. maddesinin "g" bendi uyarınca, taraflar arasındaki ilişkiye İş Kanunu hükümleri uygulanamayacak, bu nedenle tarafların hak ve borçları 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında değerlendirilemeyecektir.

Bu çerçevede profesyonel futbolcular ile kulüpler arasındaki uyuşmazlıklara, 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun genel hükümleriyle, hizmet sözleşmesine ilişkin 313-354. madde hükümleri ve PFSTT hükümleri uygulanacak, taraflar arasındaki uyuşmazlıklar genel itibariyle bu hükümler çerçevesinde çözüme kavuşturulacaktır.

Profesyonel futbolcu ile kulüp arasındaki sözleşme sürekli borç doğuran bir sözleşme niteliğindedir[1]. Bu nedenle sözleşmenin feshi, sonuçlarını ileriye etkili olarak doğuracaktır. Diğer bir ifadeyle, taraflardan birinin fesih iradesi, sözleşmenin diğer tarafına (muhatabına) ulaşmasıyla birlikte hukuki sonuçlarını doğuracak ve sözleşme bu andan itibaren ileriye etkili olarak ortadan kalkacaktır.

Profesyonel futbolcu sözleşmesi feshinin diğer bir sonucu, feshin kimin tarafından gerçekleştirildiğine ya da feshin haklı ya da haksız olduğuna bakılmaksızın, futbolcunun bir başka kulübe serbestçe transfer olabilmesidir. Bu halde transfer için eski düzenlemelerden farklı olarak transfer izni alınmasına gerek olmasa da[2] futbolcuyu transfer etmek isteyen yeni kulübün feshin hukuki ve sportif cezai sonuçlarından müteselsilen sorumlu olduğuna dair taahhütnameyi imzalaması gerekmektedir (PFSTT.m.29/f.3).

> Haksız fesih tazminatı ödenmesine dair Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararının, Tahkim Kurulu tarafından onanması ya da Tahkim Kurulu'na başvuru süresinin geçirilmesi nedeniyle kesinleşmesi üzerine, söz konusu borç, transfere engel bir borç teşkil eder ve alacaklısının talebi üzerine borçluya transfer yasağı konulur. Bu halde borçlu kulüp, borç ödenmedikçe ya da alacaklısından muvafakat alınmadıkça yeni bir futbolcu transfer edemez.

Profesyonel futbolcu sözleşmesinin feshiyle birlikte meydana gelecek en önemli sonuçlardan birisi kuşkusuz sözleşmenin feshinde haksız çıkan tarafın, sözleşmenin karşı tarafına "haksız fesih tazminatı" ödemek zorunda kalmasıdır. Haksız fesih tazminatı miktarının nasıl tespit edileceğine dair açık bir kanun ya da talimat hükmü olmamakla birlikte[3] tazminat miktarı; sözleşmeyle futbolcuya yapılan ödemeler ve futbolcuya tanınan sair haklar, feshedilen sözleşmenin kalan süresi, tarafların yeni sözleşme yapabilme durumu gibi tüm objektif kriterler dikkate alınmak suretiyle Uyuşmazlık Çözüm Kurulu tarafından tespit edilir.

Belirtmek gerekir ki, futbolcunun kulübe haksız fesih tazminatı ödemesine karar verilmesi halinde, futbolcuyu sözleşmenin feshinden sonra transfer eden ve bu çerçevede PFTT.m.29/.f.3 uyarınca taahhütname imzalayan ilk kulüp, söz konusu tazminatın kulübe ödenmesinden, transfer ettiği futbolcuyla birlikte müteselsilen sorumlu olacaktır.

Haksız fesih tazminatı ödenmesine dair Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararının, Tahkim Kurulu tarafından onanması ya da Tahkim Kurulu'na başvuru süresinin geçirilmesi nedeniyle kesinleşmesi üzerine, söz konusu borç, transfere engel bir borç teşkil eder ve alacaklısının talebi üzerine borçluya PFSTT.m.12/f.3 hükmü uyarınca transfer yasağı konulur. Bu halde borçlu kulüp, PFSTT.m.12/f.1 hükmü uyarınca borç ödenmedikçe ya da alacaklısından muvafakat alınmadıkça yeni bir futbolcu transfer edemez.

Benzer şekilde borçlu futbolcu PFSTT.m.12/f.2 hükmü uyarınca, borç ödenmedikçe veya alacaklısından muvafakat almadıkça sözleşmesini tescil ettiremez veya vizesini yaptıramaz.

Profesyonel futbolcu sözleşmesinin futbolcu tarafından haksız feshi halinde, futbolcu ile futbolcuyu transfer eden yeni kulüp sportif cezaya maruz kalabilecektir.

Profesyonel futbolcu sözleşmesini haksız fesheden futbolcu hakkında sportif ceza verilebilmesi için, haksız fesih koruma dönemi (28 yaşından küçük futbolcunun sözleşmesinin ilk üç yılı; 28 yaşından büyük futbolcunun sözleşmesinin ilk iki yılı) içerisinde gerçekleştirilmeli (PFSTT.m.30/f.1) ve feshedilen sözleşmenin tarafı olan kulüp fesih bildiriminin tebliğini takip eden transfer ve tescil döneminin sonuna kadar Uyuşmazlık Çözüm Kurulu'ndan sportif ceza verilmesini talep etmelidir (PFSTT.m.30/f.7).

Futbolcu hakkında verilecek sportif ceza futbolcunun altı ay süreyle, ağırlaştırıcı nedenlerin varlığı halinde ise on iki ay süreyle resmi müsabakalardan men edilmesidir.

Futbolcuyu transfer eden yeni kulüp hakkında sportif ceza verilebilmesi için yukarıdaki iki şartın gerçekleşmesine ek olarak ayrıca, futbolcuyu transfer eden kulübün futbolcuyu feshe yöneltmediğini (ayartan kulüp olmadığını) UÇK nezdinde ispat edememiş olması gerekmektedir (PFSTT.m.30/f.5).

Kulüp hakkında verilecek sportif ceza, kulübün iki transfer ve tescil dönemi boyunca yeni bir futbolcuyu transfer etmekten men edilmesidir.

Profesyonel futbolcu sözleşmesinin feshiyle birlikte meydana gelebilecek diğer bir hukuksal sonuç ise, futbolcuyla yeni bir sözleşme imzalayan kulübün, sözleşmesi feshedilen eski kulübe yetiştirme tazminatı ödemesidir. Yetiştirme tazminatı kural olarak 23 yaşın doldurulmasına kadar futbolcunun profesyonel olarak yapacağı tüm transferlerde ödenir. Fesih neticesinde, eski kulübün futbolcuyla sözleşme imzalayan yeni kulüpten yetiştirme tazminatı talep edebilmesi için, futbolcu 23 yaşından önce profesyonel olarak yeni bir transfer gerçekleştirmeli ve yetiştirme tazminatı talep eden kulübün sözleşmeyi haklı bir sebep olmaksızın feshetmemiş olması gerekmektedir. Zira PFSTT.m.16/f.6 hükmü uyarınca futbolcusu ile sözleşmesini haklı bir sebep olmaksızın fesheden önceki kulüp yetiştirme tazminatına hak kazanamaz. Başka bir ifadeyle sözleşmenin futbolcu tarafından feshedildiği hallerde (futbolcu fesihte ister haklı olsun, isterse haksız olsun) ve sözleşmenin kulüp tarafından haklı nedenle feshedildiği hallerde, kulüp yetiştirme tazminatına hak kazanacaktır. Son olarak belirtmek isteriz ki, TFF Yönetim Kurulu'nun 10.06.2010 tarih ve 80 sayılı toplantısında almış olduğu karar ile PFSTT'nin 16. maddesinin 4. fıkrası değiştirilmiş ve bu değişiklik neticesinde geçici transferlerde asıl kulübün değil, futbolcuyu geçici olarak transfer eden kulübün bu döneme denk gelen yetiştirme tazminatına hak kazanacağı hususu hükme bağlanmıştır.

---

1 *Profesyonel futbolcular kulüplerine karşı bir iş görme, temelde futbol müsabakalarına ve antrenmanlara katılma; kulüpler de futbolcularına bu edimlerinin karşılığında belirli bir ücret ödeme borcu altına girmektedir.*

2 *14.05.2002 tarih ve 24755 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Profesyonel Futbol ve Transfer Talimatı'nın "fesih bildirimi" kenar başlıklı 33. maddesinin "c" bendi uyarınca, fesih halinde futbolcu*
TFF Yönetim Kurulu tarafından ön inceleme tamamlanana veya feshin sonuçları ile ilgili karar verilinceye kadar bir başka kulübe transfer olamıyordu. Bu durumda futbolcunun talebi üzerine ve dosyanın durumuna göre TFF Yönetim Kurulu transfere izin verebiliyordu ve izin verilmesi halinde futbolcu bir başka kulübe transfer olabiliyordu. Söz konusu talimat ve öngördüğü transfer izni alınması zorunluluğu 06.06.2008 tarihinde TFF'nin resmi internet sitesinde yayımlanarak yürürlüğe giren Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı ile yürürlükten kaldırıldı.

3 *Teknik adamlar ile kulüpler arasındaki uyuşmazlıklarda haksız fesih tazminatının nasıl tespit edileceğine ilişkin kriterler Teknik Adamların Statüsü ve Çalışma Esasları Talimatı'nın 20. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenmiştir.*

Devlere dev destek...

Eylül ayında Türkiye sadece A Millî Futbol Takımımızın Euro 2012 elemelerindeki galibiyetleriyle değil, Basketbol Milli Takımımızın Dünya Kupası'ndaki müthiş başarısıyla da büyük bir coşku yaşadı. Basketbol Milli Takımımızın ABD ile final oynadığı ve dünya ikinciliğini elde ettiği şampiyona sırasında A Millî Takımımızın Arda Turan, Hakan Balta gibi oyuncuları sürekli salonda, "12 Dev Adam"ın yanındaydı. Ancak Dünya Şampiyonası sürecinde öyle bir gün vardı ki, 12 Dev Adam sahada, A Millî Futbol Takımımız da saha kenarında Türkiye adına mücadele etti adeta.
Aslında futbolcuların basketbolculara desteği, Kazakistan maçı için gidilen Astana'da başlamıştı. Millî futbolcularımız, Astana'da geçirdikleri dört gün boyunca basketbol maçlarını merakla takip etmiş, art arda gelen galibiyetlerle hem moral bulmuş hem de büyük bir sevinç yaşamıştı. Futbolcuların Türkiye'ye dönüşlerinde "Fransa maçını salonda izlemek istiyoruz" ricası da TFF yönetimi tarafından olumlu karşılanmıştı. Sonuçta Basketbol Millî Takımımızın şampiyonanın ikinci turunda Fransa ile oynadığı maçı A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink, yardımcı antrenörler ve millî futbolcular, saha kenarındaki reklam panolarının arkasına konulan sandalyelerde izledi. TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Millî Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Levent Kızıl da futbolcularla birlikte salondaydı. Basketbolun devlerine futbolun dev desteğinin verildiği maçta Türkiye, Fransa'yı 95-77 gibi açık farklı bir skorla mağlup etmeyi başardı.
Maç öncesi yaptığı açıklamada, "Özellikle Porto Riko maçında geriye düşmüşlerdi ama pes etmemişlerdi. Bu mücadeleleri beni çok etkiledi. Ben basketbolu çok seviyorum. Umarım hem bugün hem de turnuvada Millî Takım çok önemli işler yapar" diyen Teknik Direktör Hiddink, elde edilen galibiyetin ardından da "Bu galibiyet hepimizi çok mutlu etti. Sadece iyi oyundan dolayı değil, rakibe karşı hakemlere karşı centilmence tavır da beni mutlu eden diğer faktörlerdi. Maça gitme isteği oyunculardan ve teknik heyetten gelmişti. Ben de basketbolu çok seviyorum. Amatör düzeyde de olsa gençliğimde ben de oynadım. Bizim için büyük bir moral oldu. Millî futbolcularımızın bu tür sporlara da ilgi göstermeleri ve desteklemek istemeleri beni mutlu etti. Türkiye çok etkileyici bir oyun oynadı" şeklinde konuştu.

7 basamak sıçradık

Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği FIFA'nın aylık dünya sıralaması açıklandı. Bir dönem ilk 10 içinde yer aldığı listede son yıllarda giderek gerileyen Türkiye, Eylül ayı listesinde 882 puanla 7 basamak yükselerek 21. sıraya çıktı. Eylül ayında elde edilen Kazakistan ve Belçika galibiyetlerinin ardından Millî Takımımızın Ekim ayında listede daha üst sıralara tırmanması bekleniyor. Listenin ilk sırasında 1824 puanla son Dünya Şampiyonu İspanya yer alıyor. İspanya'yı 1663 puanla Hollanda ve 1490 puanla da bu ay Euro 2012 eleme grubunda karşı karşıya geleceğimiz Almanya takip ediyor.
Listedeki ilk 21 ülke ve puanları şöyle:

1. İspanya	1824
2. Hollanda	1663
3. Almanya	1490
4. Brezilya	1480
5. Arjantin	1351
6. İngiltere	1191
7. Uruguay	1182
8. Portekiz	1049
9. Mısır	1033
10. Şili	1004
11. Hırvatistan	998
12. Yunanistan	973
13. İtalya	965
14. Norveç	958
15. Sırbistan	945
16. Slovakya	919
17. Paraguay	904
18. ABD	899
19. Slovenya	897
20. Gana	889
21.Türkiye	882
22.İsviçre	882

Alkışlar kızlara

Leyla Güngör

U19 Bayan Milli Takımımız, Çek Cumhuriyeti'nin ev sahipliğini yaptığı 2010-11 UEFA U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 1. Eleme Turu 9. Grup'ta ilk iki sırada yer alarak 2. Eleme Turu'na yükselmeyi başardı. 44 takımın 11 ayrı grupta mücadele ettiği 2010-11 UEFA U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası I. Eleme Turu sonunda, gruplarını ilk iki sırada tamamlayan 22 takım ve tüm grupların en iyi üçüncüsü 2. Tur'a yükselecek, bu takımlara Avrupa klasmanında ilk sırada yer aldığı için ilk turu bay geçen Almanya da eklenecekti. Kızlarımızın yer aldığı 9. Grup, ev sahibi Çek Cumhuriyeti'nin yanı sıra Romanya ve Kuzey İrlanda'dan oluşuyordu. Bayan Millî Takımlar Sorumlusu Hamdi Aslan yönetimindeki kızlarımız, gruptaki ilk maçlarında Romanya ile karşı karşıya geldi. Horni Pocernice Stadı'nda oynanan karşılaşmanın 45. dakikasında Leyla Güngör'ün golüyle öne geçen kızlarımız, 52 ve 60. dakikalarda Stefania Vatafu, 55. dakikada da Andrea Herczeg'in gollerine engel olamayınca 3-1 geriye düştü. Leyla Güngör 82. dakikada bir gol daha kaydetti ama bu gol takımımızın puan almasına yetmedi. Kızlarımızın ikinci maçtaki rakibi ise ev sahibi Çek Cumhuriyeti'ydi. Aritma Praha Stadı'nda oynanan karşılaşmada Milli Takımımızın golü 13. dakikada yine Leyla Güngör'den gelirken, Çek Cumhuriyeti bu gole 40. dakikada Gabriela Matouskova ile karşılık verdi ve müsabaka 1-1 sonuçlandı. Takımımız, 67. dakikada Yonca Şentürk'ün kırmızı kart görmesi nedeniyle kalan süreyi 10 kişi oynamak zorunda kaldı. Son maçtaki rakibimiz Kuzey İrlanda'ydı ve grup ikincisi olarak ikinci tura çıkabilmek için bu karşılaşmayı kazanmamız gerekiyordu.
Loko Vltavin Stadı'nda oynanan karşılaşmada kızlarımız 32. dakikada penaltıdan Leyla Güngör'ün attığı golle sahadan 1-0 galip ayrıldı. Grubun diğer maçında Çek Cumhuriyeti de Romanya'yı 4-0 mağlup edince kızlarımız ikinci sırayı elde ederek lider Çeklerle birlikte ikinci tura yükselmeyi başardı. Bu arada takımımızın turnuva boyunca attığı dört golün de Leyla Güngör'den gelmesi ilginçti.

Genel Sekreterlik Arıboğan'ın sorumluluğunda

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener'in talimatıyla, TFF Denetleme Kurulu tarafından başlatılan ve titizlikle yürütülen soruşturmayı değerlendiren TFF yönetiminin kararı doğrultusunda, TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener ve Genel Sekreter Vekili Orhan Gorbon, 6 Eylül 2010 itibariyle görevlerinden ayrıldı. TFF, Güvener ve Gorbon'a bundan sonraki iş hayatında başarılar dilerken, boşalan genel sekreterlik makamına herhangi bir atama yapılmaması kararını aldı.
TFF statüsünün 40. maddesi uyarınca, TFF 1. Başkanvekili ve İcra Kurulu Üyesi Lutfi Arıboğan, Genel Sekreterlik makamından sorumlu icra kurulu üyesi sıfatıyla, genel sekreterlik işlerinin koordinesiyle görevlendirildi.
14 Şubat 2008'den bu yana TFF Başkanvekilliği görevini üstlenen Lutfi Arıboğan, Şubat 2005-Şubat 2008 tarihleri arasında TFF Genel Sekreterliğini yapmıştı. Lutfi Arıboğan, UEFA Marketing Komitesi Asbaşkanlığı görevini de sürdürüyor.

Türk hakemliğinin Çakır gururu

Türk hakemliği uzun yıllardır hasretini çektiği Şampiyonlar Ligi'nde maç yönetme arzusunu Cüneyt Çakır'la gerçekleştirdi. Çakır, Rusya'nın Rubin Kazan ile İspanya'nın Barcelona takımları arasında 29 Eylül Çarşamba günü oynanan Şampiyonlar Ligi maçında düdük çaldı. Çakır'ın yardımcılıklarını Bahattin Duran ve Tarık Ongun, ilave hakemlikleri Fırat Aydınus ve Tolga Özkalfa, dördüncü hakemliğini ise Süleyman Abay yaptı. Euro 2012 elemelerinde Litvanya ile İskoçya arasında oynanan maçı da

Bahattin Duran, Tarık Ongun, Hüseyin Göçek ekibiyle yöneten Çakır, ayrıca U21 Avrupa Şampiyonası play-off'unda 12 Ekim'deki Belarus-İtalya maçını yönetecek. Çakır'ın yardımcılıklarını Bahattin Duran ve Alpaslan Dedeş yapacak, dördüncü hakemliğini ise Süleyman Abay yapacak.
Bülent Yıldırım da euro 2012 elemelerinde İspanya'nın deplasmanda Liectenstein'ı yendiği maçta M. Emre Eyisoy, Cem Satman ve Halis Özkahya ile görev yaptı. Yıldırım ayrıca geçtiğimiz ay Hajduk Split-Anderlecht UEFA Avrupa Ligi maçını yönetti. Yıldırım'ın yardımcılıklarını yine Mustafa Emre Eyisoy ve Cem Satman yaptı. İlave yardımcı hakemlikleri Tolga Özkalfa ve Barış Şimşek'in üstlendiği maçın dördüncü hakemi ise Hakan Özkan'dı. Hüseyin Göçek de Çek Cumhuriyeti ile İzlanda U21 takımları arasında oynanan 2011 Avrupa Şampiyonası grup eleme maçını Serkan Gençerler, Selçuk Kaya ve Hakan Özkan'la birlikte yönetti.

MHK'dan değerlendirme semineri

TFF Merkez Hakem Kurulu tarafından organize edilen "Sezon İçi Değerlendirme Semineri"nin ilki İstanbul WOW Otel'de yapıldı. İki günlük seminere, Spor Toto Süper Lig'de görev alan hakem ve yardımcı hakemler katıldı. MHK Başkanı Oğuz Sarvan'ın ilk dört haftanın genel değerlendirmesi ile başlayan seminerin ilk gününde Philip Sharp tarafından "yardımcı hakemlerin eğitimi" semineri gerçekleştirildi. Seminerin ilk bölümünde "hakemlerin eğitimi" semineri de UEFA Hakem Kurulu Üyesi Jaap Uilenberg tarafından verildi.

Avrupalılara Nike Halı Saha Ligi'ni anlattık

UEFA kapsamında düzenlenen KISS Seminerlerinin bu sezona dair ilk etkinliği İstanbul'da yapıldı. Türkiye Futbol Federasyonu Pazarlama Departmanı'nın ev sahipliğinde Point Otel'de gerçekleşen etkinliğe 53 ülke federasyonundan yaklaşık 60 katılımcı ve 20'ye yakın UEFA yetkilisi katıldı. Promosyon, merchandising, sponsorluk, örnek uygulamalar, başarılı örnekler, futbolda dijital pazarlama, fan club organizasyonları üzerine yoğunlaşılan toplantı iki gün sürdü. İnteraktif grup çalışmaları ile bilgi paylaşımının da sağlandığı seminerde TFF, 2010 yılında 40 bin kişinin katılımı ile yapılan Nike Halı Saha Ligi ile ilgili bir etkili sunum gerçekleştirdi.

Futbolcu temsilcilerine hazırlık kursu

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen "Lisanslı Futbolcu Temsilcisi" belirleme sınavı öncesinde TFF tarafından hazırlık kursu düzenlendi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun İstinye'deki merkezinde başlayan kursa, başvurusunu tamamlamış adaylardan isteyenler 500 lira karşılığında katıldı. TFF Profesyonel Futbolcu Tescil İşleri Departmanı ve Hukuk Müşavirliği tarafından verilen 3 günlük kursta, TFF yapılanması ve mevzuatı, TFF Hukuk Kurulları yapılanması ve başvuru usulleri, Futbolcu Temsilcileri Talimatı, Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı, FIFA Transfer Talimatı, FIFA ve UEFA Sistemi, Teknik Adamların Statüsü ve Çalışma Esasları Talimatı, Futbol Disiplin Talimatı ve Temsilci Talimatı Disiplin Hükümleri ile Müsabaka Talimatı kursiyerlerle paylaşıldı.

Sarvan Şampiyonlar Ligi'nde

UEFA, MHK Başkanı Oğuz Sarvan'ı Şampiyonlar Ligi, Erol Ersoy ve Hasan Ceylan'ı Avrupa Ligi grup maçlarında gözlemci olarak görevlendirdi. Oğuz Sarvan, 28 Eylül Salı günü oynanan Ajax (Hollanda)-Milan (İtalya) Şampiyonlar Ligi G Grubu maçında görev yaptı. Erol Ersoy, 16 Eylül'deki Levski Sofia (Bulgaristan)-Gent (Belçika) UEFA Avrupa Ligi C Grubu maçının, Hasan Ceylan ise 30 Eylül Perşembe günü Borussia Dortmund (Almanya)-Sevilla FC (İspanya) UEFA Avrupa Ligi J Grubu maçının gözlemcisiydi.

Sinan Gürsoy'un baba acısı

Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu üyesi Av. Sinan Gürsoy'un babası Hüseyin Gürsoy vefat etti. Merhum Gürsoy'un naaşı, Ankara'nın Güdül ilçesinin Yeşilöz Köyü'nde kılınan cenaze namazının ardından aile mezarlığında toprağa verildi. Merhum Gürsoy'a Allah'tan rahmet, ailesine başsağlığı dileriz.

Coca-Cola Akademi Ligleri'nde 3 bin 400 oyuncu mücadele ediyor

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Coca-Cola sponsorluğunda düzenlenen Coca-Cola Akademi Ligleri 2010-2011 sezonu başladı. Coca-Cola Akademi Ligleri'nde müsabakalar U14, U15 ve U16 kategorisinde 5, U17 kategorisinde 4 bölgede oynanacak. Coca-Cola Akademi Ligleri'nde U14 ve U15 kategorilerindeki maçlar Cumartesi günleri yapılacak. U16 ve U17 kategorilerindeki karşılaşmalar ise Pazar günleri oynanacak.

2009-2010 sezonunda Coca-Cola Akademi Ligleri'nde U14, U15 ve U16 kategorilerinde 72 takım yer almıştı. Bu yıl ise Coca-Cola Akademi Ligleri'ne U17 yaş grubunun da dâhil edilmesiyle farklı bir heyecan yaşanacak. 2010-2011 sezonunda 136 takımın yer alacağı liglerde, 3 bin 400 futbolcu mücadele edecek.

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, Coca-Cola Akademi Liglerinin futbol için öneminin büyük olduğunu belirterek, "Bu ligler profesyonel liglerin ve Genç Millî Takımların kaynaklarıdır" dedi. Hedeflerinin daha nitelikli ve başarılı sporcu nesilleri yetiştirmek olduğunu söyleyen Yanal, "Coca-Cola Akademi Ligleri sayesinde, futbol kulüplerimiz altyapılarında yetiştirdikleri gençleri daha üst liglere ve Genç Millî Takımlara hazırlarken, bizler de antrenöründen hakemine, yöneticisinden futbolcusuna kadar çok daha nitelikli bir gelecek hazırlıyoruz. Bu çocuklar, rekabet ederken centilmenliği ön planda tutuyor. Dolayısıyla, sportif seviyesi daha yüksek, rekabetin yaşanacağı bir Türk futbolunun temellerini atıyoruz. Burada yapılanların sonuçlarını gençlerimiz ve aileleri şimdiden almaya başladı. Futbolseverler ise kısa süre içinde bu liglerde yetişen futbolcu nesliyle tanışacak ve futbolu daha da çok sevecek" şeklinde konuştu. Coca-Cola Akademi Ligleri ilk kez 2008-2009 sezonunda düzenlenmiş, U14 kategorisinde Beşiktaş, U15 kategorisinde ise Gençlerbirliği şampiyon olmuştu. Geçen sezon ise U14 kategorisinde Fenerbahçe, U15'te Ankaraspor, U16'da da Beşiktaş mutlu sona ulaşmıştı.

Çocuk Yuvaları arası futbol şenliği Kastamonu'da düzenlendi

Türkiye Futbol Federasyonu ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürlüğü arasındaki protokol kapsamında düzenlenen "TFF-SHÇEK 1. Çocuk Yuvaları Arası Futbol Şenliği" finalleri Kastamonu'da yapıldı. İsmail Dikmenli Tesisleri'ndeki açılış töreni Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Sayın Aliye Kavaf ve Kastamonu milletvekili Musa Sivasçıoğlu'nun katılımı ile gerçekleştirildi. HiF hakemlerinin görev yaptığı, 10-12 yaş grubu öğrencilerin HiF lisansı ile katıldıkları, sıralama olmadan gerçekleştirilen TFF-SHÇEK 1. Çocuk Yuvaları Arası Futbol Şenliği projesi; antrenör eğitimi, bölge karmaları oluşumu ve final şenliği olmak üzere üç aşamadan oluşuyor. Antrenör eğitimi, Türkiye genelinde 65 ilde SHÇEK personelinin "E Lisans Antrenörlük Kursu"na katılımı ile gerçekleşti. İkinci aşamada, 48 ilden çocuk yuvalarının katılımı ile Erzurum, Malatya, Adana, Eskişehir, Samsun, Denizli, İzmir ve İstanbul illerinde bölge karmaları oluşturuldu. "TFF-SHÇEK 1. Çocuk Yuvaları Arası Futbol Şenliği"nin üçüncü ve son aşaması olan ve 27-29 Temmuz 2010 tarihleri arasında gerçekleştirilen futbol şenliği 8 bölgeden toplam 112 çocuğun katılımıyla Kastamonu'da yapıldı. İki gün süren etkinlikte her gün dört maç oynanırken, katılan çocuklara futbol eğitimi verildi. Törene katılan Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Aliye Kavaf bu tür spor etkinliklerinin devam etmesi gerektiğini belirterek, "2008 yılında Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nün kendi içinde başlattığı futbol turnuvası, Türkiye Futbol Federasyonu'nun katkılarıyla artık bir futbol şenliği olarak devam edecektir. Günümüz dünyasında başarılı olmak, spor ve takım ruhundan geçer. 8 bölgeden 112 çocuk, bu futbol şenliğinde hem kültürel hem de sosyal bir hafta yaşıyor. Böyle spor organizasyonları çocuklarımızın toplumla ve hayatla tanışması için çok önemli. Atatürk yurt dışına gönderdiği sporcu kafilesine 'Ben sizi oraya şampiyon olun diye değil, farklı kültürler öğrenin diye gönderiyorum' diyerek spora bakış açısını göstermiştir. Bu şölen vesilesi ile tüm katılımcılara teşekkür ediyorum. Umarım bu tür spor etkinlikleri giderek artacak ve büyüyecektir" dedi.

Stat zeminleri yeniden incelenecek

Türkiye Futbol Federasyonu, Spor Toto Süper Lig'in oynandığı stat zeminleri ile ilgili Mart-Mayıs 2010'da yapılan kapsamlı çalışmanın sonuçlarını ve kulüpler tarafından uygulanıp uygulanmadığını denetleyecek. FIFA ve UEFA'nın da hizmet aldığı İngiliz STRI firması, 2010-2011 sezonu öncesinde, stat zeminlerini inceleyerek mevcut durumu tespit etmiş ve bu duruma ilişkin kulüplerin gerçekleştirmesi gereken yıllık bakım ve iyileştirme faaliyetlerini raporlaştırmıştı. Uluslararası standartlardaki iyileştirme ve bakım önerilerinin yer aldığı rapor, TFF tarafından tüm Süper Lig kulüplerine gönderilmişti.

Bu çalışmanın devamı olarak, bu ay tüm stadyumlar STRI firması tarafından yeniden tek tek ziyaret edilecek ve daha önceden verilen bakım programı kapsamında, nelerin yerine getirilip nelerin getirilmediği denetlenecek. Bu ziyaretlerde, stat zeminlerindeki çimin uygunluğu, kalitesi ve kondisyonu değerlendirilerek, yeniden rapor hazırlanacak.

Bu değerlendirme raporu, daha önceden olduğu gibi Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Spor Toto Süper Lig kulüplerimizle detaylı bir şekilde paylaşılacak ve zeminlerin kalitesinin artırılmasına yönelik destek sağlanacak.

U18 Ligi'nde mücadele başladı

Geçen sezon Fenerbahçe'nin şampiyonluğuyla noktalanan Gençlik Geliştirme U18 Ligi'nde mücadele, iki grup dışında başladı. Ligde bu yıl 8 grupta toplam 79 takım yer alıyor. Bu gruplardan altısında maçlar oynanıyor. Akdeniz ve Marmara B Gruplarında ise mücadele bu ay start alacak. Gençlik Geliştirme U18 Ligi'nde bu sezon bazı değişiklikler gerçekleştirildi. Öncelikle kontenjan uygulaması kaldırıldı. Daha önce bir yaş büyük dört oyuncu kontenjanı vardı. Şampiyonun belirleneceği finallerde ise bu sezon sekiz takım mücadele edecek. Geçen yıl finallerde 16 takım yer almıştı.

GGL heyecanı doğuya taşındı

Bölgesel Gençlik Geliştirme Liglerinde de heyecan başladı. Geçen yıl sadece Akdeniz'de düzenlenen Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligi bu yıl Doğu Anadolu Bölgesi'nde de gerçekleşiyor. Hakkâri, Van, Muş ve Bitlis illerinden toplam 12 takımın katıldığı organizasyon U14 ve U15 kategorilerinde düzenleniyor. Bu bölgede karşılaşmalar Cumartesi ve Pazar günleri oynanacak. Akdeniz'de ise bu kategorilere U16 kategorisi de eklendi. Bu bölgede U14 ve U15 maçları Cumartesi, U16 karşılaşmaları Pazar günü yapılacak.

Akademi ve GGL Liglerinde sertifikasyon programı

Hasan Doğan Akademi Ligleri Çalıştırıcısı Sertifikasyon Programı, İstanbul Silivri'de gerçekleştirildi. Bu sene üçüncüsü yapılan sertifikasyon programına 101 antrenör katıldı. Teorik ve pratik konuların aktarıldığı programı tamamlayan antrenörler Coca Cola Akademi Ligleri'nde ve Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligleri'nde görev alabilecek.

Hakkari'de HİF Şenliği

Hakkâri'de Valilik ile Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen "Herkes İçin Futbol Şenliği", Şehir Stadyumu'nda gerçekleştirildi. Törene katılan Hakkâri Vali Yardımcısı Davut Sinanoğlu, "Buradaki takımların renkleri nasıl bir zenginlikse, ülkemizdeki farklı renkler de ülkemizin birliğini, bütünlüğünü temsil etmektedir ve bizim zenginliğimizdir" dedi. Törende konuşan Sinanoğlu, sporun yaşam biçimi ve sosyalleşme dalı olduğunu bildirerek, çocukların fikren, bedenen ve zihnen gelişmesine de önemli katkı sunduğunu belirtti.

Hakkâri Futbol İl Temsilcisi Adnan Aykut da şenliğe minikler, yıldızlar ve gençler kategorisinde kent merkezi ile bağlı köy ve ilçelerden 47 takımın, 470 sporcu ile katıldığını, 15 gün süren şenliğin ödül töreni ile sona erdiğini bildirdi.

TFF Van Bölge Temsilcisi Fatih Tekbudak, şenliğin düzenlenmesine katkı sağlayan Sinanoğlu'na teşekkür plaketi verdi.

Hakem Antrenman Sorumluları semineri yapıldı

Merkez Hakem Kurulu, Hakem Gelişim Departmanı tarafından organize edilen Üst Klasman Hakem ve Yardımcı Hakem Antrenman Sorumluları Semineri, Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda gerçekleştirildi. Hakem antrenman sorumlularının geri bildirimlerinin dile getirildiği seminerde, antrenman teknikleri hakkında genel bilgilendirme yapıldı. Toplantıda ayrıca FIFA testinin teorik ve pratikte uygulanması konularında bilgiler verildi. Seminerdeki teorik ve uygulamalı dersler TFF Hakem İşleri eğitimcileri tarafından verildi. Seminere 14 bölgeden 37 hakem antrenman sorumlusu katıldı.

Stres kırıkları

Kırığın oluşmasında kemik yapısının etkili olduğu gösterilmiştir. Özellikle daha ince kemik yapısı bulunan kişilerdeki silindirik kemiklerde, binen yüklenmelere bağlı olarak stres kırığı gelişme riski daha yüksektir. Bahsedilen kemik yapısı itibari ile bayan sporcular ciddi risk grubunu oluşturur. Ayrıca bacak ve ayakları normal anatomik yapıda olmayan sporcularda, benzer koşullardaki diğer sporculara göre daha sık aşırı kullanım yaralanmaları veya stres kırıkları görülür.

Op. Dr . Vahit Emre ***Özden***

Acıbadem Maslak Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümü

Stres kırıkları kemik üzerine olan tekrarlayan yüklenmeler ile aşırı kullanım sonucu ortaya çıkan kısmi veya tam kemik kırıklarıdır. Kemiğin dayanıklılığını azaltan faktörlere veya etki eden yükün sürekliliğine bağlı olarak gelişebilirler. Kemik normal koşullarda kendini yenileme yeteneğine sahiptir. Bu sayede maruz kaldığı sürekli ve tekrarlayan zorlamalara karşı uyum sağlar. Eğer kemiğe binen yük, kemiğin kapasitesi üzerinde etki ederse başta kemikte reaksiyona (mikrokırık), devam ederse de stres kırığına neden olur. Yani stres kırığı, kemik üzerine binen yükün devamlı olan etkisine bağlı olarak ortaya çıkan süreğen biyolojik cevabın son aşamasıdır. Bu tip kırıklar daha çok adölesan, genç erişkin ve bayan atletlerde görülür. Sporcularda sık olarak görülen stres kırıkları herhangi bir kemikte oluşabilir. Kırık en çok bacaklarda ve ayağın yük alan bölümlerinde gerçekleşir. Bacağın diz altı bölgesi (tibia ve fibula), ayak tarak kemikleri (metatarslar) kırığın en sık görüldüğü alanlardır. Bunun dışında kalçada, leğen kemiğinde ve omurgada da görülebilirler. Kırığın oluşmasında kemik yapısının etkili olduğu gösterilmiştir. Özellikle daha ince kemik yapısı bulunan kişilerdeki silindirik kemiklerde, binen yüklenmelere bağlı olarak stres kırığı gelişme riski daha yüksektir.[1] Bahsedilen kemik yapısı itibari ile bayan sporcular ciddi risk grubunu oluşturur. Ayrıca bacak ve ayakları normal anatomik yapıda olmayan sporcularda, benzer koşullardaki diğer sporculara göre daha sık aşırı kullanım yaralanmaları veya stres kırıkları görülür. Sporcunun ayak yapısı, ayağın yere basması ile yerde oluşan tepki kuvvetinin ne kadarını ve ne şekilde bacağa ileteceğini belirler. Yüksek kavse sahip ayaklarda (pes kavus) ayak daha sert olduğundan yükün büyük kısmı direkt olarak bacağa iletilir. Fakat düz taban (pes planus) bir ayak daha elastiktir ve yüklenme ile yerde oluşan tepkime kuvvetinin çoğu ayak yapıları tarafından emilir. Ancak ayağın duruşu itibari ile (hiperpronasyon) bacak kaslarında yürüme sırasında yorgunluğa neden olacaktır. Bacaklardaki eğrilikler (X veya O bacak), dönüklükler veya uzunluk farkları gibi yük aktarımının fizyolojik olarak tam yapılamadığı yapısal bozukluklarda da stres kırığı riski artar.

Stres kırığının gelişiminde beslenme de önemli bir faktördür. Yeme alışkanlığındaki düzensizlik ve/veya yetersiz beslenme, kemik yoğunluğunun azalmasına ve kırık oluşumuna zemin hazırlar. Kalsiyum ve D vitamini alımının yetersiz olduğu durumlarda da stres kırığı görülme sıklığı artar. Ayrıca sporcuda enerji sınırlayıcı diyete bağlı olarak yetersiz kalori alımı, azalan kemik yoğunluğuna neden olur ve kırık oluşma riskini artırır. Sigara kullanımı stres kırığı oluşma riskini artıran diğer bir önemli etkendir.

Stres kırığının gelişiminde beslenme de önemli bir faktördür. Yeme alışkanlığındaki düzensizlik ve/veya yetersiz beslenme, kemik yoğunluğunun azalmasına ve kırık oluşumuna zemin hazırlar. Kalsiyum ve D vitamini alımının yetersiz olduğu durumlarda da stres kırığı görülme sıklığı artar. Ayrıca sporcuda enerji sınırlayıcı diyete bağlı olarak yetersiz kalori alımı, azalan kemik yoğunluğuna neden olur ve kırık oluşma riskini artırır. Sigara kullanımı stres kırığı oluşma riskini artıran diğer bir önemli etkendir. Kemik dayanıklığı kadar kas kuvvetinin yeterliliği de önemlidir. Vücudun bazı bölgelerinde kemik üzerine binen yüklenme kas gücü ile artarken, bazı bölgelerde yüklenen enerjinin büyük kısmı kas tarafından emilir.[3] Dolayısı ile kemik üzerine olan binen yük azaltılmış olur. Bazı çalışmalarda zayıf kas ve daha az kas kitlesine sahip sporcularda stres kırığı gelişme riskinin artmış olduğu gösterilmiştir.[4] Özellikle ağır antrenman koşullarından önce kasın yeterli miktarda kuvvetlendirilmesi sayesinde, olası yüklenme sonucu kemikte oluşabilecek stres kırıklarının önüne geçilmiş olacaktır. Hatalı antrenman uygulamaları ve uygunsuz zemin koşulları (antrenman sahasının bozukluğu veya sporcunun antrenman sırasında kullandığı kendi ayak yapısına uygun olmayan ayakkabı gibi) sporcuda stres kırığının oluşmasındaki başlıca dış etkenleri oluşturur. Antrenmanın sıklık, süre ve yoğunluğu artırıldığında yaralanma riski artar. Yüksek düzey antreman periyotları sonrasında dinlenme süresine izin verilmesi ve adım adım kemiği adapte ederek antrenman programının düzenlenmesi stres kırığı gelişme olasılığını azaltır. Ayak ve bacaklara binen yük, yer tepkime kuvvetine bağlıdır. Zeminin sert olması bu tepkime kuvvetinin daha şiddetli olmasına neden olacaktır. Antrenmanların yumuşak zeminde yapılması veya kullanılan şoku absorbe edebilen tabana sahip ayakkabı kullanılması ani aşırı yüklenmeyi ve dolayısı ile oluşabilecek travma riskini azaltacaktır.

Stres kırıklarının tanısında erken teşhis, kırığın daha ciddi boyutlara ulaşmasını engellemek açısından önemlidir. Stres kırığı ile başlayan sürecin sonucunda kaynamama veya ayrışmış bir kırık tablosu ortaya çıkabilir. Düz radyografiler semptomların çıkmasından 3 ay sonrasında bile olayı göstermeyebilir. Kemik sintigrafisi ve magnetik rezonans görüntüleme tetkikleri olayın erken safhasında teşhiste etkili olmaktadır. Tedavide erken teşhis önemlidir. Çünkü neden olan etkenlerin ve stres koşullarının ortadan kaldırılması ile ağrıyı kontrol etmek ve adım adım kontrollü egzersizler tedavinin temelini oluşturur.

1. Jones BH, Thacker SB, Gilchrist J, Kimsey CD, Jr., Sosin DM. Prevention of lower extremity stress fractures in athletes and soldiers: a systematic review. Epidemiol Rev. 2002;24(2):228-47.

2. Ihle R, Loucks AB. Dose-response relationships between energy availability and bone turnover in young exercising women. J Bone Miner Res. 2004 Aug;19(8):1231-40.

3. Scott SH, Winter DA. Internal forces of chronic running injury sites. Med Sci Sports Exerc. 1990 Jun;22(3):357-69.

4. Hoffman JR, Chapnik L, Shamis A, Givon U, Davidson B. The effect of leg strength on the incidence of lower extremity overuse injuries during military training. Mil Med. 1999 Feb;164(2):153-6

Türkiye Futbol Federasyonu
Adına Sahibi:
Mahmut Özgener
Yayın Yönetmeni:
Zeki Çol
Sorumlu Yazıişleri Müdürü:
Mazlum Uluç
Yazıişleri:
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Görsel Tasarım:
Hasan Teoman
Fotoğraf Editörü:
Haydar Tanışan
Baskı:
Elma Basım
Halkalı Caddesi
No: 164 B-4 Blok
Sefaköy/İstanbul
Tel: (212) 697 30 30
Faks: (212) 697 70 70
Yazışma Adresi:
Türkiye Futbol Federasyonu
Medya İletişim Departmanı
İstinye Mahallesi
Darüşşafaka Caddesi
No: 45 Kat: 2
34460
Sarıyer/İstanbul
Telefon: **(212) 362 22 22**
Dahili: **22 70 / 22 71**
e-mail: tamsaha@tff.org.tr
Web Sitesi:
http://www.tff.org
YEREL SÜRELİ YAYIN
Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan **Türkiye** gazetesi ile foto muhabiri dostlarımız **Cuma Yıldız, Halid Kayacan, Fehim Kayacan** ve **Ali Yedek**'e teşekkür ederiz.

Euro 2012 20 — Favorilere acı sürprizler
Vedat Uysal 70 — Plajdaki başarı tesadüfî değil
Özgür Çek 52 — Sol çizgide açık çek
Serdar Eylik 62 — Gençlere pozitif ayrımcılık sağlanmalı
Milli Takım 6 — Harika siftah
Ömer Erdoğan 12 — Büyük olmak için, bir şampiyonluk yetmez
Selçuk İnan 22 — Millî Takım rüyalarıma giriyor
Ümit Milli Takım 26 — Umitler başka bahara
Zeki Korkmaz 28 — Arkadaşım için savaşıyorum
Hasan Polat 64 — Türk futbolunun dev portresi
Halim Çorbalı 66 — Güven ve üstün hizmet markasıydı
Transfer Dosyası 32 — 36 ülkeden 81 yeni yabancı
Transfer Dosyası 38 — Büyükler frene bastı
Transfer Dosyası 42 — Kapanın elinde kaldılar
Transfer Dosyası 44 — El yakan oyuncular
Transfer Dosyası 46 — Hayallerde kalanlar
Transfer Dosyası 48 — Alt kattaki starlar
Futbol Ekonomi 58 — Dünya kulübü olmanın yolları

Avrupa Şampiyonası elemelerine ilk kez ikide iki yaparak başladık

9 grupta ilk iki maçını kazanan 9 takımdan birisi de Türkiye

Harika siftah

Guus Hiddink yönetiminde yeniden yapılanan ve Euro 2012 finallerine katılmayı hedefleyen Millî Takımımız, elemelere tarihi bir başlangıç yaptı. Kazakistan ve Belçika karşısında elde edilen üçer gollü galibiyetler, Millî Takımımızın aynı zamanda tarihindeki ilk firesiz başlangıçları anlamına geliyordu. Şimdi önümüzde bu ay içinde oynayacağımız Almanya ve Azerbaycan karşılaşmaları bulunuyor. Darısı Ekim maçlarının da başına…

Önümüzde yepyeni bir hedef uzanıyor; Polonya ve Ukrayna'nın ortaklaşa düzenleyeceği 2012 Avrupa Futbol Şampiyonası Finalleri. 16 takımın katılacağı finallerde iki kontenjan şimdiden iki ev sahibiyle dolu. Kalan 14 takımın arasına girmek için 9 eleme grubunda 51 takım yarışıyor. Elemeler sonunda gruplarını birinci sırada tamamlayan takımlarla, bütün gruplar arasındaki en iyi ikinci ekip finallere direkt katılmaya hak kazanacak. Gruplarını ikinci sırada bitiren 8 takım arasında ise çift maçlı eliminasyon sistemine göre baraj maçları oynanacak ve finallere yükselecek son dört takım daha belirlenecek. İşte Millî Takımımız bu eleme gruplarının birincisinde yer alıyor. Ay-yıldızlı takımımız, Almanya, Belçika, Avusturya, Kazakistan ve Azerbaycan'dan oluşan rakiplerinin arasından sıyrılarak final vizesini almaya çalışacak.

Başlangıçlar her daim zorludur. Hele de bizim Millî Takımımız açısından. Öyle ki, bugüne dek Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası elemelerinde başlangıçtaki ilk iki maçımızı kazandığımızı tarih yazmaz. Üstelik bu kez başlangıcın bizim açımızdan zorluğu sadece bu kadar da değildi. Bir kere yeni bir teknik direktörle, Guus Hiddink'le yola çıkıyorduk ve Hollandalı teknik adamın oyun anlayışının bir anda takıma yansıması çok da kolay görünmüyordu. Bir başka zorluk ise 2010 Dünya Kupası'na katılamamanın getirdiği "Bu defa başarmak zorunda olmak" baskısıydı hâliyle. Ülkenin kötü bir başlanıcı kaldıracak sabrı yoktu ve bu sabırsızlık, takımın üzerine bir olumsuzluk olarak yansıyabilirdi.

3 Eylül'de deplasmandaki Kazakistan ve 7 Eylül'de İstanbul'daki Belçika maçları için açıklanan kadroya bakıldığında ortaya çıkan tablo, Hiddink'in bir macera peşinde koşmadığı oldu. Birçok kişinin "Bir kısmı formsuz, bir kısmı da kendi takımlarında bile oynamıyor" eleştirileriyle karşılanacak olan kadro, Fatih Terim döneminin bilinen oyuncularından kuruluydu. Sadece iki yeni isim göze çarpıyordu ki, Bursaspor'dan Ömer Erdoğan ile büyük bir yetenek olarak tanımlanan Özer Hurmacı'nın da kadroda yer alması pek yadırganmazdı.

Millî Takımımız, lig maçlarının ardından toplandı ve ilk çalışmasını 30 Ağustos günü Ali Sami Yen Stadı'nda yaptıktan sonra 31 Ağustos günü Kazakistan'ın Başkenti Astana'ya uçtu.

Guus Hiddink: "Yukarılara çıkacağız"

Gözler Millî Takımımızın üzerinde, kulaklar ise Teknik Direktör Hiddink'teydi artık. Hollandalı teknik adam düzenlediği basın toplantısında güçlü bir grupta yer aldığımıza vurgu yapıyor ve "İlk maçımızı çok mücadeleci bir rakibe karşı oynayacağız. Bu yüzden karşılaşmaya çok profesyonel şekilde hazırlanıyoruz. Kazakistan'ın Hırvatistan'a karşı oynadığı maçta iyi işler çıkardığını gördük. Takımımız maça çok iyi konsantre olmuş durumda. 2012 Avrupa Şampiyonası elemelerine iyi bir başlangıç yapmak istiyoruz" diyordu.

Kendi takımlarında oynamayan oyuncuların Millî Takım'a neden çağırıldığı sorusu bu toplantıda Hiddink'in karşısına çıkıyor, tecrübeli teknik adam da "Keşke elimde her maç ilk on birde başlamış oyuncularım olsaydı ve onlarla başlasaydım. Ancak takımlarında oynamayan oyuncular için de millî takımlar iyi bir vitrindir. Onlar da kendilerini gösterecektir. Antrenmanlarda bunu gördük" cevabını veriyordu.

Türk Millî Takımı ve Türk takımlarının gönlünde taht kurduğunu ifade eden Hiddink, "Şu anda UEFA klasmanında Türkiye 28. sırada bulunuyor. Benim görevim bunu yukarılara çekmek. Bu konuda katkı yapmaya çalışacağım ve şayet bunu başarabilirsem de çok mutlu olurum" diyordu.

Kaptan Emre ise maçla ilgili görüşlerini, "Hiddink'le iyi bir başlangıç yapmak istiyoruz. Kardeş Kazakistan karşısında kazanmak için sahada elimizden gelen her şeyi yapacağız" sözleriyle açıklıyordu.

Kazaklar rakip olamadı

3 Eylül akşamı geldiğinde Millî Takımımız bir kaç küçük değişiklikle herkesin yakından bildiği bir on birle sahadaydı. Yeni isimler kalede Onur Kıvrak ve savunmanın ortasında Servet Çetin'le birlikte görev yapan Ömer Erdoğan'dı. Guus Hiddink bu maç için 4-4-2 sistemini tercih etmiş, forvet ikilisinde Nihat ve Tuncay'a görev vermişti. Orta sahanın ortasında Emre ve Aurelio gibi oyunu iki yönlü oynayabilen iki usta yer alıyor, kanatlarda ise Hamit Altıntop ve Arda Turan oynuyordu. Bu sistemin zaman zaman 4-2-4'e dönmesi muhtemel görünüyordu. Ancak kadronun kâğıt üzerindeki üstünlüğünü başlangıçta sahaya yansıttığı pek söylenemezdi. Kazaklar ön alanda baskı yapıyor ve Millî Takımımızın pas bağlantılarını keserek organize olmasını engelliyordu. İlk tehlikeli pozisyonları üreten de yine onlardı. Ancak her maçın bir kırılma anı vardır ya hani; işte 24. dakikada gelen Millî Takım golü de bu maçın kırılma anı oluverdi.

Sol kanatta kazanılan bir serbest atışta öne çıkan Ömer Erdoğan kafayı vuruyor, direkten dönen topu yakalayan Arda, ay-yıldızlıları 1-0 öne geçiriyordu.

İkinci golün gelmesi de gecikmedi. Hem de ne gol. İki dakika sonra Emre'nin soldan kavisli kullandığı kornerde ceza sahasının sağ köşesinde topla buluşan Hamit Altıntop gelişine voleyi yapıştırıyor ve eleme gecesinin en güzel gollerinden birisini atıyordu.

2-0 biten ilk yarının ardından Millî Takımımız ikinci yarıda çok daha rahat oynuyor, ayağa çabuk paslarla kontrolü eline alıyordu. Topu başarıyla dolaştırdığımız bölümde, 75. dakikaya gelindiğinde üçüncü golümüz de Kazakistan ağlarıyla buluşuyordu. Arda'nın savunmanın arkasında topla buluşturduğu Nihat Kahveci, kaleciyi de geçtikten sonra maçın skorunu 3-0 olarak belirliyordu.

Grubun diğer maçı ise Belçika ile Almanya arasında oynanmış, Panzerler, Miroslav Klose'nin 51. dakikadaki golüyle galibiyete ulaşmıştı. Gecenin sonunda grubun lideri averajla Türkiye'ydi.

Kazakistan - Türkiye: 0-3

Astana Arena - 3 Eylül 2010
Hakemler
Istvan Vad, Zsolt Attila Szpisjak, Istvan Albert (Macaristan)
Kazakistan
Sidelnikov-Kislitsyn (Rozhkov dk. 85), Popov, Abdulin, Kirov-Nurgaliev, Karpovich (Rodionov dk. 64), Azovski, Schmidgal-Ostapenko (Maltsev dk. 73), Zhumaskaliyev
Türkiye
Onur Kıvrak-Sabri Sarıoğlu, Servet Çetin, Ömer Erdoğan, Hakan Balta-Hamit Altıntop, Emre Belözoğlu, Mehmet Aurelio (Kâzım Kâzım dk. 85), Arda Turan-Nihat Kahveci (Selçuk Şahin dk. 82), Tuncay Şanlı (Halil Altıntop dk. 79)
Goller
Arda Turan (dk. 24), Hamit Altıntop (dk. 26), Nihat Kahveci (dk. 76)

Belçika - Almanya: 0-1

Stade Roi Baudouin - 3 Eylül 2010
Hakemler
Terje Hauge, Kim Thomas Haglund, Frank Andas (Norveç)
Belçika
Bailly-Alderweireld, Van Buyten, Kompany Vermaelen-Hazard (Defour dk. 73), Simons (Vossen dk. 83), Vertonghen, Dembélé-Fellaini, Lukaku (Benteke dk. 73)
Almanya
Neuer-Lahm, Mertesacker, Jansen (Westermann dk. 46), Badstuber-Müller, Khedira, Schweinsteiger, Podolski (Kros dk. 70)-Mesut Özil (Cacau dk. 88), Klose
Gol
Klose (dk. 51)

A Grubu Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	2	2	0	0	7	1	6
Türkiye	2	2	0	0	6	2	6
Avusturya	1	1	0	0	2	0	3
Belçika	2	0	0	2	2	4	0
Azerbaycan	1	0	0	1	1	6	0
Kazakistan	2	0	0	2	0	5	0

Büyükelçi'den ziyaret

Millî Takımımız, Kazakistan'da büyük bir coşkuyla karşılandı. Astana'da yaşayan Türklerle Türkiye'nin Astana Büyükelçisi Lale Ülker, Millî Takım kampını ziyaret ederek fotoğraf çektirdi. Ülker, "80 milyon arkanızda, Türkiye tek yürek oldu, buradan başarı ile çıkmanız için dua ediyor" dedi. Öte yandan A Milli Takım onuruna resmi yemek verildi. Yemeğe dönemin Genel Sekreteri Ahmet Güvener, Genel Sekreter Vekili Ali Parlak ile Kazakistan Futbol Federasyonu temsilcileri ve maçın UEFA delegesi katıldı.

Hiddink: "Çok iyi bir başlangıç"

Teknik Direktör Guus Hiddink, maçın ardından yaptığı değerlendirmede, Euro 2012 elemelerine çok iyi başlangıç yaptıklarını söylüyordu. Oyuncuların zaman zaman konsantrasyon eksikliği yaşadıklarını dile getiren Hiddink, "Bu durumu düzeltmemiz gerekiyor. Takım olarak çok iyi bir başlangıç yapmak istiyorduk. Bunu da başardık. Rakibimize zor anlar yaşattık. Özellikle Hamit'i tebrik ediyorum. Attığı gol dünya çapında bir goldü" diyordu.
Zekâ ve deneyimin kendileri için önemli bir unsur olduğunu kaydeden Hiddink, "Türk oyuncular futbol oynamayı seviyor. Futbolun en önemli unsurları zekâ ve deneyimdir. Yetenekli ve deneyimli oyunculardan oluşan bir takımız. Rakibimiz dünyanın en iyi oyunlarından birini oynamadı, ancak disiplinli bir futbol oynadı. Biz onların karşısında iyi konsantre olduğumuz için maçı kazandık" ifadelerini kullanıyordu.
TFF Başkanı Mahmut Özgener de Kazakistan maçını 2012 yolculuğunun başlangıcı olması nedeniyle çok önemsediklerini ifade ederek, "3 puanı 3 golle almak bizim için iyi bir başlangıç ve moral oldu. Şimdi Belçika maçına bakacağız. Belçika gruptaki iddialı takımlardan birisi ve futbolda yükselen bir ülke. Orada da hedefimiz 3 puan almak" diyordu.

"Belçika'yı zayıf yönlerinden vuracağız"

Gözler artık Belçika maçına dönmüştü. Geçmiş elemelerde ilk iki maçını da kazanmayı başaramayıp kötü bir geleneğe sahip olan Millî Takımımız, bu tabuyu yıkmak amacındaydı. Teknik Direktör Guus Hiddink, Belçika maçıyla ilgili olarak, "Kazakistan'ı yendik, şimdi ikinci adımı atmak istiyoruz. Kendi sahamızda oynasak bile Belçika maçı çok daha zor olacak. Belçika genç oyuncularla kadrosunu yenileyen bir ekip haline geldi. Çok iyi oyuncular çıkardı. Bu yüzden işimiz kolay olmayacak" diyordu.
İstatistiklere bakıldığında son yıllarda Türkiye'nin Belçika'ya karşı iyi sonuçları bulunmadığını hatırlatan Hiddink, "Umarım bunu da kırmayı başarırız. Kadromuzdaki tüm futbolcular maçta forma giyebilecek durumda. İki maçta 6 puan hedefimiz için savaşacak güce sahipler. Antrenmanlarda oyuncularımızın çalışmalarından ve takım ruhundan çok memnunum. Dolu bir statla birlikte güzel bir skor alacağımızı düşünüyorum" şeklinde konuşuyordu.
Belçika'yı iyi analiz ettiklerini de belirten Hollandalı teknik adam, her takımın güçlü ve zayıf yönlerinin bulunduğunu, rakiplerini zayıf yönlerinden vurmaya çalışacaklarını kaydediyordu. Artık futbolda sır olmadığını, takımların birbirini tanıdığını anlatan Hiddink, "Rakibimizi analiz ediyoruz. Onlar da bunu yapıyordur. Her takımın güçlü ve zayıf yönleri var. Biz de zaten rakibimizi o yönleriyle vurmaya çalışacağız" ifadelerini kullanıyordu.

"Teknik adamların rolünü abartmayalım"

Teknik adamların maça olan etkilerini abartmamak gerektiğini, başarı için oyunculara bağımlı olduklarını ifade eden Hiddink, "Teknik adamların maça olan etkilerini çok abartmak bence gereksiz. Üç oyuncu değiştirme hakkımız var. Taktiksel değişimler yapabiliyor, kenardan bağırmayı seviyoruz, ama metrelerce ötedeki oyuncular bunu duyuyor mu tartışılabilir. Başarı için oyunculara bağımlıyız, teknik adamların rolünü çok abartmayalım" diye konuşuyordu.

Millî Takım'ın Kazakistan maçı için Astana'da kampta bulunduğu Rixos President Hotel'de kaleci Sinan Bolat için sürpriz bir doğum günü kutlaması yapıldı. 22 yaşına giren Sinan'ı arkadaşları alkışlarla tebrik ederken, genç kaleci için pasta kesildi. Son derece neşeli geçen kutlamaya Guus Hiddink ve tüm teknik heyet de katıldı.

Düellodan galip çıktık

7 Eylül akşamı geldiğinde artık söz bitmiş, iş futbolcuların ayaklarına ve kafalarına kalmıştı. İki takım Kadıköy'deki Şükrü Saracoğlu Stadı'nın çimlerine ayak bastığında, Millî Takımımızın kadrosunda Kazakistan maçından farklı iki isim vardı. Sol bekte Hakan Balta'nın yerine İsmail Köybaşı yer alıyor, forvetten Nihat Kahveci eksiltilirken, orta alan Selçuk İnan'la takviye ediliyordu.
Takımımızın saha dizilişinde de farklılık vardı. Kazakistan maçının 4-4-2'si terk edilmiş, Selçuk İnan, Emre Belözoğlu ve Mehmet Aurelio'dan kurulu orta sahanın önünde Hamit Altıntop, Tuncay Şanlı ve Arda Turan'la üçlü bir hücum hattı oluşturulmuştu.
Belçika da benzer bir saha dizilişiyle karşımızda yer alıyordu.
Kadıköy'de en dikkat çekici değişikliklerden biri ise tribünlerin her zamanki dolulukarıyla birlikte üzerlerindeki ölü toprağını da atmış olmasıydı. Özellikle iki kale arkasındaki gruplar Millî Takımımıza coşkuyla destek vermeye hazır görünüyor ve maç öncesi şovlarıyla oyunculara "Biz yanınızdayız" mesajını gönderiyordu.
Ancak Millî Takımımızın ilk yarı boyunca beklentilere karşılık verebildiği söylenemezdi. Evet, Belçika takımına top kullanma ve kalemizin önüne gelme şansı pek verilmiyordu ancak bizim de pozisyon üretimimiz bir türlü gerçekleşmiyordu. Tuncay'ın pivot santrfor özelliklerine sahip olmaması ay-yıldızlıların ön alanda top tutmasını engelliyor, Emre ve Aurelio'nun rakip alandaki etkinliklere katılmak yerine savunmamızın önündeki güvenlik tedbirlerinin içinde yer alması da hücumda çoğalmamızı önlüyordu.
İlk yarıda adeta sadece sol kanattan Arda ile İsmail'in yapacağı ataklara bel bağlamış görünüyorduk. Zaten bu yarıdaki iki ciddi pozisyonumuzu da Arda'nın soldan taşıdığı toplarla ürettik. 16. dakikada Arda'nın ortaladığı topla arka direkte buluşan Tuncay isabetsiz bir kafa vuruşuyla topu auta atıp, 27. dakikada yine Arda patentli tehlikeli ortaya kimse vuramayınca koca 45 dakikadaki iki pozisyonumuz da heba olmuştu.
Belçika ise oyunumuzu bozmaya ve sabırla fırsat kollamaya devam ediyordu. Gol arayışlarını ölü toplarda öne çıkan uzun adamlarına bırakmış gibiydiler.
Nitekim 28. dakikada sol kanattan kazandıkları korneri Alderweireld kullanıyor, kalecimiz Onur'un boşa çıkmasından yararlanan stoperleri Van Buyten, Servet'ten önce davranıp topu ağlarımıza bırakıyordu.
34. dakika ise Belçika'nın şanssızlığı, bizim şansımız olarak geçiyordu kayıtlara. Çalımlarla ceza sahamıza giren Fellaini, korner çizgisine yakın noktada öne çıkan kaleci Onur'u da geçtikten sonra kaleye vururken, savunmaya çarpıp ceza alanı içinde kalan topu Guillaume Gillet tamamlamak istiyor, bu futbolcunun vuruşunda Aurelio'ya çarpan top tehlike bölgesinden uzaklaşıyordu.
İlk yarı Belçika'nın 1-0 üstünlüğüyle sona ermişti ve açıkçası bu oyunla ikinci yarı için umut beslemek fazla iyimserlik olurdu. Ancak ikinci yarının başında Millî Takım, Selçuk İnan'ın yerine Semih Şentürk'le sahaya çıkıyor ve 4-4-2'ye dönüyor, tribünlerin müthiş coşkusuyla hemen devrenin başında golünü de buluyordu. 48. dakikada İsmail soldan ceza alanına taşıdığı topu yerden

Türkiye - Belçika: 3-2

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı
7 Eylül 2010
Hakemler
Damir Skomina, Marko Stancin, Primoz Arhar (Slovenya)
Türkiye
Onur Kıvrak-Sabri Sarıoğlu (Gökhan Gönül dk. 73), Servet Çetin, Ömer Erdoğan, İsmail Köybaşı-Selçuk İnan (Semih Şentürk dk. 46), Emre Belözoğlu, Mehmet Aurelio-Hamit Altıntop, Tuncay Şanlı (Selçuk Şahin dk. 82), Arda Turan
Belçika
Bailly-Alderweireld, Van Buyten, Kompany, Vermaelen-Guillaume Gillet (Hazard dk. 82), Simons, Vertonghen, Dembele (Mirallas dk. 64)-Fellaini, Lukaku (Witsel dk. 76)
Goller
Van Buyten (dk. 28 ve 69), Hamit (dk. 48), Semih (dk. 66), Arda (dk. 78)
Sarı Kartlar
Emre, Selçuk Şahin (Türkiye), Van Buyten, Alderweireld (Belçika)
Kırmızı Kart
Kompany (dk. 64)

Mahmut Özgener "İyi bir başlangıç"

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Millî Takım'ın, Belçika'yı 3-2 yendiği karşılaşmadan çok keyif aldığını söyledi. "Mücadelenin yüksek düzeyde olduğu ve galibiyetten dolayı sonunun sevinçli olduğu bir maç izledik" diyen Özgener, "Ben şahsen çok keyif aldım. Tüm oyuncularımızı ve teknik heyetimizi kutluyorum. Bize bayram öncesinde güzel bir mutluluk yaşattılar. İkide ikiyle iyi bir başlangıç yaptık. Ekim ayında iki zorlu maç bizi bekliyor. Ben bu takımın, Türkiye'ye büyük mutluluklar yaşatacağına koyduğumuz hedeflere ulaşacağına inanıyorum" şeklinde konuştu.

içeriye ortalıyor, Hamit Altıntop, kaleci Bailly'den dönen şutunun ardından ikinci kez buluştuğu topu bu defa filelere göndermeyi başarıyordu. Bu gol Millî Takımımızın oyununu da değiştirmiş, ortaya çok daha istekli, çok daha coşkulu bir on bir çıkmıştı. Arda Turan'ın birkaç ay önce sözünü ettiği "Millî Takımımızın bir stadı olmalı ve her maçımızı orada oynamalıyız" isteğini doğrularcasına, Şükrü Saracoğlu gerçek bir Millî Takım Stadı'na dönüşmüştü. Tribünler çok uzun süredir hasret kaldığımız "Millî Takım taraftarlarıyla" buluşmuş, hiç bitmeyen bir senfoniyle coşkuyu zirveye çıkarmıştı. İkinci gol de "geliyorum" diyordu artık. 64. dakikada Belçika'nın iki stoperinden Kompany'nin ikinci sarı karttan kırmızı kart görerek oyun dışında kalması da ekmeğimize yağ sürmüştü.
66. dakikada Hamit'in sağdan ceza alanına gönderdiği ve rakip savunmanın uzaklaştıramadığı topu önünde bulan Semih, golcülüğünü konuşturmakta zorlanmıyordu: 2-1.
Ancak kolay gol yeme hastalığımız bu maçta da nüksedecekti. 69. dakikada yine bir ölü top organizasyonunda kalecimiz Onur bir kez daha boşa çıkıyor, Lukaku'nun kafayla aşırttığı topu Van Buyten yine kafayla ağlarımıza yolluyordu: 2-2. Lâkin bu hatalı gol bile ay-yıldızlıların moralini bozmuyor, takımımızı oyun disiplininden koparmıyordu. Dalga dalga Belçika kalesine yönelen ataklarımız, 78. dakikaya ulaşıldığında semeresini veriyordu. Sabri'nin yerine oyuna giren Gökhan Gönül'ün pasıyla buluşan Arda, yerden sert bir şut gönderiyor, savunma oyuncularına da çarpan top galibiyet golümüz olarak Belçika ağlarıyla buluşuyordu: 3-2.
Evet, bu defa başarmıştık gerçekten. Hem uzun süredir mağlup edemediğimiz Belçika'yı yenmeyi hem de ilk kez bir eleme grubuna iki galibiyetle başlamayı. Aynı gün oynanan diğer maçlarda Almanya, Azerbaycan'ı 6-1'le gole boğarak averajla liderliği gele geçiriyor, en azından bir ikincilik ümitleriyle elemelere başlayan Avusturya ise Kazakistan'ı 90 dakikanın uzatmalarına sığdırdığı iki golle 2-0 mağlup ediyordu. Bu arada Ekrem Dağ ve Veli Kavlak da Avusturya'nın on birinde yer alan iki Türk futbolcu oluyordu.

Mutlu yıllar Nuri Şahin

22 yaşına giren Nuri Şahin için Millî Takım'ın kampta olduğu Swissotel'de doğum günü partisi düzenlendi. Kutlamadan çok memnun olan Nuri, arkadaşlarına yaptığı kısa konuşmada, Belçika maçının kazanılması halinde daha da mutlu olacağını söyledi. Nuri, doğum günü pastasının ilk dilimini takım kaptanı Emre Belözoğlu'nun elinden yedi ve daha sonra Teknik Direktör Guus Hiddink'le fotoğraf çektirdi.

Hiddink: "İlk hedefe ulaştık"

Belçika galibiyetinin adından en mutlu insanlardan biri hiç kuşkusuz Teknik Direktör Guus Hiddink'ti. Belçika karşısında hak ettikleri bir galibiyet aldıklarını söyleyen Hollandalı, "Bazı şanssızlıklarımız oldu ama bunlara rağmen galibiyete ulaştık" diyordu.
Maça iyi başladıklarını, özellikle ilk 25 dakika iyi oynadıklarını söyleyen Hiddink, "İki fırsat yakaladık ama gole çeviremedik. Kornerde hata yaptık. Devre arasında hatalarımızı konuştuk. Takımın her an gol atacakmış gibi oynaması, 1-0 ve 2-2'den sonra bile iyi mücadele etmesi beni mutlu etti. Hak ettiğimiz bir galibiyetti" ifadelerini kullanıyordu.
Grup maçları başlamadan önce önlerine koydukları ilk hedefi gerçekleştirdiklerini ve iki maçtan 6 puan aldıklarını kaydeden usta teknik adam, "Mutluyuz, çünkü maçlar öncesinde koyduğumuz hedefe ulaştık. Belçika'ya karşı karnemiz kötüydü. Bunu da kırmış olduk. Belçika'ya 6 puanlık fark attık. İki mağlubiyet almak onlar için kötü oldu. Ekim'de Berlin'de Almanya ile enteresan bir maç yapacağız" diyor, kaleci Onur'un gollerde yaptığı hatalarla ilgili bir soru üzerine de "Onur için önemli olan hata yaptığını bilmesi. Kendisini eleştirebilecek bir futbolcu. Biz maçta iki hata yaptık. Servet de ilk golde hatalıydı ve geldi benden özür diledi, bu çok güzel bir davranıştı" cevabını veriyordu. Hiddink, kaç puan almaları halinde finallere kalabileceklerinin sorulması üzerine de "30 puan bizi finallere götürür, bu kesin. Ancak biraz daha azı da olabilir" diye espri yapıyor ve bu tür hesaplara girmediğinin altını çizerek, "Birinciler ve en iyi ikinci finallere kalıyor. Diğer 8 ikinci de baraj maçları oynuyor. Biz birinciliği ve alabileceğimiz en iyi puanı hedefliyoruz" diye konuşuyordu.
Şimdi önümüzde Almanya ve Azerbaycan ile oynayacağımız iki maç daha var. Millî Takımımız 8 Ekim'de Berlin'de Almanya, 12 Ekim'de de Azerbaycan ile Bakü'de karşı karşıya gelecek. Eylül ayındaki ikide ikiyi Ekim ayında da tekrarlamak belki zor ama güzel olmaz mı?

Avusturya - Kazakistan: 2-0

Salzburg Arena - 7 Eylül 2010
Hakemler
Marijo Strahonja, Igor Krmar, Sinisa Premuzaj (Hırvatistan)
Avusturya
Macho-Schiemer, Pogatetz, Prödl, Fuchs-Ekrem Dağ, Jantscher (Hoffer dk. 66), Harnik (Alaba dk. 66), Veli Kavlak-Linz, Janko (Maierhofer dk. 78)
Kazakistan
Sidelnikov-Kislitsyn (Rozhkov dk. 75), Popov, Abdulin-Nurgaliyev (Azovski dk. 59), Karpovich, Geteriyev, Kirov, Averchenko-Maltsev (Khizhnichenko dk. 46), Zhumaskaliyev
Goller
Linz (dk. 90+1), Hoffer (dk. 90+2)

Almanya - Azerbaycan: 6-1

Müngersdorer Stadı - 7 Eylül 2010
Hakemler
Markus Strömbergsson, Stefan Wittberg, Fredrik Nilsson (İsveç)
Almanya
Neuer-Lahm, Mertesacker (Westermann dk. 11), Riether, Badstuber-Müller (Marko Marin dk. 61), Khedira, Schweinsteiger (Cacau dk. 78), Podolski-Mesut Özil, Klose
Azerbaycan
Agayev-Melikov, Shukurov, Allahverdiyev, Yunisoğlu (Huseynov dk. 56)-Chertoganov (Rashad A. Sadigov dk. 64), Abbasov, Rashad F. Sadigov, Medvedev-Dzhavadov, Nadyrov (Abdullayev dk. 85)
Goller
Westermann (dk. 28), Podolski (dk. 45+1), Klose (dk. 45+2, 90+2), Rashad F. Sadigov (dk. 53 kendi kalesine), Dzhavadov (dk. 57), Badstuber (dk. 86)

Büyük olmak için bir şampiyonluk yetmez

Ömer Erdoğan

Türk futbolunda bir tabuyu yıkan son şampiyon Bursaspor'un kaptanı ve 33 yaşında da olsa Millî Takım'ın çiçeği burnunda oyuncusu. Ay-yıldızlı kampta Hiddink'in "Ne haber genç futbolcu?" diye motive ettiği usta ayak, "İçimde ukdeydi" dediği Millî Takım'da yaşadıklarını, Bursaspor'un şampiyonluğa giden yolda başardıklarını ve gelecekle ilgili düşüncelerini açık yüreklilikle anlatıyor.

Türker ***Tozar***

▼Geçen sezon Bursaspor'la unutulmaz bir şampiyonluk yaşadın ve takım halinde tarihe geçtiniz. Şampiyon olacağınıza ilk ne zaman tam anlamıyla inanmaya başladınız?

▲Açıkçası, sezona şampiyonluk hedefiyle başlamamıştık. Şampiyonluk potasına girdikten sonra kendi aramızda bu hedefi önümüze koyduk ama baskı altında kalmamak için medyaya ve taraftarımıza hep farklı açıklamalarda bulunduk. Eğer iddialı lâflar edip, şampiyonluğa ulaşamasaydık, herkes büyük bir hayal kırıklığı yaşayacaktı. O yüzden "şampiyonluk" kelimesini kullanmamaya özen gösterdik. Fenerbahçe ile beş puanlık fark açtıktan sonra şampiyonluğa inanmaya başladık ama daha sonra bu avantajı yitirince biraz umutsuzluğa kapıldık. Son haftalarda Fenerbahçe'nin puan kaybını beklemeye başladık. Son maça kadar onlar da kayıpsız gidince umutlarımız daha da azaldı. İnanın, son maçta bile Fenerbahçe'nin Trabzonspor'u yenip şampiyon olacağını düşünüyorduk. Yine de işi sıkı tuttuk. Hem ligin son maçında Beşiktaş'ı yenmek hem de İstanbul'dan gelecek iyi haber için işimizi garantiye almak istiyorduk. Sonuçta mutluluğu yaşayan biz olduk. Herkes için sürprizdi ama bizim için hak edilmiş bir şampiyonluk olduğunu düşünüyorum.

▼Özellikle son haftalarda üzerinizde bir baskı hissettiniz mi? Eğer öyleyse üstesinden gelmek için neler yaptınız?

▲Trabzonspor'un 1984'te elde ettiği son şampiyonluktan sonra, İstanbul takımları dışında bu başarıya ulaşmaya çok yaklaşabilen birkaç takım oldu. Yıllar önce Gaziantepspor sonuna kadar getirdiği yarışta 3-0 öndeyken Fenerbahçe'ye 4-3 kaybederek liderlik koltuğundan düştü. Son olarak da Sivasspor, son haftalara kadar yarışın içinde bulunmasına rağmen şampiyonluk stresini kaldıramadı. Bazen biz de "Acaba Sivasspor gibi olur muyuz?" tarzında düşüncelere kapıldık. Ama hocamız Ertuğrul Sağlam ve ekibi bizi hep bu baskıdan uzak tutmaya çalıştı. Bizi her maça aynı şekilde hazırladılar. Lider olduğumuzda bile sanki sezon başındaymışız gibi davrandılar. Bizi hiç şampiyonluk havasına sokmadılar. Herkes mütevazı bir şekilde işini yapmaya çalıştı. Nasıl ligin ilk haftasında galibiyetlerle lige başladıysak, sezon sonuna doğru baskı altında oynadığımız maçlarda bile tüm arkadaşlarımız ellerinden geldiği kadar mücadele etti. Daha önceden öğrendiklerimizi tekrarlayıp başarıya ulaştık.

▼Daha önce bir sezon Galatasaray forması giymiştin. O yıl sizin için çok başarılı geçmemişti. Ancak İstanbul'da yaşayamadığın başarıyı bir Anadolu kulübünde, Bursaspor'da elde ettin. Bu şampiyonluğun senin için anlamı neydi? Daha kesin bir dille sormak gerekirse, Bursaspor'un şampiyonluğunun bugüne kadar yaşanan 51 şampiyonluktan farkı nedir?

▲Bursaspor'da şampiyonluğu yaşamak, Galatasaray'la şampiyon olmaktan daha kıymetli. Galatasaray'da şampiyonluk görmüş olsaydım bile, Bursaspor'la elde ettiğim çok daha farklı olacaktı. Bursaspor kadrosunda Beşiktaş, Galatasaray ve Trabzonspor'da forma giymiş ama şampiyonluğu tatmamış oyuncular bulunuyordu. Herkes hırsla işine sarıldı ve önümüze fırsat çıkınca da mutlu sona ulaşmak için tüm arkadaşlarımız daha da sıkı çalıştı. Son 25 yıldır, İstanbul'un dışına çıkmayan şampiyonluk kupasının Bursa'ya gelmesi de önemli bir nokta.

▼Ertuğrul Sağlam dendiğinde ilk aklına gelen kelimeler neler? Yaşanan şampiyonlukta Ertuğrul Hocanın sana göre en büyük katkısı ne oldu?

▲Onun için "Adam gibi adam" ifadesini kullanmak istiyorum. İlk günden itibaren herkes ona bu sıfatı yakıştırdı. Hatta kendisine özel tezahürat bile yaratıldı. Dışı nasılsa içi de öyle bir insan. Onun hocalığına zaten hiçbir şey diyemeyiz. Çünkü yıllarca üst düzey takımlarda oynayarak, bu kulüplerde önemli teknik adamlarla çalışarak belirli bir tecrübeye kavuşmuş. Antrenörlük hayatında geldiği noktaya da tırnaklarıyla kazıyarak ulaşmış. Ama kişiliği ve karakteri bizim en önemli avantajımızdı. Potansiyelimizi en iyi şekilde kullanmamız için yapabileceklerimizi hep anlattı ve bunu ekibiyle birlikte yaptı.

▼Ertuğrul Sağlam takım arkadaşlığına önem veren bir teknik direktör olarak gözüküyor. Takım kaptanı olarak senden bu arkadaşlığın sağlanması yönünde bir şeyler istedi mi?

▲Elimden geldiğince kendisine yardımcı olmaya çalışıyorum. Bir sıkıntı varsa birlikte çözüyoruz ya da talepleri karşılamaya çalışıyoruz. Hocamız gerek futbol gerekse özel hayat konularında çok anlayışlı ve açık sözlüdür. Her türlü sıkıntımızı kendisiyle paylaşabiliyoruz ve o da bize tecrübelerini aktarıyor, yol gösteriyor. Ertuğrul Hoca futbolcunun karakterine çok önem veriyor. 30-35 kişilik bir grupta iki tane uygunsuz karakterde oyuncu barındırırsanız, bunlar yanlarına 5-6 kişiyi daha çekip takım içindeki ahengi bozabilir. Böyle bir durumda da istediğiniz kadar kaliteli futbolculara sahip olun, asla başarıyı

Büyük takımlarda oynamış oyuncularımız, yaşadıkları çeşitli sıkıntılardan dolayı kulüplerinden ayrılmıştı. Hepsi de kendilerini yeniden ispatlama duygusu içinde, eski takımlarına, "Bana yaptığınızı hak etmedim" mesajı göndermek istiyordu.

Büyük takım olmak için bir kez şampiyon olmak yetmiyor. Sürekli bu yarışın içerisinde bulunabilirsek ve rakiplerimize karşı iyi sonuçlar alırsak, büyüklerin içine girebiliriz. Ama hâlihazırda en büyük biziz, çünkü son şampiyon biziz.

Arjantinli futbolcular bizim ligimize daha yatkın. Futbol, Türkiye'de çok sert ve tempolu oynanıyor. Ama Brezilya Ligi'nde neredeyse yürüyerek futbol oynuyorlar. Kimsenin kimseye dokunmadığı, şova dönük bir futbol var orada.

Tek korkum Şampiyonlar Ligi'nde arzu etmediğimiz sonuçlar almak ve bunun lige olumsuz yansıması. Ancak oyuncu ekibimizin iyi oynadığımız maçlardan bile dersler çıkartacak kadar sorumluluk sahibi olmasına güveniyorum.

Bursaspor'da şampiyonluğu yaşamak Galatasaray'la şampiyon olmaktan daha kıymetli. Galatasaray'da şampiyonluk görmüş olsaydım bile, Bursaspor'la elde ettiğim çok daha farklı olacaktı.

Ertuğrul Hoca için "Adam gibi adam" ifadesini kullanmak istiyorum. Dışı nasılsa içi de öyle bir insan. Hocalığına zaten hiçbir şey diyemeyiz. Ama kişiliği ve karakteri bizim en önemli avantajımızdı.

Millî Takım'da oynayamamak içimde bir ukde gibiydi. Ülkemi ve milli formayı o kadar çok seviyordum ki, Dünya Kupası üçüncülüğü ve Avrupa Şampiyonası yarı finalistliğinin ardından Almanya'da arabamla bayraklar içinde tur bile attım.

Hocalarımız bana Millî Takım'a ilk kez geldiğim duygusunu yaşatmadı. 50 kez millî olmuş bir futbolcuya davrandıkları gibi davrandılar. Hiddink de tanıştığımız zaman "Ne haber genç futbolcu?" diyerek beni gururlandırdı.

Hiddink futbolculara inanılmaz güveniyor, Türk futbolunun bir yerlere geleceğinden emin. Bu arada Oğuz Hocanın tercümanlık konusunda bu kadar başarılı olduğunu görünce çok şaşırdım. Teknik terimlere hâkimiyeti çok dikkatimi çekti.

yakalayamazsınız. Hocamız transferlerde de oyuncunun teknik becerilerinden önce, karakteri ve özel yaşantısıyla ilgili bilgi topluyor. Daha sonra transferi için onay veriyor.

▼Geçmişe baktığımıza zaman 1 sezon oynadığın Galatasaray'dan sezon sonu şampiyonluk gelmeyince Malatyaspor'a transfer olduğunu görüyoruz. Ertuğrul Hoca ise, Beşiktaş'ı çalıştırdığı 1 sene sonunda şampiyonluk yaşayamamış, ertesi sezonun başında da takım Avrupa kupalarından erken elenince görevinden ayrılmıştı. Ali Tandoğan ve Hüseyin Çimşir'i de aynı hikâyenin içine koyabiliriz. Yaşanılan bu ortak durum, sizi bir Anadolu takımıyla şampiyonluk yaşamak yolunda nasıl motive etti?

▲Saydığınız oyuncuların hepsi değerli oyuncular ama yaşadıkları çeşitli sıkıntılardan dolayı o kulüplerden ayrılmaları gerekmiş. Bu arkadaşlarımızın hepsi kendilerini yeniden ispatlama duygusu içinde yaşıyorlardı. Eski takımlarına, "Bana yaptığınızı hak etmedim. Ben futbolumla hâlâ var olabiliyorum" mesajı göndermek istiyorlardı. Herkes takımın başarısı için birbirine çok yardımcı oldu. Başarıyı getiren de buydu. Takım içinde uyum çok önemliydi. Seyirci, yönetim, teknik ekip, futbolcular çok güzel bir uyum oluşturdu.

▼Bursaspor tecrübelilerle genç oyuncuların çok iyi harmanlandığı bir takım. Bu harmanın nasıl sağlandığını ve takımın başarısına hangi ölçüde katkı yaptığını bizlerle paylaşır mısın?

▲Hocamız kesinlikle oyuncunun yaşına, geçmiş kulüplerine bakmadan, kim formdaysa ona görev veriyor. Bu da takım içindeki rekabeti artırıyor ve hem gençlerin özgüvene ulaşmasını sağlıyor hem de tecrübeli arkadaşların rehavete kapılmasını engelliyor. Eğer iyiysek oynayacağımızı hepimiz biliyoruz. Bu da herkes için itici bir güç oluyor. Ayrıca, dikkat ederseniz Türk futbolunun adından en çok söz ettiren genç yetenekleri de bizim kulübümüzde bulunuyor. Geçen sezon en büyük çıkışı onlar yakaladı. Bunda da hocalarımızın çok büyük katkısı var.

▼Geçen sezon son haftada oynanan Beşiktaş maçındaki anılarını bizlerle paylaşır mısın? Devre arasında soyunma odasına giderken Fenerbahçe maçının 1-1 olduğunu öğrendiğinizde neler hissettiniz? Bunun üzerine Beşiktaş maçının ikinci yarısı nasıl geçti?

▲Her ne kadar hocamız bize Beşiktaş maçından önce "Konsantrasyonunuz bu maçta olsun. Kimse diğer maçın sonucunu öğrenmeye çalışmasın" diye tembih etse de tüm futbolcular oradaki skoru merak ediyordu. Maç oynanırken, Trabzonspor'un golüyle seyircilerimiz inanılmaz bir sevinç yaşadı. Biz de soyunma odasına gitmeden önce Fenerbahçe'nin ilk dakikalarda gol attığını bilmediğimizden, Trabzonspor'un öne geçtiğini zannettik. Skorun 1-1 olduğunu anlayınca, yine çok ümitlenmedik. O maça fazla kafayı takmadan, kendimizi Beşiktaş maçına kanalize ettik. Taraftarlarımız da bir yandan ellerindeki radyolarla Fenerbahçe maçını takip ediyorlardı. Biz 2-0 öne geçince, kendilerini İstanbul'daki maça öyle bir kaptırdılar ki stadyum belirli bir süre sessizleşti. Atatürk Stadı'nı hiç böyle sessiz görmemiştim. Kendi kendime, "Fenerbahçe maçında sonuç istenmeyen bir noktaya geldi de bunun yarattığı hayâl kırıklığı yüzünden mi taraftarlarımız sustu?" diye sormaya başladım. Son 10 dakikada Ali Tandoğan'ın kullandığı bir taç atışı öncesinde, seyircilerden bir tanesi Fenerbahçe-Trabzonspor maçının 1-1 devam ettiğini haber verince, içimizdeki şevk bir kat daha arttı. Maçımız bittikten sonra, kulaklarımızı Fenerbahçe karşılaşmasına çevirdik. 1.5 dakikalık bir uzatma vardı ama bir türlü bitmek bilmedi. Sanki bir ömür gibiydi. Son dakikada bir gol olsa, bütün hayallerimiz suya düşecekti. O yüzden çok tedirgindik. Neyse ki korkulan olmadı ve inanılmaz bir sevinç yaşamaya başladık.

▼Bursaspor'un bu başarısını önümüzdeki yıllarda da devam ettirebilmesi için neler yapması lâzım? Avrupa'ya baktığımızda Almanya'dan zaman zaman sürpriz şampiyonlar çıktığını ancak ertesi sezon bu başarıyı devam ettiremediklerini görüyoruz.

▲Sezon öncesinde şampiyonlukta büyük payı olan iskelet kadromuzu koruyarak en büyük transferi gerçekleştirdik. Hiçbir yıldız adayımızı da satmadık. Yeni aramıza katılan oyuncular da kendi ülkelerinin önemli isimleri. Bundan sonra da aynı birlik, beraberlikle çalışırsak, şampiyonluk yarışının içinde oluruz. Yine şampiyon olur muyuz bilemem. Yeni sezonda da kendimize koyduğumuz hedef, yarışın içinde bulunmak. Ama şampiyonluğu son haftaya kadar kovalayacağız. Sezona da gayet iyi bir başlangıç yaparak, geçtiğimiz sezon kazandığımız şampiyonluğun tesadüf olmadığını herkese gösterdik.

▼"Bir şampiyonlukla 5. büyük olunmaz" deniliyor. Sen de onlardan mısın?

▲Büyük takım olmak için bir kez şampiyon olmak yetmiyor. Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş ve Trabzonspor defalarca bu başarıya ulaşmış. Biz de sürekli bu yarışın içerisinde bulunabilirsek ve rakiplerimize karşı iyi sonuçlar alırsak, o büyüklerin içine girebiliriz. Bana sorarsanız, hâlihazırda en büyük biziz, çünkü son şampiyon biziz. İstatistiklere bakıldığında rakiplerimiz bizden önde ve onlara ulaşabilmemiz için, bizim de girdiğimiz yolda ilerlememiz gerekiyor.

Bunu biliyor muydunuz?

Millî Takım'ın Kazakistan ve Belçika maçları için aday kadroya çağrılan Ömer Erdoğan ve Özer Hurmacı'nın Almanya'da yaşadıkları evleri birbirinden ayıran tek şeyin bir tramvay yolu olduğunu…

Öme Erdoğan'ın 90'lı yılların, Özer'in ise 2000'li yılların başında Türkgücü Kassel takımında forma giydiğini…

İçeride 1-0 önde başlıyoruz

▼Geçen sezon Bursaspor evinde sadece Fenerbahçe ve Gençlerbirliği'ne yenilmişti. İç sahadaki maçlar şampiyonlukta çok önemli rol oynadı diyebiliriz. İçeride bu kadar başarılı olmanızın nedeni neydi?

▲Her futbolcu iç saha maçında farklı bir psikoloji içerisine girer. Maça çok daha farklı motive oluyorsunuz. Biliyorsunuz, Bursaspor maçlarını hep dolu tribünler önünde oynuyor. Karşılaşmaları hep arkamızda taraftarlarımızı hissederek yapıyoruz. Deyim yerindeyse maça 1-0 önde başlıyoruz. Ekstra motive olduğumuz iç sahada avantajlı olsak da geçen sezon birçok deplasman maçından da başarılı sonuçlarla döndük. İçeride ve dışarıda farklı futbol oynamaya yatkın bir takıma sahibiz. İçeride baskılı, dışarıda ise kontratağa dayalı bir futbol oynuyoruz.

▼Bu sezon takıma yeni isimler katıldı. Özellikle Insua, Stepanov ve Vederson Avrupa arenasına önceki sezonlarda çıkmış oyuncular. Yeni isimlerin katılımıyla takımda ne gibi olumlu gelişmeler bekliyorsun?

▲Bu sezon fazla sayıda maç yapacak olmamızdan dolayı Ertuğrul Hoca bol alternatifli bir kadro kurdu. Şampiyonlar Ligi, Spor Toto Süper Lig ve Ziraat Türkiye Kupası olmak üzere üç kulvarda mücadele ederken, doğal olarak takımda rotasyon yapmak gerekecek. Hocamız yoğun maç trafiğinde yorulan oyuncuları dinlendirmek için başkalarına yer verdiğinde, onların açıklarını kapatacak kadar iyi futbolculardan oluşan bir kadroya sahibiz. Vederson, yıllardır Türkiye'de forma giyiyor. En son Fenerbahçe'de başarıyla oynadı. Bence Mustafa Keçeli ile birlikte Türkiye'nin en iyi sol beklerinden bir tanesi. Stepanov da Trabzonspor'da oynamış, Türk futbolunu ve ligimizi bilen birisi. Nunez, Arjantin'de isim yapmış ve piyasası olan bir futbolcu. Insua, İspanya ve Almanya'da oynamış, daha önce ismi uzun süre Galatasaray'la anılmış çok kaliteli bir futbolcu. Steinert de başarılı. Güngören Belediye'den alınan Harun'un da Bursaspor'a uzun yıllar hizmet edeceğini düşünüyorum. Tüm oyuncular seçilerek transfer edildi. İnşallah uyum problemlerini kısa sürede atlatır ve takımımıza faydalı olurlar.

▼Bursaspor'un Arjantin pazarına özel ilgisi nereden kaynaklanıyor?

▲Arjantinli futbolcular Türk ligine daha yatkın. Futbol, Türkiye'de çok sert ve tempolu oynanıyor. Ama Brezilya Ligi'nde neredeyse yürüyerek futbol oynuyorlar. Kimsenin kimseye dokunmadığı, şova dönük bir futbol var orada. Arjantin'de ise maçlar çok çekişmeli, adeta kıran kırana geçiyor.

▼Geçen sezon Zapotocny ve İbrahim Öztürk'le yan yana oynadın. Bu sezon savunmadaki yeni partnerin Stepanov. Onunla aranızdaki uyum nasıl? Senin eksik olduğunu düşündüğün yönlerini onun özellikleri kapatabiliyor mu?

▲Geçen sezon İbrahim'le iyi anlaşmıştık. Oynadığı mevkiin başarılı futbolcularından. Stepanov, Trabzonspor döneminden sonra Porto ve Malaga'da tecrübe kazandı. Ancak 4-4-2 sisteminde sadece yanınızdaki partnerinizle değil, beklerle de uyumunuz önem taşıyor. Birbirinizin kademesine ne kadar iyi girebiliyorsunuz? Hataları ne kadar telafi edebiliyorsunuz? Bu kısımlar da önemli. İlk üç haftada gol yemedik. Demek ki işimizi gayet iyi yapmışız.

▼Sana göre bu sezon Bursaspor'u bekleyen en büyük tehlike hangisi? Geçen sezon gelen olağanüstü şampiyonluktan sonra başarıya doymuşluk yaşanabilir mi takım içinde?

▲İlk defa Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edeceğimiz için tecrübesiz sayılırız. Herkesin bizden beklentisi çok büyük. Açıkçası bizim de öyle, çünkü Bursa'yı ve Türkiye'yi temsil edeceğiz. Tek korkum bu turnuvada oynayacağımız maçlarda arzu etmediğimiz sonuçlar almak. Çünkü Ertuğrul Hocanın gelişinden beri iki maç üst üste yenilgi almamış bir takımız. İnşallah olası kötü sonuçların olumsuz bir yansıması olmaz. Ancak bu konuda arkadaşlarıma ve hocamıza sonsuz güvenim var, çünkü bir maç kötü oynadıktan sonra bir sonraki maça kadar çabucak toparlanabiliyoruz. Hocamız gerekli tedbirleri alıyor, oyuncu ekibimiz de iyi oynadığımız maçlardan bile dersler çıkartacak kadar sorumluluk sahibi.

▼Şampiyonlar Ligi'nde karşısında oynarken heyecan duyacağın, aynı zamanda da seni endişelendiren bir oyuncu var mı? Eğer rakiplerden yoksa genel anlamda Şampiyonlar Ligi'ne katılan takımlardan?..

▲Bursaspor olarak bugüne kadar hiçbir rakibimizden bir oyuncuya özel önlem almadık. Takım olarak ne zaman defans ve ofansı iyi yaptıysak neticeye gittik. Kimseden çekinmiyoruz. Şampiyonlar Ligi'nde herkesle başa baş oynayabileceğimizi göstermek istiyoruz.

▼Old Trafford, Mestalla ve Ibrox Stadyumları. Hepsi de Avrupa'nın en iyi ve sayılı stadyumları arasında. Atmosfer de maç günleri harika oluyor. Bursaspor da Avrupa'da tecrübesiz bir takım.

Bu durumun sorun çıkarmasını önlemek için takım olarak ne gibi önlemler almayı düşünüyorsunuz?
▲İnşallah stadyum atmosferleri bize sorun çıkarmaz. Bilhassa İskoçya'da müthiş bir taraftarın önünde oynadık. Orası atmosfer olarak Şampiyonlar Ligi'nin en zor deplasmanlarından biri. Valencia'daki taraftarın kendi takımını destekleyen ancak rakip takımı baskı altına almayacak türde olduğunu düşünüyorum. Ama Manchester'da da güzel bir atmosfer olacağını tahmin ediyorum. Deplasman maçlarımızı heyecanla bekliyoruz. Bizim için çok güzel bir tecrübe olacak. Birçok genç arkadaşımız televizyondan izledikleri stadyumların çimlerine ayak basma olanağı bulacak. En iyisi de kendi gücümüzü test etme fırsatına kavuşacağız.
▼Sercan'la yaptığımız röportajda, "Real Madrid ve Barcelona ile aynı grupta yer almak istiyoruz" diye konuşmuştu. Bu iki takım da Bursaspor'a düşmeyince bir hayal kırıklığı yaşandı mı?
▲Geçen seneden beri taraftarlarımızın yarattığı bir tezahürat vardı. Biz de "İnşallah bu iki takım bize düşer de tezahürat yerini bulur" dedik. Baktığınız zaman, Bursaspor yakın geçmişte her zaman Avrupa kupalarında oynayan, büyük kulüplere karşı maça çıkan bir takım değil. "Madem oynuyoruz, birinci torbanın en iyisi gelsin. Nou Camp'a, Santiago Bernabeu'ya çıkalım" dedik. Sonuçta Barcelona dünyanın en iyi futbolunu oynayan takım, Real Madrid'de ise dünyanın en iyi teknik direktörü Jose Mourinho var. Her ne kadar profesyonel futbolcular olsak da kendi aramızda böyle bir durumun hepimiz için ne kadar güzel bir tecrübe olacağını tartıştık. Ben de Manchester yerine Barcelona ya da Real Madrid'in çıkmasını isterdim. Yalnız bu sakın Manchester'ın onlardan daha alt bir takım olduğu anlamına gelmesin.
▼İlk kez A Millî Takım'a çağrıldın ve bu davet Bursaspor'da oynarken gerçekleşti. Belki de bu başarıyı üç büyüklerde yakalasan daha önceden de çağrılabilirdin. Bir Anadolu takımından Millî Takım'a çağrılmanın daha zor olduğunu düşünüyor musun?
▲İstanbul kulüpleri sürekli hem Türkiye Ligi'nde şampiyonluk kovalıyor hem de Avrupa kupalarında mücadele ediyor. Bu takımların oyuncuları uluslararası alanda otomatik olarak tecrübe kazanıyor. Bu sezondan önce Anadolu takımlarının maçları sadece büyük takımlarla oynadıkları zaman canlı yayına giriyordu. Bu da büyük takımın oyuncularının daha göz önünde olmasına neden oluyor ve tercih edilmelerini kolaylaştırıyordu. Daha sonra Sivasspor ve bizim çıkışımızın ardından maçların canlı yayına girmesiyle futbolcuların hem değeri hem de Millî Takım'a yükselme şansları arttı. Kendi adıma konuşursam, Bursaspor'un şampiyonluk yarışının içinde olması benim seçilme ihtimalimi arttıran büyük bir etken oldu.
▼Spor Toto Süper Lig'de tüm maçların canlı yayınlanmasının ne gibi bir etkisi olacak?
▲Millî Takım hocaları için çok büyük bir avantaj. Futbolcuların kendi piyasalarını artırabilmesi için de bir fırsat. Artık herkesin maçlara daha iyi motive olacağını düşünüyorum. Hatırlayın, Anadolu takımlarının oyuncuları büyük takımlarla maç yapacakları zaman kendilerini bir başka hazırlardı. Şimdi bunu her hafta yapmaları gerekecek.
▼A Millî Takım'da ortamı nasıl buldun? Hiddink'in sana yaklaşımı nasıldı?
▲Futbolculuk hayatım boyunca A millî olma hayalini hep içimde taşıdım. Kariyerime bakınca bir futbolcunun yaşayabileceği çok şeyi gerçekleştirdiğimi görüyorum. Millî Takım'da oynayamamak içimde bir ukde gibiydi. Buraya gelip kendimi ispatlamak ve kalıcı olmak istiyordum. Ülkemi ve milli formayı o kadar çok seviyordum ki, 2002 Dünya Kupası üçüncülüğü ve 2008 Avrupa Şampiyonası yarı finalistliği başarılarından sonra Almanya'da arabamla bayraklar içinde tur bile attım. Buraya gelince, hocalarımız sağ olsun bana hiç Millî Takım'a ilk kez geldiğim duygusunu yaşatmadı. 50 kez millî olmuş bir futbolcuya nasıl davrandılarsa bana da öyle davrandılar ve özgüvenimi yükselttiler. Hiddink de tanıştığımız zaman "Ne haber genç futbolcu?" diyerek beni gururlandırdı. Ortam çok güzel. Keşke daha öncelerde de gelebilmiş olsaydım. Ziyanı yok, inşallah bundan sonra kalıcı olurum.

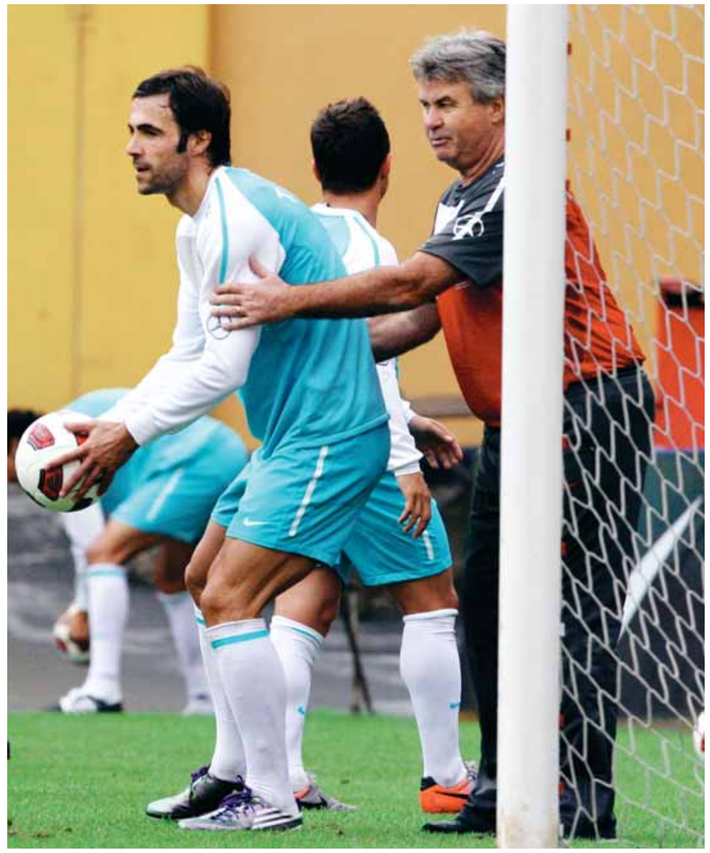

▼Hiddink'te bir hoca olarak dikkatini çeken ne oldu?
▲Hiddink futbolculara inanılmaz güveniyor. Türk futbolunun bir yerlere geleceğinden emin. Hiddink'in bize her konuda öğretecekleri olacaktır diye düşünüyorum. Bu arada, Oğuz Hoca ile ilgili bir şey itiraf etmek istiyorum. Oğuz Hocanın tercümanlık konusunda bu kadar başarılı olduğunu görünce çok şaşırdım. Teknik terimlere hâkimiyeti çok dikkatimi çekti.
▼Kazakistan maçında bir heyecan var mıydı içinde?
▲Ne de olsa ilk deneyimim! Heyecan tabii ki vardı. 70 milyon insanın gözünün üzerimde olduğunu biliyordum. Beni çok insan Millî Takım'a yakıştırmıştı ve şimdi kendimi ispatlama sırası bendeydi. Kendime güveniyordum, iyi oynamaya çalıştım. Maçın galibiyetle bitmesi beni çok mutlu etti. Hocalarıma bana bu fırsatı verdikleri için teşekkür ederim.
▼Euro 2012 elemelerindeki rakiplerimizi değerlendirir misin? Bir defans oyuncusu olarak, özellikle Almanya'nın dinamik hücumlarına karşı nelere dikkat etmeliyiz? Grupta başarılı olmak için neler yapmalıyız?
▲Öncelikle kendi gücümüzün farkında olmalıyız. Bireysel anlamda grubumuzdaki tüm takımlardan daha kaliteli bir ekip olduğumuzu düşünüyorum. Almanya ise çok uzun zamandır birlikte oynayan bir kadroya sahip ve takım oyununu çok iyi başarıyorlar. Mücadele gücü yüksek ve çok koşan bir takım. Tek tek bakıldığında ise biz daha yetenekli oyunculara sahibiz. Bizim dezavantajımız, geçmiş yıllarda da görüldüğü gibi millî forma için bir şeyler başarma heyecanı ile zaman zaman kontrolsüz bir oyun oynamamız. Herkes "Takımı ben kurtarayım" duygusuna kapılıp asli görevini bırakıp fazla iş yapıyordu. Bu da hatalara sebebiyet veriyordu tabii. Almanya'da ise herkes kontrollü, disiplinli. Skor ne olursa olsun, isterse 3-0 mağlup olsun, maç yeni başlamış gibi karşılaşmayı sürdürüyor.

Panzer artık daha güçlü

Geride bıraktığımız Dünya Kupası'nda "gönüllerin şampiyonu" olan Almanlar, bu turnuvada gösterdiği performansla geçmişteki "kötü" imajlarını bir anda silerek çoğu futbolseverin sempatiyle baktığı bir takım haline geldi. Euro 2012 grup elemelerinde bu ayki rakiplerimizden birisi olan Almanya'ya yakında bakalım ve yeniden yapılanan kadrolarıyla futbol anlayışlarını nasıl değiştirdiklerini irdelemeye çalışalım.

Aydın ***Güvenir***

Euro 2012 elemelerinde A Millî Takımımızın gruptaki en zorlu rakibi Almanya, Euro 2008'i ikinci, son iki Dünya Kupası'nı da üçüncü tamamlayarak önemli bir istikrar yakaladı. Panzerler bu üç şampiyonada kupayı kazanamasa da aldıkları bu netice kendileri için başarı sayılabilir. Çünkü bu üç turnuva öncesi kadrolara bakıldığında futbol otoritelerinin büyük bir kısmı Almanların turnuvadan erken eleneceğini düşünüyordu. Ancak onlar futbolda oyuncuların bireysel özelliklerinin değil, takım olmanın ve sistemin işlemesinin önemli olduğunu bir kez daha kanıtladı. Üç turnuvada da aldıkları sonuçların yanı sıra oynadıkları futbolla da göz doldurdular. Peki, Almanya bugünlere nasıl geldi? Bu "tıkır tıkır" işleyen sistem nasıl kuruldu, hep birlikte göz atalım...

Gençlik geliştirme programıyla başlayan diriliş

Hatırlanacağı üzere Almanlar 1998 Dünya Kupası çeyrek finalinde Hırvatistan karşısında 3-0 gibi bir hezimetle turnuvadan elenmiş, Euro 2000'de de İngiltere, Portekiz ve Romanya'nın bulunduğu grupta sadece 1 gol kaydedebilmiş ve 1 puanla grup sonuncusu olarak kupaya veda etmişti. Üstelik bu eleniş, grubun son maçında Portekiz karşısında yine 3-0 gibi ağır bir yenilgi sonunda gerçekleşmişti. Euro 96'dan şampiyonlukla ayrılan ve tarihlerinde kupalara oldukça alışkın olan Panzerler, bu başarısızlıklardan sonra duruma iyiden iyiye el koymaya karar verdi. Almanya Futbol Federasyonu 2006'da kendi evlerinde düzenlenecek olan Dünya Kupası'nı da düşünerek gençlik geliştirme programlarını yenilemeye başladı. Bu program "Stützpunkte" ile "Leistungszentren" adı verilen iki temele dayanıyordu. "Stützpunkte" bölgesel merkezler anlamına geliyordu ve ülke genelinde sayısının 366 olduğu bu bölgesel merkezlerin amacı, küçük yaştaki yetenekleri Alman futboluna kazandırmaktı. Yaşları 11 ile 14 arasında değişen tam 14 bin küçük futbolcu adayı, bölgelerin bağlı olduğu yerel kulüplerde haftada bir kez eğitim gördükleri bir antrenman programına tâbi tutuldu. Böylece aynı zamanda ülke genelinde küçükler için belirli bir planlaması olan bir antrenman programı da yürürlülüğe girmiş oldu. Almanya Futbol Federasyonu'nun yürütmüş olduğu gençlik geliştirme programının ikinci kısmını ise "Leistungszentren" oluşturuyordu. "Leistungszentren" Alman 1. ve 2. Ligi'nde yer alan toplam 36 profesyonel futbol kulübünün altyapı bölümlerinden meydana gelen oluşumdu. 2001 yılından itibaren Almanya Futbol Federasyonu'nun şart koşması ile bu takımların altyapılarına genç teknik direktörler atanması, ileride yıldızının parlayacağı düşünülen küçük oyuncular için "Futbol Akademileri" adı altında yatılı futbol okullarının oluşturulması ve kulüplerin altyapıları için çok sayıda antrenman sahasının yapılmasıyla "Leistungszentren" görevine başlamış oldu. Böylece Almanya'nın zirvesindeki 36 kulübün altyapılarında, gelecekte umut vaat eden küçüklerin tekniklerini ve oyun anlayışlarını daha rahat geliştirebilecekleri kalitede antrenman sahaları ve onlarla yaşça daha yakından ve arkadaşça ilgilenebilecek genç teknik adamlar ortaya çıkmış oldu. Ayrıca bu oyuncuların yatılı futbol okullarında birlikte kalarak küçüklüklerinden itibaren hem sahada hem de özel hayatlarında birbiriyle sıkı bir bağ ve dostluk kurmaları sağlandı. Genç oyuncular böylece saha içindeki özelliklerinin yanı sıra saha dışındaki niteliklerini de bilerek küçük yaştan itibaren birbirlerini çok iyi tanımış oldu. Hiç kuşku yok ki, bunun futbola yansıması da oldukça olumluydu. Yaklaşık 100 milyon euronun harcandığı bu projede, bölgesel merkezler olan "Stützpunkte"de yetişen 4 bin 500'den fazla küçük futbolcunun "Leistungszentern"e geçmesiyle Alman futbol takımlarının altyapıları yeniden canlanmaya başladı. Ayrıca "Lesitungszentern" projesi çerçevesinde 2006 yılında başlayan ve 18 kriteri karşılaması gereken elit futbol okulları ile kulüp akademileri de bu programın birer elemanı haline geldi. Futbol Federasyonu, ülkedeki her profesyonel kulübün lisans alabilmesi için bir "Kulüp Akademisi" kurması gerektiğini şart koştu. Bundan sonraki dönemlerde bu akademilerin başarı durumları bir yıldızlama sistemiyle sürekli kontrol edildi. UEFA'nın, kulüplerin bu akademilerini geliştirmek için yaptığı 4 milyon euroluk katkıdan sonra da ortaya yeni yıldız adayları çıkmaya başladı. Alman Millî Takım oyuncuları Rene Adler, Toni Kroos, Serdar Taşçı ile Beşiktaş'ın yeni transferi Roberto Hilbert bu isimlerin sadece birkaçı. Bu gelişimle birlikte de 2007-2008 sezonundan itibaren kulüpler kendi gençlik geliştirme programlarına yaklaşık 61 milyon euro ayırmaya başladı.

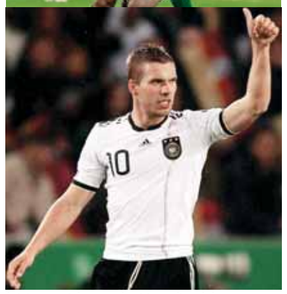

Gol makinesi

Gençlik geliştirme programı 2006 yılında meyvelerini vermeye başladı. Ev sahibi olmasına rağmen asla favori olarak gösterilmeyen Almanlar, turnuvayı üçüncü olarak bitirmeyi başardı. Yarı finalde kupanın sahibi İtalya'ya elenen Panzerler, 14 golle turnuvanın en golcü takımı oldu. Miroslav Klose de 5 golle gol krallığına ulaştı. Euro 2008'de ise Türkiye'yi eleyip çıktıkları finalde İspanya'ya 1-0 yenilip ikinci oldular ve Boğaların ardından 10 golle en skorer takım unvanını aldılar. Oyunlarındaki yükselen grafiği 2010 Dünya Kupası'nda daha da üst seviyeye taşıyan Almanlar, bu turnuvayı da üçüncü sırada bitirdi. Ancak bu turnuvada ortaya koydukları futbol herkes tarafından çok beğenildi. Yarı finalde şampiyon İspanya'ya elendikten sonra 2006'da olduğu gibi bu kupada da 16 golle en golcü takım oldular. Bayern Münih'in genç yıldızı Thomas Müller ise Klose'nin başlattığı gol krallığı hegemonyasını Almanlar adına bu turnuvada da devam ettirdi. Sonuç olarak son 4 sene içindeki bu üç büyük uluslararası turnuvaya baktığımızda, Almanların hep ilk üçün içinde yer aldığını görüyoruz. Üstelik Panzerler bu üç kupada da şampiyona elendi. Bu da bu başarılarının önemini bir kat daha arttırıyor. Ayrıca bu üç şampiyonanın ikisinde en golcü takım olmayı, ikisinde de bir gol kralı çıkartmayı başardılar. Bu durum da rakiplerine oranla bireysel yeteneklerin daha az olduğu Almanlarda, takım oyununun ve uyumun ne kadar yukarı seviyede bulunduğunu gösteriyor. Bu uyum sahaya yansıdığında, pozitif futbol oynayan ve bol gol bulan bir takımın ortaya çıkmasını sağlıyor. Almanların son üç turnuvadaki oyuncu kadrosunun kulüplere göre dağılımına baktığımızda ise herhangi bir kulübün çok fazla ön plana çıkmadığını görüyoruz. Üç turnuvada da kadroya en fazla oyuncu gönderen takım Bayern Münih olurken, son Dünya Kupası'nda takımda Almanya dışında oynayan oyuncunun bulunmadığını görüyoruz. 2006 ve 2008'deki turnuvalarda 13 farklı takımdan oyuncu yer alırken, geride bıraktığımız Dünya Kupası'nda bu sayı 8'e düşmüş. Bu farklılık da önceki kupalara göre kadroya Bayern Münih'ten daha fazla oyuncu girmesinden ve takımda yurtdışında oynayan futbolcu bulunmamasından kaynaklanıyor. Bu üç şampiyonada da forma giymeyi başaran futbolcu sayısı ise sadece 7. Bu da gençlik geliştirme programının da etkisiyle özellikle son turnuvada kadronun ne kadar yenilendiğinin ve gençleştiğinin bir kanıtı. Bu üç turnuvada da kadroda yer alan isimler ise Arne Friedrich, Marcell Jansen, Philipp Lahm, Per Mertesacker, Bastian Schweinsteiger, Miroslav Klose ve Lukas Podolski. Bu 7 oyuncunun 4'ünün savunmacı olması da Panzerlerin defans hattına son yıllarda oyuncu yetiştirmekte zorlandığını gösteriyor. Üç turnuvada da mücadele eden tek orta saha oyuncusunun Schweinsteiger olması ise defansa oranla orta sahanın ne kadar yenilendiğinin ve dinamikleştiğinin bir göstergesi.

Alman Millî Takımı Oyuncularının Kulüplere Göre Dağılımı

Kulüp	2006 Dünya Kupası	Euro 2008	2010 Dünya Kupası
Bayern Münih	4	5	7
Werder Bremen	3	4	4
Stuttgart	2	2	3
Schalke	1	2	1
Hamburg	-	1	4
Bayer Leverkusen	2	2	2
Borussia Dortmund	3	-	-
Hertha Berlin	1	1	1
Hannover	1	1	-
Köln	1	-	1
B. Mönchengladbach	2	1	-
Wolfsburg	1	-	-
Chelsea	1	1	-
Arsenal	1	1	-
Real Madrid	-	1	-
Real Betis	-	1	-

Çok uluslu bir takım

Panzerlerin yenilenen gençlik geliştirme programına geri dönersek, 1 sene içinde üç turnuvada şampiyon olunması ile bu programın ne kadar önemli bir başarı yakaladığını görüyoruz. Önce 2008 U19 Avrupa Şampiyonu olan Almanlar, 2009'da da U17 ve U21 Avrupa Şampiyonaları'ndan kupayla ayrılıp bir ilke imza attı. Art arda katıldığı üç turnuvayı da şampiyonlukla kapatmaları, önümüzdeki yıllara damgasını vuracak bir neslin gümbür gümbür geldiğinin göstergesi. Bu kupaların kazanılmasında "Altın Kafa" Horst Hrubesch'in de büyük payı olduğunu unutmamak gerek. Son Dünya Kupası'na baktığımızda bu başarının millî takıma da yavaş yavaş yansıdığını görüyoruz. Yarı finalde elenmelerine karşın, İngiltere ve Arjantin gibi devlere 4'er gol atan ve oynadığı takım oyunuyla oldukça başarılı olan Panzerlerin kadrosunda 2009 U21 Avrupa Şampiyonası'nda kupayı kazanan takımdan altı oyuncu yer aldı. Bu oyunculardan Manuel Neuer kalede, Jerome Boateng defansın sol kanadında, Mesut Özil ile Sami Khedira da orta sahada ilk on birde sahaya çıkarken, Marko Marin ile Dennis Aogo da kadroda yer bulmayı başardı. Sahaya ilk on birde çıkan bu dört oyuncunun üçünün turnuva sonunda Real Madrid ve Manchester City gibi takımlara transfer olması da bu futbolcuların daha genç yaşta dünya seviyesinde nerelere geldiklerinin bir kanıtı. Bu oyunculardan Mesut'un Türk, Khedira'nın Tunus, Boateng'in Gana, Marin'in Bosna-Sırp, Aogo'nun da Nijerya asıllı olması bu başarılı genç kuşağın büyük bir bölümünün de devşirme oyunculardan oluştuğunu gösteriyor. U21 Avrupa Şampiyonası'nda birinci olan takımda yer alan ve A millî takımın müstakbel oyuncuları arasında yer alan Gonzalo Castro'nun İspanya, Sebastian Boenisch'in Polonya, Andreas Beck'in de Sibirya kökenli olması önümüzdeki yıllarda "çok uluslu" bir Almanya'nın sahada olacağının bir işareti. Panzerlerin geçtiğimiz Ağustos ayında Danimarka ile deplasmanda oynadığı hazırlık maçında ise 2010 Dünya Kupası kadrosunda yer almayan 9 yeni oyuncunun bulunması, Euro 2012 elemelerinde teknik heyetin kadroyu yeniden yapılandırabileceğini gösterir nitelikte. Bu yeni oyuncuların çoğunun 26-27 yaşlarında olması ise alttan gelen bu genç kuşağın yanına yeni ama deneyimli oyuncuların da takımda yer bulabileceğine dair bir belirti. Teknik direktörlüğünü Joachim Löw, asistan koçluğunu eski oyuncu Hans-Dieter Flick, kaleci antrenörlüğünü Andreas Köpke ile menajerliğini Euro 96'da attığı altın golle Panzerlere kazandıkları son kupayı getiren Oliver Bierhoff'un yaptığı Almanya, gençlik geliştirme programının olumlu etkisiyle son yıllarda hem sahadaki oyun anlayışıyla hem de aldığı neticelerle, futbolseverlerin gözünde eskini imajını silmiş ve oldukça sempati kazanmış durumda. Küçük yaşlardan beri gerek saha içi gerekse de saha dışında yedikleri içtikleri ayrı olmayan bir kuşakla Avrupa futboluna damga vurmaya hazırlanıyorlar. Bu yeniden yapılanan kadroda ise Almanya'da doğup büyümesine rağmen birçok yabancı kökenli oyuncu bulunuyor. İşte bu şekilde oluşan Almanya Millî Takımı hiç kuşkusuz Euro 2012 elemelerinde gruptaki en zorlu rakibimiz olacak.

Azerbaycan Zor yiyor, zor atıyor

Millî Takımımızın gruptaki bir diğer rakibi olan ve Teknik Direktörlüğünü Euro 96 şampiyonu Almanya'nın hocası Berti Vogts'un yaptığı Azerbaycan, Alman teknik adam takımın başına geldiğinden beri zor gol yeme özelliğiyle dikkat çekiyor. 2010 Dünya Kupası elemelerinde yine Almanya ile aynı grupta bulunan Azeriler, 10 maçta 14 gol yemişlerdi. Ancak buna karşın rakip ağlara sadece 4 gol bırakabilmeleri, gol yollarında ne kadar zorlandıklarını gösteriyor. Azeriler, 2010 Dünya Kupası elemelerinde deplasmanda 4 gol yedikleri Almanlardan bu sefer 6 gol yediler. Bu sonuca rağmen, özellikle deplasmanlarda rakibe karşı direnebildiklerini söyleyebiliriz. Bunun bir örneği olarak da 2009 Haziran'ında Kayseri Kadir Has Stadı'nda oynanan hazırlık maçında Azerileri ancak 2-0'la geçebildiğimizi gösterebiliriz. Kadrosundaki oyuncuların çok büyük bir kısmı kendi ülkesinde top koşturan futbolculardan oluşan Vogts'un Azerbaycan'ı, 2010 Dünya Kupası eleme gruplarında Hiddink'in Rusya'sı ile eşleşmiş, 2-0 yenilip 1-1 berabere kalmışlardı. Hollandalı ve Alman teknik adamlar şimdi bir kez daha aynı grupta karşı karşıya gelmiş olacak.

Favorilere acı sürprizler

2012 Avrupa Şampiyonası elemeleri sürprizlerle başladı. Fransa'nın Belarus'a, Rusya'nın Slovakya'ya, Çek Cumhuriyeti'nin de Litvanya'ya evlerinde yenilmesi çarpıcı sonuçlardı. Ancak depremi Portekiz yaşadı. 4-4'lük Kıbrıs Rum Kesimi beraberliği'nin ardından Norveç yenilgisi, Teknik Direktör Carlos Queiroz'un da sonu oldu. Elemelerin çiçeği burnunda takımı Karadağ'ın Galler ve Bulgaristan galibiyetleriyle ikide iki yapması ise oldukça şaşırtıcıydı.

B Grubu

Ruslara Slovak darbesi

Grubun favorisi Rusya olarak görünüyor. İrlanda Cumhuriyeti ve Slovakya da liderlik için mücadele edecek diğer takımlar. Ermenistan, Makedonya ve Andorra'nın figüran olmaktan öteye geçme şansları bulunmuyor. Ancak grup ciddi bir sürprizle başladı. İlk hafta maçlarında İrlanda Cumhuriyeti, Rusya ve Slovakya, güçleri kendilerine denk rakiplerini yenerek 3 puanlı başlangıçlar yaparken, gürültü ikinci maçlarda koptu. 7 Eylül günü Moskova'daki Lokomotiv Stadı'nda oynanan maçta, Slovakya, Rusya'yı 27. dakikada Fenerbahçeli Stoch'un attığı golle 1-0 yenerek önemli bir sürpriz yaptı. Serbest İrlanda ise zayıf Andorra'yı kolay geçerek zirveyi Slovakya ile paylaştı.

Bu ay oynanacak İrlanda Cumhuriyeti-Rusya ve Slovakya-İrlanda Cumhuriyeti maçları bu gruptaki belirleyici virajlardan ikisi olmaya aday görünüyor.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Ermenistan-İrlanda Cum: 0-1
Andora-Rusya: 0-2
Slovakya-Makedonya: 1-0
7 Eylül 2010
Rusya-Slovakya: 0-1
Makedonya-Ermenistan: 2-2
İrlanda Cum-Andorra: 3-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İrlanda Cum.	2	2	0	0	4	1	6
Slovakya	2	2	0	0	2	0	6
Rusya	2	1	0	1	2	1	3
Ermenistan	2	0	1	1	2	3	1
Makedonya	2	0	1	1	2	3	1
Andorra	2	0	0	2	1	5	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Ermenistan-Slovakya
Andora- Makedonya
İrlanda Cum-Rusya
12 Ekim 2010
Ermenistan-Andorra
Slovakya-İrlanda Cum
Makedonya-Rusya

C Grubu

İtalya çerez yedi

İtalya'nın favori, Sırbistan'ın plase, Slovenya ve Kuzey İrlanda'nın sürpriz olduğu bir grup. İtalya kâğıt üzerinde iki kolay maçla başladı ancak Estonya'daki ilk sınavında zorlandı. Yeni Teknik Direktörü Cesare Prandelli yönetimindeki revizyona uğramış kadrosuyla Estonya karşısında yenik duruma düşen Gök Mavililer, son yarım saatte galibiyete ulaştı. 5-0'lık Faroe Adaları maçı ise adeta bir antrenmandı. Kuzey İrlanda bu periyotta oynadığı tek maçta deplasmanda Slovenya'yı yenerek "Ben de varım" derken, Faroe Adaları'ndan 3-0'lık galibiyetle dönen Sırbistan, evinde Slovenya'ya puan kaptırarak pabucun ne denli pahalı olduğunu anladı. İtalya bu ay Kuzey İrlanda deplasmanına gidip evinde de Sırbistan'ı ağırlayarak gerçek rakiplerle karşılaşacak.

Maç Sonuçları

11 Ağustos 2010
Estonya-Faroe Adaları: 2-1
3 Eylül 2010
Faroe Adaları-Sırbistan 0-3
Estonya-İtalya: 1-2
Slovenya-K. İrlanda: 0-1
7 Eylül 2010
Sırbistan-Slovenya: 1-1
İtalya- Faroe Adaları: 5-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	2	2	0	0	7	1	6
Sırbistan	2	1	1	0	4	1	4
K. İrlanda	1	1	0	0	1	0	3
Estonya	2	1	0	1	3	3	3
Slovenya	2	0	1	1	1	2	1
Faroe Adaları	3	0	0	3	1	10	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Slovenya-Faroe Adaları
Sırbistan-Estonya
Kuzey İrlanda-İtalya
12 Ekim 2010
Faroe Adaları-Kuzey İrlanda
Estonya-Slovenya
İtalya-Sırbistan

D Grubu

Fransa şokla başladı

Kuralar çekildiğinde Fransa'nın kolay çıkacağı, Romanya ve Bosna Hersek'in de ikincilik için çekişeceği bir grup olarak görünüyordu D Grubu. Ancak sürprizler erken başladı. Dünya Kupası'nda yaşadığı ağır hezimetin ardından yeni Teknik Direktörü Laurent Blanc yönetiminde baştan aşağı yenilenmiş bir kadroyla sahaya çıkan Fransa, evinde Belarus'a mağlup oldu. Ancak Horozlar bu yenilgiyi Bosna-Hersek'i deplasmanda yenerek bir ölçüde telafi etti. İlk iki sırada Arnavutluk ve Belarus'un oturması, grubun sürprizlere ne kadar açık olduğunu kanıtlıyor. Bu ayının en kritik maçı ise Paris'te Fransa ile Romanya arasında oynanacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Romanya-Arnavutluk: 1-1
Lüksemburg-B.Hersek: 0-3
Fransa-Belarus: 0-1
7 Eylül 2010
Belarus-Romanya: 0-0
Arnavutluk-Lüksemburg: 1-0
Bosna Hersek-Fransa: 0-2

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Arnavutluk	2	1	1	0	2	1	4
Belarus	2	1	1	0	1	0	4
Fransa	2	1	0	1	2	1	3
Bosna-Hersek	2	1	0	1	3	2	3
Romanya	2	0	2	0	1	1	2
Lüksemburg	2	0	0	2	0	4	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Lüksemburg-Belarus
Arnavutluk-Bosna Hersek
9 Ekim 2010
Fransa-Romanya
12 Ekim 2010
Belarus-Arnavutluk
Fransa-Lüksemburg

E Grubu

İkili yarış

Son Dünya Kupası'nın finalisti Hollanda bu grubun da favorisi. Ancak İsveç de yabana atılır bir takım değil. Gruptaki diğer dört takımın bu ikiliyi zorlama şansları pek bulunmuyor. Zaten Hollanda, San Marino ve Finlandiya, İsveç de Macaristan ve San Marino galibiyetleriyle gruba firesiz başladı. Macaristan, Moldova'yı, Moldova ise Finlandiya'yı yenerek galibiyet elde eden diğer takımlar oldu. Bu arada Hollanda'da Teknik Direktör Bert van Marwijk'in Dünya Kupası kadrosunda yer almayan Ruud Van Nistelrooy'a Euro 2012 elemelerinde görev verdiğini, İsveç'in San Marino'yu 6-0 yenerken 57 dakika 10 kişi oynadığını, San Marino'nun iki golü kendi kalesine attığını da ekleyelim. Grupta ayın kritik maçı 12 Ekim'de Amsterdam Arena'da Hollanda ile İsveç arasında oynanacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Moldova-Finlandiya: 2-0
İsveç-Macaristan: 2-0
San Marino-Hollanda: 0-5
7 Eylül 2010
İsveç-San Marino: 6-0
Hollanda-Finlandiya: 2-1
Macaristan-Moldova: 2-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsveç	2	2	0	0	8	0	6
Hollanda	2	2	0	0	7	1	6
Macaristan	2	1	0	1	2	3	3
Moldova	2	1	0	1	3	2	3
Finlandiya	2	0	0	2	1	4	0
San Marino	2	0	0	2	0	11	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Macaristan-San Marino
Moldova-Hollanda
12 Ekim 2010
Finlandiya-Macaristan
Hollanda-İsveç
San Marino-Moldova

F Grubu

Denk kuvvetler

Belki de favorisi olmayan tek grup denilebilir bu gruba. Hırvatistan ve Yunanistan birer adım önde dursa bile İsrail'in, hatta Letonya ve Gürcistan'ın bile sürpriz yapma potansiyellerini unutmamak gerekiyor. Zaten grup da bu karmaşa içinde başladı. Hırvatlar Letonya'yı deplasmanda yenip evlerinde Yunanistan'la berabere kaldı. Gürcistan, İsrail ve Yunanistan'la oynadığı iki maçtan beraberlik çıkardı. Malta'yla oynayan takımlar ise doğal olarak kazandı. İlk iki maç sonunda puan kaybetmeyen takım kalmadı. Dolayısıyla Ekim ayında da "çok özel" diyebileceğimiz bir maç yok ama yine de Yunanistan-Letonya, İsrail-Hırvatistan ve Yunanistan-İsrail maçları daha belirleyici olacak.

Maç Sonuçları

2 Eylül 2010
İsrail-Malta: 3-1
3 Eylül 2010
Letonya-Hırvatistan: 0-3
Yunanistan-Gürcistan: 1-1
7 Eylül 2010
Gürcistan-İsrail: 0-0
Malta-Letonya: 0-2
Hırvatistan-Yunanistan: 0-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	2	1	1	0	3	0	4
İsrail	2	1	1	0	3	1	4
Letonya	2	1	0	1	2	3	3
Gürcistan	2	0	2	0	1	1	2
Yunanistan	2	0	2	0	1	1	2
Malta	2	0	0	2	1	5	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Gürcistan-Malta
Yunanistan-Letonya
9 Ekim 2010
İsrail-Hırvatistan
12 Ekim 2010
Letonya-Gürcistan
Yunanistan-İsrail

G Grubu

Karadağ nereye koşuyor?

2010 Dünya Kupası'nda büyük bir hayal kırıklığı yaşayan İngiltere, Euro 2012 elemelerine fırtına gibi bir başlangıç yaptı. Fabio Capello'nun öğrencileri önce Defoe'nin hat-trick yaptığı Wembley'deki maçta Bulgaristan'ı 4-0, ardından da Basel'de İsviçre'yi 3-1'le geçti. Grubun sürprizini ise Karadağ yaptı. İçeride Galler'i, dışarıda da Bulgaristan'ı 1-0'lık skorlarla geçen elemelerin yeni takımı Karadağ, İngiltere gibi ikide ikiyle başladı. Beşli grupta İngiltere ve Karadağ dışındaki üç takım henüz puanla tanışamadı. Karadağ'ın yoluna nasıl devam edeceği sorusuna bu ay iç sahada İsviçre ve deplasmanda İngiltere ile oynayacağı maçlar büyük ölçüde cevap olacak. Bu arada Galler'de görevini bırakan Teknik Direktör John Benjamin Toshack'ın yerine Brian Flynn getirildi. Bulgaristan ise takımı Lothar Matthaeus'a emanet etti.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Karadağ-Galler: 1-0
İngiltere-Bulgaristan: 4-0
7 Eylül 2010
Bulgaristan-Karadağ: 0-1
İsviçre-İngiltere: 1-3

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	2	2	0	0	7	1	6
Karadağ	2	2	0	0	2	0	6
Galler	1	0	0	1	0	1	0
İsviçre	1	0	0	1	1	3	0
Bulgaristan	2	0	0	2	0	5	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Galler-Bulgaristan
Karadağ-İsviçre
12 Ekim 2010
İsviçre-Galler
İngiltere-Karadağ

H Grubu

Portekiz'de deprem

Grubun kâğıt üzerindeki favorisi kuşkusuz Portekiz. Danimarka ve Norveç'in de Portekizlileri zorlaması bekleniyordu. Ancak gruptaki maçlar hiç de beklendiği gibi başlamadı. Favori Portekiz, ilk maçında evinde Kıbrıs Rum Kesimi ile giriştiği gol düellosundan 4-4'lük beraberlik ayrıldıktan sonra deplasmanda da Norveç'e 1-0 yenildi ve iki maçlık periyottan tek puan çıkartabildi. Bu kötü sonuçlar Teknik Direktör Carlos Queiroz'un da sonu oldu. Norveç ise İzlanda deplasmanından da 2-1'lik galibiyetle dönerek ikide iki yaptı ve grup liderliğine kuruldu. Bu periyodu tek maçla geçen Danimarka ise İzlanda galibiyetiyle ikinci sırada yer alıyor. Bu ay evinde Danimarka ve deplasmanda İzlanda ile karşılaşacak Portekiz için bu iki maç hayatî önem taşıyor. Lider Norveç ise tek maçını Kıbrıs Rum Kesimi ile deplasmanda oynayacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
İzlanda-Norveç: 1-2
Portekiz-Kıbrıs R.K: 4-4
7 Eylül 2010
Danimarka-İzlanda: 1-0
Norveç-Portekiz: 1-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Norveç	2	2	0	0	3	1	6
Danimarka	1	1	0	0	1	0	3
Kıbrıs R.K.	1	0	1	0	4	4	1
Portekiz	2	0	1	1	4	5	1
İzlanda	2	0	0	2	1	3	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Kıbrıs R.K-Norveç
Portekiz-Danimarka
12 Ekim 2010
Danimarka-Kıbrıs R.K.
İzlanda-Portekiz

I Grubu

Çeklerde yine hayat yok

Son Dünya Kupası finallerine katılamayan Çek Cumhuriyeti, Euro 2012 elemelerine de büyük bir hayal kırıklığıyla başladı. Galatasaraylı Milan Baros'un da aralarında bulunduğu pek çok yıldız oyuncuya sahip olan Çek Cumhuriyeti, evinde oynadığı maçta Litvanya'ya yenilmekten kurtulamadı. Grubun doğal favorisi son Avrupa ve Dünya Şampiyonu İspanya, Bülent Yıldırım'ın yönettiği kolay Liechtenstein maçını Torres (2) Villa ve Silva'nın golleriyle 4-0 kazandı. Çekleri yenen Litvanya, İskoçya maçını beraberlikle bitirirerek iki maçtan 4 puanla çıkı. İskoçya ise diğer maçında Liechtenstein'ı güçlükle 2-1 yenmesine rağmen averaj ve maç fazlasıyla liderlik koltuğuna oturdu. İspanya, bu ay içindeki iki maçını evinde Litvanya ve deplasmanda İskoçya ile oynayacak. Çekler ise içeride İskoçya, deplasmanda da Liechtenstein'la karşılaşacak.

Maç Sonuçları

3 Eylül 2010
Litvanya-İskoçya: 0-0
Liechtenstein-İspanya: 0-4
7 Eylül 2010
Çek Cum-Litvanya: 0-1
İskoçya-Liechtenstein: 2-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İskoçya	2	1	1	0	2	1	4
Litvanya	2	1	1	0	1	0	4
İspanya	1	1	0	0	4	0	3
Çek Cum	1	0	0	1	0	1	0
Liechtenstein	2	0	0	2	1	6	0

Ekim Maçları

8 Ekim 2010
Çek Cum-İskoçya
İspanya-Litvanya
12 Ekim 2010
Liechtenstein-Çek Cum.
İskoçya-İspanya

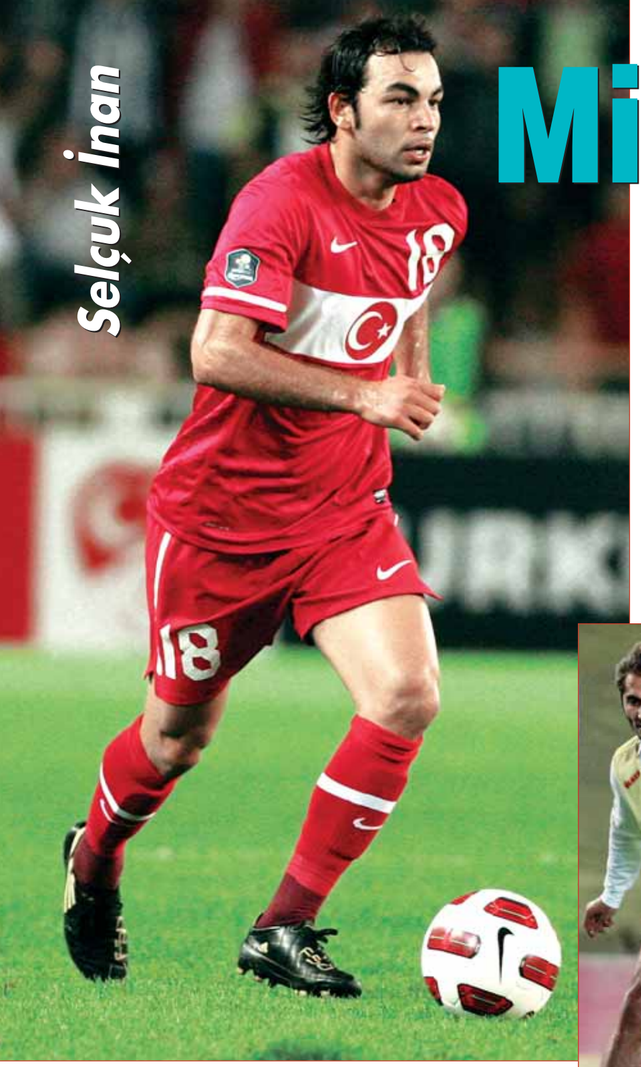

Selçuk İnan

Millî Takım rüyalarıma giriyor

Giderek güçlenen fiziği ve tecrübe kazandıkça olgunlaşan oyun anlayışıyla ideal bir orta saha oyuncusu. Trabzonspor'un yükselişinde, takımın beyni olarak büyük payı var. Sezona jeneriklik gollerle başlayan ve Millî Takım'ın Hiddink'li kamplarının tümünde yer alan genç oyuncu, 1 numaralı hedefini ay-yıldızlı formayı sürekli giymek olarak açıklarken, bir gün Avrupa'da oynama isteğini de yüreğinin bir köşesinde saklıyor.

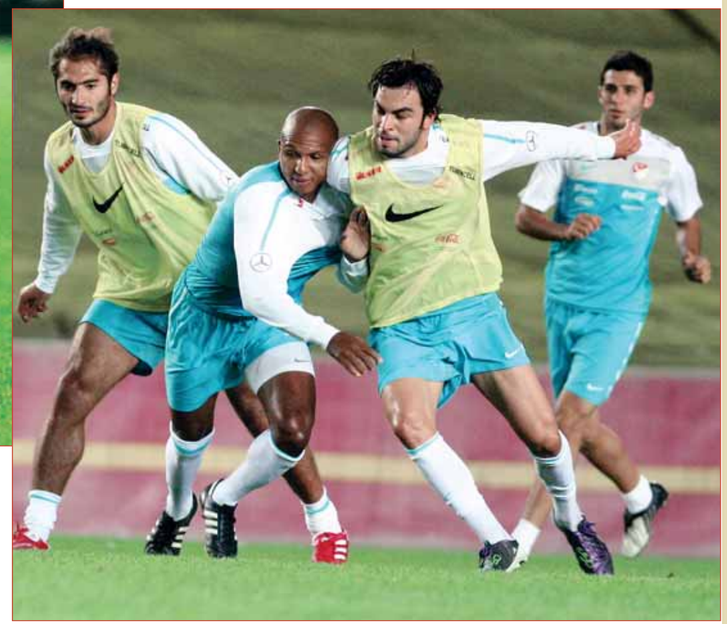

Türker ***Tozar***

▼Trabzonspor, Şenol Güneş'in işbaşına gelmesinden bu yana ciddi bir değişim yaşıyor. Kadroda büyük bir revizyona gidilmeden futbol anlamındaki bu ilerleyişi sen nasıl açıklıyorsun?

▲Futbolcular için kullanılan "Uyum sorunu" tabiri vardır. Bunu eski hocamız Hugo Broos'a uyarlarsak, onun Türk futboluna uyum sürecinin epeyce uzun sürdüğünü söyleyebiliriz. Bu nedenle, Broos'un döneminde istediğimiz pas trafiğini sahaya yansıtmayı başaramadık. Bizi daha iyi anlayan ve Türk futbolcuları daha iyi tanıyan bir teknik adam olan Şenol Güneş'in göreve gelmesinden sonra ise büyük bir değişiklik yaşadık. Yerli-yabancı hoca ayrımına kesinlikle girmeden söylüyorum; futbolcularla teknik adam arasındaki iletişim çok önemli. Şenol Güneş'le bunu çok iyi başardık.

▼Trabzonspor ligin pas trafiğini en iyi sağlayan takımlarından biri haline geldi. Bu dönüşüm nasıl başarıldı?

▲Bu aslında Şenol Hocanın oyun anlayışıyla ilgili. Kendisi topun sürekli bizde kalmasını istiyor. Trabzonspor'un oyuncu kadrosu da pas yapabilme becerisine sahip, oynamak isteyen futbolculardan oluştuğu için bunu uygulamamız kolaylaşıyor.

▼Millî Takım'ın oyun planına baktığımızda sanki Teknik Direktör Guus Hiddink'in de benzer isteklerde bulunduğunu görüyoruz. Sen ne dersin?

▲Kesinlikle doğru. Kendisi bize, "Top sizde ne kadar fazla kalırsa, rakibin tehlike yaratma şansı da o kadar azalır" diyor. Hem Trabzonspor'da hem de Millî Takım'da hemen hemen aynı şekilde oynamaya çalışıyoruz.

▼Teknik adam-futbolcu ilişkileri bir takımın performansında önemli yer tutuyor. Bu anlamda Trabzonspor'daki teknik adam-oyuncu ilişkileri hakkında neler söyleyebilirsin?

▲Teknik-adam oyuncu ilişkileri en üst düzeyde. İster futbol içi isterse futbol dışı bir sorunumuz olsun, bunu Şenol Hoca veya yardımcılarına rahatlıkla söyleyebiliyoruz. Bu konuda çok şanslıyız. Tüm bunlar performansımızın artmasına katkı sağlıyor.

Trabzonspor'da teknik-adam oyuncu ilişkileri en üst düzeyde. İster futbol içi isterse futbol dışı bir sorunumuz olsun, bunu Şenol Hoca veya yardımcılarına rahatlıkla söyleyebiliyoruz.

Hocalardan beklediğimiz, bütün futbolcuların aynı olmadığını bilmeleri, her futbolcunun farklı mental ve psikolojik yapısı olduğunu anlamaları. Mesela ben, daha çok sakin yapıda olan antrenörlerle çalışmayı isterim.

Şenol Hoca beni daha çok defansif oynatmayı düşünüyor. Bunu da elimden geldiğince yapmaya çalışıyorum ve hiç de rahatsızlık duymuyorum. Önemli olan hocamızın ve takım arkadaşlarımın benden en çok nasıl verim alabileceği.

Bursaspor'un şampiyonluğunun Trabzonspor'a kesinlikle olumsuz bir etkisi olmadı. Çünkü Trabzonspor'un büyüklüğü belli. Trabzonspor'un hedefi bundan sonra Galatasaray ve Fenerbahçe'nin şampiyonluklarını yakalamak olmalı.

Teofilo topu çok iyi saklayabilen, ayaklarına çok hâkim bir futbolcu. Böyle futbolcularla oynamak tüm orta saha oyuncularının da isteğidir. Gol vuruşlarındaki yeteneği de belli. Onu bir nevi yeni transfer olarak da görebiliriz.

Jaja, Teofilo'ya göre daha şanslı, çünkü uyum sürecini daha hızlı atlatabilecek bir ortam kurdu kendine. Güney Amerikalı arkadaşları var. Bizimle de arası çok iyi. Gerek fiziksel, gerekse teknik açılardan üst düzey bir futbolcu.

Rüyalarımı A Millî Takım'ın devamlı oyuncusu olmak süslüyordu. Bunun yavaş yavaş gerçekleştiğini hissediyorum. Birkaç kamptır üst üste çağrılıyorum. Bana verilen bu şansı kullanıp değişmez isimlerden biri olmak istiyorum.

10 yabancılı sistem sona erdiği zaman Türk futbolcular için daha olumlu bir dönem başlayacak. Şu anda ilk on birde üç ya da dört Türk futbolcunun oynama şansı var. Bu da gerçekten çok düşük bir rakam.

Sakin antrenörle çalışmak isterim

▼Teknik adamların oyuncularından beklentileri olduğu gibi futbolcuların da onlardan beklentileri var. Sen bir oyuncu olarak teknik adamdan neler bekliyorsun? Hangi tip antrenörlerle daha verimli çalışabiliyorsun?

▲Aslında her futbolcu için farklıdır bu. Bazısı kendisine bağırıldığı zaman daha çok hırslanır ve performansını ikiye katlar, bazısı daha duygusaldır ve kendisine hiç bir lâf söylenmesini istemez. Çünkü zaten hocanın verdiği görevleri yapmaya çalıştığını düşünür. Oyuncunun hangi karakterde olduğunu anlamak da hocaların işi. Hocalardan beklediğimiz, bütün futbolcuların aynı olmadığını

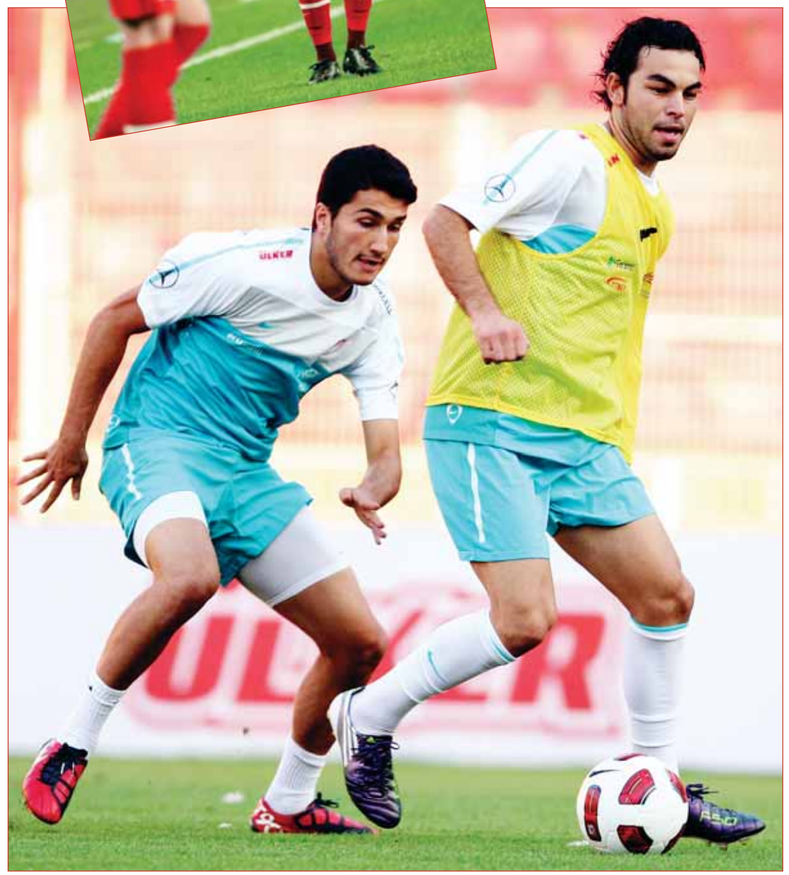

bilmeleri, her futbolcunun farklı mental ve psikolojik yapısı olduğunu anlamaları. Bunları çözüp ona göre davranış biçimi geliştirmeleri gerekiyor. Mesela ben, daha çok sakin yapıda olan antrenörlerle çalışmayı isterim. Çünkü duygusal bir kişiliğe sahibim. Bugüne kadar hep hocalarımın söylediklerini yapmaya gayret ettim. Benden istenilenleri yapamadığımda hocaların bana serzenişte bulunmaları normal ama aşırıya kaçmazlarsa kendi adıma daha iyi olur.

▼Trabzonspor'un oyun sisteminde farklı arayışlar var. Zaman zaman Ceyhun'un da katılımıyla üçlü orta sahayla oynuyorsunuz, bazen de sen ve Colman'la bir ikili oluşturuluyor. Kendi açından baktığında hangi sistemde daha verimli oynadığını düşünüyorsun?

▲Şenol Hoca bu seçenekleri çok iyi organize ediyor. Güçlü rakiplerle oynadığımız zaman üçlü oynamak zorunda kalıyoruz. O takdirde ben, Ceyhun ve Colman sahada oluyoruz. Üçlüyü oluşturan isimlere alternatif olarak Barış ve Sezer'i de dâhil edebiliriz. Bazı maçlarda hocamız bizden ikili oynamamızı istiyor, o zaman daha atak bir görüntü çiziyoruz. Ben hem ikili hem de üçlü sisteme rahatlıkla uyum sağlayabiliyorum. Özel bir tercihim yok.

▼Geçmişte tipik bir forvet arkası oyuncusuyken giderek bir ön liberoya dönüştün. Yeni yerinden memnun musun? Bu bölgede oynamanın üzerine bindirdiği zorluklar var mı?

▲Aslında altyapıda ve Manisaspor'a gelene kadar daha çok forvet arkası olarak oynadım. Hatta Manisaspor'da bile çok kısa süre de olsa bu şekilde görev aldım. Hocalarım bana hangi görevi uygun görürlerse ben onu üstleniyorum. Şu anda Şenol Hoca beni daha çok defansif oynatmayı düşünüyor. Bunu da elimden geldiğince yapmaya çalışıyorum ve hiç de rahatsızlık duymuyorum. Benim için önemli olan hocamızın ve takım arkadaşlarımın benden en çok nasıl verim alabileceği.

▼Zaman zaman savunmanın önünde fazla kaldığını ve bu durumda Trabzonspor'un hücum bölgesindeki aksiyonlarda aksamalar olduğunu görüyoruz. Sanki Trabzonspor senin de katıldığın hücumlarda daha verimli oluyor. Bu görüşe katılıyor musun?

▲Ön tarafta oynayan başka çok kaliteli oyuncu arkadaşlarımız var. Sonuçta futbol bir sistem oyunu. Bu sistem içerisinde, hocam benden ileriye fazla çıkmamı istemiyor. Ben de çıkmıyorum. Bu görüşe fazla katılmıyorum.

▼Geçtiğimiz sezonu hem Ziraat Türkiye Kupası hem de TFF Süper Kupa ile kapatmak oyuncular üzerinde nasıl bir etki bıraktı?

▲Bizim için çok iyi oldu, çünkü geçen sezon şampiyonluk yarışından erken kopmuştuk. Hedefimiz Türkiye Kupası'nı almaktı. Bunu başarıp üzerine Süper Kupa'yı alınca ekstra gibi oldu. Her şeye rağmen, bir sezonda verilen üç kupadan ikisini müzemize götürmek bir başarıdır.

Oturmuş kadro avantajımız var

▼Trabzonspor'un kadro yapısına ve derinliğine bakıp diğer şampiyonluk adayları ile kıyasladığında takımın sezon sonunda nerede olabileceğini tahmin ediyorsun?

▲Trabzonspor, Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş ve Bursaspor çok iyi kadrolar kurdu. Aslında şampiyonluk için başka takımlar da sayabilirim ama şu anda ön planda olanlar bunlar. Aralarında çok fark olduğunu düşünmüyorum. Hepsi çok kaliteli. Belki bizim takımımız üç senedir bir arada oynayan oyunculardan oluştuğu için bazı yorumcular bizi daha avantajlı görebilir. Aslında ben de öyle görüyorum. Ancak lig 3 puanlı sistem üzerine kurulu. Bu yüzden 5 takım arasında geçecek bir yarış öngörüyorum. Tüm saydığım takımlar bu sezon transferde çok kaliteli isimleri kadrolarına kattı. Bu Türk futbolu için çok önemli bir olay bence. Ama onların da ne kadar kısa sürede Türkiye'ye ve takımlarına adapte olabileceği tartışılır. Yeni gelen transferlerin uyum sürecini çabuk atlatmasıyla tüm takımlar iyi bir duruma gelebilir.

▼Bursaspor'un şampiyonluğundan sonra Türk futbolunda neler değişti sence?

▲Geçen sezondan önce sadece dört büyük vardı, artık beş oldu. Futbolcular için de çok iyi bir durum bu. Çünkü herkes şampiyon olan takımda oynamak isteyecektir. İnşallah ilerleyen yıllarda başka Anadolu takımları da bu başarıyı yakalar. Bence bu başarının Trabzonspor'a kesinlikle olumsuz bir etkisi olmadı, çünkü Trabzonspor'un büyüklüğü belli. Trabzonspor'un hedefi bundan sonra Galatasaray ve Fenerbahçe'nin şampiyonluklarını yakalamak olmalı.

▼Sezon başında transferinle ilgili söylentiler vardı ama sonuçta Trabzonspor'da kaldın. Bu süreçte neler yaşadın? Kaldığın için mutlu musun?

▲Ben zaten takımda kalmak istiyordum, bu yüzden tabii ki mutluyum. Bir sene daha sözleşmem var. Bu süreçte yazılanlar-çizilenler kesinlikle benim dışımda gelişti. Benim hiçbir şeyden haberim olmadı. Kimseyle görüşmedim, kimseyle konuşmadım da. Sürekli olarak kalmak istediğimi ve mutlu olduğumu söyledim. O yüzden bu konuyla ilgili söylenecek fazla bir şey de kalmadı.

Teofilo yeni transfer gibi

▼Geçtiğimiz sezon transfer edilen Teofilo performansıyla büyük eleştiri almış ve oyunculuğu bile sorgulanmıştı. Oysa Kolombiyalı oyuncunun bu sezona çok iyi başladığını görüyoruz. Birincisi, sence Teofilo nasıl bir oyuncu? İkincisi, galiba uyum süresi denilen mesele futbolda sandığımızdan da önemli bir yer tutuyor.

▲Teofilo zaten bize gelmeden önce bir sezonda kaydettiği 30'un üzerinde golle kalitesini ispat etmiş bir futbolcuydu. Böyle bir futbolcuyu transfer etmek kolay bir iş olmasa gerek. Bize ilk geldiğinde gerçekten fiziksel açıdan hazır değildi, çünkü oynadığı ligde sezon yeni bitmişti. Kaliteli bir futbolcu olduğunu hepimiz bilsek de uyum süreci çok uzun sürdü, altı ay kadar forma şansı bulamadı. Gollerini de atamadı. Bu sezon öncesinde çok iyi çalıştı ve fiziksel açıdan da lige hazır hale geldi. Kendisi topu çok iyi saklayabilen, ayaklarına çok hâkim bir futbolcu. Böyle futbolcularla oynamak tüm orta saha oyuncularının da isteğidir. Çünkü sırtı kaleye dönük olarak topu koruyup tekrar orta saha elemanına aktarabilmek önemli bir özellik. Gol vuruşlarındaki yeteneği de belli. Aslında onu bir nevi yeni transferimiz olarak da lanse edebiliriz. Takıma çok katkı sağlayacağını düşünüyorum.

▼Trabzonspor'un bir başka yeni transferi Jaja. Onun futbol kumaşı hakkında neler söylersin?

▲Jaja bence Teofilo'ya göre daha şanslı, çünkü uyum sürecini daha hızlı atlatabilecek bir ortam kurdu kendine. Güney Amerikalı arkadaşları var. Bizimle de arası çok iyi. Gerek fiziksel, gerekse teknik açılardan üst düzey bir futbolcu. Çok kısa sürede takımımıza faydalı olmaya başlayacaktır.

▼Glowacki'nin performansının savunmanın önünde görev yapan bir oyuncu olarak seni rahatlattığını söyleyebilir miyiz? Trabzonspor onun oynadığı maçlarda defanstan daha organize çıkıyor gibi görünüyor.

▲Glowacki karakterli, disiplinli ve aynı zamanda çok profesyonel bir futbolcu. Bizim takıma büyük katkı sağladı diyebilirim. İkinci Liverpool maçından önce talihsiz bir sakatlık yaşadı ve buna çok üzüldük. Ancak onun yerine oynayan arkadaşlarımız da görevlerini en iyi şekilde yerine getirdi. Bu sayede onun eksikliğini yaşamadık diyebilirim. Kendisi gerçekten çok iyi bir transfer.

▼ABD kampından bu yana Millî Takım için sürekli düşünülen bir oyuncu haline geldin. Bu davetler özgüvenin üzerinde nasıl etki yapıyor?

▲Millî Takım'a gelmek her oyuncunun hayalidir. Benim de rüyalarımı A Millî Takım'ın devamlı oyuncusu olmak süslüyordu. Bunun yavaş yavaş gerçekleştiğini hissediyorum. Birkaç kamptır üst üste çağrılıyorum. Bana verilen bu şansı kullanıp değişmez isimlerden bir tanesi olmak istiyorum.

▼Hiddink döneminde iki uzun kamp yaşadın. Bu süreçte Hollandalı teknik adamın Millî Takım'da neleri değiştirebildiğini ve bundan sonrası için neleri değiştirmek istediğini gözlemledin?

▲Öncelikle bize sürekli teknik kapasitesi yüksek oyuncular olduğumuzu ve bunu da en iyi şekilde kullanmamız gerektiğini söylüyor. Bu becerimizi takım oyunu içinde sergilememizin doğru olduğunu ifade ediyor.

▼Almanya'nın da bulunduğu grupta Euro 2012 finallerine gitme şansımızı nasıl görüyorsun? Almanların Dünya Kupası finallerindeki performansını da göz önünde tutarak bu soruya nasıl bir cevap verirsin?

▲Bence Almanya ile eşit şansa sahibiz. Belki Almanya bu grupta favori olarak gösteriliyor ama biz de onlar kadar kaliteli bir takımız. Belçika ve Avusturya da yabana atılmayacak takımlar. Çekişmeli mücadeleler olacağını düşünüyorum ama biz gruptan lider olarak çıkmak istiyoruz.

▼Onur'un Trabzonspor'daki çıkışı, genç Türk oyuncuların kendilerine güvenildiği takdirde neler yapabileceğine güzel bir örnek olabilir. Sen genç Türk oyuncuların takımlarında yeterince şans bulabildiğini düşünüyor musun?

▲Federasyon Başkanı Mahmut Özgener 6+2+2 yabancı kontenjanı sisteminin iki yıllık bir süre için uygulanacağını söylemişti. Bence bu sistem sona erdiği zaman Türk futbolcular için daha olumlu bir dönem başlayacak. Şu anda tanınan 10 yabancı serbestisi hem Millî Takım hem de genç oyuncular için bir handikap. Çünkü Türk oyuncuların forma giyme şansı daha da azalıyor. İlk on birde üç ya da dört Türk futbolcunun oynama şansı oluyor. Bu da gerçekten çok düşük bir rakam. 10 yabancının çok fazla olduğunu düşünüyorum. Onur örneğini verdiniz. Maalesef herkes onun kadar şanslı olmayabilir veya onun kadar sabır gösteremeyebilir. Onur, gerçekten çok çalıştı, inat etti ve formayı sırtına geçirdi.

▼Arda Turan'ın "Altyapılarda bir şey öğrenmeden A takımlara geliyoruz" eleştirisi hakkında neler söylersin?

▲Ben Çanakkale Dardanelspor'da yetiştim. Oranın altyapısı çok iyiydi ve kaliteli hocalar görev yapıyordu. Bence Arda'nın söylediği tüm kulüpler için geçerli değil. Mutlaka onun bahsettiği gibi takımlar vardır ama en azından benim yetiştiğim kulüpte hocalarımız bize çok şey öğretti.

▼Bundan sonraki hedeflerin arasında neler var?

▲Sürekli olarak A Millî Takım'da forma giymek ve ne olursa olsun Avrupa'da bir takımda oynamak istiyorum.

▼Son olarak Liverpool maçlarını sormak istiyorum. Kuvvetli bir ekibe karşı oynadınız ve Avrupa Ligi'ne erken veda etmek zorunda kaldınız. Bize iki maçın bir değerlendirmesini yapabilir misin?

▲Avrupa Ligi kura çekimini Bursaspor'la oynanacak Süper Kupa maçı öncesi Burak'la birlikte izliyorduk. Burak, "Hangisi çıkarsa çıksın, Liverpool çıkmasın" diye dua ediyordu. Ben de "Hayırlısı olsun diyelim. Kim çıkarsa çıksın, önemli değil" dedim. Her ne kadar böyle desem bile ben de içimden Liverpool'la eşleşmek istemiyordum. Burak, Beşiktaş'ın Liverpool'a 8-0 kaybettiği maçta kadrodaydı ve İngiltere'de atmosferin ne kadar zorlayıcı olduğunu hep anlatıyordu. Genelde Burak'ın istemediği şeyler hep gerçekleşir. Daha ilk başta Liverpool bize çıktığında ben ona ters ters bakmıştım (Gülüyor). Bir yandan Liverpool gibi dev bir takıma karşı oynama fırsatı elde etmekten, Anfield'a çıkabilme şansını yakalamaktan dolayı mutluyduk. Öte yandan, Avrupa Ligi'nde gruplara kalmak istediğimizden ama bu rakip karşısında şansımız ciddi şekilde azaldığından içimizde biraz burukluk vardı. Her iki maçta da çok iyi mücadele ettiğimizi düşünüyorum. Hatta turu geçen taraf bile olabilirdik. Teofilo golü attıktan sonra Liverpool'u eleyebileceğimize kendimizi inandırdık. Öyle ki, golü 83'te yedikten sonra son 7 dakika sahada var mıydım yok muydum hatırlamıyorum bile. Çok üzülmüştüm. Bence şanssız bir şekilde elendik. Tarih yazabilirdik ama olmadı. Yine de çok keyifli ve unutulmayacak maçlar oynadık.

Ümitler başka bahara

Danimarka'nın ev sahipliğinde 2011 yılında düzenlenecek U21 Avrupa Şampiyonası finallerine katılamıyoruz. Ümit Millî Takımımız, İsviçre, Gürcistan, Ermenistan, Estonya ve Serbest İrlanda ile mücadele ettiği grubu İsviçre'nin ardından ikinci sırada tamamladı. En iyi dört ikinci arasına da giremeyen Ümitlerimiz, Almanya ve Fransa ile birlikte hayal kırıklığı yaşayanlar sınıfında yer aldı.

U21 kategorisinde 2011 Avrupa Şampiyonası elemeleri Eylül ayında oynanan maçlarla tamamlandı ve Ümit Millî Takımımız finaller için play-off vizesi alan 14 takımın arasına katılamadı. 31 Mart 2009 günü deplasmandaki 3-0'lık İrlanda Cumhuriyeti galibiyetiyle grup maçlarına başlayan Ümit Millî Takımımız, 7 Eylül 2010 günü 1-0'lık İrlanda Cumhuriyeti galibiyetiyle tamamladığı eleme grubunda İsviçre'nin ardından ikinci sırayı alarak elendi.
10 maçlık periyotta 5 galibiyet, 1 beraberlik, 4 de yenilgi alan Ümit Millî Takımımız 16 puan toplarken, ilk sırayı elde eden İsviçre 20 puana ulaştı.
Danimarka'nın ev sahipliğini yapacağı şampiyona için 52 takım 10 grupta eşleşmişti. Gruplardan ikisi 6'şar, sekizi ise 5'er takımdan oluşuyordu. 10 grup birincisinin yanı sıra en iyi durumdaki 4 grup ikincisinden oluşan toplam 14 takım play-off'a kalacak ve bu 14 takım ikili olarak birbirleriyle eşleşecekti. Ümit Millî Takımımız, İsviçre, Gürcistan, Ermenistan, Estonya ve İrlanda Cumhuriyeti ile birlikte yer aldığı altılı grubun Eylül ayında oynanacak son iki maçına pek de iyi bir konumda girmeyi başaramadı. Öyle ki, iç sahada oynanacak 4 Eylül'deki Gürcistan ve 7 Eylül'deki İrlanda Cumhuriyeti karşılaşmaları öncesinde kaderimiz 3 Eylül'de İsviçre'de belirlenecekti. İsviçre, o gün evinde oynayacağı İrlanda Cumhuriyeti maçını kazandığı takdirde, bizim çocukların son iki maçını kazanmaları da bir anlam taşımayacaktı. Çünkü en iyi dört ikinci arasına girmek gibi bir şansımız da bulunmuyordu.
3 Eylül günü İsviçre ile İrlanda Cumhuriyeti, Lugano'daki Cornaredo Stadı'nda karşı karşıya geldi. Tek umudumuz, İrlanda'nın bir süre önce değişen teknik direktörü ve büyük bir revizyondan geçen kadrosuyla İsviçre'ye çelme takmasıydı. Ancak beklediğimiz olmadı. İsviçre, 48. dakikada Fabian Frei'nin attığı tek golle maçı 1-0 kazanarak play-off biletini cebine koymayı başardı.
4 Eylül'deki Gürcistan maçı bizim için artık bir formaliteye dönüşmüştü. Çünkü Ümitlerimiz en iyi ikinciler klasmanında ilk dört arasında yer alabilecek şansa da sahip değildi. Altılı grupların ikincilerinin puanı hesaplanırken, sonuncu takımla oynadığı maçlarda elde ettikleri panlar dikkate alınmıyordu ve bizim muhtemel İrlanda Cumhuriyeti galibiyetiyle birlikte elde edeceğimiz 6 puanımız silinecekti. Gürcistan için ise durum biraz daha farklıydı. Çünkü onlar İrlanda Cumhuriyeti ile oynadıkları iki maçtan da beraberlikle ayrılmıştı.

2. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	10	6	2	2	15	8	20
Türkiye	**10**	**5**	**1**	**4**	**13**	**11**	**16**
Gürcistan	10	4	3	3	12	9	15
Ermenistan	10	4	1	5	18	19	13
Estonya	10	3	3	4	9	16	12
İrlanda Cum.	10	1	4	5	11	15	7

Play-Off Eşleşmeleri

Romanya-İngiltere
İsviçre-İsveç
İtalya-Belarus
Hollanda-Ukrayna
Çek Cumhuriyeti-Yunanistan
Hırvatistan-İspanya
İzlanda-İskoçya

Türkiye: 0
Gürcistan:1

Sakarya Atatürk Stadı - 3 Eylül 2010
Hakemler
Slavko Vincic, Gregor Rojko, Matej Zunic (Slovenya)
Türkiye
Özkan Karabulut-Serkan Kurtuluş, Serdar Kesimal, Mahmut Tekdemir, Hasan Ali Kaldırım-Tevfik Köse, Zeki Korkmaz (Mahmut Boz dk. 39), Necip Uysal (Orhan Gülle dk. 73), Serdar Eylik-Emre Çolak, Şahin Aygüneş (Özgür Çek dk. 46)
Gürcistan
Roin Kvaskhvadze-Nika Kvekveskiri, Gulverd Tomashvili, Lasha Totadze, Irakli Klimiashvili (Teimuraz Sharashenidze dk. 81)-Murtaz Daushvili, Giorgi Ivanishvili, Revaz Barabadze (Rati Tsinamdzgvrishvili dk. 71), Tornike Okriashvili-Georgi Ganugrava, Levan Kakubava
Gol
Hasan Ali Kaldırım (dk. 50 kendi kalesine)

Türkiye: 1
İrlanda Cumhuriyeti: 0

Kocaeli İsmetpaşa Stadı - 7 Eylül 2010
Hakemler
Aleksandar Stavrev, Marjan Kirovski, Igor Sirilov (Makedonya)
Türkiye
Özkan Karabulut-Serkan Kurtuluş (Mahmut Boz dk. 72), Serdar Kesimal, Barış Başdaş, Özgür Çek-Tevfik Köse, Mahmut Tekdemir, Necip Uysal, Burak Kaplan (Serdar Gürler dk. 66)-Emre Çolak (Tolgay Arslan dk. 46), Şahin Aygüneş
İrlanda Cumhuriyeti
Stephen Henderson-Seamus Coleman, Brendan Moloney, Robert Kiernan (Shane McEleney dk. 58), Seamus Conneely-Richard Towell, Conor Hourihane, Conor Clifford (Joseph Mason dk. 78), Adam Rooney-Robert Brady (Daniel Kearns dk. 35), Graham Carey
Gol
Tevfik Köse (dk. 81)

1. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Romanya	10	8	1	1	23	6	25
Rusya	10	7	1	2	22	6	22
Moldova	10	4	2	4	9	13	14
Letonya	10	4	1	5	16	15	13
Faroe Adaları	10	3	2	5	8	16	11
Andorra	10	0	1	9	3	25	1

3. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	8	5	1	2	12	5	16
Galler	8	5	1	2	15	6	16
Macaristan	8	4	1	3	9	7	13
Bosna-Hersek	8	2	2	4	4	8	8
Lüksemburg	8	1	1	6	2	16	4

4. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hollanda	8	7	0	1	19	5	21
İspanya	8	6	1	1	15	5	19
Finlandiya	8	3	1	4	11	7	10
Polonya	8	3	0	5	11	13	9
Liechtenstein	8	0	0	8	1	27	0

5. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Çek Cumhuriyeti	8	7	1	0	25	4	22
İzlanda	8	5	1	2	29	11	16
Almanya	8	3	3	2	26	10	12
Kuzey İrlanda	8	2	1	5	12	16	7
San Marino	8	0	0	8	0	51	0

6. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsveç	8	6	1	1	15	5	19
İsrail	8	5	1	2	18	8	16
Karadağ	8	4	1	3	9	11	13
Kazakistan	8	1	2	5	7	17	5
Bulgaristan	8	1	1	6	8	16	4

7. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	8	5	2	1	17	10	17
Slovakya	8	4	2	2	11	11	14
Sırbistan	8	4	1	3	14	12	13
Norveç	8	2	1	5	14	18	7
Güney Kıbrıs	8	2	0	6	8	13	6

8. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Ukrayna	8	4	4	0	13	5	16
Belçika	8	4	3	1	8	5	15
Fransa	8	4	3	1	12	6	15
Slovenya	8	2	2	4	6	10	8
Malta	8	0	0	8	0	13	13

9. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Yunanistan	8	6	1	1	13	7	19
İngiltere	8	5	2	1	15	7	17
Portekiz	8	4	1	3	12	8	13
Litvanya	8	1	2	5	3	11	5
Makedonya	8	0	2	6	9	19	2

10. Grup Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İskoçya	8	5	2	1	16	7	17
Belarus	8	5	2	1	16	11	17
Avusturya	8	4	2	2	17	11	14
Arnavutluk	8	1	1	6	11	20	4
Azerbaycan	8	1	1	6	8	19	4

Dolayısıyla Gürcülerin sadece 2 puanı silinecekti ve en iyi ikinciler arasına girebilmek için hâlâ bir fırsatları bulunuyordu.
İki takım 4 Eylül günü Sakarya Atatürk Stadı'nda karşı karşıya geldi. Federasyonun U21 Millî Takımı'ndan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Hakan Kanık, TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal ve TFF Futbol Genel Direktör Yardımcısı Serkan Korkmaz da tribündeki yerlerini almıştı. Maçın bizim açımızdan puan değil ancak prestij anlamı büyüktü. Çünkü Gürcistan, Ümitlerimize gruptaki ilk yenilgisini tattıran takımdı ve bu galibiyeti 4-0 gibi ezici bir skorla elde etmişti. Ancak takımımızın iddiasını kaybetmesinin getirdiği motivasyon bozukluğu, rövanşı alma duygusunun önüne geçiyor, Gürcistan da 50. dakikada sol bekimiz Hasan Ali Kaldırım'ın kendi kalesine attığı golle sahadan 1-0 galip ayrılıyordu.
7 Eylül günü ise rakibimiz İrlanda Cumhuriyeti'ydi. Tam bir formaliteye dönüşen maç Kocaeli İsmetpaşa Stadı'nda oynandı ve 81. dakikada Tevfik Köse'nin attığı golle Ümit Millî Takımımızın 1-0 galibiyetiyle tamamlandı. Aynı gün oynanan diğer maçta Gürcistan'ın evinde Ermenistan'a 2-0 mağlup olması, bizi grup ikinciliğine taşımıştı. Ancak 10 maçta 16 puan toplayan takımımız, grupta son sırayı alan Serbest İrlanda ile oynadığı iki maçta elde ettiği 6 puan çıkartıldığında en iyi ikinciler kategorisinde 10 puana düşüyor ve 10 grubu "en kötü durumdaki ikinci" olarak tamamlıyordu.

Almanya ve Fransa da yok

Gelelim Danimarka'da 2011 yılında düzenlenecek U21 Avrupa Futbol Şampiyonası'nın play-off'una vize alan 14 takıma. Romanya, İsviçre, İtalya, Hollanda, Çek Cumhuriyeti, İsveç, Hırvatistan, Ukrayna, Yunanistan ve İskoçya gruplarını ilk sırada tamamlayarak, İspanya, İngiltere, Belarus ve İzlanda da en iyi dört ikinci olarak play-off oynama hakkını elde etti.
En başarılı takım 5. Grup lideri Çek Cumhuriyeti oldu. Çekler, İzlanda, Almanya, Kuzey İrlanda ve San Marino ile birlikte yer aldıkları grubu 8 maçta 7 galibiyet, 1 beraberlikle namağlup olarak tamamladı. Çekler attıkları 25, yedikleri 4 golle bu iki kategoride de 1 numarayı elde etti. Çek takımı, tek beraberliğini, deplasmanda mağlup ettiği Almanya'dan aldı. Çeklerle birlikte grupları yenilgisiz bitiren ikinci takım Ukrayna'ydı. Ancak Ukraynalılar 4 beraberlikle 8 puan kayba uğradı. 8 maçta tek yenilgisini İspanya'dan alan ve diğer 7 karşılaşmasını kazanan Hollanda da elemelerin flaş takımlarından birisi olmayı başardı. Gruplarda tüm maçlarını kaybeden üç takım vardı. Liechtenstein, San Marino ve Malta. Liechtenstein attığı bir gole karşılık kalesinde 27 gol görürken, Malta gol atamadan 13 gol yedi. En kötü durumdaki San Marino ise yediği 51 gole bir kez bile cevap veremedi.
En önemli sürprizler, bu yılın U19 Avrupa Şampiyonu Fransa ile U21'in son şampiyonu Almanya'nın gruplardan çıkamamasıydı. Almanya'nın 8 maçtaki üç galibiyetini sadece San Marino (2) ve Kuzey İrlanda karşısında alabilmesi, buna karşılık Çek Cumhuriyeti'nin yanı sıra İzlanda'ya 4-1 mağlup olması oldukça şaşırtıcıydı. Almanlar bu performanslarıyla sadece 12 puan topladıkları grubu üçüncü sırada bitirebildi.
Altyapısı güçlü ülkelerden Fransa da Ukrayna, Belçika, Slovenya ve Malta'nın bulunduğu grupta 4 galibiyet, 3 beraberlik, 1 yenilgiyle şaşırtıcı bir performans çizdi. Fransızlar, 16 puanlı Ukrayna'nın yanı sıra averajla 15 puanlı Belçika'nın da altında kaldı.
Dört takımlı en iyi ikinciler kategorisinin en başarılısı 19 puanlı İspanya oldu. Altyapıdaki yaş gruplarının en iyilerinden sayılan İspanyollar, 19 puanla play-off'lara kalırken, İngiltere ve Belarus 17'şer puanla aynı bileti ceplerine koydu. 16 puanlı İzlanda ise kendisiyle aynı puana sahip Rusya'nın yanı sıra Galler ve İsrail'i de averajla geride bırakarak 14 takımın arasına girmeyi bildi. U21 Avrupa Şampiyonası'nın baraj maçları bu ay oynanacak.

Maç sonuçları

31 Mart 2009
İrlanda Cum.-**Türkiye** 0-3
5 Haziran 2009
İsviçre-Ermenistan 2-1
9 Haziran 2009
Ermenistan-**Türkiye** 2-5
12 Ağustos 2009
İsviçre-Estonya 0-1
4 Eylül 2009
Ermenistan-İsviçre 1-3
5 Eylül 2009
Estonya-Gürcistan 2-0
9 Eylül 2009
Gürcistan-**Türkiye** 4-0
Estonya-İrlanda Cum: 1-1
9 Ekim 2009
Estonya-İsviçre 1-4
İrlanda Cum.-Gürcistan 1-1
13 Ekim 2009
Türkiye-Ermenistan 1-0
İrlanda Cum.-İsviçre 1-1
14 Kasım 2009
Gürcistan-İrlanda Cum. 1-1
Ermenistan-Estonya 1-1
Türkiye-İsviçre 1-3
17 Kasım 2009
Ermenistan-İrlanda Cum: 4-1
18 Kasım 2009
Türkiye-Estonya 0-0
İsviçre-Gürcistan 1-0
3 Mart 2010
Gürcistan-Estonya 2-0
İrlanda Cum.-Ermenistan 1-2
20 Mayıs 2010
Estonya-Ermenistan 2-3
23 Mayıs 2010
Estonya-**Türkiye** 1-0
26 Mayıs 2010
İsviçre-**Türkiye** 0-2
30 Mayıs 2010
Gürcistan-İsviçre 0-0
10 Ağustos 2010
İrlanda Cum.-Estonya 5-0
11 Ağustos 2010
Ermenistan-Gürcistan 2-3
3 Eylül 2010
İsviçre-İrlanda Cum. 1-0
4 Eylül 2010
Türkiye-Gürcistan 0-1
7 Eylül 2010
Gürcistan-Ermenistan 0-2
Türkiye-İrlanda Cum. 1-0

Arkadaşım için savaşıyorum

Zeki Korkmaz

Spor Toto Süper Lig'in Bingöl doğumlu tek oyuncusu, İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un orta sahadaki genç dinamosu. Maç boyunca bitmek bilmeyen bir enerjiyle koşmasını, "Aldığım futbol eğitimim böyle. Herkes arkadaşı için 2 kilometre fazla koşarsa takım olursunuz" sözleriyle açıklıyor. Bingöl'den gelip dişiyle tırnağıyla çalışan ve futbolcu olmasını sağlayan ailesine borcunu ödemek için didiniyor.

Mazlum ***Uluç***

Dört ablam ve babam çalıştılar, ben bir yandan okuyup bir yandan futbol oynadım. Babam inşaatlarda ustabaşılık yaptı, çevre düzenlemesi gibi işlerde çalıştı. Onunla gurur duyuyorum. Çünkü bugüne gelebildiysem bunu babama borçluyum.

Bu işe başlarken anneme bir sözüm vardı, "Sana bir ev alacağım" diye. Hep onun istediği, beğendiği bir evde oturmasını arzulamıştım. Büyükşehir Belediyespor'a transfer olunca da peşinatımla annemin istediği evi aldım. Şu anda orada yaşıyoruz ve çok mutluyuz.

Hocamızla konuştuğumda top tekniğimin ve savunmaya yardımımın iyi olduğunu, hücumlara da katkı verdiğimi söylüyor. Ama eksiklerim var tabii. Sürdüğüm topla çok iyi şut atamıyorum, duran topu iyi kullanamıyorum ve kafaya iyi sıçrayamıyorum.

▼Süper Lig'deki Bingöl doğumlu tek oyuncusun. Koca bir şehri tek başına temsil etmek nasıl bir duygu?
▲Bir şehri tek başına temsil etmek ve oradaki insanların sizden söz etmesi gurur verici bir duygu. Ama aynı zamanda omuzlarıma da bir yük bindiriyor doğrusu. Her maça aynı zamanda onların da başlarını dik tutmak düşüncesiyle çıkıyorum.

▼Tabii senin Bingöl'ün tek temsilcisi olman, akıllara o kentten ya da o bölgeden futbolcu çıkması konusundaki sorunları da getiriyor. Orada çocukların oyuna katılması konusunda problemler mi var sence?
▲Doğuda gerçekten de futbolun altyapısı çok eksik. Altyapı olmadığında futbolcu da kazanılamıyor. Belki ben de İstanbul'a gelmeyip orada kalsaydım futbolcu olamayacaktım. Bir yerden başlamak gerekiyor. Beş yıl önce gittiğimde Bingöl'deki stadın zemininin çok güzel olduğunu görmüştüm. Orada futbol oynamaya meraklı çocuklar da var. Doğru bir altyapı sistemi kurulursa Doğudan da futbolcu yetişeceğine inanıyorum. Devre arasında bütün takımlar Antalya'ya gidip kamp yapıyor. Orada çok sayıda saha var. Ama Doğu için aynı şeyleri söyleyemeyiz. Doğu futbolla değil, olaylarla hafızalara kazınmış durumda. Ancak futbol yatırımları bu algıyı değiştirebilir ve aynı zamanda Türk futboluna geniş bir altyapı kazandırabilir.

▼Ailenin İstanbul'a göç hikâyesinden söz eder misin? Neden Bingöl'de kalmak yerine İstanbul'a gelmeyi tercih etti ailen?
▲İstanbul'a geldiğimde çok küçüktüm. Beş kişilik bir aileyiz ve ben ailenin hem en küçüğü hem de tek erkek çocuğuyum. Babam büyük bir şehre gidip hayatını değiştirmek istemiş ve bir anlamda kumar oynamış. Ama bu kumar da tuttu.

▼Tuttu derken, senin futbolcu olmanı mı kastediyorsun?
▲Sadece bu değil. Babam kendisi de kazanıp yatırım yaptı. Ablalarımın da ailemizin geçimine büyük katkıları oldu. Aslında futbolcu olmamın arkasında ailemin gerçekten büyük katkıları var.

▼Baban ne iş yapıyor?
▲Pendik'e geldiğimizden beri babam inşaatlarda ustabaşılık yaptı, çevre düzenlemesi gibi işlerde çalıştı. Ben babamın yaptığı işlerden gocunmuyorum, aksine gurur duyuyorum. Çünkü bugüne gelebildiysem bunu babama borçluyum. Çok şükür şimdi babama ve aileme bakma görevini üstlenmiş durumdayım ve bunu da büyük bir mutlulukla yapıyorum.

Ailem için futbola dört elle sarılıyorum

▼Biraz önce ablalarının da aile bütçesine katkısından söz ettin. O konudan da bahseder misin?
▲Ablalarım ilkokulu bitirdikten sonra çalışmaya başladı. Dördü de tekstil atölyesinde çalıştı. Benim dışımda herkes çalıştı ve hem okula gidip hem de futbolcu olmamda bana büyük yardımlarda bulundu. İnsan bunları bilince işine daha dört elle sarılıyor.

▼Hâlâ ailenle mi yaşıyorsun?
▲Annem, babam ve bekâr olan en küçük ablamla birlikte Pendik'te oturuyoruz. Ama zaman zaman kulübün tesislerinde de kalıyorum.

▼Futboldan para kazanmaya başladıktan sonra ailenin hayatında neleri değiştirdin?
▲Bu işe başlarken anneme bir sözüm vardı, "Sana bir ev alacağım" diye. Hep onun istediği, beğendiği bir evde oturmasını arzulamıştım. İlk defa Pendikspor'da profesyonel oldum. Ama antrenmanlara A takımla, maçlara ise genç takımla çıkıyordum. Sezonun son haftasında altyapıdan hocam olan Gürkan Kocabıyık A takımın başına gelince beni oynattı. Üsküdar Anadolu maçını kazanınca prim olarak bugünün parasıyla 500 lira almıştım. O parayı aileme götürdüğümde çok mutlu oldular. Ben de o zaman bu işten para kazanabileceğimi

Takımdaki oyuncular sadece sahada değil, saha dışında da arkadaş. Kaptanımız Metin ağabey inanılmaz bir insan. Saha içinde onun sesiyle hiç durmadan koşabilir, saha dışında yine onun anlattıklarına hiç durmadan gülebilirsiniz.

Seyircimiz yok ve biz motivasyonumuzu takım olarak sağlıyoruz. Sahaya, "Bizi izlemeye kimse gelmeyebilir ama ekmeğimizi de kaptırmamamız gerekir" düşüncesiyle çıkıyoruz. Bir de sahanın içi bir vitrin. İyi oynadığınız sürece o vitrinde kalırsınız.

Altyapıdaki hocam, "Her zaman arkadaşlarınız için mücadele edeceksiniz" derdi. Bunu hiç unutmadım. Arkadaşım topu kaybettiğinde hiç şikâyet etmeden onun açığını kapatmaya çalıştım. Aynı şeyi arkadaşlarınız da yaptığında takım bütünlüğünü sağlıyorsunuz.

Millî Takımları eğlence yeri olarak görürseniz yanılırsınız. Bugün 150 kere millî olmuş ama şimdi amatör takımlarda oynayan futbolcular var. Millî Takım'a gelip de bayrağınız için savaşabiliyorsanız bir yerlere ulaşabilirsiniz. Ben burada farklı bir boyuta geçiyorum.

anladım ve futbola daha fazla sarıldım. Büyükşehir Belediyespor'a transfer olunca da peşinatımla annemin istediği evi aldım. Şu anda orada yaşıyoruz ve çok mutluyuz.

▼Peki, futbola nasıl başladın?

▲Futbola çok yatkındım. 5-6 yaşlarımdan itibaren televizyondan maç seyrederken bile kendimi kaybederdim. Mahallede Ümit isminde bir ağabeyimiz vardı ve Pendikspor'un genç takımında oynuyordu. Yetenekli olduğumu görüp babama, "Bu çocuğu futbola yazdıralım" demiş. Babam da hevesimi almam için beni yaz okuluna gönderdi. Orada iyi bir performans gösterince Pendikspor altyapısında futbola başladım.

▼Futbol oynarken eğitimini de sürdürebildin mi?

▲Liseyi bitirdim, bu sene üniversite sınavına girdim ama istediğim puanı alamadım. İnşallah seneye yeniden sınava girip BESYO'da okumak istiyorum. Amacım futbolu bıraktıktan sonra da antrenör olarak bu işin içinde kalmak.

▼Pendikspor'da nasıl bir performans gösterdin de kendini Süper Lig takımı Belediyespor'da buldun?

▲Pendikspor'da 10 yıl altyapıda, 1.5 yıl da A takımda oynadım. Oktay Çevik döneminde sürekli oynama fırsatı buldum. O dönemde Gençlerbirliği de beni çok istiyordu. Ara transferin son günü geldiğinde Oktay Hoca "Bize lâzımsın, seni kimseye vermeyeceğiz" dedi. Ben de "Peki hocam" cevabını verdim. Akşam bir ağabeyimle yemeğe giderken kulüpten çağırdılar ve "Seni Belediyespor'a verdik" dediler. Başkanımız Göksel Gümüşdağ gelip beni aldı ve Belediyespor'a götürdü. Oradan da Antalya kampına katıldım.

▼Transferini Abdullah Avcı mı istemişti?

▲Pendikspor'da kamplarda aynı odada kaldığım Recep Uçar ağabeyim daha sonra Belediyespor'a menajer oldu. Bana çok güvenir ve "Senin iyi yerlere geleceğine inanıyorum" derdi. Onun tavsiyesi ve Abdullah Avcı Hocamın izleyerek beğenmesiyle Belediyespor'a geldim.

▼Futbola başladığın dönemde idollerin var mıydı?

▲Başlangıçta her çocuk futbola forvet olarak başlar. Ben de öyle başlamıştım ve beğendiğim oyuncular da forvetlerdi.
Ama 14 yaşından itibaren orta sahada oynama başladım ve idolüm de Tugay Kerimoğlu oldu. Onu çok beğenir ve kendime örnek alırdım. Şimdi ise Xavi'yi çok beğeniyorum. Müthiş bir oyuncu. Keza Gerrard da öyle.

Tecrübe yaşla değil oynamakla ilgili

▼Ön liberoların daha çok tecrübeli oyunculardan seçildiğini görüyoruz. Belki oyun bilgilerinin ve sezgilerinin giderek artması onları tercih edilir kılıyor. Sense Belediyespor'da 20 yaşından itibaren ön libero oynamaya başladın. Bunu neye bağlıyorsun?

▲O bölge gerçekten de riskli. Hücuma çok fazla katkı sağlamıyor gibi görünse de aslında savunmadan çıkan bütün topların organizasyonu o noktada başlıyor. Ve orada kaybedeceğiniz her topun kalenize büyük bir tehlike olarak dönme riski var. Gerçekten de o bölgede oynamak için tecrübe gerekiyor ancak genç oyuncunun da tecrübe kazanması için bir yerden başlaması ve oynaması gerekiyor. Başlangıçta benim de korkarak oynadığım bir mevkiydi ama oynadıkça tecrübe kazanıyorsunuz. Zaten tecrübe yaşla değil, fazla tekrarla kazanılan bir şey. Dolayısıyla genç bir oyuncu da o bölgede oynadıkça tecrübe kazanabilir. Büyükşehir Belediyespor'a baktığınızda o bölgede oynayan Mahmut Tekdemir de benimle yaşıt. Abdullah Hoca futbol bilgisi yüksek bir teknik adam. Demek ki genç oyuncuların da bu görevin altından kalkabileceğine inanıyor.

▼Takım içi rekabetiniz nasıl? Geçen sezon banko oynayan kaptan Efe bu sezon yedek ve sen ilk on birde oynuyorsun.

▲Geçtiğimiz sezon bir sakatlık yaşadım, çapraz bağlarım koptu ve 8 ay oynayamadım. Geçtiğimiz sezon takımda çok fazla sakat oyuncu vardı ve mecburi rotasyonlar yaşandı. Efe ağabey, Serhat ağabey müthiş oynadı, sol bek Gökhan ve stoper Mahmut birer orta saha oyuncusuna dönüştü. Ama yine de takım altıncı oldu. Bu sezon takım bozulmadığı gibi nokta transferler yapıldı. Arkadaşlık inanılmaz düzeyde ve sahada herkes birbiri için mücadele ediyor. Hocamızın uzun süredir takıma oynattığı bir oyun sistemi var. Bu sisteme sadık kaldığımız sürece başarılı olacağımızı düşünüyorum. Belediyespor'da isimlerin değil, saha içindeki görevlerin bir anlamı var. Hangi oyuncu eksikse, onun yapacağı görevi yerine getirecek bir başka oyuncu bulunabiliyor. Her oyuncu oynadığı bölgenin gereğini yerine getirmeye çalışıyor.

▼Oyunculara baktığımızda herkesin aşama kaydettiğini de görüyoruz. Alt liglerden gelen futbolcular kısa sürede başarılı birer Süper Lig oyuncusuna dönüşebiliyor.

▲Bu da hocalarımızdan kaynaklanıyor. Tüm oyuncular onlardan çok memnun. Günde çift antrenman yapıyoruz ama hiç sıkılmıyoruz. Abdullah Hoca takımın başında beşinci sezonunu yaşıyor ve hepimizi çok iyi tanıyor.

▼Futbolun hakkında özeleştiri yapar mısın?

▲Her futbolcu bunu yapmak zorunda. Zaten kendinizi ancak böyle geliştirebilirsiniz. Oynadığım her maçın CD'si bilgisayarımda kayıtlı. Kendimi objektif olarak izliyorum ve "Burada bu hatayı yapmışım, bir daha yapmamalıyım" diyorum.

▼Abdullah Hocanın seni ilk on bir oyuncusu olarak tercih etmesinin sebebi ne?

▲Hocamızla konuştuğumda top tekniğimin iyi olduğunu, savunmaya yardımda başarılı olduğumu ve hücumlara da katkı verdiğimi söylüyor. Ama benim de eksiklerim var tabii. Sürdüğüm topla çok iyi şut atamıyorum, duran topu iyi kullanamıyorum ve kafaya iyi sıçrayamıyorum.

Saha dışında da arkadaşız

▼Bu eksiklerinin üzerine gidiyor musun?

▲Zaten hocalarımız da bize eksiklerimizi gösteriyor. Antrenmanlardan sonra sadece bireysel olarak değil, kalabalık bir grup halinde sahada kalıp çalışmayı sürdürüyoruz. Biraz önce takımdaki arkadaşlıktan söz etmiştim ya. Bu birliktelik sadece saha içinde kalmıyor, dışarıda da sürüyor. 10-12 kişilik bir grup halinde gezmeye çıkabiliyoruz, oturup sohbet edebiliyoruz. Bu arkadaşlık takım birlikteliği için gerçekten çok önemli. Kaptanımız Metin ağabey inanılmaz bir insan. Saha içinde olağanüstü ciddi, dışarıda bir o kadar espritüel. Belediyespor'a ilk geldiğimde görüntüsünden çekiniyordum, ama tanıyınca her yaştaki oyuncuyla çok sıcak ilişkiler kurabildiğini gördüm. Takımın toparlayıcısı Metin ağabey diyebiliriz. Saha içinde onun sesiyle hiç durmadan koşabilir, saha dışında yine onun anlattıklarına hiç durmadan gülebilirsiniz.

▼Metin'in profesyonellik yanı da ilginç. Uzun süre kenarda kalabiliyor, sonra şans bulduğunda sanki hiç ara vermemiş gibi görev yapabiliyor.

▲Gerçekten de çok iyi bir profesyonel. Rızvan ağabey de öyle. 15 maç oynamıyor, 16. haftada görev aldığında en çok koşanlardan birisi oluyor. Böyle oyuncularla aynı takımda olmak, onların davranışlarına bizzat şahitlik etmek bizim için de çok faydalı bir tecrübe.

▼Belediyespor her sezon büyük takımlara sürpriz yapan ve yine her sezon bir adım yukarı çıkan bir ekip. Birçok insanın "Seyircisi yok, hedefi de yok" dediği bir takım bunu nasıl başarıyor? Sizi motive eden şey ne?

▲Herkes farklı görebilir ama aslında bizim hedeflerimiz var. İlk sezonunda on ikinci, ikinci sezonunda dokuzuncu, üçüncü sezonunda da altıncı olmuş bir takımız. Geçtiğimiz sezona ilk altıda yer almak ve kupada da gidebildiğimiz yere kadar gitmek hedefiyle başlamıştık. Ligde hedefimize ulaştık, kupada da çeyrek finalde elendiğimiz Trabzonspor şampiyon oldu. Bu sezon yine ilk altıda olmak, kupada da en azından final oynamak istiyoruz. Maçlara zaten seyirci gelecek diye hazırlanmıyoruz. Motivasyonumuzu takım olarak sağlıyoruz. Bu iş bizim ekmek paramız, hepimiz ailemizi geçindiriyoruz ve futbola da böyle bakıyoruz. Sahaya, "Bizi izlemeye kimse gelmeyebilir ama ekmeğimizi de kaptırmamamız gerekir" düşüncesiyle çıkıyoruz. Bir de sahanın içi bir vitrin. İyi oynadığınız sürece o vitrinde kalırsınız. Şimdi sağ olsun başkanımız Başakşehir'in merkezinde 15 bin kişilik bir stat yaptırıyor. O statta bir seyirci kitlemizin oluşacağına inanıyoruz.

▼Bu takımı sürekli bir hedefe odaklamak için Abdullah Avcı'ya da ağır bir görev düşüyor olmalı.

▲Bakın bir şey anlatayım. Takıma Okan Buruk ağabey katıldığında yanına yanaşmaya korkmuştum. Ama sanki Inter'de, Galatasaray'da, Beşiktaş'ta oynayan benmişim de Pendikspor'dan gelen oymuş gibi davrandı. Yanımıza gelip bizimle tanıştı, bir ihtiyacımız olup olmadığını sordu. Yani bu takımın içine hep iyi insanlar giriyor. Bu sezon başında İsveçli Holmen geldi ve ilk günden inanılmaz biçimde bizimle kaynaştı. Takımda arkamızdan kuyu kazacak insan olmadığını biliyoruz. Bu ortamı da hazırlayan hocamız Abdullah Avcı.

▼Pendikspor'da seninle birlikte futbola başlayan pek çok arkadaşın bugün oyunun içinde yok. Sense Süper Lig'in iyi takımlarından birisinde oynuyorsun. Geriye dönüp baktığında bu noktaya gelene kadar neleri doğru yaptığını düşünüyorsun?

▲En büyük artım, üç büyüklerden birisinin altyapısında başlamamaktı. Pendikspor'daki hocam ve arkadaşlarımla hâlâ görüşüyorum. Orada takım oyuncusu olmanın, arkadaşlığın ne olduğunu öğrendim. Gürkan Hocam bize "Her zaman arkadaşlarınız için mücadele edeceksiniz" derdi. Bunu hiç unutmadım. Hocamın bana verdiği en büyük katkı da bu oldu belki. Saha içinde hep arkadaşı için koşan, mücadele eden bir oyuncu oldum. Arkadaşım topu kaybettiğinde hiç şikâyet etmeden onun açığını kapatmaya çalıştım. Aynı şeyi arkadaşlarım da benim için yaptı. Bunu yaptığınız zaman takım bütünlüğünü sağlıyor ve başarılı oluyorsunuz. Pendikspor'un yıldız takımında oynarken Fenerbahçe beni istemiş ama Gürkan Hocam, "Hayatta bırakmam" demişti. Bu da çok hoşuma gitmişti. O dönemde bizden Fenerbahçe'ye dört oyuncu gitmişti, bugün üçü futbol oynamıyor. Üstelik hepsi de benden yetenekliydi. Ben Pendik'te kalıp Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray'a karşı oynayarak kendimi geliştirdim. Sürekli göz önünde bulundum ve zamanı geldiğinde de Süper Lig'e transfer oldum. Çünkü basamakları yavaş yavaş ve zamanı geldiğinde çıktım. Bugün herkes Arda Turan'ı konuşuyor ama Manisaspor'a gidip kendini göstermeseydi belki böyle bir oyuncu olmayacaktı. Bir başka önemli nokta da şans geldiğinde hazır olmak. Hiçbir oyuncu yedek kalmayı sevmez ama yedek kaldığınızda her an bir şans bulacağınızı bilerek kendinizi hazır tutmanız gerekiyor. Bizde ise oyuncular yedek kaldığında genellikle fizik olarak da beyin olarak da kendilerini bırakıyor. Futbol için yaşamaktan vazgeçiyor. Bu yola girdikten sonra geri dönmek de çok zor. Oysa kadroda belki 25 oyuncu var ve maç kadrosuna sadece 18'i girebiliyor. Bugün 18 kişi arasına girememeniz yarın da giremeyeceğinizi göstermez. Lig uzun bir maraton, 34 maç oynuyorsunuz. Ben ilk geldiğim sezon 8 maça çıkabildim. Ama asla içimdeki oynama isteği tükenmedi.

▼Millî Takımlara çağrılmak sana neler hissettiriyor?

▲Bu çok farklı bir duygu. Yüzlerce oyuncu arasından 23 kişinin içine seçiliyorsunuz. Ama burayı eğlence yeri olarak görürseniz yanılırsınız. Bugün 150 kere millî olmuş ancak şimdi amatör takımlarda oynayan futbolcular var. Millî Takım'a gelip de bayrağınız için savaşabiliyorsanız bir yerlere ulaşabilirsiniz. Ben Millî Takım'a gelince farklı bir boyuta geçiyorum. Kulüp takımınızda oynuyorsunuz, para kazanıyorsunuz, ama burada çok daha anlamlı bir durum var. Göğsünüzde taşıdığınız bayrak için mücadele ediyorsunuz. İnşallah bir gün A Millî Takım'da da oynarım.

▼Takım olmaktan sık sık söz ettik. Son Dünya Kupası da bu konuda bize bazı dersler verdi sanırım. Messi'siz Barcelona görüntüsündeki İspanya şampiyon olurken, Messi'li yıldızlar topluluğu Arjantin büyük bir hayal kırıklığı yaşadı.

▲İspanya takımına bakıyoruz, hemen hemen hepsi Barcelona takımında altyapıdan itibaren birlikte oynamış oyuncular. Eğer futbol kişilerin üzerine kurulu olsaydı Messi ile Ronaldo kapışırdı. Ama futbol bireysel bir oyun değil. İş yine takım oyununa ve arkadaşın için savaşmaya geliyor. Raşit Hocamız bize kampta Barcelona'nın maç görüntülerini izletti, bir kişinin kaybettiği topu kazanmak için üç kişi baskı yapıyor. İşte bunu sağlayan da arkadaşlık duygusu. Kendinizden feragat ederek arkadaşınız için 2 kilometre fazla koşacaksınız, bu kadar basit.
O oyuncuların paraya mı ihtiyacı var? Futbol biraz da zevk işi. Barcelona ve İspanya Millî Takımı da zevk almak için oynandığında futbolda neler yapılabileceğini gösteriyor hepimize.

▼Henüz çok gençsin ve önünde uzun bir kariyer var. Gelecekle ilgili nasıl planlar yapıyorsun?

▲Genç yaşta inanılmaz bir sakatlık yaşadım. Bu sakatlık beni biraz geriye düşürdü ama yavaş yavaş toparlanıyorum. Belediyespor'da kendimi ispatlamak istiyorum. Bir şehir takımında oynasanız belki kendinizi daha kolay gösterebilirsiniz. Belediyespor'da ise gündeme gelmek için biraz daha çabalamanız gerekiyor. Bu çabayı gösterip Türkiye'de büyük bir takımda oynamak istiyorum. Sonrasında ise Tuncay Şanlı'nın izlediği yoldan yürüyüp Avrupa'ya gitmek istiyorum. Bunların hepsini de adım adım gerçekleştirmek amacındayım.

▼Özel hayatında neler var?

▲Arkadaşlarımla zaman geçirmeyi çok seviyorum. Bir kız arkadaşım var. Ya onunla ya da takım arkadaşlarımla birlikte dışarı çıkmaktan hoşlanıyorum. Aileme zaman ayırmaya çalışıyorum. Eve gitmezsem tesislerde kalıyorum. Zaten yetişme tarzım nedeniyle gece hayatını seven birisi değilim.

▼Otomobilinin markası ne?

▲Ford Focus kullanıyorum. Lüks bir hayat özlemim yok. Birçok genç oyuncu, "Ben bugün 200 bin lira kazanıyorum, yarın da kazanırım" diye düşünüyor. Ama ben geçirdiğim sakatlık süresinde şunu gördüm, bazen para kazanamayabilirim, hatta çok ciddi bir sakatlık yaşarsam futboldan hiç para kazanamayabilirim. Belediyespor'da oynamanın bir avantajı da biz gençlere yol gösterecek çok sayıda ağabeyimizin olması. Her zaman, "Futbol hayatınız boyunca kazandığınız parayla, futbolu bıraktıktan sonra pahalı arabalar alabilir, lüks evlerde oturabilirsiniz, ama şimdi kazandığınız parayı iyi değerlendirmeniz gerekir" diyerek bizi uyarıyorlar. Ben de hem yaşadığım tecrübeyle hem de ağabeylerimin tavsiyesine uyarak kazandığım parayı yatırıma dönüştürüyorum.

36 ülkeden 81 yeni yabancı

Lig başladı, takımlar yeni kadrolarıyla arz-ı endam eyledi. Ama yeni gelen oyuncuların ve yeniden şekillenen kadroların detaylı bir analizi yapılmadı. Bu araştırmada yeni transferlere enine boyuna ışık tutalım istedik. En çarpıcı olanı, ligimize yeni bir yabancı oyuncu hücumu yaşanması. Tam 36 farklı ülkeden 81 yabancı oyuncu daha katıldı Spor Toto Süper Lig'e. Başı 7 oyuncuyla sambacılar çekiyor. Bu defa birer Angola, Kanada, Bolivya ve Yeni Zelandalımız bile var.

Mustafa **Akkaya**

Bir sezon daha biter. Oyuncular gün gelip yerin dibine sokulmuş, yeri gelince de değerleri krallarla eş tutulmuş, yorucu günleri geride bırakmışlardır. Şimdilerde futbolcular sahada yakalanan kan ter içindeki görüntüleri geride bırakıp, deniz kenarlarında yılın yorgunluğunu çıkarırken fotoğraflanmaya başlamışlardır. Futbolseverlere de "Bir yaz daha futbolsuz nasıl geçecek?" sorusunu sorup, buradan çok uzaklarda devam eden liglere dönmek, çokça da bu modern dünyanın en çok ilgi gören oyununu özlemek düşer. Neyse ki uluslararası müsabakalar -bu sene olduğu gibi- imdada yetişir. Süper Lig'de farklı farklı renklere gönül vermiş taraftarlar, Johannesburg'un rakımını, Fransa Millî Takımı'ndaki yeniçerilerin kazan kaldırışını ya da Dünya Kupaları tarihindeki yerini alan bu "sert" finali konuşadururken, futbolsuz geçen günlerdeki asıl can simidini yani transferi, 4 yılda bir düzenlenen bu en büyük futbol festivali bittikten sonraki sabahlarda, çayın yanında, gazete sayfalarına gizlenmiş bir simit olarak sonraya

saklamışlardır. Ama Miroslav Stoch'un adını duyan Fenerbahçelilerin Slovakya maçlarını izlemeye daha meyilli oldukları, takıma kazandırılmaya namzet Avustralyalıları merak eden Galatasaraylıların kanguru sever kimliğe bürünmeleri de beklenmedik işler değildir.
Artık o günler geride kaldı. Merak yerini önce, "Takımım kimi alacak?" bekleyişine, bekleyiş bazen telaşa, bazen de imza töreninde stadyumları doldurtacak bir coşkuya, bazen de hayal kırıklığına dönüştü. Bir de tüm bunlara, yabancı kısıtlamasındaki yeni serbestlikler ve olası etkileri konusundaki tartışmalar eklendi. Pek tabii, Dünya Kupası'ndan sonra "Kimin kıymeti ne kadar arttı da transferi zorlaştı?" veyahut "Kim elde kaldı?" değerlendirmelerine de maruz bırakıldık aylarca. Ancak nihayetinde, her zaman olduğu gibi takımlarımız, yine hiç durmadılar ve son günle son saate kadar kadrolarını takviye etmeye uğraştılar. Bizlere de bu kalabalık ticaret merkezindeki alışverişin ardından bir değerlendirme yapmak düştü. Bir yandan kimi zaman gerekli ve bir o kadar gösterişsiz, kimi zaman da "Olmasa da olur" türünden ama bakanların ilk anda ilgisini çekecek bir dolu oyuncuyu vitrinlerde görüyoruz şimdilerde. Futbol keyfine de pek düşkün olduğumuz için, toplu alışverişten geriye kalanlardan oluşturulabilecek verilerle yola çıkarak, çeşitli resimler çizmeye uğraştık.

Süper Lig Takımlarının Aldığı ve Gönderdiği Oyuncu Sayıları (2010-2011)

Takım	Gelen	Giden	Toplam
Konyaspor	26	16	42
Bucaspor	21	10	32
Kasımpaşa	18	12	30
K.Karabükspor	13	13	26
M.P.Antalyaspor	12	13	25
Kayserispor	11	11	22
Galatasaray	10	12	22
Beşiktaş	12	9	21
Ankaragücü	11	9	21
Gençlerbirliği	11	10	21
Eskişehirspor	10	10	20
Gaziantepspor	11	7	18
Bursaspor	8	10	18
Sivasspor	10	7	17
Manisaspor	9	8	17
Fenerbahçe	8	6	14
Trabzonspor	4	7	11
B.Belediyespor	4	3	7
Toplam	**209**	**173**	**384**

Süper Lig Takımlarının Aldığı ve Gönderdiği Oyuncu Sayıları (2009-2010)

Takım	Gelen	Giden	Toplam
Kasımpaşa	23	12	35
Sivasspor	12	19	31
Gençlerbirliği	14	14	28
Denizlispor	12	15	27
Diyarbakırspor	25	2	27
Ankaraspor	9	17	26
Kayserispor	12	14	26
Ankaragücü	15	10	25
M.P.Antalyaspor	8	11	19
Manisaspor	14	5	19
Bursaspor	8	11	19
Galatasaray	7	10	17
Eskişehirspor	8	8	16
Fenerbahçe	6	9	15
Beşiktaş	9	5	14
Gaziantepspor	9	4	13
B. Belediyespor	6	7	13
Trabzonspor	5	4	9
Toplam	**202**	**177**	**379**

Transferin şampiyonları

Öncelikle niceliklere göz atalım. Transfer döneminin en hareketli takımları, sayısal anlamda ligin yeni ekipleri. Spor Toto Süper Lig'de yerlisi, yabancısı, kiralığı, vizelisi, yurtiçi ve yurtdışıyla beraber profesyonelliğe geçen oyuncuları da hesaba katacak olursak toplam 209 transfer gerçekleştiğini görüyoruz. Bunlardan 26 tanesini Konyaspor, 21'ini Bucaspor, 13'ünüyse Kardemir Karabükspor gerçekleştirmiş durumda. Türkiye liglerinin en üst düzey mücadelesinde ayakta kalabilmek için kadroyu ciddi şekilde takviye etmek gerektiğini düşünen bu kulüpler, geçen yılki tablonun küçük değişikliklerle korunduğunu gösteriyor.
2009-2010 sezonu başında Diyarbakırspor, kadrosuna tam 25 kişiyi katmış, sadece iki oyuncuyla yollarını ayırmıştı. O dönemde Diyarbakırspor'un başında bulunan Ziya Doğan'ın şimdi de Konyaspor'da görev yaptığını hatırlatalım. Manisaspor'sa 14 futbolcuyla anlaşıp, ekibine takviye yapmıştı. Kadrosuna yeni eleman konusunda en temkinli davranan takımlarsa, aldıkları dörder oyuncuyla Trabzonspor ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor oldu. Ligdeki toplam transfer sayısı biraz artarken, gelen-giden oranındaki değişme, geleni artırdı, gideniyse azalttı. İstanbul'un üç büyükleri arasında transfer hareketliliği kıyaslaması yapılırsa, Beşiktaş ve Galatasaray'ın ciddi bir trafik içine girdiğini görmek zor değil.

Konyaspor

Dile kolay, 26 oyuncu gelmiş ve 16 oyuncu ayrılmış bu takımdan. Özellikle Bank Asya 1. Lig'e dönen Diyarbakırspor'dan alınan tam 6 oyuncuyla ve Denizlispor'dan transfer edilen iki isimle Spor Toto Süper Lig hatırına sığınılan bir liman hüviyetine bürünmemiş değil doğrusu. Bilhassa eski Çekoslavakya sınırlarındaki takımları iyi takip ettiğine inandıran ekip, Slovan Liberec'den Borek Dockal, Slavya Prag'dan Peter Grajciar gibi orta saha oyuncularının yanı sıra, Teplice'den Martin Klein'la savunmasını, Zilina'dan Ivan Lietava'yla da hücumunu güçlendirdi. Fakat Iraklı Basem Abbas'la Peru'dan transfer edilen Kolombiyalı Jonnier Montano, Gineli Sylla'ya, İbrahim Bangoura'yı da hesap edersek, yabancı transferinde bir dünya mozaiği oluşturmuş durumda. Transfer döneminde, takıma en fazla savunma oyuncusu katmayı başaran Konyaspor, yerli transfer sayısında da liderliği kimselere kaptırmadı. Kulüp aynı zamanda Gökhan Tokgöz, Orkun Usak ve Ercüment Kafkasyalı'yla, kaleci ekibine üç katkı yapan tek takım olma unvanını eline geçirdi.

▲Gelenler (26): Johnnier Montano (Alianza Lima), Serkan Şahin (Basel, Kanfory Sylla (B. Belediyespor), Veli Acar (Bursaspor), Emrah Eren, Mehmet Sedef (Ç.Rizespor), Mahamoudou Kere (Charleroi), İbrahim Ege, İbrahima Bangoura (Denizlispor), Gökhan Tokgöz, Adnan Güngör, Burak Karaduman, Basem Abbas, Thierry Tazameta, Erdinç Yavuz (Diyarbakırspor), Ercüment Kafkasyalı (Hacettepe), Emre Toraman (Kasımpaşa), Hakan Aslantaş (Kayserispor), Orkun Usak (Manisaspor), Peter Grajciar (Slavia Prag), Borek Dockal (Sloven Liberec), Martin Klein (Teplice), Murat Tosun (Trabzonspor), Ivan Lietava (Zilina), Mehmet Abdullah Çoban (Konya Torku Şekerspor), Sayim Çelik (Afyonkarahisarspor).

▼Gidenler (16): Mehmet Ayaz (K. Erciyesspor), Serhat Akyüz (B. Belediyespor), Ferdi Başoda (Boluspor), Haluk Tanrıseven, Abdulvahit Karacabey (Göztepe), Ömer Hacısalihoğlu, Volkan Koçaloğlu (Giresunspor), Dursun Karatay (Serbest), Eray Birnican (Serbest), Tayfun Türkmen (Bugsaş Spor), Koray İçten (Karşıyaka), Umut Kekilli (Serbest), Zafer Demir (Serbest), Uğur Akdemir (Serbest), Yusuf Kurtuluş (Serbest), Mehmet Şen (Altay).

Bucaspor

İzmir'in Süper Lig hasretini dindiren Bucaspor, yeni sezon öncesi kadrosuna tam 22 oyuncu kattı, 10 oyuncuysa takımdan ayrıldı. Yabancı transferlerinden belki de en ilginci, Mateus Contreras Alberto, yani kısa adıyla Manucho. Bilindiği gibi Alex Ferguson tarafından denenen Manucho, önce Panatinaikhos'a, ardından da Real Vallodolid'e gitmişti. Angola kökenli bir başka oyuncu Carlos Fernandez'se, Steaua Bükreş'ten sonraki ilk Avrupa durağında, ligin yabancı kalecilerinden biri olacak. Üç Portekizceciler kulübünün bir diğer üyesiyse forvet Dady. Cezayir asıllı Dahmane, Club Brugge'den gelen Belçikalı olup, yurttaşı Landry Mulemo'yla aynı takımda buluştu. Yabancıda tecrübe arayan İzmir ekibinde, Euro 2008'deki Hırvatistan takımında gördüğümüz ve yıllarca Monaco'da izlediğimiz Jerko Leko'yla, ligin tecrübeli ve gezgin yabancılarından Stjepan Tomas, Doğu Avrupa kontenjanından takımda. Bucaspor, yerli oyuncularda da kariyerlileri ve deneyimlileri tercih etmeye çalışmış gözüküyor. Savunmada Orhan Ak'la Ali Güneş, orta alanda da Musa Aydın ve Ragıp Başdağ transferleri buna örnek gösterilebilir.

▲Gelenler (21): Musa Aydın, İbrahim Dağaşan (Sivasspor), Stjepan Tomas (Gaziantepspor), Carlos Alberto Fernandes (Rio Ave), Victor Mendy (Metz), Jerko Leko (Monaco), Landry Mulemo (Standart Liege), Ömer Kahveci (Adana Demirspor), Eduardo Fernandes Dady (Osasuna), Orhan Ak (Antalyaspor), Ragıp Başdağ (Eskişehirspor), Emre Aktaş (Adanaspor), Onur Tuncer (Boluspor), Koray Çölgeçen (Ankaragücü), Manucho (R. Valladolid), Ali Güneş (Kasımpaşa), Ahmet Aras (İzmirspor), Ediz Bahtiyaroğlu (Ankaragücü), Kamil Ahmet Çörekçi (Millwall), Alişan Ural (Sakaryaspor),Mohamed Dahmane (Brugge).

▼Gidenler (10): Yılmaz Özlem, Türker Demirhan, İzzet Kaya (Göztepe), Murat Karakoç, Cenk Tekelioğlu (Altay), Yakup Sertkaya (Balıkesirspor), Cem Kargın (A. Sebatspor), Yunus Altun (Mersin İdman Yurdu), Mehmet Batdal (Galatasaray), Pietr Mbemba (Serbest).

Kasımpaşa

Geçen sezonu 11. sırada bitiren Kasımpaşa'nın, bu klasmandaki yeri özel, çünkü onlar Süper Lig'in yenileri arasında olmayıp da transfer yapma liginde ilk üçe giren tek takım. Geçen yıl da yaz döneminde 23 oyuncuyu alıp, 12 kişi gönderen İstanbul'un "Paşa"ları, bu stratejiden şaşmamayı yeğlemiş ve bu sezon da 18 oyuncu alıp, yine 12 oyuncu göndermiş görünüyor. Onların özelliği dengeli transfer yapıp, üç kaleci, üç defans ve üç hücum oyuncusuyla, beş orta saha elemanı transfer etmeleri. Göze batan bir başka istatistikleriyse, 7 oyuncuyla, yurtdışı kulüplerinden en fazla ithalat kaydeden takım olmaları. Namibyalı Razundara Tjikuzu'nun yeni meskeni olan kulüp, Levski Sofya'dan Georgi Sarmov ve Nikolay Dimitrov gibi iki orta saha oyuncusunu alarak Bulgar oyuncu transferi konusunda ligde başı çekti. 19 yaşındaki dört oyuncuyu da kadroya katan Kasımpaşa, yaptığı transferlerde, 24'lük yaş ortalaması tutturup lig ortalaması altına inerek, gençlere yatırım yaptığını gösterdi.

▲Gelenler (19): Georgi Zdravkov Sarmov, Nikolay Emilov Dimitrov (Levski Sofya), Fernando Varela Ramos (Real Mallorca), Gustave Bebbe, Luiz Henrique de Sousa Santos (Esporte Clube Santo Andre), Ersen Martin (Manisaspor), Razundara Tjikuzu (Trabzonspor), Korhan Öztürk (Medical Park Antalyaspor), Abdul Rahim Sebah (Charleroi), Halil Çolak (Go Ahead Eagles), Hüseyin Kala, Ertaç Özbir (Beypazarı Şekerspor), Özgür Öcal (Eskişehirspor), Muhammet Mustafa Doğan (Muğlaspor), Seyit Güner (FC Brussels), Saadettin Fırat Kocaoğlu (Galatasaray), Anıt Şengüler (Gaziosmanpaşa), Buğraçhan Yalçınkaya (Beşiktaş), Korhan Öztürk(Medical Park Antalyaspor).

▼Gidenler (12): Andre Moritz (Kayserispor), Murat Erdoğan (Manisaspor), Erhan Küçük (Giresunspor), Koray Avcı (Çaykur Rizespor), Ali Güneş (Bucaspor), Cenk İşler (Samsunspor), Sedat Yeşilkaya (Sivasspor), Emre Toraman (Konyaspor), Martin Baran (Tatran Presov), Murat Akın (Orduspor), Nourdin Boukhari (Wisla Krakow), Diego Scheuschner (CFR Cluj).

Transferin sakinleri

B. Belediyespor

Bu alandaysa toplam 4 oyuncu alıp 3 oyuncu gönderen İstanbul Büyükşehir Belediyespor zirvede. Geçen sezon da benzer bir performans izleyen, yeni lâkaplarıyla "Bozbaykuşlar", ligde tutunan ekipler arasına girmeyi çoktan başardı. Yabancı oyuncu transferinde İsveçli Samuel Tobias Holmen'i alan ekip, alt liglerden takviye yapmayı tercih etti. Serhat Akyüz Konyaspor'dan, Mehmet Yılmaz Siirtspor'dan geldi. Tecrübeli orta saha ve gerekirse de sağ bek oyuncusu Cihan Haspolatlı da Ankaragücü'nden ekibe katıldı.

▲Gelenler (4): Cihan Haspolatlı (Ankaragücü), Serhat Akyüz (Konyaspor), Mehmet Yılmaz (Siirtspor), Samuel Holmen (Bröndby).

▼Gidenler (3): Kanfory Sylla (Konyaspor), Mehmet Ali Tunç (Giresunspor), Okan Buruk (Jübile).

Trabzonspor
Geçen seneki transfer çizgisinde yürüyen bir takım daha varsa, o da "az ve öz" mantığıyla Trabzonspor. Büyükşehir Belediyespor'a benzer transfer politikaları neticesinde Diyarbakırspor'dan Barış Ataş'la, Gaziantep Büyükşehir Belediye'den kaleci Bora Sevim takıma katılan yerli oyuncularda. Polonyalı Arkadaiusz Glowacki'yle savunmanın ortasını kapatan Karadeniz ekibi, biraz kuzeyden, Metallist Kharkiv'den Jakson Avelinho Coeljo, yani Jaja'yla transferi şimdilik bitirdi.
▲**Gelenler (4):** Arkadaiusz Glowacki (Wisla Krakow), Bora Sevim (Gaziantep Büyükşehir Belediyespor), Barış Ataş (Diyarbakırspor), Jaja (Methalist Kharkiv).
▼**Gidenler (7):** Murat Tosun (Konyaspor), Yakup Bugün (Karşıyaka), Rigobert Song (Sözleşmesi bitti), Tony Sylva (Sözleşmesi bitti), Barış Memiş (Karşıyaka), Drago Gabriç (Ankaragücü), Razundura Tjikuzu (Kasımpaşa).

Yurtiçi-Yurtdışı ayrımı

Ortaya çıkan oranlara bakılarak konuşulursa kulüplerimiz, bu yıl yurtiçi transfere yönelmiş durumda. Kadrolara yapılan takviyelerin neredeyse yarısı, bu kategori içerisinde gerçekleşmiş. Yurtdışı transferiyse %40'lara yaklaşmakta. Ülke içerisindeki kulüplerle pazarlık edip, futbolcularını satın alan takımlar arasında ağırlık, Büyükşehir Belediyespor ve Manisaspor'da. Her sene 3-5 maçta, mutlaka "büyüklerden" birinin canını yakıp, ismini tekrar tekrar duyuran Büyükşehir Belediyespor, yaptığı az sayıda transferin 3'ünü, Türkiye'den

bir kulüple gerçekleştirmiş durumda. Listeyi izlemeyi sürdürdüğümüzde Manisaspor'un ve Konyaspor'un da kaydettiği yurtiçi transfer yüzdelerinin, dikkat çekici boyutunu görüyoruz. Zaten bu kategoride, takımlar arası ağırlığına baktığımızdaysa Konyaspor, gerçekleşen yurtiçi transferlerin %16'sına imza atmış durumda. Transferde ağırlıklı olarak yurtdışı kulüplerinin kapısını çalmayı tercih eden ekiplerin başında da Bursaspor, Fenerbahçe, Kayserispor ve Gençlerbirliği geliyor. Kulüplerarası bir karşılaştırma yapıldığındaysa yurtdışı kategorisinde gerçekleştirilen transferler, %10'a yaklaşayan paylarıyla Bucaspor ve Gençlerbirliği'ni işaret ediyor.

Manisaspor
Kendi transferinin %77'sini yurtiçinden kulüplerle bitiren Ege takımı, yabancı oyuncuda da "fazla dağılmadı." 28'lik transfer yaş ortalamasıyla tecrübeyi seçtiği gözlenen ekipte, en çok katkı beklenen takviye, büyük ihtimalle, geçen sezonun gol kralı Aziza Makakula olacak. Yaşı 28'le 30 arasında, Türkiye Ligleri'nde isim yapmış oyunculara yönelen Manisaspor, Ömer Aysan Barış'la savunmayı, Konstantin Dica ve Gökhan Emreciksin'le orta sahayı, Ersen Martin'le de hücumu güçlendirdi. Gençlerbirliği formasıyla görmeye alıştığımız Kahe de bu kez biraz daha güneyde gol arayacak.
▲**Gelenler (9):** Kahe (Gençlerbirliği), Semavi Özgür (Ankaragücü), Ömer Aysan Barış (Trabzonspor), Gökhan Emreciksin (Kayserispor), Ahmet İlhan Özek (Bozüyükspor), Nicolae Marius Dica (Catania), Recep Biler (Gaziantepspor), Murat Erdoğan (Kasımpaşa), Aziza Makukula (Benfica).
▼**Gidenler (8):** Güven Varol (Ankaragücü), Mehmet Nas (Sivasspor), Ersen Martin (Kasımpaşa), Mustafa Aşan (Akhisar Belediyespor), Murat Gürbüzerol (Akhisar Belediyespor), Tuncay Süren (Akhisar Belediyespor), Kemal Okyay (Adanaspor), Orkun Usak (Konyaspor).

Gençlerbirliği
Geçen sezon da gelen giden sayısını 14'te eşitleyen Ankara ekibi, hemşehrisi Ankaragücü gibi bolca transfer yaptı. 11'e 10'la denge politikası yürüttüğünü söyleyebileceğimiz kulüp, Spor Toto Süper Lig'de yurtiçi transferi sayısı, yurtdışının altında kalan 5 takımdan biri oldu. Üstelik unvanı paylaşan Fenerbahçe, Bursaspor ve Beşiktaş dışında sadece Kayserispor, geçen sezonu ilk beş dışında bitirmişti. Balkanlarda yetişmiş oyunculara kapılarını açan Gençlerbirliği, hücumda yabancıları seçti. Arnavutluk'tan Bekim Balaj, Yeni Zelanda formasıyla Dünya Kupası'nda tarih yazan Shane Edward Smeltz ve Bosna-Hersek Milli Takımı'ndan Ermin Zec, gole yakın bölgelerdeki dikkat çekici transferler. Yurtdışında oynayan Türk kökenli oyuncuları da bulup Süper Lig'de şans vermeyi planlayan ekibe Mattesburg'dan Cem Atan ve St. Mirren'den Billy Osman katıldı. Ekibin en tecrübeli yerli transferi, Gaziantepspor'dan Mehmet Yozgatlı oldu.
▲**Gelenler (11):** Billy Mehmet (St.Mirren), Cem Atan (Mattersburg), Ermin Zec (Sibernik), Haluk Ulaşoğlu (Elazığspor), Oktay Delibalta (Samsunspor), Debatik Curri (Vorksla Poltava), Bekim Balaj (Vlaznia), Emre Akgün (Williem II), Michael Stewart (Hearts), Shane Smeltz (Golden Cast United), Mehmet Yozgatlı (Gaziantepspor).
▼**Gidenler (10):** Burhan Eşer (Eskişehirspor), Kahe (Manisaspor), Tozo (K. Karabükspor), Celal Aras (Güngören Belediyespor), Ivan Radeljic, Kerem Şeras (Antalyaspor), Sandro (Avai), İlhan Eker (Fenerbahçe), Jurica Vranjes (Werder Bremen), Yasir Elmacı (Altay).

Transferde yerli yabancı ayrımı

Yavaş yavaş serinleyen havalarla birlikte yeniden döndüğümüz ligimizin olmazsa olmazı yerli-yabancı kıyaslaması. Geride kalan transfer sezonu, 85 yabancı oyuncunun kulüp değiştirip, Süper Lig'de boy gösterme heveslisi olduğu gerçeğini ortaya döküyor. Özellikle Konyaspor'un, kadrosuna kattığı yabancı oyuncu sıralamasında zirveye oturduğunu görüyoruz. 10'da 10 yapan Orta Anadolu ekibinin ardında, 8 oyuncuyla Bucaspor var. Nispeten ekibine yerli oyuncu yerleştirmek isteyen kulüplerden en başarılısı da yine bu iki kulübümüz. Süper Lig'e yeni katılan bu iki değerli takımı saymazsak, en fazla yabancı merakı, Ankara kulübümüz Gençlerbirliği'nde, "En fazla yerli oyuncuyu ben alayım" hevesiyse İstanbul'un "diğer"'lerinden Kasımpaşa'da var.

Transferlerin geliş yerlerine göre dağılımı

Takım	%Yurtiçi	%Yurtdışı	%Vize	%Prof. geçiş	%Kiralık
Beşiktaş	16.67	50.00	25.00	0.00	8.33
Bucaspor	45.45	36.36	9.09	0.00	9.09
Bursaspor	37.50	62.50	0.00	0.00	0.00
B. Belediyespor	75.00	25.00	0.00	0.00	0.00
Eskişehirspor	60.00	40.00	0.00	0.00	0.00
Fenerbahçe	37.50	62.50	0.00	0.00	0.00
Galatasaray	60.00	40.00	0.00	0.00	0.00
Gaziantepspor	54.55	36.36	0.00	9.09	0.00
Gençlerbirliği	27.27	72.73	0.00	0.00	0.00
K. Karabükspor	53.85	30.77	7.69	0.00	7.69
Kasımpaşa	55.56	38.89	0.00	5.56	0.00
Kayserispor	27.27	63.64	0.00	0.00	9.09
Konyaspor	69.23	26.92	0.00	0.00	3.85
Manisaspor	77.78	22.22	0.00	0.00	0.00
Antalyaspor	66.67	25.00	0.00	0.00	8.33
Ankaragücü	58.33	33.33	0.00	0.00	8.33
Sivasspor	70.00	30.00	0.00	0.00	0.00
Trabzonspor	50.00	50.00	0.00	0.00	0.00

Takımların transferlerinin genele oranı

Takım	%Yurtiçi	%Yurtdışı	%Vize	%Prof. geçiş	%Kiralık
Beşiktaş	1.80	7.14	50.00	0.00	12.50
Bucaspor	9.01	9.52	33.33	0.00	25.00
Bursaspor	2.70	5.95	0.00	0.00	0.00
B. Belediyespor	2.70	1.19	0.00	0.00	0.00
Eskişehirspor	5.41	4.76	0.00	0.00	0.00
Fenerbahçe	2.70	5.95	0.00	0.00	0.00
Galatasaray	5.41	4.76	0.00	0.00	0.00
Gaziantepspor	5.41	4.76	0.00	50.00	0.00
Gençlerbirliği	2.70	9.52	0.00	0.00	0.00
K.Karabükspor	6.31	4.76	16.67	0.00	12.50
Kasımpaşa	9.01	8.33	0.00	50.00	0.00
Kayserispor	2.70	8.33	0.00	0.00	12.50
Konyaspor	16.22	8.33	0.00	0.00	12.50
Manisaspor	6.31	2.38	0.00	0.00	0.00
Antalyaspor	7.21	3.57	0.00	0.00	12.50
Ankaragücü	6.31	4.76	0.00	0.00	12.50
Sivasspor	6.31	3.57	0.00	0.00	0.00
Trabzonspor	1.80	2.38	0.00	0.00	0.00

Transferdeki yerli ve yabancı oyuncu sayıları

Takım	Yerli	Yabancı
Beşiktaş	7	5
Bucaspor	13	8
Bursaspor	3	5
B.Belediye	3	1
Eskişehirspor	5	5
Fenerbahçe	4	4
Galatasaray	6	4
Gaziantepspor	8	3
Gençlerbirliği	5	6
K. Karabükspor	7	6
Kasımpaşa	11	7
Kayserispor	7	4
Konyaspor	16	10
Manisaspor	6	3
M.P.Antalyaspor	9	3
Ankaragücü	7	5
Sivasspor	6	4
Trabzonspor	2	2

Nereden geliyor bu yabancılar?

Bu başlıktaki ilk değerlendirmemizi, oyuncuların mensup oldukları ülkelere göre yaptık. Elde edilen sonuç şu ki, transfer döneminin gözdeleri yine Brezilyalılar. Toplam yedi sambacı, Eskişehirspor, K. Karabükspor, Kayserispor, Manisaspor ve Trabzonspor'a dağılmış durumda. Bu oyuncular, boş vakitlerinde ana dillerinde sohbet etmek için çok fazla zorlanmayacak. Çünkü birbirlerini göremeseler bile, imdada Portekizliler yetişiyor.
Yaz dönemi sonundaki transfer listesinde 5 Portekizlinin ismi yazılı. Dikkat çekici bir başka not da Orta Avrupalı birçok oyuncunun kulüp değiştirmesi. 6 Hırvat ve 5 Slovak oyuncu, Süper Lig'de yer almak üzere "tedbil-i mekân"ı seçti. Bunun yanında, futbolla pek anmadığımız ülkelerden misafir ağırlamıyor da değiliz. Bolivyalı ve Yeni Zelandalı konuklarımız liglerimizde kalıcı olmaya çalışacak. Bir dönem "Gürcü oyuncu iyidir" mantığını ülkemize tanıtan Şota Arveladze'nin, Kayserispor savunmasına hediyesi de bu yazki tek Gürcü transfer Aleksandre Amisulashvili oldu. Bucasporlu Manucho sayesinde, bir zamanlar "Alex Ferguson'un yeni keşfi" olarak ortaya çıkan ve komşuda dökemediği potansiyeli bizlere göstermek isteyen bir Angolalıyı okuduk transfer haberlerinde. Bursaspor'un Arjantinlileri, Ankaragücü'nün Kanadalısı derken 36 farklı ülkeden 81 yabancı yazıldı bitmiş transferler listesine.
İkinci değerlendirmemizdeyse, söz konusu transferlerden, bonservisi elinde olmayanların geldiği kulüplerin ülkelerine göz attık. Merakımız, sözleşmesi süren futbolcu transfer etmek için hangi ligdeki takımlarla daha sık görüşüldüğü üzerineydi.

Bonservis bedeli ödenerek alınan yabancıların uyruğu

Fakat bu kez, futbolcu uyruklarında karşılaştığımız çeşitliliği bulamadık. Tablo gösteriyor ki kulüplerimiz, en sık ziyaretlerini İngiltere, Fransa ve Almanya gibi, Avrupa futbol endüstrisi merkezlerine yapmış vaziyette. Bunların arasına Hırvatistan'ı da katabiliriz. Doğu Avrupa'dan Rusya, Ukrayna ve Polonya gibi ülkelere yönelenler olduğu gibi, bir Peru kulübünden oyuncu alan takımımız da var.

Beşiktaş
Bonservisle İtalya, İspanya ve Almanya liglerinden oyuncu transfer edebilen kulüplerimizden Beşiktaş, aldığı oyuncularının büyük isimleriyle de çok konuşuldu. Artık Real Madridli Guti, Interli Quaresma, Betisli Mehmet Aurelio, Stuttgartlı Jan Hilbert , Rubin Kazanlı Fatih Tekke demeden önce, "eski" ekini kullanmalıyız. Genç transferler Ersan Adem Gülüm ve Cenk Gönen de bu oyuncularla forma giyme şansını bulanlardan oldu.
▲**Gelenler (12):** Guti (Real Madrid), Ricardo Quaresma (Inter), Roberto Hilbert (Stuttgart), Cenk Gönen (Denizlispor), Ersan Adem Gülüm (Adanaspor), Mehmet Aurelio (Real Betis), Fatih Tekke (Rubin Kazan), Kenan Akbaba (Gençlerbirliği), Volkan Ekici (Borussia Dortmund), Onur Bayramoğlu (Profesyonelliğe geçiş).

▼**Gidenler (9):** Matias Emilio Delgado (Al Jazira), Serdar Özkan (Galatasaray), Batuhan Karadeniz, Rodrigo Tello, Erkan Zengin (Eskişehirspor), İbrahim Kaş (Getafe), Ramazan Özcan (Hoffenheim), Korcan Çelikay (Diyarbakırspor), Uğur İnceman (Medical Park Antalyaspor).

Fenerbahçe
Uzun ve dedikodularla dolu geçen bir transfer sezonunun sonunda aradığı hücum elemanını Senegalli Mamadou Niang olarak belirleyen Fenerbahçe, Miroslav Stoch ve son anda da Joseph Yobo'yu alarak, Galatasaray'la birlikte, "İngiltere Premier Ligi'nden oyuncu transfer edebilen kulüp" sıfatına erişti. Hücuma Issar Dia, kaleye Serkan Kırıntılı eklendi, savunmadaki rekabete İlhan Eker ve Caner Erkin katıldı.
▲**Gelenler (7):** İlhan Eker (Gençlerbirliği), Miroslav Stoch (Chelsea), Issiar Dia (Nancy), Caner Erkin (CSKA Moskova), Mamadou Niang (O. Marsilya), Serkan Kırıntılı (Ankaragücü), Joseph Yobo (Everton), Recep Niyaz(Denizlispor).
▼**Gidenler (6):** Ali Bilgin, Önder Turacı, Volkan Babacan (Kayserispor), Gökçek Vederson (Bursaspor), Deniz Barış (Medical Park Antalyaspor), Deivid de Souza (Flamengo).

Galatasaray
Yabancı transferinde dikkatli davranmaya çalışan Galatasaray, sonlarda da olsa Bosna-Hersekli Zvjezdan Misimoviç'e kavuştu. Juan Pablo Pino, Gustavo Andres Victoria'dan sonraki ilk Kolombiyalı olarak Ali Sami Yen'e çıkmaya hak kazanırken, Sunderland'den Lorik Cana transfer edilerek ligdeki Arnavut futbolcu nüfusu artırıldı. Çağlar Birinci'den sonra Liverpol'dan Emiliano Insua da defansa katıldı. Serdar Özkan'sa Mehmet Batdal, İbrahim Selen ve Musa Çağıran gibi yerli takviyeler arasında yerini aldı.
▲**Gelenler (9):** Lorik Cana (Sunderland), Juan Pablo Pino (Monaco), Serdar Özkan (Beşiktaş), Ali Turan (Kayserispor), Mehmet Batdal (Bucaspor), Çağlar Birinci, (Denizlispor), Musa Çağıran (Altay), Zvjezdan Misimovic (Wolfsburg), Emiliano Insua (Liverpool), İbrahim Selen (Adana Demirspor).
▼**Gidenler (12):** Joao Alves De Assis Silva (Manchester City), Giovani Dos Santos (Tottenham), Abdul-Kader Keita (Al Sadd), Leonardo Franco (Real Zaragoza), Mehmet Topal (Valencia), Caner Erkin (Fenerbahçe), Uğur Uçar (Ankaragücü), Emre Güngör (Gaziantepspor), Emre Aşık (Jübile), Serdar Eylik (Denizlispor), Semih Kaya, Erhan Şentürk (Kartalspor).

Bursaspor
Geçen sezonun tarih yazan takımı Bursaspor, bu sene Şampiyonlar Ligi hazırlığı için Arjantinlileri tercih etti. Bunlardan belki de en çok yankı uyandıran, Federico Insua transferi oldu. Uzun senelerdir Türkiye'ye gelmesi beklenen tangocuya, Leonel Jorge Nunez'le, Hector Damian Steinert eşlik ediyor. Diğer yabancılar, Göteborg'dan savunmacı Johan Svennson'la birlikte, Trabzonspor'dan tanıdığımız Milan Stepanov. Takımın yeni sol bekiyse Gökçek Vederson.
▲**Gelenler (8):** Gökçek Vederson

(Fenerbahçe), Federico Insua (Club America), Milan Stepanov (Porto), Leonel Nunez (Independiente), Damian Steinert (Racing Club), Harun Tekin (Güngören Belediyespor), Gustav Svensson (Göteborg), Gökhan Göz (Fenerbahçe).
▼**Gidenler (5):** Ayhan Tuna Üzümcü, Yenal Tuncer (Medikal Park Antalyaspor), Veli Acar (Konyaspor), Leonardo Andres Iglesias (Serbest), Tomas Zapotocny (Beşiktaş).

Gaziantepspor
Bu sezon en az transfer yapan Büyükşehir Belediyespor'u bir kenara koyarsak, en az yabancı transferi yapan takımın da Gaziantepspor olduğunu hatırlatalım. Savunmada ve hücumda ligin eski topraklarını izlediğimiz bir takım yaratmaya çalıştıkları da eski Galatasaraylılar Yalçın Ayhan ve Emre Güngör'le, Abdullah Elyasa Süme'yi almalarının yanı sıra golcü transferinde de Mehmet Yılmaz'ı seçmeleriyle kendisini belli ediyor.
▲**Gelenler (9):** Yalçın Ayhan, Şenol Can (Antalyaspor), Elyasa Süme (Ankaragücü), Mehmet Yılmaz (Eskişehirspor), Alper Akçan (Kaiserslautern), Emre Güngör (Galatasaray), Orhan Gülle (Beşiktaş), Ismael Sosa (Independiente), Eray Birniçan (Konyaspor), Ivanov Popov (Litex Lovech), Dany Nounkeu Tchounkeu (Toulouse), Hakan Aydın (Boluspor), Süleyman Özdamar (Altay).
▼**Gidenler (7):** Stjepan Tomas (Bucaspor), Erkan Sekman (Antalyaspor), Armand Deumi (K. Karabükspor), Ümit Tütünci, Tolga Seyhan (Giresunspor), Recep Biler (Manisaspor), Mehmet Yozgatlı (Gençlerbirliği).

Yeni transferlerin mevkilere dağılımı

Takım	Kaleci	Savunma	Orta saha	Forvet
Beşiktaş	1	2	5	2
Bucaspor	2	6	6	4
Bursaspor	0	3	2	2
B. Belediyespor	0	2	2	0
Eskişehirspor	0	2	4	2
Fenerbahçe	1	3	0	3
Galatasaray	0	3	4	1
Gaziantepspor	0	4	3	2
Gençlerbirliği	0	2	5	4
K. Karabükspor	1	1	7	3
Kasımpaşa	2	4	5	3
Kayserispor	1	2	4	1
Konyaspor	3	10	6	4
Manisaspor	1	1	4	2
Antalyaspor	1	6	3	0
Ankaragücü	1	4	3	3
Sivasspor	1	1	4	0
Trabzonspor	1	1	1	1

En gözde mevki hangisi?

Başlıktaki sorunun cevabı, orta saha. Şu an takımlarına katılan ve Spor Toto Süper Lig'de maç kadrosuna girmeyi başarmış 178 oyuncudan 68'i, yeri geldi mi kanatlardan ataklara katılıyor, yeri gelince savunmaya yardıma geliyor. Ama ana görevleri bağlantı kurmak. Savunma oyuncularının da takım kadrolarına katılan futbolcular arasında öne çıktığını söyleyebiliriz. Bu mevkide Konyaspor'un yaptığı 10 kişilik takviye, kendisini eksik gördüğü yanı da bizlere anlatıyor. Aynı ekip, kaleci transferinde de üçlü bir atak yapıp, bu alanda Süper Lig'deki rakiplerini geride bırakmış durumda. Transfer edilen 17 kaleciden sadece 5'i yabancı. Yabancı oyuncuların, transferde yerlileri sayıca geride bıraktığı tek alan hücum. Başka milletlere mensup bu futbol gezginleri, "Gole yakın olsunlar" diye alınan meslektaşları arasında %70'lik bir orana sahip. Bunun dışında, yabancı savunmalar arasında en popüler ülkeler, Brezilya ve Polonya gibi gözüküyor. Hücum hattındaysa transfer listelerini dolduranlar öyle gözüküyor ki Arjantinli ve Portekizlilerle beraber, Slovaklar.

Kardemir Karabükspor
Orta sahaya en fazla oyuncu katan takım Türkiye liglerinin en üst düzey mücadele seviyesine yeniden geri dönen Kardemir Karabükspor. Bunların arasında yıllardır Süper Lig'de izlediğimiz Fatih Ceylan, Ankara civarlarından tanıdığımız Brezilyalı Tozo yer aldığı gibi, Hajduk Split'ten gelen üç oyuncudan biri olan Rumen milli futbolcu Florin Cernat da bulunuyor.
▲**Gelenler (13):** Tozo (Gençlerbirliği), Fatih Ceylan (Antalyaspor), Angelov (Denizlispor), Vjekoslav Tomic, Florin Cernat (Hajduk Split), Kerim Zengin (Antalyaspor), Hakan Özmert (Antalyaspor), Mehmet Çoğum (Denizlispor), Armand Deumi (Gaziantepspor), Anthony Seric (Hajduk Split), Jamal Aliuoi (Sion), İlhan Parlak (Ankaraspor), Fatih Öztürk (Pursaklarspor).
▼**Gidenler (13):** Mehmet Ali Şirin (Adana Demirspor), Gökhan Güney, Ferhat Odabaşı, Ömer Ateş, Burak Akdiş (Boluspor), Aydın Çetin (Giresunspor), Recep Yaşar, Kazım Sarı (Gaziantep Büyükşehir Belediyespor), Sertan Vardar (K. Erciyesspor), Hassan Wasswa (Altay), Aydın Arslan (Bugsaşspor), Süleyman Görgün (Bandırmaspor), Tayfun Taner (Eyüpspor).

Transferlerin yaş dağılımı

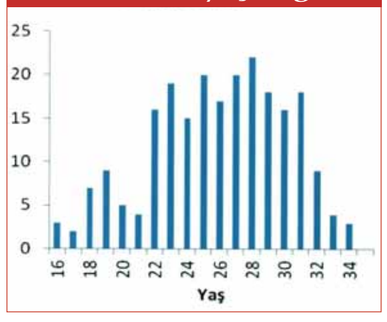

Antalyaspor
Forvet takviyesi yapmayan nadir takımlardan biri de Antalyaspor. Güzide tatil beldemiz bu kez geçen sezonu başarıyla sonlandıran "büyüklerimizden" kadroya takviye ettiği oyuncuları ağırlayacak. Fenerbahçe'den Deniz Barış, Beşiktaş'tan Uğur İnceman'la birlikte Bursaspor'dan Yenal Tuncer kiralık olarak "timsah" takım arkadaşı Ayhan Tuna Üzümcü'yü yalnız bırakmayacak.
▲**Gelenler (11):** İlkem Özkaynak (Ankaragücü), Ivan Radaljiç, Kerem Şeras (Gençlerbirliği), Yenal Tuncer, Tuna Üzümcü (Bursaspor), Deniz Barış (Fenerbahçe), Gregory Proment (Caen), Uğur İnceman, Kenan Özer (Beşiktaş), Erkan Sekman (Gaziantespor), Tajbakhsh Aryan Taj (Maiden Head FC), Sammy Ndjock (Lille).
▼**Gidenler (13):** Hasan Sönmez (Serbest), Yalçın Ayhan, Şenol Can (Gaziantespor), Orhan Ak (Bucaspor), Erhan Güven (Beşiktaş), Radoslav Batak (Serbest), Vahap Işık (Serbest), Korhan Öztürk (Kasımpaşa), Michael Jedinak (Gençlerbirliği), Kerim Zengin, Hakan Özmert, Fatih Ceylan (K. Karabükspor), Gürhan Gürsoy (Bugsaşspor).

Ankaragücü
Yaz transferindeki varlıklarını, %70'lere varan oranlarıyla gösteren yabancı forvetler arasında, özellikle Slovaklar çok göze batıyor. Bir cümle önce saydığımız oran içerisinde, %10'luk bir paya sahip olan bu futbolcuların kalabalıklaşmaya başladığı kulüplerin başında da Ankaragücü geliyor. Bonservisi alınan Robert Vittek'le beraber, yine Dünya Kupası serüveninden tanıdığımız Stanislav Sestak'ın da Ankara saflarına katılması, yazın önemli transfer haberlerinden biriydi. Polonya göçmeni Kanadalı Micheal Klukowski'yle kariyerli Polonyalı Michal Zewlakow, ekipte adeta bir doğu bloku oluşturuyor. Yerli transferlerse, Uğur Uçar, Aydın Toscalı ve Güven Varol gibi deneyimlilerden seçilmiş durumda.
▲**Gelenler (11):** Güven Varol (Manisaspor), Turgut Doğan Şahin (Samsunspor), Aydın Toscalı (Kayserispor), Michael Zewlakow (Olympiakos), Uğur Uçar (Galatasaray), Robert Vittek (Lille), Stanislav Sestak (Bochum), Michael Klukowski (Club Brugge), Drago Gabric (Trabzonspor), Faruk Cankat Güven (Orhangazispor), Umut Sözen (Ankaraspor).
▼**Gidenler (9):** Emre Aygün (Eskişehirspor), Semavi Özgür (Manisaspor), İlkem Özkaynak (Antalyaspor), Elyasa Süme (Gaziantepspor), Cihan Haspolatlı (B. Belediyespor), Luiz Henrique de Sousa Santos (Kasımpaşa), Jerome Rothen (PSG), Ariel Broggi (Banfield), Koray Çölgeçen (Bucaspor).

Kayserispor
İstatistik anlamında çok da öne çıkmayan başarılı Anadolu ekibinde teknik direktör Şota Arveladze'nin, Türkiye'de yeniden bir Gürcü oyuncuyu, Aleksandre Amisulashvili'yi karşımıza çıkardığını görüyoruz. Savunmada Önder Turacı, orta alanda Ali Bilgin, kalede kiralık olarak Volkan Babacan ve elbette ki hücumda da yıllarca Juventus'ta izlediğimiz Uruguaylı Marcelo Zalayeta'yla birlikte Brezilyalı Andre Moritz de transfer döneminde kulüple el sıkışan oyunculardan bazıları.
▲**Gelenler (11):** Volkan Babacan, Önder Turacı, Ali Bilgin (Fenerbahçe), Alexander Amisulashvili (Spartak Nalchik), Hamza Çakır (Fortuna), Andre Moritz (Kasımpaşaspor), Ufuk Selim Teber (Eintracht Frankfurt), Jonathan Santana (Wolfsburg), Uğur Albayrak (Offenbacker), Marcelo Zalayeta (Napoli), Abdulkadir Özgen (Alemannia Aaachen).
▼**Gidenler (11):** Ali Turan (Galatasaray), Aydın Toscalı (Ankaragücü), Aziza Makakula, Gökhan Emreciksin (Manisaspor), Delio Cesar Toledo (Sözleşmesi bitti), Bilal Aziz Özer (Sözleşmesi dondurulduğu), Umut Koçin (Sözleşmesi feshedildi), Bayram Çetin (Göztepe), Hakan Aslantaş (Konyaspor), Merter Yüce (Giresunspor), Alioum Saidou (Sivasspor).

Yerli transferlerin yaş dağılımı

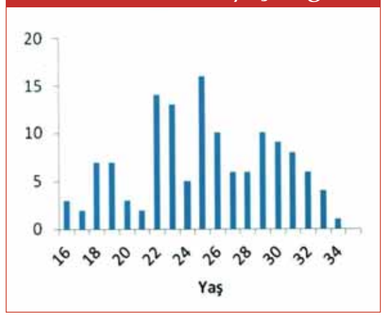

Yabancı transferlerin yaş dağılımı

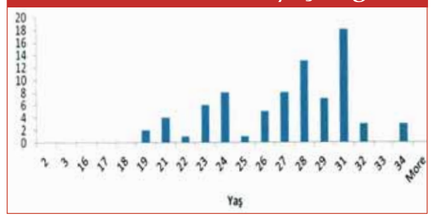

Transferlerin yaş dağılımı

Ortalama olarak bakıldığı zaman, transferlerin yaşı 26 civarında ve yerli-yabancı ayırımı yapmak, bunu çok fazla değiştirmiyor. "En yaşlı transferler" listesinin başında Guti ve Stjepan Tomas gibi yabancıları ve Mehmet Aurelio gibi bizdenleştirdiklerimizi görüyoruz. Murat Erdoğan'sa 34 yaşındaki transferiyle yeni bir sezona merhaba diyor. En genç transferler, silinip kaybolmaması umuduyla isimlerini andığımız Recep Niyaz, Gökhan Göz ve Sayim Çelik gibi oyuncular. Bunlardan ilk ikisi henüz 15, Sayim'se 16 yaşında. Özellikle yerli ve yabancı transferler arasındaki yaş dağılımına baktığımız zaman, ortalamayı küçülten transferlerin yerli oyuncularla geldiğini görüyoruz. Kulüplerimiz yabancılar içinse nispeten yaşça daha tecrübeli futbolcuları kadroya eklemeyi uygun görmüş.

Sivasspor
Nispeten yaş ortalaması yüksek transfer yapan takımlarda Sivasspor göze batıyor. Takıma katılan Mehmet Nas, Ceyhun Eriş, Sedat Yeşilkaya, Alioum Saidou, Sead Ramoviç gibi futbolcular 30'u bulmuş durumda. İlginç kadro eklemeleriyse Letonyalı savunma oyuncusu Deniss İvanovs ve Giresunspor'dan gelen Bolivyalı golcü Ricardo Pedriel Suarez.
▲**Gelenler (10):** Mehmet Nas (Manisaspor), Ceyhun Eriş (Assyriska FF), Ricardo Pedriel Suarez (Giresunspor), Sedat Yeşilkaya (Kasımpaşa), Deniss İvanovs (Ajax Cape Town), Sead Ramovic (Tromso), Alioum Saidou (Kayserispor),Ziya Erdal, Akif Metin, İbrahim Yay (Anadaolu Üsküdar 1908 Spor).
▼**Gidenler (7):** Musa Aydın, İbrahim Dağaşan (Bucaspor), Lucien Aubey (Serbest), Michael Petkovic (Serbest), Yasin Çakmak (Serbest), Akeem Agbetu (Samsunspor), Elrio Van Heerden (Blackburn Rovers).

Son söz

İşte bir transfer dönemi böyle geldi ve geçti. Şimdi, 5 Ocak 2011'de başlayacak ara transfer dönemine kadar sürecek bir dinginlik devrinin başındayız. 2009-2010 sezonunda takıma en fazla oyuncu katan Diyarbakırspor, sezon sonu geldiğinde Bank Asya 1. Lig'in yolunu tutmuştu. Bu sezonun transferdeki en yoğun takımları arasında yer alan Kasımpaşa, geride kalan haftalarda henüz istediği formu yakalayıp, ligin zirvesine tırmanamadı yeni oyuncularıyla. Yaz döneminin sonlarına doğru transfer gündemine iyiden iyiye yerleşen Aziza Makakula, yeni takımı Manisaspor galibiyetle tanışırken yine başroldeydi. Galatasaray, taze oyuncularının hayrını henüz göremezken, sezonun başlangıcında Ricardo Quaresma, herkese "trivela" kavramını tekrardan hatırlatmakla kalmadı sadece, yaz döneminden en kârlı çıkan tarafın Beşiktaş olduğu yönünde izlenimler bıraktı.
Sezona tatsız giren Fenerbahçe'yse, uzun uğraşlar sonucunda karara bağlanan golcü transferiyle kazandığı Mamadou Niang'ın, eleştirilerle yıpratılan Daniel Güiza'yla kıyaslanmasını henüz engelleyemedi. Haziran'ın 9'undan beri hangi takıma gideceği sorusunu, kimbilir kaç kere duyan futbol emekçileri için şimdi gelecek planları değil, ligin ilk yarısı önemli. Bize de bu toplanan yetenek kaynağının yeniden dağıtılışından sonra, kimin ne kazanacağını izlemek kalıyor.

Büyükler frene bastı

Sıradan bir futbol sezonunu edebiyata benzetebiliriz. Eylül'den Mayıs'a kadarki hikâyenin başkahramanı olanlar, bu dönemde şiir gibi top oynayanlar, romantik takılanlar, destan yazanlar... Ancak işin masalsı kısmı Haziran'la birlikte başlar. Zira umutların hep yüksekten uçtuğu o dönem gelmiştir. İşte 2010-11 sezonunun ana transfer dönemini de bu şekilde geride bıraktık. Avrupa'nın büyük beşlisinin tamamı, son beş sezonki ortalama transfer harcamasının gerisinde kaldı. Bu da ortalama yüzde 29'luk bir düşüşü beraberinde getirdi.

Mustafa ***Akkaya***

Ülkeler bazında transfer değerlendirmesi yapacak olursak, harcama açısından ilk sıralarda Avrupa'nın önde gelen beşlisini (İngiltere, İspanya, Almanya, İtalya, Fransa) görüyoruz. Onların ardından ise Portekiz, Türkiye, Rusya, Ukrayna, Hollanda, Yunanistan, İskoçya gibi "Transferin 2. Ligi"nde yer alan ülkeler geliyor. Tabii bu iki ülke grubunu ayrı kefelere koymak gerek. Zira ilk gruptakiler hem kulüpler hem millî takımlar bazında sürekli futbol dünyasının zirvesini hedefliyor. Böylece transfer harcamaları da gereğinden fazla olabiliyor. İkinci gruptakiler ise transferin de yardımıyla sınıf atlamaya çabalarken aynı zamanda ayağını yorganına göre uzatmak zorunda. Dolayısıyla bu grupta cepten çıkan paralar daha gerçekçi olabiliyor.

İlk olarak, bu dönemki transfer masraflarının geçtiğimiz yıllara göre bir hayli düşük olduğunu söyleyebiliriz. Nitekim Avrupa'nın büyük beşlisinin tamamı, son beş sezonki ortalama transfer harcamasının gerisinde kaldı. Bu da ortalama %29'luk bir düşüşü beraberinde getirdi. Peki, neden tüm kulüpler ceplerine akrep girmişçesine kısıntıya gitti? Öncelikli cevap olarak halen ekonomik krizin artçı sarsıntılarını gösterebiliriz. Ancak asıl sebebin UEFA'nın Mayıs ayında onaylamış olduğu "Financial Fair Play" olduğu bir gerçek. 2012-13 sezonundan itibaren tüm Avrupa kulüpleri kâr edemediği sürece yaptırımlara maruz kalacak. Buna göre hareket etmeye çalışan birçok kulübün şimdiden önlem almaya başlamış olması çok doğal. Ancak yine de kulüplerin bu transfer döneminden kârlı çıktığını söyleyemeyiz.

Avrupa Liglerinin Transfer Bilançosu

Milyon euro	Transfer Harcaması	Transfer Geliri	Kâr/Zarar
İngiltere Premier Lig	436.63	185.64	-250,99
İtalya Serie A	304.15	264.19	-39.96
İspanya La Liga	262.47	269.97	7.0
Almanya Bundesliga	159.85	142.63	-17.22
Fransa Ligue 1	139.94	183.34	43.40
Portekiz SuperLiga	77.81	131.75	53.93
Ukrayna Premier Liga	63.70	23.67	-40.02
İngiltere Championship	41.54	55.80	14.26
Hollanda Eredivisie	38.35	45.47	7.12
Yunanistan Super League	19.03	10.54	-8.49
İskoçya Premier League	17.78	26.99	9.21
İtalya Serie B	9.33	54.70	45.37
Almanya 2. Bundesliga	6.67	14.94	8.27
İspanya Segunda Division	6.26	17.70	11.44
Fransa Ligue 2	2.20	25.90	23.70

Premier Lig'de zarar 251 milyon euro

Örneğin artık iyiden iyiye küreselleşen İngiltere Premier Lig, geride bıraktığımız transfer sezonunu tam 251 milyon euroluk zararla kapattı. İlginç olan şu ki, ülkede transfere harcanan 437 milyon euronun 145'i, sırtını Arap sermayesine dayamış olan Manchester City'den çıktı. Ada'nın dört büyük kulübünün (Manchester United, Chelsea, Liverpool, Arsenal) toplam harcaması bile 118 milyon euroda kaldı. Böylece bu beş kulübün toplam masrafı, ülkedeki toplam transfer pastasının %60'ını oluşturdu. Ayrıca Fulham, Aston Villa ve Liverpool haricindeki tüm kulüplerin transfer döneminden zararlı çıkması da dikkat çekiciydi. Bu üçlünün kâr etmesindeki en büyük etken ise sırasıyla Smalling (M. United.), Milner (Manchester City) ve Mascherano (Barcelona) gibi yıldız oyuncularına yüksek fiyattan tok alıcılar bulabilmeleriydi.

Ada'daki transferlere oyuncu bazında bakacak olursak, etiketinde 20 milyon euro ve üzerinin görüldüğü tam 6 futbolcu (Toure, Balotelli, Milner, Kolarov, David Silva, Ramires) gözümüze çarpıyor. Bunlardan beş tanesinin Manchester City'ye geçiş yapmış olması ise pek şaşırtıcı değil. Kaldı ki bu isimler aynı zamanda ülke sınırları içinde sezonun en değerli transferleri.

Son olarak Premier Lig'in bu yaz en pahalı 20 futbolcusundan sadece Milner ve Smalling'in İngiliz olması ise düşündürücü.

İspanya'da büyük uçurum

İngiltere'deki toplam transfer harcamasının %60'ının beş kulübe ait olması bir uçurumsa, bu oranın İspanya'da %57 ile sadece Barcelona ve Real Madrid'e ait olması tam bir kanyon. La Liga'da son yıllarda ciddi ve tehlikeli bir kutuplaşmanın olduğu aşikâr. Öyle ki, bu durumu transfer piyasasında bile rahatlıkla görebiliyoruz. 20 milyon eurodan fazla bedeli olan David Villa, Mascherano ve Di Maria da zaten bu iki kulübe doğru yol aldı. Real Madrid genellikle potansiyel taşıyan genç futbolculara yönelirken, Barcelona kendi bahçesinden topladıklarını olgunlaşmış oyuncularla harmanlamayı tercih etti. Bu iki devi en çok zorlaması beklenen Valencia ise tam anlamıyla yeniden yapılanmaya gitti. Villa ve Silva gibi iki önemli yıldızını elden çıkaran ve ciddi bir malî kriz yaşayan kulüp, bu oyuncuların yerine makul fiyata ortalama futbolcular alarak tam 50 milyon euro kâr elde etti.

Ülke geneline bakarsak, İspanya'nın 2000'li yıllarda ilk kez bir transfer sezonunu zararsız kapattığını görüyoruz. Harcamalar tam %38 oranında azalarak alışılmışın çok altında kaldı ve gelirler az da olsa arttı. Böylece 20 takımın toplamı göz önüne alındığında La Liga 7 milyon euro kâr etmiş oldu. Zarar eden kulüp sayısı 9'da kalırken Sevilla, Mallorca, Getafe, Villarreal, Deportivo gibi nispeten mütevazı ekiplerin La Liga'nın büyük kulüplerine oyuncu satarak azımsanmayacak kârlar elde etmesi dikkat çekiciydi.

İtalya kesenin ağzını açtı

Özetle futbolun iki dev ülkesi İngiltere ve İspanya, transfer konusunda derin kutuplaşmalar içermesiyle ön plana çıktı.

İtalya'daki durum ise biraz daha farklı. Uzun zamandır Çizme'de rekor transferlere çok sık rastlamıyoruz. Ancak yine de bu gerçek, Serie A'nın Premier Lig'in ardından en çok harcama yapan lig olmasını engellemedi. Alışık olmadığımız durum ise elini cebine atan kulüplerin çokluğu.

Şampiyonluğa her daim aday kulüplerin haricinde son yıllarda ivme gösteren Palermo, Genoa, Fiorentina ve Bologna gibileri arasında en cimri davranan bile bu yaz 16 milyon euroyu gözden çıkardı. Son 5 yıldır liderlikten inmeyen ve her sezon bonkör görmeye alıştığımız Inter ise çekirdek kadrosunu koruyup fazlalıklarından kurtuldu. Geçen sezon üç kupayı bir arada gören Moratti'nin kulübü, böylelikle başarılı bir sezonun üzerine bir de 53 milyon euroluk transfer geliri eklemiş oldu.

İtalya'da artık neredeyse gelenek haline gelmiş bir döngü var. Genç yetenekler, gayet zorlu geçen Serie B'de oynama fırsatı bulup gelişim sağlayabilir. Bu durum tabii ki Serie A'dakilerin gözünden kaçmaz ve oyuncu çok üstün yetenekli olmadığı sürece ortalama bir fiyata alıcı bulabilir. Ancak Serie A kulüpleri oyuncuyu geliştirme zahmetine kendileri girmez ve onu pişmesi için daha vasat takımlara kiralık gönderir. Üstelik bunu birkaç yıl üst üste yaparlar ve oyuncu ancak istenen kıvama geldiyse takıma girebilir. Durum ümitsizse "genç" yeteneğin yolu başaltı takımlara düşer. İşte bu hikâye, geçtiğimiz yaz olduğu gibi iki sonuç doğuruyor. Öncelikle İtalya'daki transfer hacmi inanılmaz biçimde artıyor. Geçtiğimiz dönemde ortalama bir kulübün gerek altyapıdan, gerek kiralık olarak, gerekse bonservisiyle kadrosuna kattığı futbolcu sayısı tam 22'yken, buna karşılık kapı önüne koyduklarının sayısı ortalama 27! İkinci sonuç ise Serie B kulüplerinin kazancı. Öyle ki; Avrupa'da en çok transfer geliri yaratan ligler arasında Serie B sekizinci sırada kendine yer buluyor.

Bayern oyuncu almadı!

Dünya Kupası'nın en çok göze batan ülkelerinden Almanya, 2010 yazını pek hareketli geçirmedi. Sadece 7 kulüp Eylül ayına kâr elde ederek girerken, ligin en pahalı transferi 15.5 milyon euroya Wolfsburg'a geçen Diego oldu. Her sezon hangi rakibinden kimi transfer edeceği sorgulanan Bayern Münih ise bu yaz hiçbir oyuncuyu kadrosuna katmadı. Bavyeralılar bunun yerine Dünya Kupası'nda kendilerini çok iyi gösteren yeteneklerine güvendi.

Bu boşluğu değerlendiren Schalke ve Wolfsburg ise toplamda 75 milyon euroyu gözden çıkararak Bundesliga'nın tüm transfer harcamalarının %47'sine ortak oldu. Tabii ki Almanya'daki diğer takımlar bu kadar bonkör değildi. Tam tersine, 18 kulübün kadrosuna kattığı 173 oyuncudan 43 tanesi bedelsiz transfer oldu. 32 oyuncu ise altyapıdan çıkarak çeşitli kulüplerin A takımına girdi. Bu noktadan hareketle, Alman futbolunda altyapıya verilen önemin yanı sıra kulüplerin genel olarak tutumlu davranmaya çalıştığı sonucunu da çıkarabiliriz.

Lyon'un üç yıllık harcaması 75 milyon euro

Ligue 1'a damga vuran takımlar, 7 yıllık şampiyonluk serisine iki yıl aradan sonra devam etmek isteyen Lyon ile geçen sezonki başarısını tekrarlamak isteyen Marsilya oldu.

Bu sezon Gourcuff ile güçlenen Lyon, toplamda 28 milyon euro harcama yaparak iddiasını

Büyük Liglerin Son 5 Yıldaki Bilançosu

Milyon Euro	İngiltere			İspanya			İtalya			Almanya			Fransa		
	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar
2010-11	186	437	-251	270	262	8	264	304	-40	142	160	-18	183	140	43
2009-10	519	586	-67	246	498	-252	460	511	-51	128	244	-117	209	270	-61
2008-09	524	512	12	374	389	-14	336	560	-224	120	180	-60	279	254	24
2007-08	471	919	-448	298	572	-274	252	399	-147	158	264	-107	339	250	89
2006-07	258	561	-303	144	391	-247	198	228	-30	109	141	-32	201	202	-1
Ortalama	**392**	**603**	**-211**	**266**	**422**	**-156**	**302**	**400**	**-98**	**131**	**198**	**-67**	**242**	**223**	**19**

Milyon Euro	Hollanda			İskoçya			Portekiz			Yunanistan			Rusya*			Ukrayna		
	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar	Gelir	Harcama	Kâr/Zarar
2010-11	46	39	7	27	18	9	132	78	54	10	19	-9	54	148	-94	23	63	-40
2009-10	79	51	28	24	16	9	99	82	17	19	37	-18	82	114	-32	58	42	16
2008-09	129	90	39	20	36	-16	83	71	12	40	56	-16	140	143	-3	18	40	-22
2007-08	169	111	58	60	36	24	184	69	116	24	47	-22	68	121	-53	63	89	-26
2006-07	92	62	30	28	29	-1	44	22	22	19	14	4	42	100		27	22	4
Ortalama	**103**	**71**	**32**	**32**	**27**	**5**	**109**	**64**	**44**	**22**	**34**	**-12**	**77**	**125**	**-46**	**38**	**51**	**-14**

* Rusya'da sezon Mart'ta başlayıp Aralık'ta bittiği için en güncel transferler mevcut sezon (2010) için yapılıyor

ortaya koydu. Yıllardır "al-parlat-sat" politikası uygulayan ve böylece büyük kârlar ederek büyüyen kulüp, son kez şampiyon olduğu 2008'den beri üç yaz mevsiminde toplam 75 milyon euro zarar yazdı. Üstelik oyuncu yetiştirmeye dayanan politikasını eskisi gibi verimli işletemedi. Bu şekilde harcanan paraların karşılığında istenen başarı gelmediği sürece Lyon'u ciddi bir ekonomik girdabın ortasında bulabiliriz. Zira son şampiyon Marsilya, ülkenin gözde isimleri Loic Remy ve Andre-Pierre Gignac'ı kadrosuna katarak toplam 38 milyon euro harcadı. Gourcuff'u Lyon'a veren Bordeaux ise genç oyuncunun yerine ikna edici transferler yapamadı.

Avrupa'nın 2. Ligi

Avrupa'nın beş büyüğünden sonra gelen ülkelerin hem ekonomik hem sportif anlamda basamak atlaması çok zor ve uzun uğraşlar gerektiren bir durum. Hâl böyle olunca buradaki takımların varlık gösterebilmesi için ortaya iki yol çıkıyor. Örneğin Hollanda ve Portekiz gibi ülkeler yıllardır genç oyuncu yetiştirip dev takımlara satarak büyüme gösterebiliyor. Öyle ki, iki ülke de son 8 sezondur zarar etmek bir yana, azımsanmayacak transfer gelirleri elde etti. Bunun karşılığında ise çok fazla harcamak yerine yetiştirme yolunu tercih etti. Bu politika, geride bıraktığımız yaza da yansıdı. Hollanda kulüplerinin kadrosuna dâhil ettiği oyuncuların %35'i bedavaya alınırken, bunların %33'ü de altyapılardan çıktı. Portekiz ise bu çıtayı daha da yükseltti. Hem gelir hem de gider açısından son 5 yıl ortalamasının üstüne çıkan tek ülke olan Portekiz'de sadece Di Maria, Bruno Alves, Ramires ve Raul Meireles'in satışından 86 milyon euro kazanıldı. Ayrıca Superliga'daki 16 takımdan 10 tanesi transfer harcaması yapmadı. Yine de toplam transfer gelirin %97'sinin Porto, Benfica ve Sporting Lizbon'a gitmesi ve tüm başarıları bu takımların elde etmesi tam bir eşitsizlik.
72 yıllık lig tarihinde bu üçlünün arasına sadece iki kez girilmiş olması da bunun göstergesi.

Rusya ve Ukrayna'nın parası bol

Rusya ve Ukrayna gibi ülkeler, futbolda varlık gösterebilmek adına ikinci yolu seçenlerden. Yani özellikle petrol devi bir sponsor veya işadamı desteğine bağlı başarı kovalamak... Son yıllarda Shakhtar, Zenit ve CSKA Moskova'nın UEFA Europa League şampiyonluğu yaşaması da bunun işe yaradığını gösteriyor. İki ülke de Avrupa'nın orta karar oyuncularını rayicinden fazla paraya rahatça transfer edebiliyor. Bu sayede transfer döngüsü de hızlı olabiliyor. Yalnız son 6 yılda Lucescu sayesinde devrim yapan Shakhtar'ın başarısını sadece paraya ve pahalı transferlere bağlamanın yanlış olduğunu belirtmekte fayda var.
Bu dört ülkenin haricinde bir de attığı taşlar neredeyse hiçbir kuşu ürkütmeyenler var. En çok harcayan altıncı ülke konumundaki Türkiye, pekâlâ bunlardan biri sayılabilir. Celtic ile Rangers haricinde pek bir varlığı olmayan, İngiltere'nin rezerv ligi konumundaki İskoçya da örnek gösterilebilir. Ayrıca Govou, Riera, Geremi, Pantelic, Ibagaza ve Rommedahl gibi kariyerinin sonlarına gelmiş veya büyük kulüplerde hedeflerine ulaşamamış ucuz oyuncularla başarı kovalayan Yunanistan'ı saymadan olmaz.

Ülke Puanı-Transfer İkilemi

Bildiğimiz gibi UEFA'nın belli katsayılar doğrultusunda ülke puanlarını hesapladığı ve her ülkeden Avrupa kupalarına katılacak takım sayısını belirlediği bir sistemi var. Son 5 yılın ortalama puanlarını toplayan bu sistemin kıta bazında gayet âdil bir dağılım gerçekleştirdiğini söyleyebiliriz. Peki, Avrupa ülkelerinin transfere harcadıkları paralar bu puanlara nasıl etki ediyor? Bir başka deyişle, ülkelerin elde ettiği puanlar transfer harcamalarına ne kadar bağlı? Bunu basitçe bulmak için son 5 sezonun puanlarını, o sezon harcanan bonservis ücretlerine bölebiliriz. Sonuç olarak transfere bağlı bir verimlilik tablosu ortaya çıkıyor. Öncelikle bu noktada da beş büyük ülke ile diğerlerini ayrı değerlendirmek gerek. Zira İskoçya ve Yunanistan gibi ülkelerin Almanya veya İngiltere'den daha verimli transferler yaptığını söyleyebilmek için matematikten fazlası gerekiyor. İki grubun hedefleri çok farklı olduğundan transfere yapılan yatırımlar da bu doğrultuda farklılık gösterebiliyor. Bu şekilde ilk beş ülkeye bakacak olursak Almanya'nın transfer verimliliği konusunda açık ara önde olduğunu söyleyebiliriz. Ardından gelen Fransa ile birlikte altyapıya verdiği önemi başarıya dönüştürebildiği ortada. İspanya'da ise altyapı ile pahalı transferlerin ağırlığı eşit gibi. Bu durum onları Almanya ve Fransa'dan daha başarılı kılsa da verimlilik açısından geride kalıyorlar. Bu sezon en çok para harcayan iki ülkeden İtalya, eski başarılarından uzak. İngiltere de transfere ciddi anlamda fazla para saçtığından dolayı en verimsiz iki lig konumundalar. İkinci gruptaki ülkelerden Yunanistan ve İskoçya, çok az harcadıkları için verimlilik sırasında üst sıralarda yer alıyor. Ukrayna, bu ikisinin ardından en az transfer harcaması yapan ülke. 2009 yılında Shakhtar'ın UEFA Europa League şampiyonluğu da buna eklenince transferlerden en çok verim alan ikinci ülke konumuna geliyorlar. Hollanda ve Portekiz oyuncu yetiştirmedeki başarılarını sahaya yeteri kadar yansıtamayınca sıralamada geri kalıyor. Son sıradaki Rusya'nın kaderi ise birinci gruptaki İngiltere ile aynı. Yani aşırı harcama her zaman aynı oranda başarı getirmiyor.

Deloitte kulüpleri

Avrupa'daki transfer harcamalarına bir de kulüplerin gözünden bakmakta fayda var. Bunun için en uygun yol, her yıl kulüpleri gişe, sponsor ve TV gelirleri bazında araştıran Deloitte Money League'e göz atmak. Sonuncusu geçtiğimiz Mart ayında yayımlanan raporda, kulüplerin en güncel resmi rakamlarını içeren 2008-09 sezonuna ait gelirleri bulabiliriz. Buna göre hazırlanmış olan tablo, futboldan en çok para kazanan 20 Avrupa kulübünün son resmi gelirinin yanı sıra transferlerden elde ettiği kâr/zarar durumunu gösteriyor. Ayrıca her bir rakamın toplam içindeki yüzdesi de bize önemli şeyler söylüyor. Ancak asıl can alıcı nokta, kulübün transferler sonucu oluşan kâr veya zararının resmi gelirine olan oranını gösteren son sütun.
Tabloya ilk baktığımız anda en çok dikkat çeken, kulüplerin ortalama yıllık gelirlerinin %17.3'ünü transfere harcamış olmaları. İşin içine transfer gelirlerini de kattığımız anda bu oran %8.8'lik bir zarar olarak karşımıza çıkıyor. 20 kulüp arasından 9 tanesi bu ortalamanın üzerinde para harcamışken, transfer sezonunu kârlı kapatan kulüp sayısı sadece dörtte kaldı. En fazla risk taşıyan kulüp ise son resmi yıllık gelirinden tam 10 milyon euro fazla transfer harcaması yapan Manchester City. Öte yandan geçtiğimiz sezon üç kupayı birden müzesine götüren ve bir de bu yaz yıllık gelirinin %20.4'üne denk gelen parayı kasasına koyan Inter'i bir sonraki raporda daha üst sıralarda görebiliriz.
Girişte değindiğimiz Financial Fair Play doğrultusunda, risk taşıyan (kırmızı renkli) kulüp sayısında bir azalma göreceğimiz aşikâr. Zira iki sezon sonra tüm Avrupa kulüplerinin kâr etmek gibi bir zorunluluğu olacak. Böylece transfer harcamaları yıllık gelirlerine daha da bağımlı hâle gelecek ve son yıllarda olduğu gibi uçuk rakamlarla daha az karşılaşacağız.
Sonuçta fazla transfer harcaması yapan kulüplerin her zaman ve hemen başarılı olacağını kesinlikle söyleyemeyiz. Bunun en iyi örneğini geçtiğimiz sezon Real Madrid'de gördük ve bu sezon benzer bir durumu Manchester City de yaşayabilir. Yüksek fiyata oyuncu ithal etmeyi arka plana atıp sadece altyapıya yönelmek ise ekonomik anlamda çok verimli olabilir ama bunun sahada beklenen başarıyı getirmesi uzun zaman alabiliyor. Önemli olan, uzun vadede bu iki kutup arasındaki doğru dengeyi bulabilmek.

Not: Tablo verileri www.transfermarkt.co.uk/ ve www.xs4all.nl/~kassiesa/bert/uefa/ sitelerinden alınmıştır.

Büyük Kulüplerin Yıllık Gelir ve Transfere Harcadıkları Paranın Oranı

Milyon Euro	2008-09 Yıllık Gelir	%	2010 Transfer Harcaması	%	2010 Transfer Geliri	%	Kâr-Zarar	Kâr-Zarar/ Gelir
Real Madrid	401	10.2	81	11.9	9	2.7	-72	-18.0
Barcelona	366	9.3	69	10.1	47	14	-22	-6
M. United	327	8.3	27	3.9	15	4.5	-12	-3.6
B. Münih	290	7.3	-	0	6	1.8	6	2.1
Arsenal	263	6.7	23	3.4	8	2.4	-15	-5.8
Chelsea	242	6.1	38	5.5	15	4.5	-23	-9.4
Liverpool	217	5.5	30	4.4	32	9.5	2	0.9
Juventus	203	5.1	57	8.3	29	8.6	-28	-13.6
Inter	197	5	8	1.1	48	14.3	40	20.4
Milan	197	5	34	5	17	5.1	-17	-8.8
Hamburg	147	3.7	16	2.3	14	4.2	-2	-1
Roma	146	3.7	9	1.3	7	2.1	-2	-1.3
Lyon	140	3.5	29	4.2	4	1.2	-25	-17.8
Marsilya	133	3.4	38	5.5	14	4.2	-24	-17.8
Tottenham	133	3.4	20	2.9	1	0.2	-19	-14.5
Schalke 04	125	3.2	36	5.2	15	4.5	-21	-16.4
W. Bremen	115	2.9	13	1.9	18	5.4	5	4.1
B. Dortmund	104	2.6	6	0.8	4	1.2	-2	-1.5
M. City	102	2.6	145	21.3	33	9.8	-112	-110.2
Newcastle	101	2.6	7	1	-	0	-7	-6.6
Toplam	**3.949**	**100**	**684**	**100**	**336**	**100**	**-348**	**-8.8**
Ortalama	**197.45**		**34.19**		**16.79**		**-17.40**	**-8.8**

UEFA Ülke Puanları / Transferden Alınan Verim

Ülke	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	Puan	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10	2010-11	Puan/Transfer	Sıralama
1- İngiltere	16.625	17.875	15.000	17.928	4.785	72.213	29.63	19.45	29.28	30.62	10.96	119.94	11
2- İspanya	19.000	13.875	13.312	17.928	3.357	67.472	48.58	24.25	34.23	36.02	12.80	155.88	9
3- Almanya	9.500	13.500	12.687	18.083	4.833	58.603	67.32	51.05	70.48	73.98	30.21	293.04	7
4- İtalya	11.928	10.250	11.375	15.428	3.714	52.695	52.37	25.70	20.31	30.19	12.20	140.76	10
5- Fransa	10.000	6.928	11.000	15.000	3.416	46.344	49.45	27.71	43.23	55.56	24.40	200.35	8
6- Portekiz	8.083	7.928	6.785	10.000	5.200	37.996	363.74	115.08	95.41	121.62	66.86	762.71	4
7- Rusya	6.625	11.250	9.750	6.166	3.583	37.374	66.25	92.89	68.02	53.88	24.21	305.25	6
8- Ukrayna	6.500	4.875	16.625	5.800	3.250	37.050	292.50	54.84	415.63	137.37	51.32	951.65	2
10- Hollanda	8.214	5.000	6.333	9.416	4.000	32.963	132.01	45.00	70.37	184.23	102.86	534.46	5
11- Yunanistan	4.666	7.500	6.500	7.900	3.800	30.366	323.03	160.71	117.00	215.45	201.18	1.017.38	1
15- İskoçya	6.750	10.250	1.875	2.666	2.200	23.741	233.65	288.28	52.73	171.39	123.75	869.81	3

Kapanın elinde kaldılar

Spor-Toto Süper Lig'de yaz transfer sezonunun son günü her zamankinden çok daha hareketli geçti. Yabancı kontenjanının genişlemesiyle beraber takımlar, 6+2+2'nin üç ayağından birine aday olacak yabancı oyuncuların ve kendilerine bu sınırlamalar konusunda ferahlık sağlayacak yerli isimlerin peşine düştü. Transfer pazarının son gününde beklendiği gibi hemen herkes hamle yaptı. İşte kapanın elinde kalanlar...

Dağhan **Irak**

Zalayeta

Marcelo Zalayeta
(Kayserispor)

Transferin son günlerinde en büyük sürprizlerden birini Kayserispor yaptı. Daha önce Mısırlı Mido'yu Kayseri'ye getirip "şehri gezdiren" Kayserili yöneticiler, transfer dönemi biterken turnayı gözünden vurdu. On sezon Juventus'ta oynadıktan sonra son üç sezonu Napoli'de geçiren Uruguaylı Marcelo Zalayeta, sarı-kırmızıların kadrosuna katılmakla kalmadı, kısa sürede ağları da havalandırdı. Her ne kadar kariyerinin zirvesinde olmasa da altyapıda dünya ikinciliği görmüş, Copa America finali oynamış, İtalyan Ligi'nde yüzlerce maça çıkmış bir dünya yıldızı Zalayeta.

Aziza Makukula
(Manisaspor)

Son yıllarda kıymeti Makukula kadar az bilinen çok nadir forvetle karşılaşmışızdır. Kongo kökenli Portekizli oyuncu, aslında neredeyse tâ Futre'den beri golcü sıkıntısı çeken Portekiz Millî Takımı'nın dertlerine bile çare olabilirdi. Carlos Queiroz döneminde Selecçao'ya da adım atan Makukula, Dünya Kupası aday kadrosunda yedek isimler arasındaydı ancak özellikle Brezilyalı Liedson'un sonunda Portekiz vatandaşı olması, golcüye Güney Afrika yolunu kapattı. Türkiye'de Kayserispor formasıyla gol kralı olan Makukula, sarı-kırmızılı ekibe Benfica'dan kiralık gelmişti ve sözleşmesi bittiğinde serbest kaldı, ancak sürpriz bir şekilde kendisine kulüp bulamadı. Transfer döneminde adı önce Kayserispor, sonra da Trabzonspor'la anıldı ama piyango sonunda Manisaspor'a çıktı. Makukula'nın kariyeri iniş-çıkışlarla dolu, on yıl içinde beş kez kiralık verildi, ancak kimse onun kapasitesini tartışamaz. İstikrar sağlarsa Manisaspor'a rahat nefes aldırabilecek bir oyuncu. Son gün transferlerinin de en iri lokması.

Makukula

Zvjezdan Misimovic
(Galatasaray)

Aslında uzun süredir konuşulan ve yavaş yavaş basının çok sevdiği tabirle "yılan hikâyesi"ne dönüşmeye başlayan bir transferdi Misimoviç'inki. Almanya doğumlu oyuncu, son dönemde yıldızı parlayan "gurbetçi Bosnalılar" jenerasyonunun bir üyesi. Bayern Münih, Bochum, Nürnberg ve Wolfsburg'ta oynamış bir oyuncu. Önemli özelliği, gittiği hiçbir takımda kenar oyuncusu olmaması, mutlaka takımda kendine bir yer buluyor. Bosna-Hersek Millî Takımı'nın da tarihinin en çok millî olan oyuncusu. Ancak Misimoviç'in iki kez teknik direktörleriyle sert tartışmalara girerek millî takımı bıraktığını da unutmayalım. Gerçi Bosnalı Sırp oyuncunun bu maceralarında Bosna-Hersek futbolundaki etnik çatışmaların rolü çok büyük ama iki kez isyan bayrağı açmış bir oyuncu olması herhalde Rijkaard'ın da kaşlarını kaldırmıştır. Yine de kariyerli ve yetenekli bir oyuncu, önemli bir transfer.

Misimoviç

Joseph Yobo
(Fenerbahçe)

Transferin sonunun ligin ilk haftalarını kapsaması, takımların eksiklerini görmesi için önemli bir fırsattı. Özellikle beklerin ve stoper Lugano'nun hücuma katılmayı çok sevdiği Fenerbahçe'de sağlam bir ikinci stoperin gerekliliği hemen göze çarpmıştı. Bu mevki için sarı-lacivertlilerde pek çok isim öne sürüldü ancak sonunda Nijeryalı Joseph Yobo, Everton'dan kiralandı. Üstelik Fenerbahçe, kiralık döneminin bitiminde oyuncunun bonservisini alma opsiyonuna da sahip, her ne kadar biraz tuzlu gözükse de. Yobo'nun kariyeri oldukça parlak. Standard Liege ve Marsilya'da bir-iki sezon geçirdikten sonra hemen kapağı Premier Lig'e atıyor ve Everton'da kendine sağlam bir yer ediniyor. İngiltere gibi kariyer katili olabilecek kırıcı bir ligde sekiz sezon defans oynamak her babayiğidin harcı değil. Tabii Fenerbahçe Avrupa'dan Eylül ayında elenmeseydi böyle bir ismin katkısını asıl o zaman görebilirdi. Ama bundan sonrası için yine de yararlı bir oyuncu.

Emiliano Insua
(Galatasaray)

İlk haftalarda pek tat vermeyen Galatasaray da geç kalan transferlerin sancısını yaşayan takımlardandı. Son güne gelindiğinde sarı-kırmızılıların ne yapacağı dört gözle bekleniyordu. Misimoviç'i Almanya'dan getiren Cimbom, İngiltere'den de Liverpool'un genç yeteneklerinden Arjantinli Emiliano Insua'yı kiraladı. Insua, kariyerinin henüz başlarında olan bir sol bek, ama şu ana kadarki gelişimi etkileyici. Boca altyapısında parladıktan sonra Liverpool'da da kendini kabul ettiren Insua, Arjantin genç takımlarını da teker teker atlayıp A Millî Takım'a girdi. Tabii bu oyuncunun asıl olgunluk döneminin meyvelerini büyük ihtimalle Liverpool ya da bir başka dev toplayacak ama Galatasaray için kısa vadede mantıklı ve ekonomik bir oyuncu. Gerçi şimdiye kadar gelen benzer özellikli kiralıkların Galatasaray'a ne kattığı tartışılır ama Insua için risk almaya değer.

Insua

Fatih Tekke, Mehmet Aurelio, Michael Fink
(Beşiktaş)

Yeni yabancı oyuncu kurallarıyla kafası en çok karışan takım herhalde Beşiktaş. Son derece kaliteli yabancılara sahip siyah-beyazlılar, Avrupa maçlarına ayrı, lig maçlarına ayrı on birlerle çıkıyor. Üstelik transferin son günü geldiğinde kadroyu güçlendirme planları hâlâ devam ediyordu. Tabii bu planlar büyük oranda yabancı kontenjanının durumuna bağlıydı. Delgado'nun dondurulan sözleşmesinin buzlarının çözülmesi ve Bursa'da kiralık olarak şampiyonluk yaşayan Zapotocny'nin dönüşüyle beraber zaten karışan tablo, önce daha yeni alınan Hilbert'in gönderilmesini gündeme getirdi, sonrasında Fink'e yol gözüktü. Bu arada Delgado'nun da Abu Dabi'nin yolunu tutmasıyla yeniden genişleyen kontenjan, Guti'yle tekrar daraldı. Son gün geldiğinde hâlâ Bobo'nun, Holosko'nun ya da Ferrari'nin gidişi, onların yerine Robbie Keane ya da Roque Santa Cruz'un gelişi gündemdeydi. Beşiktaş yönetimi kadronun temelini epeyce sarsacak bu değişikliklerin yerine daha dengeli bir hamle yaptı ve piyasada alınabilecek en "yabancı" iki yerliyi aldı; yıllardır Rusya'da top koşturan Fatih Tekke ve İspanya Ligi'nden geri dönüş hazırlıkları yapan Mehmet Aurelio. Bu oyuncular, Beşiktaş'ın bir yabancıda aradığı kaliteye ve uluslararası tecrübeye sahip, üstelik yabancı kontenjanını da işgal etmiyorlar. Beşiktaş, bu sayede Michael Fink'i de yeniden kadrosuna kattı. Böylelikle iki yerli alarak, üç yabancı transferi yapmış kadar oldu. Daha önce karavana atmakla eleştirilen Beşiktaş yönetiminin bu hamlesi şimdilik iki taşla üç kuş vurmuş gibi görünüyor ama bu oyuncuların takıma neler katacağını görmek için zaman gerekiyor. Zira Aurelio, zaten hazır bir orta sahanın içine yerleşecek, Fatih ise sakatlığını atlatım takıma adapte olmaya çalışıyor. Yine de NBA'in üçlü takaslarına benzeyen bu hamle, transferin son günlerine renk getirdi, orası kesin.

Mehmet Aurelio

Serkan Kırıntılı
(Fenerbahçe)

Bir yedek kaleci en az ihtiyaç duyacağınız yedek oyuncudur. Ama aynı zamanda yedekler arasında onsuz yapamayacağınız tek isimdir. Fenerbahçe'nin tecrübeli bir yedek kalecisinin olmayışı sezon başında konuşuluyordu ama gündemin en üst sırasındaki maddelerden biri sayılmazdı. Ancak Volkan Demirel'in yokluğuyla genç Mert Günok kaleye geçince bu durum daha fazla konuşulmaya başlandı. Hele Mert de sakatlanıp A2 kalecisi Ertuğrul Taşkıran'ın kaleye geçmesi gündeme gelince bir kaleci transferi acil kodlu olarak Fenerbahçe gündemine oturdu. Fenerbahçe beklenen kaleci transferini Serkan Kırıntılı'yla yaptı. Kırıntılı, Adanaspor çıkışlı, senelerdir Ankaragücü forması giyen tecrübeli bir kaleci. Üstelik Türkiye'nin hemen hemen bütün altyapı Millî Takımlarında da yer almışlığı var. Volkan Demirel'in herhangi bir nedenle kalede olamayacağı günlerde sarı-lacivertlilerin kâbus görmesini engelleyebilecek bir isim. Biraz geç kalmış bir transfer ama yine de hiç yoktan iyidir. Tabii ki PAOK maçlarında kadroda olabilseydi çok şey değişebilirdi.

Ivelin Popov
(Gaziantep)

Gaziantepspor transferler söz konusu olduğunda bu ligin ilginç ekiplerinden biri. Geçtiğimiz yıllarda kadrolarına kattıkları kariyerli iki Julio Cesar'ın üstüne bir de bu sene Ismael Sosa'yı getirdiler. Kırmızı-siyahlıların son transferi ise bu kez Lâtin Amerika'dan değil komşu kapısından. Bulgaristan Millî Takımı'nda da oynayan Ivelin Popov, transferin sonunda Gaziantep'e imza attı. Bulgar altyapısından yetişirken beğenilen, hatta bir ara Feyenoord'a transferi söz konusu olan bir oyuncuydu. Ülkenin yıldızı parlayan ekiplerinden Litex Lovech'te beş sezon oynadı ve geçen sezon kaptan yapıldı. 1.5 milyon euro gibi maliyetle geldiği düşünüldüğünde iyi koklanmış bir transfer görüntüsü çiziyor.

Popov

Gustav Svensson
(Bursaspor)

Yabancı transferi yapması en çok beklenen takımlardan biri de geçen sezonun şampiyonu Bursaspor'du. Timsahların adı yer yer isim yapmış oyuncularla anılırken, Ertuğrul Sağlam'ın ekibi genç bir oyuncuya yatırım yaptı. İsveç ekibi IFK Göteborg'un genç yıldızı Gustav Svensson, üç yıllığına takıma katıldı. Svensson, defans ve orta sahada farklı pozisyonlarda oynayabilen, son dört sezonda ülkesinin sayılı yetenekleri arasında gösterilen ve genç yaşta A Millî Takım formasını da kapan bir isim. Bursa'nın dengeli kadrosunun düzenini bozmayacak, 6+2+2'nin üç ayağına da kaydırılabilecek, yedekteyken de farklı taktik planlara göre oyuna sokulabilecek bir oyuncu. Ertuğrul Sağlam'ın çok göze batmayan transferlerden şampiyon takım yarattığı düşünüldüğünde Svensson, bu Bursaspor'un kadrosuna uyan bir oyuncu.

Uğur İnceman
(Antalyaspor)

Transferin sonunda akıllı hamleler yapan kulüplerden biri de Antalyaspor. Mehmet Özdilek'in ekibi iki sezon önce epeyce gürültü kopararak Beşiktaş kadrosuna katılan Uğur İnceman'ı transfer etti. Beşiktaş'ın bu seneki transfer harekâtı düşünüldüğünde siyah-beyazlıların kadrosundan taşabilecek kimi kaliteli isimlerin olabileceği belliydi. Bunlardan biri Uğur oldu ve güney ekibine katıldı. Zaman zaman orta sahada dağınıklık yaşadığını hissettiren Antalyaspor için önemli bir katkı. Özellikle orta sıraları hedefleyen her kulübün isteyeceği, kaliteli bir oyuncu. Beşiktaş'tan Antalya'ya gelişi oyuncunun kariyeri için de iyi olabilir. Zira Almanya'da doğan ve Aachen, St. Pauli, Greuther Fürth gibi ekiplerde forma giymiş bu oyuncu Antalya'da liderlik görevi üstlenebilir ve Anadolu'da küllerinden doğanlar listesine adını yazdırabilir.

Uğur İnceman

El yakan oyuncular

Avrupa'nın birçok ülkesinde benzer zamanlarda start alan futbol heyecanı milyonlarca insanı peşinden sürüklemeye başladı bile. Kulüpler, taraftarlar, medya, herkes yeni sezonda bir kez daha başarının, hayallerin, hedeflerin peşinde. Biz de Avrupa transfer pazarında bu yazın en pahalı 20 transferine biraz daha yakından bakalım dedik.

Bruno Alves

Kıvanç **Koçak**

David Villa
(40 milyon euro)

Dünya Kupası'nda sergilediği performansla bir kez daha dikkatleri üzerine çeken 29 yaşındaki futbolcu, transfer mevsiminin de en pahalı oyuncusu unvanını ele geçirdi. Transferi Dünya Kupası'ndan önce kesinleşen Villa, Valencia'da geçirdiği beş sezonda oynadığı 166 maçta 107 gole imza atarak müthiş bir performans ortaya koydu. Villa, İbrahimoviç'ten istediği verimi alamayan Barcelona'nın da yeni gol umudu.

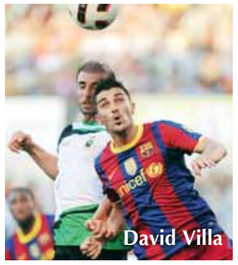
David Villa

David Silva
(32 milyon euro)

David Silva

Valencia altyapısından yetişen 24 yaşındaki genç oyuncu, kanatlar dâhil orta sahanın hemen her yerinde oynayabiliyor. Dünya Kupası'nda da iyi bir performans ortaya koyan David Silva'nın, 21 numaralı formasıyla Mancini'nin Manchester City'sinde önemli rollerden birini oynayacağı kesin gibi.

James Milner
(30 milyon euro)

İngiliz futbolunun son zamanlarda yetiştirdiği önemli yeteneklerden olan Milner, Leeds United'da başlayan kariyerini Newcastle United ve Aston Villa'da sürdürdü. Uzun zamandır kendisini takip eden Mancini'nin alınması için ısrar ettiği 1986 doğumlu oyuncu, takımından ayrılmak istemiyordu ancak Aston Villalı yöneticiler sonunda paranın gücüne yenik düştü. Milner parayla birlikte Stephen Ireland'ın da verilmesiyle Manchester yolunu tuttu.

Milner

Mario Balotelli
(28 milyon euro)

Balotelli

Gana asıllı İtalyan oyuncu 2007'den beri Inter forması giyiyordu. Gününde olduğu zaman hücum hattında büyük bir güç olan Balotelli, istikrarsızlığı yanında problemli kişiliğiyle de biliniyor. Mourinho döneminde zaman zaman kadro dışı kalsa da yine de bir şekilde formayı geri almayı başaran 1990 doğumlu oyuncunun, Tevez, Adebayor, Santa Cruz, Jo gibi isimlerle gireceği rekabette ne kadar başarılı olacağını zaman gösterecek.

Angel Di Maria
(25 milyon euro)

Di Maria

Tekniği ve hızının yanı sıra top hâkimiyeti ve sert şutlarıyla tam bir kanat oyuncusu olan Di Maria, Dünya Kupası sırasında Maradona'nın büyük umutlar bağladığı bir isimdi. Kupada, biraz da takımın genel gidişine bağlı olarak, çok parlak bir performans sergileyemese de Arjantinli oyuncu Mourinho'nun kafasındaki Real Madrid kurgusunda önemli bir yere sahip olacak gibi gözüküyor.

Zlatan İbrahimoviç
(24 milyon euro)

Barcelona'ya büyük umutlarla transfer olan fakat bir türlü bekleneni veremeyen İsveçli oyuncu, uzun yıllar formasını giydiği Inter'in ezeli rakibi Milan'a transfer olarak eski takımının epey tepkisi çekti. 29 yaşındaki oyuncunun futbol yeteneği konusunda hiçbir tartışma yok. Ancak gerek takım arkadaşlarıyla, gerek çalıştığı teknik adamlarla sık sık sorunlar yaşadığı biliniyor. Yıllardır bir türlü istediği hamleyi yapamayan Milan'da mutluluğu bulup bulamayacağı şimdilik soru işareti.

İbrahimoviç

Yoann Gourcuff
(22 milyon euro)

Gourcuff

Babasının izinden giderek futbolcu olan Yoann Gourcuff, oyun tarzı ve yetenekleriyle Zidane'a benzetiliyor. Bordeaux'da sergilediği futbolla göz dolduran, 2008-09 sezonunda takımın şampiyonluğa ulaşmasında büyük pay sahibi olan genç oyuncu, geçen sezon da Bordeaux orta sahasının beyni durumundaydı. Fransız futbolunun büyük umut bağladığı isim, son iki sezondur şampiyonluğu rakiplerine kaptıran Lyon'un en büyük kozu olmaya aday.

Bruno Alves
(22 milyon euro)

Porto'dan Zenit St. Petersburg'a giden Bruno Alves, genelde hücumcu ve orta sahalardan oluşan en pahalı transferler listesine oldukça yükseklerden giren bir savunma oyuncusu. 1999'da Porto B takımında forma giymeye başladığından beri takımda yer alan, bir ara sürekli sağa sola kiralanan Alves, iyi bir savunma oyuncusunda olması gereken hemen tüm özelliklere sahip; hızlı, sağlam, hava toplarında başarılı.

Javier Mascherano
(22 milyon euro)

Arkadaşları üzerindeki etkisi ve toparlayıcı özellikleri nedeniyle "Küçük Şef" lakabıyla anılan Arjantinli oyuncu birçok futbol otoritesi tarafından günümüzün en iyi orta saha oyuncularından birisi olarak gösteriliyor. Sonuçta Maradona'nın "takım listesine önce onu yazarım, sonra kalan 10 kişiyi" dediği bir isim o. Liverpool'un takımda kalması için epeyce çabaladığı Mascherano, ısrarla Barcelona'ya gitmek istediği tekrarlayınca İngiliz takımı için teklifi kabul etmekten başka yapacak bir şey kalmadı. Mascherano rüyasını gerçekleştirdi. Takımın gücüne güç kattığı da kesin. Ancak Barcelona sistemi içinde şefliği devam edebilecek mi orası biraz şüpheli.

Mascherano

Ramires
(22 milyon euro)

2009'da Cruzeiro'dan Benfica'ya 7.5 milyon euroya transfer olan Brezilyalı oyuncu sadece bir sezon sonra fiyatını neredeyse üçe katlamış durumda. Orta sahada çalışkanlığıyla dikkat çeken 1987 doğumlu oyuncu, nihayet çocukluğu boyunca hayranlıkla seyrettiği Premier Lig'de oynama şansını yakalamış durumda. Hızlı yükselişi Chelsea formasıyla da devam edecek mi, göreceğiz.

Ramires

Robinho

Robinho
(22 milyon euro)

Henüz 15 yaşındayken Pele'nin "veliahtım" diyerek selamladığı Robinho artık 26 yaşında kocaman bir adam. Kariyerindeki ve oyun tarzındaki istikrarsız gidişe bakıldığında Pele'nin veliahtlığıyla pek alâkası yok gibi gözüküyor. Gerçek bir futbol sihirbazı olan ancak devamlılık sorunu yaşayan Robinho, İtalya'ya yeniden doğmaya gitti diyebiliriz. Santos'tan yola çıkıp Real Madrid ve Manchester City duraklarına uğrayan, bir ara kiralık olarak Santos'a geri dönen Brezilyalı, aradığı çıkışı Milan'da bulmayı deneyecek.

Carlos Eduardo
(20 milyon euro)

Eduardo

Hoffenheim'ın yaptığı büyük çıkışta en etkili isimlerden olan Carlos Eduardo da kısa sürede piyasasını yükselten isimlerden. Gremio'dan Almanya'ya gelirken kendisine verilen 8 milyon euro, Almanya'dan Rusya'ya giderken 20 milyon euroya çıkmış durumda. Hızı, tekniği ve top hâkimiyetiyle dikkat çeken henüz 23 yaşındaki isim için Rusya'nın ve Rubin Kazan'ın bir ara durak olduğunu söylemek yanlış olmaz herhalde. Avrupa'nın önde gelen liglerinden birine geri dönerken şimdiki değerinin üstüne çıkmasını beklemek de…

Aleksandar Kolarov
(19 milyon euro)

Kolarov

Sol bekten hücuma da ciddi katkı yapabilen 1985 doğumlu futbolcu, Sırbistan'ın son yıllarda yetiştirdiği en iyi oyuncularından. Lazio'da forma giydiği üç sezon boyunca mücadeleci yapısı ve attığı sert şutlarla dikkat çeken, oyun tarzıyla Sinisa Mihajloviç'e benzetilen Kolarov, Real Madrid'in de transfer listesindeydi ancak bu listede yer alan pek çok oyuncu gibi o da Manchester City'nin yolunu tuttu.

Andre Pierre Gignac
(18 milyon euro)

Yetenek, güç, bitiricilik… Gignac, son yılların en etkili forvetlerinden birisi. Geçen sezonun şampiyonu Marsilya'ya, Fenerbahçe'ye transfer olan Niang'ın yerini doldurması için Toulouse'dan transfer edilen Gignac bunu başarabilecek mi zaman gösterecek, ama henüz 25 yaşında olduğu da düşünüldüğünde daha uzun yıllar adını duyacağımız kesin.

Edinson Cavani
(17 milyon euro)

Uruguaylı futbolcu, Dünya Kupası'nda pek parlamasa da Palermo'nun hücum hattındaki en etkili silahtı. Transfer döneminde birçok takımın peşinden koştuğu Cavani'yi özellikle Inter istiyordu. Ancak o seçimini, özellikle ateşli taraftarı yüzünden Napoli'den yana kullandı. Sürati ve mücadeleci yapısıyla dikkat çeken Cavani'nin lakabı "Matador."

Cavani

Asamoah Gyan
(15.7 milyon euro)

Şüphesiz Dünya Kupası'nın en çok konuşulan isimlerinden birisiydi Ganalı Gyan. Çeyrek finalin uzatma bölümünde Uruguay karşısında son dakikada kaçırdığı penaltı, takımının kupadan elenmesine yol açtı belki ama beri yandan takımı oraya kadar getiren isimlerin başında da o geliyordu. 25 yaşındaki oyuncu beş yıllık Udinese macerasından sonra Rennes'de forma giydiği iki sezonda kendisini iyice gösterdi. Şimdi Premier Lig takımlarından Sunderland'de yükselişinin sürpriz olmadığını kanıtlama peşinde olacak.

Asamoah Gyan

Leonardo Bonucci
(15.5 milyon euro)

Bonucci

Güçlü fiziği ve iyi yer tutmasıyla geçtiğimiz sezon Bari'nin Serie A'da en az gol yiyen takımlar arasına girmesinde önemli katkısı olan Bonucci, en azından kâğıt üstünde Juventus'un aradığı isim gibi duruyor. Siyah-beyazlılar, savunmada yaşadıkları sorunları 1.90 boyunda, 23 yaşındaki bu genç isimle gidermeyi düşünüyor.

Diego
(15.5 milyon euro)

Artık "gezgin futbolcular" sınıfına dâhil olduğunu söyleyebiliriz herhalde. Santos'tan Porto'ya transferiyle başlayan (2004-06) Avrupa yolculuğu, Werder Bremen (2006-09) ve Juventus'tan sonra (2009-10) Almanya'da bu defa Wolfsburg formasıyla devam edecek. Werder Bremen'de sergilediği başarılı futbolu İtalya'da tam olarak ortaya koyamayan Brezilyalı oyuncu, Almanya'ya dönerek kendini bulma çabası içinde olacak.

Milos Krasic
(15 milyon euro)

Hızı yanında tekniğiyle de tam bir kanat oyuncusu olan Krasic yetenekleriyle birçok takımın transfer listesindeydi. Adı Fenerbahçe'yle de epeyce anılan Sırp futbolcu, sonunda altı yıllık CSKA Moskova macerasını sona erdirip İtalya'ya gitmeye karar verdi. 26 yaşındaki oyuncu, Juventus'un oyun organizasyonunda kilit rollerden birine sahip olacak.

Krasic

Mesut Özil
(15 milyon euro)

Transfer için Werder Bremen'le son ana dek görüşmelere devam eden Real Madrid, transfer süresi dolduğunda istediğini almayı başardı. Dünya Kupası'nda "Alman makinesi"nin en sağlam dişlilerinden birisi olan Mesut, Mourinho'nun da yoğun isteğiyle La Liga'nın yolunu tuttu. Mesut'un yetenekleri ve kişiliğiyle ilgili övgü dolu sözler söyleyen Mourinho, 22 yaşındaki oyuncudan çok şey bekliyor.

Mesut Özil

Hayallerde kalanlar

Transfer sezonunun son günleri baş döndürücü bir hızla geçerken, gazetelerde çıkan transfer haberleri yine yapılan transfer sayısının beş katını buldu. Pek çok oyuncunun hakkında yüzlerce gazete haberi çıkarken, bu oyuncular Türkiye'nin kenarından bile geçmedi. Kimisi ise gerçekten ülkemiz kulüpleriyle anlaşmaya çok yaklaştı ama bu transferler bir nedenle gerçekleşmedi. İşte geçtiğimiz aydan gerçekleşmeyen transfer öyküleri...

Dağhan ***Irak***

Senijad Ibriçiç

Transferin son günlerinde en çok beklenti yaratan takım, kadrosuna son şekli vermek için son anı bekleyen Galatasaray'dı. Durum böyle olunca, sarı-kırmızılı takıma gelmeye aday oyuncuların sayısı da bir hayli arttı. Bunlardan ismi en çok anılanlardan biri, Hırvatistan'ın Hajduk Split takımında oynayan Bosna-Hersekli millî oyuncu Senijad Ibriçiç oldu. Basında çıkan haberlere göre Galatasaray'ın anlaşmaya çalıştığı oyuncuyla Gaziantepspor da ilgileniyordu. Sarı-kırmızılılar, Hajduk Split'le bonservis konusunda anlaşamayınca 24 yaşındaki orta saha oyuncusu Galatasaray'a gelemedi. Ibriçiç'i İngiltere Premier Ligi kulüplerinin de izlediği söyleniyor.

Achille Emana

Galatasaray'la adı en çok anılan isimlerden biri de Kamerun Millî Takımı'nın tecrübeli orta saha oyuncusu Achille Emana'ydı. Real Betis'te oynayan oyuncuya özellikle Britanya'dan çok sayıda kulüp talip olurken, Galatasaray'ın bu oyuncu için 8 milyon euroyu gözden çıkardığı haberleri yapıldı. Ancak Real Betis Başkanı Pepe Leon'un kulübünden ayrılmak isteyen bu oyuncuyu satmak istememesi ve yapılan teklifleri yokuş yukarı sürmesi bu transferin de gerçekleşmesine engel oldu.

Robinho

Transferin sonlarında herhalde üzerine en çok hayal kurulan oyuncuydu Robinho. Brezilya Millî Takımı'yla Dünya Kupası'nda oynayan bu önemli yıldızın talibi çoktu ve Türkiye'ye gelmesine pek ihtimal verilmiyordu ama birbiri ardına gelen Guti ve Quaresma transferleri bu ismin Beşiktaş'ın kadrosuna katılabileceğine inananların sayısını arttırmıştı. Diğer taraftan Fenerbahçe'nin de Robinho'yla ilgilendiği haberleri basında çıkmaya başlamıştı. Beşiktaş yönetiminin bu oyuncuyla ilgilenmediklerini açıklaması bile söylentileri durduramadı. Sonuçta Robinho, Milan'ın yolunu tuttu.

Branislav Jovanoviç

Gerçekleşmeyen transfer hikâyelerinin belki de en ilginci ve dallı budaklısı Galatasaray ve Branislav Jovanoviç'le yaşandı. Sarı-kırmızılıların efsane oyuncusu Cevad Prekazi'nin önerdiği ve beraberinde İstanbul'a getirdiği Jovanoviç'in Galatasaray forması giymesi kesin gibiyken, transfer beklenmedik bir şekilde iptal oldu. Formasını giydiği Partizan'dan alacaklarından vazgeçerek gelen Jovanoviç böylelikle kulüpsüz kalırken, Prekazi oklarını Galatasaray yönetimine çevirdi. Kulüp çevrelerinden Insua ve Misimoviç transferlerinde mesafe kat edilmesiyle Jovanoviç'ten vazgeçildiği bilgisi alındı. Internet sitelerinde ve sosyal paylaşım ağlarında pek çok Galatasaray taraftarı bu transfer hikâyesinde kulübün Prekazi'ye ayıp ettiğini ileri sürerken, Türkiye'ye boşu boşuna gelen Jovanoviç de ülkesine dönüp Rad kulübüyle sözleşme imzaladı.

Robbie Keane

Robinho'nun Milan'la anlaşmasının ardından Beşiktaşlı taraftarları en çok heyecanlandıran isimdi Robbie Keane. İrlanda Millî Takımı'nın emektar ve tutkulu oyuncusunun Beşiktaş'a geleceğine yönelik haberler, özellikle bu oyuncuyu Tottenham, Celtic ve Liverpool gibi kulüplerden tanıyıp seven siyah-beyazlı taraftarları oldukça mutlu etti. Özellikle haberlerin İngiltere kaynaklı olması ve Beşiktaş'ın bu oyuncuyu kiralama yoluna gideceği söylentileri bu transferin gerçekleşmesine inancı arttırdı. Ancak Keane'in Britanya'da kalmak istediğini açıklamasıyla beraber bu dosya da kapandı.

Julio Baptista

İsmi Galatasaray'la en çok anılan isimlerden biri de Roma'nın Brezilyalısı Julio Baptista oldu. Daha önce Sevilla, Real Madrid ve Arsenal formaları da giyen oyuncunun transferiyle ilgili gazetelerde çıkan haberler aslında çelişki doluydu. Öyle ki, sonunda Julio Baptista'nın Galatasaray'a gelmek isteyip istemediği bile anlaşılamadı. Haberlere bakılırsa Julio Baptista önce Galatasaray'ı reddetmiş, daha sonra da haber yollayıp bir Türkiye spor basını klişesiyle "Başkanım beni al" demişti. Bu haberlerin çıkmasından birkaç gün sonra ise aynı Baptista, kulüplerin 5 milyon euroya anlaşmasına rağmen Galatasaray'a gelmeyi reddediyordu. Bu transfer denemesinin iç yüzü de en az Baptista'nın bu söylenenlerden haberdar olup olmadığı kadar meçhuldü. Sonuçta 29 yaşındaki Brezilyalı Galatasaray'a gelmedi ama Türkiye'deki spor gazetelerinde gelmiş kadar yer işgal etti.

Anthony Annan

Spor basınımızın Türkiye'ye yaptığı şahane transferlerden biri de Norveç'in Rosenborg takımının Ganalı oyuncusu Anthony Annan'dı. Bu oyuncunun Galatasaray'a transferiyle ilgili haber kılığına girmiş dedikodular da en az Julio Baptista transferindeki kadar çeşitli ve çelişkiliydi. Kimi gazetelere ve spor sitelerine göre bu oyuncu Galatasaray'la anlaşmakla kalmamış, faks yoluyla sözleşme dahi imzalamıştı. Ganalı oyuncu millî maçta oynayıp Galatasaray kampına katılacaktı.
Tabii ki ne bu imzalı fakslar ortaya çıktı, ne de Annan Türkiye'ye geldi. Kimilerine göre Annan Galatasaray'a gelmek istemiş ama Elano'nun gönderilememesi nedeniyle bu transfer mümkün olmamıştı. Doğrusunu yine ancak ilahî kuvvetlerin bilebileceği bir transfer hikâyesi...

Arda Turan

Transfer sezonunun en ilginç hikâyelerinden bir diğeri yine Galatasaray'dandı. Ancak bu kez yurt dışından Galatasaray'a gelecek bir isim değil, Galatasaray'dan yurt dışına gidecek bir oyuncu konu olmuştu. Arda Turan için Atletico Madrid kulübünden çekildiği iddia edilen bir resmi teklif faksının Galatasaray Kulübü resmi sitesinde yayımlanmasıyla gündeme oturan bu transfer hakkında da çok konuşuldu. Kulübe göre Galatasaray'a faks çekilmişti ve sarı-kırmızılıların Arda'yı satmaya hiç niyeti yoktu. Atletico Madrid ise böyle bir teklifin hiç yapılmadığını, söz konusu faksın ise menajerler tarafından üretildiğini ileri sürüyordu. Arda'nın menajeri ise teklifin gerçekliğinin sorgulanmasından dolayı yaşadığı üzüntüyü aktarırken, başka kulüplerin de millî oyuncuyla ilgilendiğinin altını çiziyordu. Bir kez daha bir faksla ortalık karışmıştı. Internet çağında bile telefonlu mektubun modası geçmiyordu.

Roque Santa Cruz

Robinho transferinin suya düşmesi Beşiktaş'taki forvet arayışlarının çeşitlenmesine neden olmuştu. Basının bir kısmı Robbie Keane derken, bir kısmı ise İngiltere merkezli başka bir ismi, Roque Santa Cruz'u ileri sürüyordu. Haberlere göre Beşiktaş bu oyuncuya yıllık 3.5 milyon euro önermiş, oyuncu da bu teklifi kabul etmeye yaklaşmıştı. Ancak Paraguaylı golcü on gün sonra doğum yapacak eşinden uzaklaşmak istemiyor, bu nedenle de İngiltere'den ayrılmayı düşünmüyordu. Gazetelerdeki pek çok transfer hikâyesinde olduğu gibi yine bir hamile eş işi bozmuştu. Zaten yıllardır oyuncular gelmek için can atar, hatta sözleşme imzalar ama hamile eşleri Türkiye'ye gelmek istemeyince iş yatardı.
Santa Cruz olayında bu tanıdık hikâyeyi duyunca inanmakta biraz zorlandık ama bu seferki mazeretin "yalancı çoban" masalındaki gibi gerçek olma ihtimali de var tabii. Ancak haberlerde yer alan "Santa Cruz olmazsa Huntelaar" iddiası, ne yalan söyleyelim ilk transfer söylentisine de inanmayı biraz zorlaştırıyor. Hele ki Beşiktaş'ın forvet olarak adı hiç geçmeyen Fatih Tekke'yi getirdiğini düşünürsek...

Alt kattaki starlar

Bank Asya 1. Lig, Süper Lig'in giriş kapısı ve orada da çok kaliteli oyuncular forma giyiyor. Geçtiğimiz sezon takımları orada kalsa da kendileri Süper Lig'e terfi eden pek çok oyuncu var. Ama asıl konumuz onlar değil, yeni sezonda Bank Asya 1. Lig'e heyecan verecek isimler. İşte o ligin en çok konuşulan ve en fazla katkı yapması beklenen 17 transferini mercek altına aldık.

Remzi ***Kılıç*** / Kutay ***Ersöz***

Bank Asya 1. Lig yine iddialı takım sayısının çokluğuyla dikkat çekiyor. Yeni sezonda Süper Lig'i hedefleyen takım sayısı oldukça fazla. Bu durum, ligin kalitesini ve heyecan dozunu yukarıya taşıyacak. Fakat henüz ligin başı olduğu için asıl heyecan şimdilik transfer döneminde yaşandı. Güçlü kadrolar kurmak isteyen takımlar, kadrolarını yeniledi.

Terfi edenler

Önce gidenleri hatırlayalım. Bank Asya 1.Lig'den ayrılan bazı önemli futbolcular oldu. 1 sezon önce Beşiktaş'a transfer olan Karşıyakalı Rıdvan gibi, İzmir futbolu yine bir genç yeteneğini İstanbul'a yolladı. Musa Çağıran artık Galatasaray için oynayacak. Galatasaray'ın transfer ettiği tek İzmirli, Musa değildi. Bucaspor formasıyla geçen sezon 17 gol atan Mehmet Batdal da Milan Baros'un yedeği olarak görev yapıyor.
İzmir gibi Samsun şehri de bazı futbolcularını Süper Lig'e yolladı ama bu sefer adres İstanbul değil Ankara oldu. Genç forvet Turgut Doğan Şahin Ankaragücü'nün yolunu tutarken, Oktay Delibalta Gençlerbirliği'nin sol tarafında forma yarışına girdi.
Adanaspor da iki önemli futbolcusunu Süper Lig'e kaptıranlardan. Defansın belkemiği Avustralya doğumlu Ersan Adem Gülüm Beşiktaş'a transfer olurken, hücum hattının yıldızı Emre Aktaş, Süper Lig'e ilk defa yükselen Bucaspor ile yollarını birleştirdi.
Heyecan verici transferlerden birini ise Sivasspor gerçekleştirdi ve Giresunspor'un Bolivyalı golcüsü Pedriel'i kadrosuna dâhil etti. Bank Asya 1. Lig'den ayrılan yabancı futbolcular Pedriel ile sınırlı kalmadı. Kartalspor formasıyla attığı gollerle dikkat çeken Yakubu, OFI Girit takımına transfer oldu. İki sezon boyunca Altay forması giyen ve Tiago ile Altay tribünlerini heyecanlandıran Molina, Türkiye'den ayrılıp Kolombiya takımlarından Deportivo Pasto'ya transfer oldu. Ulusal basında çok fazla yer bulmasa da ligi yakından takip edenler için heyecan verici birleşmeler de yaşandı. Taraftarlar ilk günden itibaren, takımlarına ve şehirlerine yeni gelen isimlerinden çok şey beklemeye başladı.
Bu bağlamda, Bank Asya 1.Lig'in en çok konuşulan ve en fazla katkı yapması beklenen 17 transferini mercek altına aldık.

1- Fabiano Oliveira

Yılın en önemli transferlerinden. 2008-09 sezonun gol kralı Ordusporlu Bruno'dan etkilenen Bank Asya 1. Lig kulüpleri, geçen sezon yabancı

forvet arayışında Güney Amerika'ya yönelmiş, Giresunspor da Flamengo'dan Fabiano'yu getirmişti. Yeşil-beyazlı forma altında Ricardo Pedriel ile verimli bir ortaklık kuran sambacı, sezonu 12 gol atarak noktalamış ve transfer döneminde en çok konuşulan isimlerden biri olmuştu. Pedriel'in Süper Lig takımlarından Sivasspor'a transfer olmasıyla ona da Süper Lig takımlarından teklif geldiği yazıldı. Bir ara Karşıyaka ile anlaştı. Resmi imzalar atılmadan kararını değiştirdi ve Batı Karadeniz'e yol aldı. Geçen sezon hayal kırıklığı yaşayan, ondan önceki iki sezonda ise play-off'ta elenen Boluspor, Brezilyalının son durağı oldu.
Oliveria, 1987 Rio de Janerio doğumlu. Türkiye'ye gelmeden önce Portekiz takımlarında Avrupa tecrübesi yaşamıştı. Ülkesinde Flamengo takımında yetişti. Bonservisi hâlâ bu takımda, geçen sezon Giresunspor'da olduğu gibi, bu sezon da Boluspor'da kiralık olarak forma giyecek. Geçen sezon oynadığı futbolla Giresunspor taraftarının kalbine kazındı. Güçlü fiziği ve klasik Brezilyalı tekniğiyle rakip savunmalara sıkıntı yaşattı. Oliveria yeni takımıyla golle tanışmakta gecikmedi ve 2-1 kazandıkları Adanaspor deplasmanında takımının ilk golüne imza attı.

2- Tiago Bezerra

İzmir'in iki köklü takımı arasında yaşanan transfer oldukça şaşırtıcıydı. Kadrolarında revizyona giden iki takımdan Altay, Brezilyalı yıldızı Tiago'yu Karşıyaka'ya vermişti. Tiago'yu özellikle Boluspor çok istedi ama Brezilyalı oyuncu ve eşi çok sevdikleri Ege'de kalmayı tercih etti. Avrupa deneyimine Belçika'da La Louvière takımında başlayan 23 yaşındaki futbolcunun Brezilya Ligi geçmişi çok kısıtlı. 2. Lig takımlarından Gama'da oynayan Tiago, burada şu an Fenerbahçe'de oynayan Andre Santos ile beraber forma giydi. Türkiye'ye ise Feyyaz Uçar tarafından keşfedilerek getirildi.
Tiago 2 sezon boyunca Altay'da forma giymiş ve oynadığı futbolla zaman zaman göz doldurmuştu. İki sezonda 17 gol atan Brezilyalı, bazen forvet, bazen forvet arkası, bazen de kanatlarda forma giymişti. Etkili top tekniğiyle lige renk katan ve

takımına katkı yapan yıldızın tek eksiği, zayıf fiziği. Bu eksilik yüzünden sert geçen Bank Asya 1. Lig'de zaman zaman zorlandı ve sık sık sakatlık geçirdi. Brezilyalı oyuncu bu sezon Karşıyaka'da en az 15 gol atmayı hedefliyor.
Tiago Altay'da oynadığı iki sezonda da play-off gördü. Altay formasıyla çıktığı son maçta, Olimpiyat Stadı'nda Adanaspor'a son dakika golü atan Tiago, golden sonra formasını çıkardığı gerekçesiyle sarı kart görüp ikinci sarı karttan oyun dışı kalmış ve Konyaspor ile oynanan son maçta takımını yalnız bırakmıştı.

3- Cenk İşler

Usta golcü başladığı yere geri döndü. Yıldızının parladığı Samsunspor'un en flaş transferi Cenk oldu. Cenk'in uzun futbol kariyeri başarılarla dolu. Geçen sezon bile adından sıkça bahsettirdi. Kasımpaşa formasıyla 6 gol atan tecrübeli golcü, Fenerbahçe ve Beşiktaş ağlarını da havalandırarak Kasımpaşa'nın ligde kalmasında başrolü oynamıştı.
36 yaşındaki futbolcu, Süper Lig tarihinde en fazla gol atan 9. oyuncu. 137 gol atan Cenk, bunu büyük takımlarda oynamadan gerçekleştirmiş ender futbolculardan biri. Kariyerini Samsunspor, Ünyespor, Adanaspor, İstanbulspor, Konyaspor, Ankaragücü, Kayseri Erciyesspor, Antalyaspor, Manisaspor ve Kasımpaşa takımlarında geçiren Cenk, üçüncü defa Samsunspor'a geri döndü.
Cenk, Süper Lig'de toplam 340 maça çıkarken Bank Asya 1. Lig'de de 68 maç oynadı ve 29 gol atma başarısı gösterdi. Cenk'in 1. Lig kariyeri de oldukça etkileyici. Daha önce oynadığı Antalyaspor ve Manisaspor'da Süper Lig'e çıkma sevinci yaşamıştı, şimdi aynı katkıyı Samsunspor'a sağlamak amacında.

4- Özgürcan Özcan

Bu listede bu kadar üst sırada yer bulmasının nedeni tabii ki geçen sezonki kötü performansı değil. Özgürcan bu sezon başında da Sakarya'da edindiği krediyi kullanacak ve belki de kredisinin son limitini Adanaspor'da harcayacak. Özgürcan, 2000 sonrası Türk futboluna adım atan her genç forvet gibi "Yeni Hakan Şükür" sıfatıyla adını duyurdu. Galatasaray'da hiçbir zaman rotasyon futbolcusu dâhi olamadı. Kayserispor ve Gaziantepspor gibi Süper Lig takımlarında kiralık geçen sezonlardan sonra Bank Asya 1. Lig'e, Sakaryaspor'a geldi. Kötü başlayan sezonun başlarında yedek kulübesinin gediklisi oldu. İkinci yarıda dirilen Sakaryaspor bir mucizeye imza atmak üzereydi ama son haftada alınan sonuçlardan dolayı küme düşmüştü. O sezon Sakaryaspor'u ayağa kaldırmaya çalışan isimlerin başında Özgürcan geliyordu. Genç forvet sezonu 17 golle tamamladı ve gol kralı Bruno'nun ardından en skorer futbolcu oldu.
Özgürcan, bir sonraki sezon Galatasaray ile Hollanda kampına gitse de takımda yine kendine yer bulamadı ve Çaykur Rizespor'a kiralandı. Birçok takımın istediği Özgürcan'ı kapan Karadeniz ekibi, genç yıldızdan 1 sezon boyunca verim alamadı. Ligde sadece 1 gol attı ve son haftalara girilirken taraftarlarla yaşadığı tartışma nedeniyle şehirden ayrıldı.
Özgürcan Adanaspor'a giderken, Adanaspor'un geçen sezon en çok gol atan ismi olan Emre Aktaş (10 gol) Süper Lig'de Bucaspor'un yolunu tuttu. Özgürcan da tıpkı Emre gibi, güçlü ve hareketli bir futbolcu. Fakat Emre'nin yerini doldurması için gol sayısını arttırması gerekecek. Aksi halde Özgürcan'dan patlama bekleyenler yine hayal kırıklığına uğrayacak. Bu arada Özgürcan'ın henüz 22 yaşında olduğunu da unutmamak gerekiyor.

5- Barış Memiş

Henüz 20 yaşında ama adından sıkça bahsedilen bir isim. Trabzonspor'un A takımına çıkmasından önce çıkmaması olay olmuştu. Ziya Doğan'ın A takıma almak istediği Barış'a Özkan Sümer henüz hazır olmadığı gerekçesiyle izin vermemişti. A takıma çıkması Ersun Yanal dönemine denk geldi. 18 yaşından küçüktü. Oynadığı ilk resmi maç bir Türkiye Kupası maçıydı ve oyuna girdikten 1 dakika sonra golünü atmıştı.
Kariyerindeki ilk kırmızı kartı bir Beşiktaş maçında gördü, hakem hatası gerekçesiyle PFDK tarafından cezası kaldırıldı. Trabzonspor'da oynadığı ilk sezonda 2 gol attı, o 2 golden biri taraftarlarca "yılın golü" seçildi.
Trabzonspor'un en önemli forması olan 61 numaralı formayı da 1 sezon boyunca giyen Barış,

Kim kimi aldı?

Adanaspor

Kemal Aslan, Özgür Can Özcan (Çaykur Rizespor), Ahmet Dursun (Kocaelispor), Ahmet Görkem Görk (Konyaspor), Berkan Yıldırım (Elazığspor), Bülent Bölükbaşı (Giresunspor), Efecan Karaca (Kartalspor), Hacı Mustafa Karabulut (Beypazarı Şekerspor), Halit Köprülü (Bozüyükspor), Sami İzcican (Mersin İY)

Akhisar Belediyespor

Murat Gürbüzerol, Tuncay Süren, Mustafa Aşan (Manisaspor), Bilal Özdemir (İnegölspor), Diego Da Costa Lima (Brezilya), Emre Hasan Balcı (Sarıyer), Maxwell Ovie Ofuyah (Nijerya), Selçuk Evcİm (Fenerbahçe), Tarek Amer Eldesoky Moustafa Arafa (Mısır)

Altay

Murat Karakoç, Cenk Tekelioğlu (Bucaspor), Hasan Engin Ekler (K. T. Şekerspor), Tayfun Seven (Kartalspor), Hassan Wasswa (Karabükspor), Emrah Umut (Sarıyer), Ergun Cengiz (Malatyaspor), Parfait Mandanda (AS Beauvais), Ufukhan Bayraktar, Mehmet Şen (Konyaspor), Yasir Elmacı (Gençlerbirliği), Evren Avşar (Giresunspor), Mehmet Deliorman (Eyüpspor), Geora Thernand Cesly Bakouboula (Grenoble), Fuat Erarslan (Karşıyaka), Murat Hacıoğlu (Kocaelispor)

Boluspor

Ahmet Gökhan Güney, Burak Akdiş, Ferhat Odabaşı, Ömer Ateş (K. Karabükspor), Caner Ağca (Mersin İY), Doğan Altınkaya (T.Telekomspor), Emrah Kol (Kocaelispor), Ferhat Kiraz (Gençlerbirliği), Fabiano Monteiro De Oliveira, Gençer Cansev, Özgür Bayer, Sefa Aksoy (Giresunspor), Landry Matondo (Cheltenham Town), Ferdi Başoda (Konyaspor), Gökhan Sinanoğlu (Adıyamanspor), Oltan Karakullukçu (Gümüşhanespor), Ramazan Sal (Bursaspor)

Çaykur Rizespor

Clement Abogaye (Gana), Mehmet Al (K.Erciyesspor), Ramazan Kurşunlu, Mutlu Kızıltan, Volkan Özcan (Karşıyaka), Ercan Ünal (Altay), Selçuk Görmüş (Pazarspor), Sezer Özmen, Erkan Kaş (Beşiktaş), Serkan Atak (Hacettepe), Koray Avcı (Kasımpaşa), İlyas Çakmak (Dardanelspor), Abdelaziz Ayman (Diyarbakırspor)

Denizlispor

Serdar Eyilik (Galatasaray), Ahmet Çağıran (Mersin İY), Levent Kartop (Kocaelispor), Murat Akyüz (Orduspor), Yakup Bugun (Trabzonspor), İbrahim Çelik (Sarıyer), Zafer Özgültekin (Ç. Rizespor), Can Erdem (Beşiktaş), Evren Özyiğit (Ankaraspor), Özgür Atılgan (Eyüpspor), Yasin Çakmak (Sivasspor)

Diyarbakırspor

Yasin Balku (Adana Demirspor), Halil Zeybek, Orçun Gencebay (Bursaspor), Korcan Çelikay (Beşiktaş), Onur Çubukçu (Bucaspor), Caner Altın, Erhan Çatalcam, Zafer Şakar, Gilman Lika (Boluspor), Engin Öztonga, Mustafa Çiçek (Ç. Rizespor), Ali Yıldırım, Erkan Vurhan (Diyarbakır BB Spor), Kürşat Ergun Aydın, Savaş Bahadır, Umut Eskiköy (Giresunspor),Gökhan Solak, Samet Gökmen Akınay (Gaziantep BB Spor), Fırat Özer, Suat Mutlu, Volkan Yılmaz (Gaziosmanpaşa), Ali Aliyev (Kartalspor), Kerem Sarıhan, Önder Çengel (Karşıyaka), Uğur Akdemir (Konyaspor), Ali Cansun Begeçarslan, Mehmet Öztonga (Kocaelispor), Tufan Esin (Manisaspor), Suat Usta (Neftçi Bakü), Serdar Keşçi (Sürmenespor), Volkan Bekci (Siirtspor), Kadir Keleş (Trabzonspor)

Gaziantep BB Spor

Erkam Reşmen (Beşiktaş), Hakan Albayrak (Siirtspor), Recep Yaşar (KKarabükspor), Volkan Çekiç (Kahramanmaraşspor), Hakan Macit (Orduspor), Kazım Sarı (KKarabükspor), Abdullah Halman (Eskişehirspor), Uğur Yanıkdemir (Konyaspor)

Giresunspor

Yasin Közleme (Bulancakspor), Ümit Tütünci (Gaziantepspor), Cleyton Coelho Dos Santos (A.Goianiense), Isael Da Sılva Barbosa (Gremio), Luız Gustavo Bergamın (Oeste), Fatih Şen (Orduspor), Onur Nasuhoğulları (Altay), Ramazan Durdu (Mersin İY), Adem Çalık (Kocaelispor), Aydın Çetin (K.Karabükspor), Cem Karahan (Karşıyaka), Cihan Gökal (Tokatspor), Fevzi Tuncay (Kocaelispor), Mehmet Ali Tunç (İstanbul BB Spor), Mesut Çaytemel (Altay), Ömer Hacısalihoğlu (Konyaspor), Volkan Koçaloğlu (Konyaspor), Vahap Işık (MP Antalyaspor), Tolga Seyhan (Gençlerbirliği), Okan Özke (Ofspor), Erhan Küçük (Kasımpaşa), Altan Aksoy (Eyüpspor), Merter Yüce (Kayserispor)

Güngören Belediyespor

Babacar Diallo (Dardanelspor), İsmail Özgür Göktaş (Bursaspor), Celal Aras (Gençlerbirliği), Süleyman Küçük (Karabükspor), Salih Kardeşgiden (Türk Telekomspor), Şenol Erol (Tarsus İY), Josip Komarac (Avusturya), Pekin Köşnek (Almanya), Hasan Yiğit (Ç.Rizespor)

Karşıyaka

Feridun Sungur, Fırat Sezer (Giresunspor), Olgay Coşkun (Hacettepe), Osman Bozkurt (First Vienna), Mustafa Sevgi (Sakaryaspor), Baykal Kulaksızoğlu (FC Aarau), Soner Şahin, Tiago (Altay), Gökhan Çakır (Sarıyer), Murat Ocak (Ç.Rizespor), Erhan Kavak (Young Boys), Okan Karabulut (Samsunspor), Baki Mercimek (Diyarbakırspor), Bilal Kısa (Ankaraspor), Recep Öztürk (Konyaspor), Tolga Doğantez (Boluspor), Barış Memiş (Trabzonspor), Yaser Hacımustafaoğlu (Kayserispor)

15 yaşından itibaren Millî Takım kategorilerinde düzenli olarak forma giydi. Tekniği ve hızıyla altyapıdan çıktığı ilk günlerde "Yeni Gökdeniz" olarak anılan Barış'ın en büyük sorunu her genç yıldız adayı gibi disiplinsizliği. Bu bağlamda Barış'ın Karşıyaka'da 1 sezon boyunca göstereceği performans hem kendi kariyerini hem de Karşıyaka'nın kaderini yakından etkileyecektir.

6- Efecan Karaca

Geçen sezon Kartalspor'da oynadığı futbolla göz doldurdu. Galatasaray altyapısı çıkışlı genç futbolcu, hiçbir zaman takım arkadaşları Arda, Özgürcan, Cafercan, Aydın kadar ilgi görmedi. Yine de altyapı maçlarını yakından takip edenlerin dikkatinden kaçmadı. Buna rağmen şanssız bir şekilde kolunun kırılması ve iki kez ameliyat olması, çıkışını engelledi. Fakat iki sezondur Bank Asya 1. Lig'de oynadığı futbolla gelişimini gösterdi. Önce Gaziantep BB Spor'da, daha sonra da Kartalspor'da toplam 63 maça çıkan Efecan, ilk defa şampiyonluk hedefleyen bir şehir takımında forma giyecek. Hızı ve tekniği en büyük avantajı. Ayağında biraz fazla top tutması eksik yönlerinden biri. Buna rağmen asist sayısı gol sayısında her zaman daha yüksek. Kenarlarda oynuyor, Adanaspor gibi savunması güçlü bir takımın kontratak futbolunda çok faydalı işler yapabilir. Efecan'ın Adanaspor'daki en büyük avantajlarından biri de Galatasaray altyapısından arkadaşları Özgürcan ve Anıl ile beraber oynayacak olması.

7- Özgür Bayer

Levent Eriş'in Giresunspor'dan Boluspor'a götürdüğü futbolculardan biri. Uzun süre Süper Lig'de oynayan ama gözlerden uzak kalan stoper, geçen sezon Bank Asya 1. Lig'de harika maçlar çıkardı. 31 yaşında olan tecrübeli futbolcu, Ankaragücü, Kocaelispor, Gaziantepspor, Erciyesspor, Ankaraspor, Trabzonspor, Denizlispor ve Yozgatspor takımlarının formasını giyerek Süper Lig'de top koşturdu. Denizlispor'un Avrupa kupalarında fırtına gibi estiği sezonda yedek kulübesindeydi. Daha sonra Çağdaş Atan ile bir ikili oldular ve Trabzonspor'da da forma giydiler. Eski teknik direktörü Rıza Çalımbay'ın onu Beşiktaş'a almak istediği yazıldı ama bu transfer gerçekleşmedi. Mourinho'nun Porto'suna karşı forma giyen Özgür Bayer, yeni sezonda Ümit Kayıhan'ın, Kemal Kılıç'ın forvetlerine korku salacak.

8- Bülent Bölükbaşı

Adanalı Bülent Bölükbaşı, Adana'ya geri döndü, profesyonel futbola başladığı Adanaspor'a döner dönmez takım kaptanı oldu. Geçen sezon Giresunspor'a gelir gelmez sağladığı katkıyla taraftarların sevgilisi olan Bülent Bölükbaşı'nın yeni hedefi Adanaspor'u Süper Lig'e çıkaran kadronun kaptanı olarak anılmak.
34 yaşında olmasına rağmen geçen sezon Giresunspor'da en çok koşan futbolculardan biriydi. Süper Lig'de 200'ün üzerinde maça çıktıktan sonra ilk defa forma giydiği Bank Asya 1. Lig'de zorlanmadı. Bülent Bölükbaşı'nın Kayserispor formasıyla Inter Toto Kupası'nı kazandığını ve UEFA Kupası'nda forma giydiğini hatırlatıp futbol tecrübesinin ligin üzerinde olduğunu ekleyelim.

9- Şehmus Özer

Diyarbakır Ergani doğumlu Şehmus, üç sezondan sonra İzmir dışına çıktı. Önce Karşıyaka, sonra da Altay forması giyen 30 yaşındaki futbolcu iki takımda da bekleneni veremedi.
Oysa Mardinspor'da oynarken çok büyük umutlar vaat etmişti.
Yine de belirtelim, bekleneni veremeyen Şehmus üç sezondur 10 golün altına düşmüyor. Bank Asya 1. Lig'de en çok forma giyen futbolcularından biri. 218 maçta oynadı, 62 gol attı. Yani ligi ve rakipleri iyi tanıyor. Tecrübesi fazla. Geçen sezon forvet hattında sıkıntı yaşayan Akdeniz ekibinin aradığı kan, Şehmus Özer. Kardeşi Zülküf Özer'in de bir diğer Bank Asya 1. Lig takımı Adanaspor'da forma giydiğini hatırlatalım.

10- Onur Nasuhoğulları

Altay ile yollarını ayıran bir diğer isim de Onur. Savunmanın göbeğinde Yiğitcan ile geçilmez bir ikili oluşturan Onur, aynı zamanda Altay takımının kaptanlarından biriydi. Altay altyapısından yetişti, bir dönem Karşıyaka forması da giydi. Bank Asya 1. Lig'de 153 maça çıktı, 27 yaşında.
İyi futbolculuğunun yanı sıra düzgün kişiliğiyle de Altay tribünlerinin sevdiği bir futbolcuydu. Giresunspor'un Özgür Bayer'den boşalan savunma hattına katkı sağlayacak.

11- Sertan Vardar

Bu sene Süper Lig'e ilk defa yükselen Bucaspor, son yıllarda Türk futboluna birçok isim kazandırdı. Bunlardan biri de Sertan Vardar. Bucaspor, Altay, Mardinspor, Boluspor ve son olarak Karabükspor'da forma giyen Sertan, Bank Asya 1. Lig'in gedikli oyuncularından birisi.
Boluspor ile iki defa play-off'a çıkan ve Süper Lig'in kapısından dönen Sertan, geçen sezon Karabükspor'un rekorlarla dolu şampiyonluğunda yaptığı asistler ve attığı gollerle büyük rol oynadı. 28 yaşındaki futbolcu bu sezon Kayseri Erciyesspor forması giyiyor.

12- Koray Avcı

Fenerbahçe ile Beşiktaş arasında 2005 yılında oynanan unutulmaz derbinin son dakikasında attığı golle maçın skorunu belirleyen Koray Avcı, artık Bank Asya 1. Lig'de Çaykur Rizespor forması giyiyor. Zaten kendisi daha önce Karadeniz ekibinde forma giymiş, hatta bu kulüpten Millî Takım'a kadar yükselmişti. Rize'deki hocası Rıza Çalımbay ile İstanbul'a gelen Koray, Beşiktaş formasıyla önemli maçlara çıktı, şampiyonluk mücadelelerinde oynadı. Koray'ın Beşiktaş'tan ayrılma nedeni ise Holosko transferine karşılık Manisaspor'a verilmesiydi. Orta sahanın önünde, zaman zaman da stoper bölgesinde oynayan Koray, Beşiktaş yıllarındaki kadar etkili olmasa da 31 yaşının getirdiği tecrübeyle Bank Asya 1. Lig'de takımına katkı sağlayacaktır.

13- Hassan Wassawa

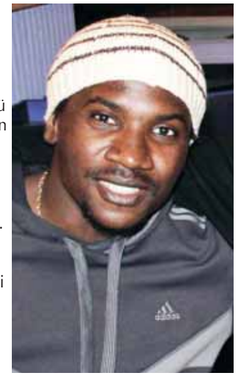

Yıllardır şampiyon olmaya çalışan ve şampiyonluk yarışını Mayıs ayına kadar sürdüren ama bir türlü Süper Lig'e çıkamayan Altay, bu sezon kadrosunu yeniledi. Siyah-beyazlılar genç oyuncu ağırlıklı bir kadro kurmaya çalıştı. Bu kadronun şampiyonluk gören nadir isimlerinden biri olarak Hassan Wassawa dikkat çekiyor.
Geçen sezon Karabükspor orta sahasında bitmek bilmeyen enerjisiyle öne çıkan Ugandalı, takımını şampiyonluğa taşıdıktan sonra Altay'ın yolunu tuttu. Boluspor ve Çaykur Rizespor gibi takımların peşinden koştuğu Wassawa, Altay'da kiralık olarak forma giyiyor.

14- Mehmet Al

Süper Lig'de şampiyonluk yaşayan üçüncü şehir Bursa'nın bir futbolcu fabrikası olduğu bilinir. Birçok kulüp profesyonel liglerde mücadele ederken, genç futbolculara forma şansı veriyor. Bursa şehrinin yetiştirdiği isimlerden biri de Mehmet Al. Bursaspor ve Merinosspor takımlarında oynayan Mehmet, burada attığı gollerle parladı. Bursaspor'un kötü günlerine son veren kadroda yer aldı ve takımı Süper Lig'e taşıdı. Daha sonra Eskişehirspor, Elazığspor, Kartalspor ve Erciyesspor formalarını giydi.
Alt kategorilerde 86 defa Millî Takımlara çağrıldı ama A Millî Takım forması giyemedi.
Mehmet'in ilginç bir özelliği, oynadığı her takımla Karşıyaka'ya gol ataması. İzmir doğumlu Mehmet yeni takımı Çaykur Rizespor taraftarlarının karşısına çıktığı ilk maçta da Karşıyaka filelerini havalandırdı. Geçen sezon Çağrı, Özgürcan, Riberio gibi isimlerden beklediği katkıyı alamayan mavi-yeşilli takım, gittiği her takımda jeneriklik goller atan Mehmet'ten çok şey bekliyor.

15- Altan Aksoy

Sezonun en şaşırtıcı transferlerinden birini Giresunspor gerçekleştirdi. Bir ara futbolu bırakan, eski futbolcuların yer aldığı bir televizyon programında maçlara çıkan Altan, Giresunspor ile anlaştı. İki sezondur 2. Lig'den daha yukarılarda oynamamış olan Altan'ın bu sezon neler yapacağı tam bir soru işareti. Ama iyi bir Altan'ın bu ligde fark oluşturacağı da bir gerçek.
Altan, Bank Asya 1. Lig'de en son 2001-2002 sezonunda forma giydi. Adanaspor'da oynayan futbolcu, o sezon 23 gol atmıştı. Orta sahada üstün tekniğiyle her zaman fark oluşturan bir oyuncu olan Altan, 34 yaşında.

16- Yunus Altun

Bucaspor'un Süper Lig'e çıkmasıyla kadroda kendisine yer bulamayıp Mersin İdmanyurdu'nun yolunu tutan önemli isimlerden biri de golcü kimliğiyle tanıdığımız Yunus Altun. 2008-2009 sezonunda Karşıyaka'da oynadıktan sonra geçen yaz Bucaspor'a transfer oldu. Bank Asya 1. Lig'de bugüne kadar 70'in üzerinde gol atan Yunus, 2001-02'de 28, 2002-03'te ise 24 golle krallık yaşadı. 2001-02'de yeni bir statüyle oynanan Bank Asya 1. Lig'in "Bir sezonda en çok gol atan futbolcusu" unvanına da sahip. Yunus daha önce Çaykur Rizespor ve Bursaspor ile şampiyonluk yaşadı.

17- Murat Hacıoğlu

Futbola Ankaragücü altyapısında başlayan Murat Hacıoğlu, aynı zamanda Ankara 50. Yıl Lisesi futbol takımıyla Peru'nun Lima kentinde 1997'de liselerarası turnuvada dünya şampiyonluğu yaşadı. Şekerspor ve Bursaspor'da geçen dört sezondan sonra Diyarbakırspor'a, ardından Fenerbahçe'ye transfer olan başarılı futbolcu, bir sezon sonra Konyaspor'a kiralık gitti ve tekrar Fenerbahçe'ye geri döndü; ama genç yaşında yedek kulübesinde oturmak istemediğinden, Ankaraspor'a transfer oldu. 2008-09 ile 2009-10 döneminde Kocaelispor'da top koşturdu. 2010-2011 transfer döneminde Altay'la sözleşme imzaladı.

Kayseri Erciyesspor

Emrah Bozkurt, Köksal Yedek (Karşıyaka), Zafer Şahin (Mersin İY), Sertan Vardar (Karabükspor), Mehmet Ayaz, Yusuf Kurtuluş (Konyaspor), Kemal Okyay (Manisaspor), Ömer Yalçın (Eskişehirspor), İbrahim Yavuz (Boluspor), Halim Karaköse (Beykozspor 1908)

Kartalspor

Oğuz Sabankay, Semih Kaya, Emrah Yollu, Erhan Şentürk (Galatasaray), Christopher Anton Arthur (Queens Park Rangers)

Mersin İ.Yurdu

Alhassan Bangura (Blackpool), Cengiz Biçer (Samsunspor), Erdal Güneş (Diyarbakırspor), Ernani Pereira (FK Karvan), Eser Altın (Dardanelspor), Hasan Üçüncü (Ç.Rizespor), Hüseyin Yoğurtçu (Boluspor), Ilgar Gurbanov (FK Bakü), Mehmet Budak (Altay), Orhan Kalafat, Mehmet Çolak (İstanbulspor), Musa Kuş (Orduspor), Mustafa Aydın (Ankaragücü), Nezir Özer (Pazarspor), Rafael Alves Targino (Gremio), Seyhan Çetinkaya (Rot Weiss Essen), Şehmus Özer (Altay), Vlad Alin Bujor (Politehnica), Yunus Altun (Bucaspor)

Orduspor

Sinan Turan, Ümit Bozkurt, Abdullah Çetin (Diyarbakırspor), Ahmet Güven (Beypazarı Şekerspor), Ali Çamdalı (Kocaelispor), Emre Özkan (Beşiktaş), Erdem Hereke (Düzcespor), Jovan Kostovski (OFI Girit), Kürşat Duymuş (Kartalspor), Muarem Muarem (Rabotnicki), Murat Akın (Kasımpaşa), Oğuz Aksu (Şanlıurfa Belediyespor), Selçuk Şahin (Hacettepe), Sinan Demircan (Sürmenespor)

Samsunspor

Akeem Agbetu (Sivasspor), Alpaslan Kartal (Denizlispor), Anıl Taşdemir (Ankaraspor), Cenk İşler (Kasımpaşa), Emre İncemollaoğlu (Beşiktaş), Hakan Bayraktar (Gaziantepspor), Jonathan Quartey (OGC Nice), Kemal Tokak (Dardanelspor), Kılıçaslan Kopuz (Altay), Mustafa Gürel (Zeytinburnuspor), Simon Terwase Zenke (Strasbourg), Sinan Ayar (Beypazarı Şekerspor)

TKİ Tavşanlı Linyitspor

Mehmet Akyüz, Ahmet Kılıçarslan (Gençlerbirliği), Ahmet Yakak, Barış Bakır, Cem Kavçak (Denizli Belediyespor), Emre Kahraman (1461 Trabzonspor), Fatih Yılmaz (Kırıkhanspor), Hasan Küçcük (Beypazarı Şekerspor), İbraim Sulemana (Orduspor), İsmail Dinler (Şanlıurfaspor), Oğuz Dağlaroğlu (Kartalspor), Salih Zafer Kurşunlu (Çankırı Belediyespor), Soner Sitar (Ofspor)

Sol çizgide açık çek

Özgür Çek

Fenerbahçe altyapısından yetişip defalarca Genç Millî Takımlarda oynayan ve büyük umut bağlanan bir oyuncuyken, Özer Hurmacı transferinde takasta kullanıldı. Sürati, hücumdaki becerileri, golcülüğü ve sol ayaklı oyuncuların "tahta bacak" hastalığının aksine sağ ayağını da aynı etkinlikte kullanmasıyla "özel bir genç" profili çiziyor. Bu özellikleriyle Ankaragücü'nün ilk on birinde sık sık yer buluyor. Gelecek hayallerini sadece Fenerbahçe'ye dönmekle sınırlamak yerine kariyerine fayda sağlayacak her takımda oynayabileceğini söylüyor.

Mazlum ***Uluç***

▼Pendikspor'da oynarken, 15 yaşında Fenerbahçe formasıyla tanışan bir oyuncusun. O dönemde nasıl keşfedildiğini anlatır mısın?

▲Futbola zaten Fenerbahçe'de başlamıştım. Fenerbahçe'nin futbol okuluna bir süre devam ettikten sonra evimize yakın olduğu için Maltepespor'a geçtim. Bu arada Pendikspor'la bir maçımız vardı ve o maçta iyi futbol oynayınca Pendikspor beni istedi. Büyüklerim Pendikspor'un altyapı takımının Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş gibi büyük takımların altyapı ekipleriyle oynadığını söyleyince ben de bu teklifi kabul ettim. Çünkü maksadım kendimi gösterip büyük takımlardan birisine geçebilmekti. Gerçekten de işler istediğim gibi gitti, Pendikspor'un altyapısında başarılı geçen bir dönemin ardından Beşiktaş Galatasaray ve Fenerbahçe beni transfer etmek istedi ama ben Fenerbahçe'nin teklifini kabul ettim.

▼Fenerbahçe, uzun yıllardır altyapısından A takıma oyuncu taşımamış bir kulüp. O kulübün altyapısındaki bir oyuncu geleceğe dönük nasıl hayaller kurar? Sen Fenerbahçe altyapısındayken geleceğe dair neler umut ediyordun?

▲Söylediğiniz gibi, Semih ağabeyden bu yana Fenerbahçe altyapısından A takıma çıkabilmiş oyuncu yok. Dolayısıyla bu işin ne kadar zor olduğunu altyapıdaki her oyuncu biliyor. Ancak yine de herkesin hayali elbette Semih ağabeyden sonra A takıma çıkabilen ilk oyuncu olabilmek ve "Ben başardım" diyebilmek. Fenerbahçe altyapısındaki herkesin hayali, Semih ağabeyden sonra A takıma çıkabilen ilk oyuncu olabilmek. O stadın atmosferinin ne kadar büyüleyici olduğunu herkes biliyor. Sizi çılgınca destekleyen 55 bin kişinin önüne çıkmak benim de en büyük hayalimdi.

Fenerbahçe'den Ankaraspor'a gönderildiğimde hayal kırıklığı yaşamadım. Çünkü henüz 19 yaşında bir oyuncuyum ve önümde uzun bir futbol kariyeri uzanıyor. Bu süreçte kendimi kanıtlayıp çok iyi noktalara gelebileceğimi düşünüyorum.

Altyapılarda oyuncuyu geleceğe hazırlamak, gelişmesini sağlamak gibi bir düşünce kesinlikle söz konusu değil. Antrenörler günlük başarıları düşünüyor. Kafalarında "Bu maçı kazanalım, günü kurtaralım, kimseden lâf işitmeyelim" düşüncesi yerleşmiş durumda.

Sadece ailemde değil, sülalemde futbolcu yok. Demek ki içimde varmış. Ancak babamın çabası ve yardımı unutulamaz. Bugün ben de aileme yardımcı olmanın gururunu yaşıyorum. Aileme bir ev aldım. Onları mutlu görmek benim de en büyük mutluluğum.

Önemli bir avantajım sol kanatta hem önde hem de arkada oynayabilmek. Hocalarım kişiliğim ve karakterimden de çok memnun. Sol ayağımı çok iyi kullandığımı ve süratli olduğumu söylüyorlar. En büyük avantajlarımdan birisi sağ ayağımı da kullanabiliyor olmam.

Hasan Özdemir hocam bana sağ ayakla şut çalışması yaptırırdı. B Genç Takımda attığım 24 golün 8'ini sağ ayakla kaydetmiştim. O çalışmaları hiç aksatmadan devam ettirdim ve bugün sol ayağım kadar iyi olmasa da sağ ayağımı da başarıyla kullanabiliyorum.

Fenerbahçe'de Okan denemesinin yapılmasını Aykut Hocaya bağlıyorum. Daum olsaydı Okan'ın böyle bir fırsat bulması mümkün müydü? Bence sırada Hasan Erboy ile Recep Berk Elitez var. İnşallah üçü de çok iyi yerlere gelecek.

Ankaragücü forması altında A Millî Takım'a gitmek istiyorum. Sonrasında ise üç büyük takımdan birisinde oynama hedefim var. Galatasaray veya Beşiktaş'ta da oynarım. Profesyonel bir oyuncuyum ve kariyerimi geliştirecek her takıma giderim.

Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadı'nın atmosferinin ne kadar büyüleyici olduğunu herkes biliyor. Sizi çılgınca destekleyen 55 bin kişinin önüne çıkmak altyapıdaki her oyuncu gibi benim de en büyük hayalimdi.

▼Ancak bu hayalin gerçekleşmedi ve geçtiğimiz sezon Özer Hurmacı'nın Fenerbahçe'ye transferi karşılığında takasta kullanılarak Ankaraspor'a gönderildin. Bu durum sende bir hayal kırıklığı oluşturdu mu?

▲Hayır hayır, kesinlikle bir hayal kırıklığı yaşamadım. Çünkü henüz 19 yaşında bir oyuncuyum ve önümde uzun bir futbol kariyeri uzanıyor. Bu süreçte kendimi kanıtlayıp çok iyi noktalara gelebileceğimi düşünüyorum.

Altyapılarda günlük başarı düşünülüyor

▼Ülkemizdeki altyapı eğitiminden söz eder misin bize biraz? Arda Turan'ın altyapılardaki eğitimle ilgili sert eleştirileri olmuştu. Bu konuda başka genç oyunculardan da benzer yakınmalar dinlemiştim. Oyuncular A takım düzeyine gelip de geriye baktıklarında, "Biz altyapılardan çok eksik gelmişiz" diyor genellikle. Sen bu konuda ne düşünüyorsun?

▲Altyapılarda oyuncuyu geleceğe hazırlamak, gelişmesini sağlamak gibi bir düşünce kesinlikle söz konusu değil. Antrenörler günlük başarıları düşünüyor. Kafalarında "Bu maçı kazanalım, günü kurtaralım, kimseden lâf işitmeyelim" düşüncesi yerleşmiş durumda. Ha bu arada birkaç yetenekli ve kaliteli oyuncu tabii ki aradan sıyrılıp A takımlara yükseliyor. Ancak bunun altyapılarda verilen eğitimle bir ilgisi yok. Arda ağabey söylediklerinde çok haklı. Ben de taktik bilgileri, sistem içindeki kaymaları sadece Millî Takım kamplarında ve yeni çıktığım Ankaragücü'nün A takımında öğrendim.

▼Altyapılarla ilgili bir başka sorun, genç oyuncuların A takıma geçiş sürecinde yaşanıyor ve bu süreçte pek çok genç oyuncu heba olup gidiyor. Süper Lig'de forma giymeye başlamış ve bu noktayı büyük ölçüde geçmiş bir oyuncu olarak sence bu kayıpların nedenleri ne?

▲Bu konuda aile çok önemli, oyuncunun kimliği ve kişiliği çok önemli. Genç oyuncular başlangıçta elde ettikleri küçük kazançlarla havaya girebiliyor ve geldiği noktanın kıymetini anlayamıyor. Oyuncunun sağlam durabilmesinde hem arkadaş çevresinin hem de ailenin çok büyük rolü var. Sağ olsun ailem futbolcu olma sürecinde bana büyük destek verdi, hep yanımda oldu.

▼Bize biraz ailenden de söz eder misin?

▲Üç kardeşiz, ailenin en büyük çocuğu benim. Annem ev hanımı, babam bir şirkette şef garson. Küçüklüğümden beri babam bana futbolcu olmam konusunda çok yardımcı oldu. Aslında sadece ailemde değil, sülalemde futbolcu olan kimse yok. Demek ki benim içimde varmış. Ancak babamın bu konudaki çabası ve yardımı unutulamaz. Babam altyapının başlangıcından bu yana hep yanımda. Bugün ben de aileme yardımcı olmanın gururunu yaşıyorum. Aileme bir ev aldım. Onları mutlu görmek benim de en büyük mutluluğum oluyor.

▼Peki, futbol oynarken eğitimini sürdürebildin mi?

▲Liseyi bitirdim ve üniversiteye devam etmek istiyorum. Amacım Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarından birisinde eğitimimi sürdürmek.

▼Ankaragücü takımı çok sayıda isim yapmış yabancıya ve kaliteli yerli oyunculara sahip. Ancak sen bu geniş kadro içinde ilk on birde yer bulmaya başladın. Takımda nasıl bir rekabet yaşanıyor ve sen bu rekabette öne çıkmayı nasıl başardın?

▲Gerçekten de takımımız çok kaliteli oyunculardan oluşuyor ve forma için ciddi bir rekabet yaşanıyor. Ama hocamız Ümit Özat bütün oyunculardan kendilerini hazır tutmalarını ve her an oynayacakmış gibi davranmalarını istiyor. Sezonun ilk haftasındaki Trabzonspor maçının ikinci 45 dakikasında oyuna girmiştim, ertesi hafta Manisaspor'la karşılaşacaktık. Hocamız bana "Kendini hazır tut" dedi ve Manisaspor maçının iki gün öncesinde ilk on birde yer alacağımı söyledi. Trabzonspor maçında bir

pozisyona girmiş ama golü kaçırmıştım. Hocam "Önemli olan doğru yerde bulunman ve o pozisyona girmendi. Eğer orada bulunmasaydın sana kızardım" demişti. Manisaspor maçında benzer bir pozisyon denk geldi, ben yine olmam gereken yerdeydim ve bu defa golü de attım. Şansımı iyi değerlendirdiğimi düşünüyorum.

▼Seni 19 yaşında Süper Lig'de ilk on bir oyuncusu yapan özelliklerinin neler olduğunu düşünüyorsun? Hocaların senin hangi yeteneklerini beğeniyor?

▲Önemli bir avantajım sol kanatta hem önde hem de arkada oynayabilmek. Millî Takımlarda da Fenerbahçe'de de hem sol bek hem de sol açıkta oynadım. Dolayısıyla hocalarımdan iki formadan birisini alabiliyorum. Diğer yandan kişiliğim ve karakterimden de çok memnunlar. Bir de hocalarım bana "Daha yaşın çok küçük. Ligde her zaman oynayabilirsin ama oynayamasan bile bunu dert etme ve daha fazla çalışmayı sürdür. Bu yeteneklerinle yolun açık" diyorlar.

İki ayağımı da kullanıyorum

▼İşte somut olarak o yeteneklerin neler?

▲Sol ayağımı çok iyi kullandığımı ve süratli olduğumu söylüyorlar. Benim en büyük avantajlarımdan birisi sağ ayağımı da kullanabiliyor olmam. Zaten Manisaspor maçındaki golümü de sağ ayağımla attım.

▼Aslında solakların en büyük sorunu sağ ayaklarını kullanamamaktır, öyle değil mi?

▲Doğru, ancak Fenerbahçe altyapısındaki hocalarımdan Hasan Özdemir (Rambo Hasan) her antrenmandan sonra beni kenara gönderir ve sağ ayakla şut çalışması yaptırırdı. Zaten B Genç Takımda sol kanatta oynarken 24 gol atmıştım ve bu gollerin 8'i sağ ayaklaydı. İşte o çalışmaları hiç aksatmadan devam ettirdim ve bugün sol ayağım kadar iyi olmasa da sağ ayağımı da başarıyla kullanabiliyorum.

▼Genç bir oyuncu olarak mutlaka geliştirmen gereken yönler de olmalı. Antrenörlerin bu konuda sana nasıl uyarılar ve tavsiyelerde bulunuyor?

▲Hocalarımın bana tek kızdıkları konu topu fazla ayağımda tutmam ve zaman zaman top kayıpları yapmam. Ama bu sezon ligde oynadığım maçlarda böyle bir sıkıntı yaşamadım. Tabii bunda birlikte oynadığım ağabeylerimin de payı var. Saha içinde bana yardımcı oluyorlar, gereken uyarıları yapıyorlar ve dolayısıyla şimdilik bir sıkıntı yaşamıyorum.

▼Sana bugün bu şansı veren Ümit Özat da eski bir Fenerbahçeli. Senin özelliklerini ve yeteneklerini bu vesileyle biliyor olabilir mi?

▲Ümit Hocamla Fenerbahçe konusunda hiç konuşmadık. O benimle ilgili olarak daha çok Millî Takımlardaki hocalarımdan bilgi almış. Antrenmanlarda bana "Üç sene içinde benden sonra Türkiye'nin en iyi sol beki olacaksın" diyor. Bana böyle güven duyduğunu göstermesi çok önemli tabii ki.

▼Teknik direktörün kimliği de oyuncu performansı açısından önemli değil mi? Bu anlamda Ümit Özat'ın oyuncularıyla kurduğu ilişkiyi nasıl yorumlarsın? Futbolu yeni bırakmış, genç bir teknik adamla çalışmak oyuncu-hoca ilişkileri açısından avantaj olarak değerlendirilebilir mi?

▲Kesinlikle değerlendirilebilir. Ümit Hoca ligin en genç teknik direktörü ve çok kısa bir süre önce de bizim gibi futbolcuydu. Dolayısıyla bizim ne düşündüğümüzü, neler hissettiğimizi en iyi anlayacak olanlardan biri. Oyuncularla hem antrenmanlarda hem de antrenmanların dışında kurduğu bire bir diyalog mükemmel. Zaman ilerledikçe Ümit Hocanın farkının takıma daha fazla yansıyacağından ve çok daha iyi bir Ankaragücü'nün ortaya çıkacağından kuşku duymuyorum.

▼Sol kanatta önde görev almak mı yoksa bek oynamak mı daha verimli olmanı sağlıyor? Mesela Gökhan Gönül bu soruya, "Kendimi geride daha rahat hissediyorum, çünkü önümü görerek oynamak ve geriden çıkmak bana avantaj sağlıyor" cevabını vermişti.

▲Benim için fark etmiyor aslında. Ama önde oynarsam gole daha yakın oluyorum.

▼Takım içindeki rekabet nasıl? Ankaragücü sol beke de Kanadalı Michael Klukowski'yi transfer etti.

▲Ben kolay kolay beğenen birisi değilim ama yönetimimiz çok iyi bir transfer yapmış. Hem savunma hem de hücum yönü çok iyi olan bir oyuncu. Birkaç maçta çok iyi bir ikili olduğumuzu, zaman ilerledikçe aramızdaki uyumun daha da artacağını düşünüyorum. Takımdaki rekabete gelince, sol önde oynayabilecek çok fazla oyuncu var. Murat Duruer o bölgenin oyuncusu. Güven ağabey ve Sestak da sol kanatta oynayabiliyor. Şimdi bir de Gabriç geldi ve sol kanatta gerçekten enteresan bir rekabet olacak. Ben rekabetten kaçan bir oyuncu değilim. Sonuçta hocamız formayı hak edene verecektir. Ben de en iyisi olmak için daha fazla çaba harcayacağım.

▼Peki, ilk on birde oynamaya alıştıktan sonra yedek kalmak sana neler düşündürür?

▲Elbette iyi olduğu zaman yedek kalmak her oyuncuda moral bozukluğuna yol açar. Ama ben Ümit Hocamızın böyle bir şey yapmayacağını ve iyi oynadığım sürece forma vereceğini biliyorum. Çünkü bize "Hiçbir teknik adam bindiği dalı kesmez" diyor. Yedek bırakıldığımda hocamın mutlaka bir açıklaması olacağını biliyorum. Dediğim gibi henüz 19 yaşındayım ve o bölge için çok daha tecrübeli 3-4 oyuncu daha forma bekliyor. Bu rekabet içinde her zaman yer almak ve formamı sonuna kadar korumak istiyorum. Ama başkasına şans verildiğinde küsecek ve pes edecek bir oyuncu değilim.

▼Futbola başladığın dönemde bir idolün var mıydı?

▲Dünyadaki idollerim sol bekte Patrick Evra, sol önde ise Arjen Robben. Bu ikisinin dışında başka bir oyuncuya hayranlığım yok.

▼Neden mesela Abidal değil de Patrick Evra?

▲Türkiye'de oyun tarzımla benzediğim İbrahim Üzülmez ve Gökhan Gönül var. İkisinin de defansif yönleri güçlü ve bu arada sürekli hücumu düşünüyorlar. Abidal böyle bir oyuncu değil. Patrick Evra ise bana göre hücum eden sol beklerin en mükemmeli.

Daum, Okan'ı oynatır mıydı?

▼Fenerbahçe'de Gökhan Gönül'ün yokluğunda 17 yaşındaki Okan Alkan forma giydi ve başarılı oldu. Gençler şans verildiğinde başarılı oluyorsa, bunu nasıl değerlendirmek gerekir sence?

▲Bakıyorum da bu sezonun başında her takımdaki gençler çok iyi işler yapıyor. Bence Türkiye'de gençlere en fazla şans veren teknik adamlar Tolunay Kafkas ve Abdullah Avcı. Gençlere şans verildiğinde de olumlu sonuçları mutlaka alınıyor. Çünkü gençler futbola aç ve kazanmak için ellerinden gelenin fazlasını yapıyor. Fenerbahçe'de böyle bir deneme yapılmasını ise Aykut Hocaya bağlıyorum. Onun varlığı Fenerbahçe'de genç oyuncular için büyük bir şans, Düşünsenize, Daum olsaydı Okan'ın böyle bir fırsat bulması mümkün müydü?

▼Genç Millî Takımlara baktığımızda oldukça fazla sayıda Fenerbahçeli oyuncu görüyoruz. Sanki yakın zamanda Fenerbahçe'nin A takımında Okan'ın dışında da genç oyuncularla karşılaşacakmışız gibi görünüyor. O oyuncuları iyi tanıyan biri olarak formaya en yakın isimler kimler?

▲Bu soruyu henüz A takımda oynamadan önce de sorsaydınız 1 numarada Okan'ı sayardım. O da Gökhan ağabeyin stiline sahip. İki numaram, stoper oynayan Hasan Erboy, üç numaram ise Recep Berk Elitez. İnşallah üçü de çok iyi yerlere gelecek.

▼Bundan sonraki hedeflerin neler?

▲Ankaragücü ile 4 yıllık daha sözleşmem var. Öncelikle kendimi Ankaragücü taraftarlarına sevdirmek ve takımın kalıcı oyuncusu olmak, sonra da bu forma altında A Millî Takım'a gitmek istiyorum. Sonrasında ise üç büyük takımdan birisinde oynama hedefim var.

▼Fenerbahçe'nin altyapısından yetişmiş bir oyuncu olarak Galatasaray veya Beşiktaş'ta da oynar mısın yani?

▲Elbette oynarım, hiç problem değil. Ben profesyonel bir oyuncuyum ve kariyerimi geliştirecek her takımda oynarım.

Aslan payı şampiyonlara

UEFA geçtiğimiz ay, 2009-2010 sezonunda Avrupa kupalarında hangi takıma ne kadar para dağıttığını açıkladı. Toplam 881 milyon 360 bin euronun dağıtıldığı iki ligde, en çok dikkat çeken durum ise Şampiyonlar Ligi'ne dağıtılan para ile Avrupa Ligi'ne verilen para arasındaki astronomik fark. Bunun yanı sıra UEFA'nın bir sezon içerisinde dağıttığı toplam miktarın önümüzdeki senelerde daha da artması oldukça yüksek bir ihtimal. Beşiktaş'ın Şampiyonlar Ligi'nde kazandığı 21 milyon euroya karşılık Fenerbahçe ve Galatasaray'ın kasasına UEFA Avrupa Ligi'nden giren para yaklaşık 5'er milyon euro.

Aydın **Güvenir**

2009-2010 UEFA Şampiyonlar Ligi için kulüplere dağıtılan toplam paraya baktığımızda 746 milyon 400 bin euro gibi astronomik bir rakamla karşılaşıyoruz. Geçen sezon eleme turu sisteminin yanı sıra ticari anlamda da bazı değişikliklerin yaşandığı ligde, yapılan ticari anlaşmalar sonucu üç yıllık döngü ile beraber bu gelirlerin önümüzdeki yıllarda daha da artması bekleniyor.

UEFA'nın geçtiğimiz ay açıkladığı para dağılım listesine baktığımızda Şampiyonlar Ligi'ne katılan 32 kulübün her birine katılım payı olarak toplam 3 milyon 800 bin euro dağıtıldığını görüyoruz. Katılım payı olarak UEFA'nın dağıttığı toplam para ise 121 milyon 600 bin euro. Yine her kulübe, çıktığı her grup maçı için 550 bin euro dağıtılmış. Bu da 6 maç sonunda her kulübün 3 milyon 300 bin euro daha kazandığını gösteriyor. Yani Şampiyonlar Ligi gruplarına kalan bir takım, hiç puan alamasa ya da TV gelirlerinden hiç para kazanamasa bile en az 7 milyon 100 bin euroyu kasasına koymuş oluyor. 32 kulübe çıktıkları grup maçları için "maç bonusu" adı altında verilen toplam para ise 105 milyon 600 bin euro. Bunun dışında, UEFA'nın gruplarda takımların kazandıkları puanlara göre dağıttığı bir "performans bonusu" sistemi de var. Buna göre, kulüpler gruplarda kazandığı her maç için 800 bin, her beraberlik için de 400 bin euro elde ediyor. Bu da tüm grup maçlarını kazanan bir ekibin toplam 4 milyon 800 bin euro performans bonusu kazanabileceği anlamına geliyor. Geçen sene "Performans Bonusu"ndan en çok para kazanan takım ise aldığı 5 galibiyet ve 1 beraberlikle 4 milyon 400 bin euroyu kasasına koyan Bordeaux. Maccabi Haifa ile Debrecen ise gruplarda hiç puan alamayarak bu ödülden mahrum kalan takımlar. Toplamda da tüm kulüplere UEFA tarafından 76 milyon 800 bin euro performans bonusu dağıtıldığını görüyoruz. Gruplardan 2. tura yükselen 16 takıma ise yükselme payı olarak 3'er milyon euro dağıtılıyor. Bir başka deyişle UEFA bu kategoride de toplam 48 milyon euroyu kulüplerin cebine koyuyor. Çeyrek finale yükselen her takımın ise aldığı para 3 milyon 300 bin euro. Yani tur yükseldikçe, alınan para da artıyor. Çeyrek finale çıkan takımlara toplam verilen para ise 26 milyon 400 bin euro değerinde. Yarı finale kalan 4 takımın her birine ise 4 milyon euro olmak üzere, toplam 16 milyon euro dağıtılmış. Finale yükselen iki takıma da UEFA tarafından toplam 14 milyon 200 bin euro verildiğini görüyoruz. Bu paranın 9 milyon eurosunu şampiyon Inter kasasına koyarken, 5 milyon 200 bin euro da finalist Bayern Münih'e teselli hediyesi olmuş.

TV Gelirleri

UEFA'dan kulüplere ödenen Şampiyonlar Ligi payının geri kalan kısmı ise kulüplerin kendi ülkelerinin iç pazar TV değerlerine ve gelirlerine dayanıyor. Buna göre bu kategoride UEFA'nın kulüplere dağıtmış olduğu toplam 337 milyon 800 bin euronun hangi kulübe ne kadar dağıtıldığı ise TV gelirleri dışında, takımların bir sezon önce kendi liglerini kaçıncı sırada bitirdiğine ve 2009-2010 Şampiyonlar Ligi'nde kulüplerin kaç maç oynadığına da (Eleme turları hariç) dayanıyor. Dolayısıyla TV gelirlerinde, bir sezon önce kendi liginde şampiyon olmuş bir kulübün diğer kulüplere oranla daha fazla para alması mümkün. Geçtiğimiz sezon ise bu kategoride en fazla parayı alan takım ne Inter ne de Bayern Münih. 28 milyon 811 bin euroluk gelirle Manchester United TV gelirlerinden en çok parayı kazanan takım.

İngiliz ekibi böylece finale kalamamasına rağmen, geçtiğimiz sezon kendisini çeyrek finalde eleyen Bayern Münih'e göre yaklaşık 1 milyon euro daha fazla para kazanmış. Bu da TV gelirlerinin aslında kulüpler için ne kadar önem taşıdığını gösteriyor.

Bu kategoride Manchester United'ı izleyen takım, 19 milyon 777 bin euro ile Liverpool. Bu sonuç, Kırmızı Şeytanların TV gelirlerinde en yakın rakibinden bile 9 milyon eurodan fazla para kazandığı anlamına geliyor. Bu rakam da Şampiyonlar Ligi'ne kalan her takımın kasasına koyduğu minimum paradan daha fazla. Liverpool'u da sırayla şampiyon Inter, Bayern Münih, Barcelona, Chelsea, Wolfsburg ve Arsenal izliyor. Burada en çok dikkat çeken takımlar ise Liverpool ile Wolfsburg. Gruplarda elenmesine karşın TV gelirlerinden en çok para kazanan 6. takım olan Alman ekibi, hiç kuşku yok ki bunu bir sezon önce flaş bir şekilde Bundesliga'yı şampiyon bitirmesine borçlu. Gruplarda elenmesine karşın hem elenen grup takımları arasında birinci, hem de genel TV gelirleri listesinde ikinci olan Liverpool ise sportif anlamda başarısız olmasına karşın yüksek miktar alan kulüplerden bir diğeri. TV gelirlerinin oluşturduğu havuzdan en düşük parayı ise 1 milyon 430 bin euro ile Maccabi Haifa almış. İsrail ekibini izleyen ekipler ise APOEL, Debrecen ve Zürih. Geçtiğimiz sezon ülkemizin Şampiyonlar Ligi'ndeki tek temsilcisi Beşiktaş ise bu kategoriden 12 milyon 816 bin euroyu kasasına koymuş. Siyah-beyazlı ekip performans bonusu olarak 1.2 milyon euro alırken, toplam kazandığı para da 21 milyon 116 bin euroyu bulmuş. UEFA'nın bunun dışında önceki sezon kendi liginde şampiyon olup gruplara kalamayan her kulübe 200 bin, bir kulübün oynadığı her eleme turu (play-off'lar hariç) için 130 bin , gruplardan önce oynanan son tur olan play-off turunda mücadele eden her takıma ise 2 milyon 100 bin euro dağıtmış olduğunu görüyoruz.

2009-2010 UEFA Şampiyonlar Ligi'nde Takımların UEFA'dan Aldıkları Toplam Para Sıralaması

Takım	Kazandığı Para (Euro)
1- Inter	48.759.000
2- Manchester United	45.811.000
3- Bayern Münih	44.862.000
4- Barcelona	39.061.000
5- Arsenal	33.359.000
6- Chelsea	32.167.000
7- Bordeaux	29.740.000
8- Lyon	29.060.000
9- Liverpool	28.877.000
10- Olympiakos	27.694.000
11- Real Madrid	26.825.000
12- Wolfsburg	26.006.000
13- Milan	23.766.000
14- Sevilla	24.373.000
15- Stuttgart	23.346.000
16- Fiorentina	22.431.000
17- Juventus	21.452.000
18- Beşiktaş	**21.116.000**
19- CSKA Moskova	20.992.000
20- Porto	18.734.000
21- Unirea Urcizeni	17.720.000
22- G. Rangers	17.124.000
23- Marsilya	16.962.000
24- AZ Alkmaar	16.278.000
25- Atletico Madrid	15.079.000
26- Rubin Kazan	13.224.000
27- Dinamo Kiev	12.322.000
28- Standard Liege	11.522.000
29- Zürih	10.242.000
30- APOEL	10.000.000
31- Debrecen	8.966.000
32- Maccabi Haifa	8.530.000

Avrupa Ligi

Katılan 56 (Şampiyonlar Ligi gruplarından gelen üçüncüler dâhil) takıma toplamda 134 milyon 960 bin euronun dağıtıldığı 2009-2010 UEFA Avrupa Ligi'nde ise katılım payı olarak gruplarda mücadele eden 48 takımın her birine 600 bin euro verilmiş. Bu kategoride toplam dağıtılan miktar 28 milyon 800 bin euro. Toplamda 14 milyon 400 bin euro olmak üzere, her takım "maç bonusu" olarak da 300 bin euro almış. Galibiyete 120, beraberliğe de 60 bin euronun verildiği "performans bonusu"nda ise toplam 17 milyon 280 bin euro UEFA'nın kasasından çıkmış. Gruptaki 6 maçını da kazanan Avusturya'nın Salzburg ekibi 720 bin euro ile bu kategoride en çok para elde eden takım. Şampiyonlar Ligi'nde gruplarında üçüncü olan 8 takımın da lige dâhil olmasıyla 2. turda mücadele eden toplam 32 ekibin her birine verilen para ise 180 bin euro değerinde.

Bu alanda toplamda da 5 milyon 760 bin euro kulüplerin kasasına girmiş. 3. turda boy gösteren 16 takımın kazandığı toplam miktar 4 milyon 320 bin euro iken, kulüplerin her birine 270 bin euro verilmiş. Çeyrek finaldeki her takım 360 bin euro daha alırken, bu kategoride UEFA'dan toplam çıkan para ise 2 milyon 880 bin euro. Her takıma 630 bin euro olmak üzere toplamda 2 milyon 520 bin euronun dağıtıldığı yarı finalden sonra ise finale çıkan iki takıma toplam 5 milyon euro ödenmiş. Bu paranın 3 milyon eurosu şampiyon olan Atletico Madrid'e, geri kalanı ise finalist Fulham'a gitmiş.

2009-2010 Avrupa Kupalarında Kulüpleri En Çok Para Kazanan 5 Ülke

İngiltere	157.963.577 euro
İtalya	122.883.086 euro
İspanya	122.661.428 euro
Almanya	114.668.271 euro
Fransa	81.783.677 euro

TV Gelirleri

UEFA Avrupa Ligi'nde havuzdan kulüplere gelen paranın dağılımı ise Şampiyonlar Ligi'ne göre daha farklı. Bu payın yarısı her ülkedeki medya hakları değerlerine ve gruplara o ülkeden kaç takımın katıldığına bağlı olacak bir şekilde, kulüplere eşit olarak dağıtıldı. Ancak bir sezon önce kendi ülkelerinin yerel kupasını kazanmış olan takımlar, diğer kulüplere oranla daha fazla gelir elde etti. Kulüplere havuzdan dağıtılacak toplam payın diğer yarısı ise tur atlama sistemine göre belirlendi. Bu payda ülkelerin ulusal medya haklarının değerine göre hesaplanan gelir dağılımı, takımların geçtikleri turlar da dikkate alınarak takımlara paylaştırıldı. Buna göre toplam 54 milyon euronun kulüplere verildiği bu kategoride, en çok parayı alan takım 5 milyon 190 bin 114 euro ile finalist Fulham oldu. Fulham'ı 4 milyon 721 bin 921 euro ile yarı finalist Hamburg, 4 milyon 619 bin 23 euro ile de Werder Bremen takip etti.

Fulham kazanılan toplam miktarda 10 milyon 10 bin 114 euro ile en çok para alan takım olurken, şampiyon Atletico Madrid ise lige grup maçlarından sonra dâhil olduğu için 6 milyon 358 bin 740 euro alabildi. Temsilcilerimizden Fenerbahçe'nin "performans bonusu"ndan aldığı para 600 bin euro olurken, Galatasaray da bu kategoride 540 bin euro kazandı. TV gelirlerinden ise iki kulübümüz de 3 milyon 274 bin 128 euro ile eşit miktardaki parayı kasalarına koymuş oldu. İki kulübümüz de bu kategoride 56 takım arasından en çok para kazanan 5. kulüp olmayı başardı.

İki lig arasındaki dağıtım farkı

Şampiyonlar Ligi ile Avrupa Ligi arasında kulüplere dağıtılan paraya baktığımızda devasa bir fark görüyoruz. Öncelikle iki lige dağıtılan toplam para arasında 600 milyon eurodan fazla bir fark olduğunu belirterek söze başlayabiliriz. Bunun dışında önceden de belirttiğimiz gibi Şampiyonlar Ligi'nde oynayan bir kulübün minimum 7 milyon 100 bin euro kazandığını düşünürsek, Avrupa Ligi'nde sadece Fulham ve Hamburg'un elde ettiği paranın bu miktarı geçebildiğini görüyoruz.

Avrupa Ligi gelirlerinden en çok para kazanan takım olan Fulham, elde ettiği gelirle Şampiyonlar Ligi'ne katılan ekiplerden ancak APOEL, Debrecen ve Maccabi Haifa'yı geride bırakabiliyor. Fulham'ın Avrupa Ligi şampiyonu olup, grup maçlarında da 6'da 6 yaptığını varsayarsak 1 milyon 240 bin euro daha fazla para alabileceğini görüyoruz. Bu eklenen rakamla ise geri kalan Şampiyonlar Ligi takımlarından bir tek Zürih'i geçebiliyorlar. Geride bıraktıkları bu dört kulübün de Şampiyonlar Ligi TV gelirlerinden en düşük pay almış takımlar olduğunu göz önüne alırsak, iki lig arasında dağıtılan paranın farkı açıkça ortaya çıkıyor. Bunun dışında değişkenlik gösteren "Performans Bonusu" ile "TV Gelirleri" kategorilerini dikkate almadığımızda, Şampiyonlar Ligi şampiyonunun 26 milyon 400 bin euro aldığını görüyoruz. Aynı kategorileri çıkardığımızda Avrupa Ligi gruplarından gelerek Avrupa Ligi şampiyonu olan bir takım ise bu miktarın yanında sadece 5 milyon 340 bin euro kazanabiliyor. Bu rakam da Şampiyonlar Ligi'nde geçen sezon toplam olarak en düşük parayı alan Maccabi Haifa'nın gelirinden daha az. İki lig arasında TV gelirlerine baktığımızda ise 283 milyon 800 bin euroluk büyük bir fark da göze çarpıyor. Bırakın Şampiyonlar Ligi'nde TV gelirlerinin Avrupa Ligi toplam gelirlerinden neredeyse üç kat fazla olmasını, bu farktan doğan rakam bile Avrupa Ligi'nde takımlara dağıtılan toplam gelirden yaklaşık 104 milyon euro daha çok. Geçtiğimiz sezon Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi'nde takımların kazandıkları toplam gelirlerin ülke bazında sıralamasında ise İngilizlerin bariz üstünlüğü gözüküyor. Hem geçmiş yıllarda Avrupa'daki başarıları hem de iç pazar medya hakları değerlerinin diğer ülkelere oranla fazla olması nedeniyle İngilizlerin bu listede açık ara birinci olması sürpriz sayılmaz. Türk takımlarına gelen toplam para ise 30 milyon 964 bin 256 euro ile Portekiz ve Hollanda gibi ülkelerden fazla iken, Rusya ve Yunanistan gibi ülkeler de yaklaşık 5 milyon euroluk farkla Türkiye'yi geride bırakıyor.

2009-2010 UEFA Avrupa Ligi'nde Takımların UEFA'dan Aldıkları Toplam Para Sıralaması

Takım	Kazandığı Para (Euro)
1- Fulham	10.010.114
2- Hamburg	7.472.921
3- Werder Bremen	6.629.023
4- Atletico Madrid*	6.358.740
5- Fenerbahçe	**4.954.128**
6- Galatasaray	**4.894.128**
7- Everton	4.763.829
8- Valencia	4.475.272
9- Hertha Berlin	4.160.835
10- Panathinaikos	3.983.935
11- Athletic Bilbao	3.274.208
12- Villarreal	3.215.208
13- Lille	3.070.839
14- Liverpool*	2.975.634
15- Benfica	2.881.382
16- AEK	2.451.821
17- Sporting Lizbon	2.261.871
18- Toulouse	2.212.201
19- Wolfsburg*	2.191.492
20- Roma	2.172.142
21- Anderlecht	2.072.722
22- Shakhtar Donetsk	1.977.323
23- Celtic	1.875.000
24- Lazio	1.866.997
25- Kopenhag	1.857.323
26- Salzburg	1.832.846
27- PSV	1.816.630
28- Club Brugge	1.774.209
29- CFR Cluj	1.757.399
30- Ajax	1.696.630
31- Hapoel Tel-Aviv	1.649.331
32- Genoa	1.639.997
33- Dinamo Bükreş	1.582.399
34- Steaua Bükreş	1.582.399
25- Timişoara	1.582.399
36- Twente	1.576.630
37- Heerenveen	1.446.316
38- Nacional	1.442.449
39- Basel	1.338.464
40- Dinamo Zagreb	1.270.316
41- Sparta Prag	1.264.285
42- Partizan	1.249.677
43- BATE Borisov	1.220.971
44- Rapid Wien	1.159.717
45- Sheriff	1.151.358
46- Slavia Prag	1.144.285
47- Rubin Kazan*	1.120.384
48- Levski Sofya	1.117.987
49- Sturm Graz	1.099.717
50- Ventspils	1.082.745
51- CSKA Sofya	1.057.987
52- Austria Wien	1.053.717
53- Standard Liege*	916.968
54- Juventus*	795.950
55- Marsilya*	738.637
56- Unirea Urcizeni*	468.113

Not: İşaretli takımlar Şampiyonlar Ligi'nden gelmiştir. Elde ettikleri rakamlar sadece UEFA Avrupa Ligi'nden kazandıkları paraları gösterir.

Dünya kulübü olmanın yolları

Alman spor pazarlama araştırma şirketi SPORT+MARKT'ın geçtiğimiz Eylül ayında sonuçlarını açıkladığı "Football Top 20" 2010 araştırması, "dünya kulübü" olma hedefindeki büyük kulüplerimiz için yeni pazarlar ve yeni gelir kalemleri belirleme konusunda önemli bulgular içeriyor. Listede 4. sırada yer alan Chelsea, İngiltere'de oldukça gerilerde kalmasına rağmen elde ettiği bu başarıyı, pazarlarını yurtdışına kaydırmış olmasına borçlu. Barcelona'nın ezici üstünlüğüyle Avrupa'nın en büyüğü olduğunu tescilleyen listede, Türkiye'den Galatasaray 16. ve Fenerbahçe de 18. sırada yer alıyor.

Mehmet ***Pozam***

"Bizim kulüplerimiz neden, Barcelona veya Manchester United kadar büyük olmasın?" diye iç geçirmiştir çoğu Türk futbolsever. Dünya çapında milyonları kendine bağlamış, Şampiyonlar Ligi'ni domine eden, en büyük bütçeler ve en ünlü yıldızlara sahip Avrupa'nın devlerine gerçekten de imrenmemek elde değil. 2009'da Fenerbahçe'nin Deloitte Football Money League'e giren ilk Türk kulübü olması ve 2010'da gerçekleştirilen yayın ihalesiyle de Spor Toto Süper Lig'in Avrupa'nın en değerli beşinci ligi haline gelmesiyle belki de o günler Türk futbolu için çok da uzak değildir. SPORT+MARKT İngiltere ve İrlanda Direktörü Gareth Moore'un da dediği gibi, "Futbolda büyümek için kayda değer fırsatlar var, yeter ki kulüpler bunları doğru değerlendirebilsin." SPORT+MARKT, üçüncü kez düzenlediği "Football Top 20" araştırmasının bu yılki sonuçlarını geçtiğimiz Eylül ayında spor kamuoyuyla paylaştı. Yaklaşık 250 milyon futbolseverin bulunduğu, 12 milyar euroluk dev bir pazarın yer aldığı Avrupa coğrafyasında, en çok taraftara sahip futbol kulüplerini araştıran SPORT+MARKT'ın elde ettiği veriler ve ulaştığı sonuçlar kulüplerin taraftar kitlesi ve pazar potansiyelini görmesi açısından kayda değer.

Türk kulüpleri kan kaybediyor

Barcelona'nın ezici üstünlüğüyle Avrupa'nın en büyüğü olduğunu tescilleyen listede, Türkiye'den Galatasaray 16. ve Fenerbahçe de 18. sırada yer alıyor. Ebedi dostların durumu iyi gibi görünse de bir önceki senenin araştırmasına göre kan kaybetmişler. Galatasaray'ın 2009'daki 9 milyon taraftar potansiyeli bu sene 6.8 milyona düşmüş; Fenerbahçe ise bir önceki yıl 7.3 milyonluk bir kitleye ulaşırken, 2010'da 6.1 milyona gerilemiş. Türk futboluna olan ilginin azalması sadece kulüp bazında değil. Aynı zamanda ulusal düzeyde de bir gerileme var. SPORT+MARKT Executive Direktörü Hartmut Zastrow'un da belirttiği gibi Euro 2008'de kazandığımız ivmeden sonra 2010 Dünya Kupası finallerine gidemeyişimiz, tıpkı Rusya'da olduğu gibi, ülkede futbola olan ilginin azalmasına ve futbol taraftarı sayısında sert bir düşüşe neden olmuş.

Kulüplerimizin kıta coğrafyasında popüleritelerini koruyabilmeleri için UEFA kupalarında devamlı var olmaları şart mı? SPORT+MARKT direktörlerine göre cevap, "Evet, tabii ki." Araştırma sonuçlarına göre yurtçindeki kaleleri sağlam olan kulüplerimizin (raporun öngörüsüne göre Türkiye'nin %39'u Galatasaraylı, %35'i Fenerbahçeli), Avrupa'nın devleriyle yarışabilmek için uluslararası arenada kendilerini göstermeleri ve süreklilik sağlamaları gerekli. Bu bağlamda, bu sezon Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor'un UEFA kupalarından erken elenmeleriyle ülke futbolu çok büyük bir fırsatı tepti. Beşiktaş ve Bursaspor'la beraber Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi'nde toplam beş takımla grup mücadelesi verme şansını kaçırmış olduk.

UEFA kupalarında var olmanın yanı sıra başarı da şüphesiz şart. Geçen senenin Şampiyonlar Ligi finalistleri Inter ve Bayern Münih, taraftar sayılarını bir hayli arttırmış. Hatta Serie A ve Şampiyonlar Ligi şampiyonu Inter, taraftar sayısını %70'le, en çok arttıran kulüp olmuş. Genel klasmanda 12.'likten 7.'liğe yükselen Inter'in taraftar kitlesine yeni dâhil olan futbolseverlerin çoğu da yurtdışından. Başarı her zaman daim olmasa da uluslararası arenada var olma, popülarite ve dolayısıyla da pazar potansiyeli açısından çok kilit bir nokta.

İki örnek: Chelsea ve Barcelona

Avrupa arenasından iki güçlü örnek, futbol endüstrisinde büyümeyi hedefleyen kulüplerimize yol gösterir nitelikte. İlki Chelsea. Genel klasmanda 4. sırada yer alan Londra kulübü, İngiltere'deki genel duruma göz atıldığı zaman bir hayli gerilerde gözüküyor. Vefalı olmalarıyla bilinen İngiliz futbolseverler, daha köklü kulüpler olan Manchester United, Liverpool ve Arsenal'e sadık kalmış. Abramovich döneminde yükselişe geçen Chelsea'nin ülke çapındaki taraftar oranı yalnızca %6.

Son beş sezonda kazandıkları üç Premier Lig şampiyonluğu ve oynadıkları bir Şampiyonlar Ligi finali, kulübün İngiltere'deki taraftar sayısını fazla kıpırdatamamış.

Buna karşılık Avrupa'nın dördüncü en büyük taraftar potansiyeline sahip kulübü olmaları, pazarlarını yurtdışına kaydırmış olmalarına işaret ediyor. Aynı dili konuşmalarına rağmen, Chelsea'nin resmi internet sitesinde İngiliz "Union Jack" bayrağının yanında bir de Amerikan bayrağı yer alıyor. Pazarlarını Atlantik Okyanusu'nun diğer yakasına çevirmiş olan Chelsea, "Yeni Dünya"da büyüyen taraftar kitlesini, özelleştirilmiş resmi sayfa ve Amerika'da düzenlenen yaz kamplarıyla besliyor. Forma ve merchandising satışından elde ettikleri gelir da cabası.

İkinci örnek ise Barcelona. Avrupa pazarında 57.8 milyon taraftarla, en yakın rakibi Real Madrid'i neredeyse ikiye katlayarak listenin en tepesinde yer alan Katalanlar şüphesiz kıtanın en popüler kulübü. Bir önceki sezon kazanmadık kupa bırakmayan Barça, geçtiğimiz

> Araştırma sonuçlarında yüzümüzü güldüren bulgu, Türkiye'deki Facebook patlamasının büyük kulüplerimize yansıması. Hâlihazırda en çok taraftara sahip futbol kulübü fan page'i, yaklaşık 4.5 milyon taraftarla Galatasaray'a ait. İkinci ve üçüncü sıradaki Barcelona ve Real Madrid'in hemen altında ise yaklaşık 3 milyon taraftarla Fenerbahçe geliyor.

Futbolla İlgilenen Nüfus

Ülke	Sayı
Rusya	46.2 milyon
Almanya	34.5 milyon
İngiltere	26 milyon
İtalya	22.8 milyon
İspanya	18.8 milyon
Fransa	18.3 milyon
Polonya	16.3 milyon
Türkiye	**14.8 milyon**
Ukrayna	11 milyon
Hollanda	9 milyon
Portekiz	5.3 milyon
Yunanistan	5.3 milyon
Çek Cum.	3.9 milyon
Bulgaristan	3.4 milyon
İsviçre	3 milyon
Avusturya	2.4 milyon
Hırvatistan	2.2 milyon

Avrupa'nın toplam nüfusu
465.9 milyon
Futbolla ilgilenen nüfus
248.6 milyon
Toplam pazar
12 milyar euro

Kulüplerin Yurtdışındaki Taraftar Sayıları

Kulüp	Sayı
1- Barcelona	52.3 milyon
2- Manchester United	25.9 milyon
3- Real Madrid	24.5 milyon
4- Chelsea	19.8 milyon
5- Arsenal	17.2 milyon
6- AC Milan	14.3 milyon
7- Inter	13.6 milyon
8- Liverpool	12.0 milyon
9- Bayern Münih	10.7 milyon
10- Juventus	7.6 milyon
11- Roma	4.4 milyon
12- Ajax	2.8 milyon
13- Lyon	2.2 milyon
14- Marsilya	1.2 milyon
15- Galatasaray	**0.9 milyon**
16- Fenerbahçe	**0.9 milyon**
17- Spartak Moskova	0.4 milyon
18- Zenit St. Petersburg	0.2 milyon
19- CSKA Moskova	0.0 milyon
20- Dinamo Kiev	0.0 milyon

Kulüplerin Toplam Taraftar Sayısı

Kulüp	Ülke	Sayı
1- Barcelona	İspanya	57.8 milyon
2- Real Madrid	İspanya	31.3 milyon
3- Manchester United	İngiltere	30.6 milyon
4- Chelsea	İngiltere	21.4 milyon
5- Bayern Münih	Almanya	20.7 milyon
6- Arsenal	İngiltere	20.3 milyon
7- AC Milan	İtalya	18.4 milyon
8- Inter	İtalya	17.5 milyon
9- Liverpool	İngiltere	16.4 milyon
10- Juventus	İtalya	13.1 milyon
11- Zenit	Rusya	12.6 milyon
12- CSKA Moskova	Rusya	10.5 milyon
13- Spartak Moskova	Rusya	9.0 milyon
14- Marsilya	Fransa	7.8 milyon
15- Ajax	Hollanda	7.1 milyon
16- Galatasaray	**Türkiye**	**6.8 milyon**
17- Lyon	Fransa	6.6 milyon
18- Fenerbahçe	**Türkiye**	**6.1 milyon**
19- Roma	İtalya	6.0 milyon
20- Dinamo Kiev	Ukrayna	5.3 milyon

Kulüplerin Yurtiçi Taraftar Sayısı ve Oranı

Kulüp	Sayı	Yüzde
1- Dinamo Kiev	5.3 milyon	%47
2- Ajax	4.3 milyon	%39
3- Galatasaray	**5.9 milyon**	**%39**
4- Real Madrid	6.8 milyon	%36
5- Marsilya	6.6 milyon	%36
6- Fenerbahçe	**5.2 milyon**	**%35**
7- Bayern Münih	10.0 milyon	%29
8- Barcelona	5.5 milyon	%29
9- Zenit	12.4 milyon	%27
10- Juventus	5.5 milyon	%24
11- Lyon	4.4 milyon	%24
12- CSKA Moskova	10.5 milyon	%23
13- Spartak Moskova	8.6 milyon	%19
14- Manchester United	4.7 milyon	%18
15- AC Milan	4.1 milyon	%18
16- Liverpool	4.4 milyon	%17
17- Inter	3.9 milyon	%17
18- Arsenal	3.1 milyon	%12
19- Roma	1.6 milyon	%7
20- Chelsea	1.6 milyon	%6

sezon Şampiyonlar Ligi yarı finalinde Jose Mourinho'ya boyun eğmiş olsa bile, hem listenin zirvesini korumayı hem de taraftar sayısını en çok arttıran kulüp olmayı başarmış. SPORT+MARKT İspanya ve Latin Amerika Direktörü Mario Oliveto, bir önceki seneye göre taraftar potansiyelini 13.6 milyon arttıran Barcelona'nın başarısını, sportif başarının yanı sıra net bir biçimde sergilediği imaj, yarattığı kendine has stil ve felsefeyle şekillenen bir model çizmesine bağlıyor.
Çizdiği net imajla, güçlü markasını daha da kuvvetlendiren Barcelona'yı ne tesadüf ki daha da ileri taşıyan kat be kat arttırdığı yabancı taraftarlar olmuş.
Araştırmaya göre, yurtdışındaki 52.3 milyon taraftar potansiyeline sahip olan Barça'yı, Manchester United (25.9 milyon) ve Real Madrid (24.5 milyon) takip ediyor.
Bir karşılaştırma yapmak gerekirse, SPORT+MARKT'ın ulaştığı verilere göre Galatasaray ve Fenerbahçe'nin yurtdışındaki taraftar kitleleri 1'er milyonun biraz altında.

Sosyal medyada 1 numarayız

Araştırma sonuçlarında yüzümüzü güldüren bir bulgu ise Türkiye'deki Facebook patlamasının büyük kulüplerimize yansıması.
Hâlihazırda en çok taraftara sahip futbol kulübü "fan page"i, yaklaşık 4.5 milyon taraftar ile Galatasaray'a ait. İkinci ve üçüncü sıradaki Barcelona ve Real Madrid'in hemen altında ise yaklaşık 3 milyon taraftarla Fenerbahçe geliyor.
SPORT+MARKT direktörleri sosyal medyanın önemini, doğru kullanılması halinde global çaptaki taraftar kitleleriyle düşük maliyetli iletişim sağlayabilmeleriyle açıklıyor. Hem bilgisayar başında hem de cep telefonlarından günlük hayatın bir parçası olan sosyal medyayı etkin bir şekilde kullanmak, futbol kulüpleri için yerli ve yabancı, bütün taraftarlarıyla "yakın temas noktaları" oluşturmak ve devamlı günlük iletişim halinde olarak geniş kitlelere aidiyet duygusu kazandırmak ve onları sadık taraftara, nihayetinde de potansiyel müşteriye çevirebilmek anlamına geliyor. Yeni medya ortamında almış oldukları hız ve konum Galatasaray ve Fenerbahçe için önemli bir fırsat.

SPORT+MARKT'ın dikkat çektiği diğer bir nokta ise dünya futbolunda kadın izleyicilerin sayısının hızla yükselmesi... Hele hele erkek izleyici sayısına nazaran. Bu da futbol kulüplerinin pazarlama stratejilerinde göz önünde bulundurmaları gereken bir husus olarak göze çarpıyor.

Kulüplerimiz neler yapabilir?

Yukarıda verdiğimiz örnekler ve değindiğimiz bulgular, SPORT+MARKT'ın "Football Top 20" araştırmasının en belirgin sonucuna işaret ediyor; Avrupa'daki futbol kulüplerinin giderek artan bir hızla uluslararasılaşması (internationalisation).
Yurtçinde kaleleri zaten sağlam olan kulüplerimiz, futbol endüstrisinde yükselen bu trende ayak uydurmalı. Artan yayın gelirleri ve ülke çapındaki profesyonel kulüp mağazacılığıyla forma satışı ve merchandising ile Türk futbol tarihinde daha önce hiç görülmemiş gelirlere ulaşan kulüplerimiz, artık Türkiye sınırlarının dışını da hedeflemeli.
2000'de Galatasaray'ın UEFA Kupası ve Süper Kupa'yı kazanması, 2002 ve 2008'de Millî Takımımızın elde ettiği başarılar ve 2007-2008 sezonunda Fenerbahçe'nin Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek finale ulaşması Türk futbolunu ve kulüplerimizi dışarıya tanıttı, popülariteleri tüm dünyada arttı.
Daha önceleri "yurtdışı" yalnızca gurbetçilerimizden ibaret algılanırken, şimdi yabancı futbolseverler ve spor gazetecileri de büyük bir ilgiyle kulüplerimizi ve Türk futbolunu yakından takip eder oldu. Dünya kulübü olmayı hedefleyen büyük kulüplerimiz, bunun farkına varıp yurtdışına açılmalı.
Yol haritasındaki ilk adım, UEFA kupalarında boy göstermek. Özellikle Şampiyonlar Ligi'nde elde edilen başarılarla yabancı taraftar sayısını arttırabilen kulüplerimiz, başarı gelmediğinde potansiyelini düşürebileceğinden, en azından UEFA kupalarında devamlılık sağlamalı.
Yakaladıkları taraftarları kaybetmemek içinse, resmi kulüp sayfalarında yabancı dilde içeriğe önem vermeleri ve sosyal medyayı etkili bir şekilde kullanarak başarılı bir sezonun ardından kazanılan "geçici"' taraftarları "sadık" taraftarlara dönüştürmeleri gerekir.
Son aşama ise sadık taraftarları para harcayan müşterilere dönüştürebilmek. Avrupa'nın yanı sıra ABD ve özellikle Arap ülkelerinde kulüplerimiz ve Türk futboluna olan ilgiyi değerlendirip, bu coğrafyalara yönelik pazarlama stratejileri geliştirilebilir. Forma ve merchandising satışını online kanallardan tüm dünyaya açmak ilk adım olabilir. Taleplerin hangi ülkelerden, hangi oranlarda geldiğini inceledikten sonra ise kilit pazarları tespit edip o bölgelere yönelik projeler ve yatırımlar geliştirilebilir.
Büyük kulüplerimizin Avrupa'nın devleriyle saha içinde rekabet edebilmeleri için, futbolda yükselen uluslararasılaşma trendine ayak uydurmaları ve yurtdışında, gurbetçilerimizin yanı sıra özellikle yabancı taraftarlara da hitap etmeleri gerekiyor.
SPORT+MARKT İngiltere ve İrlanda Direktörü Gareth Moore'un da belirttiği gibi futbolda büyümek için, "Yalnızca saha içindeki başarı değil, aynı zamanda saha dışındaki başarı da gerekli."

Facebook'taki Taraftar Sayıları

Kulüp	Resmi Fan	Toplam Taraftar
1- Galatasaray	**4.406.569**	**6.8 milyon**
2- Barcelona	4.159.591	57.8 milyon
3- Real Madrid	3.384.432	31.3 milyon
4- Fenerbahçe	**2.972.477**	**6.1 milyon**
5- Liverpool	2.304.356	16.4 milyon
6- M.United	2.213.719	30.6 milyon
7- Chelsea	1.481.385	21.4 milyon
8- Arsenal	1.402.498	20.3 milyon
9- AC Milan	1.073.435	18.4 milyon
10- Marsilya	571.816	7.8 milyon
11- Roma	269.328	6.0 milyon
12- Bayern Münih	174.728	20.7 milyon
13- Lyon	154.216	6.6 milyon
14- Juventus	141.774	13.1 milyon
15- Ajax	16.220	7.1 milyon
16- Inter	9.360	17.5 milyon
17- S.Moskova	8.155	9.0 milyon
18- Zenit	5.281	12.6 milyon
19- CSKA Moskova	3.634	10.5 milyon
20- Dinamo Kiev	1.034	5.3 milyon

Not: *Sport+Markt bu araştırmayı yaparken 17 Avrupa ülkesinden toplam 10 bin 200 futbolseverle telefonda görüştü. Türkiye'den 16-69 yaş arası 600 futbolseverle yapılan telefon görüşmelerinde elde edilen veriler bu araştırmaya aktarıldı. Telefon görüşmeleri rastgele yapıldı ve farklı yerel bölgeler arandı.*

Gençlere pozitif ayrımcılık sağlanmalı

Serdar Eylik

Selim ***Şakarcan***

▼Galatasaray altyapısında yetişip U17'den itibaren Genç ve Ümit Millî Takımların tüm seviyelerde oynamış, geleceğe dair büyük umutlar bağlanan bir oyuncu olarak Serdar Eylik'i yakından tanımak istiyoruz.

▲1 Şubat 1990 tarihinde Elazığ'da doğdum. Aslen Karslıyız, babam polis. Elazığ'da görev yaptığı dönemde doğdum. 1 yaşındayken İstanbul'a gelmişiz, İstanbul'da büyüdüm. Bir ağabeyim, bir de kardeşim var.

▼Futbola kaç yaşında ve nasıl başladın?

▲Futbola 10 yaşında Galatasaray'da başladım. 2000 yılında katıldığım seçmelerde beğenildim ve A takıma çıkana kadar hep Galatasaray'da oynadım.

▼Eğitimine devam ediyor musun?

▲Evet, Haliç Üniversitesi 3. sınıf öğrencisiyim. Bu sene İstanbul'dan ayrıldığım için eğitimimi 1 sene dondurdum. Daha sonra devam etmek istiyorum. Üniversitede aynı zamanda futbol takımında oynuyordum. Haliç Üniversitesi'ne girmemin en büyük nedeni de futbol takımıydı. Hem futbol takımında oynayıp hem de eğitimimi devam ettiriyordum. Bu sene üniversite takımımız Türkiye ve Avrupa şampiyonu oldu. Benim gibi futbolcular için bu başarı kariyerimiz açısından çok önemli. Polonya'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda rakip takımlarda da profesyonel futbolcular vardı. Bu şampiyona benim için de iyi bir tecrübe oldu. Çok disiplinli bir hocamız var, Müslüm Gülhan. Arkadaş ortamımız çok iyiydi. Bunun sonucunda da şampiyonluk geldi.

▼Neden bir başka spor branşını değil de futbolu seçtin?

▲Bütün Türk ailelerinde futbol sevgisi vardır. Ben de çocukluğumdan beri futbol oynuyorum ve futbolu çok seviyorum. Küçükken mahallede, sitede top oynarken yetenekli olduğumu söylüyorlardı. Biz de futbolun eğitimini almama karar verdik ve ailemin desteği ile Galatasaray'da seçmelere katıldım. Yani başlamamın sebebi hem futbolu çok sevmem hem de yetenekli olduğumu düşünmemdi. Çok mutluyum futbolcu olduğum için. En büyük destekçim annem ve babam oldu her zaman. Onların sayesinde bu kadar iyi yerlere geldiğimi düşünüyorum.

▼Hangi mevkide başlamıştın?

▲Sol açıkta başladım ve aynı mevkide devam ediyorum.

▼Ailende futbolcu ya da sporcu var mı?

▲Dayım futbolcuydu, üst liglerde olmasa da futbol oynadı. Futbolu dayım sayesinde sevdim diyebilirim. Belli bir yaşa gelene kadar onunla çok futbol oynadık. Bir de kardeşim okul takımında basketbol oynuyor.

▼Örnek aldığın, beğendiğin futbolcular var mı?

▲Tabii ki herkesin vardır. Ben de oynadığım mevkiden dolayı Messi'yi ve Ronaldo'yu, bir de şimdi Beşiktaş'ta yakından izleme fırsatı bulduğumuz Quaresma'yı çok beğenirim. Türk futbolculardan da Arda ağabeyi örnek alıyorum.

▼Nasıl bir futbolcu olduğunu düşünüyorsun? İyi yönlerin ve geliştirmen gerektiğini düşündüğün yönlerin nelerdir?

▲Bire bir kaldığımda adam eksiltmeyi çok seviyorum. Bu konuda iyi olduğumu düşünüyorum. Topla oynamayı da çok severim ama topla çok oynamak bazen takıma zarar da verebiliyor. Orta yapmayı pek sevmiyorum. Orta yapmak yerine genelde topla kaleye kadar gitmeyi tercih ediyorum. Orta yapmak konusunda da kendimi geliştirmem lâzım. Bir de fizik olarak kendimi geliştirmem gerekiyor. Biraz daha kuvvetlenmeliyim.

▼Ay-yıldızlı formayı giymek, oyuncunun kariyeri açısından çok önemli bir aşama. Sen Millî Takımlara ilk olarak ne zaman çağırıldığını hatırlıyor musun?

▲Ay-yıldızlı formayla U15 Millî Takımı'nda tanışmıştım. Daha sonra ilk resmi maçıma U17 Millî Takımı ile çıkmıştım. Slovakya maçıydı. Tabii ki Millî Takım'a çağırılmak çok büyük heyecandı. Millî Takım'da oynamak çok büyük bir onur ve sorumluluk.

▼Kısa ve uzun vadeli hedeflerin neler?

▲Bu sezon 1 yıllığına Denizlispor'a kiralandım. Başarılı olmak ve Denizlispor'un başarısına katkıda bulunmak istiyorum. Sezona iyi bir başlangıç yaptık. Tabii ki ben Galatasaray'ın futbolcusuyum. Gelecek sezon Galatasaray'a geri dönmek ve oynamak istiyorum. En büyük hayalim bu sezon Denizlispor'da başarılı olup yeni sezonda Galatasaray'da oynayabilmek.

▼Avrupa hedefin var mı?

▲İngiltere'de Premier Lig'de oynamayı çok istiyorum. Orada oyun çok hızlı oynanıyor, top daha fazla oyunda kalıyor. Galatasaray'dan sonraki en büyük hedefim İngiltere Ligi. Kendimi Manchester United forması giyerken hayal etmek beni çok heyecanlandırıyor.

▼Türkiye'de uygulanan yabancı kontenjanı hakkında ne düşünüyorsun?

▲Yabancı sınırlaması tabii ki olmalı. Serbest olacaksa da genç oyuncuların önünün açılmasını sağlayacak formüller bulunmalı. Yani pozitif ayrımcılık yapılmalı. Altyapıdan yetişen bir oyuncunun ilk on birde oynatılması zorunluluğu gibi kurallar getirilebilir. Başarı için kaliteli yabancı da çok önemli. Quaresma, Guti, Kewell gibi yabancılar gelecekse çok iyi ama birçok yabancının adını bile bilmiyoruz. Yeteneği kısıtlı yabancılar hem katkı sağlamıyor hem de bizim gibi gençlerin önünü kesiyor. Bu konuda altyapıların desteklenmesi gerekiyor.

▼Galatasaray'da tecrübeli oyuncularla genç oyuncuların iletişimi nasıldı? Onlardan bir şeyler öğrenme şansınız oluyor muydu?

▲İlk başta biz onları idol olarak görüyoruz ve gözlemliyoruz. Benim en çok dikkatimi çeken Harry Kewell olmuştur. Çok profesyonel bir futbolcu. O yaşına ve kariyerine rağmen her zaman çok çalışıyor. Kendine çok dikkat ediyor, çok profesyonel bir yaşantısı var. Kendime onu örnek alıyorum.

▼Galatasaray A takım formasıyla çıktığın ilk resmi maç hangisiydi?

▲İlk resmi maçım Tobol'a karşıydı. 19 yaşında ilk defa Avrupa kupası maçında giymiştim Galatasaray formasını. Çok heyecanlanmıştım. Maçın Ali Sami Yen Stadı'nda olması ve ilk kez Galatasaray taraftarının önüne çıkmak beni çok heyecanlandırmıştı.

▼Türkiye'de genç oyunculara yeterince şans veriliyor mu?

▲Özellikle hedefleri olan büyük takımlarda şans bulmak çok kolay değil. Çok az genç oyuncu oynuyor büyük takımlarda. İlk 18'de altyapılardan gelen oyuncu sayısı arttırılsa genç oyuncular için daha iyi olur bence.

▼Galatasaray, altyapısına çok önem veren bir kulüp ve birçok oyuncu da A takımda forma şansı buluyor. Ancak son zamanlarda altyapıdan yetişen oyuncular ya kiralanıyor ya da başka takımlara transfer oluyor. Bunun nedeni nedir sence?

▲Dediğim gibi, hem yabancıların çokluğu hem de büyük takımların hedefleri nedeniyle genç oyuncular fazla şans bulamıyor. Galatasaray'daki genç oyuncular biraz daha şans bulurlarsa eminim kendilerini gösterebilirler. Tabii ki Galatasaray genç oyunculara en çok şans veren takım. Hedeflerden dolayı da şans veremediği oyuncuları biraz daha tecrübe kazanmaları için de kiraya veriyorlar. Bizim tecrübe kazanmamız açısından bu da iyi bir yöntem.

▼Yeni takımına ve Denizli şehrine alıştın mı?

▲Denizli çok güzel bir şehir, hem futbolcu ağabeylerim hem hocalarım bana çok destek oluyor. Tesisler, stadyum, taraftarlar her şey çok güzel Denizli'de. Benim için çok doğru bir kulüp olduğunu düşünüyorum Denizlispor'un. Lige de çok iyi başladık. İnşallah bu sene tekrar Spor Toto Süper Lige çıkarız ve benim için de iyi bir sezon geçer.

▼Geçen sezonun ikinci yarısında da Orduspor'a kiralanmıştın. Ordu'daki günlerin sana ne gibi katkılar sağladı?

▲İlk defa Galatasaray'dan farklı bir kulübe gidiyordum ve ilk defa İstanbul dışına çıkıyordum. Kafamda birçok soru işareti vardı ama Ordu'daki insanlar çok sıcak. Özellikle malzemeci Hicabi ağabey vardı. Müthiş sıcak bir insan, en sevdiğim insanların başında geliyor. Bana kendi çocuğuymuşum gibi bakıyordu. Bir de altyapıda beraber oynadığım İrfan Başaran'la beraber kalıyorduk. Bu nedenlerle pek zorluk çekmedim. Ordu'da yaşamam ve futbol oynamam benim için çok önemli bir tecrübe oldu. Orduspor'da 15 resmi maç oynadım. Bank Asya 1. Lig'de oynamam da farklı bir tecrübeydi. Kendimi geliştirdiğimi düşünüyorum. Sosyal olarak da güzeldi. Boztepe'de yamaç paraşütü yapıyorduk. Normalde balık yemem ama Ordu'da haftada üç gün mezgit yemeğe gidiyordum. Hem sosyal açıdan hem de futbol açısından çok faydalı oldu bana. Ordu'ya gittiğim için çok mutluyum.

▼Ordu'dan sonra şimdi de Denizli'desin. Son 1 yıldır ilk defa İstanbul dışında yaşıyorsun. En çok neleri özlüyorsun?

▲Tabii ki en çok ailemi özlüyorum. Bir de annemin yemeklerini. Annem saat kaç olursa olsun canım bir yemek çekerse hemen yapar. Annemin yemeklerini çok özledim.

▼Futbolun dışında neler yapıyorsun?

▲Denizli'de yaşadığım için hayatım daha sakin geçiyor. At çiftliğine gidip ata biniyoruz. Onun dışında, tesislerde kalıyorum ve daha çok film izliyorum. Bazen sinemaya da gidiyoruz. Genelde tesislerde projektörde film izliyoruz.

Servet ağabeye çok malzeme kaybettim

▼Galatasaray'da yaşadığın, paylaşmak istediğin ilginç bir hatıran var mı?

▲A takımda idmanların öncesinde Servet ağabeyle havadan bir kontrol, bir pas oynardık. Bütün takım da bizi izlerdi. Servet ağabey hem oyuncu hem de hakem olduğu için hiç yenemezdim (Gülüyor). Ondan iyi olmama rağmen hep yenilirdim. İddiasına oynardık, bir sürü malzememi kaybettim. Servet ağabeyi çok seviyorum, çok yakındık onunla. Genç oyunculara çok destek olurdu.

Geçtiğimiz sezonun ikinci yarısında Orduspor'a, bu sezon da Denizlispor'a kiralansa da Galatasaray'ın altyapısından yetiştirip gelecekte büyük umutlar beslediği bir yetenek. Sol kanatta oynuyor, adam eksiltme ve direkt gole gidebilme yetenekleriyle dikkat çekiyor. Bu özellikleri onu Genç ve Ümit Millî Takım'ın vazgeçilmez oyuncuları arasına sokuyor. Gençlerin özellikle büyük takımlarda forma giymekte zorluk çektiğini söylüyor ve bu konuda zorlayıcı kurallar getirilmesini istiyor.

Oynadığım mevkiden dolayı Messi'yi ve Ronaldo'yu, bir de şimdi Beşiktaş'ta yakından izleme fırsatı bulduğumuz Quaresma'yı çok beğenirim. Türk futbolculardan da Arda ağabeyi örnek alıyorum.

Bire birde adam eksiltme becerim var. Ama orta yapmayı pek sevmiyorum. Genelde topla kaleye kadar gitmeyi tercih ediyorum. Orta yapmak konusunda da fiziksel açıdan da kendimi geliştirmem gerekiyor.

Bu sezon kiralık olarak Denizlispor'da oynuyorum. Başarılı olmak ve Denizlispor'un başarısına katkıda bulunmak istiyorum. En büyük hayalim bu sezon Denizlispor'da başarılı olup yeni sezonda Galatasaray'da oynayabilmek.

Genç oyuncuların önünün açılmasını sağlayacak formüller bulunmalı. Bir tür pozitif ayrımcılık yapılmalı. Altyapıdan yetişen bir oyuncunun ilk on birde oynatılması zorunluluğu gibi kurallar getirilebilir. Quaresma, Guti, Kewell gibilere evet ama birçok yabancının adını bile bilmiyoruz.

Benim en çok dikkatimi çeken Harry Kewell olmuştur. Çok profesyonel bir futbolcu. O yaşına ve kariyerine rağmen her zaman çok çalışıyor. Kendine çok dikkat ediyor, çok profesyonel bir yaşantısı var. Kendime onu örnek alıyorum.

Türk futbolunun dev portresi

Hasan Polat

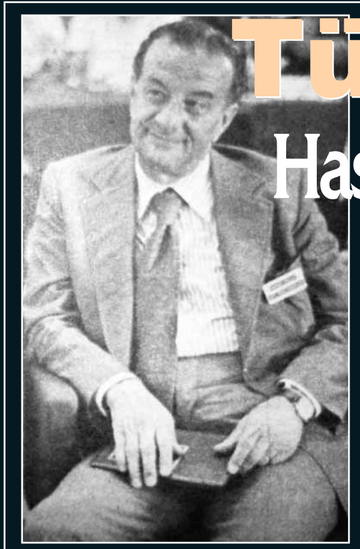

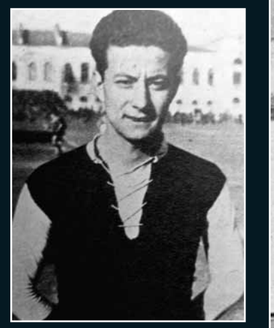

Ağustos ayının sonu, Türk futbolu için acı bir haberi de beraberinde getirdi. Futbol yönetimi denildiğinde akla gelen ilk isimlerden birisi olan abide adam Hasan Polat'ı yitirdik. Onu "abide adam" mertebesine yükselten tarihin arka bahçesine baktığımızda, yıldız futbolculuk, başarılı bürokratlık, saygın milletvekilliği ve Türk futbolunun kurumsal temellerini atan Futbol Federasyonu Başkanlığı gibi birbirinden değerli safhalara şahitlik ediyoruz.

Ömer ***Altay***

Fânî âlemde, futbol dünyamızdan bir altın portremizi, Hasan Polat'ı ebediyete uğurladık. Millî futbolcu ve eski Futbol Federasyonu Başkanı sıfatıyla sessizce aramızdan ayrılan bu futbol büyüğümüz de ne yazık ki nefes alırken kadri bilinmeyenler kervanının bir üyesiydi...

Döneminin en "teknik yoğun" futbolcularından biri olarak anılırdı. Maçlarda futbola güzellikler katan sayılı aktörler arasındaydı. Onun, futbol düellolarında estetik değerler sunan zarif futboluna çıplak gözle tanık olanların hemen tümü de aramızdan göçüp gitti. 1920'li, 30'lu yıllardan elimizde hiçbir film doküman olmadığı için de diğer eski zaman efsaneleri gibi futboluna dair söylemler dilden dile akarken yitip gitti.

Futbolla Trabzon'da tanıştı

İki dönem Türk futbol yönetimine kaptan pilotluk yapan Hasan Polat, o yüzdendir ki krampon ustalığı ile değil de futbol adamlığıyla ön plana çıktı. 1916 yılında Trabzon'da dünyaya gelen Polat, ilk, orta ve lise öğrenimini Karadeniz'in bu futbol merkezinde tamamladı. Doğal olarak da futbolla ilk Trabzon'da tanışıp, çocukluk anılarını meşin yuvarlağın peşinde koşarken biriktirdi. Akranları arasında kısa sürede temayüz edip Trabzon Lisesi ve Trabzon İdman Ocağı formalarını sırtına geçiren futbolcu Hasan'ın yolu, ilerleyen yıllarda yüksek öğrenim kulvarından İstanbul'a bağlandı. Futbolun başkentinde hukuk öğrenimi görürken topçuluğuna da ara vermedi. Klası onu Beşiktaş kulübü ile buluşturdu. 1934-35 sezonunda Beşiktaş formasıyla top koşturdu. Ancak, İstanbul serüveni kısa sürdü. Ankara Hukuk Fakültesi'ne geçince, Karadenizli delikanlı kramponlarıyla birlikte Orta Anadolu'ya taşındı. Artık Ankaralıydı. 1935-36 sezonundan itibaren Ankara Gençlerbirliği'nin formasını giymeye başladı. 1950'ye kadar aktif futbolun başroldeki aktörleri arasında adından sıkça söz ettirdi.

Bu süreçte, vatani görevini yaparken iki sezon da Harp Okulu formasını giydi. Tam 14 sezon Gençlerbirliği'nin kırmızı-siyahlı formasıyla ter akıtan Hasan Polat, aynı zamanda takımın kaptanlık pazubandını da onurla taşıdı. Ankara futbolunun en seçkin futbol delikanlısı olan Hasan Polat, Ankara Karması'nın da kaptanlığını yürüttü.

Belgrad'da millilik heyecanı

Futbolculuk hayatı 1930'ların sonu ile 40'lı yıllara rastgelenler, kuşkusuz ülkemiz futbol ordusunun en bahtsız futbol eratlarıydı. Hasan Polat da II. Dünya Savaşı'nın önü ve ardına kadar sarkan, millî maçların oynanmadığı (1937-1948) devrin futbolcusuydu. Bu nedenle hak ettiği ölçüde edinemediği millî kariyerin yoksulluğunu ömrü boyunca yaşadı. 1937 yılında Belgrad'da oynanan Yugoslavya-Türkiye millî maçında ay-yıldızlı formayı sırtına geçirdi ama devamı gelmedi. Millî maçların tam 11 yıl kesintiye uğraması ile tadımlık millî maç oynayabilen Hasan Polat, böylece tek millîlikte kaldı. Kardeşi Ali Polat da uzun yıllar Ankara Gençlerbirliği'nde forma giymiş ve santrfor mevkiinde ürettiği gollerle Polat ailesinin sportif başarısına katma değerler sunmuştu.

Hasan Polat'ın, futbol hayatı devam ederken 1947-49 yılları arasında Ankara Hipodrom Müdürlüğü yapması, onun yöneticilik hamurunun da ne denli kıvamlı olduğunun göstergesiydi. Gençlerbirliği ve Ankara Karması'nın kaptanlıkları, henüz 31 yaşında Hipodrom'un baş yöneticiliğine getirilmesi Hasan Polat'ın bilgisi, donanımı ve çevresinde sözüne itibar edilen bir karakter bütünlüğünün yansımalarıydı. Okul, takım hayatı bitmişti ama 1950'li yılların eşiğinde birikimleri ve azmi ile iş ve yöneticilik düzleminde yeni bir hayat perdesi açmıştı. Sümerbank Teftiş Kurulu, İstanbul Defterdar Müessesesi Müdür Yardımcılığı, Bursa Merinos Fabrikası ve Sosyal Sigortalar Teftiş Kurulu Başkanlığı görevlerini başarıyla yürütürken, her işin hakkını verip yöneticilikte iyice pişti.

Demokrat Parti'den Meclis'e

Her toplumda, her kurum ve sosyal cemiyette olduğu gibi, takımlarda, kulüplerde ve onların bütünleyeni olan federasyonlarda yönetilenler, yönetenleri beğenme konusunda hayli müşkülpesent bir tablo resmeder. Bu, şimdilerde olduğu gibi, geçmiş zamanları da kucaklayan ve Türkiye'de neredeyse kemikleşmiş nemrut bir tavır istikrarıdır. Hasan Polat, kamudaki üst düzey yöneticiliği ve bilirkişiliğinin rüzgârıyla 1954'te Türkiye Futbol Federasyonu'nun başkanlığına atanırken de aynı zor beğenenler kitlesine karşı kalite ve icraat yoğunluğuyla ayakta durmasını bildi. Toplumun sevilen ve itibar edilen portrelerinden bazılarının yolu, günümüzde olduğu gibi geçmişte de parlamentoya çıkar. Hasan Polat da Türkiye Futbol Federasyonu'nda yürütmenin patronu konumunda iken, Adnan Menderes'in Demokrat Partisi'nden milletvekili seçildi. 1957'de TBMM'de vekil sıfatıyla yer tutan futbol adamı, elbette Türk sporunun istikbaline ışık saçacak pek çok çalışmaya da öncülük edecekti.

Yarışmazsan zaten kayıpsın!..

Orhan Şeref Apak ve Ulvi Yenal gibi isimleri mitleşen iki güçlü spor adamından sonra Türkiye Futbol Federasyonu'nun başına geçen Hasan Polat, 1954-57 arasındaki ilk başkanlığı sürecinde futbolumuzu Avrupa ile bütünleştirme yolunda yoğun çaba sarf etti. İsviçre 54 Dünya Kupası elemelerinde İspanya'yı üç baraj maçının ardından saf dışı edip ilk kez Dünya Kupası sahnesinde boy gösteren ay-yıldızlı ekibimiz, bu turnuvanın ardından Misak-ı Milli sınırlarına geri çekilmedi, dişli rakiplerle mücadelesini sürdürdü. Hasan Polat, daima önüne bakan, ilerici, yenilikçi bir spor adamıydı. Bu karakteristiğini, 1950'li yılların ikinci diliminde ay-yıldızlı ekibimizi, korkusuzca Avrupa'nın ekolleşmiş ülke temsilcilerinin önüne sürerken de belgeliyordu. Futbolumuzun kademe sıçramasının önkoşulu, bizden daha ileri ülkelerle yarışmak ve skor tabelasının yansımasından korkmadan didişmekti. Yarışırsın kaybedebilirsin, yarışmazsan zaten kayıpsın. İşte bu yaklaşım doğrultusunda A Millî Takımımız, Hasan Polat'ın ilk başkanlık döneminde resmi ve özel maçlarda Fransa, İtalya, Portekiz, Macaristan, Brezilya, Polonya ve Çekoslovakya gibi her biri birer futbol ekolü olan ekiplerle mücadele etti. Turgay, B. Ali, B. Ahmet, Mustafa, Naci, Nusret, İsfendiyar, Coşkun, Metin, Kadri, Lefter gibi yıldızların yapı taşı olduğu ay-yıldızlı ekibimizin Portekiz (3-1), Macaristan (3-1) zaferleri de, Portekiz (1-3), Brezilya (0-1), Fransa (1-3) yenilgileri de, Polonya ve Çeklere 1-1'lik kafa tutmaları da I. Polat Kabinesi'nin icraat takvimi arasında yer bulmuş, iç-dış sahalardaki yürekli futbol hamlelerimizin rakamsal ifadeleriydi. Türk futbolunun uzun mesafe koşusunda 1952-60 yılları arasındaki parlaklığın tam merkezinde ilk dönem Polat Federasyonu yer alır ki, deplasmanlı millî liglerimizin kuruluşuna giden yolun drenajını da bu ekip tesis etti dersek, abartmış sayılmayız.

Ritmini bulamayan futbolumuz

1957'de koltuğunu Orhan Şeref Apak'a teslim eden Hasan Polat, spora hizmetine TBMM'de süreklilik kazandırırken, Safa Yalçuk, Faik Gökay, Muhterem Özyurt, Bekir Silahçılar ve Orhan Şeref Apak liderliğindeki Federasyonlarda futbolumuz gerek kulüp, gerekse millî takımlar kulvarında büyük gelgitler yaşadı durdu. 1950'lerin sonunda Türkiye, deplasmanlı millî lige kavuştu. Kulüp takımlarımız UEFA organizasyonlarında, Avrupalı akranlarıyla boy ölçüşmeye başladı ancak bir türlü ritmini bulamadı. İspanya (0-3), Romanya (0-3, 0-4, 0-3), İtalya (0-6), F. Almanya (0-3), Portekiz (1-5), Bulgaristan (1-4), Çekoslovakya (0-6, 1-3, 0-3, 1-3), Polonya (0-8), K. İrlanda (1-4, 0-3) ve Sovyetler Birliği (0-3, 1-3) ağır yenilgileri arasına serpiştirilen 2-1'lik Hollanda, 1-0'lık Çekoslovakya, 2-0'lık Romanya, 4-2'lik İskoçya, 1-0'lık Norveç, 2-0'lık Sovyetler Birliği, 2-1'lik S. İrlanda ve 3-0'lık İsviçre galibiyetleri birer suni teneffüs olmaktan öteye gidemedi. RCD Kupası'nda dost Pakistan ve İran futbollarına karşı tesis ettiğimiz üstünlükler de Polat'ın devre dışı olduğu 1957-70 arası Federasyonların icraat takvimlerinin birer hoş tebessümleri olarak arşiv sayfaları arasına karıştı.

II. Polat Kabinesi

8 Nisan 1970 günü, ikinci kez Ankara merkezli Türkiye Futbol Federasyonu'nda karargâh komutanlığına atanan Hasan Polat, daha donanımlı, daha birikimliydi. Yüzü Batıya dönük, stratejisini futbolu modern katmanlara taşımak için yenileyen ve 54 yaşın yüklediği tecrübeyle yeniden kollarını sıvayan Polat, özellikle eğitim ve bunun uzantısı olan eğitici konusuna büyük önem verdi. Futbol artık bir bilim disiplini haline gelmiş, eğiticilerin futbol literatüründeki ifadesi olan teknik adamlar daha büyük öneme sahip olmuşlardı. İşe futbol adamlarının eğitimiyle başlanmalıydı. Eğitimcilerin kalitesi ve futbol adına istiap hadleri yükselsin ki, eğittikleri, futbol adına ürettikleri de nitelikli, verimli olsundu. Ancak bu değişim ve yenileşme gerçekleşene kadar, mevcut futbol nesillerinden arzulanan randımanın alınması da söz konusu olmayabilirdi. Nitekim öyle de oldu. Türkiye, İsviçre 54'ten sonraki Dünya ve Avrupa Şampiyonaları'nın final sahnesine sıçrayamadığı gibi, Meksika 70, F. Almanya 74 ve Arjantin 78 Dünya Kupalarını da ıskaladı. Arada alınan 5-2'lik Bulgaristan, 2-1'lik İsviçre, 1-0'lık Polonya ve Rusya galibiyetleri, İzmir'in ve 70 bin kişilik Atatürk Stadı'nın uğuruna atfedilse de, tıpkı Napoli'deki 0-0'lık İtalya beraberliğinde olduğu gibi savunmamızın üstün direnci, futbolumuzda arada bir yaşanan volkanik patlamaların bir eseriydi bu skor flaşları.

Adına başarı da denemezdi, istikrarlı çıkış da. Zira, aynı süreçte futbolumuzu şamarlayan F.Almanya (0-3, 0-5), İsviçre (0-4), Bulgaristan (1-5), Sovyetler Birliği (0-3) ve S. İrlanda (0-4) millî maçlarını da bu dönemde oynamamış mıydık?

Eğitime odaklı projeksiyon

Hasan Polat, gününü gün sayan miyop kalıbındaki bir yönetici ucuzluğunda olmadı hiç. Mesai arkadaşları ile hep yarınları tesis etmek için projeler üretti ve bu projeksiyonda icraatlarda bulundu. Eğitim olgusuna dört elle sarılırken, eğiticilerin eğitimi temelinde çalışmalara imza attı. İmkânsızlıklar malzemesiyle harcı karılarak, 1975 Temmuz'unda Uluslararası Futbol Antrenör Eğitim Kursu düzenlendi. Eğitim Dairesi Başkanı Sahir Gürkan'ın da büyük katkıları ile düzenlenen seminere Alman Crammer, Rumen Kovacs ve Petrescu gibi o dönemler futbolunun dâhilerini de getirerek, yerküremizdeki futbolun değişimi ve modernizasyonu yönünde yenilikleri Türk antrenörlerinin de tanıyıp sindirmelerini sağladı. Kısa ve uzun pasların kullanılması, saha boşaltması, geri pas organizasyonları ve baskı çalışmaları gibi WM 74'te yaşatılan futbol zenginliklerine nüfuz edilen bu kurs, antrenörlerimizin ufkuna hayli derinlikler kazandırmıştı. 213 Türk antrenörün katıldığı seminerde İngiltere Spor Konseyi Başkanı FIFA raportörü Winterbottom'ın salondaki teorik bilgilendirmeleri yanı sıra, saha içi çalışmaları da can kulağı ile takip edilmişti. Bu toplantının ardından seçkin futbol adamımız Sabri Kiraz, Hasan Polat Federasyonu'nun yaptığı bu önemli uluslararası etkinliğe yorum getirirken şu saptamada bulunmuştu: "Polat'ın bu konuda nasıl imanlı olduğunu bilenlerdenim. Bu iyi tutumunun olumlu sonuca ulaşması için, seminerde açığa çıkan şu gerçeğe parmak basması gereklidir: Eğitim Müdürlüğü elinden gelen çaba ile çalışıyor. Fakat bunların daha iyi verim sağlaması Federasyonda baltalanıyor."

Nur içinde yat Hasan Polat...

TamSaha

Güven ve üstün hizmet markasıydı

"Pırpır Halim" lâkabıyla Gençlerbirliği'nde forma giyen, TFF Merkez Hakem Kurulu Başkanlığı ve TFF Yönetim Kurulu Üyeliği ile Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü de yapan Çorbalı, 1987-1989 yılları arasında TFF Başkanı olarak Türk futboluna hizmet etmişti. 84 yaşında hayata veda eden Halim Çorbalı, vasiyeti üzerine çok sevdiği Marmaris'in Armutalan Beldesi'nde toprağa verildi.

Ömer ***Altay***

Türk futboluna uzun yıllar sporcu ve yönetici olarak hizmet eden Halim Çorbalı'yı,15 Eylül 2010 Çarşamba günü kaybettik. Vasiyeti üzerine çok sevdiği Marmaris'in Armutalan Beldesi'nde toprağa verilen 1926 Ankara doğumlu Çorbalı, futbolumuzun özerklik öncesi çetin yıllarında görev yürütmüş bir futbola hizmet adamıydı. "Pırpır Halim" lâkabıyla Gençlerbirliği'nde forma giyen Çorbalı, TFF Merkez Hakem Kurulu Başkanlığı ve TFF Yönetim Kurulu Üyeliği ile Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü de yapmıştı. Ali Uras'ın ardından 1987-1989 yılları arasında TFF Başkanı olarak Türk futboluna hizmet eden Çorbalı, bir kriz evresinde TFF Başkanlık koltuğuna otururken, ilk demecinde "Ateşten gömlek giydim" demişti.

"Dilime, cebime ve belime sahip olacağım"

Türkiye Ligleri'nde galibiyete üç puan verilmesi uygulaması başkanlığının öncesinde başlatılmış, beklenen fayda da hemen o sezon alınmıştı. Halim Çorbalı göreve gelirken, yaşanan kaos öylesine dehşet boyutta idi ki, lig dondurulmuş, alt kümeden alınan takımlarla 20 ekibin mücadele etmesi öngörülüyordu. Dönemin Millî Takım Teknik Direktörü Mustafa Denizli, ay-yıldızlı ekibe çalışma zamanı bırakmayan yeni lig fikstürüne ilişkin sıkıntılarını açıkça dile getiriyordu. Daha da vahimi, FIFA ve UEFA yetkilileri, Türkiye'de politik nedenlerle liglerin dondurulup bazı takımlara Birinci Lig (Süper Lig) kapısının açılmasını ilk elden kınıyor ve olası yaptırımlarını da deklare ediyordu. Millî Takımımız ve kulüplerimiz uluslararası maçlardan men edilebilecekti. Bu, Türk futbolunun tüm dünyadan tecrit edilmesi demekti. "Dilime, cebime ve belime sahip olacağım" beyanatıyla yola çıkan Çorbalı Federasyonu, henüz ilk günden çıkmaza saplanıvermişti. Ancak şartlar, Çorbalı'nın diline sahip çıkmasına, bir başka deyişle ketum durmasına izin vermiyordu. Spor basını yakın menzilde çember oluşturmuş, taze başkanın ağzından, tıkanmaya ilişkin neredeyse her saat başı yeni bir demeç koparmaya çalışıyordu. Gençlerbirliği'nde forma giydiği dönemde yandan yandan top taşıyan, gole yakın bir açık oyuncusu olan Çorbalı'nın en büyük fantezisi, karşısına çıkan haf ve defanslara da çalımı basarak hedefe koşmasıydı. Sürati ve çizgiye yakın top taşıması ile "Pırpır Halim" lâkabı üzerine yapışmıştı. Pırpırlık çok eskilerde kalmıştı, Federasyon Başkanlığı'nın henüz ilk gününde çıkış yolu bulunamıyordu. Türk futbol tarihinde hiçbir federasyon kabinesi, böylesi yıkıcı bir hava muhalefetinde yola çıkmamıştı. İş öylesine sarpa sarmıştı ki, FIFA'daki etkin temsilcimiz Necdet Çobanlı da memleket futbolunun düştüğü bu çukurdan yara almadan kurtulması ve uluslararası itibarımızı kurtarmak için çırpınıyordu. "Gayem, meselenin FIFA İcra Kurulu gündemine gelmemesi" diyen Necdet Çobanlı dışarıda, Başkan Halim Çorbalı da içeride çare üretmeye çalışıyordu. Kulüpler peş peşe İdare Mahkemesine başvururken, Halim Çorbalı, Birinci Lig'deki takım enflasyonunu play-off tali yoluna saparak aşmayı denemişti. Hatta bir ara, play-off sisteminin kesinleştiğini de beyan etti. İsveç, Avusturya ve İspanya'da play-off uygulandığına vurgu yapan Çorbalı, bu sistemle futbolun güzelleştiği ve kulüplerin kasasının parayla dolduğunu da telaffuz ediyordu. Ancak, eleştirmenler de Avrupa ülkelerinin, hiçbir fayda sağlamadığı için play-off'tan döndüklerinin altını çizip direnişe geçiyordu. Sonuçta, play-off sisteminden kesinlikle vazgeçiliyor, Çorbalı'nın liderliğindeki yeni federasyon ilk toplantısında lig statülerini ve yeni fikstürleri belirliyor, kesintiye uğrayan lig maratonunda yarışmacı takımlara yeniden çıkış veriliyordu.

Bazen otoriter bazen uzlaşmacı

İcraat döneminde bir dolu pürüzleri ustalıkla aşan Halim Çorbalı, yeri geldikçe disiplinli, otoriter, yeri geldikçe halim selim, uzlaşmacı bir portre çizdi. Türk futboluna, Futbol Federasyonu Başkanı, Merkez Hakem Kurulu Başkanı ve futbolcu olarak yarım asrı aşkın bir süre hizmet aktaran Halim Çorbalı, tam 44 yıl da kamuda görev yürüttü. 1949 yılında müfettiş muavini olarak göreve başladığı Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nde, Müfettiş, Daire Başkanı ve 14 yıl da Genel Müdür olarak çalıştı. Hakemlik düzleminde de şikeyi hep gündemin dışında tutmayı başardı. Hep helâl kazancın zabıtası oldu. Hakemlerin mal beyanına gerek duymadı, Tapu Kadastro'nun patronu olarak zaten tüm hakemlerin zimmetindeki gayrimenkuller ve alım-satımları kendi kontrolündeydi.
Türk futbolunun "Gayrimenkul Üstadı" da aramızdan ayrıldı. Türk sporunda güvenin, üstün hizmetin ifadesi olan Halim Çorbalı'ya Allah'tan rahmet diliyor, futbolumuz ve hakemlik müessesemize yaptığı büyük katkılarından ötürü şükranlarımızı yineliyoruz.

Nur içinde yat Esat Hoca

Futbol dünyamızın Eylül ayındaki ölüm acısı Halim Çorbalı ile sınırlı kalmadı. 84 yaşındaki Halim ağabeyin yanında, henüz 42 yaşında, hayatının baharında, gencecik bir antrenörü, Esat Karaberberoğlu'nu da toprağa verdik.
31 Ekim 1968'de Sakarya'da dünyaya gelen Esat Karaberberoğlu, bir futbol efsanesinin oğlu olarak rotasını futbol üzerine çizmişti. Sakarya futbolunda gol krallarının ve Millî Takım yıldızlarının hocası olan Ekrem Karaberberoğlu'nun oğluydu ne de olsa. Önce babasının usta ellerinde yoğruldu, sonra da rüzgâr gibi bir forvet oyuncusu olarak Sarıyer, Sakaryaspor, Eskişehirspor gibi takımlarda forma giydi.
2001'de futbolu bıraktıktan sonra da oyundan kopmadı. 2005 yılında Sivasspor'da gördük onu. Babasının yetiştirdiği gol krallarından Bülent Uygun'un menajerliğini üstlendiği takımda antrenörlük yaparken. Bülent Uygun menajerlik gömleğini çıkarıp teknik direktörlük gömleğini giydiğinde de Esat Karaberberoğlu yine yanındaydı. Sivasspor'un iki sezon üst üste şampiyonluğu zorladığı yakın geçmişte Esat Hocanın da bir antrenör olarak çorbada tuzu vardı. Ancak her güzel şey gibi Sivasspor'un çıkışının da sonu geldi ve Bülent Uygun ile ekibi geçtiğimiz sezonun ilk yarısında kulüple yollarını ayırdı. Esat Karaberberoğlu da bu sezonun başında ligin yeni takımlarından Kardemir Karabükspor'da Teknik Direktör Yücel İldiz'in yardımcı antrenörü olarak işe başladı. Açıkçası yeni bir takım için ligdeki ilk haftalar oldukça iyi geçiyordu. Sezonun 4. haftasındaki Kasımpaşa maçı için İstanbul'a geldiklerinde büyük bir acıyı yaşayacaklarını kim bilebilirdi ki?
Esat Hoca, İstanbul'da Yaşar Kaptan Çebi sahasında takımın antrenmanının ardından koşu yaptığı sırada kalp krizi geçirdi ve kaldırıldığı Şirinevler Devlet Hastanesi'nde hayatını kaybetti. 12 Eylül günü Adapazarı Yeni Cami'deki cenaze töreninde hem kendi öğrencileri hem de babasının talebeleri yanındaydı.
Nur içinde yat Esat Hoca...
Seni hep tertemiz, gülen yüzünle hatırlayacağız.

A2 Ligi'nde yıldızlar geçidi

A2 Ligi, yıllardır özlenen "rezerv lig" özelliğine bu sezon kavuştu. Üst yaş sınırının kaldırılması ve yabancı kontenjanı açılması üzerine, takımlar A kadrolarında çeşitli sebeplerle forma bulamayan oyuncularına A2 takımlarında yer veriyor. Beşiktaşlı Yusuf Şimşek, Trabzonsporlu Engin Baytar, Sezer Badur, Tayfun Cora, Galatasaraylı Emre Çolak, Kayserisporlu Volkan Babacan, Ali Bilgin, Kasımpaşalı Bebbe, Tjikuzu, Büyükşehir Belediyesporlu Kus, Cesario ve Antalyasporlu Proment A2 Ligi'nde oynayan ustaların en çarpıcı örnekleri.

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından bu yıl statüsünde yapılan değişikliklerle çok daha fonksiyonel hale gelen A2 Ligi'nin başlamasının üzerinden kısa bir süre geçmesine karşın kulüpler yeni düzenlemelerin tanıdığı imkânlardan faydalanmaya başladı. Üst yaş sınırının kalkması ve yabancı kontenjanı uygulaması teknik adamlar tarafından benimsenince A2 Ligi'nde genç yeteneklerin yanında Türk futbolunun usta isimleri ile hem deneyimli hem de kariyerinin başlarında olan yabancı kramponlar boy gösteriyor. Maç günlerinin değişmesi de teknik adamların A2 karşılaşmalarını daha rahat izlemesini, genç oyuncularla sakatlık sorunu yaşayan A takım oyuncularının son durumlarını gözlemlemesini sağladı.

En tecrübeliler Yusuf ve Hasan

Türkiye liglerinin en tecrübeli futbolcularından, 287 Süper Lig maçında oynayan Yusuf Şimşek ile 382 Süper Lig maçında forma giyen Hasan Yiğit, A2 Ligi'nde oynayan en tecrübeli oyuncular oldu. Yusuf Şimşek'in forma giydiği 1. Grup 2. hafta karşılaşmasında Beşiktaş A2 Takımı, Bucaspor A2 Takımı'nı 4-0 yenmeyi başardı. Hasan Yiğit'in Güngören Belediyespor forması ile mücadele ettiği 1. Grup 4. hafta karşılaşmasında ise Bursaspor, Güngören Belediyespor'u 3-0 mağlup etti. Aynı karşılaşmada Güngören Belediyespor'un ilk on birinde, bu sezon başında transfer edilen ve A takım ile Bank Asya 1. Lig'de de mücadele eden 1991 doğumlu Avusturyalı Josip Komarac da oynadı.

En çok A takım oyuncusu Trabzonspor'dan

2. Grup'ta mücadele eden Trabzonspor'un, Gaziantep Büyükşehir Belediyespor ile oynadığı ve A Takım Teknik Direktörü Şenol Güneş'in de izlediği 3. hafta karşılaşmasında bordo-mavililer Bora Sevim, Tayfun Cora, Sezer Badur, Zafer Yelen ve Engin Baytar olmak üzere A takımdan 5 oyuncuyu ilk on birde oynattı. A takımdan gelen oyuncular maç kondisyonlarını artırma fırsatı bulurken, Şenol Güneş de oyuncularının performanslarını izleme şansını yakaladı. Ayrıca Spor Toto Süper Lig deneyimi bulunan futbolcularla oynamak, A2 takımındaki gençler

için de önemli bir tecrübe oluyor. Trabzonspor'un en çok A takım oyuncusuna şans veren takım olduğu A2 Ligi'nde diğer takımlar da A takım oyuncularına A2 Ligi'nde forma verdi. Galatasaray'ın Emre Çolak'ı, Kayserispor'un ise Volkan Babacan, Ali Bilgin ve Ömer Şişmanoğlu'nu oynatmalarını örnek olarak gösterebiliriz.

Hem deneyimli hem genç yabancılar

Bu sezonun statüsüne göre A2 Ligi'nde iki yabancı oyuncunun oynatılabilmesi en dikkat çeken yeniliklerden biri olarak göze çarpıyor. Akhisar Belediye Gençlik ve Spor Kulübü'nün yabancıları, 1990 doğumlu Nijeryalı Maxwell Ovie Ofuyah ve 1989 doğumlu Mısırlı Tarek Amer, A2 Ligi'nde oynayan en genç yabancılar arasında. Boluspor'un Togolu futbolcusu Cyril Guedje ve Kasımpaşa'nın Ganalı futbolcusu Rahim Sebah Abdul de ligin diğer genç yabancıları olarak dikkat çekiyor. A2 Ligi'nde şimdiye kadar oynayan en tecrübeli yabancılar Kasımpaşa'nın 124 Süper Lig maçı oynayan 1982 doğumlu Kamerunlu futbolcusu Bebbe, aynı takımdan 87 maçlık Süper Lig kariyerine sahip Namibyalı 1979 doğumlu Tjikuzu ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un Süper Lig'de 45 maç oynayan 1981 doğumlu Polonyalı oyuncusu Marcin Robert Kus olarak gözüküyor.

Süper Lig'in ilk 5 haftasında henüz forma şansı bulamayan Kasımpaşa'nın 1985 doğumlu Bulgar futbolcusu Georgi Zdravkov Sarmov da A2 Ligi'nde forma giyen yabancı oyuncular arasında.

A2 Ligi 1. Grup'un 5. haftasında Büyükşehir Belediyespor'dan 71 maçla Süper Lig'in tecrübeli isimlerinden 1985 doğumlu Brezilyalı Marcus Vinicius Cesario, Norveç A Milli Takım formasını 10 kez giyen 1981 doğumlu Kasımpaşalı Azar Karadaş ve Medical Park Antalyaspor'un 1978 doğumlu Fransız futbolcusu Gregory Proment, tecrübeleriyle A2 Ligi'ne renk kattı. Ligdeki bu çeşitliliğin ilerleyen haftalarda da devam edeceği gözüküyor. Bu da A2 Ligi'nin bu sezon futbolseverler tarafından daha dikkatle takip edilmesini sağlıyor.

Bel fıtığında ameliyat kararı aldıran 4 NEDEN

Bel fıtığı tedavisinde fizik tedaviden ameliyata kadar değişik uygulamalar olsa da yalnızca yüzde 15'inde cerrahi yönteme başvuruluyor. Acıbadem Maslak Hastanesi Omurga Sağlığı ve Omurga Cerrahisi Merkezi'nden Doç. Dr. Serdar Özgen, bel fıtığı ameliyatlarında başarı şansının yüzde 95'lere kadar yükseldiğini söylüyor.

Sürekli masa başında oturanlar, bel fıtığı görülme riski en yüksek olan grupta yer alıyor. Aynı zamanda kaldırma, çekme, itme hareketlerini yanlış yapanlarda ve uzun süre araba kullananlarda bel fıtığı oluşma riski yükseliyor. Acıbadem Maslak Hastanesi Omurga Sağlığı ve Omurga Cerrahisi Merkezi'nden Doç. Dr. Serdar Özgen, bel fıtığında cerrahi tedavi gerektiren durumları şöyle açıklıyor:

- Hastanın bel fıtığından dolayı ayak ve bacaklarında ilerleyici kuvvet kaybı ile birlikte görülen geçmeyen ağrısı varsa,
- Bacak ve ayak reflekslerinde azalma varsa,
- Büyük tuvaletini, idrarını tutamıyorsa,
- Bel fıtığı teşhisinden sonra yaklaşık 2 ay süreyle tedavi seçenekleri denenip yine de sonuç alınamamışsa, cerrahi tedavi öneriliyor.

"Bel fıtığının tedavisinde önemli olan doğal olanı korumaktır. O nedenle cerrahi olmayan tedavi uygulamak önemlidir. 4 yıl içinde cerrahi tedavi gören hasta ile koruyucu tedavi gören hastaların ulaştıkları sonuç aynı olacaktır." diye açıklayan Doç. Dr. Serdar Özgen bel fıtığı ile ilgili sorularımızı yanıtladı:

Bel fıtığı nedir?

Bel bölgemizde bulunan omurların arasındaki kıkırdak yapının yırtılarak, omurilikten çıkan sinirleri sıkıştırmasıdır.

Bel fıtığı görülen her hasta ameliyat olmalı mı?

Gerçek bel fıtıklarının sadece yüzde 15'i cerrahi tedavi gerektiriyor. Yüzde 85'i ise tutucu tedavi dediğimiz, cerrahi olmayan tedavilerle geçebiliyor.

Bel fıtığı, ameliyattan sonraki yıllarda tekrar eder mi?

Tekrarlama oranı yaklaşık yüzde 10'dur. Ameliyatta, genellikle sinire basan diskin oradaki parçası çıkarıldıktan sonra, geri kalan diskin yüzde 20'sinin çıkarılması hedefleniyor. Amaç, tekrarlama oranını en aza indirmek.

Tamamı çıkarılmaz, çünkü o zaman iki omur birbirine sürtmeye başlar ve düzen bozukluğu oluşur. Ameliyattan sonraki ikinci yılın sonunda, en fazla yüzde 10 tekrarlama oranı olduğu hastalara ameliyat öncesi anlatılıyor.

Ameliyatların başarı oranı nedir?

Bel fıtığında cerrahi başarı oranı, doğru tanı ve doğru ameliyat ile yüzde 95'tir. Yüzde 5 oranında cerrahi komplikasyon riski vardır. Yüzde 1'den az ihtimalle; sinirlerin zarar görmesi, enfeksiyon, kan toplanması, anesteziye bağlı komplikasyonlar oluşabiliyor. Ölümcül olan iç organ ya da ana damarların yaralanmasına veya aşırı kan kaybına bağlı gelişen komplikasyonlar on binde bir oranında görülüyor.

Bel fıtığı önlenebilir mi?

Bel fıtığının en önemli nedeni, disk içi basıncın kontrolsüz bir şekilde yükselmesidir. Genellikle disk içi basınç yatarken 25, yürürken 100, otururken yaklaşık 150 kat fazla oluyor. Eğer oturup sağa sola eğilirseniz rakam 250-300'lere çıkıyor. Sürekli oturan ve masa başı çalışan grupta bel fıtığı görülme oranı yüksek oluyor. Aynı zamanda yanlış kaldırma, çekme, itme hareketlerini kontrolsüz yapanlarda, uzun süre araba kullananlarda bel fıtığı oluşma riski yüksektir. Son zamanlarda genetik yapıdan dolayı omurga ve diskin yapısal özelliklerinin de fıtık oluşmasında etkin olduğu yönünde fikirler var.

Günlük hayatta nelere dikkat etmeliyiz?

Günlük hayatta bedenimizi, omurgamızı usulüne uygun kullanmalıyız. Ağır şeyleri kaldırırken, iterken, çekerken dikkat etmeli; uzun süre oturmamalıyız. Omurga kaslarını güçlü tutmak ve üstüne binen yükü iyi dengelemek için karın, bel ve bacak kaslarını da güçlü tutmamız gerekiyor. Günlük aktivite içinde vücut kaslarını germeye yönelik egzersizleri öneriyoruz.

Daha fazla bilgi için ALO ACIBADEM 444 55 44 www.acibadem.com.tr

Plajdaki başarı tesadüfî değil...

Vedat Uysal

Plaj futbolu Millî Takımımız, önce Hollanda'da Challenge Cup şampiyonluğu yaşadı, ardından Avrupa'nın en iyi 8 takımı arasına kalarak kısa bir sürede büyük başarılara imza atmaya başladı. Plaj Futbolu Millî Takımı'nın başındaki teknik adam, başarılarının tesadüfî olmadığını 2007 yılından itibaren sistemli bir şekilde hazırlanıp zorluklara göğüs gererek bugünlere geldiklerini belirtiyor ve plaj futbolun gelişmesi için medyadan destek bekliyor.

Ceyla ***Kütükoğlu***

▼Uzun yıllar futbol oynadınız. Futbolu bıraktıktan sonra plaj futboluna geçişiniz nasıl oldu?

▲2002 yılında, rahmetli Gündüz Tekin Onay'ın desteğiyle Futbol Federasyonu'nda Sakarya bölge teknik sorumlusu olarak 2007 yılına kadar görev yaptım. 2007 yılında İzmir Çeşme'de 13 ülkenin katıldığı FIFA Plaj Futbolu Semineri yapıldı. 2007'nin ortalarında da Plaj Futbolu Ligi başladı. Mayıs ayında Plaj Futbolu Millî Takımı'nda antrenör olarak göreve başladım ve 3.5 yıldır bu görevi sürdürüyorum.

▼Plaj Futbolu Millî Takımı yakın zamanda büyük başarılar kazandı; Hollanda'daki şampiyonluk, Portekiz'de gelen birincilik. Bu şampiyonluklar nasıl elde edildi?

▲Bu başarılar tesadüfî değil. Öncesinde özverili bir çalışma var aslında. Başarıların hiçbiri tesadüfî değil. Plaj futbolu Türkiye'de yeni gelişim gösteren bir spor dalı. Oyuncularla birlikte başlarda gerçekten büyük zorluklar yaşadık. Eski bir profesyonel futbolcu olmama ve o zaman da plajda futbolu oynamama rağmen plaj futbolunu öğrenebilmek için çok çaba gösterdim. Sürekli araştırma yapmak ve kendimizi geliştirmek zorunda olduğumuzu hissettim. Antrenörlüğe başladığımda en büyük zorluk iyi bir kadro oluşturmaktı. Bunu da yapabilmek için ilk önce plaj futbolunu Türkiye'de tanıtıp insanlara sevdirmemiz ve geliştirmemiz gerekiyordu. Organize bir ligin olması bunun en kolay yolu. Lig geliştikçe etap ve oyuncu sayısı arttıkça, bizim de oyuncu havuzumuz büyüyor. Tabii ki sadece oyuncuları bulmak yeterli değil. Onlara iyi bir çalışma ortamı hazırlamamız gerekiyor.

Bu yıl 4 kamp yaptık ve iyi bir hazırlık dönemi geçirdik. Kamplar sayesinde eksiklerimizi görme ve giderme şansımız oldu. Önceki yıllarda turnuvalara istediğimiz gibi hazırlanamıyorduk. Takımdaki oyuncularımızın büyük çoğunluğu amatör liglerde oynadığı için maçların bitiş tarihinden sonra kısa bir süre için takımı toplayabiliyoruz. Bu sene yaptığımız programlar sayesinde verimli bir kamp dönemi geçirdik. Ayrıca daha önce uluslararası maç yapmamanın eksikliğini hissediyorduk. Bunu da hazırlık maçları oynayarak aşmaya çalıştık. Alanya'da oynadığımız dörtlü turnuva bizim için çok faydalı oldu. Bu yıl ilk kez düzenlediğimiz bu turnuvanın önümüzdeki yıllarda da devam etmesini planlıyoruz.

Sezon başında belirlediğimiz üç hedefimiz vardı. Birincisi İtalya'da oynanan Dünya Kupası elemelerinde ilk beşe kalıp Dünya Kupası'nda Türkiye'yi temsil etmekti. Elemelerde ilk turu geçtikten sonra şanssız bir kura çektik. Son iki yılın Avrupa Şampiyonu Rusya ile eşleştik. Bu maçı kaybederek maalesef elendik. İkinci hedefimiz Hollanda'da yapılan Challenge Cup Turnuvası'nda şampiyon olmaktı. 8 takımın katıldığı turnuvada bunu başararak hedefimize ulaşmış olduk. Üçüncü hedefimiz de Avrupa Elit Ligi'nde A kategorisine çıkmaktı. Avrupa Elit Ligi için 32 takım arasındaki elemelerden sonra 6 takım kaldı. Bu 6 takım Portekiz'de oynanan grup maçlarında mücadele etti. Türk Millî Takımı oynanan maçlar sonucunda şampiyon olarak önümüzdeki yıl Elit Grup A kategorisinde Avrupa'nın ilk 8 takımı arasında mücadele etme hakkını kazandı. Bu yıl belirlemiş olduğumuz üç hedeften ikisini başarmanın mutluluğunu yaşıyoruz yani.

▼Bu aynı zamanda Plaj Futbolu Millî Takımı'nın bugüne kadarki en büyük başarısı değil mi?

▲En büyük başarı bu tabii. Kısa sürede gelmiş önemli bir başarı. Bank Asya 1. Lig'den Spor Toto Süper Lig'e çıkmak gibi bir şey. Avrupa'nın ilk 8 takımı arasına girdik. Sıralama olarak geçen yıl Avrupa'da 17 takım arasında sonuncu iken, bu yıl 11. sıraya kadar yükseldik.

Avrupa'nın ilk 8 takımı arasına girdik. Sıralama olarak geçen yıl Avrupa'da 17 takım arasında sonuncu iken, bu yıl 11. sıraya kadar yükseldik. Kısa sürede gelmiş önemli bir başarı. Bank Asya 1. Lig'den Spor Toto Süper Lig'e çıkmak gibi bir şey.

Plaj Futbolu Ligi 2006'da 4 etap 32 takımla başlamıştı. Bu yıl ise 22 etabı bitirmiş bulunuyoruz. Alanya'daki süper finallere gelenler 176 takım ve 1760 sporcu arasından rakiplerini elemiş olacak. Bu sayılar, ligde nasıl bir aşama kaydettiğimizi gösteriyor.

Şu an belki de Türkiye nüfusunun yüzde birini kullanıyoruz. Yüzde biri ile bu başarıyı alabiliyorsak daha fazla insan plaj futbolu oynadığında çok daha iyi yerlere gelebiliriz. Belki de çok kısa sürede Dünya Kupası'nda oynayacağız.

Amatör ve profesyonel liglerde plaj futbolunda da başarılı olabilecek çok yetenekli oyuncular var. Ama henüz yeni bir dal olduğu için oyuncuları buraya çekemiyoruz. Plaj futbolunun gelişimi için tanınma süresini kısaltıp bu zaman dilimini koşarak geçmeye çalışıyoruz.

Büyük aşama kaydettik

▼Türkiye'de plaj futbolunun durumu nedir? İlerisi için hedefler ne?

▲2006 yılında, Futbol Federasyonu tarafından kurulan Plaj Futbolu Ligi 4 etap, 32 takımla başlamıştı. 2008 yılında ise 10 etaplı bir lig yaptık. 80 takım ve 800 oyuncu katılmıştı. 2009 yılında bunu 18 etaba çıkardık ve 1440 sporcuya ulaştık. Bu yıl ise 22 etabı bitirmiş bulunuyoruz. Bu ayın ortasında Alanya'da süper finallerimiz var. 176 takım ve 1760 sporcu arasından rakiplerini eleyenler buraya geliyor. Bu sayılar, ligimizde ne kadar büyük bir aşama kaydettiğimizi gösteriyor. Ligimize ne kadar çok takım katılırsa daha fazla oyuncu izleme imkânımız ve daha yetenekli oyuncuları bulma şansımız oluyor. Bunun getirisi de Millî Takım'a yansıyor.

▼Garanti Plaj Futbolu Ligi sadece yaz döneminde ve farklı etaplarda oynanıyor. Bu durum Millî Takım oyuncularının form ve hazırlık süreçlerini etkiliyor mu?

▲Öncelikle oyuncuların amatör liglerde

oynuyor olması ve yoğun temponun ardından Millî Takım'a gelmesi bir dezavantaj oluşturuyor. Zemin farkı da büyük sorun. Çimden çıkıp kuma girmek gerçekten çok farklı. Bu yüzden oyuncuları motive etmek zor oluyor. Ayrıca futbolcularımızın amatör olmaları, yani bu işten para kazanmıyor olmaları da bizi etkiliyor. Bu tür zorluklarımız var. Ama biz istiyoruz ki, bu zorlukları aşalım. Şu an belki de Türkiye nüfusunun yüzde birini kullanıyoruz. Yüzde biri ile bu başarıyı alabiliyorsak daha fazla insan plaj futbolu oynadığında çok daha iyi yerlere gelebiliriz. Belki de insanların tahmin edemeyecekleri kadar kısa sürede Dünya Kupası'nda oynayacağız.

▼Plaj Futbolu Millî Takımı için geniş bir oyuncu tabanı yok. Oyuncuları nasıl seçiyorsunuz?

▲Öncelikle en büyük kaynağımız Garanti Plaj Futbolu Ligi. Tabii her zaman bütün oyuncularımız bu ligde oynamıyor. Aslında amatör ve profesyonel liglerde plaj futbolunda da başarılı olabilecek çok yetenekli oyuncular var. Ama henüz yeni bir dal olduğu için oyuncuları buraya çekemiyoruz. Bu yüzden plaj futbolunun bilinirliğini de artırmaya çalışıyoruz. Plaj futbolunun gelişimi için tanınma süresini kısaltıp bu zaman dilimini koşarak geçmeye çalışıyoruz. Açıkçası başarılı olmaya başlıyoruz. Daha önce bahsettiğim Garanti Plaj Futbol Ligi'ndeki sayılar da bunu kanıtlıyor. Şimdilik ligin 18-40 yaş aralığında olması bizim için genç oyuncu bulma konusunda biraz sorun oluşturuyor. Ligde de bununla ilgili düzenlemeler yapmak istiyoruz.

▼Plaj futbolu futbola ve diğer sporlara göre çok daha zorlu bir disiplin. Oyuncuları turnuvalara ve maçlara nasıl hazırlıyorsunuz? Antrenmanlarınızda ne gibi farklılıklar var?

▲Plaj futbolunda futbola göre oyuncuların daha çabuk, daha kuvvetli, daha fizikli ve teknik kapasitelerinin yüksek olması gerekir. Ayrıca algılamalarının çok iyi olması lâzım. Çünkü plaj futbolu çok dar bir alanda, yani 28'e 37 metre içerisindeki alanda teknik ve taktiğin üst düzeyde uygulanıldığı bir arenadır. Bu yüzden bu kriterlere ihtiyacımız oluyor. Bu kriterler doğrultusunda oyuncularımızı seçerek hazırlamaya çalışıyoruz. Sizin de dediğiniz gibi kondisyon çok önemli. Plaj futbolunun gerekleri nedeniyle oyuncuların kondisyonları üst seviyede olmalı. Biz de oyuncularımızı mümkün olduğunca en üst seviyede tutmaya çalışıyoruz. Kamplarımızın amaçlarından biri de öncelikle oyuncularımızın kondisyonunu belli bir seviyeye getirmek, sonrasında teknik ve taktikle kafamızdaki oyun düşüncesini oyuncularımıza yansıtmak. Hazırlık maçları ile de çalışmalarımızı sahaya yansıtmak istiyoruz.

Tüm oyuncularımızın takıma katkısı büyük

▼Portekiz'e, Hollanda'ya gelinceye kadar takımdan birçok oyuncu geçti. Birçok oyuncunun katkısı oldu. Kaptan Âdil Müftüoğlu bir sakatlık geçirmişti. Onun eksikliğini nasıl atlattınız? Onu yerine yeni oyuncularınızın nasıl katkısı oldu takıma?

▲Kadromuzu mümkün olduğu kadar geniş tutmaya çalıyoruz. Futbolda her zaman her şey olabilir, sakatlıklar da olabilir ama bazı şeyler istem dışıdır. Oyuncularımın hepsi çok değerli ve başarılı isimler. Âdil ise bizim için önemli ve takıma büyük katkısı olan bir oyuncudur. Tabii ki sakatlığı bizi çok üzdü. Ama bazen de bu üzücü olaylar sporculara motivasyon verebilir. Âdil ve oyuncular arasında çok güzel diyoloğumuz var. Takım olabilmemiz, başarımızın nedenlerinde biri de bu. Âdil'in sakatlanması bile oyuncularımızı kamçıladı. Arkadaşları onun için de oynadı. Turnuvaya giderken kadromuzdaki oyuncularımızdan bir tanesini takviye yaparak eksiğimizi kapattık. Çünkü aynı antrenmanları hep beraber yapıyoruz. Ben hiçbir oyuncuya formayı vermem, forma her zaman ortadadır. Oyuncularım da bunun bilincinde. Millî formanın hakkını vermek için ellerinden geleni yapıyorlar. Turnuvalarda da tüm oyuncularımın ayrı ayrı katkı vermesi başarıyı getirdi. Hepsini ayrı ayrı kutluyorum. Çok büyük iş başardılar, daha da iyilerini yapabileceklerine gönülden inanıyorum. Ayrıca yardımcı antrenörümüz Ramazan Torunoğlu ve kaleci antrenörümüz Eser Özaltındere'nin katkılarını da unutmamak gerekir.

▼Uluslararası turnuvalarda profesyonel oyunculardan kurulu tecrübeli takımlarla karşılaşıyorsunuz? Oyuncularınızı maça nasıl hazırlıyor, nasıl motive ediyorsunuz?

▲Öncelikle önemli olan uluslararası düzeyde maç oynamak ve tecrübe kazanmak. Biz bunu bu sene başardık. Oyuncuların kendine olan güveninin artması gerekiyordu. Geriye dönüp baktığımız zaman bu sene oynadığımız özellikle son sekiz maçta bir tane mağlubiyet aldık, son altı maçın tümünü kazanarak iki kupa elde ettik. Bu iki kupayı kazanırken yendiğimiz Norveç, Fransa, İsrail takımları daha önce hep yenildiğimiz takımlar. Buradan şunu anlıyoruz. Plaj futbolunda ne kadar kaliteli isim olursa olsun, önemli olan kaliteli ismin yanında takım içindeki bütünlük, iyi organize olmak, iyi hazırlanmak, iyi motive olmak ve bunları sahaya yansıtabilmek. Biz tecrübeli ekiplere karşı bunları başardık.

▼Artık Avrupa'nın en iyi sekiz takımı içindesiniz. Gelecek sene Elit Lig'de mücadele edeceksiniz. Hedefleriniz neler?

▲Gelen başarılarla hedeflerimiz büyüdü. Yeni yılda üst grupta oynayacağız. İlk hedefimiz o ligdeki ilk sekiz takım arasında kalmak. 6-13 Ekim'de yapılacak olan Türkiye Süper Finalleri'nde üç-dört sporcuyu daha kadromuza katmayı umut ediyoruz. Bu oyuncuları da aldıktan sonra hemen ardından bir kamp yaparak yurtdışından çağıracağımız bir takımla iki hazırlık maçı oynamayı planlıyoruz. Bu maçların ardından yeni programa göre planlamamızı yapacağız ve hedeflerimizi belirleyeceğiz.

▼Plaj futbolunun gelişmesi için başka neler yapılması gerekiyor?

▲Avrupa liglerini de araştırıyoruz, özellikle Rusya Ligi gerçekten örnek alınacak bir lig. Rusya son 4-5 yıl içerisinde plaj futbolunda büyük aşama gösteren ülkelerden bir tanesi. Rusya'da yine çoğunlukla yaz döneminde maç yapılan iki tane lig var. Bu liglerin bir tanesi A kategorisi, yani 1. Lig gibi; bir tanesi 2. Lig gibi olan B kategorisi. Rusya'daki zengin işadamları ve şirketler büyük kulüplere sponsor olarak millî takımın oyuncularını bir araya topluyor. Yurtdışından transferlerle liglerini renklendirmeye çalışıyorlar. Türkiye'de spora yatırım yapan firmalar var. Bunlardan biri de Garanti Bankası, aynı zamanda bizim ligimizin de sponsoru. Gönül ister ki daha fazla şirket, farklı şekillerde plaj futboluna ve kulüplere sponsor olsun, ligimiz daha da gelişsin. Ayrıca plaj futbolunda da kulüpleştirme yoluna gidebilirsek ve bu işin içine Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray, Trabzonspor, Bursaspor gibi takımları katabilirsek, çok daha büyük başarılara imza atabiliriz. Ayrıca en büyük eksiğimiz medya desteği. İki senelik zaman dilimi içerisinde lig finallerini ve Avrupa'da oynadığımız maçları televizyonlar vermeye başladı. Ama ilginin artması gerekiyor. Medyadan daha fazla destek bekliyoruz.

Av. Ergin Akçay

Profesyonel futbolcu sözleşmesi feshinin hukuki neticeleri

Bu makalemizde, Türk vatandaşı profesyonel futbolcuların sözleşmelerinin feshinin hukuki neticeleri, TFF Yönetim Kurulu'nun 09.06.2009 tarihli toplantısında kabul edilerek 10.06.2009 tarihinde yürürlüğe giren Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı ("PFSTT") hükümleri çerçevesinde ele alınacaktır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, profesyonel futbolcu ile kulüp arasındaki sözleşme ilişkisi, nitelik itibariyle bir hizmet (iş) sözleşmesidir. Her ne kadar taraflar arasındaki sözleşme ilişkisi, bir hizmet (iş) sözleşmesi niteliğindeyse de 4857 sayılı İş Kanunu'nun "istisnalar" kenar başlıklı 4. maddesinin "g" bendi uyarınca, taraflar arasındaki ilişkiye İş Kanunu hükümleri uygulanamayacak, bu nedenle tarafların hak ve borçları 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında değerlendirilemeyecektir.

Bu çerçevede profesyonel futbolcular ile kulüpler arasındaki uyuşmazlıklara, 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun genel hükümleriyle, hizmet sözleşmesine ilişkin 313-354. madde hükümleri ve PFSTT hükümleri uygulanacak, taraflar arasındaki uyuşmazlıklar genel itibariyle bu hükümler çerçevesinde çözüme kavuşturulacaktır.

Profesyonel futbolcu ile kulüp arasındaki sözleşme sürekli borç doğuran bir sözleşme niteliğindedir[1]. Bu nedenle sözleşmenin feshi, sonuçlarını ileriye etkili olarak doğuracaktır. Diğer bir ifadeyle, taraflardan birinin fesih iradesi, sözleşmenin diğer tarafına (muhatabına) ulaşmasıyla birlikte hukuki sonuçlarını doğuracak ve sözleşme bu andan itibaren ileriye etkili olarak ortadan kalkacaktır.

Profesyonel futbolcu sözleşmesi feshinin diğer bir sonucu, feshin kimin tarafından gerçekleştirildiğine ya da feshin haklı ya da haksız olduğuna bakılmaksızın, futbolcunun bir başka kulübe serbestçe transfer olabilmesidir. Bu halde transfer için eski düzenlemelerden farklı olarak transfer izni alınmasına gerek olmasa da[2] futbolcuyu transfer etmek isteyen yeni kulübün feshin hukuki ve sportif cezai sonuçlarından müteselsilen sorumlu olduğuna dair taahhütnameyi imzalaması gerekmektedir (PFSTT.m.29/f.3).

> Haksız fesih tazminatı ödenmesine dair Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararının, Tahkim Kurulu tarafından onanması ya da Tahkim Kurulu'na başvuru süresinin geçirilmesi nedeniyle kesinleşmesi üzerine, söz konusu borç, transfere engel bir borç teşkil eder ve alacaklısının talebi üzerine borçluya transfer yasağı konulur. Bu halde borçlu kulüp, borç ödenmedikçe ya da alacaklısından muvafakat alınmadıkça yeni bir futbolcu transfer edemez.

Profesyonel futbolcu sözleşmesinin feshiyle birlikte meydana gelecek en önemli sonuçlardan birisi kuşkusuz sözleşmenin feshinde haksız çıkan tarafın, sözleşmenin karşı tarafına "haksız fesih tazminatı" ödemek zorunda kalmasıdır. Haksız fesih tazminatı miktarının nasıl tespit edileceğine dair açık bir kanun ya da talimat hükmü olmamakla birlikte[3] tazminat miktarı; sözleşmeyle futbolcuya yapılan ödemeler ve futbolcuya tanınan sair haklar, feshedilen sözleşmenin kalan süresi, tarafların yeni sözleşme yapabilme durumu gibi tüm objektif kriterler dikkate alınmak suretiyle Uyuşmazlık Çözüm Kurulu tarafından tespit edilir.

Belirtmek gerekir ki, futbolcunun kulübe haksız fesih tazminatı ödemesine karar verilmesi halinde, futbolcuyu sözleşmenin feshinden sonra transfer eden ve bu çerçevede PFTT.m.29/.f.3 uyarınca taahhütname imzalayan ilk kulüp, söz konusu tazminatın kulübe ödenmesinden, transfer ettiği futbolcuyla birlikte müteselsilen sorumlu olacaktır.

Haksız fesih tazminatı ödenmesine dair Uyuşmazlık Çözüm Kurulu kararının, Tahkim Kurulu tarafından onanması ya da Tahkim Kurulu'na başvuru süresinin geçirilmesi nedeniyle kesinleşmesi üzerine, söz konusu borç, transfere engel bir borç teşkil eder ve alacaklısının talebi üzerine borçluya PFSTT.m.12/f.3 hükmü uyarınca transfer yasağı konulur. Bu halde borçlu kulüp, PFSTT.m.12/f.1 hükmü uyarınca borç ödenmedikçe ya da alacaklısından muvafakat alınmadıkça yeni bir futbolcu transfer edemez.

Benzer şekilde borçlu futbolcu PFSTT.m.12/f.2 hükmü uyarınca, borç ödenmedikçe veya alacaklısından muvafakat almadıkça sözleşmesini tescil ettiremez veya vizesini yaptıramaz.

Profesyonel futbolcu sözleşmesinin futbolcu tarafından haksız feshi halinde, futbolcu ile futbolcuyu transfer eden yeni kulüp sportif cezaya maruz kalabilecektir.

Profesyonel futbolcu sözleşmesini haksız fesheden futbolcu hakkında sportif ceza verilebilmesi için, haksız fesih koruma dönemi (28 yaşından küçük futbolcunun sözleşmesinin ilk üç yılı; 28 yaşından büyük futbolcunun sözleşmesinin ilk iki yılı) içerisinde gerçekleştirilmeli (PFSTT.m.30/f.1) ve feshedilen sözleşmenin tarafı olan kulüp fesih bildiriminin tebliğini takip eden transfer ve tescil döneminin sonuna kadar Uyuşmazlık Çözüm Kurulu'ndan sportif ceza verilmesini talep etmelidir (PFSTT.m.30/f.7).

Futbolcu hakkında verilecek sportif ceza futbolcunun altı ay süreyle, ağırlaştırıcı nedenlerin varlığı halinde ise on iki ay süreyle resmi müsabakalardan men edilmesidir.

Futbolcuyu transfer eden yeni kulüp hakkında sportif ceza verilebilmesi için yukarıdaki iki şartın gerçekleşmesine ek olarak ayrıca, futbolcuyu transfer eden kulübün futbolcuyu feshe yöneltmediğini (ayartan kulüp olmadığını) UÇK nezdinde ispat edememiş olması gerekmektedir (PFSTT.m.30/f.5).

Kulüp hakkında verilecek sportif ceza, kulübün iki transfer ve tescil dönemi boyunca yeni bir futbolcuyu transfer etmekten men edilmesidir.

Profesyonel futbolcu sözleşmesinin feshiyle birlikte meydana gelebilecek diğer bir hukuksal sonuç ise, futbolcuyla yeni bir sözleşme imzalayan kulübün, sözleşmesi feshedilen eski kulübe yetiştirme tazminatı ödemesidir. Yetiştirme tazminatı kural olarak 23 yaşın doldurulmasına kadar futbolcunun profesyonel olarak yapacağı tüm transferlerde ödenir. Fesih neticesinde, eski kulübün futbolcuyla sözleşme imzalayan yeni kulüpten yetiştirme tazminatı talep edebilmesi için, futbolcu 23 yaşından önce profesyonel olarak yeni bir transfer gerçekleştirmeli ve yetiştirme tazminatı talep eden kulübün sözleşmeyi haklı bir sebep olmaksızın feshetmemiş olması gerekmektedir. Zira PFSTT.m.16/f.6 hükmü uyarınca futbolcusu ile sözleşmesini haklı bir sebep olmaksızın fesheden önceki kulüp yetiştirme tazminatına hak kazanamaz. Başka bir ifadeyle sözleşmenin futbolcu tarafından feshedildiği hallerde (futbolcu fesihte ister haklı olsun, isterse haksız olsun) ve sözleşmenin kulüp tarafından haklı nedenle feshedildiği hallerde, kulüp yetiştirme tazminatına hak kazanacaktır. Son olarak belirtmek isteriz ki, TFF Yönetim Kurulu'nun 10.06.2010 tarih ve 80 sayılı toplantısında almış olduğu karar ile PFSTT'nin 16. maddesinin 4. fıkrası değiştirilmiş ve bu değişiklik neticesinde geçici transferlerde asıl kulübün değil, futbolcuyu geçici olarak transfer eden kulübün bu döneme denk gelen yetiştirme tazminatına hak kazanacağı hususu hükme bağlanmıştır.

---

1 *Profesyonel futbolcular kulüplerine karşı bir iş görme, temelde futbol müsabakalarına ve antrenmanlara katılma; kulüpler de futbolcularına bu edimlerinin karşılığında belirli bir ücret ödeme borcu altına girmektedir.*

2 *14.05.2002 tarih ve 24755 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Profesyonel Futbol ve Transfer Talimatı'nın "fesih bildirimi" kenar başlıklı 33. maddesinin "c" bendi uyarınca, fesih halinde futbolcu*
TFF Yönetim Kurulu tarafından ön inceleme tamamlanana veya feshin sonuçları ile ilgili karar verilinceye kadar bir başka kulübe transfer olamıyordu. Bu durumda futbolcunun talebi üzerine ve dosyanın durumuna göre TFF Yönetim Kurulu transfere izin verebiliyordu ve izin verilmesi halinde futbolcu bir başka kulübe transfer olabiliyordu. Söz konusu talimat ve öngördüğü transfer izni alınması zorunluluğu 06.06.2008 tarihinde TFF'nin resmi internet sitesinde yayımlanarak yürürlüğe giren Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı ile yürürlükten kaldırıldı.

3 *Teknik adamlar ile kulüpler arasındaki uyuşmazlıklarda haksız fesih tazminatının nasıl tespit edileceğine ilişkin kriterler Teknik Adamların Statüsü ve Çalışma Esasları Talimatı'nın 20. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenmiştir.*

Devlere dev destek...

Eylül ayında Türkiye sadece A Millî Futbol Takımımızın Euro 2012 elemelerindeki galibiyetleriyle değil, Basketbol Milli Takımımızın Dünya Kupası'ndaki müthiş başarısıyla da büyük bir coşku yaşadı. Basketbol Milli Takımımızın ABD ile final oynadığı ve dünya ikinciliğini elde ettiği şampiyona sırasında A Millî Takımımızın Arda Turan, Hakan Balta gibi oyuncuları sürekli salonda, "12 Dev Adam"ın yanındaydı. Ancak Dünya Şampiyonası sürecinde öyle bir gün vardı ki, 12 Dev Adam sahada, A Millî Futbol Takımımız da saha kenarında Türkiye adına mücadele etti adeta.
Aslında futbolcuların basketbolculara desteği, Kazakistan maçı için gidilen Astana'da başlamıştı. Millî futbolcularımız, Astana'da geçirdikleri dört gün boyunca basketbol maçlarını merakla takip etmiş, art arda gelen galibiyetlerle hem moral bulmuş hem de büyük bir sevinç yaşamıştı. Futbolcuların Türkiye'ye dönüşlerinde "Fransa maçını salonda izlemek istiyoruz" ricası da TFF yönetimi tarafından olumlu karşılanmıştı. Sonuçta Basketbol Millî Takımımızın şampiyonanın ikinci turunda Fransa ile oynadığı maçı A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink, yardımcı antrenörler ve millî futbolcular, saha kenarındaki reklam panolarının arkasına konulan sandalyelerde izledi. TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Millî Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Levent Kızıl da futbolcularla birlikte salondaydı. Basketbolun devlerine futbolun dev desteğinin verildiği maçta Türkiye, Fransa'yı 95-77 gibi açık farklı bir skorla mağlup etmeyi başardı.
Maç öncesi yaptığı açıklamada, "Özellikle Porto Riko maçında geriye düşmüşlerdi ama pes etmemişlerdi. Bu mücadeleleri beni çok etkiledi. Ben basketbolu çok seviyorum. Umarım hem bugün hem de turnuvada Millî Takım çok önemli işler yapar" diyen Teknik Direktör Hiddink, elde edilen galibiyetin ardından da "Bu galibiyet hepimizi çok mutlu etti. Sadece iyi oyundan dolayı değil, rakibe karşı hakemlere karşı centilmence tavır da beni mutlu eden diğer faktörlerdi. Maça gitme isteği oyunculardan ve teknik heyetten gelmişti. Ben de basketbolu çok seviyorum. Amatör düzeyde de olsa gençliğimde ben de oynadım. Bizim için büyük bir moral oldu. Millî futbolcularımızın bu tür sporlara da ilgi göstermeleri ve desteklemek istemeleri beni mutlu etti. Türkiye çok etkileyici bir oyun oynadı" şeklinde konuştu.

7 basamak sıçradık

Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği FIFA'nın aylık dünya sıralaması açıklandı. Bir dönem ilk 10 içinde yer aldığı listede son yıllarda giderek gerileyen Türkiye, Eylül ayı listesinde 882 puanla 7 basamak yükselerek 21. sıraya çıktı. Eylül ayında elde edilen Kazakistan ve Belçika galibiyetlerinin ardından Millî Takımımızın Ekim ayında listede daha üst sıralara tırmanması bekleniyor. Listenin ilk sırasında 1824 puanla son Dünya Şampiyonu İspanya yer alıyor. İspanya'yı 1663 puanla Hollanda ve 1490 puanla da bu ay Euro 2012 eleme grubunda karşı karşıya geleceğimiz Almanya takip ediyor.
Listedeki ilk 21 ülke ve puanları şöyle:

1. İspanya	1824
2. Hollanda	1663
3. Almanya	1490
4. Brezilya	1480
5. Arjantin	1351
6. İngiltere	1191
7. Uruguay	1182
8. Portekiz	1049
9. Mısır	1033
10. Şili	1004
11. Hırvatistan	998
12. Yunanistan	973
13. İtalya	965
14. Norveç	958
15. Sırbistan	945
16. Slovakya	919
17. Paraguay	904
18. ABD	899
19. Slovenya	897
20. Gana	889
21.Türkiye	882
22.İsviçre	882

Alkışlar kızlara

Leyla Güngör

U19 Bayan Milli Takımımız, Çek Cumhuriyeti'nin ev sahipliğini yaptığı 2010-11 UEFA U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 1. Eleme Turu 9. Grup'ta ilk iki sırada yer alarak 2. Eleme Turu'na yükselmeyi başardı. 44 takımın 11 ayrı grupta mücadele ettiği 2010-11 UEFA U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası I. Eleme Turu sonunda, gruplarını ilk iki sırada tamamlayan 22 takım ve tüm grupların en iyi üçüncüsü 2. Tur'a yükselecek, bu takımlara Avrupa klasmanında ilk sırada yer aldığı için ilk turu bay geçen Almanya da eklenecekti. Kızlarımızın yer aldığı 9. Grup, ev sahibi Çek Cumhuriyeti'nin yanı sıra Romanya ve Kuzey İrlanda'dan oluşuyordu. Bayan Millî Takımlar Sorumlusu Hamdi Aslan yönetimindeki kızlarımız, gruptaki ilk maçlarında Romanya ile karşı karşıya geldi. Horni Pocernice Stadı'nda oynanan karşılaşmanın 45. dakikasında Leyla Güngör'ün golüyle öne geçen kızlarımız, 52 ve 60. dakikalarda Stefania Vatafu, 55. dakikada da Andrea Herczeg'in gollerine engel olamayınca 3-1 geriye düştü. Leyla Güngör 82. dakikada bir gol daha kaydetti ama bu gol takımımızın puan almasına yetmedi. Kızlarımızın ikinci maçtaki rakibi ise ev sahibi Çek Cumhuriyeti'ydi. Aritma Praha Stadı'nda oynanan karşılaşmada Milli Takımımızın golü 13. dakikada yine Leyla Güngör'den gelirken, Çek Cumhuriyeti bu gole 40. dakikada Gabriela Matouskova ile karşılık verdi ve müsabaka 1-1 sonuçlandı. Takımımız, 67. dakikada Yonca Şentürk'ün kırmızı kart görmesi nedeniyle kalan süreyi 10 kişi oynamak zorunda kaldı. Son maçtaki rakibimiz Kuzey İrlanda'ydı ve grup ikincisi olarak ikinci tura çıkabilmek için bu karşılaşmayı kazanmamız gerekiyordu.
Loko Vltavin Stadı'nda oynanan karşılaşmada kızlarımız 32. dakikada penaltıdan Leyla Güngör'ün attığı golle sahadan 1-0 galip ayrıldı. Grubun diğer maçında Çek Cumhuriyeti de Romanya'yı 4-0 mağlup edince kızlarımız ikinci sırayı elde ederek lider Çeklerle birlikte ikinci tura yükselmeyi başardı. Bu arada takımımızın turnuva boyunca attığı dört golün de Leyla Güngör'den gelmesi ilginçti.

Genel Sekreterlik Arıboğan'ın sorumluluğunda

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener'in talimatıyla, TFF Denetleme Kurulu tarafından başlatılan ve titizlikle yürütülen soruşturmayı değerlendiren TFF yönetiminin kararı doğrultusunda, TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener ve Genel Sekreter Vekili Orhan Gorbon, 6 Eylül 2010 itibariyle görevlerinden ayrıldı. TFF, Güvener ve Gorbon'a bundan sonraki iş hayatında başarılar dilerken, boşalan genel sekreterlik makamına herhangi bir atama yapılmaması kararını aldı.
TFF statüsünün 40. maddesi uyarınca, TFF 1. Başkanvekili ve İcra Kurulu Üyesi Lutfi Arıboğan, Genel Sekreterlik makamından sorumlu icra kurulu üyesi sıfatıyla, genel sekreterlik işlerinin koordinesiyle görevlendirildi.
14 Şubat 2008'den bu yana TFF Başkanvekilliği görevini üstlenen Lutfi Arıboğan, Şubat 2005-Şubat 2008 tarihleri arasında TFF Genel Sekreterliğini yapmıştı. Lutfi Arıboğan, UEFA Marketing Komitesi Asbaşkanlığı görevini de sürdürüyor.

Türk hakemliğinin Çakır gururu

Türk hakemliği uzun yıllardır hasretini çektiği Şampiyonlar Ligi'nde maç yönetme arzusunu Cüneyt Çakır'la gerçekleştirdi. Çakır, Rusya'nın Rubin Kazan ile İspanya'nın Barcelona takımları arasında 29 Eylül Çarşamba günü oynanan Şampiyonlar Ligi maçında düdük çaldı. Çakır'ın yardımcılıklarını Bahattin Duran ve Tarık Ongun, ilave hakemlikleri Fırat Aydınus ve Tolga Özkalfa, dördüncü hakemliğini ise Süleyman Abay yaptı. Euro 2012 elemelerinde Litvanya ile İskoçya arasında oynanan maçı da

Bahattin Duran, Tarık Ongun, Hüseyin Göçek ekibiyle yöneten Çakır, ayrıca U21 Avrupa Şampiyonası play-off'unda 12 Ekim'deki Belarus-İtalya maçını yönetecek. Çakır'ın yardımcılıklarını Bahattin Duran ve Alpaslan Dedeş yapacak, dördüncü hakemliğini ise Süleyman Abay yapacak.
Bülent Yıldırım da euro 2012 elemelerinde İspanya'nın deplasmanda Liectenstein'ı yendiği maçta M. Emre Eyisoy, Cem Satman ve Halis Özkahya ile görev yaptı. Yıldırım ayrıca geçtiğimiz ay Hajduk Split-Anderlecht UEFA Avrupa Ligi maçını yönetti. Yıldırım'ın yardımcılıklarını yine Mustafa Emre Eyisoy ve Cem Satman yaptı. İlave yardımcı hakemlikleri Tolga Özkalfa ve Barış Şimşek'in üstlendiği maçın dördüncü hakemi ise Hakan Özkan'dı. Hüseyin Göçek de Çek Cumhuriyeti ile İzlanda U21 takımları arasında oynanan 2011 Avrupa Şampiyonası grup eleme maçını Serkan Gençerler, Selçuk Kaya ve Hakan Özkan'la birlikte yönetti.

MHK'dan değerlendirme semineri

TFF Merkez Hakem Kurulu tarafından organize edilen "Sezon İçi Değerlendirme Semineri"nin ilki İstanbul WOW Otel'de yapıldı. İki günlük seminere, Spor Toto Süper Lig'de görev alan hakem ve yardımcı hakemler katıldı. MHK Başkanı Oğuz Sarvan'ın ilk dört haftanın genel değerlendirmesi ile başlayan seminerin ilk gününde Philip Sharp tarafından "yardımcı hakemlerin eğitimi" semineri gerçekleştirildi. Seminerin ilk bölümünde "hakemlerin eğitimi" semineri de UEFA Hakem Kurulu Üyesi Jaap Uilenberg tarafından verildi.

Avrupalılara Nike Halı Saha Ligi'ni anlattık

UEFA kapsamında düzenlenen KISS Seminerlerinin bu sezona dair ilk etkinliği İstanbul'da yapıldı. Türkiye Futbol Federasyonu Pazarlama Departmanı'nın ev sahipliğinde Point Otel'de gerçekleşen etkinliğe 53 ülke federasyonundan yaklaşık 60 katılımcı ve 20'ye yakın UEFA yetkilisi katıldı. Promosyon, merchandising, sponsorluk, örnek uygulamalar, başarılı örnekler, futbolda dijital pazarlama, fan club organizasyonları üzerine yoğunlaşılan toplantı iki gün sürdü. İnteraktif grup çalışmaları ile bilgi paylaşımının da sağlandığı seminerde TFF, 2010 yılında 40 bin kişinin katılımı ile yapılan Nike Halı Saha Ligi ile ilgili bir etkili sunum gerçekleştirdi.

Futbolcu temsilcilerine hazırlık kursu

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen "Lisanslı Futbolcu Temsilcisi" belirleme sınavı öncesinde TFF tarafından hazırlık kursu düzenlendi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun İstinye'deki merkezinde başlayan kursa, başvurusunu tamamlamış adaylardan isteyenler 500 lira karşılığında katıldı. TFF Profesyonel Futbolcu Tescil İşleri Departmanı ve Hukuk Müşavirliği tarafından verilen 3 günlük kursta, TFF yapılanması ve mevzuatı, TFF Hukuk Kurulları yapılanması ve başvuru usulleri, Futbolcu Temsilcileri Talimatı, Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı, FIFA Transfer Talimatı, FIFA ve UEFA Sistemi, Teknik Adamların Statüsü ve Çalışma Esasları Talimatı, Futbol Disiplin Talimatı ve Temsilci Talimatı Disiplin Hükümleri ile Müsabaka Talimatı kursiyerlerle paylaşıldı.

Sarvan Şampiyonlar Ligi'nde

UEFA, MHK Başkanı Oğuz Sarvan'ı Şampiyonlar Ligi, Erol Ersoy ve Hasan Ceylan'ı Avrupa Ligi grup maçlarında gözlemci olarak görevlendirdi. Oğuz Sarvan, 28 Eylül Salı günü oynanan Ajax (Hollanda)-Milan (İtalya) Şampiyonlar Ligi G Grubu maçında görev yaptı. Erol Ersoy, 16 Eylül'deki Levski Sofia (Bulgaristan)-Gent (Belçika) UEFA Avrupa Ligi C Grubu maçının, Hasan Ceylan ise 30 Eylül Perşembe günü Borussia Dortmund (Almanya)-Sevilla FC (İspanya) UEFA Avrupa Ligi J Grubu maçının gözlemcisiydi.

Sinan Gürsoy'un baba acısı

Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu üyesi Av. Sinan Gürsoy'un babası Hüseyin Gürsoy vefat etti. Merhum Gürsoy'un naaşı, Ankara'nın Güdül ilçesinin Yeşilöz Köyü'nde kılınan cenaze namazının ardından aile mezarlığında toprağa verildi. Merhum Gürsoy'a Allah'tan rahmet, ailesine başsağlığı dileriz.

Coca-Cola Akademi Ligleri'nde 3 bin 400 oyuncu mücadele ediyor

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Coca-Cola sponsorluğunda düzenlenen Coca-Cola Akademi Ligleri 2010-2011 sezonu başladı. Coca-Cola Akademi Ligleri'nde müsabakalar U14, U15 ve U16 kategorisinde 5, U17 kategorisinde 4 bölgede oynanacak. Coca-Cola Akademi Ligleri'nde U14 ve U15 kategorilerindeki maçlar Cumartesi günleri yapılacak. U16 ve U17 kategorilerindeki karşılaşmalar ise Pazar günleri oynanacak.

2009-2010 sezonunda Coca-Cola Akademi Ligleri'nde U14, U15 ve U16 kategorilerinde 72 takım yer almıştı. Bu yıl ise Coca-Cola Akademi Ligleri'ne U17 yaş grubunun da dâhil edilmesiyle farklı bir heyecan yaşanacak. 2010-2011 sezonunda 136 takımın yer alacağı liglerde, 3 bin 400 futbolcu mücadele edecek.

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, Coca-Cola Akademi Liglerinin futbol için öneminin büyük olduğunu belirterek, "Bu ligler profesyonel liglerin ve Genç Millî Takımların kaynaklarıdır" dedi. Hedeflerinin daha nitelikli ve başarılı sporcu nesilleri yetiştirmek olduğunu söyleyen Yanal, "Coca-Cola Akademi Ligleri sayesinde, futbol kulüplerimiz altyapılarında yetiştirdikleri gençleri daha üst liglere ve Genç Millî Takımlara hazırlarken, bizler de antrenöründen hakemine, yöneticisinden futbolcusuna kadar çok daha nitelikli bir gelecek hazırlıyoruz. Bu çocuklar, rekabet ederken centilmenliği ön planda tutuyor. Dolayısıyla, sportif seviyesi daha yüksek, rekabetin yaşanacağı bir Türk futbolunun temellerini atıyoruz. Burada yapılanların sonuçlarını gençlerimiz ve aileleri şimdiden almaya başladı. Futbolseverler ise kısa süre içinde bu liglerde yetişen futbolcu nesliyle tanışacak ve futbolu daha da çok sevecek" şeklinde konuştu. Coca-Cola Akademi Ligleri ilk kez 2008-2009 sezonunda düzenlenmiş, U14 kategorisinde Beşiktaş, U15 kategorisinde ise Gençlerbirliği şampiyon olmuştu. Geçen sezon ise U14 kategorisinde Fenerbahçe, U15'te Ankaraspor, U16'da da Beşiktaş mutlu sona ulaşmıştı.

Çocuk Yuvaları arası futbol şenliği Kastamonu'da düzenlendi

Türkiye Futbol Federasyonu ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürlüğü arasındaki protokol kapsamında düzenlenen "TFF-SHÇEK 1. Çocuk Yuvaları Arası Futbol Şenliği" finalleri Kastamonu'da yapıldı. İsmail Dikmenli Tesisleri'ndeki açılış töreni Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Sayın Aliye Kavaf ve Kastamonu milletvekili Musa Sivasçıoğlu'nun katılımı ile gerçekleştirildi. HiF hakemlerinin görev yaptığı, 10-12 yaş grubu öğrencilerin HiF lisansı ile katıldıkları, sıralama olmadan gerçekleştirilen TFF-SHÇEK 1. Çocuk Yuvaları Arası Futbol Şenliği projesi; antrenör eğitimi, bölge karmaları oluşumu ve final şenliği olmak üzere üç aşamadan oluşuyor. Antrenör eğitimi, Türkiye genelinde 65 ilde SHÇEK personelinin "E Lisans Antrenörlük Kursu"na katılımı ile gerçekleşti. İkinci aşamada, 48 ilden çocuk yuvalarının katılımı ile Erzurum, Malatya, Adana, Eskişehir, Samsun, Denizli, İzmir ve İstanbul illerinde bölge karmaları oluşturuldu. "TFF-SHÇEK 1. Çocuk Yuvaları Arası Futbol Şenliği"nin üçüncü ve son aşaması olan ve 27-29 Temmuz 2010 tarihleri arasında gerçekleştirilen futbol şenliği 8 bölgeden toplam 112 çocuğun katılımıyla Kastamonu'da yapıldı. İki gün süren etkinlikte her gün dört maç oynanırken, katılan çocuklara futbol eğitimi verildi. Törene katılan Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Aliye Kavaf bu tür spor etkinliklerinin devam etmesi gerektiğini belirterek, "2008 yılında Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nün kendi içinde başlattığı futbol turnuvası, Türkiye Futbol Federasyonu'nun katkılarıyla artık bir futbol şenliği olarak devam edecektir. Günümüz dünyasında başarılı olmak, spor ve takım ruhundan geçer. 8 bölgeden 112 çocuk, bu futbol şenliğinde hem kültürel hem de sosyal bir hafta yaşıyor. Böyle spor organizasyonları çocuklarımızın toplumla ve hayatla tanışması için çok önemli. Atatürk yurt dışına gönderdiği sporcu kafilesine 'Ben sizi oraya şampiyon olun diye değil, farklı kültürler öğrenin diye gönderiyorum' diyerek spora bakış açısını göstermiştir. Bu şölen vesilesi ile tüm katılımcılara teşekkür ediyorum. Umarım bu tür spor etkinlikleri giderek artacak ve büyüyecektir" dedi.

Stat zeminleri yeniden incelenecek

Türkiye Futbol Federasyonu, Spor Toto Süper Lig'in oynandığı stat zeminleri ile ilgili Mart-Mayıs 2010'da yapılan kapsamlı çalışmanın sonuçlarını ve kulüpler tarafından uygulanıp uygulanmadığını denetleyecek. FIFA ve UEFA'nın da hizmet aldığı İngiliz STRI firması, 2010-2011 sezonu öncesinde, stat zeminlerini inceleyerek mevcut durumu tespit etmiş ve bu duruma ilişkin kulüplerin gerçekleştirmesi gereken yıllık bakım ve iyileştirme faaliyetlerini raporlaştırmıştı. Uluslararası standartlardaki iyileştirme ve bakım önerilerinin yer aldığı rapor, TFF tarafından tüm Süper Lig kulüplerine gönderilmişti.

Bu çalışmanın devamı olarak, bu ay tüm stadyumlar STRI firması tarafından yeniden tek tek ziyaret edilecek ve daha önceden verilen bakım programı kapsamında, nelerin yerine getirilip nelerin getirilmediği denetlenecek. Bu ziyaretlerde, stat zeminlerindeki çimin uygunluğu, kalitesi ve kondisyonu değerlendirilerek, yeniden rapor hazırlanacak.

Bu değerlendirme raporu, daha önceden olduğu gibi Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Spor Toto Süper Lig kulüplerimizle detaylı bir şekilde paylaşılacak ve zeminlerin kalitesinin artırılmasına yönelik destek sağlanacak.

U18 Ligi'nde mücadele başladı

Geçen sezon Fenerbahçe'nin şampiyonluğuyla noktalanan Gençlik Geliştirme U18 Ligi'nde mücadele, iki grup dışında başladı. Ligde bu yıl 8 grupta toplam 79 takım yer alıyor. Bu gruplardan altısında maçlar oynanıyor. Akdeniz ve Marmara B Gruplarında ise mücadele bu ay start alacak. Gençlik Geliştirme U18 Ligi'nde bu sezon bazı değişiklikler gerçekleştirildi. Öncelikle kontenjan uygulaması kaldırıldı. Daha önce bir yaş büyük dört oyuncu kontenjanı vardı. Şampiyonun belirleneceği finallerde ise bu sezon sekiz takım mücadele edecek. Geçen yıl finallerde 16 takım yer almıştı.

GGL heyecanı doğuya taşındı

Bölgesel Gençlik Geliştirme Liglerinde de heyecan başladı. Geçen yıl sadece Akdeniz'de düzenlenen Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligi bu yıl Doğu Anadolu Bölgesi'nde de gerçekleşiyor. Hakkâri, Van, Muş ve Bitlis illerinden toplam 12 takımın katıldığı organizasyon U14 ve U15 kategorilerinde düzenleniyor. Bu bölgede karşılaşmalar Cumartesi ve Pazar günleri oynanacak. Akdeniz'de ise bu kategorilere U16 kategorisi de eklendi. Bu bölgede U14 ve U15 maçları Cumartesi, U16 karşılaşmaları Pazar günü yapılacak.

Akademi ve GGL Liglerinde sertifikasyon programı

Hasan Doğan Akademi Ligleri Çalıştırıcısı Sertifikasyon Programı, İstanbul Silivri'de gerçekleştirildi. Bu sene üçüncüsü yapılan sertifikasyon programına 101 antrenör katıldı. Teorik ve pratik konuların aktarıldığı programı tamamlayan antrenörler Coca Cola Akademi Ligleri'nde ve Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligleri'nde görev alabilecek.

Hakkari'de HİF Şenliği

Hakkâri'de Valilik ile Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen "Herkes İçin Futbol Şenliği", Şehir Stadyumu'nda gerçekleştirildi. Törene katılan Hakkâri Vali Yardımcısı Davut Sinanoğlu, "Buradaki takımların renkleri nasıl bir zenginlikse, ülkemizdeki farklı renkler de ülkemizin birliğini, bütünlüğünü temsil etmektedir ve bizim zenginliğimizdir" dedi. Törende konuşan Sinanoğlu, sporun yaşam biçimi ve sosyalleşme dalı olduğunu bildirerek, çocukların fikren, bedenen ve zihnen gelişmesine de önemli katkı sunduğunu belirtti.

Hakkâri Futbol İl Temsilcisi Adnan Aykut da şenliğe minikler, yıldızlar ve gençler kategorisinde kent merkezi ile bağlı köy ve ilçelerden 47 takımın, 470 sporcu ile katıldığını, 15 gün süren şenliğin ödül töreni ile sona erdiğini bildirdi.

TFF Van Bölge Temsilcisi Fatih Tekbudak, şenliğin düzenlenmesine katkı sağlayan Sinanoğlu'na teşekkür plaketi verdi.

Hakem Antrenman Sorumluları semineri yapıldı

Merkez Hakem Kurulu, Hakem Gelişim Departmanı tarafından organize edilen Üst Klasman Hakem ve Yardımcı Hakem Antrenman Sorumluları Semineri, Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda gerçekleştirildi. Hakem antrenman sorumlularının geri bildirimlerinin dile getirildiği seminerde, antrenman teknikleri hakkında genel bilgilendirme yapıldı. Toplantıda ayrıca FIFA testinin teorik ve pratikte uygulanması konularında bilgiler verildi. Seminerdeki teorik ve uygulamalı dersler TFF Hakem İşleri eğitimcileri tarafından verildi. Seminere 14 bölgeden 37 hakem antrenman sorumlusu katıldı.

Stres kırıkları

Kırığın oluşmasında kemik yapısının etkili olduğu gösterilmiştir. Özellikle daha ince kemik yapısı bulunan kişilerdeki silindirik kemiklerde, binen yüklenmelere bağlı olarak stres kırığı gelişme riski daha yüksektir. Bahsedilen kemik yapısı itibari ile bayan sporcular ciddi risk grubunu oluşturur. Ayrıca bacak ve ayakları normal anatomik yapıda olmayan sporcularda, benzer koşullardaki diğer sporculara göre daha sık aşırı kullanım yaralanmaları veya stres kırıkları görülür.

Op. Dr . Vahit Emre ***Özden***

Acıbadem Maslak Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümü

Stres kırıkları kemik üzerine olan tekrarlayan yüklenmeler ile aşırı kullanım sonucu ortaya çıkan kısmi veya tam kemik kırıklarıdır. Kemiğin dayanıklılığını azaltan faktörlere veya etki eden yükün sürekliliğine bağlı olarak gelişebilirler. Kemik normal koşullarda kendini yenileme yeteneğine sahiptir. Bu sayede maruz kaldığı sürekli ve tekrarlayan zorlamalara karşı uyum sağlar. Eğer kemiğe binen yük, kemiğin kapasitesi üzerinde etki ederse başta kemikte reaksiyona (mikrokırık), devam ederse de stres kırığına neden olur. Yani stres kırığı, kemik üzerine binen yükün devamlı olan etkisine bağlı olarak ortaya çıkan süreğen biyolojik cevabın son aşamasıdır. Bu tip kırıklar daha çok adölesan, genç erişkin ve bayan atletlerde görülür. Sporcularda sık olarak görülen stres kırıkları herhangi bir kemikte oluşabilir. Kırık en çok bacaklarda ve ayağın yük alan bölümlerinde gerçekleşir. Bacağın diz altı bölgesi (tibia ve fibula), ayak tarak kemikleri (metatarslar) kırığın en sık görüldüğü alanlardır. Bunun dışında kalçada, leğen kemiğinde ve omurgada da görülebilirler. Kırığın oluşmasında kemik yapısının etkili olduğu gösterilmiştir. Özellikle daha ince kemik yapısı bulunan kişilerdeki silindirik kemiklerde, binen yüklenmelere bağlı olarak stres kırığı gelişme riski daha yüksektir.[1] Bahsedilen kemik yapısı itibari ile bayan sporcular ciddi risk grubunu oluşturur. Ayrıca bacak ve ayakları normal anatomik yapıda olmayan sporcularda, benzer koşullardaki diğer sporculara göre daha sık aşırı kullanım yaralanmaları veya stres kırıkları görülür. Sporcunun ayak yapısı, ayağın yere basması ile yerde oluşan tepki kuvvetinin ne kadarını ve ne şekilde bacağa ileteceğini belirler. Yüksek kavse sahip ayaklarda (pes kavus) ayak daha sert olduğundan yükün büyük kısmı direkt olarak bacağa iletilir. Fakat düz taban (pes planus) bir ayak daha elastiktir ve yüklenme ile yerde oluşan tepkime kuvvetinin çoğu ayak yapıları tarafından emilir. Ancak ayağın duruşu itibari ile (hiperpronasyon) bacak kaslarında yürüme sırasında yorgunluğa neden olacaktır. Bacaklardaki eğrilikler (X veya O bacak), dönüklükler veya uzunluk farkları gibi yük aktarımının fizyolojik olarak tam yapılamadığı yapısal bozukluklarda da stres kırığı riski artar.

Stres kırığının gelişiminde beslenme de önemli bir faktördür. Yeme alışkanlığındaki düzensizlik ve/veya yetersiz beslenme, kemik yoğunluğunun azalmasına ve kırık oluşumuna zemin hazırlar. Kalsiyum ve D vitamini alımının yetersiz olduğu durumlarda da stres kırığı görülme sıklığı artar. Ayrıca sporcuda enerji sınırlayıcı diyete bağlı olarak yetersiz kalori alımı, azalan kemik yoğunluğuna neden olur ve kırık oluşma riskini artırır. Sigara kullanımı stres kırığı oluşma riskini artıran diğer bir önemli etkendir.

Stres kırığının gelişiminde beslenme de önemli bir faktördür. Yeme alışkanlığındaki düzensizlik ve/veya yetersiz beslenme, kemik yoğunluğunun azalmasına ve kırık oluşumuna zemin hazırlar. Kalsiyum ve D vitamini alımının yetersiz olduğu durumlarda da stres kırığı görülme sıklığı artar. Ayrıca sporcuda enerji sınırlayıcı diyete bağlı olarak yetersiz kalori alımı, azalan kemik yoğunluğuna neden olur ve kırık oluşma riskini artırır. Sigara kullanımı stres kırığı oluşma riskini artıran diğer bir önemli etkendir. Kemik dayanıklığı kadar kas kuvvetinin yeterliliği de önemlidir. Vücudun bazı bölgelerinde kemik üzerine binen yüklenme kas gücü ile artarken, bazı bölgelerde yüklenen enerjinin büyük kısmı kas tarafından emilir.[3] Dolayısı ile kemik üzerine olan binen yük azaltılmış olur. Bazı çalışmalarda zayıf kas ve daha az kas kitlesine sahip sporcularda stres kırığı gelişme riskinin artmış olduğu gösterilmiştir.[4] Özellikle ağır antrenman koşullarından önce kasın yeterli miktarda kuvvetlendirilmesi sayesinde, olası yüklenme sonucu kemikte oluşabilecek stres kırıklarının önüne geçilmiş olacaktır. Hatalı antrenman uygulamaları ve uygunsuz zemin koşulları (antrenman sahasının bozukluğu veya sporcunun antrenman sırasında kullandığı kendi ayak yapısına uygun olmayan ayakkabı gibi) sporcuda stres kırığının oluşmasındaki başlıca dış etkenleri oluşturur. Antrenmanın sıklık, süre ve yoğunluğu artırıldığında yaralanma riski artar. Yüksek düzey antreman periyotları sonrasında dinlenme süresine izin verilmesi ve adım adım kemiği adapte ederek antrenman programının düzenlenmesi stres kırığı gelişme olasılığını azaltır. Ayak ve bacaklara binen yük, yer tepkime kuvvetine bağlıdır. Zeminin sert olması bu tepkime kuvvetinin daha şiddetli olmasına neden olacaktır. Antrenmanların yumuşak zeminde yapılması veya kullanılan şoku absorbe edebilen tabana sahip ayakkabı kullanılması ani aşırı yüklenmeyi ve dolayısı ile oluşabilecek travma riskini azaltacaktır.

Stres kırıklarının tanısında erken teşhis, kırığın daha ciddi boyutlara ulaşmasını engellemek açısından önemlidir. Stres kırığı ile başlayan sürecin sonucunda kaynamama veya ayrışmış bir kırık tablosu ortaya çıkabilir. Düz radyografiler semptomların çıkmasından 3 ay sonrasında bile olayı göstermeyebilir. Kemik sintigrafisi ve magnetik rezonans görüntüleme tetkikleri olayın erken safhasında teşhiste etkili olmaktadır. Tedavide erken teşhis önemlidir. Çünkü neden olan etkenlerin ve stres koşullarının ortadan kaldırılması ile ağrıyı kontrol etmek ve adım adım kontrollü egzersizler tedavinin temelini oluşturur.

1. Jones BH, Thacker SB, Gilchrist J, Kimsey CD, Jr., Sosin DM. Prevention of lower extremity stress fractures in athletes and soldiers: a systematic review. Epidemiol Rev. 2002;24(2):228-47.

2. Ihle R, Loucks AB. Dose-response relationships between energy availability and bone turnover in young exercising women. J Bone Miner Res. 2004 Aug;19(8):1231-40.

3. Scott SH, Winter DA. Internal forces of chronic running injury sites. Med Sci Sports Exerc. 1990 Jun;22(3):357-69.

4. Hoffman JR, Chapnik L, Shamis A, Givon U, Davidson B. The effect of leg strength on the incidence of lower extremity overuse injuries during military training. Mil Med. 1999 Feb;164(2):153-6